6
4-b
23

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
2 C
30

Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

PHRASEO-
LOGIA
LINGVÆ LATINÆ,

ſeu

RATIO OBSERVANDO-
rum eorum in Auctoribus legendis, quæ præcipuam
ac ſingularem vim aut vſum habent.

CVM DIALOGO DOCTISSIMO, DE RATIO-
*ne populariter tractandarum quæſtionum, in gratiam
& vſum ſtudioſæ iuuentutis,*

ANTONIO SCHORO Auctore.

INFINITA PHRASIVM FARRA-
gine aucta, polita, & emaculata,

a

IACOBO CELLARIO AVGVSTANO.

FRANCOFVRTI,
E Collegio Muſarum Paltheniano. ANNO 1609.

BIBLIOTECA ... ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Digitized by Google

Illuſtribus,

NOBILIBVS ET IN-
GENVIS ADOLESCENTIBVS,
pietatis, artium & linguarum
ſtudioſis in illuſtri Palatino
Gymnaſio LAVIN-
GANO,

Labores hos ſuos, quos in erratis tollendis, exemplis mutilis & ideo obſcuris, ſupplendis, variaq́; lectione (vbi opus eſſe videbatur) indicanda ſuſtinuit, dedicat

IACOBVS CELLARIVS
Auguſtanus.

Digitized by Google

DE RATIONE TOTIVS OBSERVATIONIS,

AD LECTOREM.

QVONIAM *Obſeruationi a pleriſque aut parum tribuitur, aut præclara opera nulla in ea ponitur: viſum omnino eſt, &, quanti ea res momenti ſit, demonſtrare, & quemadmodum ſuſcipienda & excolenda cuiq; ſtudioſe ſit, antequam ad inſtitutum accedamus, paucis hoc loco explicare. Itaq; primum, quæ obſeruationis nomine complectimur, ſuis hic terminis circumſcribemus. Percipiendæ linguæ omnis ſuperiore libro duas vias oſtendimus: vnam, qua artis & rationis quaſi veſtigiis, ad plurimorum cognitionem peruenitur: alteram, qua tanquam angiportis, ad quoſdam reconditos receſſus abducimur. Illud præceptorum doctrina, hoc Obſeruatione tantum perfici, diximus. Ea igitur Obſeruationi ſubiicimus, quæ ſeiuncta a præceptis, ſeparatim aut ſignificatione aut vſu, quaſi propriam quandam vim habere exiſtimantur: atq; ita propriam, vt notatione atq; animaduerſione omni (quomodo tamen diſciplina plurimæ ſunt conſtitutæ) ad genera quædam cogi: atq; ad artem redigi nunquam poſſint: ſed ſemper ſingulorum quaſi notæ, ſtudioſo ſunt præcipuo labore conſiderandæ, & ad imitandum ſemper in oculis ferendæ. Quod non ſolum linguis accidit, ſed etiam rebus, quæ certos tamen ordines.*

nes, perpetuamq; naturam habent, quibus longe a verbis diſcrepant. Quis medicus herbarum formas, earum virtutes, arte, aut vulgaribus potius ſignis, quam ſingulis ſeparatim aſpectu notādis, ac ſenſib. & vſu explorandis vnquā animo comprehendit? Habent quidē & hiſtoriæ ſuas perpetuas tanquā leges, quibus & conſilia, & euentus, & acta deſcribant: ſed tametſi tenemus, quibus ſe finib. rerū ſcriptores continere debent, non tamen iam aut ſcribere, quæ non percepimus, aut intelligere, quæ geſta ſunt, quæq; a ſummis viris adminiſtrata, ipſi poſſumus, niſi vel lectione attenta, vel auditione certa ante omnia acceperimus. Sed in linguis longe difficilior ac moleſtior obſeruādi labor eſt: quod eæ omnes plebis quaſi temeritate & leuitate gubernentur, ac vna cum temporibus commutentur: illa vero aut raros ordines, perpetuamq; ingeneratam vim conſeruant, aut prudentiſſimorum ac ſapientiſſimorum virorum induſtria, & conſilio diriguntur. Quod, ne longius diſcedamus, in hac ipſa lingua, in qua nunc verſamur, perſpicue apparet. Quam ſeuerus & horridus eſt priſcorum ſermo? Quam politus, quam purus, quam ſuauis contra eorum, qui dicendi gloria vna cum Roma floruerunt? Poſt vero, cum barbarorum ſentina, omnis impuritas, omnesq; ſordes in puriſſimam, caſtiſſimamq; vrbem influxiſſe videntur. Neq; vlla gens eſt, aut populus, cuius tantus eſt linguæ & orationis conſenſus, vt vel familiæ ſingulæ quibuſdam quaſi vernaculis & verbis, & loquendi modis non diuulſæ inter ſe eſſe putentur. Mirandū itaq; non eſt, ea præceptis omnia comprehendi ac tradi non poſſe, quorum inconſtantia & varietas in deligendo prudentiſſimum: multitudo vero in diſcendo laborioſiſſimum requirat. Sed hæc ex orationis partib. ipſis planius intelligemus. Linguarum

Digitized by Google

igitur diſcendarum ratio, aut in verborum vi perſpicienda, aut in cõmutandis & faciẽdis nominibus, iisq; apte collocandis poſita eſſe vniuerſa videtur. Quod verborum ſignificatio arte nulla, obſeruatione tantum poteſtatis, & vſus cuiuſq; cognoſcatur, quid attinet pluribus, rem etiam in vulgus notam, comprobare? Notis enim res inter ſe diſcernuntur & conſignantur, non natura, ſed hominum arbitrio & voluntate impoſitis, vt ante diximus. Mutandorum & faciendorum nominũ via expedita ſatis & plana eſt a Grãmaticis demonſtrata: ſed tamen non ita omnib. partib. abſoluta, vt non ſtudiis cuiuſq; multa, delectui vero plurima inueſtiganda reliquerint. Nam, vt omittam infinita, quæ præceptis excludũtur, quæq; ab ipſis artificib. ſingula ſeparatim notantur, nomina quæ comparandi vim habent, tametſi docent quẽadmodum mutentur: tamen quænam ea ſint, quæ iis, quos præſcribunt, quaſi gradibus aſcendunt, eadẽ opera, niſi infinita perſequi voluiſſent, tradere nullo modo potuerunt. In quo cum Cicero Antonium reprehenderit, quod piiſsmum, vt nouũ verbum in linguam Latinam introduxerit: non minus vituperandi eſſemus, ſi Abſonius, non abſurdius: Abditior, non occultior, diceremus. Cuius generis, cum conſuetudo præſtantiſsimorum auctorum ſit vnica magiſtra, ab ea, qui ſingulorum mutationem non didicerit, in puriſsimorum Latinorum reprehenſionem merito incurret. Neq; hic commemorabo, quam non literis ſolum plurimis, & ſyllabis, ſed vniuerſa verborum & orationis forma antiquitas a recentiorib. poetæ ab oratoribus diſcrepent: tametſi præclariſsima hæc ſcientia obſeruatione, non præceptis comparetur. Quis ſciet, eos, qui integre & pure locuti ſunt, conuelli, auelli, diuelli, reuelli, non auulſi, conuulſi, diuulſi, reuulſi: item accerſere, non accerſi-

cerſi-

cerſire dixiſſe, niſi is, qui id præcipua quadam diligentia animaduerterit, memoriæq; mandarit? Collocata vero orationis ratio, cũ & in apta coniunctione verborum, & in conſecutione caſuum, temporũ, & modorũ verſetur: illius præceptis nulla, huius vero ne ſexcenteſima quidem pars, eſt arte conſigr[illegible] Nam cum verba apte iungere ſimilis artificii ſit, c[illegible] eſt, veſtes ſingulis bene accõmodare: quid cuique conu[illegible]t, quid minus, nemo intelliget, niſi qui diu, multu[illegible]q; vocabulorum vim & vſum expenderit. Sciſcere enim & aſciſcere etſi legibus rogandis vtrumque tribuitur, tamen iidem ſciſcebant, non aſciſcebant: & qui aſciſcebant, non ſciſcebant. Acceßio & acceſſus ab eodem verbo quidem fiunt: dißimilem tamen apud auctores vim habent. Sic Adoptio conſuetudine latina, non adoptatio, quomodo ex arte dici deberet, eſt peruulgatum. Caſus quidem, qui ſequuntur nomina, quo ad fieri potuit, Grãmatici arte ſunt complexi: at tametſi Vtor ablatiuo iungitur, non tamẽ recte quis dixerit: vtor voluptate, ſed fruor: neq; fruor inſtrumento, ſed vtor. Sic & latine poſcimus & flagitamus aliquem, pecuniã, veſtem: ſed non rogamus, neq; obſecramus, aut oramus pecuniam, ſi eos ſequamur, qui emendate ſunt locuti: cum tamen eorũ exemplo bene loquamur, ſi dicamus: oro, rogo, obſecro te hoc, illud, hãc rẽ. Tantum enim momentum habet apte accommodata translatio, vt ne Tiro quidem Ciceroni, quẽ tamen Canonẽ ſcriptorũ ſuorum vocat, in omnib. ſatisfecerit. Cuius certe verecundiam ſeruare non poſſumus, niſi, quid deceat, ab optimis auctorib. multa lectione didicerimus. Quod vero infinita ſint, quæ conſecutionis vulgarib. præceptis non cõtinentur, id vnum ſatis confirmat, quod nullum pene verbum ſit, cuius eadẽ in omnib. & collocandi, & iungẽdi ſit ratio.

Digitized by Google

Neq; ſolum pro multiplici ſignificandi vi, varia eſt etiã e-
iuſdem conſecutio, ſed eadem ſæpe poteſtate diuerſis caſib.
idem nomen coniungitur. Alienus eadẽ ſignificatione qua-
tuor conſecutionis rationes habet. Comparo, & Confero
alicui, & cum aliquo, Romani dixerunt: item Abſtineo
manus, oculos, animum aliqua re: & abſtinere ab aliqua
re, vel aliqua re, ſine præpoſitione, omiſſo nomine, manus
aut ſimili. Quæ ſi omnia perſequi vellẽ, quæ nobis argumẽ-
to ſunt, attenta ſolum animaduerſione linguam Latinam
perdiſcendam eſſe, ſingula fere vocabula huc eſſent confe-
renda. Sed hæc, quæ attulimus, ſatis declarant, nullam eſſe
Latini ſermonis partẽ, cuius ſcientia non obſeruatione ma-
xime comparetur. Quin potius præcepta ipſa, quæ nunc in
ſcholis vulgo puerorum manib. tractantur, quam obſerua-
tionis momẽta deſiderent, pene pro ſeſe ipſa loquũtur: quod
ex iis, quæ adeo cõmixta atq; confuſa ſunt ex omniũ ſcri-
ptorũ generibus, nemo ſe explicabit, niſi qui magno iudi-
cio, ſummo ſtudio perceperit, quid cuiq; generi orationis
cõueniat, quidq; repugnet. Sed de his alio loco. Neq; plurib.
argumentis colligendis longior eſſe volo, cum vna oratione
eorum, qui ex præceptis tantũ loquuntur, aut ſcribunt, tã-
quam certiſſimo teſtimonio, tota hæc res aperte teneatur.
Nam cum multos annos, multosq; labores in his ſtudiis cõ-
ſumſerint, vix incoatio aliqua, ſi conferuntur cum in-
tegris, caſtisq; auctorib. nedum perfectio in eorum ſermone
& ſcriptis apparet. Quæ hic non excutio, ne reprehendendi
ſtudio potius, quam monẽdi, quid obſeruationi ſit tribuen-
dum, huc prouectus eſſe videar. Neq; tamen ita obſerua-
tionem amplector, vt præcepta reiiciam, & ab iis Studio-
ſos deterream: ſed hoc vnum potius perſuaſum omnib. ve-
lim, aditum præceptis tantum ad linguas aperiri, obſerua-
tione

Digitized by Google

tione vero ſolum ad exitum perueniri. Sed de his ſatis. Ad ea, quæ obſeruationis ſunt, iam tranſeamus: & qua via progrediendum, & ad exitum perueniendum ſit, oſtendamus. Quod iis tanquam veſtigiis faciemus, quæ in re ipſa impreſſa exſtant, ne his quiſquā, quæ olim mihi notavi, & collegi, potius ſe alligari patiatur, quam ipſe, quod neceſſarium, in euoluendis auctorib. ſingula eodem modo inueſtigatione perſequatur. Cum itaq; omnis linguarum doctrina in verbis potiſſimū ſit occupata, in iis aut vim, aut mutationem, aut collocationem ſolū inquirit. Quare quid cōmuniter in his tribus, quid ſeparatim in ſingulis, proponēdum, animaduertendumq; ſit, paucis hic, quod ſentimus, explicabimus. Quæcunq; igitur legas, vel audias, aut cum præceptis, aut cum vſu, intelligentiaq; vulgari conferas. Quæ vel præceptis excluduntur, vel diſtincte ſatis non traduntur, ea vel inprimis notanda ſtudioſo ſunt omnia, & in imitatione ſua oratione effingenda. Quæ cum ſupra innumerabilia eſſe diximus, niſi quiſq; ea diligenter & prudenter vndiq; tanquam floſculos carpat atq; delibet, & in ſuas tabulas, tanquam in fauos, comportet, ſero admodū, aut nunquā huius linguæ fructus præclaros aliquos in lucem edet. In quibus vero diſcrimen animaduertitur auctorum, ſummæ virtutis eſt poſſe perſpicere, quid cuiq; generi ſcriptorum accommodatum, quid alienum exiſtimetur. Præclari enim & magni artificis eſt, decorum poſſe in omnib. ſeruare, & quamq; rem ſuis verbis, tanquam propriis ornamentis, exornare. Alia verba ſæpe atq; aliā formam orationis poetæ, aliā oratores, requirunt. Comici a Tragicis in multis vt re, ſic & tractatione: antiqui a recētiorib. vt temporibus, ſic & verbis, diſcrepant, cuiq; tamen ſuus ornatus, ſuusq; ſplendor: quem ſi aliis generibus adhi-

Digitized by Google

beas, non ornare, ſed deformare orationem videberis. Cum itaq; in præceptis vulgaribus ſint, quod in libro de Arte iũgendæ orationis demonſtrabimus, quæ non ſatis hæc genera diſtinguunt, & notant: eius eſt, qui vtiliter velit in lingua hac verſari, notis quæque ſuis diſcernere, & in ſua tanquam ſede vnumquodque collocare. Sed nihil eſt, quod adeo conturbet ſtudia, impediatq; plurimos, vt vſus & cõſuetudo vulgaris: quam qui emendare cupit, duo hæc ſibi in auctorib. legendis, ſuisq; conferendis proponat. Primum, vt animaduertat eos loquendi modos, in quibus Latina lingua a vernacula diſcedat, aut etiam ſuperet: deinde, vt vſitate nunc in ſcholis linguæ Latinæ barbariem corrigat. Solent enim ii plerunq;, qui proprios cuiusq; linguæ modos conſignatos non habent, ſeruatis temporibus, modis, caſib. & ordine, quem a Grammaticis acceperunt, omnia ad ſuam linguam deflectere, & accommodare. Hinc vulgo voci Videor Quod coniungitur, ſic enim a matre loqui didicerunt. Si vero optimos auctores imitemur, non Videtur mihi quod ſis doctus, quomodo Germani: ſed, Videris mihi nõ doctus, vt Latini loquuntur, dicemus. Huius enim plurima exempla in lib. de Ratione diſcendi Linguæ Latinæ propoſuimus, quib. plane ſatis oſtendimus, quemadmodum Germanicam Latinitatem corrigamus. Quod ſi quisq; ſimili modo cum ſuæ gentis vel nationis Lingua, quæ Latinæ ſunt tãquam propria, comparet, Latine apud Latinos, ſua vero lingua inter ſuos loqui, cũ ex vſu ſit, poterit, Superare autẽ Latinum ſermonem, & ſignificandi vi, & copia verborum, cum ii omnes videant, qui intelligunt, quãtum præſtet exculta & polita lingua rudi & impolita, nõ neceſſe eſt multis verbis id comprobare. Satis eſt ſi ſciamus ea vel maxime eſſe notanda, quæ vulgari lingua non efferamus. Ar-

tium

Digitized by Google

tium enim & doctrinarum vocabula, earum præſertim, quæ liberalioris ſint cognitionis, doctis tantum linguis, non vulgarib. trita inueniuntur. Neq; eruditio vocabula ſolum propria peperit, ſed etiam copiam, qua vna res variis modis ſignificetur, & illuſtretur. Quam nemo comparabit, niſi qui penitus retruſas & abditas Linguæ Latinæ opes in auctorib. perſpexerit, ſeſeq; longe ab omni plebeio ſermone abduxerit. Vitioſæ conſuetudinis emendandæ ſi auctores & magiſtros Romani ſermonis principes adhibeamus, dubium ſane non eſt, quin barbariem corruptumq; morem pura atque integra oratione cõmutabimus. Quos vt quiſque magis, quam aut me, aut quenquam de recentioribus imitaretur, vnum Cicéronem tanquam præſtantiſsimum ducem in his Obſeruationibus ſum ſecutus. Non quod alios non legendos putem, ſed quód óptimos in diſcendo omnibus præferendos, in imitando etiam exprimendos eſſe exiſtimẽ. Quæ vero præcipuo ſtudio, aut in verbis, aut mutationibus ſunt & obſeruanda & notanda, ex his facile, quæ attulimus, intelligũtur. Sed quemadmodum quiſq; ea animaduertat, & conſideret in auctoribus euoluendis, huius loci eſt vt declaremus. Verborum itaq; ſimplicium vis maxime æſtimatur, aut rebus, quibus tribuuntur: aut contrariis, quibus opponuntur: aut finitimis, quibus adiunguntur: aut iis, quibus explanantur. His quatuor ſi ſingula expendas, & legendis latinis, vbi occurrunt, conſiderate notes, proprie & plane, quæcunque velis, Latino ſermone efferre diſces. Ex iis quibus tribuuntur de vocabulorum poteſtate conſtituitur, ſi ſpectemus, rebus, an perſonis. an temporibus, an locis: animo, an corpori, an rebus externis ſit attributum. Si rebus? quibusnam: non enim quoduis nomen quauis res admittit. Annalis enim ſolum legi a Cice-

Digitized by Google

rone iungitur. Venerii ii apparitores tantum appellantur, qui erant Prætoris Siciliæ, quod Veneri quaſi dicati eſſent. Sic amœnitas, ſuauitatẽ & voluptatem, quæ in locis eſt, notat: quam ſi rebus accommodes, vim nominis non ſatis perſpexiſſe videberis. Sic non ſatis eſt ſcire, quid vocabulis Contemplor & Aſpicio ſignificetur, niſi hoc adiungamus, & corporis, & animi oculis vtrumq; attribui. Idẽ de Expeto, & Appeto. Aegrotatio & corporis & animi a Cicerone dicitur. Aegritudinis vocabulo animi morbum tantum ſignificat. Perſcribebantur Senatusconſulta, & auctoritates, aderant ſcribendo Senatores, qui eas ſua ſententia cõprobabant: intercedebant tribuni, rogabat magiſtratus, ſciſcebat populus, refertur ad Senatum: quorum omnium vim ex eo diſcimus, quod ad alia transferri ea nomina non liceat. Sic & oppoſitio nominum reconditam poteſtatem, quoties apud auctores animaduertitur, tanquam lumen aliquod illuſtrat. Nam quibus rationib. melius intelligemus, quid ſit Aſſeuero, & quibus notis Affirmo ſit diſsimile, quam quod Ciceronem videmus ei, Iocor, vt contrarium oppoſuiſſe? Sic abiudico, & adiudico. Appoſitum ad aliquid, & aduerſor, aſporto, & abripio, quia Cicero contrarium contrario opponit, alterum alterius vim & vſum planiſsime oſtendit, vt ſi quis intelligere velit, quid ſit Sine, aut cum Adiunctione, Ciceronem attendat, qui contrario tanquam digito id monſtrare, in lib. II. de Inuent. videtur, Sic enim ait: Atq; etiam hic mihi videor videre, eſſe quasdam cũ adiunctione neceſsitudines, quaſdã ſimplices & abſolutas. Item homines mortales neceſſe eſt interire, ſine adiunctione: vt cibo vtantur, non eſt neceſſe, niſi cum illa exceptione, extra quam ſi nolint fame perire. Ita & appoſita & finitima ſeſe inter ſe explicant & illuſtrant:

Digitized by Google

ſtrant: vt in hoc loco Ciceronis. Propter ſe autem vitanda ſunt non ea modo, quæ his contraria ſunt, vt fortitudini ignauia, & iuſtitiæ iniuſtitia: verũ etiã illa, quæ propinqua videtur, & finitima eſſe, abſunt aũt longiſſime: quod genus Fidentiæ contrarium eſt Diffidentia, & ea re vitium eſt. Audacia non contrarium, ſed oppoſitum eſt, ac propinquum, & tamen vitium eſt. Hæc qui attendit, nonne vim vocabulorum eorum quæ recenſet, penitus perſpiciet? Eodem modo ea diligenter omnia ſunt conſideranda, quæ auctores ipſi aut notatione, aut comparatione explicant, vt cum Cicero quid atomus, quid ſumtio, quid careo ſit, interpretatur, eius auctoritatem vt perfectiſſimi Grammatici magnifacere, & audire prorſus debemus. Item ſi in hunc Ciceronis locum incidamus: *Sidera autem æthereũ locum occupant, qui quoniam tenuiſſimus eſt, quod animal in eo gignatur, id & ſenſu acerrimo, & mobilitate celerrima eſſe: quare cum in æthere aſtra gignantur, conſentaneum eſt, &c.* nonne Cicerone ipſo magiſtro commode diſcemus, Latinis tam aſtrum quam ſidus eadem ſignificatione eſſe vſitatum? Sic ſi in Tuſculanis legamus: *Obtrectare vero alteri, aut illa vitioſa æmulatione, quæ riualitati ſimilis eſt, æmulari, quid habet vtilitatis? cum ſit æmulantis, angi alieno bono, quod ipſe non habeat: obtrectantis autem, angi alieno bono, quod id etiam alius habeat?* ex his quid obtrectare, quid æmulari ſit, & quemadmodum differant, perſpicue videri poteſt. Ita & diſcrimen, quod eſt inter animam & ſpiritum, ex his verbis aucupari licet, quæ apud Cic. de Natur. leguntur: *Quæ ſpiritu in pulmones anima ducitur, ea coaleſcit primum ab ipſo ſpiritu.* Quis Grammaticorum clarius oſtenderet differentiam, quæ eſt inter Arbitrium & iudicium, quam Cicero

Digitized by Google

ſaciat pro Roſc. Comœdo? Quid enim mehercle eſt, quo planius verba, quæ eiuſdem ſunt poteſtatis, notemus, quam quod obſeruemus, Ciceronem non ſolum eadem pagina, ſed ſententia, vel verſu etiam, eandem rem diuerſis verbis ſæpe ſolere efferre? vt homines omnia voluptatum genera ſtudioſe conſectantes, & luxurioſos, & aſotos, eodem loco appellat. Sic committo & admitto facinus, miror & admiror, appello, & admoneo debitorem idem valere, vt plurima alia, Cicero ipſe oratione ſua demonſtrat. Sed in omni verborum obſeruatione hoc tenendum eſt, vt animaduertamus, vſune tantum, an etiam vi ſignificandi, in omnibusne, an quibuſdam tantum, idem valere vocabula videantur: quod qui non fecerit, recte de iis nunquam iudicare poterit. Sed plura exempla huius generis non affero: quod in Opere illo magno, de lingua Latina, in quo nunc noctes & dies verſamur, vel in omnibus etiam verbis declarabimus, quantum adiumentum, quam inſignem vtilitatem hæc obſeruãdi ratio ſtudiis ſit allatura. Tum quoque in libro de Differentiis, quaſi proprius locus notæ cuiusq; vocabuli conſignãdæ nobis dabitur. Nos certe his tractandis, & cognitionem auctam, & orationem emendatam paululum ipſi iam ſentimus. Ea vero, de quibus in hoc libro potiſſimum agimus, aut in collocatis verbis, aut mutandi rationibus maxime ſunt ſita. Nam cum aut vitioſam & deprauatam conſuetudinem emendare, aut quæ temporib. fere exſtincta erãt, excitare cõſtituimus: in verbis ſimplicib. tantum ea inprimis obſeruemus, quæ aut ignorat vulgus, aut barbaris nominibus obſcurat: cetera coniunctioni & mutationi omnia tribuat. Coniunctorum nominum duplicem obſeruationem ante diximus. Primũ, vt animaduertamus, quæ nomina ſint iuncta inter ſe: deinde

Digitized by Google

inde, qui caſus quodq; verbum conſequantur. Exempla vtriuſq; ſupra poſuimus. Hoc ſolum monendum hic videtur, tantum momentum eſſe in apta coniunctione nominum, vt ne Antonius quidem ciuis Romanus, Ciceroni eiſdem temporibus viſus ſit Latine locutus, cum ſcripſerit: facere contumeliam, &, denuntiare timorem, quod vulgo iungi tum ea non ſolebant. Cuius cum nulla pene, aut exigua valde, & loquendo, & ſcribendo ratio habeatur, niſi aures & oculos prorſus ab inueterata nunc & corrupta conſuetudine ad integrorum & politorum Romanorum orationem traducamus, puritatem & caſtitatem ſermonis nunquam conſequemur. Quod ſi coniunctorum verborum obſeruatio recte inſtituatur, & conſecutionis vtilior opera, & minor eſt futura. Caſuum, modorum, temporum notæ magis apparent, quam rationes nominum inter ſe iungendorum. In conſecutione ea cum notari debent, quæ & a præceptis, & conſuetudine ſunt aliena, ſingulorum verborum vſum conſiderare in auctorib. legendis debebimus. Nullũ enim fere eſt, vt ante diximus, quod non conſecutionis ratione ab aliis, eiuſdem tamẽ generis, diſcedat. Quin etiam inueniuntur, quæ præceptis comprehendi poſſunt, in vulgus nunc minime nota: vt, verba ſtringendi, finiendi, & metiendi, ablatiuus conſequitur: item & alia plurima, quæ in libro noſtro de ratione iungendæ orationis exemplis declarabimus. Mutandorum & faciendorum verborum ars ita eſt capitibus a doctis deuincta, vt præcipuis ſtudiis paululum loci relictum videatur. Nam quod Cicero nomina propria tertii ordinis, vocatiuo per e, vt ſecundi, effert: quod Adoptio, non adoptatio, quod Accerſere, non accerſire, quod Vehens etiam pro eo, qui vehitur, auctores dixerint, id etiam a Grammaticis

Digitized by Google

memoriæ proditum eſt. Hoc tamen obſeruationis omnino eſſe arbitror, attendere, quæ verba ſupina in u, quæ tempora participiorum omnia admittant. Nam omnibus ea tribui ab auctoribus, non videmus. Item & a verbis quædam nomina in ens finientia fiunt, quæ cum genitiuo iunguntur, non tamen id omnibus, ſed certis quibuſdam tantum verbis accidere conſtat. Quæ cum vel ſingula ſuo loco perſequar, longior hic auctorib. enumerandis eſſe nolo. Quod reſtat, vt hanc meam operam ſtudioſis commendem, id eo modo faciam, quo animo ea eſt a me ſuſcepta: vt nimirum magis vias ad diſcendum aperiam, quam vt alicui mea obtrudam & venditem. Pueris tamen qui iudicio obſeruationis ob ætatem carent, auctor eſſem, non minorem laborem in his, in quibus lingua perficitur, quam præceptis, quibus tantum incoatur, ediſcendis etiam ſingulis, quæ ſingularem vim habent, omni ſtudio conſumerent. Quod ſi quotidie certa quædam nomina præſcripta memoriæ mandarent, vſque tererent, puerili ætate, & paucis annis linguam hanc perfecte diſcerent. Quod ſi in ſcholis hoc ſtudium excitetur, & literarum magiſtris inprimis id perſuadeatur, id quod hoc meo labore quæſiui, conſecutus tum abunde videbor.

DE

Digitized by Google

DE PHRASIBVS LINGVÆ LATINÆ, ANTONIO SCHORO Auctore.

A *Vulgarem cognitionem & uſum omnino videtur fugere. Latini hac præpoſitione idem ſignificarunt, quod voce Pro, cui Contra opponitur: præſertim cum ea, quæ aut proſint alicui, aut in defenſionem ſint, exprimere velint. Quis enim de vulgo ſic loquitur, Hoc a me facit? quomodo elegantius multo id quod volumus reddis quam ſi diceres, Hoc a me eſt: quod tamen Latinum eſt, & tritum ſatis. Sed varietatis cauſſa non ſolum, Ab aliquo facere: ſed, Cum aliquo facere, eodem ſenſu etiam Ciceronem efferre, obſeruare licet. A quo itaq; ſic pure & emendate loqui diſcamus:*

Si Caſſius reſpondiſſet, idem ſentire & ſecum facere Syllam. pro Syl 174.a.

Demoſthenes tum tum φιλιππίζειν *Pythiam dicebat, id eſt, quaſi cum Philippo facere de D 133 a.*

Defenſor autem & æquitate nitatur: & ea cum ſecum faciat non re, ſed deprauatione verbi ſe vrgeri queratur. Part 241.b.

Cum illo ſecum illos facere clamitabat. pro Plāc. 277.a.

Rem & ſententiam interdicti mecum facere fatebatur. pr. Cecin 300.a.

Veritas cum hoc facit. pro Quint. 17.a.

Populus cum illis facit, de Fin 73 b.

Ab aliquo ſtare. *Aut a ſe potius quam ab aduerſariis ſtare. de In. 37.b.*

Stare a mendacio contra verum, vt nemo contra ciuium perditorum popularem dementiam a ſenatu, & a bonorum cauſſa ſteterit conſtantius. de In 42.b.

Stare a voluntate ſcriptoris. de Clar. 190.a.

A

Stare a ſententia.de In. 78.b

Cum aliquo ſtare. *Si quid de æquitate ea, quæ cum aduerſario ſtaret, derogaſſet.de In.* 80.a

Non ſtantem cum iis, qui &c.de Fin. 116.b

Ab aliquo eſſe. *Sed vide ne hoc totum Scæuola ſit a me.de Ora.* 89.b

Qui ſunt ab ea diſciplina. Tuſc. 176.b.

Locus communis a tranſlatione, & contra eum qui tranſlationem inducit.de In. 69.b

Loci communes a teſtibus, contra teſtes: a quæſtionibus, contra quæſtiones: ab argumentis, contra argumenta: a rumoribus, contra rumores.ad Her. 8.a

Habere ſecum aliquem. *Brutus videtur mihi & plebeculam vrbanam, & ſi fidem fecerit, etiam bonos ſecum habiturus.At.* 257.b

Hoc non modo non eſt contra me, ſed maxime meam cauſſam defenſionemq; confirmat.pro Clu. 38.b

Ab aliquo ſoluere, repræſentare, dare, numerare, *dicebant Latini, cum ſignificare vellent, non ipſum debitorem, ſed alium eius nomine, creditori pecuniam numerare: quod noſtri homines, non Romano, ſed ſuo more proferunt his modis, Alicui ſatisfacere per aliquem. Alicui ſoluere alicuius nomine.*

Frater laborat, vt tibi quod debet, ab Egnatio ſoluat. Att. 114.a

*Hac emtione facta, pecunia ſoluitur a Cæcinna.pro Cæc.*228.a

Homines non modo non recuſare, ſed etiam hoc dicere, ſe a me ſoluere. At. 83.a

*Sinite me quod vobis fretus, huic ſæpe promiſi, id a vobis ei perſoluere. pro Planc.*281.a

Ab Aulo Seruilio dicit ſe dediſſe & a ſuis fratribus.pro Flac. 153.b

*Quod enim Prætori dare conſueuiſſent, quoniam ego non acceperam, ſe a me quodammodo dare.At.*83.a

*Reliqua pecunia vſuram Silio pendemus, dum a Faberio repræſentabimus. At.*194.b

*Si prætor dedit, a quæſtore numerauit, quæſtor a menſa publica mēſam aut ex vectigali, aut ex tributo.pro Flac.*155.b

*Sumtū haurit ex ærario, ſuppeditat a ſociis. contra Rul.*72 b

Miſimus qui ab illo pecuniā depoſitam noſtris recuperarent. contra Rul. 74.b

Si

Sic firmus, paratus imparatus, inſtructus, inops, nudus, ſolitudo, inuictus, impunitas ab aliqua redixerunt veteres: quas locutiones cum noſtri homines ignorent, inuexerunt notas in linguam Latinam: vt, Quantum pertinet ad equitatum, ſumus valde firmi, valde inſtructi. Quod Latini ſic protulerunt: Antonius ab equitatu firmus eſſe dicebatur. Cicer. Epiſt. 152. b

Paratus ab exercitu. Epiſt. 120. a

Sumus flagitioſe imparati, cum a militibus, tum a pecunia. At. 122. a

Ille Græcus ab omni laude felicior. de Cla. 170. a

Mediocriter a natura inſtructus. de Cla. 186. a

Nudus a propinquis, nulla cognatione munitus. de Clar. 199. b

Tam inops eram ab amicis? tam nuda Reſpub. a magiſtratibus? pro Dom. 225. a

Inops ab amicis. Att. 1. a

Tum erat ab oratorib. quædam in foro ſolitudo. de Clar. 185. a

Nunquam a cauſſis & iudiciis diſtrictior fui. Qu. fr. 317. a.

Qui inuictum ſe a labore præſtiterit. Off. 14. a

Quorum impunitas fuit non modo a iudicio, ſed etiam a ſermone. Rab. Poſt. 126. b.

Nihil tibi a me defuit. pro Mur. 125. b

Tibi, o T. Anni, nullum a me amoris, nullum ſtudii, nullum pietatis officium defuit. pro Mil. 121. a

Abdico. *Vſi ſunt priſci Romani tam ornate, quam proprie, hoc verbo, cum ſignificare vellent, aliquem magiſtratum, aut munus ſuum deponere: quod vulgus nunc potius effert per, Tradere ſuum imperium, magiſtratum, aut munus alii: hoc enim propius accedit ad vernaculam linguam.*

Magiſtratu ſe abdicare. de Diuin. 124. a

Antonius eo die non modo conſulatu, ſed etiam libertate ſe abdicauit. in Anton. 185. b

Abdicare ſe pratura. in Cat. 119. a

Abdicare ſe tutela. At. 85. a.

Abdo. *Quam obſcurata ſit Latini ſermonis integritas, cum multa alia, tum hoc verbum declarat. Quotusquiſque enim nunc eſt, qui illud cum accuſatiuo iungit? Vix tamen aliter vſum Ciceronē inuenias: a quo igitur licet ſic loqui diſcas, vt: Ille ſe in interiorē partē ædiū abdidit. At. 36. a*

Itaque abdidit ſe in intimam Macedoniam. Epiſt 217.a.
Abdo me in bibliothecam. Epiſt. 08.a.
Et ſeſe abdiderit in claſſem Epiſt.130.b.
Natura eius partes texit atq; abdidit. Off.25.b.
Neque me in Arpinum hoc tempore abdam. Off.138.a.
Cum ſe ille fugiens in ſcalarum tenebras abdidiſſet. pro Mil. 109.b.
Si qui literis ſe ita abdiderunt. pro Arch.188.a.
Qui luce ediderat genitor Saturnius, idẽ Abdidit. de D.121.b.
Is domum ſe abdidit I.P 99.b.

Abduco. *Vulgus videtur omnino ignorare vſum huius verbi, cũ nimis religioſe ſe ſimplici adſtringat: quaſi ſolum ad animata mouentia ſeſe referretur, & ſignificaret ducere aliquem ab aliquo ad aliquem locum: cum Cicero toties, & alii Romanæ puritatis periti, pro auertere, amouere vſurparint, animo, ſenſibus, & ſimilibus attribuerint.*
Abducere cognationem a conſuetudine. Tuſc.156 a.
Aciem mentis a conſuetudine oculorum. de Nat. 34.b.
Animum a cogitationibus. de Fin.145.a.
Animum a ſolicitudine Epiſt.48 a.
Animos a defenſione de Orat.136.a.
Aliquem a meretricio quæſtu. pro Qu.15.b. & in Ant. 169.a.
Se ab angoribus & moleſtiis. Epiſt.70.a.
Seruum ab aliquo. pro Deiot 149.b.
Diſcipulum a doctore. de Orat. 112.a.
A religione ad quæſtum. de D.99 b

Abeo. *Eleganter attribuitur hoc verbum & aliis rebus motum non ſignificantibus, cum vſurpatur pro eo quod nos dicimus, deſinere, deſiſtere, aut ceſſare: vt,*
Nauſea iam plane abiit. Att. 226. a.
De loco quidem nunc abiit peſtilentia Epiſt.232.b.
Illa mea quæ ſolebas antea laudare, o hominem facilem! o hoſpitem non grauem! abierunt. Epiſt.137 b.
Singularem quandam ſignificationem habet hoc verbum, cum Latini vtuntur pro accedere, aut (vt vulgo loquuntur) Demittere ſe ad vulgi opinionem, ad ineptias, vt,
Abire ad vulgi opinionem. Off.68 b.
Quid ad iſtas ineptias abis, inquies. pro S R.25.b.
Sic lõge abire Latini, quod alio modo dicitur, alte repetere, aut

vt Bar-

Digitized by Google

vt Barbari dicunt, aut petere aut ſumere aliquid a longinquo, remotiora exempla petere: vt. Audi, ne longe abeam, moriens quid dicat Epicurus. de Fin 84.b.

Quaſi vero mihi difficile ſit, quamuis Multos nominatim proferre, ne longius abeam vel tribuleis, vel vicinos meos. pro Sex. Roſc. 25. b

Vt ne longius abeam, declarat iſta aſcriptio eſſe aliquid. pro Cæcin 303. b.

Non longe abieris: num ius ciuile veſtrum ex libris cognoſci poteſt? Ep. 104. b

Latini quoque ſolent hoc verbo vti, cum ſignificare volunt, ea quæ commota ſunt, non permanſura in eo ſtatu, aut vt vulgus loquitur: Non hæc ita tranſibũt, tu plus de hac re audies: vt, Etſi hoc fortaſſe non poterit ſic abire. de Fin. 125. b

Ad ſummum non poſſunt iſthæc ſic abire. At. 222. b

Mirabar ſi hoc ſic abiret. Terent. in And.

Non hoc tibi ſic abibit in Catil.

Abire a ſenſibus, Abire ab homine, *pro diſcedere, & alio tranſire. vt,*

Sed abeo a ſenſib. quid eſt quod ratione percipi poſſit?

Sed ab hoc parumper abeamus, quandoquidem de genere, non de homine quærimus.

Significatur etiam hoc verbo, defungi aut abdicare ſe magiſtratu, deponere magiſtratum: vt,

Abire magiſtratu. Epiſt. 60. b

Abire conſulatu. At. 11 a

A iure non abire: *pro non diſcedere a iure: Ita dicimus, Abire ab emtione aliqua: quod vulgo dicitur, non tenere emtionem aliquam, non habere pro rato.*

Male precabantur quoq; veteres Latini hoc verbo alicui: vt, Abi in malam crucem. Terent.

Quin tu abis in malam peſtem, malumq; cruciatum. In Anton. 257.

Pro his Latinis germanicolatini dicunt, I ad patibulum. I quod peſtis, aut ignis Sancti Antonii, aut ſimile te perdat.

Abhinc. *Neque vim, neque vſum noſtræ ætatis homines ii intelligunt, qui futuro tempori hanc dictionem quoq; attribuunt, ſemperq; cũ ablatiuo iungũt, cũ Cicero ſemper ea voce & tempus præteritũ notet, & tam accuſatiuo quã abla-*

Digitized by Google

tiuo coniungat: vt, Quæſtor Cn. Papirio conſuli fuiſti abhinc annos quatuordecim. In Verr. 82.b

Etenim ſi Cn. Pompeius abhinc annos quingentos fuiſſet. pro Cor. 57.b

Soſippus & Epicrates, fratres ſunt Agyrinenſes, horum pater abhinc duo & viginti annos eſt mortuus. In Ver. 113 a

Abhinc annos prope viginti negaui poſſe mortem immaturam eſſe conſulari. In Ant 183.a

Repromittis tu abhinc triennium, pro Q. Roſ. 51.b

Demoſthenes fuit abhinc annos prope trecentos. de Diu 133.a

Cum ablatiuo. *Roſcius cum Flauio pro ſocietate decidit abhinc annis quindecim. pro Q. Roſ. 51.a*

Herodotus offendit eum menſem comitialem, comitiis iam abhinc triginta diebus habitis. In Ver. 134.b

Gratum feciſſe, quod pro Cornificio me abhinc amplius annis viginti quoq; ſpoſpondiſſe dicit Flauius At. 190.b

Abiicio. *Veteres illi Latini, quos non ſatis laudare poſſumus, præcipue adhibuerunt hoc verbum, cum vel contemtum vel deſperationem ſignificare vellent: hoc pacto, vt Famam ingenii abiicere. Epiſt. 135.b*

Abijcere ſpem alicuius rei. In Verr. 87.b.

Abijcere voluntatem diſcendi ſimul cum ſpe diſcendi. de Orator. 121.b.

Omnem curam de Repub. cogitationem de dicenda ſententia, commendationem cauſſarum abiicere. Epiſt. 138.b

Abiicere conſilium profectionis. At 156.a.

Haſtas abiicere, pro deſperare. pro Mur. 134.b

Sic abijcere cogitationes in rem humilem: pro res paruas & leues cogitare. vt,

Abiicere ſuas cogitationes in rem tam humilem. de Am. 102.a

Abiectus, *contemtus, vulgaris, humilis, vulgatum non ſatis eſt. vt,*

Non quod illi cauſſam pecuniæ publicæ contemtam & abiectam putarent. pro Clu. 37.a

Senatum abiectum excitaui. At. 12.a

Cum ipſi inter nos abiecti neglectiq; ſumus. de Fin. 104.a

Verba non abiecta, res compoſita diligenter. de Clar. 186.a

Exanimata vxor, abiecta metu filia. in C 118. b

Hic

Digitized by Google

Hic abiectus non tam ad pedes, quam mores,ſenſuſq; veſtros pro Cœl.54.a

Sæpe in quibusdam eſt animus abiectior, & ſpes amplificandæ fortunæ fractior. Am.107.a.

Sum animo perculſo & abiecto. At.40.a

Homo contemtus & abiectus. contra Rul.85.a

Deſertus & abiectus. Epiſt.5 b

Humilis & abiectus. de Finib.138.a

Abiectus & ſemiuiuus. I.P.86.a

Comicorum ſenarii abiecti. Or.215.a

Summiſſus & abiectus)(ſe efferens. Off.125.a

Abiudico. *Huius verbi non eſt valde abdita & retruſa ſignificandi vis; ſed a multis nunc negligitur & ignoratur. vt,*

Abiudicare aliquid ab aliquo. *Nulla res cuiuſquam tam patria atque auita fuit, quæ non ab eo imperio iſtius abiudicaretur. In Ver.68.b.*

Tanta pernicies fortunis omnium non poteſt accidere, quam opinione populi Rom. rationem veritatis, fidei, religionis ab hoc ordine abiudicari. In Ver.77.a

Rullus iudicabit, Alexandriam regis eſſe a populo Romano abiudicabit. contra Rull.74.b

Abiuro, *Periurio nego quod debeo: quod verbum cum vulgus ignoret dicit iurare ſe non debere, iuramentum præſtare.*

Mihi abiurare certius eſt quam dependere. At 5.a

Abiurare creditum. Plaut.

Pecuniam in iure abiurare, idem.

Abrogo. *Verbi huius vis & vſus prorſus nunc ignoratur, vulgo quis enim eſt, qui eo vtitur, cum ſignificare velit, rogando auctoritatem alicui detrahere: aut ſolum auctoritatem alicui detrahere: nam cum imperiti ſignificare velint magiſtratus auctoritatem alicui detrahere. dicunt: Deponere aliquem de officio, de magiſtratu, quod barbarum eſt. Pro, Legi, aut legem abrogare, recentiores dixerunt abolere legem, ſic abolere fidem Cicero vero, & alii ſuæ ætatis auctores, abrogare: quod exempla comprobabunt.*

Si tibi magiſtratum abrogaſſet, minore ignominia te affeciſſet. in Ver.136.b

Brutus collegæ ſuo imperium abrogauit. de Cl.169.a

Digitized by Google

Qui collega magiſtratum per ſeditionem abrogauit. pro Mil.115.a.

Cato legem promulgauit de imperio Lentuli abrogando. pro Qu.Fr 308. a

Eiq; imperium eſt abrogatum. pro Dom. 230.a

Legem, aut legi abrogare. *M. Octauius legem Semproniam frumentariam populi frequentis ſuffragiis abrogauit. de Clar. 184 b*

Abrogare legem, derogare aliquid de lege, & commutare legem de In. 79 a

Lex illa neq; tolli neq; abrogari poteſt. de Leg. 172. a

Eas tu leges rogauis videlicet quæ nunquam abrogentur. ib.

Cum lex abrogatur idipſum rogatur quomodo eam abrogari oporteat. At. 50.b

Cui legi abrogatum (al obrogatum) vel derogatum ſit. ad Her. 9.a

Poteſtatem, fidem abrogare. *Gracch. poteſtatem intercedendi collega abrogauit. de Leg. 188 b*

Si tibi deliberatum eſt, quibus abroges fidem iuriſiurandi. Pro Qu.R. 52.a

Æqualiter omnibus abrogatur fides Aca. 10 a

Quæ res fidem abrogat orationi. ad Her. 4 a

Abrogare fidem famæ. ad Her. 8.b

Abſtinentia. *Multi hoc nomine ea efferunt quæ continentia ſignificat, nimirum temperantiam in voluptatibus, ſed inepte valde. Nam abſtinentia iis tantum tribuitur, qui manus ab alienis abſtinent: cui Rapacitas opponitur.*

Nulla autem re conciliare facilius beneuolentiam multitudinis poſſunt ii, qui Reip. præſunt, quam abſtinentia & continentia Off. 49.b

Sic in prouincia nos gerimus quod ad abſtinentiam attinet, vt nullus teruncius inſumatur in quenquam. At. 77.a

Iuſtitia, abſtinentia, clementia tui Ciceronis reuiuiſcunt. At 76.b

Nunc deniq; incipiunt credere fuiſſe homines Romanos hac quondam abſtinentia. pro Pom. 11 b

Traducere munus extraordinariũ sũma abſtinẽtia. At. 72.a

Poſſum multa dicere de prouinciali eius in eo magiſtratu abſtinentia. pro Seſt. 4 a

Abſtineo. *Latius multo patet quam abſtinentia. Ex quo intel-*

intelligimus, Latine diſcere nihil fere eſſe, niſi obſeruare quemadmodum optimi auctores ſunt locuti. Operæpretium igitur eſt, varium vſum huius verbi videre: nam & ablatiuo ſine præpoſitione, & cum præpoſitione, & omiſſo aliquando accuſatiuo Se, aliquando addito iungitur.

Imperatorem debere abſtinere manus, oculos, animum a coniugibus, a liberis ab auro, gazaque regia. pro Pom. 16. b

Domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates, noſtra tueri, ab alienis mentes, oculos, manus abſtinere. de Or. 101. a

Manus abſtinere ab alienis pecuniis. in Verrem. 236. b

Qui cum in conuiuium veniſſet, ſi quicquam cælati adſpexerat, manum abſtinere non poterat in Verr. 211. a

Confugis ad Phyſicos eos, qui maxime in Academia irridentur. a quibus ne tu quidem iam te abſtinebis. Acad. 14 b

Quid auctoritas noſtra, qui a ceteris coniurationis cauſſis abſtinuimus. pro Syl. 182. b

Abſtineant in hoc iudicio manus, animosq; ab hoc ſcelere nefario. in Verr 73 a

Poſtulatur ab omnibus, vt ab iis ſe abſtineant maxime vitiis, in quibus alterum reprehenderunt. in Verr. 148. b

Ab obſcœnis voluptatibus abſtinere, minime difficile eſt. Tuſ. 246. b

Homines tenebras & ſolitudinem nacti, nullo dedecore ſe abſtinent de Fin. 98. a

Iurgiis & litibus abſtinere. de Diu. 101. b

Maledicto, aut maledictis abſtinere. in At. 161. b. At. 287. a

Faba quidem Pythagoras vtiq; abſtinuere. de Diu. 133. a

Conſilium eſt, ſuffocare vrbem & Italiam fame: deinde agros vaſtare, vrere, pecuniis locupletum non abſtinere. At. 140. a

Manus abſtinere ab aliquo: *pro non percutere & occidere aliquem.*

Nihil agrius factum eſt multo labore meo, quam vt manus ab illo appellatore abſtinerentur. in Verrem 234. a

Vix homines manus a te abſtinere poſſunt. pro Sen. 31 a

Alexander cum interemiſſet Clytum familiarem ſuum, vix a ſe manus abſtinuit, tanta vis fuit pœnitendi Tuſ. 230. b

Quod me ad vitam vocas, vnum efficis, vt a me manus abſtineam. At. 41. b

Abſum. *Variis & multis rebus coniungitur. Quæ vero minus in vſu & ore vulgi ſunt, ea tantum conquiremus & eligemus. Primum propius abeſſe locum, aut tempus aliquod, quid ſit, ii ignorant, qui dicunt : Propius, aut propior eſt Spira Heydelbergam, quam Wormatia, & propinquior eſt. Cicero vero ſic eſt locutus :*

In his locis, quæ a Brunduſio abſunt propius quam tu, biduum aut triduum, nihil auditur noui. Att. 232. a

Tu illam manum mihi cura vt præſtes, quoniam propius abes. Att. 1. b

Propius a morte abeſſe. de Senect. 93. a

Antiquitas, quæ quo propius aberat ab ortu, & diuina progenie, hoc melius ea cernebat. Tuſ. 153. b

Abeſſe aliquid, *pro deſiderari, requiri : & aliquem abeſſe alicui homini, cui opponitur adeſſe, defendere, perulgata non ſunt.*

Craſſum hic volebat imitari : Cotta malebat Antonium: ſed ab hoc vis aberat Antonii, Craſſi ab illo lepos. Paulo poſt. Iſtis cum ſummi eſſent oratores, duæ res maximæ altera alteri defuit. de Or. 183. a

Cum immolare quiſpiam velit, tum fieri extorum mutationẽ, vt aut abſit aliquid, aut ſuperſit. de Diu. 115. b. 105. a

Neq; enim eſt quicquam aliud præter mundum, cui nihil abſit, quodq; vndiq; aptum, perfectum, expletumq; ſit omnibus numeris. de Nat. 33. a

Quid enim abeſt huic homini, quod ſi adeſſet, iure hoc tribui & concedi putaremus? pro Cal. 56. b

Quid huic abeſt, niſi res & virtus? de Orat. 135. a

Quamobrẽ quid eſt quod mirere, ſi cum iiſdem in hac cauſſa vides adeſſe, cum quibus in ceteris intelligis abfuiſſe? pro Syl. 168. a

Mirari deſinat Torquatus, me, qui Antonio abfuerim, Syllam defendere. pro Syl. 169. b

Quæ ablata dixi, perſcripta erant hoc modo : Quod ex æde Mineruæ hoc & illud abeſſet, quod ex æde Iouis, quod ex æde Liberi. Paulo poſt : Petiuerunt vt ſibi ignoſceretur, quod hæ res abeſſent. in Ver. 232. b

Omnia genera animalium complexu teneat oportet, vt ex eodem ne quid abſit. de Vni. 202. a

Vulgus quid abſit a perfecto, fere non ex toto intelligit. de Offic. 53. a

Aliquem

Digitized by Google

Aliquem abeſſe ab aliqua re, *pro alienum & diſiunctum eſſe, & abhorrere, vt a vitiis, a virtutibus, quia ſatis percrebuiſſe puto, exemplis non declarabo. Sed non abeſſe quin vt, peruulgatum non eſt, iis enim verbis ſignificabant Latini, quod noſtra lingua dicimus :* Es fehlet nicht / es wirt kaum fehlen. *Galli ſic :* Il ne s'en fault gueres que: on, s'en fault, &c. *quod cum vulgus ignoret, quomodo recte Latine dicatur, a Cicerone id diſcat.*

Abeſſe non poteſt, quin eiuſdem hominis ſit probos improbare, qui improbos probet. Orat. 220. a

Prorſus nihil abeſt, quin ſim miſerrimus. At. 180. a

Aberit non longe, quin hoc a me diſcerni velit. At. 143. b

Tantum abeſt, vt: *Prorſus nunc ignoratur, quemadmodum Romani illi veteres hoc genere loquendi ſint vſi. Idcirco longe aliter vulgus nunc ea, quæ olim per, Tantum tum abeſt vt, efferebantur, proferre conſueuit. Vſum igitur verum quiſque ab ipſo Cicerone diſcat, ſeſe ipſe emendet : primum animaduertat, quomodo bis Vt coniunxerit cum Tantum abeſt: nam aliquando alterum omittitur. Sed altero Vt, contrarium fere antecedentis redditur.*

Tantũ abeſt vt libertatis inimicos ornem, vt effici non poſſit, quin eos tam oderim, quã Rempublicã diligo. in A. 238. a

Tantum abeſt vt aliquam bonam gratiam mihi quæſiſſe videar, vt multas etiam ſimultates intelligam me ſuſcepiſſe. pro Clu. 17. b

Tantum abeſt vt id conſentaneum eſſet, vt maxime etiam repugnaret. A. 8. b

Is enim qui occultus & rectus dicitur, tantum abeſt vt ſe indicet, perficiet etiam vt dolere alterius improbe facto videatur. de Fin. 76. a

Tantum abeſt vt malum mors ſit, vt verear ne homini nihil ſit non malum aliud certe, ſed nihil bonum aliud potius. Tuſc. 164. b

At Philoſophia quidem tantum abeſt, vt perinde ac de hominum vita eſt merita, laudetur, a pleriſq; neglecta, a multis etiam vituperetur. Tuſ. 164. b

Tantum abeſt vt ſcribi contra nos nolimus, vt id etiam maxime optemus. Tuſ. 175. b

Tantũ abeſt vt hæc beſtiarum cauſſa parata ſint, vt ipſas beſtias hominum cauſſa generatas eſſe videamus. de N. 56. a

Digitized by Google

Tantum abeſt vt amicitiæ propter indigentiam colantur, vt ii qui opibus & copiis, maxime virtute præditi, in quæ plurimum eſt præſidii, minime alterius indigeant, liberaliſſimi ſint & beneficentiſſimi de Am. 106. a

Tantum abeſt ne, *vt pro, vt non poſito, Ne.*

Tantum abeſt, ne (quod ii qui hoc aut magiſtrorum inopia, aut ingenii tarditate, aut laboris fuga non ſunt aſſecuti ſolent dicere) eneruetur oratio compoſitione verborum, vt aliter in ea nec impetus vllus, nec vis eſſe poſſit. Or. 219. b

Alterum Vt, hoc eſt conſequentis, omiſſum.

Itaq; tantum abfuit, vt inflammares animos noſtros, ſomnum iſto loco vix tenebamus. de Clar. 190. b.

Tantum porro aberat, vt binos ſcriberent, vix ſingulos confecerunt. Att. 211. a

Tantum abeſt vt, *in propoſitione conſequenti. Dixerim me vel plurima vincula tecum ſummæ coniunctionis optare, & ſunt amoris arctiſſima: tantum abeſt, vt ego ex eo quo adſtricti ſumus, laxari aliquid velim. Att. 89. b*

Interpoſitum orationi.

Qui altiore animo ſunt, totos ſe ad ſtudia doctrinæ conferunt: qua in vita tantum abeſt, vt voluptates conſectentur, etiam curas, ſolicitudines, vigilias ſuſcipiunt. de Fin. 138. b

A Sole abeſſe, *iubentur ii qui apricanti officiunt. Quod noſtri barbare dicunt, Stare ex Sole, Ire ex Sole, Eodem modo recte poſſe dici puto, Abeſſe a lumine: vt cum ii qui officiunt, iubentur diſcedere: pro quo vulgus inepte, Stare ex lumine.*

Ac vero Diogenes liberius, vt Cynicus, Alexandro roganti, Vt diceret ſi quid ſibi opus eſſet: Nunc quidem paululum a Sole abſis, officiebat videlicet apricanti. Tuſ. 246 b.

Abutor, *non ſolum vitii, quod vulgus putat, ſed laudis quoque eſt: vt,*

Quæ igitur ſtudia magnorum hominum ſententiæ vacationem habent etiam publici muneris, iis concedente Repub. cur non abutamur? E. 129. a

Hic tu fortaſſe eris diligens, ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam: niſi omni tempore, quod mihi lege conceſſum eſt, abuſus ero querere. in Verr. 86. b

Lepidus obſequio meo, ſi ita faceret, ad omnia abuteretur. E. 125. b

Nos

Nos Elephantorum acutiſſimis ſenſibus: nos ſagacitate Canum ad vtilitatem noſtram abutimur. de N. 56. b

Annii Tribunatu, rebus omnibus pro ſalute Reipubl. geſtis, ad huius criminis defenſionem non abutemur. pro Mil. 103. b

Accedo, *late admodum hoc verbum patet. Quæ vero alieniora ſunt ab vſu quotidiano noſtrorum temporum, ea ſolum indicabimus. Vſurparunt Latini hoc verbum, cum ſignificare vellent ex iis, quæ proponebantur aliquid eligere, & vt vulgo dicunt, in aliquid conſentire.*

Demonſtrare per amplificationem, ad vtram potius legem accedere oporteat. de In. 80. b

Cum rem communi verbo appellaris, leuius dixiſſe videaris: cum ad electius verbum accedas, inſigniorem rem facias. ad Her. 32 b

Nec illos congreſſuros, nec ſi congreſſuri eſſent, Pompeium ad vllam conditionem acceſſurum putabam. Att. 133. a

Condemnari malebant, quam ad eius conditiones pactioneſque accedere. in Ver 162. a

Cur ex tot creditoribus aliis ad iſtam rationem nemo acceſſerit? pro Quint. 14. a

Similitudinem *notabant quoque Latini hoc verbo, præſertim adiuncta voce Prope: quam cum ſemper noſtri homines eodem modo, hoc eſt nomine Simile proferant, diſcant a Cicerone, quemadmodum Similius, & Similimum aliis quoque verbis commutare poterunt.*

Poteſt accidere vt exſiſtat aliquid, quod & veriſimile videtur, & abſit longiſſime a vero, quomodo, ſi magna ex parte ad verum ipſum, aut quam proxime accedunt. Aca. 10. b

Alexidis manum amabam, quod tam prope accedebat ad ſimilitudinem literæ tuæ. At 100. a

Sane dubitare viſus eſt Sulpitius & Cotta, vtrius oratio propius ad veritatem videretur accedere. de Or. 108. a

Ad ſimilitudinem deorum propius accedebat humana virtus, quam figura. de N. 20. b

Qui tolerabiliores volunt eſſe, & ad veritatem vita propius accedere. de Or. 103. b

In vtramq; partem dicendo & audiendo eliciant, & tanquã exprimant aliquid, quod aut verum ſit, aut ad id quam proxime accedat. Ac. 3. a

Digitized by Google

Præſenſio & ſcientia rerum futurarum proxime ad deorum vim natura mortali accedit. de Diu 80. a

Ad ſapientiam proxime accedere. de Am. 103. b.

In dicendo numeroſum putatur, non quod totum conſtat e numeris, ſed quod ad numeros proxime accedit. Or. 218. b

Cum Datiuo. *Duobus igitur ſummis, Craſſo & Antonio, L. Philippus proximus accedebat: ſed longo interuallo tamen proximus. de Cla. 180. a*

Velim tibi perſuadeas, cum conſtet excellere hoc genere virtutis, vt nunquam extimeſcas, nunquam perturbere, me huic tuæ virtuti proxime accedere. E. 177. b

Acceſſio. *Vulgare iam non eſt ſignificaſſe olim Latinos hoc nomine ea, quæ tanquam honoraria adiiciebantur ad vectigalia, decumas, aut ea omnia quæ dominis & principibus ex pacto pendebantur.*

Ait enim Cic. Dum Gabinio pecuniam Poſthumus cogeret ex decumis Imperatorum, (al. imperatis) pecuniam ſibi coegiſſe. Non intelligo hoc quale ſit, vtrum acceſſionem decumæ, vt noſtri facere coactores ſolent, centeſima: an deceſſionem de ſumma fecerit. Si acceſſionem, vndecim millia talentum ad Gabinium peruenerunt. at non modo abiite decem millia obiecta ſunt, ſed etiam ab his æſtimata. Addo illud etiam, qui tandem conuenit, aut tam graui onere tributorum ad tantam pecuniam cogendam mille talentum acceſſionem eſſe factam: aut in tanta mercede hominis vt vis, auariſſimi, mille talentum deceſſionem eſſe conceſſam? neque enim fuit Gabinii remittere tantum de ſuo, nec reges imponere tantũ pati ſuis, pro Rab. Poſt. 127. b

Populus publice coactus eſt ei conferre lucri tritici modium XXVI. & acceſſionem H S M M. De acceſſione dubito, an Apronio ipſi data ſit, merces operæ pretiumq; impudentiæ. in Ver. 164. a. b

Decumas addixit eidem illi Docimo, hoc eſt, tritici medimnũ quinq; millia: & acceſſionẽ adſcripſit HSMD. in V. 166. s. a

Ad ſingula medimna multi HS duo, multi H S quinq; acceſſionis cogebantur dare: qui nimium ſingulos nummos. in Verr. 173. 7. a

Nec nummorum acceſſionem cogebatur arator dare, nec ternas quinquageſimas frumenti addere. ibid.

Iſte homo amentiſſimus in vendundis decumis, nummorum facie-

faciebat acceſſiones ad ſingulas decumas, neq; multum bina aut terna millia addebat. ibid.

Acceſſionem adiungere ædibus, Latine dictum eſt: quod barbare dicitur, partem aliquam ædificare ad ædes, aut addere partem aliquam, ampliare ædes.

Hanc Scaurus demolitus, acceſſionem adiunxit ædibus. Offic. 28. a

Accidit. *Gratum, iucundum, & eius generis alia accidere alicui, diuulgata ſatis non ſunt. Efferimus enim ſolum iſtiuſmodi ſententias per verbum Eſt: vt Gratum, iucundum mihi fuit. Latini etiam hoc modo.*

Omnia enim ſecundiſſima nobis, aduerſiſſima illis accidiſſe videntur. At. 162. b. A. 85. a Quod video, tibi etiam nouum accidiſſet, tanquam mihi. Epiſt. 40. b. Quæ ſcribis ad me minime mihi miranda & maxime iucunda acciderunt. Ep. 30. b. Cognoui omnia, quæ a me profecta ſunt in te, tibi accidiſſe gratiſſima. pro Pl. 271. b. In quibus ipſi aculei. ſi quos habuiſti in me reprehendendo, tamen mihi non ingrati acciderunt. At. 3. b. a. Nam mihi omnia, quæ iucunda ex moribus alterius homini accidere poſſunt, ex illo accidebant. Epiſt. 41. a. Illud mihi permirum accidit, tantam temeritatem, &c. At. 100. b. Hoc mihi accidit iucundiſſimum.

Accipio. *Plurimis & variis rebus hoc verbum tribuitur: ſed in quibus aut reconditus aliquis ſenſus eſt, aut ignoratio vulgi, ea tantum in lucem proferemus. Et inprimis ignorari vulgo videtur, notaſſe Latinos idem hoc verbo, quod per Tracto, ſiue verbis, ſiue verberibus, ſiue eos quos aut hoſpites, aut conuiuas adhibemus, vt:*

Spartæ vero pueri ad aram ſic verberibus accipiuntur, vt multis e viſceribus ſanguis exeat: nonnunquam etiam ad necem: quorum non modo nemo exclamauit vnquam ſed ne ingemuit quidem. Tuſc. 182. a

Nunquam fuit crudelis Verres: hominem (Sopatrum) leniter clementerq; accepit, eum in ſtatua C. Marcelli diuaricari ac deligari iubet, &c. in Ver. 220. b

Qui ciues Romani quemadmodum eſſent accepti, audiſtis ex ipſis: bona ſibi erepta eſſe dixere. Ibid. 20. a

Hunc ego accepi in Senatu, vt ſoleo. At. 17. a

Si inuitauerit, id quod ſolet: ſic hominem accepimus, vt me-

leſte ferat ſe de via diſceſſiſſe pro Cl. 20 52. b

Quo te modo, inquit Architas villico iratior, accepiſſem, niſi ſi iratus eſſem? Tuſ 226. b

Accipitur Pompeius ſatis male a Curione, & totus eius ſecundus conſulatus exagitatur. Epiſt. 121. b

Epicurum Stoici male accipiunt. Epiſt. 107 b

Copiolæ meæ ſunt extenuatiſſimæ, aut inopia omnium rerum peſſime acceptæ. Epiſt 174. a

Excluſus ab Antiochia Dolabella, & in oppugnãdo male acceptus, nulla alia confiſus vrbe, Laodiceam ſe contulit. E. 100. b

Stomachari contumelioſe vexare, maledicere, totis voluminibus concidere, male accipere, figere maledictis aliquem. de N. 20. a

Eſto qui aliquanto plus cogitaſſet, male accipit verbis Rabonium. in Ver. 104. b

Quintum puerum accepi vehementer. At. 159. b

Non multi cibi hoſpitem accipies, ſed multi ioci. Ep. 143. a

Magnificentiſſime accipi ab aliquo hoſpitio. de Di. 125. a

Hoſpitio agreſti aliquem accipere. At. 32. b

Sicilia ciues Romanos omnes ſuis ipſa ſedibus libentiſſime ſemper accepit. in Ver. 208 a

Regio apparatu accipere aliquem. de Som. 126. b

Tribus tricliniis accepti, οἱ περὶ αὐτὸν valde copioſe: libertis minus lautis ſeruisq; nihil defuit: nam lautiores eleganter accepti. At. 222 a

Sic accipere aliquem. in A. 228. a

Honorifice aliquem accipere. in Ver. 214 a

Nos Aſia accepit admirabiliter. A. 75. b

Hilare a te acceptus ſum. de Or. 135. b

Hilaris & bene acceptus. At. 132. a

Senſibus quoq; tribuitur, idemq; fere valet, quod audire, vel intelligere: vt ad verbum aliquid, non ad ſententiam accipere: quod imperiti ſic efferunt: Accipere aut interpretari aliquid, vt verba ſonant, non reſpicere ſententiam. Sed late valde in hoc ſenſu patet: vt,

Vt contra ac dicat, accipi ac ſentiri velit. Or. 209. b. 170. a

Vim verbi in aliud, atq; ceteri accipiant, poſſe ducere. de Inuent. 58. b

Ex qua parum acceperis quærere. Ep. 136. b

Hunc

Digitized by Google

Hunc locum (quem ego te accipio dicere Arpinum) germanam patriam eſſe veſtram. de Leg. 169.b
Sed quem accepi ipſe oculis atque animo ſenſum, hunc vere apud vos, vt potero, planiſſime exponam. in V. 157.a
Vt de Socrate accepimus Off. 18.b
Accepiſſemq; fama & auditione eſſe quoddam numen, &c. de N. 4:: :
Cum Græcas literas M. Catonem in ſenectute didiciſſe acceperim. A-a. 2.a
Ceremoniæ ab omni vetuſtate accepta. de Ar. 150.a
Sic enim a maioribus noſtris accepimus. in V. 64.a
Sic etiam accipere aliquid in bonam aut malam partem, aut aliquo modo aliquid accipere; idem quod interpretari: vt,
Non tam intereſt, quo animo aliquid ſcribatur, quam quo accipiatur. E. 85.a
Tento enim te quo animo accipias. 253.a
Sed quonam modo accipies ſeruitatem meam. in A. 245.b
Tu autem velim ad eum ſcribas de his rebus, vt ſciam quomodo hæc accipiat. A. 86.a
Periculoſe dico, quemadmodum accepturi ſitis, horreo. in An. 210 b
Quemadmodum hoc accepturas nationes exteras, quemadmodum huius tui facti famam in regna aliorum, atque in vltimas terras peruenturam putaſti. in Ver. 215.b
Tecum ago vt iam ab ipſa commiſſione ad me, quemadmodum ii ludi accipiantur, deinde omnia reliquorum ludorum in dies ſingulos perſequare. Att. 249.a
Audebo hoc dicere, & tu, vt ſoles, accipies. At. 200.b
Timere quomodo accipiant; ad Her. 35.b
Si es natura φιλαίτιος hoc aſſequere, vt in quam partem accipias, minus laborem. E. 36.a
Quæ quidem in eam partem accepta ſunt Cæſar, vt eam ampliſſimo honori & nomine affeceris. In An. 146.a
Accipiet in optimam partem C. Panſ. etenim dicam animo amiciſſimo. In Ant. 210.a
Proſpicio nobis in hac calamitate tabeſcendum eſſe: neq; enim (ſed bonam in partem accipies) A. 52.a
Quod rogas, vt in bonam partem accipiam, ſi qua ſunt in tuis literis; quæ me mordeant, ego vero in optimam. At. 175.a

Illud enim non accipio in bonam partem quod ad me refert. At.204.b

Quod dicam, in bonam partem accipias. At.273.b

Cæſar mihi ignoſcit per literas, quod non venerim, ſeſeq; in optimam partem accipere dicit. At 156 b

De tua fide & beneuolentia in nos niſi perſuaſum eſſet nobis, non conſcripſiſſemus tibi hæc, quæ profecto, quando iſtum animum habes, in optimam partem accipies E.168 a

Durius accipere hoc mihi viſus eſt, quam vellem, & quam homines belli ſolent. At.2.a

Vberiores erimus, ſi & ille libẽter accip[i]et, & ii ſubiungentur, qui villam me moleſte ferunt habere. At.58.a

Monendi amici ſæpe ſunt, & obiurgandi: & hæc accipienda amice, cum beneuole ſiunt. de Ami.112.b

Monere & moneri proprium eſt amicitiæ: & alterum libere facere non aſpere: alterum patienter accipere non repugnanter. de Am 113 a

Ea te moderate accepiſſe, neq; temere credendum iudicaſſe, a meis procuratoribus certior ſum factus. E 167.a

Velim, mi Attice, fortiter hæc accipias: vt ego ſcribo. Att.247.a

Quanto nunc hoc idem accipiet aſperius. At 135.b

Quod facinus in alienum hominem illatum ſeuere acciperet, id omiſiſſet curare in hoſpite? pro Cæl 49.a

Beneficium accipere in contumeliam. Att.242.b

Singuli caſus humanarum miſeriarum grauiter accipiuntur, ſi dicantur dolenter de Or.228 a

Quicquid in eum iudicii officiiq; contuleris, exiſtimabis ita me accipere, vt in me ipſum te putem contuliſſe E.144.a

Id tu, vt videbitur, ita accipies. At. 101.a

Habes a patre munus, Marce fili, mea quidem ſententia magnum, ſed perinde erit vt acceperis. de Off.76.b

Vt volẽt quiſque accipiat: ego tamen frugalitatem, id eſt, modeſtiam & temperantiam, virtutem eſſe maximam iudico pro Deiot 148.b

Id tu, ſi me aliter ac debuit, acceperit, lenies. At.165.b

Contra accipi aliquid velle ac dicat. Or.209.b

Item, Accipere dolorem, *damnum, iniuriam, & ea omnia, quibus quis afficitur: vt,*

Non mehercule criminis augendi cauſſa dicam, Iudices, ſed

quem

quem accepi ipſe oculis animoq; ſenſum, hunc vere apud vos, & ut potero, planiſſime exponam. in Ver. 157.a

Quid tu exiſtimes eſſe in amicitia mutuum, neſcio: equidem hoc arbitror, cùm par voluntas accipitur & redditur. E. 60.a

Voluptatem hanc eſſe omnes ſentiunt, quam ſenſus accipiens mouetur, & iucunditate quadam perfunditur, de Fin. 65.a

De virtute & grauitate Cæſaris, quam in ſummo dolore adhibuiſſet, magnam ex epiſtola tua accepi voluptatem. At. 327.a

De aliquo falſam opinionem accipere. E.13.b

Accepi, Pontifices, magnum atq; incredibilem dolorem. pro Dom. 232 b

Si voluptatis ſenſum capit (animal) doloris etiam capit: quod autem dolorem accipit, id accipiat etiam interitum neceſſe eſt. de N. 66.a

Animaduertite dolorem quem acceperis, tum ſummi viri, tum amiciſſimi morte ferre moderate. de Am. 97.a

Quantum dolorem acceperim, & quanto fructu ſim priuatus, & forenſi, & domeſtico, Lucii fratris noſtri morte, &c. At.3 a

Magnum dolorem accipere, ſi aliquid accidat. At 36.a

In oppido aliquo mallem reſediſſe, quoad accerſerer: minus ſermonis ſubiiſſem, minus accepiſſem doloris, imo hoc me non angeret. At.173.a

Omne animal ad accipiendam vim externam & ferendam paratum eſt. de N.66.b

Nihil igitur hunc virum ſagitta, quas ab Hercule acceperat, tum conſolabantur. Tuſc.178 b

Vulnus accipere in capite ab aliquo. in Ver. 236 a

Ille etiam graue tum vulnus accepit, ne quid de ſumma dignitate Reipub. minueretur. in C 121 a

Tanquam fortis in pugna vir, acceptis a forti aduerſario vulneribus aduerſis & honeſtis cadere videtur. pro Dom. 253.a

Ob conſtantiam voluntariam vulnus accipere. pro Planco. 278.a

Tribunus plebis plus viginti vulneribus acceptis, ſublatus e prælio, reipublicæ vitam reſeruauit. pro Seſt. 21.b

Digitized by Google

Sp. Caruilius grauiter claudicans ex vulnere ob rempub. accepto. de Or. 131 b

Qua in fuga magna auctoritate Oſates dux Parthorum vulnus accepit, eoque interiit paucis poſt diebus. Att. 79. b

Seſtius multis in templo Caſtoris vulneribus acceptis, ſubſidio Beſtia ſeruatus eſt. Att. 309. a

Plagam. *Ego vero ſi mihi vni pereundum fuiſſet, ac non accipienda plaga mihi inſanabilis, illi mortifera, quam Reipub. impoſuiſſet. ſemel perire tamen iudices maluiſſem, quã bis vincere pro Cælio. 12. b. Translate ſemper Cicero vtitur.*

Plagam accipere, *ſæpius transfertur a Cicerone ad damna aut mala, quæ aut nos, aut reſp. accipit.*

Ille locus inductus eſt a me diuinitus, ne vna plaga accepta Patres conſcripti conciderent, ne deficerent, vulnus eſſe eiusmodi. At. 12. a

Plagam aliquam in aliquo loco accipere, Att. 180. b

Iniuriam. *Etenim ſi plurimas a tuo Prætore iniurias accepiſſes, tamen eas ferendo maiorem laudem quam vlciſcendo mererere. In Verr. 64. a*

Accipere ignominiam & contumeliam, in Ver. 120. b

Flamma ex ipſo incendio nauium, & calamitatem acceptam, & periculum reliquum nunciabat. in Ver. 254 b

In ceteris rebus cum venit calamitas, tum detrimentum accipitur. Pro Pom. 15 b

Quod neglectũ cum caueri poterat, poſt acceptam illam cladem explicatum eſt. de D. 101. a

Marius duabus ædilitatis acceptis repulſis, ſepties conſul eſt factus. pro Dom. 269. b

Accommodo, *pro commodo vulgo quidem vſurpatur, ſed Dare, accipere accommodato, aut commodato, quomodo quidam loquuntur, apud eos auctores, quos imitari debemus, non inuenitur.*

Mutuari, aut mutuo dare, Latini dixerunt, & vtendum accipere: non accommodato accipere Sed quemadmodum per Accommodare id efferatur Latine, quod vulgo per Accommodato, aut Commodato dare, ex Cicerone videamus, vt,

Iſte hoſpites domum deducit, ait ſe ædes maximas amico cuidam ad nuptias accommodaſſe: nuntiat interea puer argen-

argentum repeti: pertimuerat enim qui accommodarat. Apagite, inquit, ædes commodaui. de In. 49

Peto a te maiorẽ in modũ, quod ſine tua moleſtia fiat, vt ei (C. Aniano Euandro) de habitatione accommodes. Nam propter opera inſtituta multa multorum, ſubitum eſt ei remigrare Calen. Quintil E. 203.

Si quid iſte ſuorum Ædilib. accommodauit. in Ver. 229.

Accumbo accubans. *Quoniam imperiti vim & vſum huius verbi ignorant, dicunt pro eo Sedere ad menſam, ſedere ad edendum: quod Latini ſignificarunt verbo Accumbo: vt,*

Accubueram hora nona, cum ad te harum exemplum in codicillis exaraui. dices, vbi? apud Volumnium Eutrapelum: & quidem ſupra me Atticus, infra Verrius familiares tui E. 142 & poſt.

Infra Eutrapelium Cytheris accubuit. E. 143.

Tum ille vt aliquid reſponderet, negauit moris Græcorum, vt in conuiuio virorum accumberent mulieres. in Ver. 89. b

Accubans, *participium, non accumbens apud Ciceronem.*

Ille erat in tribunali proximus, in cubiculo ſocius, in conuiuio dominus ac tum maxime, cum accubante prætextato Prætoris filio, in conuiuio ſaltare nudus cœperat. in Verr. 152.

Ebrioſos ſobriis inſidiari, dormientes vigilantibus, qui mihi accubantes in conuiuiis complexi mulieres impudicas vino languidi. confecti cibo, ſertis redimiti, vnguentis obliti, debilitati ſtupris eructant ſermonibus ſuis cædem bonorum, atq; vrbis incendia. in Cat. 106.

Hæc conſcripſi x. Calend. accubans apud Veſtorium. At. 227.

Accuratus, a, um, *Cicero, & qui ante eum fuerunt, hoc verbo ſignificarunt, quod recentiores per Exactus, ex quo vna cum temporibus & linguam mutatam eſſe intelligimus. Sic enim ille eſt locutus. vt,*

Sin ex circumſpectione aliqua, & accurata conſideratione, quod viſum ſit, id ſe dicent ſequi, tamen exitum non habebunt. Aca. 10.

Caluus accuratius quoddam dicendi & exquiſitius afferebat genus. de Cla. 191.

Quid enim aut tam viſendum, aut audiendum fuit, quam

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

ſummorum oratorum in grauiſſima cauſſa, accurata & inimicitiis incenſa contentio. de Or.245.

Intellectum eſt quantam vim habeat accurata, & facta quodammodo oratio. de Cla.167.

Erat enim cum incitata & vibrans, tum etiam accurata & polita oratio. de Cla.196.

Accurate *Quia ſcribis & deſiderari a Varrone, & magni illum æſtimare, eos (dialogos) confeci & abſolui, neſcio quam bene: ſed ita accurate, vt nihil poſſit ſupra.* At.209.

De aliquo crimine exquiſite & accurate diſputare. de Cl 190.

Quæ feciſſet honoris eorum cauſſa, ſtudiose accurateq; feciſſe. At.172.

Diligenter apud Cottam familiarem meum accurate ſane & diligenter de diis immortalibus diſputatum eſt. de Nat 5.

Cauſſam pro publicanis Lælius accurate eleganterq; dixit. de Cla 172

Quæ vero accurate cogitateq; ſcripſiſſet, ea ſic vidi probari, vt ad veterum ſcriptorum laudem peruenirent. pro Arch. 189.

Acquieſco, *vulgo minus notum eſt, cum animo attribuitur, quo nos quaſi in re aliqua quieſcimus.*

Tam moueor, quam tu Luculle: neq; me minus hominẽ quam te putaueris, tantum intereſt, quod tu cum es commotus, acquieſcis, aſſentiris, approbas. Aca.35.

Attica me valde angit. Sed crebro reguſto tuas literas, in his acquieſco. At.208.

Sed cum me ægritudo non ſolum ſomno priuaret, verum ne vigilare quidem ſine ſummo dolore pateretur, tecum vt quaſi loquerer, in quo vno acquieſco. At.144.

Habeo enim nihil tentatis rebus omnibus, in quo acquieſcam. Nam dum illud tractabam, de quo antea ſcripſi ad te, quaſi fouebam dolores meos. At.190.b

Nulla eſt reſp. quæ delectet, in qua acquieſcam. At.65.

Viciſſim autem ſenes in adoleſcentium caritate acquieſcimus: vt in veſtra, & Q. Tuberonis: equidẽ admodũ adoleſcentis etiã P. Rutili Virginiani familiaritate delector. de Am.135.

Non enim vt tũ me a rep. mœſtum domus excipiebat, quæ leuaret: ſic nunc domo mœrens ad remp. confugere poſſum, vt in eius bonis acquieſcã. Itaq; & domo abſum, & foro, quod

nec

Digitized by Google

nec eum dolorem quem a Rep. capio, domus iam conſolari poteſt, nec domeſticum Respub. E. 51.

Cuius in animo improbitas verſatur, nunquam ſinit eum reſpirare nunquam acquieſcere. de Fin. 60.

His vero temporibus habemus aliud nihil in quo acquieſcamus Ep. 48.

Artes noſtræ, neſcio quomodo nunc vberiores fructus ferre videntur, quam olim ferebant: ſiue quia nulla nunc in re alia acquieſcamus: ſiue quod grauitas morbi facit, vt medicina egeamus. E. 127. b

Quod tantam cauſſam & dico intra domeſticos parietes: dico extra conuentũ & eam frequentiam, in qua oratorum ſtudia niti ſolent: in tuis oculis, in tuo ore vultuq; acquieſco: te vnum intueor, ad te vnum omnis mea ſpectat oratio. pro Deiot. 144 b

Neq; vt ea cognoſcas quæ tibi notiſſima ſunt, ad te mitto, ſed quia faciliime in nomine tuo acquieſco, & quia te habeo æquiſſimum eorum ſtudiorum, quæ mihi communia tecum ſunt, æſtimatorem & iudicem de Fin. 91 a

Equidem ex his etiam fructum capio laboris mei, qui iam ætate prouecti in noſtris libris acquieſcunt. de D. 109. a

Quare cum aures extremum ſemper exſpectent, in eo acquieſcant, id vacare numero non oportet. Or. 216 b

Adæquo. *Et vis, & vſus huius verbi vulgo ignoratur: ſignificatur enim eo, par eſſe aliquid alicui: iungiturq; vt comparationes omnes, præpoſitioni Cum, nonnunquam etiam accuſatiuo: vt,*

Cognouit adoleſcens: placuit homini prudentiſſimo: in ſumma amicorum copia cum familiariſſimis eius eſt adæquatus. pro Cor. Bal. 60. a

Quid noſter hic Magnus, qui cum virtute fortunam adæquauit? Pro Arch. 190 b

Inſidet quadã in optimo quoq; virtus, quæ noctes & dies animum gloriæ ſtimulis concitat atq; admonet, non cum vita tempore eſſe dimittendam commemorationem nominis noſtri, ſed cum omni poſteritate eſſe adæquandã pro Ar. 191. a

Quæ a meipſo effecta sũt, deorũ vitã poſſint adæquare. de Vni. 201. a

Senatorum enim vrna copioſe abſoluit, equitum adæquauit, Tribuni ærarii condemnarunt. At. 311 b

Digitized by Google

Addico. *Verbum hoc nunc ſermone quotidiano ſatis tritum non eſt: præſertim cum in commerciis, res quæ alicui promittuntur & traduntur in venditionibus, addici dicuntur: vt,*

Thermitani miſerunt, qui decumas emerent agri ſui. Appoſitus erat Venuleius quidam qui emeret: is liceri non deſtitit, illi quoad videbatur ferri aliquo modo poſſe, contenderunt, poſtremo liceri deſtiterunt. Addicitur Venuleio tritici modiis VIII. mil Legatus Paſſidorus renuntiat Cum omnibus hoc intolerandum videretur, tamen Venuleio dantur, ne accedat tritici mod. VI. in V. 169 a

Ebutio negotium datur, adeſt ad tabulam: licetur Ebutius, deterrentur emtores multi, partim gratia Ceſenniæ, partim etiam pretio: fundus addicitur Ebutio: pecuniam argentario promittit Ebutius quo teſtimonio nunc vir optimus vtitur, ſibi emtum eſſe: quaſi vero aut nos ei negemus addictum, aut tum quiſquam fuerit qui dubitarit, quin emeretur Ceſenniæ. pro Ce. 287. b

Cum iam addictis & venditis decumis ſubito noua naſcebantur edicta. in V. 156. a

Si doceo pluris aliquanto te potuiſſe vendere: neq; his voluiſſe addicere, qui contra Apronium licerentur: & Apronio multo minoris quam aliis potueris tradidiſſe. in V. 191. a

Vendebas auctoritatem huius ordinis: adducebas Tribuno pl. conſulatum tuum. in Vat. 91. b

Cum te neq; principes ciuitatis rogando, neq; maiores natu monendo, neq; frequens ſenatus agendo de vendita atq; addicta ſententia mouere potuit. in A. 170. b

Vnius agri decumas 30. modiis minoris vendidiſſe quam potuerit: Minutio ideo te non tradidiſſe quod iam addixiſſes Apronio. in V. 181. b

Neminem inuenire potuit cui ſedes meas addiceret, cui traderet, cui donaret. pro Dom. 234. b

Addo. *In aliquid addere aliquid dixerunt Latini quoque, vt addere alicui, ſed minus illud peruulgatum: vt,*

In illam orationem Metellinam addi quædam. At. 8. a

Cur ergo in illud quotidianum interdictum, vnde ille me vi deiecit, additur, cum ego poſſiderem. pro Cæc. 302. b

Miſi ad te epiſtolas ad Martianum & ad Montanum, eas in cun-

eundem faſciculum velim addas At. 203. b

Adduco. *Late admodum hoc verbum patet. Generatim itaque complectemur formas nobis non vſitatas, vt veteribus. Primum huic verbo opponi Remitto & dici de iis quæ contenduntur, vulgaris conſuetudo ignorat: vt,*

Cum autem ille reſpondiſſet in agro ambulanti ramulum adductum, vt remiſſus eſſet, in oculum ſuum recidiſſe: tum Socrates. de D. 105. b

Commodiſſimum eſſe quam laxiſſimas habenas habere amicitiæ: quas vel adducas cum velis, vel remittas. de Am. 104. b

Baliſtæ lapidum, & reliqua tormenta telorum eo grauiores emiſſiones habent, quo ſunt contenta atq; adducta vehementius. Tuſc. 187. a

Deinde idem valere quod commouere aliquem ad aliquid, & quaſi perſuadere, omnes Latine loquentes norunt. Tribus rebus homines maxime ad beneuolentiam, atq; hæc ſuffragandi ſtudia ducuntur: beneficio ſpe, adiunctione animi vel voluntate, (al. voluntatis) poſt. Minimis beneficiis adducuntur homines, vt ſatis cauſſæ putent ſe ad ſtudium ſuffragationis dediſſe. de Pet. 208. a

Si ſpe, ſi metu, ſi iracundia, ſi miſericordia impulſi, ſi præmio, ſi gratia adducti. Part. 234. a

Vt ad ſceleratorum pœnam amore reipubl. ſum adductus, ſic ad ſalutem innocentium voluntate deducor pro Syl. 184 a

Tu tuas inimicitias, vt reipub donares te, viciſti: alienas vt contra rempub. confirmes, adduceris. E. 62. a

Hoc neceſſe eſt, vt is qui nobis cauſſam adiudicaturus ſit, aut inclinatione voluntatis propendeat in nos, aut defenſionis argumentis adducatur, aut animi permotione cogatur. de Or. 120. a

Iſta enim me res adducebat. Att. 216 b

Cauſſa reipub. me adducit. Att 110. b

Summa neceſſitudine, & ſumma coniunctione adductum commendare aliquem. E. 215. b

Ego enim, ſi aut oſtentatione aliqua adductus, aut ſtudio certandi ad hanc potiſſimum philoſophiam me applicaui. At. 16 b

Neq; id magis amicitia adductus Clodii fecit, quã ſtudio perditarum rerum. At. 9. b

Digitized by Google

In mala, *vt diſcrimen, pericula & ſimilia*, adduci aliquem *inculcatum ſane omnibus non eſt.*

Aliquem in ſummas anguſtias adducere. pro Qu. 3. b

A Lepido in ſummam ſolicitudinem adducti ſumus. E. 187. a

Vectius ille noſter index, Cæſari pollicitus eſt, ſeſe curaturũ, vt in aliquam ſuſpicionem facinoris Curio filius adduceretur. At. 38. a

In odium, in inuidiam, in contemtionem aduerſarios adducere. de In. 47. a

Aliquem in ſeruitutem adducere. de Pro 97. b

Illos mei tam cupidos, non modo ad certam mortem, ſed in magnum vitæ diſcrimen adducere. pro Cæl. 13. a

Homo nequam, turpis, improbus, multis flagitiis contaminatus in iudicium eſt adductus. pro Clu. 38. a

Reum condemnatum in iudicium adducere. in Ver. 144. a

Aliquem in ius adducere. pro Q. 5. b

Alicuius fidem in ſuſpicionem adducere. E. 121. a

Dignitatem alicuius in diſcrimen adducere. pro Plan. 270. b

Adeo. *Frequenter Cicero hac voce orationem auget & exaggerat: idemque fere ſignificat, quod quin, aut imo etiã: quæ cũ rarius in orationib. noſtrorũ hominũ apparet, reuocandã & reſtituendam eſſe cum aliis innumeris cenſebam.*

Non habere domum clauſam pudori & ſanctimoniæ, patentem atque adeo expoſitam cupiditati & voluptatibus. pro Qu. 17. b

Hoc conſilio, atque adeo hac amentia impulſi, quem ipſi, cum cuperent, non potuerunt occidere, eum iugulandum vobis tradiderunt. pro S. Roſc. 23. a

Hoc timent homines, hoc laborant, hoc inſtitui, atque adeo inſtitutum referri ac renouari moleſte ferunt. in V. 65. b

Mihi ſi quid deberetur, peterem, atq; adeo iam pridem abſtuliſſem. pro Q. 8. a

Quo id iure, atque adeo quo id potius ore feciſti? in V. 173. b

Iunium non diſceptatione dicendi, ſed clamore hominum de foro, atque adeo de ciuitate eſſe ſublatum. pro Cu. 34. a

De huius vrbis, atq; adeo totius orbis terrarum exitio cogitare. in Cat. 99. a

Etiam atq; etiam inſto atq; vrgeo, inſector, poſco, atque adeo flagito crimen. pro Plan 269. a

Sed aliquid atq; adeo multa addunt & aſſerunt de ſuo. E. 47 b

Nibil

Nihil adoleſcente tuo, atq; adeo noſtro, autamabilius. Epiſt. 194. a

Dii immortales. tune etiam, atq; adeo vos gemina voragines ſcopuliq; Reipubl. vos meam fortunam deprimitis? in Piſ 88 a

Si in iſtum animaduerſum non ſit, ſibi relinquendas domos ac ſedes ſuas & ex Sicilia decedendum, atq; adeo fugiendum eſſe arbitrentur. in V. 140. b

Mihimet ineunda ratio & via reperienda eſt, qua ad Apronii quæſtum, ſiue adeo qua ad iſtius ingentem immanemq; prædam poſſim peruenire. in Verr. 171. b

Adire in ius, *peruulgatum non eſt: Imperiti,*

Ante iudicium aliquem vocare, Ad iudicium ire.

Antequam in ius aditum eſſet, antequam deniq; mentio controuerſiæ facta eſſet. in V. 120. a

Cum ad prætorem in ius adiſſemus. in Ver. 232. a

Direptionibus meorum bonorum in ius adeundi poteſtatem non fecit. Poſt. 209. a

De ſuis controuerſiis in ius adire. At. 134. b

Adire hereditatem. *Latinæ linguæ proprius modus; quem Barbari exprimunt ſuo more, per Hereditatem diuidere, partiri.*

Heres (petit) ex ſua parte, qua hereditatem adiit. pro Q. Roſc. 54. a

Fecit Sulpitius heredem M. Octauium Ligurem: Ligur hereditatem adiit. in V. 101. b

Video qui teſtamentum factum eſſe confirmet: auctoritatem Senatus exſtare hereditatis aditæ ſentio. contra Rul. 74. b

Teſtamentum ſæpe fecit noſtris legibus & adiit hereditatem ciuium Rom. pro Syl. 187. b

Patris hereditatem adire. in A. 108. b

Multas hereditates adire. de In. 41. a

Ii qui heredes erant teſtamento hereditatem adeunt. A 126. a

Adhæreſco, *noſtris hominibus hoc verbum notum non eſt, vt fuit olim Latinis: quare his viis conſuetudine teratur, vſum vero & vim exempla facile demonſtrabunt.*

Olim Neſculeio (al. ne Syllæo) illo æris alieni in freto ad columnã adhæreſceret in Tribunatus portũ perfugit. pro Seſt. 6. b

Ipſe vero vtiq; fac venias, ſi potes in his locis adhæreſcere, & Pylium adducere. At. 57. b

Syrenes neq; vocum ſuauitate videntur, aut nouitate qu… & varietate cantandi reuocare eos ſolita, qui præteruebantur, ſed quia multa ſe ſcire profitebantur, vt homi… ad earum ſaxa diſcendi cupiditate adhæreſcerent. de F… 136 b

Ad quamcunque ſunt diſciplinam quaſi tempeſtate dela… ad eam tanquam ad ſaxum adhæreſcunt, At. 3. a

Sane tanquam in quodam ſilice iam omnia adhæreſcunt. … 115 a

In me vno conſulares faces iactæ manibus Tribunitiis: … me omnia, quæ ego quondam retuderam, coniurationis n… faria tela adhæſerunt. pro Do. 226. a

Nonne prouidendum Senatui fuit, ne in hanc tantam mat… riam ſeditionis iſta funeſta fax adhæreſceret? pro Do… 215. b

Omninoque ita iuſtitiæ honeſtatiq; adhæreſcet, vt dum ea… conſeruet, quemuis grauiter offendat. Off. 17. b

Dixiſti non tam ea, quæ recta eſſent probari, quam quæ prau… ſunt faſtidiis adhæreſcere. de Orat. 107. b

Hortenſius in celeritate & continuatione verborum adhære… ſcens ſui diſſimilior videbatur fieri quotidie. de Orat. 195.

Calidii oratio ita pura fuit, vt nihil liquidius: ita fluebat… vt nuſquam adhæreſceret. de Or. 190. a

Adhibeo. *Late huius verbi vſus patet, ſed quæ a vulgar… conſuetudine aliena ſunt, paucis capitibus comprehend… poterunt. In aliquid aliquem, aut in aliquem aliquid adhibere: vt in conuiuium, conſilium, & eius generis alia… non tam nota eſſe videntur, quam ad conuiuium, ad conſilium adhibere: Sed hoc proximum apud Ciceronem non… exſtat, dicit quidem, ad deliberationes aliquem adhibere: … ſed non ad conſilium.*

Itaque nonnullæ mulieres ex eo numero in conuiuium adhibebantur palam. in V. 241. a

Tecum loquere, te adhibe in conſilium, te audi, tibi obtempera alteri qui melius dare conſilium, quam tu non facile… inueniri poteſt. E. 21. b

Aratus Sicyonius adhibuit ſibi in conſilium quindecim principes cum quibus cauſſas cognouit. Offic. 50. b

Ne adhibeas in conſilium cogitationum tuarum deſperationem, aut timorem. E. 78. b

Sed

Sed quid ego veſtram crudelitatem expromo, quam in ipſum me ac meos adhibuiſtis? pro Dom 225. a.

In id autem genus, in quo de expetendo fugiendoq; quæritur, adhibentur ea, quæ ſunt animi, aut corporis, aut externa vel commoda, vel incommoda. Top. 228. a

Aliquem in auſpicium adhiberi. de Diu. 123. b

Cum datiuo quoque iungitur, vt cum accuſatiuo: ſed hoc illo vſitatius noſtris eſt. Quanquam vim adhibere & negotium ad aliquem. non recte dicitur.

Eum detrudi, cui manus afferuntur, neceſſe eſt inquam, ſi ad verbum rem volumus attingere, neminem ſtatu (al. ſtatui) detruſum, qui non adhibita vi, manu demotus & actus præceps intelligatur. pro Cæc. 294. b

Nulla res tanta exſiſtat, Iudices, vt poſſit vim mihi maiorem adhibere metus quam fides. pro Roſ. Am. 23. b

Mitto adhibitam vim ingenuis, matresfamilias violatas. in V. 227. b

Maior vis adhibita ei eſt, cuius animus eſt perterritus, quam illi cuius corpus vulneratum eſt. pro. Cæc. 293. a

De fortunis omnibus P. Quintius deturbandus eſt, potentes, diſerti, nobiles omnes aduocandi ſunt, adhibenda vis eſt veritati. pro Qu. 8. a

Quod cum audiuiſſet adoleſcens filius, negotium adhiberi patri, accurrit Romam. Off. 74. b

Quid eſt quod vllos diis immortalibus cultus, honores, preces adhibeamus? de N. 2. b

Omnis cultus & curatio corporis erit eadem adhibenda Deo, quæ adhibetur homini. de N. 20. a

Hos delectat aſſentatio, his fictus ad eorum voluntatem ſermo cum adhibetur. de Am. 114. a

Eadem eſt omnibus adhibenda oratio. Tuſc. 223. a

Atq; vtinam his omnibus abſtergere fletum ſententiis noſtris conſultisq; poſſemus: vel aliqua talis adhiberi publice poſſet oratio, qua deponerent mœrorem. in A. 264. b

Sicut medico diligenti, priuſquam conetur ægro medicinam adhibere, non ſolum morbus eius, cui mederi volet, ſed etiam conſuetudo valentis, & natura corporis cognoſcenda eſt. de Orat. 125. a

A philoſophia remedia morbis animorum adhiberi. Tuſcul. 222. a

Digitized by Google

Et cohortari auſus eſt accuſater in hac cauſſa vos, iudices, aliquando eſſetis ſeueri: aliquando medicinam adhiberetis Reipublicæ? Non ea eſt medicina cum ſanæ parti corporis ſcalpellũ adhibetur atque integræ: carnificina eſt iſta, & crudelitas pro Seſt. 26. a

Vt vinum ægrotis, quia prodeſt raro, nocet ſæpiſſime, melius eſt non adhibere omnino, quam ſpe dubiæ ſalutis in apertam perniciem incurrere. de N. 73 b

Nulla enim remedia quæ vulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quam quæ ſunt ſalutaria. in A. 278. a

Omnibus his nullane eſt adhibenda curatio? Tuſ. 191. a

Quapropter in adeũdis periculis conſuetudo medicorum imitanda eſt, qui leuiter ægrotantes, leuiter curant: grauioribus autem morbis periculoſas curationes & ancipites adhibere coguntur. Offic. 17. a

Cõnſolationem tu mihi Brute adhibuiſti tuis ſuauiſſimis literis. de Cla. 196. a

Omnes eos motus, quos orator adhibere volet iudici in ipſo oratore impreſſos atq; inuſtos eſſe. de Orat. 125. b

Iſocrates acerrimo ingenio Theopompi frenos, leniſſimo Ephori calcaria adhibuit. de Orat. 183. a

Athenienſes omnibus ſemper publicis conſiliis diuinos quoſdam ſacerdotes, quos μάντεις vocant, adhibuerunt: & Lacademonii regib. ſuis augurem aſſeſſorem dederunt: itemq; ſenibus (ſic enim conſilium publicum appellabant) augurem intereſſe voluerunt. de D. 100. a

Adigere arbitrum pro ſocio, aut omiſſo ſocio, iureconſultorum formula loquendi, qua ſignificatur, aliquem vocare ad arbitrum, qui a magiſtratu ad conſtituendum ex æquo & bono, eſt conſtitutus.

Quæ cum ita ſint, cur non arbitrum pro ſocio adegeris Q. Roſcium, quæro. Formulam non noras? poſt paulo: Quem per arbitrum circumuenire non poſſes, cuius de ea re non erat proprium iudicium, nunc per iudicem condemnabis, cuius de ea re nullum eſt arbitrium? pro Roſ. 49 a

Si in vrbe de finibus controuerſia eſt, quia fines magis agrorum videntur eſſe, quam vrbis, finibus regendis adigere arbitrum non poſſis. Top. 224. a

Itaq; Calpurnius cum demolitus eſſet, cognouiſſetq; Claudius ædes poſtea proſcripſiſſe, quam eſſet ab auguribus demoliri

iuſſus,

Digitized by Google

iuſſus, arbitrum illũ adegit, quicquid ſibi de ea (al. dare) facere oporteret ex fide bona. M. Cato &c. iudex ita pronuntiauit, cum in venundando rem eam ſciſſet, & non pronuntiauiſſet, emtori damnum præſtari (al. præſtare) oportere. Offic. 65. a

Adiicere *oculos alicui rei, Latinorum proprium loquendi genus quo ſignificabant cupiditatem alicuius rei.*

In ſacrificium cogitatam libidinem intulit: quo ne impudentiam oculorum quidem adiici fas fuit. de D. 177. a

An vos aliter exiſtimabitis, cum ad omnia veſtra pauci homines cupiditatis oculos adiecisſent contra Rul. 71. a

Deinde qui iſtum noſſent, partim ſuſpicabantur, partim plane videbant adiectum eſſe oculum hereditati. in V. 116. a

Adiudico, *id ſignificare, cui contrarium eſt abiudicare, peruulgatum ſatis non eſt.*

Rullus &c. populo Romano adiudicabit, paulo poſt: iudicabit Alexandriam regis eſſe: a pop. Rom. abiudicabit. primum pop. Romani hereditatem Decemuiri iudicent? cum vos volueritis de priuatis hereditatibus Centumuiros iudicare? deinde quis aget cauſſam Pop. Romani? vbi res iſta agetur? qui ſunt iſti Decemuiri, quos perſpiciamus regnum Alexandriæ Ptolomæo gratis adiudicaturos? contra Rul. 74. b

Poſſidere agros in ora maritima regem Hyempſalem, quos Publius Africanus populo Romano adiudicarit. contra Rul. 77. b

Nemo enim dubitat, quin domus eſſet adiudicata. At. 54

Quod ſi ipſa reſpubl. iudicaret, aut, ſi omne ius decretis eius ſtatueretur: Antonione, an Bruto legiones populi Rom. adiudicaret. in A. 226. b

In medio relictum quod erat populo Romano adiudicauit. Offic. 7. b

Neceſſe eſt, vt is qui nobis cauſſam adiudicaturus eſt, inclinatione voluntatis propendeat in nos. de Or. 120. a

Iſte in poſſeſſionem bonorum mulieris mittit: ipſum Veneri in ſeruitutem adiudicat. in V. 63. b

Adiungo *ſæpe coniungit Cicero cum nominibus coniunctionem & amicitiam ſignificantibus, quod minime vulgare eſſe videtur.*

Illud non dubito, quin ſi te ſumma mea erga te ſtudia parum

mihi adiunxerunt, reſpubl. nos inter nos conciliatura, coniuncturaq; eſt. E. 63. b

Proprium hoc ſtatuto eſſe virtutis, conciliare ſibi animos hominum, & ad vſus ſuos adiungere. Offic. 36. a

Virtutem elucere, ad quam ſe ſimilis animus applicet & adiungat. de Amic. 105. b

Adiungere ſibi gratiſſimos optimosq; adoleſcentes. E. 220. a

Virum bonum tua amicitia dignum tibi adiunxeris, mihiq; gratiſſimum feceris. E. 223. a

Dubium mihi non eſt, quin is qui nouas neceſſitudines adiũgat, vetera ſua beneficia conſeruare velit. E. 203. b

Cæſar ſolet infimorum hominum amicitias ſibi qualibet impenſa adiungere. E. 114. a

Qua in ſorte ſapiens prætor offenſionem vitat æquabilitate decernendi, beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. pro Mur. 134. a

Ego autem tibi hoc confirmo, eſſe neminem, niſi aliqua neceſſitudine competitorum alicui tuorum ſit adiunctus. de Nat. 209. a

Nam quid incipiat Antonius homines adiungere atq; inuitare ad amicitiã, quos per ſe ſuo nomine appellare non poſſit? Q. Cic. de Pet. 209. a

Ex iis principes ad amicitiam tuam ſi adiunxeris, per eam reliquam multitudinem facile tenebis. de Pet. 210. a

Peto a te, &c. ipſosq; vt quam honorificentiſſime pro tua natura & quam liberaliſſime tractes. Bonos viros ad tuam neceſſitudinem adiunxeris, municipiumque gratiſſimum beneficio tuo adiunxeris. Epiſt. 208. b

Admiſceo. *Ad aliquid, aut aliquo aliquem admiſcere, latine dicitur, quod barbare; Connumerare aliquem in numero aliquo.*

In hac ego legatione ſim, aut ad id conſilium admiſcear, in quo. in A. 242. b

Trebatium vero meum quod admiſceas, nihil eſt. At. 242. b

Admitto *idem valere quod Committo, & ſceleribus & flagitiis tribui, peruulgatum non eſt: Sed in ſe aliquid admittere dicimus, non Committere: quod cum proprium ſit huius verbi, hoc loco potiſſimum eius vſum obſeruandum eſſe putauimus:*

Siquid prætermiſſum a me fuerit, cõmiſſum facinus, & admiſſum dedecus cõfitebor. Epi. 40. b

Ma-

Digitized by Google

Maleficia admittere & committere. pro Roſ. 28. b

Quod flagitium Lentulus cum Antonio non accepit? quod ſine [illegible] illo Catilina facinus admiſit? pro Sylla. 17[illegible]

Eiusdem eſſe, qui in illa re peccarit & hac quoque admiſiſſe. de In. 68 a

Quodnam concepi tantum ſcelus, aut quod in me tantum facinus admiſi? pro Mil 121 b

Id te admiſiſſe concedis; quod ne mendacio quidem tegere poſſis. pro Qu. 15 a

Quid quiſq; voluerit, cogitarit, admiſerit, pro Syl 180. a

Si admiſiſſet aliquid, quod non poſſit honeſte vereq; defendere pro Mil. 113. b

Sperabam fore, vt aliquid conueniret potius, quã aut hic tantum ſceleris, aut ille tantum flagitii admitteret. At. 145. a

Deos intueri qualis quiſq; ſit, quid agat, quid in ſe admittat. de L. 172. b

Quid vnquam Habitus in ſe admiſit, vt hoc tantum ab eo facinus non abhorrere videatur? pro Clu 53. a

Ea in te admiſiſti, quæ a verecundo inimico audire non poſſes. in A. 169. b

Cauſſa de parricidio dicitur, per ſeruos admiſit. pro Roſ. Am. 31. b

Publicus ſacerdos audaciam in admittendis religionib. fœdis damnet, atq; impiam iudicet. de L. 177. b

Admoneo. Cum genitiuo & ablatiuo iungi hoc verbum notum ſatis eſt: ſed cum duobus accuſatiuis non item.

Etiam illud te admoneo, ne. At. 327. a

Cleomenes admonet illud, quod iſtum fugerat in V. 257. a

Illud tamen te eſſe admonitum volo: primum, qualis es. pro Cal. 38 b

Sed te illud admoneo, vt. At. 297. b

Illud tamen Theopompo mandaui, cum eſſem admonitus ab ipſo. At. 301. a

Hoc me etiam Peduceus, vt ad te ſcriberem, admonuit. At 3. a

Multa præterea oſtentis, multa extis admonemur, multiſq; rebus aliis. de N. 59. b

Quam multi inopes digni præſidio deorum, nullo ſomnio ad theſaurum reperiendum admonentur. de D. 136. a

Admonere debitores. pro hoc modo loquendi barbara quædam in linguam Latinam ſunt inducta: vt, petere ab

aliquo debitum, & ſimilia. Idem vero Latini per appellare dicebant.

Cum tibi quotidie poteſtas hominis fuiſſet admonendi, verbum nullum facis: biennio iam confecto fere appellas. pro Q.7 a

Dolabellæ procuratores fac, vt admoneantur: appellabis etiam Papiam. E 266 b

Admonitus huius æris alieni, nolui deeſſe ne tacitæ quidem flagitioni tuæ. Top.221.a

Adopto. *Aliquem adoptare, Latine ſignificari hac oratione, quod barbare dicitur, Aliquem aſſumere, aut facere filium ſuum, notum eſt vel mediocriter literatis. Sed patronum aliquẽ adoptare, quod ii faciebant, qui ſe in clientelam alicuius conferebant, a vulgari conſuetudine abhorrere videtur.*

Conuentus ille Capuæ me vnum patronum adoptauit. pro Seſt 4.b

Ego autem quem potius adoptem, aut inuocem, quam illum, quo defendente vincere didici? Ep.65 b

Atqui illum quinq; & triginta tribus patronum adoptarunt. I.A.207.b

Adoptare ſibi aliquem defenſorem ſui iuris & vltorem iniuriarum; & actorem totius cauſſæ in V.63.a & 65.a

Adoptio. *Obſeruatione maxime diſci linguam Latinam hoc nomen oſtendit: quod rationes grammaticorum non ſequitur. quib. Adoptatio potius dicendũ, quam Adoptio eſſet. Sed conſuetudo linguarum magiſtra obtinuit, vt ii etiam, qui optime Latine locuti ſunt, Adoptio dixerint. Adoptatio recentiorum vocabulum eſſe videtur.*

Quod eſt, Pontifices, ius adoptionis? nempe vt is adoptet, qui neq; procreare iam liberos poſſit: &, cum potuerit, ſit expertus. pro Dom 220 a

Quas adoptiones hereditates nominis, pecuniæ, ſacrorum ſecutæ ſunt. ibidem.

L. Torquatus filium in adoptionem D. Silano emancipauit. de Fin.54.b

Quid propagatio nominis? quid adoptiones filiorum? &c. ſignificant. Tuſ 154.b

Adorno. *Non ſolum idem ſignificatur hoc verbo, quod per Suborno: ſed etiam eandem vim habet, quam Orno aut inſtruo. vt,*

Pom-

Pompeius Italia duo maria maximis claſſibus ac præſidiis adornauit, pro Pom.10.b

Lator mea conſilia, meaſq; ſententias a te probari de Decemuiris, de adornando adoleſcente. E.174.b

Vidi forum comitiumq; adornatum magnifico ornatu in V. 87.b

Vt idem accuſationem & petitionem conſulatus diligenter adornet atq; inſtruat. pro Mur.135.a

Omnis teſtium copia a matre initio eſt adornata, a matre nunc inſtruitur, ac omnibus copiis eius copiis ac opibus comparatur. pro Clu.21 a

Comparatio huius criminis ab illa eſt inuenta & adornata. pro Clu.58.a

Adſum. *Adeſſe alicui dicebatur Latine olim, cum pure Romani loquerentur, qui nunc a recentioribus Stare ab alicuius partibus: aut quod pluribus verbis explicari poſſet, per, Iuuare aliquem in aliqua re contra aliquem. Vide præpoſitionem A.*

Adeſſe alicui contra aliquem. At.1.b

Ego tamen tuis rebus adero, vt difficilimis Ep.91.a

Semper enim abſenti affui Deiotaro. in A.178.a

Recuſabant qui aderant tum Quin. pro Quin.5.a

Qui ad mortem propius adſum. Alii legunt, Quod ab ea (morte) propius abſum. de Sen.93.a

Pomptino ad triumphum ad III. Nonarum Nouemb. volebam adeſſe. Qu. Fr.325 a

Scribendo adeſſe *ſenatores dicebantur in Senatusconſultis referendis & ſententiis perſcribendis, qui in eadem fuerant ſententia.*

Decreto ſcribendo primum video affuiſſe Lyſaniam. pro Flac. 155 a

Ne quis pedibus iret, ne ſcribendo adeſſet. pro Poſt.205.b

Et eundem, id quod in auctoritatib. præſcriptis exſtat, ſcribendo affuiſſe de Or.143 a

Scribendo affuerunt L. Domitius. Q. Cal. Ep.117.a

Adeſſe animo *iubentur, qui excitantur ad audiendum & attendendum, vt præſenti ſint animo. vt,*

Ades, inquit, animo, timorem omitte. de Som.127.a

Adeſſe animo. pro Cæcin.290.b

Adeſtote omnes animis; qui adeſtis corporibus. pro Syl. 173. a

Vigilare, cogitare adeſſe animo. in A. 219. b

Aduerſus. *Sunt quidam modi loquendi apud veteres, nobis non vt illis vſitati: vt, aduerſo flumine nauigare: aduerſum ſolem intueri: aduerſos nos ſtare: pro quibus vulgus inſcite dicit, Contra flumen, contra nos, contra Solem. Intueri Solem nequitis aduerſum. de Som 129. a*

Eodemq; equo aduerſam adſcendit ripam. de D. 92.

Dentes aduerſi & acuti. de N. 53. a

Cicatrices aduerſo corpore excepta. in V. 256 a

Zeno cum extenſis digitis aduerſam manum oſtenderat, viſum, inquiebat huiuſmodi eſt. Acad. 36. a

Caput in aduerſam (al. auerſam) lecticam inferens beneficia, qua venderet, a collega petebat. in A. 176. a

Antipodes aduerſis veſtigiis ſtant contra noſtra veſtigia. Ac. 31. a

Sed eorum partim obliqui, partim verſi etiam aduerſi ſtant nobis & ibid. Qui aduerſa nobis vrgent veſtigia. de Som. 129. b

Vulnus aduerſum, *aut aduerſas cicatrices vocarunt Latini, quas Barbari, qua acceperunt, aut inflicta ſunt anteriore parte, reſiſtendo, non fugiendo.*

Vrbis enim celeberrima & maxima partes aduerſum illud non monumentum ſed vulnus patria contuentur. pro Dom. 143. a

Iudicibus cicatrices aduerſas oſtendere. de Or. 119. b

Acceptis a forti aduerſario vulneribus aduerſis. de Ar. 253. a

Aduerſus & auerſus *Latine dicitur, quod barbare de retro & de ante.*

Aduerſus & auerſus impudicus es. de Or. 132. b

Aduocatum *alicui venire dicuntur ii, qui in iudiciis aut litibus alicui adſunt, vt defendant eum contra aliquem.*

Si conſtitueris te cuipiam aduocatum in rem praſentem eſſe venturum. Off. 7. a

Miloni Pompeius aduocatus venit. At 307. b

Illi ne aduocatus venit vnquam. pro Cal. 39. a

Aiunt ſe Ebutio cum armatis ſeruis veniſſe aduocatum. pro Cac. 289. b

Æquus. *Æqui boni facere, impetrare, aquius melius iungebant Latini omiſſa coniunctione, quod cum a noſtra cõſuetudine*

Digitized by Google

tudine alienum ſit, ſic loqui cum optimis auctoribus aſſueſcamus.

Tranquilliſſimus autem animus meus, qui totum iſtud æqui boni facit. Att.105 b

Is igitur, a quo viuo nec præſens nec abſens quicquam æqui boni impetrauit, apud mortuum factus eſt gratioſus. in Ant.178.a

Reliquorum autem iudiciorum hæc verba maxime excellunt, in arbitrio rei vxoriæ, melius æquius: in fiducia, vt inter bonos bene agier. quid ergo? aut in eo quod melius æquius eſt, poteſt vlla pars ineſſe fraudis Off.64.a

Etiam Coniunctione addita. vt, *Cum de iure ciuili, cum de æquo bono diſputaretur. de Or.177.b*

Propemodum æqua & iuſta dicebas. in A.174.

Quoad tibi æquum & rectum videbitur, Ep.209.b

Cum ſe in cauſſa putant habere æquum & bonum quod defendant. pro Cæc 297.b

Aliquid fieri poſſe recte, lege, more, natura, bono & æquo. ad Her.9.a

Ex æquo & bono ius conſtat, quod ad veritatem & vtilitatem communem videtur pertinere. ad Her.10.a

Æquo, *pro, par reddo, aut confero cum aliquo, in vulgari vſu non eſt.*

Deinde ad temperationem ſuperiorem reuertit, in qua omnẽ animum vniuerſa natura temperans permiſcebat, ſuperiorisq; permiſtionis reliquias fundens æquabat, eodem modo ferme, niſi quod non ita incorrupta, vt ea quæ ſemper idem. de Vni.202.b

Inter quos poſſet excellere, cum iis ſe pati æquari. de In.42.b

Omnium ante damnatorum ſcelera, furta, flagitia, ſi in vnum locum conferantur, vix cum huius parua parte æquari conferriq; poſſe in V.80.a

Æs *alienum, meum, tuum, ſuum, aut alicuius, latine eſt, quod vulgo dicitur, Debitum alicuius. Quorum æs alienum, contractum in popinam (al. popina) nullum Reipub. metum afferre poterat. in Cat.105.a*

Quos viros? quanto ære alieno? (alii addunt obſtrictos, alii oppreſſos?) quam valentes? ibid.

Æs alienum eiuſdem diſſolutum eſt. pro Sylla.177 b.

Cuius æs alienum videmus non libidine, ſed negotii gerendi

ſtudio eſſe contractum. pro Syl. 178.a
Aes alienum filii diſſoluere. in A. 169.a
Maximum æs alienum ampliſſimorum virorum. E. 96.b
Quinto delegabo ſi quid æri meo alieno ſuperabit, & emtionibus, ex quibus mihi etiam æs alienum faciendum puto. At 220.a
Qua res egeſtati & æri alieno tuo, præter mortem Cæſaris, ſubuenire potuiſſet? in A. 177.b
Æſtimo. Litem aut nomina æſtimare quid ſit, vulgus ignorat: quod facit, vt pro eo barbare dicat, Taxare damna, & intereſſe. Lites vero æſtimatas vocant Latini (vt inquit Budæus) pecuniam mulctatitiam, & nummarias ſententias. Vt hodie cum iudices certa ſumma actorum diſpendia & incommoda æſtimantes tanta pecunia reos damnant. Id a iuris auctoribus. Quanti intereſt actoris, appellatur. Litis autem æſtimatio ita appendix erat damnationis, vt hodie ex formula iudicandi, id eſt, quod Damna & intereſſe vocant.
Quo damnato, tum cum ſeuera iudicia fiebant, HS. XVIII. millibus lis æſtimata eſt in V. 204.b
Qua in ciuitate, C Catoni HS. XVIII. millibus lis æſtimata eſt. in V. 190.a
Qui in æſtimandis litibus appellatus non eſſet. In litibus autem æſtimandis nemo appellabatur, niſi ex teſtium dictis, aut tabulis priuatorum, aut rationibus ciuitatum. pro Rab. 124.a
De litibus æſtimatis Cn. Dolabellæ. in V. 962.a
Ex litibus æſtimatis reportari aliquid. in V. 26.a
Litem capitis æſtimare pro Cl. 41.b
P. Septimio ſenatore damnato, Qu. Hortenſio prætore, de pecuniis repetundis lis æſtimata eſt eo nomine in V 73.a
Septimio Scæuolæ litem eo nomine æſtimatam. pro Cl. 41.a
Mittit in conſilium eoſdem illos, qui litem æſtimarant iudices. E. 117.a
His nominibus ſolis Cn. Dolabellæ HS. ad tricies litem eſſe æſtimatam. in V. 95.b
Cum in eum lites æſtimarentur. pro Rab. 124.b
Illarum rationum ex ea face legationis illa ſunt nomina, quæ Dolabellæ neceſſario ſunt æſtimata. in V 96.b
Affero. Late hoc verbum patet. Sed capitibus comprehendemus,

Digitized by Google

mus, quæ vulgo maxime ignorantur. Significarunt Latini hoc verbo idem quod verbo Nuncio: vt afferre aliquid. Quod cum diſſimile ſit conſuetudini vulgari, eam Ciceronis ipſius loquendi modis emendemus.

Noui aliquid afferre. At.43.a

Aliquid certius afferre. Att.155.b

Nihil iſtiuſmodi afferre aliquem At.162.b

Pacem afferre. in A.242.b

Satis bella aliqua afferre. At 167.b

Ita tumultuoſæ conciones, ita moleſtæ Quinquatriis (al. Quinquatrus) afferebantur. Ep.24.a

Aliquo aliquid afferre. At.117.a

Aliquo odioſa afferri de aliquo. At.92.b

Iamdiu propter hyemis magnitudinem nihil noui ad nos afferebatur. Ep.25.b

Attulit mandata ad Conſules. Att.115.b

Terrores Cæſarianos afferre ad aliquem. At.96.b

Afferre alicui aliquid noui. 25 b

Afferre certi aliquid alicui. in V.127 b

Pacem, otium, tranquillitatem Reipubl. afferre in hunc annum. Con.Rul.86.b

Alicui afferre aliquid de aliqua re. At.49.b

Literis afferre aliquid de aliqua re. At.98.

Alicunde quid afferre. At.184.b

Velletne in patriam, ſi quid accidiſſet, afferri. Tuſcul 171.a

Aliquid afferre quod quis velit. At. 177.a

Nondum ſatis allatum eſſe, quomodo. At.69 b

Ita erant omnia, quæ iſtinc afferebantur, incerta, vt. Ep.155 a

Significatur quoq; hoc verbo, quod Barbari proferunt per Allegare, & Citare

Rationem aliquam afferre.

Rationem afferre, quamobrem aliquid fieri poſſit.

Rationes afferre.

Rationem afferre cur faciat.

Cauſſam afferre. qua aliquid efficit.

Cauſſam aliquam aliquem afferre.

Facti alicuius rationem afferre.

Aliud afferre quod oppoſitum ſit probabilius.

In contrariam partem aliquid afferre, quod ſit aut grauius, aut æque graue.

Legi legem contrariam afferre.
Sed adfers cor non fuiſſe.
Afferri poteſt, cur non omnia fato fiant.
Cur aliquid ſit afferre.
Cauſſam afferre cur.
Enumerationem exemplorum afferre.
Exemplo afferre aliquid factum eſſe.
Similitudines afferre.
Afferre vt.
Aliquam rem afferre.
Definitionem aliquam afferre.
Poſtulationem breuem aliquam afferre. pro S. Roſc. 19. b
In aliqua cauſſa afferre aliquid.
Vim, manus, necem afferre, *quid ſit. ipſa verba ſatis declarant.*
Victores armati vim & manus afferent. At. 148. b
Afferre manus ſuis vulneribus At. 56. a
Is manus ſibi afferre conatus eſt. Ep. 157.
Is confeſſus eſt, ſe Cn. Pompeio ſuis manibus necem afferre voluiſſe. in Vat 33 b
Afferre vim matribusfamilias. in Ver. 88. a
Afferre vim & manus alicui. At. 148. b. pro Clu. 52. a
Vt filiæ ſuæ vis afferretur. in V. 89 b
Cum enim dando egere cœperunt, alienis bonis manus afferre coguntur. Off. 44 a
Ego ipſe ſenatum ſibi manus afferre coegi. O 330. b
Eum detrudi cui manus afferantur. pro Cæc. 294. b
Qui iniuſte impetum in quempiam facit, is quaſi manus videtur afferre ſocio. Off. 5 b
Affectus. *Barbari pro affectus, diſpoſitus dicunt, cum animi aut corporis ſtatum ſignificare volunt.*
Oculus conturbatus. non eſt probe affectus ad ſuum munus fungendum. Tuſc. 193. b
Nunquid nam manus tua ſic affecta, vt nunc affecta eſt, deſiderat? de Fin. 57. a
Qui ſunt morbo graui & mortifero affecti. de D. 94. a
Is graui morbo affectus eſt. pro Clu. 24. a
Ita affectus ſum, vt ſi ad grauem valetudinem labor acceſſerit, mihi ipſi diffidam. in A 221. a
Magna deſperatione ſum affectus. At. 234 a

Affectus

Digitized by Google

Affectus optima valetudine. Tuſ. 227. a

Aliquem ita affectum eſſe, vt optime ſecundum naturam affectus eſſe poſſit. de Fin. 130. a

Varie ſum affectus tuis literis. E. 258. a

Eſt enim ita affectus, vt nemo vnici filii mortem magis doluerit, quam ille mœret patris. in A. 223. a

Nemo eſt liber, niſi qui ita affectus eſt. Par. 122. b

Eodem modo ſapiens erit affectus erga amicum, quo in ſeiſum. de F. 63. a

Atq; hi ſunt quidem fere quaſi quidam habitus animi, ſic affecti & conſtituti, vt ſint ſinguli inter ſe proprio virtutis genere diſtincti. Parad. 236. b

Animi autem aut quemadmodum affecti ſunt, virtutibus, vitiis, artibus, inertiis: aut quemadmodum commoti cupiditate, metu, voluptate, moleſtia ſpectantur. Part. 233. a

Animus videtur ita fuiſſe affectus, vt rem cum conſilio perſpicere non poſſet. de In. 64. a

Sic Reſpub. male affecta Latine, quod barbare, Diſpoſita eſſe dicitur. Ætate, ſenectute affectum eſſe, eodem modo, quo morbo affectum eſſe.

Nemo Agrigenti, neq; ætate tam affecta, neq; viribus tam infirmis fuit, qui non. in V. 212. b

Veſtibulum Mutii in eius infirmiſſima valetudine, affectaq; iam ætate, maxima quotidie frequentia celebratur. de Or. 101. b

Q. Metellus ſenectute affectus. de Or. 149. a

Affectus, a um. *Latine quoq; dicitur, quod vulgari more, Prope factum eſſe.*

Bellum affectum videmus, & vere, vt dicam, pene confectũ: id eſt, maxima ex parte geſtum de Pro. 73. a

Vt ea quæ per ipſum affecta ſunt, perfecta reipub. tradantur. de Pro. 74. b

Quum vero affecta iam prope æſtate, vuas a ſole miteſcere tempus eſt. Oecono.

Affigo. *Animo tribui a Latinis notum ſatis, vulgo nunc Latine loquentibus non eſt.*

Hoc in ſenſu meo penitus affixum & inſitum eſt. in Ver. 264. a

Ea maxime animis affigi noſtris, quæ eſſent a ſenſu tradita atque impreſſa. de Or.

Affixum eſſe aliquem alicui, *Latine: quod barbare ſemper*

apud aliquem, aut apud latus alicuius eſſe. Iubes illum mihi eſſe affixum, tanquam magiſtro. Qu. Fr. 321. a
Habere aliquem ſibi affixum E. 9. b
Afflictor, *pro valde affligor, peruulgatum non eſt: vt,*
Ex quo ſcire nihil potui de noſtris domeſticis rebus, de quibus acerbiſſime afflictor. At. 170. b
Deinde multo grauius vehementiusq; afflictatur. in C. 103. a
Squalent municipia, afflictantur coloniæ. pro Mil 105. a
Hoc etiam turpius afflictatur reſp. quod, &c. A 153. a
Affligo, *non ſolum tribuitur animatis, quod vulgo putatur, ſed etiam inanimatis: vt,*
Illi ſtatuam iſtius deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant. in P. 96. b
Adoleſcentiam plenam ſpei maxima perculiſſe, atq; afflixiſſe videamini. pro Cœl. 54. b
Alicuius domum non ſolum affligere, ſed etiam religione ſempiterna obligare. pro Dom. 234. b
Affluens. *Non tam vſitatum nunc eſt noſtris, quam Abundans, quod idem valet: vt,*
Vrbs eruditiſſimis hominibus, liberaliſſimisq; ſtudiis affluens. pro Arch. 186. a
Vita affluens voluptatibus. de Fin. 83. a
Homo diuitiis affluens. de Am. 106. a
Omnium rerum affluentibus copiis ditari. Off. 31. a
Homo bonitate affluens. pro Q. R 49. b
Affluens bonis omnibus. de Na. 12. a
Conſul vnguentis affluens. pro Seſt. 6. b
Homo affluens omni lepore & venuſtate. in V. 265. a
Domus ſcelere omni affluens. pro Clu. 157. b
Homines otio nimio, & ingeniis vberrimis affluentes. de Or. 148. a
Agitare *aliquid, pro inquirere & verſare in omnes partes, Latini veteres vſurparunt: vt,*
Cum Deus pulſetur agiteturq; incurſione atomorum. de Na. 24 a
Natura omnia ciens & agitans motibus ſuis. de Na. 65. a
Excitare & agitare feras. Offic. 65. b
Atomos pellere ſeipſas, & agitari inter ſe concurſu fortuito. de N. 32. a

Agitari

Digitized by Google

Agitari & perterreri furiarum tædis ardentibus. pro Sex. Roſc. 29. a

Furiæ agitant & inſectantur impios. de Leg. 163.

Tamen eos agitant furiæ, nec vſquam conſiſtere patiuntur. pro S. R. 29. a

Alias aues inſectatur & agitat aquila. de D. 138. a

Omnia quæ ad rem pertineant, ex huius, & ex aliorum tabulis agitatis, tractatis, inquiritis. pro Clu. 35. a

Mens agitandis, inquirendisq; rationibus alitur. Tuſ. 241. a

Agitari ſcelerum pœnis. de In. 77. b

Adoptio Theophanis agitata eſt, per quam, &c. pro Cor. 67. a

Sententia quæ erat ſuperioribus diebus agitata in ſenatu. pro Dom. 214. b

Agraria lex a Flauio Trib. plebis vehementer agitabatur, auctore Pompeio. At. 18. a

Agitatio *linguæ & animo a Cicerone tribuitur, a noſtris minime.*

Nunquam animus agitatione & motu vacuus eſſe poteſt. de D. 135. a

Agitationibus & motibus linguæ cibus depellitur. de N 53. a

Ad quod adhibenda eſt quædam actio, non ſolum mentis agitatio, Off. 4. b

An non in omnibus his ſtudiorum agitatio vitæ æqualis fuit. de Sen 81. b

Ita fit, vt agitatione rerum ſit infinita cognitio. de Or. 151. a

Sed ad hanc confirmandam opinionem inquirit animus & formam, & vitam, & actionem mentis atq; agitationem in Deo. de Nat. 11. a

Agitatorem *Cicero appellat, quem poeta potiſſimum aurigam: vt,*

Nec eſt melius quicquam, quam vt Lucullus ſuſtineat currum, vt bonus ſæpe agitator, equosq;. At. 210. b

Ego enim, vt agitator callidus, priuſquam ad finem veniam, equos ſuſtinebo. Aca. 23. b

Ago. *Late patet hoc verbum, iungiturq; variis nominibus, quod facit, vt variam interpretationem habeat.*

Cum aduerbiis qualitatis, vt vocant, hoc modo iungitur: præclare, bene, male, cum aliquo agi, quod multi vulgari conſuetudine ſic efferunt, Bene tractari aut male aliquem, Felicem aut beatum aliquem eſſe.

Digitized by Google

Cum illo quidem actum optime eſt, mecum autem incommodius. de Am. 98. a

Hac conditio fuit aratorum, vt præclarius ſecum agi putarent, ſi vacuos agros Apronio tradere liceret. in V. 162 b

Præclare cum illis agimus. quos pacatos eſſe patimur. pro Seſt. 14. a

Quis hoc non perſpicit, præclare nobiſcum actum iri. In V. 77. b

Cum illo quis neget actum eſſe præclare? de A. 97. b

Hiſce temporibus non peſſime cum iis eſſe actum, quibus ſine dolore licitum eſt mortem cum vita cõmutare. E. 50 a

Agiturq́; præclare, ſi noſmetipſos regere poſſimus. E. 58. a

Vt optime actum cum eo videatur eſſe, qui quam leuiſſima pœna ab hac repub. diſceſſerit. Ep. 73. b

Cum ſenſerit populus iſtum &c. intelligit ſecum actum eſſe peſſime. in V. 174 a

Secum male actum putet. in A. 161. a

Sed facile eſt bene agere cum iis, a quibus etiam tacentibus flagitari videamur. in A. 263. b

Agi, pro, in diſcrimen & periculum vocari, in vſu quotidiano iam non eſt: vt

In quo (bello) agitur populi Rom. gloria &c. agitur ſalus ſociorum atq; amicorum &c. aguntur certiſſima populi Rom. vectigalia & maxima: aguntur bona multorum ciuium. pro Pom. 4. b. 5. a

Qui hæc palam de loco ſuperiore ageret, pro imperio ac poteſtate. in V. 211. a. & 220 a

Agebantur hæc in conuentu palam de loco ſuperiore. ibidem.

In quibus eorum aut de capite agatur, aut fama. de Am. 107 a

Agitur magna res. de Fin. 76. b

Aguntur iniuriæ ſociorum. in V. 226. b

Sed vos moneo, libertas agitur populi Rõm. quæ &c. vita & fortuna optimi cuiuſque, quo &c. auctoritas veſtra, quam &c. in A. 213. b

Agere animam *Latini vocabant: quod vulgus nunc, In extremis eſſe: vt,*

Nam & agere animam, & efflare dicimus. Tuſ. 152. a

Eodem tempore & geſtum, & animũ ageres pro Q. R. 48. b

Quintus Hortenſius, cum has literas ſcripſi, animam agebat. Epiſt. 123. a

Agere

Agere feſtum diem, *pro celebrare: aut, vt Barbari loquuntur, Solennizare, vel Feſtum diem facere. Agere diem feſtum. in V. 225 a*

Agere diem natalem ſuum vel alicuius. At. 49 a

Agere diem natalem alicuius quotannis. de Fin. 86. a

Ætatem, annum aliquem aut bene vel male agere: vt, *Si octuageſimum annum agerent. de Sen. 78. b*

Agere vnum diem bene, vel male ex præceptis ſapientum. Tuſ 229. a

Agere, vt, aut ne, *Latini dixerunt, pro quo nobis vſitatius, Quærere vt, Cogitare quomodo. Neque enim nunc id agimus, vt explicemus. de Or. 124. a*

Dominatio quæſita ab vtroq; eſt, non id actum, beata & honeſta ciuitas vt eſſet. At. 125. a

Aliud agitur nihil, niſi vt. &c. pro S R. 19. *b*

Hoc ſolum hoc tempore pugnatur, vt. ibid.

Nihil aliud hoc iudicio tentatur, niſi vt. pro S.R. 20. *b*

Nonne nobis id agendum fuit, vt materiem ſubtraheremus? pro Dom. 215. a

Qui tum cum maxime fallunt, id agunt, vt viri boni eſſe videantur, Offic. 9. a

Sed quid neceſſe eſt, cum id agam, ne poſt mortem miſeros nos putemus fore, vitam etiã afficere deplorando miſeriorem? Tuſ 166 a

Ego etiam iam non id ago, vt proſperos exitus conſequar. At. 139. b

Ego id ſemper egi, ne bellis intereſſem. E. 32. b

Agere alias res *dicuntur, qui de eo quod propoſitum eſt, non cogitant, ſed de aliis rebus potius: vt,*

Vſq; eo animaduerti, iudices, eum iocari atque alias res agere. pro S.R. 28.

Itaq; facio me alias res agere, ne conuitium Platonis audiam. D 254. a

Oppius aliud agens, & nihil eiuſmodi cogitans. pro Clu. 55. b

Quieſcant igitur, & me hoc in lucro ponere, atq; aliud agere patiantur. pro Fla 154. b

Atqui vides, inquit Antonius, cum alias res agamus, quam te inuiti audiamus. de Or. 147. b

Virtutem neceſſario gloria, etiãſi id tu non agas, conſequitur. Tuſc. 168. a

Digitized by Google

Si aliud atque exiſtimas. pro Mur.

Non alius eſſem, atq; nunc ſum. Ep. 16. a

Tantum & aliud eſſe atque hoc. de Or.

Si ipſe A. Cluentius ſententiam de iudiciis rogaret, aliam ... diceret, atq; ii dixerunt, quorum ſententiis Cluentiũ condemnatum eſſe dicitis. pro Clu.

Cum aliud cognoſceret atque ſentiret. Aca.

Alio nomine illam rem de qua agitur, appellari oportet, atq; aduerſarii dicunt. Rhe.

Longe alia ratione, recuperatores, ad agendum hac actione venio, atque initio veneram. pro Cac.

Noſtra factum eſſe negligentia, vt longe alia in fortuna eſſet, atque eius pietas ac dignitas poſtulabat. Terent.

Aliud ac. *Alia dicere ac ſignificare. de Or 162. a*

Aliud mihi ac tibi videri poteſt. de Or. 220. b

Nec erit hac alia ratio Plancio ac Laterenſi. pro Pl. 269. a

Poteſt enim non ſolum aliud mihi ac tibi, ſed mihi ipſi aliud alias videri. de Or.

Ne alio menſe ac fas erat comitia haberentur. in V. Quod quidem agere ſi liceret, alio modo ac nunc agendum eſſet. At.

Lux denique longe alia eſt Solis ac lychnorũ. pro M. Cœl. 52. a

Quid ergo hi poſſunt aliud iudicare, ac iudicauerunt? pro Cor. Balb.

Alius &. *Alia & bona, & mala videntur Stoicis & ceteris ciuibus, vel potius gentibus. de Or. 149. a*

Non alia cauſſa eſt æquitatis in vno, & in pluribus. pro Cac. 295. b

Alia cauſſa eſt eius qui calamitate premitur, & eius qui res meliores quærit. de Offic. 46 a

Lux longe alia eſt ſolis & lychnorum. pro Cœl. 52. a

Aliter ac. *Ne ſim ſaluus, ſi aliter ſcribo ac ſentio. At. 259. a*

Omnia aliter, ac vos in monumentis habetis, pronuntiauit. pro Dom. 241. b

Quo maiorẽ ſpem habeo, nihil forte aliter ac deceat. At. 93. a

Aliter atque. *De Antonii itineribus neſcio quid aliter audio, atque vt ad te ſcripſeram. At. 260. a*

Proinde quaſi iſti de illo aliter atq; ego exiſtimo, ſentiant. pro Dom. 219. b

Aliter &. *De puero aliter ad te ſcripſi & ad matrem. At. 165. a*

Sunt & alii modi vere Romani; qui hoc nomine fiunt, alieni

a con-

Digitized by Google

a conſuetudine vulgari. Iterarunt enim Latini alius hoc modo, alius alio melior, quod cum vulgus ignoret, aliena multa conſuetudine tribuit: vt, Alius multo eſt melior quã alter: aut vnius meliorem ſententiam dixit quam alius, & ſimilibus barbaris modis vtitur: quod pura & emendata conſuetudine loquendi deſtituatur: ea enim talis olim fuit: vt,

Omnes certatim, alius alio grauius atq; ornatius de mea ſalute dixerunt. pro Seſt. 19 b

Accepi epiſtolas tuas aliam alia iucundiorem. At. 100. a

Habes Sardos venales, alium alio nequiorem. hic alius de duobus dici videtur, Ep. 07. a

Alius alios diuerſitatem ſignificat, vt alias alias ſupra.

Orbis vnamquamq; partem aliam alio modo mouere atque immutare cœlum. de Diu. 126. b. & alibi. Signa alia alio in loco lacrymantes intuebantur.

Itaq; illi alias aliud iiſdem de rebus iudicant. de Or. 111. a

Simia omnia diſturbauit, & aliud alio diſſipauit. de D. 96.

Quorum deſcriptus ordo alias alia terminatione concluditur. Or. 216. b

Vt iidem verſus alias in aliam rem accommodari poſſint. de D. 13. b

Res alio atq; alio elata verbo. Or. 203. b

Cum aliud videatur eſſe numerus, aliud numeroſum, quid interſit. Or. 217. a

Aliud aliis videtur optimum. Or. 200. a

Multa in epiſtolam conieci, aliud alio tempore. Q. F. 321. b

Aliud ex alio, Latine: quod barbare dicitur. Vnum ex alio.

Aliud ex alio quærere. de Leg. 158 b

Me quotidie aliud ex alio impedit. E. 138. b

Sed vt aliud ex alio; mihi non eſt dubium, quin &c. At. 260. b

Nec vnquam aliud ex alio peccare deſtitit. At. 144. b

Hic tum alius ex alia parte. in V. 89. b

Videtis ne quanta ſeries rerum ſit, atq; vt ex alio alia nectantur. de Nat. 4. a

Cauſſa alia ex aliis apta & neceſſitate nexa. de Leg. 166. b

Allego. Allegare non ſignificat apud Ciceronẽ & veteres, auctorũ teſtimonio vti, aut afferre aliquid quod probet ea quæ ſũt propoſita: ſed mittere in priuatis negotiis aliquẽ, aut aliquos

Si aliud atque exiſtimas. pro Mur.
Non alius eſſem, atq; nunc ſum. Ep. 16. a
Tantum & aliud eſſe atque hoc. de Or.
Si ipſe A. Cluentius ſententiam de iudiciis rogaret, aliam nõ diceret, atq; ii dixerunt, quorum ſententiis Cluentiũ condemnatum eſſe dicitis. pro Clu.
Cum aliud cognoſceret atque ſentiret. Aca.
Alio nomine illam rem de qua agitur, appellari oportet, atq; aduerſarii dicunt. Rhe.
Longe alia ratione, recuperatores, ad agendum hac actione venio, atque initio veneram. pro Cæc.
Noſtra factum eſſe negligentia, vt longe alia in fortuna eſſet, atque eius pietas ac dignitas poſtulabat. Terent.
Aliud ac. *Alia dicere ac ſignificare. de Or 162. a*
Aliud mihi ac tibi videri poteſt. de Or. 220. b
Nec erit hac alia ratio Plancio ac Laterenſi. pro Pl. 269. a
Poteſt enim non ſolum aliud mihi ac tibi, ſed mihi ipſi aliud alias videri. de Or.
Ne alio menſe ac fas erat comitia haberentur. in V. Quod quidem agere ſi liceret, alio modo ac nunc agendum eſſet. At.
Lux denique longe alia eſt Solis ac lychnorũ. pro M. Cæl. 52. a
Quid ergo hi poſſunt aliud iudicare, ac iudicauerunt? pro Cor. Balb.
Alius &. *Alia & bona, & mala videntur Stoicis & ceteris ciuibus, vel potius gentibus. de Or. 149. a*
Non alia cauſſa eſt æquitatis in vno, & in pluribus. pro Cæc. 295. b
Alia cauſſa eſt eius qui calamitate premitur, & eius qui res meliores quærit. de Offic. 46 a
Lux longe alia eſt ſolis & lychnorum. pro Cæl. 52. a
Aliter ac. *Ne ſim ſaluus, ſi aliter ſcribo ac ſentio. At. 259. a*
Omnia aliter, ac vos in monumentis habetis, pronuntiauit. pro Dom. 241. b
Quo maiorẽ ſpem habeo, nihil forte aliter ac deceat. At. 93. a
Aliter atque. *De Antonii itineribus neſcio quid aliter audio, atque vt ad te ſcripſeram. At. 260. a*
Proinde quaſi iſti de illo aliter atq; ego exiſtimo, ſentiant. pro Dom. 219. b
Aliter &. *De puero aliter ad te ſcripſi & ad matrem. At. 165. a*
Sunt & alii modi vere Romani; qui hoc nomine fiunt, alieni a con-

a conſuetudine vulgari. Iterarunt enim Latini alius hoc modo, alius alio melior, quod cum vulgus ignoret, aliena multa conſuetudine triuit: vt, Alius multo eſt melior quã alter: aut vnius meliorem ſententiam dixit quam alius, & ſimilibus barbaris modis vtitur: quod pura & emendata conſuetudine loquendi deſtituatur: ea enim talis olim fuit: vt,

Omnes certatim, alius alio grauius atq; ornatius de mea ſalute dixerunt. pro Seſt.19 b

Accepi epiſtolas tuas aliam alia iucundiorem. At.100.a

Habes Sardos venales, alium alio nequiorem. hic alius de duobus dici videtur, Ep. 07.a

Alius alius *diuerſitatem ſignificat, vt alias alias ſupra.*

Orbis vnamquamq; partem aliam alio modo mouere atque immutare cœlum. de Diu.126.b. & alibi. Signa alia alio in loco lacrymantes intuebantur.

Itaq; illi alias aliud iiſdem de rebus iudicant. de Or. 111.a

Simia omnia diſturbauit, & aliud alio diſſipauit. de D.96.

Quorum deſcriptus ordo alias alia terminatione concluditur. Or.216.b

Vt iidem verſus alias in aliam rem accommodari poſſint. de D.13 .b

Res alio atq; alio elata verbo. Or.203.b

Cum aliud videatur eſſe numerus, aliud numeroſum, quid interſit. Or.217.a

Aliud aliis videtur optimum. Or.200.a

Multa in epiſtolam conieci, aliud alio tempore. Q.F.321.b

Aliud ex alio, *Latine: quod barbare dicitur. Vnum ex alio.*

Aliud ex alio quærere. de Leg.158 b

Me quotidie aliud ex alio impedit. E.138.b

Sed vt aliud ex alio; mihi non eſt dubium, quin &c. At.260.b

Nec vnquam aliud ex alio peccare deſtitit. At.144. b

Hic tum alius ex alia parte. in V.89.b

Videtis ne quanta ſeries rerum ſit, atq; vt ex alio alia nectantur. de Nat. 4.a

Cauſſa alia ex aliis apta & neceſſitate nexa. de Leg. 166.b

Allego. *Allegare non ſignificat apud Ciceronẽ & veteres, auctorũ teſtimonio vti, aut afferre aliquid quo probet ea quæ ſũt propoſita: ſed mittere in priuatis negotiis aliquẽ, aut aliquos*

ad aliquem, qui noſtram cauſſam apud eum agant. Aut quod legare eſt in publicis rebus allegare in priuatis ſignificat. Petit a me Rabonius, & amicos allegat, facile impetrat. in V.106.b

Homines nobiles allegat iis qui peterent, ne ad Syllam adirent. S R.12 b

Si mihi tecum minus eſſet, quam eſt cum tuis omnibus, allegarem ad te illos, a quibus intelligis me præcipue diligi. E. 249.b

Extremum illud eſt vt ad te philoſophiam allegem. E.247.a

Alter. *Quam obſcurata, & pene omiſſa fuerit lingua Latina, hoc nomen oſtendit, quo cum nihil ſit Latinis vſitatius, nullum pene eſt, quod magis vulgo negligetur. Quis enim eſt, qui pro alter, duo & ſecundum non ſemper vſurpet cum diſcrimen, quod eſt inter Secundum ac Alterum, non intelligat? Alterum enim, crebro, optimi auctores pro Secundo vtuntur: at Secundum in omnibus pro Altero poni non poteſt, quod illud ſemper Secundum natura ſignificet: hoc vero non ſemper, ſed etiam vnum de duobus, nullo certo ordine obſeruato.*

Cum is vnum iam & alterũ diẽ deſideraretur. pro Clu.25.a

Equitatus, qui in Syriam ducebatur bipartito: alter eum, a quo ducebatur, reliquit: alterum Cn. Domicius a legato Syriaco adduxit. in A.227.a

Accedit vt accuſatorum alterius crudelitate, alterius indignitate perturber. pro Deiot.144.a

Neceſſe eſt enim alterum ſit de duobus. Tuſ.169.b

Ego e Formiano exiens XVII. Calendarum, vt inde altero die in Puteolanum ſcripſi hæc. At.224.b

Quid enim eſt tantum in vno aut altero die? At.106.b

Vnus & alter dies interceſſerat, cum res parum certa videbatur pro Clu 32.b & paulo poſt: Qui cum vnum iam & alterum diem deſideraretur.

Habetur vna & altera concio vehemens & grauis. Ibidem.

Rex primo nihil metuere, nihil ſuſpicari, dies vnus & alter plures non referri in V.214.b

Vnum alterum menſem, prope annum denique, domi tuæ piratæ a quo tempore capti ſunt, quod per me licitum eſt, fuerunt. in V.251.a

Tum repente iſte teſtes citari iubet, dicit vnus aut alter breuiter. ibid.

Si

Si quem tibi itẽ vnum alterũve diẽ abſtulerit. Appio Pulchro.
Neq; alter de duobus ſolum dicitur, vt multi opinantur. vt;
Ad Brutum noſtrum hos libros alteros quinque mittamus. Tuſc. 251. b
Non modo his tribus, qui &c. ſed etiam alteris tribus, qui &c. de D. 96 b
In altero pudor, in illis libidines. in A 248. a (*ipſe eſt.*
Alterum te eſſe, aut fore, *Vulgo Talem eſſe aut fore, qualis*
Meipſum accuſo, deinde te, quaſi me alterum At. 46. b
Ad omnia me alterum ſe fore dixit. At. 53. b
Vide quam mihi perſuaſerim, te eſſe me alterum. Epiſt. 98.
Ad te, tanquam ad alterum me proficiſcens. A. 282. a
Quem ſi reliquiſſem, dicerent iniqui, non me plane poſt annum ex prouincia deceſſiſſe, quoniam alterum me reliquiſſem. Ep. 62 a
De eodem & altero. Top. 228. a
Alumnus. *Tam eum ſignificari hoc verbo qui alitur, quam qui alios alit, in vulgus prorſus ignotum: vt,*
Ariſtoteles, ceteriq; Platonis alumni. de Fin. 122 b
Aliquis quaſi alumnus diſciplinæ alicuius. E. 133. a
Vos quoq; ſigna videtis aquai dulcis alumnæ. de D. 83. a
Eloquentia bene conſtitutæ ciuitatis quaſi alumna quædam. de Cla. 168. a
Ego itaq; pacis, vt ita dicam, alumnus. in A. 210. b
Amabo te, *Rogantis hic modus loquendi priſcæ & Romanæ integritatis, eos qui in humanioribus literis diu multumq; verſati non ſunt, fugit: vt,*
Cura, amabo te, Ciceronem noſtrum. At 23 b
Cura, amabo te, vt cum Titinio, quoquo modo poteris, tranſigas. At. 24. b
Vrbanitatis poſſeſſionem, amabo, quibuſuis interdictis defendamus. E. 116. a (*ca. At 47.*
Noſtra aũt negotia, quoniã Romæ cõmoraris, amabo te, expli-
Exſpecta amabo te, dũ Atticũ cõueniã. At 98. b & Q Fr 305. a
Sed amabo te, cura ac cogita, nihil noui. E. 21. b
Amabo te, ſi quid, quod opus fuerit, Appio facies, ponito me in gratiam. E. 1 6. a & 354. a
Amabo te, incumbe in eam rem. At 77. a
Eodem modo, Si me amas, Si me diligis, ab iiſdem vſur-

patur: in quibus obſeruandum eſt, non iungi Si cum Subiunctiuo: vt, Si me ames, diligas, non inuenitur apud Ciceronem: ſed, ſi me amas, diligis.

Tu, ſi nos omnes amas, confirma te. Ep. 258. a

Si me amas, apud me cum tuis maneas. At. 67. b

Adduc, ſi me amas, Marium. Qu. Fr. 313 a

Pugna, ſi me amas. Ep. 110 a

Poteris igitur & facies, ſi me diligis, vt quotidie ſit Acaſtus in portu. E 256 b

Effice, ſi me diligis, vt valeas. 259. a

Si me diligis, excita ex ſomno tuas literas. Ep. 262, b

Cura, ſi me diligis, vt valeas ibid.

Ambigo. *Non obſcura eſt vis huius verbi: ſed monendi tantum hic ſunt indoctiores, ne Controuerto dicant & controuerti aliquid: quod verbum hoc apud probatos auctores non inueniatur. Sed ambigo, & ambigi pro eo ſunt vſi.*

Fundus de quo ambigitur. pro Cac. 288. b

In eo autem iure, quod ambigitur inter peritiſſimos, non eſt difficile de Or. 106. a

Vt inter eos qui ambigunt, conueniat, quid ſit id de quo agatur. de Fin. 64. b

Nihil eſt enim, quod inter homines ambigatur, in quo &c. de Or. 118. a

Qua (cauſſa) propter ſcriptum ambiguntur. de O. 118. a

Omnis res eandem habet naturam ambigendi, de qua quæri & diſceptari ſolet, ſiue &c. de Or. 153.

Ex contrariis ſcriptis ſi quid ambigitur. de Or. 118 b

Ambigunt agnati cum eo, qui eſt ſecundus heres. de In. 76. b

Nihil ambigi poteſt, in quo non. Or. 208. a

Niſi cum de vero ambigitur. ibid.

Si plures ambigent, &c. de In. 70. a

Ambigere de aliqua re. Top. 224. a

Si de hereditate ambigitur. in V. 100. a

Ambitus *voce Latine ſignificari, quod Græce periodi, ex verbis Ciceronis, qui ſic reddidit, intelligitur.*

Infringitur ille quaſi verborum ambitus: ſic enim has orationis conuerſiones Græci nominant. de Or. 160. a

Comprehenſio & ambitus ille verborum, ſi ſic periodum appellari placet, erat apud illum contractus & breuis. de Cla. 179 a

Arguti

Digitized by Google

Arguti, certique & circumſcripti verborum ambitus, Or. 200.a

Meæ aures perfecto completoq; verborum ambitu gaudent. Or 233.a

Ambulo. *Non ſolum ii dicuntur ambulare, qui ſpatia faciunt: aut animi cauſſa eunt: ſed etiam qui proficiſcuntur aliquo, quod vulgus neſcit.*

Si enim recte ambulauit is, qui hanc epiſtolam tulit, in ipſum tuum diem incidit. At.137.a

Xerxes tantis claſſibus Helleſponto iuncto, Athoq; perfoſſo, maria ambulauit, terramq; nauigauit. de Fin.88.a

Xerxes maria pedibus, claſſibus montes peragrans.ib.

Sed, vt Philoſophi ambulant, has tibi redditum iri putabam prius. At.98.a

Eo autem modo ambulat Cæſar, & iis diariis militum celeritatem incitat, vt timeam, ne citius quam opus ſit, ad Brũduſium acceſſerit. At 132.a

Triduo ſeptingenta millia paſſuum ambulare. Q.14 b

Amo. *Vis nota ſatis eſt & peruulgata: ſed Multum aut valde te amo pro, Gratum mihi facis, eſt Latinæ linguæ proprius loquendi modus, a vulgari conſuetudine prorſus alienus.*

De Rauduſculo multum te amo. At 104.a

Signa quæ nobis curaſti, ea ſunt ad Caietam expoſita: te multum amamus, quod ea abs te diligenter paruoq; curata ſunt. At.2 b

Multum te amo, quod reſpondiſti M. Octauio. At.

Et in Attilii negotio te amaui. E.126.b

Amplector *eandem vim habere quam complector, aut comprehendo, vulgo notum non eſt.*

Hæc (aduerſaria) parui temporis memoriam, illæ (tabulæ) perpetuæ exiſtimationis fidem & religionem amplectuntur. S. R. 46.a

Aſſentior tibi, qui non ita amplecteris artem, vt alii ſolent. de Or.94.a

Quod ego plurib. verbis amplecterer, ſi non, &c. pro Q.R 51.a

Quæ ſi iudex non complectetur omnia conſilio. pro Fon.279 a

Amplector aliquem, *aut aliquid, pro diligere, aut quod vulgari modo dicitur, Ex corde amare, aut bene velle alicui.*

Cæſar fauet ingeniis, nobilitatem & dignitatem hominum amplectitur. Ep.63.b

Digitized by Google

Cum illo quidem actum optime eſt, mecum autem iri commodius. de Am. 98. a

Hac conditio fuit aratorum, vt præclarius ſecum agi putarent, ſi vacuos agros Apronio tradere liceret. in V. 162 b

Præclare cum illis agimus. quos pacatos eſſe patimur. pro Seſt. 14. a

Quis hoc non perſpicit, præclare nobiſcum actum iri. In V. 77. b

Cum illo quis neget actum eſſe præclare? de A. 97. b

Hiſce temporibus non peſſime cum iis eſſe actum, quibus ſine dolore licitum eſt mortem cum vita cõmutare. E. 50 a

Agiturq; præclare, ſi noſmetipſos regere poſſimus. E. 58. a

Vt optime actum cum eo videatur eſſe, qui quam leuiſſima pœna ab hac repub. diſceſſerit. Ep. 73. b

Cum ſenſerit populus iſtum &c. intelligit ſecum actum eſſe peſſime. in V. 174 a

Secum male actum putet. in A. 161. a

Sed facile eſt bene agere cum iis, a quibus etiam tacentibus flagitari videamur. in A. 263. b

Agi, pro, in diſcrimen & periculum vocari, in vſu quotidiano iam non eſt: vt

In quo (bello) agitur populi Rom. gloria &c. agitur ſalus ſociorum atq; amicorum &c. aguntur certiſſima populi Rom. vectigalia & maxima: aguntur bona multorum ciuium. pro Pom. 4. b. 5. a

Qui hæc palam de loco ſuperiore ageret, pro imperio ac poteſtate. in V. 211. a. & 220 a

Agebantur hæc in conuentu palam de loco ſuperiore. ibidem.

In quibus eorum aut de capite agatur, aut fama. de Am. 107 a

Agitur magna res. de Fin. 76. b

Aguntur iniuriæ ſociorum. in V. 226. b

Sed vos moneo, libertas agitur populi Rõm. quæ &c. vita & fortuna optimi cuiuſque, quo &c. auctoritas veſtra, quam &c. in A. 213. b

Agere animam *Latini vocabant: quod vulgus nunc, In extremis eſſe: vt,*

Nam & agere animam, & efflare dicimus. Tuſ. 152. a

Eodem tempore & geſtum, & animũ ageres pro Q. R. 48. b

Quintus Hortenſius, cum has literas ſcripſi, animam agebat. Epiſt. 123. a

Agere

Agere feſtum diem, *pro celebrare: aut, vt Barbari loquuntur, Solennizare, vel Feſtum diem facere. Agere diem feſtum.in V. 225 a.*

Agere diem natalem ſuum vel alicuius. At. 49 a

Agere diem natalem alicuius quotannis. de Fin. 86. a

Ætatem, annum aliquem aut bene vel male agere: vt, *Si octuageſimum annum agerent. de Sen. 78. b*

Agere vnum diem bene, vel male ex præceptis ſapientum. Tuſ 229. a

Agere, vt, aut ne, *Latini dixerunt, pro quo nobis vſitatius, Quærere vt, Cogitare quomodo. Neque enim nunc id agimus, vt explicemus. de Or. 124. a*

Dominatio quæſita ab vtroq; eſt, non id actum, beata & honeſta ciuitas vt eſſet. At. 125. a

Aliud agitur nihil, niſi vt. &c. pro S.R. 19. b

Hoc ſolum hoc tempore pugnatur, vt. ibid.

Nihil aliud hoc iudicio tentatur, niſi vt. pro S.R. 20. b

Nonne nobis id agendum fuit, vt materiem ſubtraheremus? pro Dom. 215. a

Qui tum cum maxime fallunt, id agunt, vt viri boni eſſe videantur, Offic. 9. a

Sed quid neceſſe eſt, cum id agam, ne poſt mortem miſeros nos putemus fore, vitam etiã afficere deplorando miſeriorem? Tuſ 166 a

Ego etiam iam non id ago, vt proſperos exitus conſequar. At. 139. b

Ego id ſemper egi, ne bellis intereſſem. E. 32. b

Agere alias res *dicuntur, qui de eo quod propoſitum eſt, non cogitant, ſed de aliis rebus potius: vt,*

Vſq; eo animaduerti, iudices, eum iocari atque alias res agere. pro S.R. 28.

Itaq; facio me alias res agere, ne conuitium Platonis audiam. D. 254. a

Oppius aliud agens, & nihil eiuſmodi cogitans. pro Clu. 55. b

Quieſcant igitur, & me hoc in lucro ponere, atq; aliud agere patiantur. pro Fla 154. b

Atqui vides, inquit Antonius, cum alias res agamus, quam te inuiti audiamus. de Or. 147. b

Virtutem neceſſario gloria, etiãſi id tu non agas, conſequitur. Tuſc. 168. a

Digitized by Google

Quæ ſua ſponte, etiamſi id non agas, cadunt. de Or. 214. a

Miror tam alias res agere populum, vt ſit inſano inter diſertos locus. de Cla. 186. a

Agere comœdiam, *partes, perſonam aliquam: proprii ſunt quidam modi linguæ Latinæ, ſed triti nunc ſatis. Sic agere cum aliquo, peruulgatum eſt: quidam tamē ex vulgari conſuetudine pro, Agere cum aliquo, dicunt.*

Lege, ex lege, ex iure, ex ſponſu, ex ſyngrapha, agere.

Furti iniuriam agere, de iudiciis dicitur.

Cum miles domum reueniſſet, egiſſetq́; lege in hereditatem paternam. de Or. 99. a. 98. b

Poſſet agi lege nec ne, pauci quondam ſciebant. pro Mur. 129. b

Quid agas mecum, ex iure ciuili & prætorio non habes. pro Cæc. 201. a

Agere cum aliquo ex ſyngrapha. pro Mur. 132. a

Agere ex ſponſo. pro Qu. 5. b

Agere furti cum aliquo. pro Clu. 52. a

Agere cum aliquo tabellis obſignatis. Tuſ. 234. b

Aio. *Opponi huic verbo* Nego, *idemq́; ſignificari, quod verbo Affirmo: & Aientia dici, quæ vulgo Affirmatiua, apud paucos percrebuit.*

Quaſi ego id curem, quid aiat aut neget. de Fin. 79. a

Vt neq́; neget, neq́; aiat aliquid. Acad. 26. a

Diogenes ait, Antipater negat. Off. 70. a

Sunt etiam valde contraria alia, quæ appellantur negantia ea ἀποφατικὰ Græci contraria aientibus: vt, ſi hoc eſt, illud non eſt. Top. 224 b

Alias, *pro, alio loco, aut diuerſis temporibus vſurparunt eleganter & crebro Latini. Noſtri tam raro, vt prorſus ignorare videantur.*

Itaque illi alias aliud iiſdem de rebus iudicant. de Or. 111. a 111. b

Vt iidem verſus alias in aliam rem accommodari poſſint. de D. 131. b

Ex iiſdem illis locis interdum concludere, relinquere alias, alioq́; tranſire. de Or. 124. b

Quorum deſcriptus ordo alias alia terminatione concluditur. Or. 216. b

Alias

Alias, alias: *geminato eodem nomine ſignificabant, quod indocti nunc ſic dicunt: Vno tempore bene, alio tempore male habet quod his modis Cicerone magiſtro emendemus.*

Alias ita loquor, vt conceſſum eſt: alias vt neceſſe eſt. Orat. 211.b

Nemo poteſt alias beatus eſſe, alias miſer. de Fin. 82.a

Alias contentius, alias remiſſius. de Or 162.b

Alias reuocabat, alias decernebat. in V. 100 b

Ex quo intelligitur, qualis ille ſit, quem tum moderatum, alias modeſtum & temperantem, alias conſtantem, obtemperantemq; dicimus. Atq; hic item, vt in noſtra perſona licebit, alias ſingulatim tranſire omnes argumentationes. alias ad partitiones ſingula genera referre, alias ab auditore quid deſiderare, quærere, alias hæc facere per comparationem ſuarum & contrariarum argumentationum. de In 60.b

Mutantur etiam ſæpe hominum mores, alias aduerſis rebus, alias ætate ingraueſcente. de Am 102.a

Cum in eiuſmodi cauſſis, alias ſcriptum, alias æquitatem defendere doceamur. de Or. 106.a

Alienus. *Vis nota quidem eſt huius verbi, at vſus minime: cum ablatiuo iungi ſine præpoſitione vulgus omnino ignorat. vt,*

Non putaui eſſe alienum inſtitutis meis, hæc ad te ſcribere. E. 73 a

Tamen amore (al. ab amore) noſtro non ſum arbitratus alienum hæc ad te ſcribere. Qu. de Pet. 205.a

Neq; hoc (dii) alienum ducunt maieſtate ſua. de D. 98.a

Sed alienum mihi videtur dignitate imperii, quo &c. de Pro. 72.

Alius, aliter: *Obſeruandum hoc loco eſt, quænam voces conſequantur hæc nomina Nam non ſolum dicimus quam, ſed etiam Alius ac, atq; &c. Sic etiam de Aliter. Aliud atque.*

In aliis rebus verſor atq; tu. de Leg. 172.a

Tantum dico, aliud eſſe aliud atq; hoc. 105.a eod.

Nec erit hæc alia ratio Plancio, atque Laterenſi. pro Planc. 269.a

Mihi videris aliud tu honeſtum, meque dignum in hac cauſſa iudicare, atq; ego exiſtimem. At. 118.b

Digitized by Google

Si aliud atque exiſtimas. pro Mur.

Non alius eſſem, atq; nunc ſum. Ep. 16. a

Tantum & aliud eſſe atque hoc. de Or.

Si ipſe A. Cluentius ſententiam de iudiciis rogaret, aliam ne diceret, atq; ii dixerunt, quorum ſententiis Cluentiũ condemnatum eſſe dicitis. pro Clu.

Cum aliud cognoſceret atque ſentiret. Aca.

Alio nomine illam rem de qua agitur, appellari oportet, atq; aduerſarii dicunt. Rhe.

Longe alia ratione, recuperatores, ad agendum hac actione venio, atque initio veneram. pro Cæc.

Noſtra factum eſſe negligentia, vt longe alia in fortuna eſſet, atque eius pietas ac dignitas poſtulabat. Terent.

Aliud ac. *Alia dicere ac ſignificare. de Or 162. a*

Aliud mihi ac tibi videri poteſt. de Or. 220. b

Nec erit hæc alia ratio Plancio ac Laterenſi. pro Pl. 269. a

Poteſt enim non ſolum aliud mihi ac tibi, ſed mihi ipſi aliud alias videri. de Or.

Ne alio menſe ac fas erat comitia haberentur. in V. Quod quidem agere ſi liceret, alio modo ac nunc agendum eſſet. At.

Lux denique longe alia eſt Solis ac lychnorũ. pro M. Cœl. 52. a

Quid ergo hi poſſunt aliud iudicare, ac iudicauerunt? pro Cor. Balb.

Alius &. *Alia & bona, & mala videntur Stoicis & ceteris ciuibus, vel potius gentibus. de Or. 149. a*

Non alia cauſſa eſt æquitatis in vno, & in pluribus. pro Cæc. 295. b

Alia cauſſa eſt eius qui calamitate premitur, & eius qui res meliores quærit. de Offic. 46 a

Lux longe alia eſt ſolis & lychnorum. pro Cæl. 52. a

Aliter ac. *Ne ſim ſaluus, ſi aliter ſcribo ac ſentio. At. 259. a*

Omnia aliter, ac vos in monumentis habetis, pronuntiauit. pro Dom. 241. b

Quo maiorẽ ſpem habeo, nihil forte aliter ac deceat. At. 93. a

Aliter atque. *De Antonii itineribus neſcio quid aliter audio, atque vt ad te ſcripſeram. At. 260. a*

Proinde quaſi iſti de illo aliter atq; ego exiſtimo, ſentiant. pro Dom. 219. b

Aliter & *De puero aliter ad te ſcripſi & ad matrem. At. 165. a*

Sunt & alii modi vere Romani; qui hoc nomine ſiunt, alieni

Digitized by Google

à conſuetudine vulgari. Iterarunt enim Latini alius hoc modo, alius alio melior, quod cum vulgus ignoret, aliena multa conſuetudine trivit: vt, Alius multo eſt melior quã alter: aut vnius meliorem ſententiam dixit quam alius, & ſimilibus barbaris modis vtitur: quod pura & emendata conſuetudine loquendi deſtituatur: ea enim talis olim fuit: vt,

Omnes certatim, alius alio grauius atq; ornatius de mea ſalute dixerunt. pro Seſt. 19 b

Accepi epiſtolas tuas aliam alia iucundiorem. At. 100. a

Habes Sardos venales, alium alio nequiorem. hic alius de duobus dici videtur, Ep. 07. a

Alius alius diuerſitatem ſignificat, vt alias alias ſupra.

Orbis vnamquamq; partem aliam alio modo mouere atque immutare cœlum. de Diu. 126. b. & alibi. Signa alia alio in loco lacrymantes intuebantur.

Itaq; illi alias aliud iisdem de rebus iudicant. de Or. 111. a

Simia omnia diſturbauit, & aliud alio diſſipauit. de D. 96.

Quorum deſcriptus ordo alias alia terminatione concluditur. Or. 216 b

Vt iidem verſus alias in aliam rem accommodari poſſint. de D. 13 . b

Res alio atq; alio elata verbo. Or. 203. b

Cum aliud videatur eſſe numerus, aliud numeroſum, quid interſit. Or. 217. a

Aliud aliis videtur optimum. Or. 200. a

Multa in epiſtolam conieci, aliud alio tempore. Q. F. 321. b

Aliud ex alio, Latine: quod barbare dicitur. Vnum ex alio.

Aliud ex alio quærere. de Leg. 158 b

Me quotidie aliud ex alio impedit. E. 138. b

Sed vt aliud ex alio; mihi non eſt dubium, quin &c. At. 260. b

Nec vnquam aliud ex alio peccare deſtitit. At. 144. b

Hic tum alius ex alia parte. in V. 89. b

Videtis ne quanta ſeries rerum ſit, atq; vt ex alio alia nectantur. de Nat. 4. a

Cauſſa alia ex aliis apta & neceſſitate nexa. de Leg. 166. b

Allego. Allegare non ſignificat apud Ciceronẽ & veteres, auctorũ teſtimonio vti, aut afferre aliquid q̃ probet ea quæ sũt propoſita: ſed mittere in priuatis negotiis aliquẽ, aut aliquos

ad aliquem, qui noſtram cauſſam apud eum agant. Aut quod legare eſt in publicis rebus allegare in priuatis ſignificat. Petit a me Rabonius, & amicos allegat, facile impetrat. in V.106.b

Homines nobiles allegat iis qui peterent, ne ad Syllam adirent. S R.12 b

Si mihi tecum minus eſſet, quam eſt cum tuis omnibus, allegarem ad te illos, a quibus intelligis me præcipue diligi. E. 249.b

Extremum illud eſt vt ad te philoſophiam allegem. E.247.a

Alter. *Quam obſcurata, & pene omiſſa fuerit lingua Latina, hoc nomen oſtendit, quo cum nihil ſit Latinis vſitatius, nullum pene eſt, quod magis vulgo negligetur. Quis enim eſt, qui pro alter, duo & ſecundum non ſemper vſurpet cum diſcrimen, quod eſt inter Secundum ac Alterum, non intelligat? Alterum enim, crebro, optimi auctores pro Secundo vtuntur: at Secundum in omnibus pro Altero poni non poteſt, quod illud ſemper Secundum natura ſignificet: hoc vero non ſemper, ſed etiam vnum de duobus, nullo certo ordine obſeruato.*

Cum is vnum iam & alterũ diẽ deſideraretur. pro Clu.25.a

Equitatus, qui in Syriam ducebatur bipartito: alter eum, a quo ducebatur, reliquit: alterum Cn. Domicius a legato Syriaco adduxit. in A.227.a

Accedit vt accuſatorum alterius crudelitate, alterius indignitate perturber. pro Deiot.144.a

Neceſſe eſt enim alterum ſit de duobus. Tuſ.169.b

Ego e Formiano exiens XVII. Calendarum, vt inde altero die in Puteolanum ſcripſi hæc. At.224.b

Quid enim eſt tantum in vno aut altero die? At.106.b

Vnus & alter dies interceſſerat, cum res parum certa videbatur pro Clu 32.b & paulo poſt: Qui cum vnum iam & alterum diem deſideraretur.

Habetur vna & altera concio vehemens & grauis. Ibidem.

Rex primo nihil metuere, nihil ſuſpicari, dies vnus & alter plures non referri in V.214.b

Vnum alterum menſem, prope annum deniq;, domi tuæ piratæ a quo tempore capti ſunt, quod per me licitum eſt, fuerunt. in V.251.a

Tum repente iſte teſtes citari iubet, dicit vnus aut alter breuiter. ibid.

Digitized by Google

Si quem tibi itē vnum alterū've diē abſtulerit. Appio Pulchro.

Neq; alter de duobus ſolum dicitur, vt multi opinantur. vt,
Ad Brutum noſtrum hos libros alteros quinque mittamus. Tuſc. 251. b

Non modo his tribus, qui &c. ſed etiam alteris tribus, qui &c. de D. 96 b

In altero pudor, in illis libidines. in A 248. a (ipſe eſt.

Alterum ſe eſſe, aut fore, *Vulgo Talem eſſe aut fore, qualis*

Meipſum accuſo, deinde te, quaſi me alterum At. 46. b

Ad omnia me alterum ſe fore dixit. At. 53. b

Vide quam mihi perſuaſerim, te eſſe me alterum. Epiſt. 98.

Ad te, tanquam ad alterum me proficiſcens. A. 282. a

Quem ſi reliquiſſem, dicerent iniqui, non me plane poſt annum ex prouincia deceſſiſſe, quoniam alterum me reliquiſſem. Ep. 62 a

De eodem & altero. Top. 228. a

Alumnus. *Tam eum ſignificari hoc verbo qui alitur, quam qui alios alit, in vulgus prorſus ignotum: vt,*

Ariſtoteles, ceteriq; Platonis alumni. de Fin. 122 b

Aliquis quaſi alumnus diſciplinæ alicuius. E. 133 a

Vos quoq; ſigna videtis aquai dulcis alumnæ. de D. 83 a

Eloquentia bene conſtitutæ ciuitatis quaſi alumna quædam. de Cla. 168. a

Ego itaq; pacis, vt ita dicam, alumnus. in A. 210. b

Amabo te, *Rogantis hic modus loquendi priſcæ & Romanæ integritatis, eos qui in humanioribus literis diu multumq; verſati non ſunt, fugit: vt,*

Cura, amabo te, Ciceronem noſtrum. At 23 b

Cura, amabo te, vt cum Titinio, quoquo modo poteris, tranſigas. At. 24. b

Vrbanitatis poſſeſſionem, amabo, quibuſuis interdictis defendamus. E. 116. a (ca. At 47.

Noſtra aūt negotia, quoniā Romæ cōmoraris, amabo te, expli-

Exſpecto amabo te, dū Atticū cōueniā. At 98. b & Q. Fr 305. a

Sed amabo te, cura ac cogita, nihil noui. E. 21. b

Amabo te, ſi quid, quod opus fuerit, Appio facies, ponito me in gratiam. E. 1 6. a & 354. a

Amabo te, incumbe in eam rem. At 77. a

Eodem modo, Si me amas, Si me diligis, ab iisdem vſur-

Digitized by Google

patur: in quibus obſeruandum eſt, non iungi Si tum Subiunctiuo: vt, Si me ames, diligas, non inuenitur apud Ciceronem: ſed, ſi me amas, diligis.

Tu, ſi nos omnes amas, confirma te. Ep. 258. a

Si me amas, apud me cum tuis maneas. At. 67. b

Adduc, ſi me amas, Marium. Qu. Fr. 313 a

Pugna, ſi me amas. Ep. 110 a

Poteris igitur & facies, ſi me diligis, vt quotidie ſit Acaſtus in portu. E 256 b

Effice, ſi me diligis, vt valeas. 259. a

Si me diligis, excita ex ſomno tuas literas. Ep. 262, b

Cura, ſi me diligis, vt valeas. ibid.

Ambigo. *Non obſcura eſt vis huius verbi: ſed monendi tantum hic ſunt indoctiores, ne Controuerto dicant & controuerti aliquid: quod verbum hoc apud probatos auctores non inueniatur. Sed ambigo, & ambigi pro eo ſunt vſi.*

Fundus de quo ambigitur. pro Cac. 288. b

In eo autem iure, quod ambigitur inter peritiſſimos, non eſt difficile de Or. 106. a

Vt inter eos qui ambigunt, conueniat, quid ſit id de quo agatur. de Fin. 64. b

Nihil eſt enim, quod inter homines ambigatur, in quo &c. de Or. 118. a

Qua (cauſſa) propter ſcriptum ambiguntur. de O. 118. a

Omnis res eandem habet naturam ambigendi, de qua quæri & diſceptari ſolet, ſiue &c. de Or. 153.

Ex contrariis ſcriptis ſi quid ambigitur. de Or. 118 b

Ambigunt agnati cum eo, qui eſt ſecundus heres. de In. 76. b

Nihil ambigi poteſt, in quo non. Or. 208. a

Niſi cum de vero ambigitur. ibid.

Si plures ambigent, &c. de In. 70. a

Ambigere de aliqua re. Top. 224. a

Si de hereditate ambigitur. in V. 100. a

Ambitus *voce Latine ſignificari, quod Græce periodi, ex verbis Ciceronis, qui ſic reddidit, intelligitur.*

Infringitur ille quaſi verborum ambitus: ſic enim has orationis conuerſiones Græci nominant. de Or. 160. a

Comprehenſio & ambitus ille verborum, ſi ſic periodum appellari placet, erat apud illum contractus & breuis. de Cla. 179 a

Arguti

Digitized by Google

Arguti, certique & circumſcripti verborum ambitus, Or. 200.a

Meæ aures perfecto completoq; verborum ambitu gaudent. Or 233. a

Ambulo. *Non ſolum ii dicuntur ambulare, qui ſpatia faciunt: aut animi cauſſa eunt: ſed etiam qui proficiſcuntur aliquo, quod vulgus neſcit.*

Si enim recte ambulauit is, qui hanc epiſtolam tulit, in ipſum tuum diem incidit. At.137.a

Xerxes tantis claſſibus Helleſponto iuncto, Athoq; perfoſſo, maria ambulauit, terramq; nauigauit. de Fin.88.a

Xerxes maria pedibus, claſſibus montes peragrans. ib.

Sed, vt Philoſophi ambulant, has tibi redditum iri putabam prius. At. 98.a

Eo autem modo ambulat Cæſar, & iis diariis militum celeritatem incitat, vt timeam, ne citius quam opus ſit, ad Brũduſium acceſſerit. At 132.a

Triduo ſeptingenta millia paſſuum ambulare. Q.14 b

Amo. *Vis nota ſatis eſt & peruulgata: ſed Multum aut valde te amo pro, Gratum mihi facis, eſt Latinæ linguæ proprius loquendi modus, a vulgari conſuetudine prorſus alienus.*

De Rauduſculo multum te amo. At 102.a

Signa quæ nobis curaſti, ea ſunt ad Caietam expoſita: te multum amamus, quod ea abs te diligenter paruoq; curata ſunt. At.2.b

Multum te amo, quod reſpondiſti M. Octauio. At.

Et in Attilii negotio te amaui. E.126.b

Amplector *eandem vim habere quam complector, aut comprehendo, vulgo notum non eſt.*

Hæc (aduerſaria) parui temporis memoriam, illæ (tabulæ) perpetuæ exiſtimationis fidem & religionem amplectuntur. S. R. 46.a

Aſſentior tibi, qui non ita amplecteris artem, vt alii ſolent. de Or. 94.a

Quod ego plurib. verbis amplecterer, ſi non, &c. pro Q. R. 51.a

Quæ ſi iudex non complectetur omnia conſilio. pro Fon. 279 a

Amplector aliquem, *aut aliquid. pro diligere, aut quod vulgari modo dicitur, Ex corde amare, aut bene velle alicui.*

Cæſar fauet ingeniis, nobilitatem & dignitatem hominum amplectitur. Ep.63.b

Me amiciſſime quotidie magis Cæſar amplectitur.E.65.a
Diligere,amare,amplecti,laudare aliquem.At.8.a
An Antonius equites Romanos amplectetur?in A.213.a
Quia nimis amplecti plebem putabatur.pro M.115.a
Paruulus filius qui mihi videtur amplecti Remp.in C.118 b
Nam quod ius ciuile tam vehementer amplexus es,video quid egeris de Or.105.a
Qui tanto amore ſuas poſſeſſiones amplexi tenebant. pro Syl. 178.a
Cum vero ea tua ſit voluntas erga me, libenter amplector talem animum Ep.74.b

Amplio. *Hoc verbo exprimebant veteres Latini,quod recentes inſcite noſtris temporib. ſic dicunt: Differre iudicium,aut ius,aut ſententiam in aliud tempus.*
Cum cauſſam non audiſſet,& poteſtas eſſet ampliandi, dixit ſibi liquere pro Cæc.290.a
Quid fuit iudices, quare iſtum nefarium ampliaueritis? ad Her.35.b

Amplius pronunciare,*idem.*
Glaucia primus tulit, vt comperendinaretur reus, antea vel iudicari primo poterat, vel amplius pronunciari. in V.81.a
Cum conſules re audita amplius de conſilii ſententia pronunciauiſſent de Cla.172.a

Amplius. *Contra conſuetudinem ſimilium nominum iungitur hoc cum nominatiuo, & accuſatiuo. Quod etiam in voce Plus obſeruandum erit: ratione enim comparationum dicendum tantum eſſet, centum ciuibus amplius, non amplius centũ ciues, ſed vſus omni ratione in linguis potior ſæpe eſt. Quot enim modis idem dicatur, ex hoc vno loco Ciceronis facile diſcemus.*
Quampridem hoc nomen Fanni in aduerſaria retuliſti?poſt: Amplius ſunt ſex menſes. quid ſi tandem amplius triennium eſt? Et paulo poſt. tu hoc nomen triennium amplius in aduerſariis iacere pateris? & paulo poſt:hoc nomen triennio amplius,quod erat inprimis magnum,in aduerſariis relinquebas?pro Quin.R 46.a
Cum enim Syracuſis amplius centum ciues Romani cognoſcerent.in V.78.b
Qui cum amplius centum ciues Romanos haberet ex conuentu Sy-

Digitized by Google

tu Syracuſarum. in V

Qui ager, vt dena iugera ſunt, non amplius hominum quinq; millia poteſt ſuſtinere. At 31. b

Non amplius quatuordecim cohortes Luceriam coegi. At. Pomp. ad Domiti. 130. b

Hoc amplius *Proprius quoq; modus Romanæ linguæ, quo acceſſionem ſignificabant.*

Ille ſe ſuos armatos adduxiſſe dixerunt: etiam hoc amplius, cum Ebutius Cæcinnæ malum minitaretur, ibi tum Cæcinnam poſtulaſſe. pro Cæc. 290. a

Cum vter eorum docuiſſet, qualem in repub. principem eſſe conueniret, pluribus præterea cum ſcripſiſſet, qui eſſet optimus reipub. ſtatus, hoc amplius Theophraſtus, quæ eſſent in repub. inclinationes rerum, & momenta temporum. de Fin. 126. a

Itaq; ob. emperare cogito præceptis tuis, hoc amplius, nauicularum habere aliquid in ora maritima. E. 142 a

Anfractus. *Cicero anfractum vocat, quas ambages ii qui ætate conſecuti ſunt, appellarunt: vt,*

Figura nihil habens inciſum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, &c de N. 35. a

Oratio circumſcripta longo anfractu. Par. 231. b

Itaque vt ita cadat, in annuis anfractibus deſcriptum eſto. de leg. 173. a

Anniuerſarius. *Hoc nomine Latini ſignficarunt, quod inepte imperiti ſolent dicere Singulis annis ſemel, vnoquoq; anno.*

Mercurius ſacris anniuerſariis apud Tyndaritanos ſumma religione colebatur. in V. 219 b

Syracuſam feſtos dies anniuerſarios agunt. in V. 225 a

Qui ſacrificia gentilia anniuerſaria factitarunt. in V. 230 a

Sacra anniuerſaria. At. 16. b

Impetus cœli conſtantiſſime conficiens viciſſitudines anniuerſarias. de N. 45. b

Antecedo. *Vis & poteſtas huius verbi manifeſta ſatis eſt: ſed ſolum hoc notandum hic fuit, Ciceronem per verbum Antecedo ea ſignificare, quæ alii auctores per Præcedo.*

Antiquior, ius, iſſimus, *pro carior, aut potior, tritum fuiſſe olim Romano ſermone, vulgus ignorat.*

Si in aduentu tuo bellum confici poteſt, nihil ſit antiquius. Epiſt. 178.

Me id multo magis mouet, quod mihi eſt ſanctius ac antiquius. At.192.a

Ne dubitaris, quin quod honeſtius id mihi futurum ſit antiquius. At 101.b

Quod tibi & antiquiſſimũ eſſe, & ab initio fuiſſe, omnium ſermone celebratum eſt Qu.Fr.294.b

Nihil mihi antiquius noſtra amicitia eſt. At.37.a

Antiquiorem Deiotaro fuiſſe laudem & gloriam, quam regnum & poſſeſſiones ſuas pro Deiot 124 b

Nihil quicquam habui antiquius, quam vt Parſam ſtatim conuenirem. E.170.a

De Tullia mea tibi antiquiſſimum eſſe video, At.187 b

Nihil vita antiquius exiſtimare, omnia poſteriora libertate ducere. in An.247.a

Aperio. *Significari hoc verbo ea quæ clauſa ſunt, in lucem proferre vulgatum eſt: ſed quæ tecta ſunt & occulta, detegere, & in conſpectu ponere, paucis & in optimis auctoribus verſatis, tantum notum eſſe videtur.*

Verentur ne, ſi quo caſu euenerit, vt corporis partes quædam aperiantur, adſpiciantur non decore. Off.26 a

Cum mulier fleret vberius, is caput aperuit, in collum inuaſit. in A.175.a

Quæ in diuturna obſcuritate latuerunt, ſic aperiam, vt ea oculis cernere videamini. pro Clu 31 a

Stella tum deliteſcens, tum rurſum ſe aperiens de N 36.b

Altera (concluſione rationis) occulta quædam, & quaſi inuoluta aperiuntur: altera (mediocri animaduerſione atque admonitione) prompta & aperta indicantur. de Fin. 55 a

Apparentia. *Barbarum eſt. Latine Species.*

Appello. *Latini ſignificarunt hoc verbo aliquid, quod vulgarem ſcientiam & conſuetudinem fugiat: nimirum nominatim rogare prorſus aliquem de aliqua re: quod magis efferre ſolemus per Alloqui, quam hoc verbo. Cicero vero cum exprimere velit, quod Germanice dicimus,* Einen anſprechen oder anreden. *Galli vero, s'adreſſer a quelcũ: aut ꝙ Latine agere cũ aliquo diceretur, Appello ſolet dicere vſitatius quam Alloquor: quo tamẽ in eodem ſenſu quoq; eſt vſus: ſed Appello in ſeuerioribus rebus locum habet*

Tum appellat hilari vultu hominem Bulbus, vt blandiſſime poteſt: quid tu inquit, Pætei? pro Clu.32.a

Tu vt

Tu vt me & appelles, & interpelles, & colloquare, & obloquare velim. pro Q. R. 312. b

Salutare benigne, comiter appellare vnumquenq; in A.246.b

Ne quis inſpiciat tabellam, ne roget, ne appellet, de Leg. 191 b

Appellare milites blando ſermone. Offic. 42. b.

Vos ego appello, quorum de me maxima eſt poteſtas. Antequam. 195 a

Cum ego illum crebro appellans, collegam ei ſuum commendarem. de Or. 126. b

Appellare nomen alicuius identidem cum gemitu & lamentatione. de In. 72. a

Te autem M. Antoni abſentem appello, nonne &c. in A. 158. b

Te appello, Oppianice, te T. Acti, audete negare. pro Clu. 31. a

Te appello Cato, nonne proſpicis? pro Mur. 143. b

Marcelle te appello, num? in V. 195. b

Appellare aliquem ſuperbius. pro Pom. 5. b

Appellare aliquem aſperius. contra Rul. 78. b

Appellare aliquem verbo grauiore. in V. 178 b

Vt eum triſtem Galba vidit, nomine appellauit, de Or. 195. a

Me autem nomine appellabat. Aca. 4. b.

Deiotarus filius, qui rex ab ſenatu appellatus eſt. Att. 77 a

Quod tum dicendo, tum ſingulis appellandis rogandisq; perſpexeram. Ep. 3 a

Quem enim alium appellem? quem implorem? pro Flac. 246. b

Vos etiam imploro atque appello, ſanctiſſimæ deæ. in V. 274. b

Sin &c. quid agendum eſt? qui Deus appellandus eſt? cuius hominis fides imploranda eſt? pro Qu 17. b

Cauendũ eſt, ne iiſdem de cauſſis alii plectantur, alii ne appellentur quidem. Offic. 18. a

Appellare quoq; idem valet quod admonere, hoc eſt, a debitore exigere ſolutionem, vt vulgus loquitur.

Cum tibi quotidie poteſtas fuiſſet admonendi, verbum nullũ facis, biennio iam confecto fere appellas. pro Qu. 7. a

Appellatus es de pecunia, quam pro ſectione debebas. in A. 174. a

De Attiliano nomine ſcripſi ad Philotimum, ne appellaret Meſſalam. At. 78. b

A me petere quod debeo, meipſum appellare debetis. contra Rul. 86. b

Cocceium velim appelles: quod enim dixerat, non facit. At. 189. b

Dolabellæ procuratores fac vt admoneantur, appellabis etiam Papiam. Ep. 266. b

Tulliola tibi diem dat, ſponſorem appellat. At. 6. a

Tulliola tuum munuſculum flagitat, me ſponſorem appellat. At. 5. a

Poſſumus enim, vt ſponſores appellemus, procuratores introducere. At. 261 a

Appellare. *Eo vno verbo Latini ſignificabant, quod vulgari conſuetudine pluribus ſic explicatur: ab inferiore iudice ad ſuperiorem citare aliquem: aut etiam maiorem poteſtatem aut brachium, vt vocant, implorare*

Cuius procurator a prætore ad tribunos appellare auſus ſit. pro Qu. 11. b

Ad Tribunos quod appelles, valde probo, (Vera lectio eſt, Attributos quod appellas, valde probo.) At. 211. b

Atque adeo cum iam diſceſſio facta eſſet, prætor appellatur. in V. 233. b

Quis igitur prætorem appellat? qui quæſtor iſtius fuerat Cæcilius. ibid.

Appellaſti Tribunos plebis, ne cauſſam diceres. in V. 35. b

Appellaui populum, tribubus me ſubmiſi pro Planc. 264. a

Appellantur Tribuni, a quibus cum eſſet certum auxilium petitum. pro Qu. 5. a

Appellere. *Qui Latine diſcere velit, obſeruet potius quid cõſuetudine integra & incorrupta tritum olim fuerit, quam quid præceptis aut rationibus tradatur. Quis enim non eſt, qui non potius dicat, Nauis appulit, quam, Nauem, aut naue appellit, quomodo veteres, & veri Romani ſunt locuti? Nam nauis, aut claſſis appulit, Latinum non eſt: quod exempla ipſa maxime comprobabunt.*

Cum Perſæ mille numero nauium claſſem ad Delum appuliſſent. in V. 85. b

Appellitur nauis Syracuſas. & 248. b

Nauis appulſa Veliam eſt. & 244. b

Quos in Siciliam appulſos eſſe nauigiis dicebat. & 250. a

Claſſe ad eum locum appulſa & 224. a

Cum

Digitized by Google

Cum ad villam noſtram nauis appelleretur. At. 210. a

Timide, tanquam ad aliquem libidinis ſcopulum, ſic tuam mentem ad Philoſophiam appuliſti de Or. 122. b

Nec tuas vnquam rationes ad eos ſcopulos appuliſſes, ad quos S. Titii afflictam nauem videres. pro Rab. 95. b

Viſus eſt in ſomnis paſtor ad me appellere. de D. 89. b

Appeto. Manibus appetere, aut aliquid appetere, Latini vocabant quod barbare ab indoctis dicitur, Porrigere manum poſt aliquid.

Ei Magi dixerunt, ex triplici appetitione ſolis XXX. annos Cyrum regnaturum eſſe portendi. de D. 90. a

Iupiter puer, qui lactens cum Iunone in gremio Fortunæ ſedens, mammam appetens, caſtiſſime colitur a matribus. de Diuin. 126. a

Vitam alicuius appetere idem quod Cupere aliquem occidere. Sic lapidibus appetere aliquem, Latine: quod vulgo, Iactare poſt aliquem lapidibus.

Vitam meam, quæ fidelitate amicorum conſeruata ſit, inimicorum modeſtia non eſſe appetitam. pro Plan. 274. b

Filii vita infeſta, ſæpe ferro atque inſidiis appetita. pro S. R. 23. a

A quibus ille ſe lapidibus appetitum & percuſſum eſſe dixit. pro Dom. 215. b

Applico. Nauem applicare ad ripam, vt appellere, de quo ſupra.

Si ille ad eam ripam quam conſtituerat, non ad contrariam, nauim applicuiſſet. (Alii legunt, naues appuliſſet) in A. 165 b

Nauim ad eum applicauerunt. de In. 81. b

Tranſlate. Se applicare ad aliquid, idem pene valet, quod Conferre, aut Adiungere ſe ad aliquid.

Itaque ſe alii ad philoſophiam, alii ad ius ciuile applicant. Offic. 23

Ad hanc potiſſimum philoſophiam me applicaui. Aca. 16. a

Voluptas non poteſt ad honeſtatem applicari. de Fin. 72. b

Qui ad ſcribendam hiſtoriam maxime ſe applicauerunt. de Or. 113. b

Ante rem erit, quod in itinere ſe tam familiariter applicauerit. de In. 67. a

Meq; ad Molonem applicaui. de Clu. 134. a

Oppianicus ſe ad Staieni familiaritatem applicauit pro Clu. 31 b. & 27. a

Sicilia ſe ad amicitiam fidemq; populi Rom. applicuit. in V. 109. a

Applicare ſe, & adiungere ad virtutem. de Am. 105. b. Chryſippus medium ſe fieri voluit: ſed applicat ſe ad eos potius qui, &c. de Fa. 148. a

Omnes vires ciuitatis ſe ad Pompeii ductum applicauerunt. Ep. 43 b

Ad ſe diligendum omne animal applicatum eſt. de Fi 113. b

Quam (probitatem) qui appetunt, applicant ſeſe, & propius admouent de Amic 102. a

Deinde requirunt atq; appetunt beſtiæ, ad quas ſe applicent einſdem generis animantes de Am. 111. a

Cui Romæ exulare ius eſſet, ſi ſe ad aliquem, quaſi patronum applicuiſſet. Or. 99. b

Indi cum ad flammam ſe applicuerint, ſine gemitu aduruntur. Tuſc. 243. b

Appono. *Significari idem hoc verbo, quod per adſcribere, Addere peruulgatum non eſt.*

Ariſtarchus qui notam apponebat ad malum verſum. in P. 95. a

Reliquis epiſtolis tantum faciam, vt notam apponam eam, quæ mihi tecum conuenit. Ep. 205. a

Nec ſignum tuum in epiſtola, nec dies appoſitus eſt. Bru. 91. b

Apponere accuſatorem, *calumniatorem, præuaricatorem, licitatorem: Latinæ linguæ proprii modi, quos cum neſcit vulgus, ex ſua lingua conſuetudine magis, quam Romana, iſtiuſmodi ſenſus efferre ſolet. Sic enim imperiti loquuntur, Subornare aliquem qui falſo accuſet: quod Latini apponere calumniatorem, aut accuſatorem. Gallicum vulgus attiltrare. Apponere præuaricatorem, vulgo, Corrumpere aduerſarium vt colludat. Vulgus enim Gallicum, (vt inquit Budæus) dicit, Curare ſe per tertium adiournandum, colluſionis ſcilicet gratia. Apponere licitatorem aut mancipem noſtra conſuetudine potius ſic exprimeremus, Subornare aliquem qui liceatur, aut licitatorem. Sed Cicero*

verbum

Digitized by Google

verbum Subornare falſis teſtibus, & ſimilibus potius rebus, quæ diximus tribuit.

Dionem euocauit, calumniatores ex ſinu ſuo appoſuit, qui illam hereditatem Veneri Erycinæ commiſſam eſſe dicerent. in V. 81. b

Verres calumniatores apponebat: Verres iudicabat. in V. 113 b

Iam vereor P. C. ne quod turpiſſimum eſt, præuaricatorem mihi appoſuiſſe videar. in A. 165. a

Tum vero omnibus indigniſſimum viſum eſt, homines honeſtiſſimos, electos ex ſuis ciuitatibus in ferrum atq; in vincula coniectos. Cleomenem propter flagitiorum, ac turpitudinis ſocietatem, familiariſſimum eſſe prætoris, apponitur his tamen accuſator Nauius Turpio quidã. in. V. 257 b

Accuſator apponitur ciuis Romanus de creditoribus Lampſacenorum in Ver. 91. a

Non licitatorem venditor, nec qui contra ſe liceatur emtor apponet. Offic. 64. a

Nunc tuum pretium noui, licitatorem potius apponam, quam illud minoris veneat. Ep. 96. a

Si res abiret eo mancipe, quem ipſe appoſuiſſet, ſibi multam prædam eſſe. in Ver. 104. b

Appoſitus, pro aptus, tritum non eſt, nec peruulgatum.

Forma appoſita ad dignitatem. ad Her. 39. a

Menſes tres ad dicendum maxime appoſitos mihi eripuiſtis. in V. 82. a

Locus minime appoſitus ad tolerandum calamitatẽ. At. 45. a

Operarius appoſitior ad deferendã, quam ad auferenda ſigna. in V. 229. b

Homo bene appoſitus ad iſtius audaciam. & 257. b

Cetera appoſita tibi mandabo. At. 123. a

Ridicula non ſolum nimis per appoſita, ſed etiam nobis. de Or. 134. a

Habet quiddam Sardinia appoſitum ad recordationem præteritæ memoriæ. Qu. Fr. 308. a

Appoſite, eandem vim habet.

Aptus, nomine quidem notum ſatis, ſed vis minime. Latini enim, quæ ordine iuncta ſunt certo, & cohærent quaſi catena aliqua, apta eſſe dicebant: eiq; opponebant diſſolutum aut diſſipatum. Quod cum vulgus neſciat, quibuſuis potius quam proprio nomine in explicandis his rebus vtitur

Balbus multa dixit, etiamſi minus vera, tamen apta inter ſe, & cohærentia. de N. 60. b

Orbes vincti inter ſe, & nodis cœleſtibus apti. de Nat. 48. a

Nunc quid aptum ſit, id eſt, quid maxime deceat in oratione videamus. Or. 162. b

Non ex verbis aptis pendere ius. pro Cæc. 295. a

Si ea cauſſa non externis cauſſis apta dicatur. de Fa. 147. a

Nam cui viro ex ſeipſo apta ſunt omnia, quæ ad beate viuendum ferunt, nec ſuſpenſa aliorum aut bono caſu, aut contrario pendere ex aliorum eueniis & errare coguntur, huic &c. Tuſc. 235. b

Thucydides verbis aptus & preſſus. de Or. 113. b

Tanta ſeries artis eſt, ſic inter ſe pleraque ſunt apta & connexa, vt, &c. Par. 242. a

Is beatiſſimus eſt, qui eſt totus aptus ex ſe, qui in ſe vno ſua ponit omnia. Para. 118. b

Eſt apud illos ordo rerum conſeruatus, & omnia inter ſe apta & connexa. de Fin. 118. a

Qui recte vixerit, ad illud aſtrum, quo cum aptus fuerit, reuertetur. de Vn. 202. b

Arbitratus, *& ad arbitrium alicuius aliquid facere, tam nota non ſunt vulgo, quam ea quæ a conſuetudine aliena ſunt, nimirum ſecundum voluntatem alicuius aliquid facere, ad placitum alicuius aliquid facere, facere vt placet, vt videtur.*

Quid mihi nunc quæſtiunculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? de Or. 93. b

Quæ mihi facultas, vt id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus nunquam eſt data. de Fin. 64. b

Quo loco niſi iniquum poſtulo, reſponde arbitratu meo. de Fin. 106. b

Quas ſententias in hoc libro expoſui meo arbitratu. de Am. 96. a

Ego literas ipſius arbitratu dabo, ea te non moueant. A. 251. a

Quæro cauſſas omnes aliquando viuendi arbitratu meo. Ep. 95. a

Tribunitii candidati compromiſerunt, H S. CCCCC. in ſingulos apud M Catonem depoſitis, petere eius arbitratu vt qui contra feciſſet, ab eo condemnaretur. Qu. Fr. 316. b

Apud

Apud quos, quo more, cuius arbitratu ſit educatus. de In. 50. b

Veni igitur, & age de pace, meone inquam arbitratu? an tibi inquit, ego præſcribam? At. 153. a

Cum ſummam tantæ pecuniæ nullo teſte ſibi ipſe ſuo arbitratu, & ſua voluntate feciſſet. cont. Rul. 79 a

Ad arbitrium. *Ad noſtrum arbitrium libidinemq; aduerſariorum miras eludemus in V. 72 a*

Hic Heracleo ad arbitrium ſuum nauigauit in V. 255. a

Secundum arbitrium tuum teſtes dabo. in V 269. b

Ad aliorum arbitrium viuere, non ad ſuum. pro Mur. 128. a

Cum Vectius ad arbitrium tuum peroraſſet. in Vn. 34. a

Mentes iudicum ad arbitrium ſuum poſſe mouere. de Or. 115 a

Quid Epicurei? num deſiſtunt de iiſdem, de quibus ab Epicuro ſcriptum eſt, ad arbitrium ſuum ſcribere? de Fin. 50. a

Ad alicuius arbitrium & nutum totum ſe fingere & accommodare. Or 199. a

Delectationes quas tibi ipſi ad arbitrium tuum compares. Epiſt. 94. b

Et in ea (regione) ſitum loci cuiuſdam ad ſuum arbitrium fabricari & architectari, ad Her. 22. a

Quod recentiores Liberum arbitrium *vocant, Cicero & veteres voluntatem liberam, aut Quod in noſtra poteſtate eſt, appellarunt.*

Qui introducunt cauſſarum ſeriem ſempiternam, hi mentem hominis voluntate libera ſpoliant, (al. ſpoliatam,) neceſſitate fati deuinciunt. de Fat. 144 a

Non enim ſi alii ad alia propenſiores ſunt, propter cauſſas naturales & antecedentes, idcirco etiam noſtrarum voluntatum & appetitionũ ſunt cauſſæ naturales & antecedentes: nam nihil eſſet in noſtra poteſtate, ſi res ita ſe haberet. Hac pauca verba idcirco addidi, quod ad liberam voluntatem pertinent. de Fa. 141. b

Ponitur tamen a Cicerone, Arbitrium ſuum, meum, *nullo adiuncto alio nomine, pro libera voluntate mea, &c.*

Animus fractus & abiectus, & arbitrio carens ſuo. Parad. 122. b

Antonius in ſua poteſtate nunquam fuit, nihil vnquam arbi-

trio ſuo fecit, ſemper eo tractus quo rapuit libido. in A. 206. b

Puto arbitrio ſuo quemq; timere oportere, pro Dom. 214. b

Tuum, meum, aut alicuius arbitrium ſit, vt alicuius arbitrio aliquid fieri; Latine quod vulgari more, Vt tu, aut aliquis determinet: alicuius determinatione aliquid fieri.

Maximas res arbitrio multitudinis agi in V. 242, b

Eius orationis cuſtodiendæ & proferendæ arbitrium tuum ſit. At. 243 b

Antonius poſtulat eſſe arbitrium ſuum de rep. At. 185. a

Tametſi iactat ille quidem illud ſuum arbitrium. At. 8. a

Arbitrium etiam id, quod arbitri conſtituunt & decernunt ex æquo & bono ſignificat: vt iudicium id quod iudices.

Aliud eſt iudicium, aliud arbitrium: iudicium eſt pecuniæ certæ, arbitrium incertæ. pro Qu. R. 46. b

De iudicio & arbitrio multa. ibid.

In arbitrio rei vxoriæ, melius æquius: in fiducia, inter bonos bene agier. Offic. 64. a Top. 226. b. & Cur non arbitriũ pro ſocio adegeris. Qu Roſcium quæro. (alias arbitrum) pro Roſ. 49

Quaſi ii, qui magna ſocietatem fide gererent, arbitriũ pro ſocio condemnari ſolerent. pro Q. 2. b

Eodem in templo arbitria non mei ſolum, ſed patriæ funeris abſtuliſti: id eſt, præmia: in P. 84. a

Nondum palam factum erat conciuiſſe remp. cum tibi arbitria funeris ſoluebantur. Antequam. 208. a

Vidi prætextatos inimicos nondum morte complorata arbitria petentes funeris. pro Dom. 232. b.

Arceſſo, vt accerſo, ſed minus notum.

Cum ab aratro arceſſebantur; qui conſules fierent. pro S. R. 26. a

Cũ P. Lentulus, Qu. Metellus me arceſſerent in ſenatum, non venirem? pro Dom. 214. a

Pelopem ad te arceſſe. At. 225. a

Interea narrat eadem; Brutum arceſſi, Caſſium exſpectari. At. 224. a

Capite arceſſere aliquid; idem valere, quod a fonte aliquid ducere; ignotum eſt in vulgus.

A capite quid velimus arceſſere; & vnde omnia manant videre. de Or. 119. a

Non erit neceſſe, id vſque a capite arceſſere. Top. 224. a

Ardeo

Ardeo. *Et ſæpe. & eleganter Cicero hoc verbum transfert ad ea, quæ quaſi accenſa, inflammata videantur.*

His (edictis) ardet dolore & ira noſter Pompeius. At.34.b

Tu mihi non ſolum incendere iudices, ſed ipſe ardere videris. de Or 125.b

Cum ſpumas ageret in ore, arderent oculi. in V.234.b

Cum arderet Syria bello At.95.a

Orbem terrarum diſtributis imperiis ardere bello E.46.a

Vna Gallia communi non ardet incendio. Or 200.a

Verres ardebat amore illius hoſpitæ. in V.132 b

Nunc enim demum mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur ira: ex Cæcilio. pro Cæl.45 a

Ardere cupiditate alicuius rei. in P.91.b

Ardeo ſtudio hiſtoriæ. At 269.a

Noſtra antiqua manus bonorum ardet, & ſtudio noſtri, atque amore. Q F.302.b

Res ardet inuidia. Q F 316.b

Non angor, ſed ardeo dolore. At.138.b

Omnia tum in illum odia ciuium ardebant deſiderio mei pro Mil.109.a

Vidimus eos ardentes tum cupiditate, tum metu, tum conſcientia. de L.178.b

Nunc animus demum mihi ardet. de Fin.67 a

Nec ſitienter quid appetens deſiderio ardeat. Tuſc.217.a

Is cum arderet podagræ doloribus, mane quæſo inquit &c. de Fin.147.a

Sic Ardens & Ardor, *quorum vis & vſus ſatis ex verbo intelligitur.*

Arguere *Criminibus & ſceleribus tribui, peruulgatum non eſt.*

An non intelligis, quales viros mortuos ſummi ſceleris arguas? pro Rab.98.b

Arguere aliquem alicuius facinoris. pro Cæl.37.b

Nunc non modo te hoc crimine non arguo, ſed ne illa quidem communi vituperatione reprehendo. in V.244.b

Negare oportebit de vita eius & moribus quæri; ſed de eo crimine quo de arguatur. de In. 66.b

Argutus. *Vis huius nominis, quæ id notat, quod ſua facultate, quaſi rem ipſam manifeſtis argumentis ac ſenſibus ſubiiciat; omnibus cognita eſſe non videtur.*

Non ſolum enim orationi, & ingenii acumini tribuitur: ſed etiam oculis, manibus, & iis rebus quaſi loquantur, argumenta alicuius rei exhibeant.
Gallinaceum fel. ſunt enim qui vel argutiſſima hac exta eſſe dicant. de D.114 a
Oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti ſimus, loquuntur. de L 161.a
Manus minus arguta, digitis ſubſequens verba, non exprimens. de Or.163.b
Litera quam argutiſſima. At.94 b (111 b
Vereor ne tibi arguta nimium hac ſedulitas videatur. Ep.
Ex ambiguo dicta vel argutiſſima putantur. Or.123 a
Poema facit ita feſtiuū concinnum, elegans, vt nihil fieri poſſit argutius. in P.94.b
Quis illo grauior in laudando? acerbior in vituperando? in ſententiis argutior? in docendo ediſſerendoq; ſubtilior? de Cl.170 a
Argute eiusdem poteſtatis.
Si mihi argute acuteq; reſponderit. pro Cal.41 b
Qui breuiter arguteq; incluſo aduerſario laxaret iudicum animos. de Cla.195.a
De rebus difficilimis argutiſſime diſputare. de Or.110.a & Aca.40.a
Acute arguteq; coniicere aliquid. de Cla.196.a
Callide arguteq; dicere. Or.205.b
Argutiæ, eodem modo.
Huius orationes multum argutiarum & vrbanitatis habebant. de Cla.179.b
Demoſthenes &c. nihil Lyſia ſubtilitate cedit, nihil argutiis & acumine Hyperidi. Orat.206.b
Nulla mollities ceruicum, nulla argutia digitorum. Orat. 202.a
Sed nihil eſt, quod illi non perſequantur ſuis argutiis. de Am. 104.b
Aſciſco. Quid hoc verbo Latini ſignificarint, & quibus rebus tribuerint, leuiter tantum eruditi ignorant: quare Cicerone magiſtro licet diſcant.
Hos augures ne ipſa quidem fabula aſciuiſſent, ſi res omnino repudiarent. de N.29.a
Aſciuerunt ſibi illud oppidum piratæ, primum commercio, deinde

inde etiam ſocietate.in V.204 b
Alterum quod interpretatur fatidicorum incognita, cum ſenatus populusq; aſciuerit.de Leg.173 b
Bonos boni diligunt, aſciſcuntq; ſibi, quaſi propinquitate coniunctos.de A.105.b
Neq; iſtam mihi aſciſco ſapientiam, quam nonnulli in me requirebant.pro Dom.232.b
Eos expertes illius prudentiæ, quam ſibi aſciſcerent.de Orat. 92.a
Nihil vnquam dixi de me ſublatius aſciſcendæ laudis cauſſa. pro Dom 232.a
Is omnes perditos ad hoc incredibile ſceleris fœdus aſciuit. in C.106.a
Aliquem non modo non ſegregandum, cum ſit ciuis, a numero ciuium: ſed etiam ſi non eſſet, aſciſcendum eſſe pro Arch.186.a
Innumerabiles leges aliæ ſunt latæ, quas Latini voluerunt, aſciuerunt. pro Cor.59.a
Sed tamen ego mihi ſororem virginem aſciſco, tu ſororem virginem eſſe non ſiuiſti. pro Dom.231.b
Me patronum vnum aſciuerant.in P.85 a
Omnes mutare ciuitatem poſſunt, modo aſciſcantur ab ea ciuitate.pro Cor.60.a
Sacra iſta aſcita ex Phrygia fuerunt.de Ar.250 a
Id circa hanc conſuetudinem libenter aſciuimus. de Cla. 183.b
Id enim, vt ſuauitate delectans, ſic ab errore mentis tanquã ſalutare aliquid aſciſcitur, ſimiliq; inſcitia mors fugitur, vita expetitur. de Leg.162.b
Qui Tyranni nomen aſciuit ſibi. At 286.a
Is quæ clarorum virorum eſſent: non dubitauit aſciſcere. de Cla.189 b
Minime vero probatur huic diſciplinæ, de qua loquor, aut amicitiam, aut iuſtitiam propter vtilitates aſciſci, aut probari.de Fin.105.a
Alii cenſent primum aſcitum doloris vacuitatem, & primum declinatum dolorem.Ib 128.a
Confirmat illud vel maxime, quod ipſa natura, vt ait Epicurus, aſciſcat & reprobet, id eſt, voluptatem & dolorem.Ibid.53.a

Digitized by Google

Viginti oppida ſunt Dalmatiæ antiqua; quæ ipſi ſibi aſciuerunt, amplius ſexaginta.Ep.66.a

Aſciuerunt aptum ſuis auribus optimum quoddam & tanquam adipatum dictionis genus.Or.199.a

Adſcribo. *Adſcribere aliquid alicui Latinè valere, quod vulgo dicitur, Imputare, tritum ſatis eſt. Sed operæpretium eſt, obſeruare vſum huius verbi: quod vno modo Cicero eo non ſit vſus. Non enim ſolum dixit, Adſcribere aliquem in ciuitatem, ſed etiam ciuitati & in ciuitate alicubi. Sic in amicitiam, non amicitia, aut ad amicitiam. Adſcribere ad iudicium ſuum ſententiam alicuius, aut iudicio ſententiam. Ad numerum & in numerum. Quare ſingula, cum quibus nominibus iungatur potius, vt trita ſunt conſuetudine, ſunt animaduertenda & recipienda, quam ad rationis iudicium reuocanda. Quod ex iis, quæ ſubſcripſimus exemplis quiſq; facere poteſt: vt,*

Bonos exitus bonorum adſcribimus, attribuimusq; ſine vlla ratione diis immortalibus.de N.78.a

Gaudeo quod vulgo hominū opinio ſocium me adſcribat tuis laudibus At.232.b.E.133.a

Adſcribe ad iudicium tuum meam quoq; ſententiam.pro R.P. 122.b

Qui Thucydidem laudauit, adſcribit ſuæ noſtram ſententiam. de Or.224.a

Hunc ad tuum numerum libenter adſcribito.Qu.Fr.292.a

Et ad hoc genus adſcribamus etiam narrationes apologorum. de Or.133.b

Tu vero adſcribe me talem in numerum.in A.167.a

Vtinam ego tertius amicus vobis adſcriberer. Tuſ.240.b

Tyrannus petiuit, vt ſe in amicitiam tertium adſcriberent. Off 61.a

Archias Heracleæ adſcriptus eſt.pro Arch.187.a

Præſertim cum in aliis ciuitatib fuerit adſcriptus. ib.

Qui fœderatis ciuitatibus eſſent adſcripti.& 186.b

In certam ciuitatis ſedem adſcribimur.de Ar.157.a

Hic non eſt auſus nomen ſuum emtioni illi adſcribere. pro Dom.236.b

Altera ſtatua ab equitib. Romanis equo publico, qui item adſcribunt, patrono.in A.207.b

Quid

Quid ad Statium adſcripſerit, neſcio. At.90.a

Adſcribere pœnam fœderatis pro Co.58.b

Oſtenderunt ea ſe ſcripturos atq; laturos, quibus adſcriptis ſuſceptisq; beate viuerent. de Leg.171.b

At illud minime fuit auguris, quod adſcripſit ob eam cauſſam populum Romanum calamitatem cepiſſe. de D 86.a

Aſpectus. *Cicero hoc nomine eum ſenſum ſemper ſignificauit, quem recentiores viſum appellarunt.*

Quæ ex coniunctione cœlum ita aptum eſt, vt ſub aſpectum & tactum cadat. de Vn.179.b

Aut deniq; nunquid aliquo ſenſu perceptum ſit aſpectu, auditu, tactu. &c. ad Her.7.b

Pomorum iucundus non guſtatus ſolum, ſed odoratus etiam, & aſpectus. de N.58.a

Oculi aſpectum quo volunt, facile contorquent. de N.54.b

Referre aſpectum aliquo. de Pro 77.a

Omnes res quæ ſub aſpectum veniunt. de Or.141 b

Quæ aſpectu ſentiuntur. Off.3.b

Res cœca, & ab aſpectus iudicio remota. de Or.141.b

Cum acriter oculis deficientem ſolem intuerentur, vt aſpectum omnino amitterent. Tuſ.163.b

Illi orbes; qui aſpectum noſtrum definiunt. de D.127.b

In contentione per diſtributionem acri & defixo aſpectu vti oportet. ad Her.21.a

Primo aſpectu in animum quiddam ſe putat videre, poſt autem, &c. de N.44.a

Aſpergo *Vis non adeo retruſa & abdita huius verbi eſt: ſed vſus, quod varius ſit, non omnibus notus. Dixerunt enim Latini, aſpergere aliquid alicui rei: & Aſpergere aliquam rem aliqua re, & in aliqua re. In quibus tamen caueri debet, ne quibuſuis nominibus omnes hos modos aque conuenire putemus. Idcirco ab ipſo Cicerone petamus, quibus modis quaſq; res efferat.*

Hoſtiam immolare noluit, ne aram ſanguine aſpergeret. de N.77.b

Miloni nonnullam laudatione tua labeculam aſpergis. in V. 37.a

Ne qua ex tua ſumma indignitate labes illius dignitati aſpergatur. in Vat 32.a

Eodem fonte ſe hauſturum intelligit laudes ſuas, e quo ſit le-

Digitized by Google

uiter aſperſus Ep.84.a

Qui iſtius facti non modo ſuſpicione, ſed ne infamia quidem eſt aſperſus. pro Cal.42.a

Ebutio ſextulam aſpergit. (id eſt, heredem fecit ex ſextula) pro Cac.288.a

Hunc tu vitæ ſplendorem maculis aſpergis iſtis? pro Planc. 265.a

Hæc aſperſi, vt ſcires me tamen in ſtomacho ſolere ridere. Ep.17.b

Quod tamen eſt mendaciunculis aſpergendum. de Orat. 131.a

Huic generi orationis aſpergentur etiam ſales. de Or.204.b

Nunc mihi iucunditatis plena epiſtola, hoc aſperſit moleſtiæ, quod. Qu Fr.312.b

Atq; etiam ipſe conditor totius negotii Guttam aſperſit huic Bulbo. pro Clu.32.a

Si illius facilitatem comitatemq; tuæ grauitati & ſeueritati aſperſeris. pro Mur.140.a

Idcirco illa in omni parte orationis ſua arte aſpergi videbatis. pro Cor.66.b

Aſperſa temere pigmenta in tabula, oris lineamenta effingere poſſunt.

Num etiam Veneris Cnidiæ Coæq; pulcritudinem effingi poſſe aſperſione fortuita putas? de Diuin.85.a

Senatuſconſulta quaſi fuligine aſperſa. in A.177.b

Quem ore attingere, dentibus inſecare, lingua aſpergere poſſit. ad Her 39 b

ASPIRO. In quanto errore & inſcitia vulgus verſetur, quamq; negligenter a multis lingua Latina diſcatur, hoc verbum oſtendit: quod cum eo Latinis nihil ſit vſitatius, nunc fere ab omnib. vis & ſignificatio eius ignoretur. Quis enim eorum eſt, qui plus ſtudii in præceptis vulgaribus, quam in optimis auctorib. imitandis poſuerit, non putet Aſpiro idem valere quod Cõtendo? cum neq; Cicero; neq; quiſquã Latinorum veterum id eo verbo ſignificarit: ſed omnes pro accedere, aut peruenire ad aliquid ſint vſi: vt ipſis exemplis declarabitur.

Nemo ad alienam cauſſam inuitis iis, quorum negotium eſt, accedere aut aſpirare debet. in Ver. 57.b

Quid

Quid enim quiſquam ad meam pecuniam, me inuito, aſpirat? in V. 105. a

Cum tu non modo ad eum Ciceronem &c. nunquam aſpiraſti: ſed omnibus conſiliis, quæ ad me opprimendum parabantur, interfuiſti. in P. 81 a

Magno ſe prædicat auxilio fuiſſe, quia paululum in rebus difficilimis aſpirauit. ad Her 34. b

Hæc in eculeum coniiciuntur, quo non aſpirat vita beata. Tuſ. 230. b

Occupaui inquit, te fortuna, atq; cepi, omnesq; aditus tuos interclusi vt ad me aſpirare non poſſes. Tuſ. 233. b

Subinuideo tibi, vltro te etiam accerſitum ab eo, ad quem ceteri non propter eius ſuperbiam, ſed propter occupationem, aſpirare non poſſunt. Ep. 100 a

Quando iſte, niſi Februario menſe, aſpirabit in curiam? in V. 24. b

Ex bellica laude aſpirare ad Africanum nemo poteſt. de Cl. 172. a

Quis tum dicit in campum aſpiraſſe Syllam? pro Syl. 177 a

Sed hæc ad eam laudem, quam quærimus aſpirare non poſſunt. Or. 209. b

Dixi Romæ domum fuiſſe, quo iſte ne aſpirauit quidem. pro Qu 17. a

Si mihi ante occurratur, ne nō modo intrare, verum etiam aſpicere, aut aſpirare poſſim. pro Cæc. 292. b

Aſſentio & Aſſentior. *Huius verbi vis obſcura non eſt: ſed quoniam multi Conſentio (quod eſt conuenio, aut quod noſtris vſitatius, Concedo cum aliquo) crebris ſermonibus vſurpant, monendi ſunt, ne cum exprimere volunt, aliquem probare alicuius ſententiam, conſentire dicant, ſed Aſſentire, vel aſſentiri. Sic enim optimi auctores locuti ſunt.*

Aſſentio tibi, vt in Formiano potiſſimum commorer. At. 142. b

Nam aduertebatur Pompeii familiares aſſentire Volcatio. Ep. 2. b

Ennius, qui magno applauſu loquitur aſſentiente populo. de Di. 130. a

Omnibus in rebus temeritas in aſſentiendo, errorq; turpis eſt. Ib.81 b
Cauendum eſt ne his rebus temere aſſentiamus. Off 4 b
Acerbiſſime tulit ſenatus, aſſenſum eſſe mihi de Planco. ad Br. 90.b
Bibulo aſſenſum eſt de tribus legatis. Ep.3. a
Tibi ſenatus breuiter impoliteq; dicenti, maximis eſt de rebus aſſenſus. de Or 139.b
Is in Caſca mihi valde aſſenſus eſt. At. 61 b
Neq; me diſſenſioni meæ priſtinæ putaui potius aſſentiri, quam præſentibus reip. temporibus & concordiæ conuenire. pro Cor 67 b
Illud vero quod a te dictum eſt, eſſe permulta, &c. valde tibi aſſentio de Or 95.a
De quibus habeo ipſe quid ſentiam, non habeo autem quid tibi aſſentiar de N.72.a
Namq; ego illud aſſentior Theophraſto. de Or.160 a
Tum ille, cetera, inquit aſſentior Craſſo Ibid.87.b
De Venonianis rebus tibi aſſentior. At. 10.a
Catoni aſſenſus eſt Fauonius: & 99.b
Huic aſſentiuntur reliqui conſulares Ep.25 b
Habet enim res deliberationem, etſi ex magna parte tibi aſſentior. At.101 b
Vitioſum eſt aſſentiri quicquam falſum. Aca.17.b
Aſſigno. *Hoc verbo effert Cicero, quod recentiores per imputo: vt,*
Amabo te, ne hoc ſceleri meo potius quam imprudentiæ aſſignes Qu.F 305.a
Quoquo modo vero ſe res habeat, nihil aſſignabis, nec patruo, nec patri. At.157 b
De quo quicquid detrahas, neceſſe eſt aut infirmitati, aut inuidiæ aſſignetur. Ep.85.b
Nec vero id homini tum quiſquam, ſed tempori aſſignandum putauit pro R.P.127 a
Hoc noſtris occupationib. aſſignare debebis. At.85.b
Οἰκονομία ſi perturbatior eſt, tibi aſſignato: te enim ſequor σχεδιάζοντα ad Her 6.a
Hæc ſi minus apta videntur huic ſermoni, Brute, Attico aſſigna de Cla 171.a
Hoc omne aſſignatum iri pertinaciæ meæ videbam. Ep.154.a
Aſſue-

Aſſuefacio. *Aſſuefio, Aſſueſco, Aſſuetus; ablatiuus, nunquam datiuus, quod recentiorum ſermonibus vſurpatum eſt, conſequitur, neq; Aſſueſco, aut aſſuefacio ad aliquid, aut in aliqua, ſed aliqua re tantum, vt exempla ipſa oſtendent. (In Lambini tamen editione datiuus interdum ponitur.)*

Itaq; orbus iis rebus omnibus, quibus & natura me & voluntas & conſuetudo aſſuefecerat, cum ceteris, tum mihi ipſi diſpliceo. Ep.57. a

Arma quæ tractare ceperam, & quibus me aſſuefeceram. de Cla. 165. b

Cæſar ceteras nationes imperio Romano parere aſſuefecit. de Pro. 75. b

Quorum ſermoni (al. ſermone) aſſuefacti qui erunt, ne cupientes quidem poterunt loqui niſi Latine de Or. 146. a

Similiter igitur ſuſpicor, Curionis, etſi pupillus relictus eſt, patrio fuiſſe inſtituto, puro ſermone (al. ſermoni) aſſuefactam domum. de Clar. 184. a

Atq; idem tamen ſtuprorum & ſcelerum exercitatione aſſuefactus frigore & fame, (al. exercitatione, aſſuefactus frigori & fami) & ſiti, ac vigiliis perferendis, fortis ab his iſtis ſuis ſociis prædicabatur. in Catil. 106. a

Sic tu internoſces, ſi aſſueueris. Aca. 15. a

Vt fremitum aſſueſceret voce vincere. de Fin 125. a

Sed aſſiduitate quotidiana, & conſuetudine oculorum aſſueſcunt animi. de N. 45. a

Ego ſeruo & ſeruabo (ſic enim aſſueui) Platonis verecundiam. E. 141. a

Vicinitas non aſſuefacta mendaciis, pro Plan. 263. b

Homines labore (al. labori) aſſiduo & quotidiano aſſueti. de Or. 148. a

Aſſumo, *pro arrogo, & mihi aliquid tribuo, vulgus minus, quam veteres illi Latini, vſurpat.*

Quod alteri detrahat ſibi aſſumat. Off. 56. b

Dico illud, quod in his cauſſis non auctoritati aſſumo, ſed pudori meo. pro Syl. 183. b

Si id mihi aſſumo, videor id meo iure quodammodo vindicare. Off 1. b

Neque vero ego mihi poſtea quicquam aſſumſi, neque

Digitized by Google

hodie aſſumo, quod quenquam maleuolentiſſimum lædere poſſit. Ep. 14. a

Aſſurgo. Honorem, quem ſurgendo alicui exhibeant, Latini hoc verbo ſignificarunt: vulgo dicitur, Surgere & ſalutare, aut honorem exhibere alicui. Latine, aſſurgere alicui.

Vt maioribus natu aſſurgatur, vt ſupplicum miſereatur. de In. 52. b

Nemo tibi in curiam venienti amplius aſſurrexit. in P. 85 a

Salutari, appeti, decedi, aſſurgi, deduci, reduci, conſuli, &c. de Sen. 90. a

Aſtringo. Aſtrictus. Etſi vis nota eſt huius verbi, quæ eadem eſt, quæ verbi Ligare, aut Alligare: vſum tamen ii non ſatis perſpectum & cognitum habent, qui cum datiuo coniungunt: vt, Aſtringere ſe alicui rei. Nam nulli Latini auctores veteres cum eo caſu iunxerunt, ſed cum ablatiuo, vt oſtendunt exempla.

Tantum abeſt, vt ex eo quo aſtricti ſumus, laxari aliquid velim. At. 89. b

Quorum mens erat oppreſſa præmio, lingua aſtricta mercede. in P. 86. a

Aſtringi ſcelere. pro Seſt. 24. b

Is magno ſcelere ſe aſtringeret. in A. 193. a

Aliquem ſuis conditionibus in ipſo articulo temporis aſtringere. pro Q. 3. b

Aſtrictus. Homines aſtricti tanto ſcelere. pro Syl. 182. b

Quis non eos pari ſcelere aſtrictos arbitretur? in P. 100. a

Non adiutor huic veni, ſed auditor, & quidem æquus, libero iudicio, nulla eiuſmodi aſtrictus neceſſitate, vt mihi velim nolim ſit certa quædam tuendi ſententia. de N. 5. b

Hiſtrio aſtrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum. de Or. 170. b

At, atque. De his abunde in libro particularum dicemus: Vnum hoc in Atque obſeruari velim, iungi atque adeo a Cicerone, & iis qui non ſolum incorrupte, ſed etiam eleganter locuti ſunt crebrius, quam a nouis noſtris Latinis, qui quod neſciant quid ſit, Atque adeo, & quomodo vti debeamus, nullis aliis verbis id efferunt, quam per Imo etiam. Quibus vero modis differat, vſu atque adeo in differentiis explicabimus.

Atque

Digitized by Google

Atque adeo antequam de incommodis Siciliæ dico, pauca mihi videntur eſſe dicenda de dignitate. in V. 109. a

Atque adeo cum hæc omnia omnibus ſint acerba, tum vero nobis intoleranda. Antequam. 194. b

Hoc inſtitui, atque adeo inſtitutum referri moleſte ferunt. in V. 65. b

Ego princeps in adiutoribus, atque adeo ſecundus fui. At. 15. b

Inſector, poſco, atque adeo flagito crimen. pro P. 191. a

Hoc conſilio, atque adeo amentia impulſi pro S. R. 23. a

Quæ ſi prodierit, atque adeo cum prodierit, (ſcio enim proditurum eſſe,) audiet, &c. pro S. R. 35. a

Attendo. *Obſcurata, & inquinata adeo eſt integritas illa Romani veteris ſermonis, vt ab ipſis Grammaticis, qui noſtris temporibus ſunt, ſæpe e ſchola ipſe Cicero exploderetur. Quis enim nunc non potius dicit, Attendere alicui, quam aliquem? hoc tamen recentiorum, illud antiquis dignum eſt exiſtimandum, qui non ſolum dixerunt, Aliquem attendere hominem: ſed etiam, Rem aliquam attendere. Itaque ab optimis auctoribus ſic loqui diſcamus.*

Erigite mentes, aureſq; veſtras, & me de inuidioſis rebus, vt ille putat, dicentem attendite. pro Sylla 171. a

Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis. pro Arch. 186. a

Quis non magnopere attendit vnquam? in V. 81. a

Attendere aliquem ſtudioſe. de Fin. 98. b

Attendere te volo, quæ in manibus ſunt. Epiſt. 173. b

Quæ pertinent ad dicendum, ea nos melius quam ceteri attendimus. de In. 57. a

Sed ſtuporem hominis, vel dicam pecudis, attendite. in Ant. 166. a

Vt cum lex aliqua recitaretur, primum verſum attenderet, &c. pro R. P. 125. a

Nam verſus æque prima, & media, & extrema pars attenditur. de Or. 160. b

Sed ſi animum attenderis, turpitudinem videas. Officior. 58. b

Quo tempore igitur aures iudex, animumq; attenderet? in V. 81. b

Digitized by Google

Sed attendite animos ad ea quæ ſequuntur. contra Rul. 75.b

Attento. *Verbum hoc tritum ſermonibus eorum, qui Latine didicerunt, nunc non eſt, vt olim Romæ. Exprimebant enim veteres hoc verbo id, quod tentatur ab aliquo, ſi obtinere poterit quod vult: vt, Attentare vrbem, pro Tentare, ſi vrbem capere poſſent. Attentare hominem, tentare ſi effici poſſit quod quis velit. Sed hæc exempla clarius docebunt. Quam vrbem ab illa ſcelerata manus attentari ſuſpicabantur. pro Seſt. 4.b*

Cum ea attententur eius lingua, cuius antea manu euerſa ſunt. de Ar. 247.a

Omnium inimicos diligenter cognoſcere, colloqui, attentare. in V. 135.b

Cum is eſt auditor, qui non vereatur, ne compoſitæ orationis inſidiis ſua fides attentetur. Orat. 217.a

Melius fuerat præterire, quam attentatum deſerere. de Or. 153.a

L. Gellius ſuam claſſem attentatam magno cum ſuo periculo pene ſenſit. Poſtquam. 202 a

Attinet. *Verbi huius vſus omnino peruulgatus non eſt: pauci enim eodem modo vtuntur, quo opus, aut neceſſe eſt, aut oportet.*

Iudicium de ea re fieri nihil attinuit. de In 73.a

Quid igitur attinet inculcare fatum? de Fa. 141.a

Si autem eos non probabat, quid attinuit cum his, quibus cum re conueniebat, verbis diſcrepare? de Fin. 119.a

Neque quenquam attinebat id recuſare, quod &c. pro Qu. 11.a

De quo quid ſentiam, nihil attinet dicere. E 52 b

Ea re non venit, quia nihil attinuit. At. 191.a

Nam hoc quidem in talibus viris, quid attinet dicere? de Am. 103 b

Neq; enim naturæ attinet repugnare, nec quicquam ſequi, quod aſſequi nequeas. Off. 22 b

Vrbem reliquimus, quam ſapienter, nihil attinet diſputare. Ep. 261.a

Quod ad me attinet. *Latina locutio, quam recentes Latini noſtri ſic potius efferunt, Quantum ad me pertinet: quo modo Cicero nunquam eſt vſus.*

Ego

Ego quod ad me attinet, itemq; arbitror ceteros, idcirco taceo. Q.F.306.b

Caninium perdidi hominem, quod ad me attinet, non ingratum At.260.b

Sic in prouincia nos gerimus, quod ad abſtinentiam attinet, ut nullus teruntius inſumatur in quenquam. Att. 77.a

Alio loco, vt ſe res habebat, quod ad eam ciuitatem attinet, demonſtrabitur. in V.111.b

Quod ad popularem rationem attinet, hoc videmur conſecuti. Ep.3.b

Attingo. *Aliquid, aliquem, aut aliquam rem attingere, pro Pertinere ad aliquem, aut aliquid, Latini dixerunt: qui modus cum a vulgari conſuetudine ſit alienus, ſermone quotidiano erit terendus.*

Ab eo quod rem attingat, plures ſunt argumentorum ſedes. de Or.123.b

Primus ille locus qui maxime attingit naturam humanam. Off.4.b

Quanquam hæc res non ſolum eſt ex domeſtica ratione: attingit enim & bellicam. Off 16 a

Sed nimirum me alia quoq; cauſſa delectat, quæ te non attingit. de Leg 189.b

Quæ non magis legis nomen attingunt, quam ſi &c. de Leg. 171.b

Ne qua me illius temporis inuidia attingeret. Ep.42.b

Cognatione, neceſſitudine, aliquem attingere, *pro Coniunctum eſſe cognatione, neceſſitudine; peruulgatum minime eſt.*

Is me cognatione maxime attingit. in V. 113. b

Publicani nos ſumma neceſſitudine attingunt. Q. F. 290 b

Qui te aliqua neceſſitudine attingunt. Ep. 206 a

Ciuitates, quæ officiis, vetuſtate, fide, & etiam cognatione, populi Romani nomen attingunt. in V. 252. b

Attribuo, *eandem vim habere, quam aſſigno, aut Do: ignotum eſt in vulgus, raro enim hoc verbo vtitur.*

Anton. mihi pecuniam attribuit. in A. 295. b

Videbis vt tantum attribuatur, quantum debetur. At.204.b

Velim aliquandiu puerum vi ſas, eiq; de mancipiis, quæ tibi videbitur, attribuas. At. 195. b

Digitized by Google

Inſula quæ erant ab Sylla Rhodiis attributa. Qu. Fr. 296. b

Video cui Appulia ſit attributa. in C. 105. b

Seſtertium centies, & octogies ex ærario tibi attributum Romæ in quæſtu reliquiſti. in P. 98. a

Quantique locarint tantam pecuniam redemtori ſoluendam attribuendamq; curent. in A. 224. a

Quæ negotii publici procuratio cogitari potuit, quæ non eſſet attributa atq; deſcripta. pro Sest. 18. a. Sic

Attributio. *Brutus ſcripſit ſeſe de attributione omnia ſumma feciſſe.* At. 244. a

Ait enim attributionem in Idus (ſc. eſſe collatam.) ibid. 251. a

Auctionor. *Prorſus ignorant indoctiores vim huius verbi: quo Latini ſignificarunt id, quod vulgus nunc dicit, Vendere ſua bona publice: neque auctionatur præco, ſed is cuius bona ſunt: præco autem prædicare dicitur, non auctionari.*

Vt in atriis auctionariis potius: quam in triuiis, aut in compitis auctionentur. contra Rul. 62. a

Rullus haſta poſita cum ſuis formoſis finitoribus auctionans. ibid. 76 b

Deiotarus auctionatus eſt, ſeſeque exſpoliare maluit, quã tibi pecuniam non ſubminiſtrare. pro Deiot. 148. a

Ibi tum vir optimus Quintium deterret, ne auctionetur. pro Quint. 3. a

Ait ſe auctionatum eſſe in Gallia. pro Quint. 4. a

Auctio. *Grammaticorum præceptis Auctionatio dicendum eſſet, nam auctio vim verbi Augeo non habet, ſed verbi auctionor. Sed conſuetudine. non ratione hoc nomen, vt multa alia ſunt æſtimanda. Auctionem enim noſtri homines Venditionem publicam vocant.*

Ac vereor, ne iſte iam auctionem nullam faciat. ad Attic. 186. b

Auctio facta eſt. in C. Ver. 118. a

Auctionem in Gallia ſe facturum proſcribit. pro Quint. 3. a

Cum eſſet auctio hereditaria conſtitura, pro Cæc. 287. a

Bona alicuius auctione conſtituta vendere. pro S. R. 22. a

Conſtituere auctionem. contra Rul. 62. a

Vtrũ hæc lex eſt, an tabula Veratiana auctionis. ibid. 79 a

Cum

Cum ille rogaſſet Cranium, quid triſtis eſſet, an quod auctiones eſſent : imo vero inquit, quod legiones. pro Pl. 266. a

Auctionis miſerabilis aſpectus, veſtis Pompeii, &c. in Ant. 174. a

Mulier auctionem prouinciarum faciebat, & 196. b

Circulator quidam auctionum notiſſimus homo. Ep. 164. b

Facere auctionem. in Ver. 202. a

Vendere auctionem, ſectores & coactores in auctionibus. Lege Sector & Coactor. pro Qu 3. b

Aucupor. *Tranſtulit Cic. hoc verbum ad multa, quæ ſtudio aliquo exquirimus, & perſequimur.*

Nos longis nauibus tranquillitates aucupaturi eramus. Att. 97. a

Leguleii aucupes ſyllabarum. de Orat. 105. b

Si verba inter nos aucupabimur. pro Cæcin. 194. b

Attendere & aucupari verba oportebit. de Or. 132. b

Præcipitisq; vt errantem aliorum opinionem aucupemur. de Fin. 79. b

Ars dicendi opiniones hominum, & ſæpe errores aucupatur. de Or. 111. b

Ac non vereor, ne aſſentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam videar. Ep. 68. b

Leuitatis eſt inanem aucupari rumorem, & omnes vmbras etiam falſæ gloriæ conſectari. in Piſon. 99 b

Imperitorum hominum rumuſculos aucupari. pro Clu. 39. a

Delectationem aliquam dicendo aucupari. Or. 202. b

Cum præſertim tam multi occupationem eius obſeruent, tempusq; aucupentur. pro S. R. 22. b

Non ſum tam inſolens in dicendo, vt omni ex genere orationem aucuper. pro Seſt. 25. a

Cur epiſtolis & ſororis & matris imbecillitatem aucupatur? pro. Flac. 163. b

Non enim vtilitatem ad dicendum aucupans, horum libros lego. de Or. 114. a

Cum res ſine propria lege venit in iudicium, quæ tamen ab aliis legibus ſimilitudinem aucupatur. ad Her. 4 b

Audio. *Bene & male audire loquendi modi, quibus veteres potius exiſtimationem aut nomen alicuius notabant, quam audiendi ſenſum. bene is audiebat, qui lau-*

Digitized by Google

dabatur : male, qui vituperabatur, aut obiurgabatur. Eum vero, qui auditu non valet, Surdaſtrum appellabant.

Vt bene audiant, rumorem bonum colligant, erubeſcunt. de Leg. 166. a

Qui me idcirco putant bene audire velle, vt ille male audiat. At. 84. b

Eſt hominis ingenui, velle bene audire ab omnibus. de Fin. 182.

Erat ſurdaſter M. Craſſus, ſed aliud (al. illud) moleſtius, quod male audiebat. Tuſc. 250. b

Ne gratis in prouincia male audires. in V. 100. b

Si me audies, aut audias, *vulgari conſuetudine magis tritum eſt, Si me ſequaris, ſi meum conſilium ſequeris.*

Tanta imbuerer ſuperſtitione, ſi te audire vellem, vt aruſpices mihi eſſent colendi. de N. 12. b

Tu Cotta ſi me audias, eandem cauſſam agas, &c. 39. b

Si me Cæſar audiſſet. Ep. 172. b

Nec Homerum audiam, qui Ganymedem a diis raptum eſſe ait. Tuſc. 161. b

Auello. *Obſeruandum eſt, quomodo vſi ſint Latini hoc verbo, iunxerunt enim cum Ex, De, A: ſed vt recte dicimus, Auellere ex arboribus: ſic eorum more non recte, Ex complexu, ſed De complexu, Auelli ab aliquo, non De, aut Ex. Conſuetudine ita, non ratione eſt vſurpatum.*

Hoc ſimulacrum iſte e ſigno Cereris auellendum, aſportandumq; curauit. in V. 226. a

Poma ſi cruda ſunt, ex arboribus auelluntur: ſi matura decidunt. de Sen. 92. a

Auellere, atq; abſtrahere filium de matris complexu. pro Fon. 283. b

Vt perpetuum dolorem auulſus a meis ſuſtinerem. pro Dom. 242. b

Auulſum a ceteris. de Or. 144. b

Auerſus *Latine : quod barbare, De retro, A tergo. Contrarium ei eſt Aduerſus.*

Aduerſus & auerſus impudicus es. de Or. 132. b

Auerſus hoſtes aggredi. Ep. 162. a

Cum viderem copias a Cappadocia auerſas. &c. 242. b

Deos auerſos eſſe a ſalute populi. At. 284. b

Motiis

Digitized by Google

Motus auerſi a ratione.Tuſc.216.a

Auerto.*Tribuitur hoc verbum iis quoque reb.quæ ab iis quorum ſunt,ad alienos,aut alios vſus quam debentur,transferuntur & rapiuntur,eodem enim modo, quo conuertere aliquid in rem ſuam,dicitur.*

Is auerſa pecunia aufugit.in V.83.a

Hic in quæſtura pecuniam publicam Cn.Carboni Coſ.datam auertit.A.78.a

Frumentum auerſum a repub. abreptum ab aratoribus & 184.b

Antonius HS. ſepties millies pecunia publica auertit. in A. 241.b

Ne patiare Erotem hereditatem Turianam auertere.Epiſt. 199.b

Dii omen auertant,*Latini dicebant, quod a noſtris vulgari more, Deus velit vt mentiar,vt falſum ſit, vt non fiat:vt.*

Si aliter fuerit(quod dii omen auertant) reip. vicem dolebo. At.279.b

O dii immortales,auertite & deteſtamini quæſo hoc omen.in A.193.a

Atq; hoc quidem deteſtabile omen auertat Iupiter.& 232.a

Quod dii omen auertant.Ep.189.a

Sic auertere malum aliquod ab aliquo, aut a malo aliquem.

Cæſar Antonii furorem a pernicie reipub. auertit.in A.192.a

Ego vero Auſtro miras gratias ago,qui me a tanta infamia auerterit.At.256.b

Ibes auertunt peſtem ab Aegypto.de N.21.b

Et certe,niſi is Antonium ab vrbe auertiſſet,periiſſent omnes. At.274.a

Puer qui a ceruicibus noſtris auertiſſet Antonium, Ibidem. 283.a

Aufero.*Obtinere quod quis ab aliquo petit,Latini hoc verbo ſignificarunt: noſtri vero nunquam hoc verbo eum ſenſum efferunt.*

Quintius a Scapulis paucos dies aufert.pro Q.3.b

Auferre reſponſum ab aliquo.Or.105.b

A Varrone adhuc ἡρακλείδειον illud non abſtuli. At.258.b

Audiuimus Cæſarem, verba fecimus pro Butrotiis,liberaliſſimum decretum abſtulimus,quod obſignatum eſt ab ampliſſimis viris.At.262.b

Digitized by Google

Mordicus auriculam auferre , *aut ſimile, Latine dicitur Vulgus demordere auriculam.*

Si is cum eo comparatus videretur, auriculam fortaſſe mordicus abſtuliſſet. Qu. Fr. 524. a

Auctor. *Quoniam tritum iam eſt fere omnium ſenſibus. Conſulo tibi, pro Conſilium do: quod ſic Grammaticorum præceptis ſunt docti: monere hoc loco volui, conſuetudine illa veteri & incorrupta nunquam Romæ vſurpatum fuiſſe, Conſulo tibi, pro, Suadeo tibi: ſed rem eam efferre conſueuerunt, per, Auctorem eſſe aliquem alicui alicuius rei, aut vt aliquid faceret: vel per verbum Suadere, de quo ſuo loco. itaque ſic Latine ab integris illis priſcis Romanis loqui diſcamus.*

Senatui cum primum potui pacis auctor fui. At 147. b

Nam illi magnopere auctor fui, ne differret tempus petitionis ſuæ. & 279 b

Sed auctor non ſum vt te vrbi committas. Ibid. 242. b

Hircius mihi, vt abſim, vehementer auctor eſt. Ibid. 240. b

A me conſilium petis, qui ſim tibi auctor, in Sicilia ne ſubſidas, an proficiſcare. E 86 b

Ego tibi ſum auctor, vt quibus poſſis rebus, eum tibi ordinem reconcilies. Ibid. 17. b

Tibi magnopere auctor ſum, vt aliquando &c. de Le. 166 b

Auctoris *vocabulo Latini ſignificabant eum, qui in vendendis rebus ius habebat aut ſibi vſurpabat, emtori præſtandi ea quæ addicebat, & quaſi eum notabat: vnde emtio proficiſcebatur.*

Non ſtatim L. Metellus vt iſti ſucceſſit, ex C. Sacerdotis, & S. Peducei inſtituto, ac literis frumentum Mamertinis imperauit, tum illi intellexerunt, id quod a malo auctore emiſſent, diutius obtinere non poſſe. in V. 246 247.

Duo præterea teſtes: nihil de vi, ſed de ipſa emtione fundi dixerunt. P. Ceſennius auctor fundi non tam auctoritate graui, quam corpore. pro Cæc 290 a

Eodem modo Auctoritas, *vti in exemplo proximo apparet. Tutorem auctorem appellabant Latini eum, in cuius poteſtate & pupilli & res pupillorum erãt, quas ſine tutore auctore vendere non poterant: vt,*

Non quemadmodum ꝙ mulieri debeas, recte ipſi mulieri ſine tutore auctore ſoluas: ita quod aut pupillæ, aut pupillo debeas

Digitized by Google

bens, recte poſſis eodem modo ſoluere Top 224.b

Quod mulier ſine auctore tutore promiſerit, deberi. pro Cæc. 298.b

Auctoritas. *Hoc nomine appellabantur tabulæ, quarum teſtimonio confirmabatur voluntas alicuius magiſtratus, aut eorum quorum nomine quis agebat, aut aliquid defendebat. Noſtrum vulgus literas publicas vocat. Legatorum vero auctoritatem, commiſſionem ratificatam barbare ſcribæ noſtri, aut plenariam & firmam commiſſionem & poteſtatem appellant.*

Videt tot graues ab amiciſſimis ciuitatibus Legationes cum publicis auctoritatibus ac teſtimoniis conueniſſe. in V. 67.b

Quæ omnia intelligit ſibi nihil prodeſſe poſteaquam certis literis teſtibus, auctoritatibusq; conuincitur. in V. 18.a

In tabellis nihil erat auctoritatis. Ibid.

In roſtris quo exquirendæ auctoritatis cauſſa ceteri tribuni plebis principes ciuitatis ducere conſueuerunt. in V. 32.b

Auctoritates *Latini vocarunt, in quo acta referuntur, quæ protocolla ſcribæ noſtri barbare vocant.*

Permulta tum vehementiſſima contentione animi, ingenii, virium, ab eo dicta eſſe conſtabat: ſententiamq; eã quam ſenatus frequens ſecutus eſt, ornatiſſimis & grauiſſimis verbis, vt populo Rom. ſatisfieret; nunquam ſenatui, neque conſilium reip. nec fidem defuiſſe, ab eo dictam: & eundẽ (id quod in auctoritatibus perſcriptis exſtat) ſcribendo affuiſſe. de Or. 143.a

Vſum & auctoritatem *Latini appellarunt, vſucapiendi cõditionem: noſtri locationem aut ceſſionem vocãt. Vt, vſum & auctoritatem fundi lex iubet eſſe biennium. Vulgari more ſic redderetur: Omnis locatio, aut conductio fundi alicuius debet tãtum valere ad biennium. Latini vero ſic ſunt locuti.*

Lex vſum & auctoritatem fundi iubet eſſe biennium: at vtimur eodem iure in ædibus, quæ in lege non appellantur. pro Cæc 295.a

Item quod in re pari valet, valeat in hac quæ par eſt: vt quoniam vſus & auctoritas fundi biennium eſt, ſit etiam ædium Top 222.b

Auctoritatis *quoque voce latine exprimitur*

Digitized by Google

quod barbare per teſtimonium: vt,

Sed cur diutius, iudices, vos teneo? ipſius iurati religionem auctoritatemq; percipite. pro Cæc.

Domus autem illa plena eſt integritatis, officii, religionis: ex qua domo recitatur vobis iureiurando deuincta auctoritas. ibidem.

B.

BEllus, & belle, *non tam trita ſunt noſtro, quam olim Romanorum ſermone, & cum iis inſit magna elegantia, merito commendanda ſunt ſtudioſis linguæ Latinæ. Sic itaque deinceps loquantur.*

Illum pueris locum belliſſimum eſſe duximus. A.77.a

Pyliæ & puellæ Cæciliæ belliſſimæ ſalutem dicas. A.94.b

Cicero belliſſimus tibi ſalutem dicit Epiſt.237 a

Theatrum quidem ſane bellum habuiſti. At.209.b

Recordor quam bella pauliſper nobis gubernantibus ciuitas fuerit. Attic.65.a

Hæc ipſa fero equidem fronte, vt puto, ac vultu belliſſime, ſed angor intimis ſenſibus. Att.72.b

Quam ſit bellum cauere malum, nemo ignorat. de Or. 106.b

Mihi in mentem venit bellum eſſe, aliquo exire. Ep.126 b

Durius mihi hoc accipere quam vellem, viſus eſt, & quam homines belli ſolent. Attic.2.a

Belle. *Aqua non longe a villa belle ſane fluens. Q.F.317.b*

Sumus enim ambo belle curioſi. Att 89.b

Hermathena tua poſita ita belle eſt, vt totum gymnaſium ἡλίου ἀνάθημα eſſe videatur. At.2.a

Bene & præclare quamuis ſæpe dicatur, belle & feſtiue nimium ſæpe volo. de Or.152 a

Hæc non tam admirabilia ſunt, quam coniecta belle. de D. 122.a

Belliſſime nauigauimus. Ep 259.a

Belliſſime mecum eſſe poteritis 238.a

Hæc quomodo fers? belle hercule. At.65.a

Horum ego vix attigi penulam, tamen remanſerunt, cecidit belle. Attic.216.a

Bene. *Paucis notum eſt, nedum vſitatum, bene valere idem quod valde. Sic enim locutus eſt Cic.*

Habetis

Digitized by Google

Habetis ſermonem bene longum.de Or.141.a

Fabius literarum & antiquitatis bene peritus. de Cla. 171.a

A Cicerone mihi ſane litera πιπυκνωμένη & bene longa. A. 224.a

Puer bene ſibi fidens & 9.b

Is bene penitus in iſtius familiaritatem ſeſe dedit.in V.143.a

Antonius habet inermes bene multos.Ep. 67.a

Sed ſi eſt tantus dolor: quantus Philocteta, bene plane magnus mihi quidem videtur.Tuſc 184.b

In clamando video eum eſſe bene robuſtum.in V.62.a

Bene mane hæc ſcripſi.At.60 a

Cum bene magna caterua. pro Mur.140.b

Bonus, Bonam partem *vocarunt Latini eodem modo, quo magnam partem: ſed occultiore ratione.*

Bonam ſermonis partem in alium diem diſtulimus. Orat. 110.a

Aliquid alicui bono eſſe, *Latinæ linguæ proprius eſt modus, quo ſignificabant vtilitatem, quæ ad aliquem ex aliqua re perueniebat.*

Quanquam fuit illud omnibus bono, qui ſeruire nolebant in A.167.a

Illud Caſſianum, Cui bono fuit Ibid.

Quibus occidi Roſcium bono fuit. pro S.R.20.b

Hoc aliis quoque bono fuit. ad Her.7.a

Breui, *verbum conſuetudine Latina olim tritum, pro breuiter, aut breui tempore: quomodo etiam Latini idem explicuerunt.*

Cæſar maximas copias breui habiturus eſt. At.130.b

Nec vllo modo diuulgandum eſt, de te iam eſſe perfectum, ſed id erit perbreui. Ep.89. *a*

Id tametſi extra cauſſam eſt, tamẽ percurram breui.pro Cæc. 303.a

Breui expediam.de Sen.89.a

Illud breui conficiendum eſt.Par.122.b

Sed genus vniuerſum breui circumſcribi & definiri poteſt.pro Seſt.23 a

Nunc complectar quod propoſui breui. de Or.100.b

Quid in vtramque partem mihi in mentem veniat, explicabo breui.de Or.119.b

Digitized by Google

Vt tuis literis breui reſponderem.Ep 36.b

Ad ea quæ requiris breui reſpondebo.de Or. 225.a

Tranſitio vocatur, quæ cum oſtendit breuiter quod dictum ſit, proponit item breui quod conſequatur. ad Her. 32 a

Breuis. *Breue dicere, facere, pro paucis dicere, non longum eſſe in oratione.*

Breuis eſt L Craſſi oratio.de Or 138.b

Longum eſt dicere, ſed hoc breue dicam, ſi M. Petreii virtus &c.pro Seſt 5. a

Iam dabo operam, quam maxime potero, vt breue id faciam. in Sal.172.b

Aliquid contractione breuius fieri, aut productione longius. de Or.161.a

O miſeram, & in breui tam celerem, & tam variam reip. commutationem. Oct 336.b

C.

CAdo. *Verbum hoc late patet, variiſque modis vſurpatur. Cum tribuitur ſenſib. aut animo, aliter vti Latini conſueuerunt ac nunc vulgus: vt,*

Non debemus ita cadere animis, quaſi, &c.Ep.78.b

Sed tibi tum oculi, vultus, verba cecidiſſent. pro Dom. 410.a

Nec debilitari, aut cadere animo patitur (amicitia) de Am. 100.a

Sic etiam Arma cadere *dicuntur, quæ abiiciuntur metu.*

De manibus audaciſſimorum ciuium delapſa arma ceciderunt.Off.16.a

Conceſſa plebi a patribus iſta poteſtate, arma ceciderunt, reſtincta iſta ſeditio eſt.de Leg.

Omnibus iſtis latronibus auctoritate ipſa ſenatus iam pridem de manibus arma cecidiſſent.in An.

Cauſſa cadere. *Cadere in iudicio, is latine dicitur, qui barbare Perdere, aut amittere ius, aut iudicium, aut cauſſam.*

Noluerunt illi ita quenquam cadere in iudicio, vt nimiis aduerſarii viribus abiectus videretur pro Mur.138.b

Ridens & ſtomachans Scæuola, cum Hypſeus maxima voce pluri-

Digitized by Google

plurimis verbis a M Craſſo pratore contenderet, vt ei quē defendebat, cauſſa cadere liceret. Cn. aūt Octanius homo conſularis non minus longa oratione recuſaret, ne aduerſarius cauſſa caderet. de Or. 98. b

Sed hoc in loco videtur ſumi, pro plus petere.

Quod ſcribere oblitus es, minus multi iam te aduocato cauſſa cadent. Ep. 218 a

Etſi turpe exiſtimas, te aduocato, illum ipſum quem contra veneris, cauſſa cadere pro Mur. 126 a

Cadere *idem valet quod Quadrare, ſed minus vſitatum noſtris hominibus.*

Habent Hetruſci certa nomina, quæ in id genus hominum cadere poſſunt. de Ar. 256. a

In eum cadit hoc verbum maxime, qui &c. 257. a

Nihil eſt quod in eiuſmodi mulierem non cadere videatur. pro Cal. 52. b

Sortes eductæ in rem apte cadere poſſunt diuinitus. de D. 87. b

Neq; in vnam formam cadunt omnia Or. 200. a

In, *aut* ſub ſenſus, aut poteſtatem alicuius cadere, *pro venire, incidere.*

Accedit illud, ſi maneo, & illum comitatum optimorum & clariſſimorum ciuium deſero, cadendum eſt in vnius poteſtatem. At. 119 b

Sub populi Romani imperiū ditionemq; ceciderunt. in V. 276. b

Quæ ſub oculos non cadunt. Or. 197. a

Signum eſt, quod ſub ſenſum aliquem cadit. de In. 52. a

Quicquid eſt, quod ſub aurium menſuram aliquam cadit. Or. 203 a

Cadere aliquid in ſenſum cernendi. de Vni.

In noſtram intelligentiam aliquid cadere.

Tam id honeſtum, quod in noſtram intelligentiam cadit, conſeruandum eſt nobis, quam id &c. Off 55. b

Illud cadit ſub iudicium ſapientis, ac delectum. de Fin.

Cadere, *pro accidere.*

Verebar ne ita caderet, quod nunc etiam vereor. Epiſt. 30. a

Augurum reſponſis multis multa incredibiliter vere ceci-diſſe. de Leg. 176. b

Nihil mihi optatius cadere potuit. At. 40. a

Hac res quemadmodum ceciderit, ſcire velim. At. 58. a

Sane ita cadebat vt vellem. At.41.b

Sed hoc cecidit mihi peropportune. de Or.110 a

Quod melius caderet, non vidi: Ep.122.b

Verum hoc adhuc percommode cadit. in Ver.67.a

Aliter cecidit res ac putabam. Ep.74.a

Aliter cecidit res atq; opinabar. & 88.b

A te mihi ſemper omnia honeſte ac iucunde ceciderunt. Qu. Fr.303.a

Horum ego vix attigi penulam, remanſerunt tamen, cecidit belle. At.216.

Quoquo modo ea res huic quidem cecidit. At.120.b

Vt cum ipſi nihil alteri ſcientes incommodarint, nihil ipſis incommodi cadere poſſit. pro Quin'.9.a

Si minus fortiſſimi viri virtus ciuibus grata cecidiſſet. pro Mil.117 b

Quid caſurum ſit, incertum eſt. Ep.241.a

Verebar quorſum id caſurum eſſet. At.51.b

Sed ita cadebat, vt alter &c. de Cla.177.b

Inſperanti mihi, ſed valde optanti cecidit, vt &c. de Or.93.a

Idem valet nonnunquam quod Deſino. *Verba melius in ſyllabas longiores cadunt. Or 216 a*

Et in ſpondeos cadit (comprehenſio) Or.219.b

Articulus ad numerum cadens. Or.202 a

Cano. *Opinatur vulgus hoc verbum ſolum voci tribui, nunquam fidibus aut tibiis muſicis: nam non dicit, Canere fidibus, ſed Ludere inſtrumentis muſicis. Ludere vero Muſicis non attribuitur ab idoneis auctoribus Sic itaq; ab optimis ſcriptoribus Latinis Latine loqui diſcamus.*

Si canere velim vel voce, vel fidibus. de D.134.a

Tibicen ſine fidibus canere non poteſt. de Or.139.b

Tibia modulate canentes, & fidicula numeroſe ſonantes. de N.30.a

Lituus, quo canitur. de Diu.86.b

Epaminondas præclare fidibus ceciniſſe dicitur. Tuſ.149.a

Symphonia canere, *Latine Cic. dixit: quod Muſicorũ vulgus, Quatuor vocibus canere aut ludere. Concentum canere, partibus canere*

Cũ in eis conuiuiis ſymphonia caneret maximisq; poculis miniſtraretur, retinere ſolitus eſt aratores in V.170.b

Intus canere, *prouerbio dicitur is qui in ſuam rem & com-*

commodum omnia conuertit, vt quicquid faciat, non alienum, ſed ſua cauſſa facere videatur.

Atque etiam illum Aſpendium cithariſtam, de quo ſæpe audiſtis, id quod eſt Græcis hominibus in prouerbio quem omnia intus canere dicebant, ſuſtulit, & in intimis ſuis ædibus poſuit: vt etiam illum ipſum artificio ſuo ſuperaſſe videretur. in Ver. 86. b

Atq; hoc carmen hic tribunus plebis non vobis, ſed ſibi intus canit. contra Rul. 80. a

Sic etiam Cantus *non ſolum vocis eſt, ſed etiam inſtrumentorum.*

Cantu vocum, neruorum, & tibiarum tota vicinitas perſonabat. pro S. R. 41. a

Te gallorum, illum buccinarum cantus exſuſcitat. pro Mur. 128. b

Ad cantus, & ad tibicinem perſequi laudes clarorum virorum. de Leg. 182. b

Tibicines, iique qui fidibus vtuntur, ſuo, non multitudinis arbitrio cantus numeroſq; moderantur. Tuſc. 248 a

Quod docti homines neruis imitati atq; cantibus aperuere ſibi reditum ad hunc locum. de Som 129. a

Solet Roſcius dicere, ſe, quo plus ſibi ætatis accederet, eo tardiores tibicinis modos, & cantus remiſſiores eſſe facturum. de Or. 107. b

Canorus, *quod ab aliis, poetis maxime, Sonorus dicitur.*

Gallus eſt animal canorum ſua ſponte. de D. 120. a

Vox ſuauis & canora. de Cla. 186. a

Omnino canorum illud in voce ſplendeſcit in ſenectute. de Sen. 82. b

Sine contentione vox nec languens, nec canora. Off. 27. a

Profluens quiddam habuit Carbo & canorum. Or. 145. a

Canorus orator & volubilis. de Cla. 154.

Hoc dulce, canorum illud, hoc bene olens. Aca. 6. b

Captus *oculis, membris, auribus, mente, Latinis modus loquendi: quo ſignificabant, priuatum aliquem eſſe vſu membri alicuius, aut mentis: neque ſequitur vim & naturam verbi, ſed ſingularem aliquam poteſtatem habet.*

Si oculis captus ſis, vt Tireſias fuit. de D. 110. a

Q. Scæuola mancus, & omnibus membris captus. pro Rab. 904. b

Vt idem oculis & auribus captus ſit. Tuſ. 151. a

Tametſi ne oculis quidem captus, in hanc fraudem tam ſceleratam decidiſti. in V. 223. b

Tam dedecet, quam delirare, & mente captum eſſe. Ac 14. a

Capto. *Solicite aliquid expeto & quæro ſignificarunt Latini hoc verbo, quod cum per Capio non fecerint, præcipuam vim habere, quæ obſeruatione dijcitur, facile intelligi poteſt.*

Diſſident principes, captatur occaſio. de Ar. 256. b

Quid enim ad illum qui te captare vult, vtrum tacentem irretiat, an loquentem? Aca 23 b

Inductio eſt oratio, quæ rebus non dubiis captat aſſenſionem eius, qui cum inſtituta eſt. de Inu. 52. b

Lepidus deſperato aduentu meo, quem non mediocriter captabat, ſe cum Antonio coniunxit. Ep. 157. a

Quod ſua vi nos alliciat ad ſeſe, non emolumento captans aliquo, ſed trahens ſua dignitate. de Inu. 82 a

At etiam miſericordiam captabas. in A. 176. b

Captare miſericordiam. de In. 68. a

Captare plauſus. in P. 92. b

Captare nomen imperatorium Ep. 169. a

Captare beneuolētiam a perſona aduerſariorum. ad Her. 2. a

Captare riſus. Tuſ. 178. a

Caput. *Variis rebus Latini nomen hoc Caput tribuunt: quas alienis & peregrinis nominibus vulgus effert, quod propria ignoret: vt cum exprimenda eſt tota ſumma, quæ alicui debetur in frumento, aut in ſimilib. rebus, vniuerſum illud caput, Sortem, quod pecuniæ creditæ vocabulum eſt, vocarunt. Sed vt in pecuniis eſt ſors, ſic in vectigalibus, decumis, vt frumenti aut ſimilium rerū, quæ animo (forte annua) debentur, caput. ſed id ipſa exempla declarabunt.*

Verres aliquot nominibus de capite, quantum commodum fuerit frumenti decumanis detraxit, in Ver. 78 a

Vnum hoc illius Senatuſconſulto (al. Senatuſconſultis) reprehenſum decretumque eſt, vt quibus ille de capite demſiſſet, hi pecunias in ærarium referrent: ſtatuit (al Senatus) ſenatuſconſultum, hoc ne illi quidem eſſe licitum, cui conceſſerat omnia, a populo factarum (al. ab ipſo partarum) quæſitarumq; rerum ſummas imminuere. Illum viris for-

tis fortiſſimis iudicarunt patres conſcripti dimittere (al. remittere) de ſumma non potuiſſe: te mulieri teterrimæ recte remiſiſſe Senatores iudicabunt? & paulo poſt: In illo reprehenditur, quod ex ea pecunia remiſerit, quam ipſe quæſierat: tibi concedetur, qui de capite vectigalium populi Rom. remiſiſti? in Ver. 165. b

Vocarunt Latini quoq; hoc nomine id, in quo omnia ſunt, aut maxima pars rei alicuius poſita: aut id quod maximum in re aliqua eſt, & quod rem ipſam continet: quod cum nomen hoc vulgus ignoret, pluribus id exprimere cogitur. Sic vero Latini.

Ad conſilium de Republ. dandum, caput eſt noſſe Rempublic. de Or. 139. b

Caput eſſe ad beate viuendum. de Am. 105. b

In hoc loco caput illud erit accuſatori, ſi demonſtrare poterit. de In. 64. a

Atq; in hoc loco caput videtur mihi eſſe illud. Ib. 84. a

Caput enim arbitratur eſſe oratoris, vt ipſis apud quos ageret. de Or. 92. a

An tibi obuiam non prodirem? primum Appio Claudio? deinde Imperatori? deinde more maiorum? deinde, quod caput eſt, amico? Epiſt. 35. b

Et id quod caput eſt, nobis inter nos noſtra vitia ſunt toleranda. At. 14. b

Et quod caput eſt, mihi quauis ſatis iuſta cauſſa ceſſandi eſt. Ibid. 26. a

Valde probo hominem, domum, facultates: quod caput eſt, ipſum non noui. & 211 a

Caput autem literarum, ſibi cum illa Mima nihil poſthac futurum. in A. 175. a

Sic caput cœnæ in Epiſt. pro, id quod optimum erat in cœna.

Capita appellarunt quoq;, quæ barbari Summaria aut Articulos. Articulos enim fidei vocant, quæ Latine Capita fidei dicenda eſſent.

Quod ex quibuſdam capitibus expoſitis nec explicatis intelligi poteſt. de Cla. 179.

Illa vero cenſoria contra Cn. Domitium non eſt oratio, ſed quaſi capita rerum, & orationis commentarium paulo plenius. Ibid. a

Ad Caluũ ſcripſi, vt ad me κεφάλαια mitteret. At. 258. b

Digitized by Google

A primo capite legis vſq; ad extremum, reperio nihil aliud cogitatum. contra Rul. 96. a

Qui, quod ſecundo capite ſcriptum eſt, non meminit in tertio, & 71. b

Cum caput mea proſcriptionis recitaretur. Poſtquam, 205. a

Capita de Rep. in duabus rationibus contraria inter ſe. de Or. 129. a

Caput eſt, quod pertinet ad minuendos ſumtus ciuitatum. Ep. 37. a

Sed prima duo capita epiſtolæ tuæ tacite mihi quodammodo prætereunda ſunt. Ibid. 36. b

Ex vno Epicuri capite altero veſtro, perceptio & comprehenſio tollitur. Quod eſt caput Epicuri? ſi vllum ſenſibus viſum falſum eſt, nihil percipi poteſt. Quod veſtrum? ſunt falſa ſenſus viſa. Ac. 25. b

Capitis vocabulo Latini quoq; ſignificarunt auctorem, vel principem: quem nos ſimili fere modo Einen Hauptmann *appellamus, Gallis,* chef.

Si quid ſine capite manabit, & cuius auctor non exſtet. pro Plan. 271. a

Vrgerent præterea philoſophorum greges iam ab illo fonte & capite Socrate. & 88. b

Caput eſt omnium Græcorum concitandorum Heraclides ille Temnites. pro Flac. 155. a

Capitis nomine vitæ pericula quoq; expreſſerunt, vt, Capitis noſtri ſæpe accidere poteſt vt cauſſæ verſentur in iure. de Or. 100. a

Quam poſſumus reperire ex omnibus cauſſis ciuilibus cauſſam contentionemq; maiorem, quam de ordine, de ciuitate, de libertate, de capite hominis conſularis? ibid.

Cauſſa capitis de Cla. 186. b

Socratis reſponſo exarſerunt iudices, vt capitis hominem innocentiſſimum condemnarent. de Or. 105. a

Socratem in iudicio capitis pro ſe dixiſſe. Ibid. 104. a

Nihil de capite ciuis, aut de bonis ſine iudicio detrahi poteſt. pro Dom. 220. a

Iudicia ſummæ exiſtimationis, & bene dicam capitis. Q. R. 47. b

In iudicium capitis aliquem vocare. de Cla. 176. b

Cum vero abs te tui capitis cauſſa peteret, homineſq; certos domo

Digitized by Google

domo miſiſſet, ne tum quidem, &c. in V. 128. b

Vt ſi prædonibus pactum pro capite pretium non attuleris, Off. 73. b

Caſtigo, *non ſolum verberibus, vt multi opinantur, ſed etiam verbis.*

Pueros matres & magiſtri caſtigare ſolent, nec verbis ſolum, ſed etiam verberibus. Tuſc. 204. b

Qui non verbis ſunt, & diſputatione philoſophorum, ſed vinculis & carcere caſtigandi. Off. 66 a

Caſtigare improbos. de Leg. 168. b

Qui punit aliquem, aut verbis caſtigat. Off. 18. a

Et quoniam de impudentia dixi, caſtigemus etiam ſegnitiem hominum. de Or. 100. a

Caueo. *Iureconſultorum vocabulum, qui hac formula Cauere alicui, iis qui ipſos conſulebant, præſcribunt rationes & vias agendi cũ aliquo, vt cauerent, ne verbis cauſſam ſuam deteriorem facerent: vt,*

In iure cauere, conſilio iuuare, atq; hoc ſcientiæ genere prodeſſe quamplurimis, vehementer & ad opes augendas pertinet. Off. 46. b

Etenim cum tu mihi meiſq; multa ſæpe cauiſſes, veritus ſum, ne ſi ego grauarer, aut ingratum id, aut ſuperbum videretur. Top. 221. a

Quid ita Flauio ſibi cauere non venit in mentem. pro Q. R. 50 b

Caueri vult iis qui ſecum ſunt, quicquid contra legem commiſerint. Muſtelæ & Tironi proſpicit in A 219. a

Deinde vt Fauſtæ, cui cautum ille eſſe voluiſſet, ratum eſſet. At. 71. a

Epicurus diligenter cauet & ſancit, vt heredes ſui dent, quod ſatis ſit ad diem agendum natalem ſuum quotannis. de Fin. 86. a

Amentia eſt, cum heredi velis cauere, id adſcribere, quo non adſcripto, nihilominus heredi caueatur. de In 77. b.

Ita diligenter perſcripta lex eſt, ita cautum vnaquaq; de re, & ita quod oportuit exceptum. Ibid. 79. a

Nulla res eſt, qua aut comprehendi ſatis, aut caueri, aut excipi poſſit. pro Cæcin. 300. b

Sic etiam Cauere ab aliquo, *& per aliquem alicui, alicui aliqua re: pro Satis accipere, aut, Securari, vt barbari loquuntur, ab aliquo.*

Digitized by Google

At tibi ego, Brute, non ſoluam, niſi prius a te cauere. de Cla. 166. a

Rogant eum, vt id quod abeſſet, ab ipſis pecunia curet, ab ſeſe caueat, quemadmodum velit, de illa hereditate cum Epicrate eſſe acturum. in Ver.

Auges tu mihi timorem, qui in Oratore *tuo caues tibi per Brutum, & ad excuſationem ſocium quaeris. E. 85 b*

Laodiceae me praedes accepturum arbitror omnis pecuniae publicae: vt & mihi, & populo cautũ ſit ſine vecturae periculo. Epiſt. 28. b

Praedibus & praedii populo cautum eſt. in V. 105 a

Rebus etiam cauemus, *vt nimirum extra periculum ſint, noſtro more Securas aut Tutas reddi dicimus, aut barbare Securari.*

Altera lex priuatorum aedificiis, altera ſepulcris cauet. de Leg. 182. b

Pompeius clementer id fert, forte cauet vſura. (Alii legunt, ſorte caret: vſura nec ea ſolida, contentus eſt.) Att. 85. a

Agri de quibus cautum eſt foenore. cont. Rul. 62. b

Hinc Cautio *formula talis iuriſperitorum, aut id quo alicui cauetur, Securationem Barbari vocant.*

Eſt hoc & ex conditione iuris, & ex conſuetudine cautionis firmiſſimum teſtimonium. pro Q. F. 51. a

Itaq; quando veſtrae cautiones firmae ſunt, Graecul am tibi miſi cautionem chirographi mei. E. 103. b

Cautiones *fiebant pecuniarum. pro Dom. 239. a*

Perſecutionum cautionumq; praeceptio in iure ciuili. Or. 210. a

Caue. *In imperandi modo veteres Latini ſaepe vſurparunt: idemq; eo ſignificarunt, quod per, Vide ne.*

Caue *facias inquit: nam iſta lex proferetur. At. 216. b*

Sed caue, ſi me amas, exiſtimes me, &c. 142. a

Caue *enim putes, vllas literas vnquam gratiores, quam tuas eſſe in ſenatu recitatas, & 150. b*

Caue *enim exiſtimes, Brute, quanquam es, ſed tamen, &c. At. 281 a. 282. b*

Cauete *per deos immortales iudices, ne, &c. pro Qu. R. 44. a*

Videte per deos immortales, quem in locum. Ibid.

Mea, tua, aut noſtra cautio eſt, *Latinae linguae proprius modus, quem aliis verbis ſic redderemus: Mihi, tibi, aut alicui prouidendum, aut cauendum eſt: Tua enim*

cautio

Digitized by Google

cautio noſtra cautio eſt. pro Mar. 134.a

Chartam tibi deeſſe, mea cautio eſt. At. 70 b

Ne quiſquam pertundat crumenum, cautio eſt. Plau.

Puerum autem ne reciſcat eſſe ab illa, cautio eſt. Ter.

Hi mihi ne corrumpantur, cautio eſt. Ib.

Cauſſa. *Hic admonendi ſunt ſtudioſi linguæ Latinæ, qui malint, optimorum ſe ſimiles eſſe, ne potius eos ſequantur, qui præcipiant, Mei, tui, ſui, noſtri, veſtri cauſſa dicendum eſſe, recentiorum quorundam more, quam veteres omnes, qui mea, tua, ſua, noſtra, veſtra cauſſa dixerunt tantum: non mei. &c. Sic enim Cicero vbiq;.*

Tu me carum eſſe dixiſti populo Rom. non tam mea cauſſa, quam reipub nomine in Vat. 30.b

Te abeſſe, mea cauſſa moleſte fero, tua gaudeo. Epiſt. 254.a

Et ſic omnibus locis.

Verbi, aut exempli cauſſa: *verbi gratia exemplorum notæ ſunt: vt.*

Verbi cauſſa maieſtatem minuere, dicere, aduerſarium v. maieſtatem minuiſſe. de arte Rhet.

Si quis verbi cauſſa oriente canicula natus eſt, in mari non morietur. de Fato.

Verbi cauſſa tria pauca ſunt, an ne? in Ac.

Verbi gratia, propter voluptatem. de Fin.

Cedo. *Verbum, quo aliquid Latini poſtulabant aut imperabant, quo hoc modo ſunt vſi: neq; ſolum ad vnum, ſed ad plures Cedo dicebant.*

Cedo, qui rempub. tantam amiſiſtis tam cito de Sen. 81.a

Vidiſti igitur virum vt ſcripſeras? ingemuiſti certe, cedo reliqua. At. 153.a

Obuiam mihi ſit tabellarius, & ego ſtatim, cedo, inquam, ſi quid ab Attico. &c. 259.b

Cedo, cui Siculo, cum is reus fieret, ciuis Romanus cognitor factus vnquam ſit. in V. 130.a

Cedo. *Vis propria huius verbi nota ſatis, ſed vſus minus: non enim tam variis caſibus vulgus nunc illud adiungit, quam olim Latini, qui non ſolum dixerunt, Cedere ex loco, aut loco: ſed de & a loco: Cedere alicui loco aliquo.*

Recte ſic cenſeo cedendum de oppidis iis. At. 115.b

Hoſtes cedentes oppido Caſſius inſecutus eſt. At. 79.b

Æſchines propter ignominiam iudicii ceſſit Athenis. de Or. 126.b

Digitized by Google

Si Cn. Italia cedit, in vrbem redeundum puto. At. 145. b
Dandus eſt locus fortunæ, cedendum ex Italia. E 168. b
Cedo inuitus de repub. cedo oppreſſus de fortuna, de dignitate. antequam. 193. b
Cedam tibi in præſentia foro & curia Oct. 329. a
Cedere alicui poſſeſſione hortorum. pro Mil. 116. a

Celebro. *Orationi aut ſermoni non a noſtris tribuitur, vt olim a Latinis. Dicebant enim hi Sermone aliquid celebrare, cum ſignificare vellent, quæ ab omnibus prædicabantur, aut omnibus in ore erant: vt,*
Quod ita eſſe conſtanti fama atq; omnium ſermone celebratum eſt. Qu. Fr. 194 b
Quod omnium accuſatorum non criminibus, ſed vocibus maledictisq; celebratum eſt. pro Cl. 38. a
Quid porro in Græco ſermone tam tritum atq; celebratum eſt, quam &c. pro Planc. 160. a
Quibus in locis paucis ante diebus factum eſſe Conſulem Murænam. pro Mur. 145 b
Celebrare dies feſtos ludorum. pro Arch. 288. a
Tamen omni in hominum cœtu gratiis agendis, & gratulationibus habendis, & omni ſermone celebramur. pro Mil. 120. b
Similisq; frequentia & plauſus me vſq; ad Capitolium celebrauit. At. 53. b
Sed quæ dicta ſunt omni ſuperiore oratione, eadem ad celebrandum rumorem valent. de Pet. 212. b

Cerno. *Cernere vocarunt Latini, quod Barbari, Partiri aut diuidere bona, aut hereditatem cum aliquo: alio modo, Adire hereditatem: de quo ſuo loco.*
Pridie nonarum ex teſtamento creui hereditatem. At. 171. a
Galeonis hereditatem creui. At. 178. a
Vt de eo, ſi dicas, qui multas hereditates adierit, proſpice tu, qui plurimum cernis. ad Her. 41. a
Is fratris Appii amorem erga me cum reliqua hereditate creuit. At. 86. b
Non committendum, vt iniuſſu meo cernat. At. 119. b
Hereditatem creuimus. contra Rul. 74. a
A te autem peto, vt me quaſi falſam hereditatem alienæ gloriæ ſinas cernere. Ep. 133. b

Certum. *Certum habere, certum eſſe, ſcire certum pro certo; Latini*

Digitized by Google

Latini modi, quos noſtrum vulgus neſcire videtur: vt,
Non habeo certum, quæ te res hinc retrahat Ep.70.a
Certum non habeo vbi ſis. At.143.b
Neq; idipſum tamen certum habeo. At.7.b
Is tamen adhuc viuit, & dicitur victurus: ſed tamen de hoc mihi parum certum eſt. Ep 157.b
Mihi non tam de iure certum eſt (quanquam ne id quidem valde dubium eſt) quam illud, &c. E.17.a
Quem enim impedimento futurum putas, cum de nobis certum ſit nos quieturos? Ep.168.b
Cras ad te fortaſſe, ſed cum certum ſciam, faciam te paulò ante certiorem. Ep.145.a
Reſpondit, ſe neſcire certum. pro Syl 174 a
Pompeium pro certo habemus per Illyricum proficiſci in Galliam. At.159.a
De Orobio opinor, ſed certum neſcio. At.193.b
Nuntiatum eſt nobis, Cæſarem ad VIII. Calendarum Capuæ: ad VII. Sinueſſæ, hoc pro certo putamus. At.152.a
Non nuntiabatur quicquam, quod pro certo haberemus. At. 276.b
Neque enim mundum pro certo rotundum eſſe dicetis. de N.35.b
Præterea nuntiatum eſt nobis, & pro certo iam habetur, regem Alexandrinum mortuum. Ep 114.a
Dicere aliquid pro certo. de Cla.265.b
Pro certo polliceor, atq; confirmo vobis. contra Rul.87.a
Alicui aliquid certum eſſe, *Latine ſignificat id, quod vulgari conſuetudine tritum nunc eſt, firmiter aliquid propoſuiſſe.*
Mihi certum eſt ab honeſtiſſima ſententia digitum nuſquam. At.163.b
Mihi certum eſt abire. At.38.b
Quod certum eſt facere. pro S.R..32.a
Sibi certum eſt Romæ manere. At.205.b
Mihi abiurare certius eſt quam dependere. At.5.a
Certum mihi eſt ad Brutum tranſire. At.247.a
Certius tibi eſt, me eſſe hic, quam mihi, te iſtic. At.5.a
Certos homines *Latini vocabant; quos nos fideles aut tutos: vel proprios etiam nuntios, quibus aliquid nimirum*

Digitized by Google

committimus. Non enim dicunt Latini illi veteres, Miſi proprium nuntium: ſed, Miſi certum hominem.

Habebam paucis diebus homines certos, quibus dare poteram. Att.77.a

Quum mihi certorum hominum poteſtas erit. I.15 a

Confirmat & ſe certos homines eius rei cauſſa in Siciliam & terra & mari miſſurum. in Ver.

Certos homines ad mulieres miſeram. At.

Ei ſtatim reſcripſi, hominemq; certum miſi de comitibus meis. At.117 b

Sic Certi homines vocantur Latine, quos ſpeciales Barbari appellant: aut etiam, quorum nomina certo numero comprehenduntur, ſed ob cauſſas aliquas non exprimuntur.

Habet enim certos ſui ſtudioſos. de Cla.170.

Certorum hominum ferociam extimeſcens. pro Mur.133.b

Hanc noſtram coniunctionem certi homines fictis ſermonibus diremerunt. pro Dom.218.b

Certa verba, concepta verba vocantur, quibus tanquam formulis in iureiurando vtimur.

Cur in certa verba iurent, cur certo tempore conueniant, certo diſcedant. de In.79.a

Certis quibusdam verbis diuortium fieri. de Or.100.a

Ceſſo. Hoc verbum quia vulgus ignorat, Otior aut Ferior tantum dicere ſolet: cum nihil agunt, & omni actione vacant, otiari, aut feriari ſe dicunt, nunquam ceſſare: quo verbo tamen Cicero, & alii auctores Latinæ linguæ ſæpius id ſignificauerunt, quam per Ferior, aut Otior.

Iſto tam immenſo ſpatio, quæro Balbe, cur Pronæa veſtra ceſſauerit. de Nat.6.a

Cur tam multos deos ceſſare, & nihil agere patitur. de Nat 39.a

At pueri etiam cum ceſſant, exercitatione aliqua delectantur de Nat.79 a

Deniq; aliud aliquid exſtabit, ne tibi plane ceſſaſſe videamur. At.26 a

Ego hic ceſſo, quia ipſe nihil ſcribo, lego autem breuiſſime. Ep. 265 b

Cicero noſter dum ego adſum non ceſſauit apud Rhetorem. Q.Fr. 320.b

Nec tamen iſtum ceſſare, ſed celare quæ ſcribat exiſtimo. Ac. 29.a

Illos

Digitized by Google

Illos libros ſcribere non ceſſaui, neque ceſſo. Q. Fr 325 b

Gorgias centum & ſeptem compleuit annos, nec vnquam in ſuo ſtudio, & opere ceſſauit. de Sen. 79. b

Ille non ceſſat de nobis detrahere At 177 a

De ædificatione tua Cyrum vrgere non ceſſo. Qu. Fr 307. a

Alterum, ſi tabellarii non ceſſarint, neceſſe eſt paucis diebus pœniteat audere. de Pro. 72. a

Sin &c, ne ceſſaris me certiorem facere, vt accurram. Qu. Fr. (305. b

Circuitio Latine, quæ circumlocutio, vt Græce περίφρασις, a nouis noſtris Latinis vocatur.

Epicurus circuitione quadam deos tollens, recte non dubitat diuinationem tollere de D. 116. b

Circuitio eſt oratio, rem ſimplicem aſſumtam circumſcribens elocutione. ad Her. 34. a

Iam vero quid opus eſt circuitione, & anfractu? vt ſit vtendum interpretibus ſomniorum potius quam directo? Deus ſiquidem conſulebat nobis, hoc facito, hoc ne feceris, diceret? de Di. 134. b

Circuitus, *Latine ambitus, & comprehenſio verborum vocatur, qui Græce περίοδος. Cicero etiam circumſcriptionem Comprehenſionem, Ambitum, aut Orbem verborum vocat.*

Circuitus orationis quam Græci περίοδον, nos tum ambitum, tum circuitum, tum comprehenſionem, aut continuationem, aut circumſcriptionem dicimus. Orat 217. a

Cum illi veteres circuitum, & quaſi orbem verborum conficere non poſſent, terna aut bina, aut nonnulli ſingula etiam verba dicebant. de Or. 161. b

Modo ne circuitus verborum ſit aut breuior, quam aures exſpectent: aut longior quam vires atq; anima patiatur. de Orat. 160 b

Circuitus continuatioq; verborum. Orat. 204. a

Circumſpicio, *verbi vis nota & peruulgata fortaſſe eſt: ſed cum accuſatiuo pauci iungunt, præſertim cum animo tribuitur, quo prouideamus & conſideremus aliquid.*

Circumſpice omnia membra Reipubl. quæ notiſſima ſunt tibi Ep. 70. a

Multa in cauſſis circumſpicienda ſunt, ne quid offendas, ne quo irruas. de Orat 136. b

Omnia circumſpexi, omnia periclitatus ſum. pro Quint. 18. a

Digitized by Google

Vt circumſpiciamus omnia quæ populo grata ſunt. contra Rul. 64.a

Circumſpicite pauliſper mentibus veſtris hoſce ipſos homines. pro Syl 180 a

Atque illud circumſpicite mentibus veſtris. contra Rullum 74.b

Nunquamne homo amentiſſime te circumſpicies? nunquãne quid facias conſiderabis? Parad.120.b

Quare P.C. incumbite ad ſalutem Reip. circumſpicite omnes procellas. in Catil.118.b

Conuerte animum, & ea ipſa artium genera circumſpice. de Orat.

Citerior. *Tribui hoc verbo temporis interuallum, quoque vulgus ignorat, eoque ſignificari, quod Barbari proximiora vocant.*

Ciuis. *Attendant vſum huius verbi ii, qui dicere conſueuerunt. Conterraneus meus, aut alicuius, aut cõpatriota, vel conciuis meus, quæ poſtrema duo plane barbara ſunt, Conterraneus vero apud Plinium non ſignificat eum, qui eiuſdem eſt ciuitatis, ſed terræ & regionis. Quem Cicero, vt mihi videtur, & alii, popularem vocant (quanquam & ciuis quoque popularis dicitur) qui vero eiuſdem ciuitatis eſt, Suum ciuem Latini vocabant. Itaq; ſic Latinè a Cicerone loqui diſcamus.*

Facinoroſorum armis meos ciues meis conſiliis periculiſq; ſeruatos pro me obiici nolui. pro Mil.108 b

Vt ſint opera, ſtudio, labore meo doctiores ciues mei. de F.51.a

Valeant, inquit Milo, valeant ciues mei, ſint incolumes, ſint florentes. pro Mil.119 b

Quod meos ciues, & a me conſeruatos & me ſeruare cupientes, ſpoliatos ducibus, ſeruis armatis obiici noluerim. E.13.a

Serui me hercule mei, ſi me iſto pacto metuerent, vt te metuunt omnes ciues tui, &c. in Catil.100.b

Dabunt igitur mihi veniam mei ciues, vel gratiam potius habebunt. de Diuin 109 b

Clauſtra. *Tranſlate Latini hoc nomine ſignificarunt, quod noſtram vulgus clauem appellat: ita quam nos clauem imperii aut regni, illi clauſtra vocant.*

Corinthus erat poſita in anguſtiis atque in faucibus Græciæ, ſic vt terra clauſtra locorum teneret, & duo maria pene coniungeret. contra Rul.83.b

Omnes

Digitized by Google

Omnes vrbes maritimas clauſtris imperii noſtri contineri pro Flac.152.a

Clauſula *Quam nos ſententiam aliquam aut etiam periodum Græco more vocamus, Latini Clauſulam appellauerunt, circuitum ſcilicet verborum, quib. ſententia aliqua concluditur. Idem etiam valet quod caput, de quo ſupra.*

Interſpirationis enim, non defatigationis noſtra, neq; librariorum notis, ſed verborum & ſententiarum modo interpunctas clauſulas in orationibus eſſe voluerunt. de Orat. 159.a

Cum eſſet cum eo Tarracinæ de amicula rixatus: falſa, attamen (al. falſa tota, ac tamen) a te ipſo ficta tota narratio: addidiſti clauſulam, tota Tarracina, &c. de Or. 131 a

Illa vero præclara eſt clauſula edicti, quod omniũ cõtrouerſiarum, quæ eſſent inter aratorem & decumanum, ſi vter velit, edicit ſe recuperatores daturum. in V.154 b

Clauſulam *quoque epiſtolarum, aut comœdiarum, aut libri alicuius extremam partem Latini vocant: quod enim eſt peroratio in orationibus, in epiſtolis & ſimilibus omnibus eſt clauſula. Noſtri concluſionem, aut finem appellant.*

Cicero in Antonii epiſtola recitanda cum ad finem peruenit, inquit: veniamus aliquando ad clauſulam, Legatos venire non credo. in Ant.257.a

Quamobrem, quoniam mihi nullum ſcribendi argumentum relictum eſt, vtar ea clauſula, qua ſoleo, teq; ad ſtudium ſummæ laudis cohortabor. E.1.9 b

Mimi ergo eſt etiam exitus non fabulæ, in quo cum clauſula non inuenitur, fugit aliquis e manibus. pro Cal 51.b

Cliens, *Latine is dicitur, qui barbare nunc Vaſallus. Patroni enim vocantur, qui præſunt clientibus, de quo ſuo loco.*

Manlius Glaucia tuus cliens & familiaris. pro S.R. 34.b

Quos clientes nemo habere velit, non modo eſſe illorum cliens. in A.180.b

Clientela *Latine, barbare Homagium: etiam quam Saluegardiam Barbari appellant. Latine Clientelam vocare licet, vt habere Saluegardiam, Latine reddamus per*

Conferre ſe in clientelam, eſſe in clientela alicuius.

Scis quam diligam Siculos, & quam illam clientelam hone-ſtam iudicem. At.227.a

Ianus medius in L. Antonii clientela ſit. in A.208.a

Conabaris clientelam tam illuſtrem, tam ſplendidæ prouinciæ ad te traducere. in V. 221 a

Quare ſi te fautore uſus erit, ampliſſime clientelas acceptas a maiorib. confirmare poterit. Ep.227.a

Eſſe in fide & in clientela alicuius. pro S.R.34.a

Conferre ſe in fidem & clientelam alicuius. Ib.36.a

Coeo. *Verbi huius vis & uſus prorſus a cognitione vulgari ſeiunctus eſſe videtur. Cum enim duo ſimul idem petunt, qui collegæ futuri, aut qui coniungendi ſunt munere, neceſſitudine aut ſocietate, coire dicuntur Latine: nos nunquam iſto modo.*

Cæſar cum eo coire cogitat, & Bibulus cum hoc ſe poſſe putat coniungi. At.15.b

Vtinam Cn. Pompei cum Cæſare ſocietatem aut nunquam coiſſes, aut nunquam diremiſſes. in A.165.a

Cum hoc coire auſus eſt? Poſtquam.207 b

Coire ſocietatem voluntariam cum aliquo. pro S.R.21.b

Prima cum ſquilla ſocietatem coit comparandi cibi. de N. 50 b

Coire ſocietatem præmii vel ſceleris cum aliquo. pro S.R.34. b

Collegia medius fidius Tribunorum plebis tota reperientur, &c. quæ coeant de hominum locupletiſſimorum bonis. pro Dom 222 b

Dixi Habito ſtatim de eo qui coiſſet, quo quis condemnaretur, illum eſſe liberum. pro Clu.48 b

Qui eorum coit, coierit, conuenit, conuenerit. pro Clu.49.a

Coerceo. *Vis propria peruulgata ſatis non eſt. Significarunt Latini hoc verbo contineri complexu id quod intus eſt.*

Mundus omnia complexu ſuo coercet & continet, de N. 37 a

Reſtat vltimus, & omnia cingens & coercens cœli complexus. & 46.a

Vt nimis redundantes nos & ſuperfluentes iuuenili quadam dicendi impunitate & licentia reprimeret, & quaſi extra ripas diffluentes coerceret. de Clar. 194.b

Digitized by Google

Genus eſt; aqua pluuia nocens: eius generis forma, loci vitio, & manu nocens: quarum altera iubetur ab arbitrio coerceri altera non iubetur. Top.224.a

Cogito. *Quod Latinæ linguæ cognitio & vſus maximã partẽ obſeruatione & lectione optimorum auctorum diſcatur, hoc loco clarum eſt. Nam qua ratione iũgatur hoc verbum nominibus ad locum, omiſſis verbis profectionem ſignificantibus, quis Grammaticorum docere poteſt? Sic enim olim conſuetudine incorrupta vſurpatum eſt, vt huic verbo potiſſimum hoc accidat vt verbum profectionem ſignificans omittatur: quam ſi in omnibus ſequamur, Latine optime diſcemus. Ludi Antii futuri ſunt pridie Non. Eos Tullia ſpectare vult, inde cogito in Tuſculanum At.27.a*

Sed in epiſtolis, & ſermonibus familiaribus magis locum habere videtur ob breuitatem, quam aliis generibus orationum.

Hinc vero vulgo vadunt, etiam M. Lepidus quo cum diem conterere ſolebam, cras cogitabat, nos autem cum in Formiano morabamur quo citius audiremus: inde Arpinum volebamus. At 134.b

Tu de tuo itinere quid & quando cogites, velim me certiorem facias. At.lib.10.

Cognitor. *Latini eum vocabant olim, cum integre loquerentur quem nunc recentes Latini Procuratorem iudicialem: in quo hoc admirandum & obſeruandum eſt, cum a Cognoſco fieri videatur, neque verbum Cognoſco, neq; cognitio idem valere. Iudici enim tribuuntur, non is qui cauſſam alicuius agendam ſuſcipiunt.*

Me defenſorem ſuarum calamitatum, me vltorem iniuriarum, me cognitorem iuris ſui, me actorem cauſſæ totius eſſe voluerunt in Ver.56.b

Quid intereſt inter eum qui litigat & qui cognitor eſt datus? qui per ſe litem conteſtatur, ſibi ſoli petit: alteri nemo poteſt niſi qui cognitor eſt factus. Itane vero? cognitor ſi fuiſſet tuus, quod viciſſet iudicio, ferres tuum cum ſuo nomine petiit, quod abſtulit, tibi, non ſibi exegit. pro Qu.R.

Tu Q. Roſcium pro opera, pro labore quod cognitor fuiſſet, quod vadimonia obiſſet, rogaſti, &c. pro Qu.R.51.a

In hanc rem me cognitorem dediſti, Ibid.50.a

Niſi te in ſuam litem dediſſet cognitorem. Ib.54.a

Digitized by Google

Ciuem Romanum, qui cognitores homines honeſtos daret, ſublatum eſſe in crucem. in V.78.b

Videte porro aliam dementiam, cognitorem adſcribit Sthenis: quem? cognatum aut propinquum? non. & 129.b

Sthenius inuenire neminem Siculum potuit, qui pro ſe cognitor fieret. in V.230.a

Cedo, cui Siculo, cum is reus fieret, ciuis Romanus cognitor vnquam factus ſit? Ibid.

Credo Sthenius hoc ſibi amplum eſſe putauit, eligere e ciuium Rom. numero, quem cognitorem daret. Ibid.

Cognoſco. Dicitur is cognoſcere de re aliqua, qui inquirit, aut quæſitor eſt conſtitutus a magiſtratu, vt diſceptet de eo, quod in iudicium venit. Iudicum igitur munus cognoſcere Cognitorem eſſe vero eius, qui defendit cauſſam alicuius: videre aut audire qui ius habet, & non quam æqua ſint, & non cauſſam audire.

Cauſſam Verres cognoſcebat, Verres iudicabat. in V.113

Aratus adhibuit ſibi in conſilium quindecim principes, cum quibus cauſſam cognoſceret. Off.50.b

Vt conſules cognoſcant, qui ager colonus ſit, qui contra. in A. 204.b

Se de hereditate velle cognoſcere, quæ eius filio a propinquo homine Apollodoro Laphirone veniſſet. in Verr.112. b

Cognitio pro actione & munere eius qui cognoſcit. Vtrum hic tandem diſceptationẽ & cognitionem veritatis, an innocentiæ labem aliquam, aut ruinam fore putatis? pro Flac.131. a

Quæ lex earum rerum, quas Cæſar egiſſet, magnam conſulibus cognitionem dedit. At.263.b

Coſſ. quorum & lege, & S.C. cognitio, & iudicium fuit. ibid.

Orbis terrarum gentiũq; omnium datur cognitio ſine conſilio, pœna ſine prouocatione, animaduerſio ſine auxilio. contra Rul.72.b

Cum dies cognitionis eſſet. de Clar.172.a

Cogo. Propria vis huius verbi in vulgus ignota eſſe videtur, eadem enim eſt, quæ verbi congrego, aut in vnum colligo.

Craſſus pollicitus eſt, ſe ius ciuile, quod nunc diffuſum & diſſipatum eſt, in certa genera coacturum. de Orat.121.b

Interea dum hæc quæ diſperſa ſunt, coguntur. Ibid.100.b

itaque

Digitized by Google

Itaque non amplius XIV. cohortes Nuceriam coegi. At.130
Neminem coegeris: ipſi conuenerint ſua ſponte, pro Cacin. 296. a
Quæ ſi copiæ in vnum locum coactæ fuerint. Att. 130. b
Vt reliquæ copiæ omnes Brunduſium cogerentur. Ibi. 129. b
Cogere homines armatos. pro Cæc 190. a
Vt nec duces ſimus, nec agmen cogamus. At. 243. b
Sed omnibus in vnum locum coactis ſcriptoribus. de In. 62. b
Recordare cetera, quam cito ſenatum coegerim. Ep. 60. a
Cato in ipſa curia ſolebat legere, dum ſenatus cogeretur. de Fin. 91. a
Marcellus me rogauit, vt cogerem medicos: coegi & e veſtigio eo ſum profectus? Ep, 56. a
Aer extenuatus in ſublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. de N. 46. a
Multa ſunt ex quib. effici cogiq; poſſit. &c. de N. 66. a
Ex quibus id quod volumus efficitur & cogitur. de Leg. 176. a
Hic complexus eſt infirma, aliud enim quam cogebatur illatum eſt. de In. 58. b
Hoc cogere volebat, falſas literas eſſe. Brutus 91. b
Cogendi munus *erat eorum, qui pecunias, aut id quod a magiſtratu imperatum erat, accipiebant & colligebant, publicaniſq; vel redemtorib. vel iis, qui a magiſtratu conſtituti fuerant, tradebant.*
Ait enim, dum Gabinio pecuniam poſthumus cogeret, ex decumis imperatorum pecuniam ſibi coegiſſe, pro R.P. 127. b
Cogere pecuniam a ciuitatibus. in V. 286. b
Cogere ſtipem. de Leg. 174. a
Cum frumentum imperarem, cum ſtipendium cogerem. in V. 90. b
Iſte nauem maximam Meſſanæ publice coactis operis ædificauit. ibid. 111. a
Dubiumne eſt, quin iſta omnis improbitas cogendæ pecuniæ cauſſa nata ſit, poſt exegit tantum pecuniæ ab iis. in Ver. 187. a
Sic Coactor, *quem nunc (vt Budæus inquit) receptorem particularem vocant.*
Non intelligo hoc quale ſit: vtrum acceſſionem pecuniæ, vt noſtri coactores facere ſolent, centeſima, an deceſſionem de ſumma fecerit. pro R.P. 127. b

Digitized by Google

Cohæreo, *orationi non item tribuitur nunc a noſtris, ac olim a Romanis, quæ cohærere dicitur, cum aptæ ſunt partes inter ſe. Opponitur ei diſiuncta & contraria.*

In qua non modo crimen non hærebat, ſed vix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio. pro Cæl. 40. b

Sermo familiaris non cohærebit, ſi verba inter nos aucupabimur. pro Cæc 295. a

Non quæro iam, verumne ſit illud, dico, ea quæ dicat præclare inter ſe cohærere. de Fin. 5.

Aptiſſime cohærent inter ſe. Or 210. b

Tam autem eras vecors, vt tota in oratione tecum ipſo pugnares: vt non modo non cohærentia inter ſe diceres, ſed maxime diſiuncta atq; contraria. in A. 2.

Colligo. *Se aut animum colligere, Latinæ linguæ optimi auctores dixerunt: quod Barbari nunc exprimunt per, Reſumere animum.*

Craſſus quaſi colligendi ſui cauſſa ſe in Tuſculanum contulit. de Or. 87. a

Cum animus ſe collegit atq; recreauit. Tuſc. 160. b

Vocem ab acutiſſimo ſono vſq; ad grauiſſimum ſonum recipere & quaſi quodammodo colligere. de Or. 107. a

Tum, me, inquit, collegi, verens ne, &c. At. 278. a

Ipſi ſe collegerunt admiratione integritatis meæ, & 103. a

Iudicium tuum magni æſtimans, idq; veritus, me ipſe collegi. & 478. a

Tamen vt me collegi, cetera facilima videbantur. Ep. 40. a

Collegi ipſe me. &c. Ep. 11. b

Rogo te colligas, virumq; præbeas. Ep. 73. b

Sin aliquid virium forte collegerit. Ep. 176. a

Quid eſt autem ſeipſum colligere, niſi diſſipatas animi partes rurſum in ſuum locum colligere. Tuſcul. 226. a b

Tu te collige aliquid loci rationi & conſilio da pro Qu. 9. b

Quæ cum intuerer ſtupens, vt me recepi, quis hic inquam? de Som. 128. b

Is primo perterritus ſomnio, ſurrexit: deinde cum ſe collegiſſet, &c. recubuit de D. 92. b

Colligere beneuolentiam, *gratiam, famam, exiſtimationem, eodem modo pro captare, Latinum prorſus videtur.*

Ad iſtorum beneuolentiam conciliandam & colligendam. Qu. Fr. 301. a

Beneuo-

Digitized by Google

Beneuolentiam ciuium blanditiis & aſſentationibus colligere turpe eſt. de Am. 107 b

Beneuolentiam & bonum rumorem colligant. de Leg. 166.a

Colligere beneuolentiam a perſona alicuius. ad Her 2. a

Ex hoc labore magnam gratiam dignitatemq; colliges. Qu. Fr. 517. a

Exiſtimatio multo labore collecta. in V. 66. a

Colligere gratiam ex priuatorum negotiis. de Or. 155. a

Conſeruare famam ante collectam. in Ver. 66. a

Colligere bonum rumorem. de Fin. 116. a

Colligere laudem omnium vndiq;. Qu. Fr. 298. a

Collineo. *Hoc verbo Latine ſignificatur, quod barbare dicitur, Ferire ſcopum, figere album, iaculari, tangere album, aut papyrum.*

Quis eſt enim, qui totum diem iaculans, non aliquando collineet? de D. 133. b

Vt ſi cui ſit propoſitum collineare haſtam aliquo, aut ſagittam. de Fin. 94. b

Huic in eius ſimilitudine omnia facienda ſunt, vt collineet, & tamē vt omnia faciat, quo propoſitum aſſequatur. ibid.

Colloco *Cum hoc verbum matrimonio tribuitur quam varie collocetur cum nominibus niſi a diligenti & attento homine, cognoſci non poteſt. Itaq; modos omnes ſubiiciam, vt id quod vulgo dicitur, Filiæ virum dare, Latine, idque diuerſis modis, reddere diſcamus.*

Themiſtocles cum conſuleretur, vtrum bono viro pauperi, aut minus probato diuiti filiam collocaret. Offi. 48. a

P. Scipio Corneliam filiam Tiberio Graccho collocauit. de In. 59. a

Cuius Caii filio filiam ſuam collocauerat, affinitate ſeſe deuinxerat. de Cla. 173. a

Cum vellet ſororis ſuæ filiam in matrimonium collocare. de D. 101. b

Collocare filiam alicui. de Cla 173. a

Atque huius potentiæ cauſſa matrem in Biturigibus homini illic nobiliſſimo ac potentiſſimo collocaſſe: ipſum ex Heluetiis vxorem habere: ſororem ex matre, & propinquas ſuas nuptum in alias ciuitates collocaſſe. Cæſ de bell. Gal. lib 1

Collocare beneficium, *aut aliquid apud aliquem, pro afficere aliquem beneficio, aut aliquo bono, aut collocare be-*

Digitized by Google

ne aut male, id eſt, quod vulgo dicitur, Bene aut male impendere aliquid in aliquem.

Bene collocare beneficium Ep. 216. a

Collocare beneficium apud aliquem. Off. 48. a

Se bene apud iſtum tam multa pretia ac munera collocaſſe. in V. 247. a

Ædilitas alicui data, & recte collocata, & in loco poſita. in Ver. 243. a

Commemini, *Idem valet quod memini, ſed minus vſitatum noſtris.*

Commentarium, *Latini vocabant, & Commentarios, quæ vulgus noſtrum Regiſtrum, aut Memoriale appellat, in quibus capita tantum rei alicuius ſcribuntur & notantur memoriæ cauſa.*

Ipſa illa cenſoria contra Cn. Domitium collegam non eſt oratio, ſed quaſi capita rerum, & orationis commentarium paulo plenius de Clar. 179 a

Quam quiſque ſententiam dixerit, in commentario eſt rerum vrbanarum, e quo tu quæ digna ſunt, ſelige. Ep. 121. b

Commentarium conſulatus mei Græce compoſitum miſi ad te. At. 19. a

Antonius ciuitates donabat ex commentario. Off. 329. b

Commentarium rerum vrbanarum primum dedi L. Caſtrinio Pæto: ſecundum ei, qui has literas tibi reddet. Epiſt. 113 a

Audire decretum mercenarii prætoris ex ipſius commentario. in V. 246. b

Recita commentarium. ibid.

Ego recentem putarem memoriam ſenatus commentario meo poſſe ſuperari? pro Syl. 175. b

In eo eſt diſputatio ſcripta Carneadis, quam ſe ait in commentarium retuliſſe. Tuſ. 202. a

Id reliquum, quod ipſe in Tuſculano me referre in commentarium mea manu voluit. Att. 102. b

Commeo, *Verbum hoc e tenebris in lucem proferendum eſt: quod vulgus pro eo vſurpet, Ire & redire: quod Latini per Commeare efferunt.*

Crebro enim illius literæ ab illis ad nos commeant. At. 124. a

Inſula Delos, quo omnes vndique cum mercibus atque oneribus commeabant, pro Pom. 14 b

Nauis

Digitized by Google

Nauis quæ ad ea furta quæ reliquiſſet commearet. in V. 243. a
Cum eadem viciſſim retro commeant. de N. 65. b
Cum duo ſint genera ſyderum, quorum alterum ſpatiis immutabilibus ab ortu in occaſum commeans, nullum vnquam curſus ſui veſtigium inflectat, &c. de Nat. 35. b
Animum eſſe per naturam rerum omnem intentum & commeantem. de N. 7. b

Committo. *Committere, vt: iunguntur hæ duæ voces ſæpe a Latinis, idque iis ſignificat, quod vernaculo ſermone vix Latino, aliis verbis nullis reddi poteſt. Quare diligentius attendendum eſt, vſuq; quotidiano terendum, vt cum id quod vulgari more fere dicitur, Non debes facere, vt: cauere, aut videre debes: vt, ne, &c. exprimere, aut ſimilia efferre velimus, Latine dicamus, Non committes vt. &c. cui hoc, tanquam proprium, eſt a Latinis tributum.*
Quocirca vereor committere, vt non bene prouiſa principia ponantur. de Leg. 163. a
Ego nolo quenquam ciuem committere, vt morte multandus ſit. in A. 217. a
Non committam, vt tibi inſanire videar. E 65. b
Non committam poſthac, vt me de negligentia epiſtolarum accuſare poſſis At. 4. a
Id enim ipſum ſordidum eſt ad famam, committere vt accuſator nominetur. Off. 43. a
Non eſt meum committere, vt negligens fuiſſe videar. Epiſt. 39. b
Ipſum Cæſarem ſane de te nihil quæſtum, niſi dictum, quod diceret te dixiſſe laudandum adoleſcentem, ornandum, tollendum: ſe non eſſe commiſſurum vt tolli poſſit. & 176. b
Non committendum putaui, prius vt Alpes transgrederer. & 177. a
Non puto Cn. noſtrum commiſſurum, vt Domitium relinquat. At. 118. a
Non placuit nobis committere, vt temeritas noſtra Reipubl. noceret. & 124. b
Id autem vt accideret, commiſſum eſt Hortenſii conſilio. & 10. b
Non committam, vt tibi cum poſſim prodeſſe, non proſim. & 69. b

Digitized by Google

Ne committas, vt fruſtra properaſſe videaris. & 213.

Præſertim cum id commiſerit, vt ille alter annus etiam tertium poſſet adducere, Q. Fr. 290. a

Commiſſum nihil eſt quare ad iſtam rationem perueniretur. pro Qu. 11. a

Non committam, vt ſi defugerim, tibi cauſſam aliquam dem recuſandi. de Or. 130. a

Commiſſum eſſe aliquid alicui, *Latine ſignificabant Romani olim hoc modo, qua nos Barbare, Cadere in pœnam: vel quod Germanorum lingua dicitur,* Etwas einem verfallen ſeyn. *Gallorum vero,* quelque choſe eſtre confiſquee. *Latine redditur per Commiſſum eſſe, vulgus etiam noſtrum Germanicolatine ſic effert, in pœnam aliquam incidere. Bona alicuius confiſcenda eſſe.*

Faciemus vt palæſtritæ petant hereditatem, quod eam palæſtræ commiſſam eſſe dicant. in V. 116. a

Calumniatores ex ſinu ſuo appoſuit, qui illam hereditatem Veneri Ericynæ commiſſam eſſe dicerent. & 81. b

Pœnam octupli commiſſam perſequi. & 154. a

Nihilominus enim poteſt, vt illam mulctam non commiſerit; accepiſſe tamen ob rem iudicandam. pro Clu. 30. a

Hanc ego deuotionem capitis mei, cum ero in ſedes meas reſtitutus, tum denique conuictam & commiſſam putabo pro Dom. 242. b

Sacrum commiſſum, quod expiari non poterit, impie commiſſum eſto: quod expiari poterit, publici ſacerdotes expianto: de Leg. 173. b

Idque ne committi poſſit, ad rationem curſus annuos finiunto. ibid.

Quem Commenſalem barbari vocant, Latini Conuictorem *nominant.*

Commode, *pro bene, crebro Cicero vſurpauit: nos rarius.*

Quod literas, quibus putas opus eſſe, curas dandas, facis commode. At. 175. a

Hunc pro dignitate laudare, nemo ſatis commode poteſt. pro S. R. 24. a

Commodius feciſſent contra Rull. 87. b

Sane commode Pompeius diſtribuit binos ſingulis patribus familiarum. At. 111. b

Feceris igitur commode, mihiq; gratum, ſi me de his reb. feceris certiorem. & 156. a

Sed

Sed toto hoc genere commodius a quibuſdam, &c. diſputatur. Offic. 32. a

Sic Commodus, *bonum & facilem virum, quo quis uti poſſet, ſignificat.*

Nemo Catone proauo tuo commodior, comitior moderatior, ad omnem rationem humanitatis fuit. Mur. 139. b

In hoc genere multo te eſſe commodiorem mitioremq́; nuntiat, Q. Fr. 297. b

Qui priuatus intolerabili ſuperbia fuerit, eum commodum & ſui cognoſcentē videre in poteſtate quis ſperet? ad Her. 29. b

Commodo. *Alicui commodare aliquid, aut in aliqua re, pro commodo eſſe, iuuare, & adeſſe, tritum non eſt noſtris ſermonibus, vt olim Latinis.*

Qua ſucceſſori commodare poteſt is, qui prouinciam tradit. Epiſt. 31. b

Quibus tu quæcunque commodaueris, erunt mihi gratiſſima. ibid. 222. a

A te peto, quando apud gratos homines beneficium ponis, vt eo libentius commodes operamq́; des. &c. Ep. 223.

Quamobrem peto a te maiorem in modum vt his omnibus in rebus, quantum tua dignitas fidesq́; patietur, commodes. Epiſt. 218. b

Peto igitur abs te, vt omnibus rebus, quo ſine moleſtia tua facere poſſis, ei commodes. Epiſt. 219. a

Cupio ei ſocietati quibuſcunq́; rebus paſſim commodare. Ep. 207. a

Quicquid ei commodaueris, erit mihi maiorem in modum gratum. Epiſt. 211. a

Hæc a virtute donata, cetera a fortuna commodata eſſe videntur. pro Mar. 134. a

Commodare alicui. At. 31. b

Commodum. *Pro vix, notum parum nunc eſt, in quo obſeruetur, Cum ſemper conſequi: vt vſus Commodum diſcatur.*

Commodum ad te dederam literas de pluribus rebus, cum ad me bene mane Dionyſius fuiſſet. At. 168. b

Commodum diſceſſeras heri, cum Trebatius venit. At. 206. a

Commodum ad te miſeram Demeam, cum ad me Eros venit. At. 214. b

Communico. *Multi ex recentibus Latinis iungunt hoc ver-*

bum cum datiuo perſonam ſignificante: ſed contra conſuetudinem optimorum veterumq; auctorum, qui Communicare cum aliquo, non alicui dixerunt: vt,

Deſinant cauſſam ſuam cum Chryſogono communicare. pro S. R. 42. a

Ego prouinciam cum Antonio communicaui. in P. 80. b

Num tibi illius victoria gloriam cum illo communicandam putas? in V. 236. b

Cum omnis poteſtas deorum immortalium aut tranſlata ad vos, aut communicata vobiſcum. pro Mur. 142. a

Amicitia res aduerſas patiens communicansq; leuiores facit. de Am. 100. a

Vt ſi quam præſtantiam virtutis conſecuti ſunt, impartiant eam ſuis, communicentq; cum proximis. & 209. b

Sequitur igitur ad participandum alium alio (al. ab alio) communicandumq; inter omnes, iuſtos natura nos eſſe factos. de Leg. 152. a

Socii putandi ſunt, quos inter res communicata eſt. in V. 158. a

Præmia virtutis non oportere aut cum improbis communicari, aut in mediocribus hominibus perulgari. de In. 76. b

Commuto. *Vſum ſolum huius verbi a Cicerone diſcamus, nam vis non adeo obſcura eſt. Dicitur enim eo auctore,*

Commutare aliquid aliqua re, & cum aliqua re.

Vt cum patriæ caritate conſtantiæ gloriam commutaret. pro Seſt. 11. a

Qui fidem ſuam ad perniciem innocentis pecunia commutauit. pro Clu. 44. a

Multi leue compendium fraude maxima commutarunt. ad Her. 11. b

Poſſeſſionis inuidiam pecunia commutare. cont. Rul. 63. b

Ornandi cauſſa proprium (verbum) proprio commutatum. de Orat. 158. a

Mortem cum vita commutare. Ep. 50. a

Quis vnquam conatus eſt omnia iura & conſuetudinem omnium commutare cum vituperatione ſine quæſtu? in V. 158. a

Comparate, *Latine: quod Barbare, comparatiue, vel relatiue, reſpectiue, conditionaliter.*

Cum autem quæritur, quale quid ſit: aut ſimpliciter quæritur, aut comparate. Top. 228. a

Com-

Compareo. *Non ſiſtere ſe aut venire aliquo, vt vulgus putat, ſignificat: ſed idem valet quod Appareo.*

Illa conſpiratio conflata ita reſtincta eſt, vt nulla ſcintilla compareat incendii. Antequam.194.b

In Thucydide orbem orationis deſidero, ornamenta comparent. Or.220.a

Nobis quidem pueris oratio hac omnium optima putabatur qua vix iam comparet in hac turba nouorum voluminum: de Cla.175.b

Omnis ſuſpicio in eos ſeruos, qui non comparebant, commouebatur. pro Clu.55. b

Pompeium non comparare, nec in Balearibus omnino fuiſſe. At 186.a

Quæ ita fortuna deformata ſunt, vt tamen a natura incoata compareant. pro Syl 81.a

Comparo. *Neque vis, neq; vſus huius verbi notus eſt vulgo, cum enim idem eo Latini ſignificabant quod ſimplici verbo paro, hoc ſemper, illo nunquam vtitur. Sic tamen Cicero.*

Sed eas rationes tu ita refellis, vt cum me interrogaturus eſſe videare & ego me ad reſpondendum cõpararim, repente auertas orationem, nec des reſpondendi locum. de N. 63.a

Milo pauliſper dum vxor ſe, vt fit, comparat, commoratus eſt pro Mil 106.b

Pompeius ſe comparat, homines ex agris accerſit. Q.Fr.308.b

Inſtituere, comparare, perficere aliquam rem. pro Dom.217.a

Sed te illud moneo, vt te ante compares, & quotidie meditere. Q.Fr.297.b

Qui ludos HS.CCC. comparat. Q.Fr.328.a

Bene, male comparatum eſſe, *aut aliquid comparaſſe aliquem, pro inſtitutum eſſe, vel inſtituiſſe, in vulgus ignotum eſt. Quis enim ſic loquitur?*

Maleficium de quo iudicium comparatum ſit: de Inuen.69.a

Idcirco illa ſortitio comparata eſt, ne &c. pro Clu.44.

Bene maiores noſtri hoc comparauerunt, vt neminem regem, quem armis cepiſſent, vita priuarent. Ad Her.291.a

More maiorum comparatum, vt &c. pro S.R 35.b

Præclare legibus comparatum eſt, vt &c. At.186.a

Itaque maiores noſtri raro id accidere voluerunt præte-

Digitized by Google

res, vt conſiderate fieret, comparauerunt. pro Q. 9. a

Ius a maiorib. noſtris ita comparatū eſt; vt ciuis Rom. libertatem nemo amittat inuitus. pro Dom 228. b

Iam hoc quoq; prope iniquiſſime comparatum eſt, quod. pro Clu. 29. a

Si ita natura comparatum eſſet vt ea dormientes agerent, quæ ſomniarent de D 133. b

O miram, præclara, atque diuinitus iam a principio Romani nominis a maioribus noſtris ratio comparata, ne quis &c. pro Cor. 60. a

Ita ratio comparata eſt vitæ naturæq; noſtræ, vt alia ætas oriatur ex alia. de Am. 115 a

Genus ἐπιδεικτικὸν, quod quaſi ad inſpiciendum delectationis cauſſa comparatum eſt Or. 200. a

Cōpello. Verbum hoc prorſus a noſtris ignoratur: proco enim dicunt nomine proprio, aut nominatim aliquem nominare Cicero vero Compello, vt Appello.

Mimus quidam Accium poetam compellauit in ſcena, cum eo Accius iniuriam agit, hic nihil aliud defendit, niſi licere nominari eum, cuius nomine ſcripta dentur agenda. ad Her. 3. a

Neq; ſolum id dixit, ſed quos ei commodum fuit, appellauit. Poſtquam 206. b

Nominatim alii compellabantur, alii citabantur, alii relegabantur. Poſtquam. 211. a

Exinde compellare pater me voce videtur his verbis. de D 89. a

Quare da te in ſermonem, & perſeca, & confice, excita, compella, loquere. At 212. a

Compatior, Barbarum eſt: Latine commoueor, miſericordia moueor. Compaſſio miſericordiæ de quibus alio loco plura.

Compenſo. Hoc verbo veteres Latini ſignificarunt, quod recentes verbo ſarcio, aut reſarcio: dixeruntq; non ſolum compenſare aliquid aliqua re, ſed etiam cum aliqua re.

Certisq; operis & officiis erit, quod violatum eſt, compenſandum. Off 47. b

Veſtra in me attente audiendo benignitas prouexit orationem meam: ſed hoc compenſabo breuitate eius orationis, quæ &c.. pro Dom. 219. b

Ita

Ii tamen hoc vitium compenſant vel facultate, vel copia. Or.210.a

Vix illo otio compenſandam hanc Reipub. turpitudinem. Att. 114.

Summi labores noſtri magna compenſati gloria, mitigantur. de Or.144.a

Maſſilienſes Gallicorum bellorum pericula populi (alias a populo) Rom. copiis armisque compenſarunt. pro Fon.276.b

Damna in ſtipendiis ab iſto diſſoluta, & compenſata ætatis fructu. in V.242.b

Atque hæc omnia honoris commodis compenſantur. pro Clu.49.b

Paucitatem pedum (rectius ſyllabarum) grauitatis ſuæ tarditate compenſat Spondeus. Orat.218.a

Sed ſit offenſus, nonne compenſabit cum vno verſiculo tot mea volumina laudum ſuarum? in P.96.b

Compenſabatur tamen cum his omnibus (morbis veſicæ & viſcerum) animi lætitia, quam capiebam. de Fin.85.a

Compenſabatur cum ſummis doloribus lætitia. Ibid.

Et cum maximis curis & laboribus compenſare eam, quam ex diſcendo capiant voluptatem. de Fin.136.b

Neq; vlla re alia, quæ a nobis conſequuntur, niſi opera ſua compenſari poſſe putant. pro Mur.141.a

Si facta compenſanda ſunt, conferamus æquitatem. Antequam.194 b. (161.a

Catonis eſt dictum pedibus compenſare pecuniam. pro Flac.

Comperendinare, & Comperendinari reum: de quibus dixerunt Latini, ex his Budæi verbis ſatis intelligitur, qui ſic inquit: Comperendinati rei dici poſſunt in cauſſis criminalib. quos curia dimiſſos fide ſua eſſe voluit, hoc eſt, quos ſuæ ipſorum cuſtodiæ commiſit, vt aut vrbem carceris loco iuſti habeãt, aut priuatam aliquam domum: vt ſit interdũ ex perſonarum dignitate, & genere cauſſarum. Comperendinati aũt ideo dici poſſunt, quia non plane abſoluti ſunt, ſed veluti vadimonio quodã obſtricti, vel quia nondũ cõperta ſatis crimina, vel quia nondum innocentes ſe approbauerunt &c. Cicero 6. Ver 29 (in Ver.207.a) Videte hominis amentiã. Poſteaquam eſt comperendinatus quũ iã pro damnato mortuoq; eſſet, ludis Circenſibus mane apud Siſennã virum primarium, quum eſſent triclinia ſtrata,

Digitized by Google

argentumq; expoſitum, contemplari viſumquodq; otioſe, & conſiderare cœpit Mirari ſtultitiam alii, alii amentiā: cui comprehendinato, quum tam multi teſtes dixiſſent, quicquam illorum veniret in mentem. Comperendinatum Verrem, id eſt, qui in ſecundam actionem impetrauerat iudicium differri, Cicero damnatum inuidioſe appellat, propter ingentia crimina, teſtimoniaq; prementia, & praiudicia ab ipſo multis rebus de ſe facta: vtpote qui accuſatus repetundarum, quod Siciliam prouinciam argenteis vaſis, calatisq; ſpoliaſſet, tamen temperare ſibi apud Siſunnā nequiuiſſet, quin cupiditatem illam pranimiam calata ſupellectilis ingenitam ſibi proderet. Hactenus Budaus.

Complector. *Animo cogitatione aliquid complecti, vt Comprehendere, nobis non ita vſitatum vt Romanis olim.*

Cum complector animo, quatuor cauſſas reperio, &c. de Sen. 80. a

Nec enim minus noſtra ſunt, qua complectimur animo, quam qua oculis intuemur. Ep. 73 b

Complexus igitur ſum cogitatione te abſentem. Ep. 23. a

Omne cœlum, & totam terram mente complecti. de Fin. 88. a

Animo rei alicuius magnitudinem complecti. de Orat. 86. b

Quod cogitatione tantum & mente complectimur. Orat. 197 b

Te rogo, vt qua ſucceſſori amiciſſimo commodare poteſt is qui prouinciam tradit, ea pro noſtra conſtantiſſima voluntate erga te cura ac diligentia complectare. Ep. 31 b

Complecti aliquem, *pro amare, aut quod Germanice dicitur,* zu hertzen nemen.

Cum Oppius me hortaretur vt adoleſcentem totamq; cauſſam manumq; veteranorum complecterer. At 261. a

Rogo te vt hunc adoleſcentem humanitate tua comprehendas id eſt, complectaris E. 210. a

Frater eius mecum eſt multum: quare vt inſtituiſti, complectere adoleſcentem. Qu. Fr. 321. b

De ipſo Tito Annio tantum tibi polliceor, te maiore beneuolentia erga te, ſi complecti hominem volueris, habiturum eſſe neminem Ep. 20. b 21. a

Veterem pro eius erga te beneuolentia ſingularique officio libenter ex tuis literis complexus ſum. At. 280. b

Quare

Digitized by Google

Quare da te homini complectetur, mihi crede. Epiſt. 22.a

Neminem vnquam eſt hic ordo complexus honoribus & beneficiis ſuis. de Pro 77 a

Complecti aliquem beneficio. pro Planc. 276. b

Complecti aliquem beneuolentia pro Mur. 132 b

Eodem modo Comprehendo quoq; vſurpatur: vt, Comprehendere multos amicitia. pro Cal 40.a

Vehementer mihi gratum feceris, ſi hunc adoleſcentem humanitate tua comprehenderis Ep. 210.a

Is omnibus officiis per ſe, & per patrem, per maiores ſuos totam Atinitatem præfecturam comprehendit. pro Plan. 268 b.

Comprimere, *aut compreſſum frumentum, librum, dixerunt Latini. Barbari vero, apud ſe tenere, Intertenere frumentum. Sed ſic Latine loquamur.*

Omnis improborum vis diu collecta & inueterata compreſſo odio atque tacito iam erumpebat in actum pro Dom. 225 b.

Clauſum & compreſſum frumentum poſſidere. in V. 5.

Græci & ciues Romani, qui frumentum compreſſerant, magnum numerum pollicentur. At. 82. a

Orationem illam ita compreſſeram, vt nunquam emanaturam putarem. At 44. b

Compromiſſum. *Eorum eſt qui arbitrio iudicium litis alicuius concedunt, parituroſq; ſe ſententiæ & arbitrio eius promittunt.*

Quod iudicium ſecũdum Heraclium de compromiſſis factum eſt in V. 122 a

Pœnis compromiſſisq; interpoſitis. Ibid.

Sed a magiſtris cum contenderem de proferendo die, probauerunt mihi, ſeſe, quo minus id facerent, & compromiſſo & iureiurando impediri Ep. 201 b

Quæro abs te, quid ita de hac pecunia, de tuarum tabularum fide compromiſſum feceris, arbitrum ſumſeris, quanto æquius & melius ſit dari repromittique ſi peteres. pro Q. R. 46 b

Compromitto. *Compromiſſum facio. Tribunitii candidati compromiſerunt HS CCCC in ſingulos apud Catonem depoſitis petere eius arbitratu. Q. F. 316. b*

Digitized by Google

Concedo. *Concedere de iure ſuo aliquid, Latini dixerunt, cum ſignificare voluerunt, Alicui aliquid condonare de eo in quo ius haberet.*

Multa multis de ſuo iure concedere. Off. 46 b

Concedere, *pro cedere: nos non vtimur, vt Latini olim.*

Vt vix Appronio illud de familiaritate concedere videatur. in V. 130. b

Vt magnitudini medicinæ magnitudo doloris concederet. Tuſc. 223 a

Etſi de cupiditate nemini concedam. At. 202. b

Non concedo tibi in deſperatione. Att. 234. a

Concernere *aliquid, aliquam rem, Barbarum eſt: Latine Pertinere ad aliquid.*

Concido *ſæpe transfertur a Cicerone, & eleganter ad ſimilia: vt,*

Cum omnem auctoritatem ſenatus in conſpectu populi Rom. conciderės. de Or. 143. a

Vos decretis veſtris Antonium concidiſtis. in A 200. a

Antonius nondum erat veſtris tam grauiſſimis, tamque multis iudiciis, ignominiis conciſus. in A. 241. b

Vatinium arbitratu noſtro concidimus. Q. F. 309. b

Hæc autem vniuerſa concidunt etiam minutius. Ac. 11. b

Concilio. *Imperitiores hic admonendi ſunt, ne dicant, Conciliare aliquem cum aliquo ſed inter ſe, vel alicui conciliare. Sic enim Cicero locutus eſt.*

Oratio conciliat inter ſe homines, coniungitq; naturali quadam ſocietate. Off. 11. a

Feras inter ſe partus atq; educatio & natura ipſa conciliat. pro S. R. 28. b

Illud non dubito, quin ſi te mea ſumma erga te ſtudia parum mihi adiunxerunt, Reſpub. nos inter nos non conciliatura, coniuncturaq; ſit. Ep. 63. b

Simul atq; natum ſit animal, ipſum ſibi conciliari & commendari ad ſe conſeruandum. de Fin. 95.

Nec Pompeii gratiam mihi per hanc cauſſam conciliari puto. pro Pom 27. b

Si quis Deus veſtram mihi beneuolentiam ad audiendum conciliaret. pro Clu. 19. a

Concio. *Latine idem valet quod Græce ἐκκλησία. Itaque templum ipſum non recte Eccleſias vocamus: ſed quæ eccle-*

Digitized by Google

eccleſiæ ſint, Latine conciones appellari debent.
Libri Protagoræ concione combuſti. de Nat 14.a
Quid aliud fuit in quo concio rideret, niſi illa vultus & vocis imitatio? de Or. 131.a
Conſul aduocat concionem, habet orationem talem, qualem &c. pro Seſt. 8.b
Aduocare concionem donandi cauſſa. in V. 190.a
Concio quæ ex imperitiſſimis conſtat. de Am. 118.b
Clamor concionis. de Fin. 80.b
Ex hac ego lege ſecunda concionis voluntate omnia illa tollebam. At. 18.a
Nullam maiores noſtri vim concionis eſſe voluerunt. pro Fl. 149.a
Græcorum totæ reſpub. ſedentis concionis temeritate adminiſtrantur: Ibidem.
Non ſunt eadem iſta labes, eas habet conciones, ea miſcet, ea turbat. de Aruſp. 254 b
Concipio, *ad ea ſæpe transfert Cicero, quæ animi ſunt, quibus aliquid concipimus.*
Si liberum conceptam dulcedinem animo incluſam continetis. Antequam 192.b
Odium in aliquem conceptum iam diu continere. Poſtquam. 198.a
Veruntamen nocturnis vigiliis iudicium illud conceptum ac meditatum eſt de Ar. 257.a
Qui in republica violanda fraudes inexpiabiles concepiſſent. Tuſ. 163.b
Ita neceſſe fuit, aut hæc flagitia animo concipere. de N. 14.b
Concipere furorem ex maleficio. in V. 250.b
Concipere vitium. de L. 190.b
Concipere magnam voluptatem auribus. in V. 224.a
Voluptas animo concepta atque comprehenſa. de F. 65.a
Principio quaſi adumbratas quaſdam intelligentias animo ac mente concepimus. de L. 168.a
Diſcordia, ira acerbior intimo & odio & concepta. Tuſ. 213.
Cum iam in præcordiis conceptam mortem contineret. & 169.a
Concipere verbis, *aut* concipere, *eſt certa verba præſcribere, in quæ aliquis iurat, aut aliquid promit-*

tit. Quod ita iuratum eſt, vt mens conciperet fieri oportere, id obſeruandum eſt. Off. 73. b

Concipere vadimonium. Qu Fr. 316. a

Inde, Conceptis verbis iurare.

Africanus cum eſſet Cenſor, & in equitum cenſu C. Licinius Sacerdos prodiiſſet, clara voce dixit, ſe ſcire, illum verbis conceptis peieraſſe. pro Clu. 45. b

Concretus. *Vim huius vocabuli vulgus phyſicorum non nouit: idcirco compono & compoſitum eſſe, pro, Concretum eſſe, vſurpat. Non enim ea, quæ conflata ſunt ex variis naturis, & commixta in vnum corpus, Compoſita a Cicerone dicuntur, ſed concreta. Vt corpora concreta ſunt ex elementis, non compoſita: de quo in differentiis plura. Hoc loco tantum ſic loqui, cum commixtionem ſignificare volumus, a Cicerone diſcamus.*

Nihil eſt in animis mixtum atq; concretum, aut quod ex terra natum atq; fictum eſſe videatur. Tuſ. 62. a

Quoniam nihil ſit animis admixtum, nihil concretum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex. Tuſc. 163. a

Quid enim obſecro te, terrane tibi, aut hoc nebuloſo & caliginoſo cœlo, aut ſata, aut concreta videtur, tanta vis memoriæ? & 161. a

Nam nunc quidem quanquam foramina illa, quæ patent ad animum a corpore, &c. tamen terrenis concretisq; corporibus ſunt interſepta quodammodo. & 158. a

Neceſſe eſt vt animi ferantur ad cœlum, & ab his perrumpatur & diuidatur craſſus hic & concretus aer, qui eſt terræ proximus. Tuſ 157. a

Aer purus ac tenuis, cœlum craſſum atque concretum. de N. 34. a

Pingue & concretum eſſe cœlum. de D. 107. b

Species deorum quæ nihil habeat concreti, nihil ſolidi, nihil expreſſi, nihil eminentis. de N. 16. a

Deus omne quod erat concretum & corporeum, ſubſternebat animo. de Vn. 199 b

Aer fuſus & extenuatus in ſublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. de N. 46. a

Initia vnde omnia orta, generata, concreta ſunt. Tuſ. 242. a

Nam

Nam ſanguinem, bilem, pituitam, &c. videor poſſe dicere, vnde concreta, & quomodo facta ſint. Tuſc. 160. a

Corpus concretum ex elementis. de N. 65. b

Etenim aut ſimplex eſt natura animantis, &c. aut concretum ex pluribus naturis. &c. 66. a

Cum claram ſpeciem concreto lumine luna Abdidit. de Diuin. 84. a

Complexus es illud funeſtum animal ex nefariis ſtupris, ex ciuili cruore, ex omnium ſcelerum importunitate, & flagitiorum impunitate concretum. in P. 84. a

Concurro. *Sunt quædam & huius verbi locutiones noſtris hominibus ignotiores, vt,*

Res contrarias concurrere. de Fin. 131. a

Alicuius rei ſigna concurrere. ad Her. 7. b. 8. a

Nomina concurrere. At. 253. a

Sæpe concurrit, vt eodem tempore multa mihi agenda ſint. pro Plan. 27. a

Quæ vt concurrant omnia, optabile eſt. Offic. 10. a

Nemo ſomniis crederet, niſi iſta caſu nonnunquam forte temere concurrerent. de D. 137. b

Concidere *vulgus dicit, quod Latinum non eſt.*

Concurſo. *Neq; huius verbi vſus Latinæ linguæ ſtudioſis ſatis notus eſt. Sic enim Cicero eſt locutus.*

Concurſare abſolute, aut Concurſare locum aliquem.

Vt noſtras villas obire, & mecum ſimul lecticula concurſare (al. circumcurſare) poſſis. E. 95. b

Qui armati noctes dieſq; concurſabant. pro S. R. 31. b

Concurſabant barbatuli iuuenes. At. 9. a

Prætores concurſare. in V. 241. b

Obire prouinciam, & concurſare. in V. 251. b.

Domos fere omnium concurſare. pro Mur. 134. b

Deos immortales concurſare omnium mortalium non modo lectos, verum etiam grabatos. de D. 135. a

Sic & Concurſatio, *vt,*

Libonis & Hypſæi non obſcura concurſatio & contentio, in eam opinionem rem adduxerunt. Epiſt. 2. b

Laborib. & concurſationib. confectum eſſe, E. 153. b

Imperiti dicunt Diſcurrere, *aut* Curſitare, *illud enim nuſquam apud claros auctores in ea ſignificatione inuenietur: hoc autem Terentius eodem modo eſt vſus, cum dixit,*

Ne ſurſum deorſum curſites: quod idem eſt quod concurſare: vulgari lingua reddimus idem per Vmblauffen Das gantze Land vmblauffen. *Galli,* courir dec a dela. *Barbari, diſcurrere, aut curſitare per totam regionem. Concurſare vero Latini.*

Condico. *Ignorantia huius verbi, plurima alia, quibus tamen ſententiam non aſſequimur, ad quotidianum ſermonem adhibemus. Sic Cicero:*

Craſſus cum mihi condixiſſet, cœnauit apud me in mei generi Craſſipedis hortis. Ep. 15. b

Vulgo promittere ſe venturum ad cœnam.

Condio. *Huius verbi vſus plane obſcuratus eſt: idcirco reuocandus. Is enim hic eſt: Condire herbas, cibos.*

Nam dum volunt iſti lauti terra nata, quæ lege excepta ſunt, in honorem adducere, ſungos, heluellas, herbas, omnes ita condiunt, vt nihil poſſit eſſe ſuauius. Ep. 107. b

Perſpicuum eſt enim, quo compoſitiones vnguentorum, quo ciborum conditiones, quo lenocinia corporum proceſſerint. de N. ss. 20. b

Cibos condire, *Latinis eſt in hac ſententia, quod vulgus dicit, Saporem addere cibis. Aromata addere aut commiſcere cibis. Aromatizare dicunt pharmacopolæ. Quod Latinis tam vſitatum eſt, vt etiam tranſtulerint ad alia.*

Labor in venatu, ſudor, curſus ab Eurota, ſitis, fames: his enim rebus Lacedamoniorum epulæ condiuntur. Tuſc. 247. a. b

Quare non erunt illa quidem meliora, ſed certe condita iucundius. pro Mur. 140. a

Omnino duo ſunt quæ condiant orationem, verborum, numerorumq; iucunditas. Or. 215. a

Qui vitia, quæ ab natura habet, etiam ſtudio atq; artificio quodam malitiæ condiuit. pro Clu. 32. b

Neq; eſt vlla temperatior oratio, quam illa, in qua aſperitas contentionis oratoris ipſius humanitate conditur. de Or. 128. a. b

Hilaritate triſtitiam temporum condire. At. 200. a

Conditus, conditor, *in eadem ſententia ſic ignotæ ſunt locutiones, quæ ſignificant aliquid ſale aut aromatis conſeruare.*

Operibus hominum, id eſt, manibus cibi etiam varietas inueni-

nenitur, & copiæ: nam & agri multa ferunt manu quæſita, quæ vel ſtatim conſumantur, vel mandentur condita vetuſtati. de N. 56 b. (Poteſt etiam Condita legi a Condo)

Perſæ mortuos cera circumlitos condiunt. Tuſc. 171. a

Conditio. *Vulgus imperitum vſurpat hoc vocabulum pro loco aut munere, dicit enim, cum locum petit, aut munus aliquod, Conditionē ſe petere nō habere conditionem, Mala aut bona conditio. In qua ſententia apud nullos Latinos veteres inuenitur: ſed pro eo dixerunt, locum aut munus petere, aut habere, &c.*

Condo. *Sunt & huius verbi quædam reconditæ locutiones, quarum vſus, quod vulgo ignoretur, eſt inculcandus. vt, Fructus, frumentum condere.*

Serere, percipere, & condere fructus. de Sen. 81. b

Scientia condendi ac reponendi fructus. de N. 57. b

Vt eſſet locus cōparandis condendisq; fructibus. cont. Rul. 83. b

Neque homines murium ac formicarum cauſſa frumentum condunt. de N. 57. b

Sic, Pecuniam condere. pro Clu. 32. b. pro Rul 80. a. ſignificat id, quod Germanis nobis eſt, Hinderſich legen. *Gallis,* ſerrer. *Vulgo, frumentū, aut fructus ad ſeruandum reponere: de pecunia dicunt Theſaurizare.*

Condoleo. *Obſeruandum hic eſt, non ſignificari hoc verbo, Commoueri dolore, aut affici alicuius caſu: vulgus tamen ſic loquitur: Condoleo tibi, condolere miſeris : quod Germanicum potius eſt, quam Latinum, dicimus enim* Mitleiden haben mit einem. *Galli,* ie ſuis auſſi fache de voſtre mal que vous, *Latini vero, Commoueri dolore, miſericordia, triſtitia &c. Condoleo enim nihil aliud ſignificat quam Doleo. Sic enim Cicero ſemper eſt vſus. Condoluit mihi latus, pes, dens, &c. & nulla in alia ſignificatione.*

Conduco. *Vna huius verbi forma eſt loquendi tam noſtris temporibus obſcurata, quam nota illis priſcis Romanis. vtebantur enim illi hoc verbo, cum ſignificare vellent, aliquem redemiſſe opus, quod certa pecunia, de qua conuenerat, perficeret. Nam per redimere idem quoq; ſignificarunt: locabat vero is, a quo conducebant.*

Redemtorem aliquid conducere faciendum.

Redemtor, qui columnam illam de Cotta & de Torquato conduxerat faciendam. de D. 118. a

Digitized by Google

Sic Conductor: *vt,*

Is reſpondit, ſe eius operis HS. CCCVI. conductorem fuiſſe. At. 319. a

Imperiti dicunt, Opus aliquod faciendum acceptare, aut ſuſcipere: quod ſermoni vulgari ſimile eſt: ſic enim loquitur, Ein Werck annemmen. *Galli,* Entrependre de faire quelque choſe.

Confero. *In primis obſeruandum eſt, hoc verbum non inueniri apud Ciceronem in ea ſententia, in qua nunc plerunq; ab imperitis vſurpatur. Cum ſignificare volunt, aliquid vna adferre, quod Germanice per* Mit ſich bringen *dicitur, Gallice,* apporter auec ſoy, *hoc verbum adhibere ſolent. vt, Conferre librum, veſtem, aut aliquid ſecum: in qua conſtructione nunquam Latini illi puriores ſunt vſi. Cum enim hoc exprimere vellent, dicebant: Vna adferre, Secum ferre, Vna ferre, &c.*

Sunt & alia quadam huius verbi locutiones, quas aut ignorat, aut abutitur vulgus: vt,

Conferre culpam, crimen, aut aliquid in aliquem.

In me conferre omnem temporum illorum culpam. At. 135. a

Falſo aliquid conferri in aliquem. pro Mil. 115. a. E. 62. b

Multa in Plancium, quæ nunquam dicta ſunt, conferuntur. pro Planc. 266. a

Cum in filium cauſſam conferret. At. 196. b

Conferre inuidiam mortis in aliquem pro Flac. 154. b

Conferre crimen in aduerſarium. de Or. 125. a

Scitum eſt enim, cauſſam conferre in tempus. de Or. 164. a

Omnibus pene in ore pro his Latinis eſt, reiicere culpam, crimen, aut aliquid in aliquem. Quod non memini me neq; apud Ciceronem, neq; apud vllos idoneos auctores legere.

In fugam ſe conferre. pro Cæc. 298. a. fugere.

Aliquo ſe conferre. de Or. 162. b. Ep. 190. b. proficiſci.

Iter aliquo conferre. Ep. 174. a

Iter aliquo verſus conferre. At. 40. b. Vulgo vertere aut conuertere ſe alio, Viam ſuam vertere alio.

Tempus omne conferre ad aliquid. pro Pom. 3. a

Quod alii quoq; per impendere dixerunt, ſic Conferre curam, diligentiam in aut ad aliquam rem.

Omnes curas & cogitationes in Rempubl. conferre. Off. 33. a

In valetudinem ſuam diligentiam conferre. E. 258. b

Pluri-

Plurimum operæ, ſtudii, diligentiæ, laboris ad conficiendum aliquid conferre. At. 52. b

Curas conferre ad dignitatem alicuius. Ep. 151 b

Me omnem meam curam atq; operam ad philoſophiam contuliſſe. E. 48. a

Vt omne noſtrum conſilium, ſtudium, officium, operam, laborem, diligentiam ad amplitudinem tuam conferamus. E. 144. a

Omne ſtudium atque ingenium contulit Archias ad populi Rom. gloriam laudemq; celebrandam. pro Arc.

Impendere operam, ſtudium, diligentiam, curam in aliquam rem, aut alicui rei, *poſteri dixerunt: Cicero vero Conferre, vt exempla oſtendunt.*

Conferre beneficia, officia, beneuolentiam, & ſimilia in aut erga aliquem.

Beneuolentia, quam erga me a pueritia contuliſti. E 146. a

Voluntatem aliquam in aliquem conferre. E. 211. a

Officia in aliquem conferre. Off. 10 b

Beneficium in aliquem conferre. Ibid.

Et hæc quoq; per Impendo dixerunt. Impendere beneficia, officia in aliquem. Cicero, Conferre.

Conferre ferrum, manus, ſigna cum aliquo.

Galli cum M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt. pro Font. 276. b

Conferre ſigna cum hoſtibus. in P. 90. a

Caſtra caſtris collata in Theſſalia audiebamus. de D. 132. a

Conferre pedem. pro Planc. 268. a

Idem quod Congredi, Pugnare, Prælium facere.

Conferre capita.

Conferrent viri boni capita: de commeſſatione loquerentur inter ſe. in Ver. 154.

Indocti dicunt, Capita ſimul trudere Capita coniungere. Sic enim vulgo loquimur, Die Häupter zuſammen ſtoſſen. *Galli,* parler teſte a teſte.

Conficio. *Propria ſignificatio huius verbi plurimis nunc ignota eſſe videtur. Quis enim ex vulgo vtitur hoc verbo pro efficio, aut facio? cum tamen veteribus illis, præſertim Ciceroni, nihil fuerit vſitatius.*

Veſtem aliquam conficere. in Ver. 213. a

Annulum, pallium, ſoccos conficere. de Or. 154. b

Digitized by Google

Sunt aliæ cauſſæ, quæ ipſa conficiunt, aliæ quæ vim aliquam ad conficiendum afferunt. Part. 238. a

Sic & aliis permultis attribuitur. Exclamatio conficit ſignificationem doloris. ad Her. 28. b

Suauitas vocis & lenis appellatio literarum bene loquendi famam confecerat de Cla 188

Cum in ſpem venero, de compoſitione aliquid me conficere ſtatim te certiorem faciam. At 150. a

Vno capite, quo reuocabor, modo res conficiatur, ero contentus. Att. 51. a

Sententiis decem & ſex abſolutio confici poterat.

Facinus aliquod conficere per aliquem. pro S.R. 31. a

Conficere munus ſuſceptum. de Or. 109. b

Bellum aliquod conficere. Ep. 66. a. pro Pom. 9. b

Negotium aliquod conficere, At 11 b. 263. a. 104. b

Mandata exſequi & conficere. in A. 222. a

Sol curſus annuos conficit. de N. 18. b

Sermonem aliquem conficere. de Or. 87. a

Longam viam conficere. de Sen. 78. a

Motus animorum conficere. de Or. 138. b

Duæ partes cauſſæ ſunt confectæ. pro Quint. R. 7. a

Et ex illis aliquæ, & quæ ſequuntur, pro perficio vſurpantur.

Nondum ſatis. Adde nec ea, &c. confectum eſt. Topic. 223. a

Illam partem perpoliam atq; conficiam. de Or. 119. b

Pro Concludere. *Ex quo conficitur, vt ſic &c. de Inuent. 56. a*

Aut ita vt id ſolum, quod conficitur, inferatur. de Inu. 56. a

Significatur quoque hoc verbo, quod Germanice dicitur per zu wegen bringen: *Gallice,* obtenir & paracheuer, *vt,*

Idemq; tu plurimum operæ ſtudii, diligentiæ laboris ad conficiendum reditum meum contuliſti. At. 52. b

Reditum, ſi me tantum amas, quantum certe amas, hominibus confice. Ep. 132. b

Exercitum conficere, pro Pomp. 15. b. At. 125. a

Bibliothecam conficere. At. 4. b

Pecuniam conficere. contra Rul. 72. b. pro Flac. 163. pro Syl. 150. a

Germanice, Geldt zu wegen bringen / Geldt auffbrigen. *Gallice,* luy faire trouuer argent. *Inducti, efficere, vt pecuniam acquirat, Acquirere, Inuenire pecuniam.*

Confi-

Conficere cum aliquo, *idem quod Tranſigere cum aliquo.*
Cum heredibus confeciſſem. Ep. 96. a
Tu cum Appella Chio confice de columnis. At. 191. b
De Acutiliano negotio quod mihi mandaras, confeci. Attic. 3. b
Te ſpero cum Publio confeciſſe. At. 220 b
Cum adiungitur tempori ſignificat, quod imperitiores dicunt per Finire, Explere vt,
Sic enim annuum tempus conficitur. At. 245. b
Cum tu hæc leges, ego iam annuum munus confecero. Epiſt. 24. b
Iſocrates prope centum confecit annos. Or. 214. a
Qui omnem vitæ ſuæ curſum in labore corporis conficeret. pro Cœl. 45. a
Qui recte curriculum vitæ a natura datum confecerit. de Vn. 202. a
Cum ſexaginta annos confecerit, reliquos dormiat. Tuſc. 168 a
Hortenſius tamen hunc curſum confecit. de Or. 119. b
Eleganter vſi ſunt quoq; veteres hoc verbo, pro conſumere.
Vetuſtas omnia conficit ac conſumit. pro Mar. 132. b
Meus me mœror quotidianus lacerat & conficit. At. 42. a
Confici mœrore, dolore, pudore. E 234. a
Corpus noſtrum tenuiſſima ſæpe de cauſſa conficitur. de Ar. 153. b
Illa valetudine magis conficere ſe, quam me tueri poſſet in caſtris. E 153. b
Fame & frigore confici. Offi. 57. b
Deſiderio confici. Or. 199. b
Curis confici: Epiſt 56. b 153. a
Solicitudo me conficit. At. 182. a
Cruciatu ſummorum dolorum confectus. At. 177. a
Senio confectum eſſe pro Mil. 108 b
Senectute confectum eſſe. in P. 97. a
Significant quod vulgus dicit per Fere mortuum eſſe frigore, fame, mœrore, &c. Conficere aliquid, pro, Deuorare, & conſumere, occidere, affligere.
Plures iam pauones confeci, quam tu pullos columbinos. Epiſt. 138. a

Qui ſuam rem non minus ſtrenue, quam poſtea publicam cõfeciſſet, egeſtatem & luxuriam domeſtico lenocinio ſuſtentauit. Poſt. 206. a

Hæc ſica nuper, vt ſcitis; me ad regiam pene confecit. pro Mil. 168. b

Licinius hoſtes conſecutus eſt, & confecit. de In. 76. a

Ibes maximam vim ſerpentum conficiunt. de N. 21. b

Confectus vulneribus. Poſt 201. a

Haud poteſt grauioribus a me verbis vulnerari, quam eſt ſtatim in facto ipſo à Pub. Seruilio confectus & trucidatus. de Ar. 243. b

Conficere cibum: Dentes aduerſi acuti diuidunt eſcas, intimi autem conficiunt. de N. 53. a. Id eſt, mandendo terunt. Kewen machent.

Confido. *Cum ad Fido ſignificatione accedat, ſatis notum eſt: ſed cum ablatiuo coniunctum vulgo non eſt valde vſitatum. Sic enim veteres Latini loquebantur.*

Niti & magnopere confidere aliqua re. pro Clu. 18. a

Illum, quo antea confidebant, metuunt. At. 131. b

Vrbe aliqua confidere. E. 190. b

Nimis confidere. Off. 15. a

Lingua vernacula hoc modo reddimus proprie hæc per Trotzen / auff ein ding pochen: *inde, Confidenter loqui,* Trötzlich reden/pochen. *Gallice,* parler audacieuſement.

Confirmo. *Sunt & quædam huius verbi locutiones apud veteres, quæ nunc vulgo ignorantur, præſertim illa, quibus ſignificabant, Affirmare, aſſerere: vt,*

Hoc mihi non modo confirmauit, ſed etiã perſuaſit. At. 254. a

Qualis, vt arbitror, nemo vnquam erit: & vt confirmare poſſum, certe nunquam fuit. de Am. 77. a

Hoc vero fieri plane non potuiſſe confirmo. de Or. 109. a

Ego tibi confirmo, eam &c. Pro Pom. 17. b

Memini me ex multis audire; te de glorioſo & celeri reditu meo confirmare. E. 83. a

Omni hoc vobis ratione confirmare poſſum; me &c. contra Rul. 68. b

Difficile eſt hoc de omnibus confirmare. pro Arch. 188. b

De me tibi ſic promitto atq; confirmo, me &c. Epiſt. 40. a

Nos potius dicere ſolemus: Certo aliquid dicere, aut affirmare: quod tamen Latinum eſt.

Confido:

Conflo. *Reſtituendus quoque eſt vſus huius verbi, quod prorſus nunc a multis negligatur. Significamus vero hac voce ea, quæ ex pluribus quaſi vnum efficiuntur: vt,*

Ipſum mare ſic terram appetens littoribus ſic cludit (al. eludit, ali. alludit) vt vna ex duabus naturis conflata videatur. de N. 46. a

Ex his duabus diuerſis ſicuti familiis vnum quoddam eſt cõflatum genus a poſterioribus. de In. 63. a

Quibus ex rebus conflatur & efficitur id, quod quærimus, honeſtum. Off. 4. a

Exercitus perditorum clandeſtino ſcelere conflatus. pro Syl. 173. a in A. 194. a

Ex perditis conflata improborum manus. in C. 102. b

Rem aliquam conflare, iudicium aliquod. pro S. R. 19. a

Venus totam illam accuſationem, iudiciumq; conflauit. in V. 132. a

Faciam vt intelligatis in tota illa cauſſa, quid res ipſa tulerit, quid error affinxerit, quid inuidia conflarit. pro Clu. 19. b

Hoc totum a matre conflatum eſt, & perfectum. pro Clu. 21. a

Bellum quod natum, conflatum eſt, & perfectum. in A. 173. b

Vnde hoc totum ductum & conflatum mendacium. pro Q. R. 53. a

Summam alicui inuidiam atque infamiam eſſe conflatam. pro Clu. 34. a

Conflare alicui inuidiam ex aliqua re pro Cal. 34. a

Domi pleraq; eius conflata ſunt. pro Syl. 174. a

Seditionem conflare. Off. 38. a

Suſpicionem alicui conflare. ad Her. 7. b

Crimen conflare Part. 240. b

Periculum aliqua re conflari. pro Syl. 169. a

Tumultum gladiatorum conflare. ibidem.

Negotium alicui conflare. in V. 135. b

Iniuria nouo ſcelere conflata. pro S. R. 18. b

Pecuniam conflare. pro Seſt. 18. a

Clodius nefarias cum multis ſcelerum pactiones ſocietatesque conflauit. de Ar. 253. b

Congruo; *cum datiuo vel ablatiuo idem quod conuenio; aptus ſum, congruens; conueniens. Quod notare vo-*

lui, ne cum imperitis Congruum diceremus. nam neq; Cicero, neq; ante, aut poſt tempora Ciceronis hoc verbo veri Latini ſunt vſi. Nunc vero vulgus dicit, Orationem congruam eſſe, pro Latinam eſſe: cum neque Congruens oratio, in ea ſententia Latinum ſit. nam Congruo & Congruens, rem cum qua conferuntur, adiunctam habent.

CONIICIO, habet & præter communem ſignificationem quaſdã locutiones, quæ vulgarem conſuetudinem loquendi fugiunt. Eæ enim ſunt:

Coniicere ſe, pro abſcondere. pro Plan. 165. a

Sub ſcalas tabernæ librariæ ſe coniecit. in A. 164. a

Appius in vltimam prouinciam ſe coniecit, Tarſum vſque. At. 76. b

Sin ſe in intimum coniicere vellent, non ſatis cõmode calceati & veſtiti id facere poſſent. pro C. 51. a

In Epicuri nos aduerſarii noſtri caſtra coniecimus. E. 138. b

In latebram aliquam ſe coniicere. de D 117. b

Sic in carcerem, vincula, eculeum, arcas, &c Sic alia pleraque ſunt non ita nobis nota, vt olim Latinis.

Maledicta in aliquem coniicere. Orationem aliquam improbe in viros clariſſimos coniectam eſſe. pro Seſt. 11 b

O præclare coniectum a vulgo in illam prouinciam omen cõmunis famæ atq; ſermonis. in V. 112. a

Hæc omnia crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam Serui, coniecta ſunt. pro Mur. 143. b

Conferre, ante idem ſignificare demonſtratum eſt: vulgus dicit, Scommata in aliquem iacere, aut dicere.

Coniicere ſe in fugam. pro Cal. 51. a

Dare ſe in fugam, Fugere.

Libellus qui in Epiſtolam coniectus eſt. At. 149. a

Itaque id prooemium conieci in eum librum, quem ad te miſi. At. 255. b

Quam legem iiſdem prope verbis noſtri viri in decimam tabulam coniecerunt. de D. 183 a

Per Referri hæc etiam dici poſſunt. Sic quoque & hæc quæ ſequuntur.

Coniicere cauſſam in locos. pro Plan 277. a

Ego vero illa ipſa ludens conieci in locos communes. Parad. 116. a

CONIVNGO. Quæ & hoc verbo fiunt loquendi formæ, no-

me, noſtris hominibus obſcuriores ſunt, quod vulgari ſermone non eodem modo exprimamus. Amicitiam coniungere, neceſſitudinem, hoſpitium cum aliquo. pro Clu. 26. b. in Ver. 233. a. pro Deiot. 151. a. Pro Contrahere, Conciliare.

Bellum coniungere reges potentiſſimos. pro Pom. 9. a

Eſt ad bellum aliquod ſuſcipiendum omnes opes conferre.

CONIVNCTE. Dialectici obſeruent, coniuncte dici aliquid id eſſe, cui contrarium eſt ſimpliciter dici.

Si ſimpliciter dictum ſit, ſuſcipiunt Dialectici vt iudicent, verum ne ſit, an falſum, & ſi coniuncte ſit elatum, & adiuncta ſint alia: iudicent, rectene adiuncta ſint. de Orat. 123. a

CONNEXVM. Connecto, Connexus, communis ſignificatio ſatis nota eſt: ſed Connexum quid Cicero vocet, vulgus Dialecticorum prorſus ignorat. Idem .n. eſt Connexũ, quod ὑποθετικὸς συλλογισμὸς, quem Barbari conditionalem ſyllogiſmum dicunt. Sic enim Cicero ait:

Ipſa enim ratio connexi, tum conceſſeris ſuperius, cogit inferius concedere. Acad 24. a

Quæro enim, ſi Chaldæi ita loquantur, vt negationes infinitarum coniunctionum potius, quam infinita connexa ponant: cum idem medici, cur geometræ, cur reliqui facere non poſſunt? medicus inprimis, quod erit ei perſpectum in arte, non ita proponet: Si cui venæ ſic mouentur, is habet febrem, ſed potius illo modo. Non & huic venæ ſic mouentur, & febrem is non habet. de Fat. 143. a Vide plura ibidem.

CONQVEROR. Queror & deploro aliquam rem, nota quidem eſt ſignificatio, ſed vſus non item. Sic enim Cicero eſt locutus: Conqueri aliquem cum aliquo.

Satis habeas, nihil me etiam tecum de tui fratris iniuria conqueri. E. 60 b

Contriſtauit hæc ſententia Balbum Cornelium: & ſcio eum conqueſtum eſſe cum Scipione. Ep. 119. b

Recentiores, alicui conqueri aliquid dicunt: ſed cum datiuo Latinorum optimi auctores non iunxerunt.

CONQVIESCO. Pro Quieſco ſimplici verbo notius eſt, quam pro delectari, & quaſi toto animo quieſcere in aliqua re, vt ſic dicã, vſurpatur. Idem .n. ſignificat, quod Acquieſco. In ſtudiis conquieſcere. Ep. 129. a. At. 20. b

Vt ætas noſtra iam ingraueſcens in amore atq; in adoleſcentia conquieſcat tua. Ep.18 b

In amici mutua beneuolentia conquieſcere. de Am. 100 .a

Habebam quo confugerem, . vbi conquieſcerem, cuius in ſermone & ſuauitate omnes curas doloreſque deponerem. Ep. 51. b

Cõſcendo. *Et ſine adiunctione vocis Nauis ſignificat, In nauem accedere: aut, Ire qua quis vehitur.*

Tu Velim quamprimum conſcendas, ad meque venias. Q. Fr. 307. b

Si Cn. bene comitatus conſcendiſſet, & conſules tranſiſſent. At.135. a

Quamobrem conſcende nobiſcum, & quidem ad puppim, vna nauis eſt iam bonorum omnium. E.199 a

Ab eo loco conſcendi, vt tranſmitterem. in A.154. a

Conſcendere nauem. Ep 40. b in Piſ. 99. b

Barbari, Ire ad nauem, Zu ſchiff gehen. *Galli monter ſur mer, s' embarquer.*

Conſcientia. *Ab indoctis & Barbaris pro mente & animo. aut mente nonnunquam Conſcientia dicitur, ſic enim vulgus nunc loquitur, Ego non poſſum bona conſcientia hoc facere. Qua conſcientia hoc facis? Mala conſcientia aliquid facere, Latini vero eandem ſententiam aliis verbis proferebant. Dicebant enim, Bona mente, animo, voluntate aliquid facere. Nam conſcientia bona, mala, recta, idem proprie ſignificat, quod bonorum, malorum factorum conſcientia. Eſt enim Conſcientia, animi aſſenſio certa & firma, cuius teſtimonio de iis, quæ aut in mente aut factis commiſſa ſunt, conuincimur & obſtringimur.*

Conſcius *cum datiuo, qui quoque genitiuo redditur, paucis certe notum eſt: vt,*

Conſcium eſſe aliquem alicui rei. de Or.192 a

Vides officium agi meum quoddam, cui tu es conſcius. in V. 229. a

Nolo viros primarios eſſe temeritati & mendacio conſcios. in V.229 a

Huic tanto facinori tua mens liberalis conſcia eſſe non debuit. pro Cal. 48. b

Qui mihi in priuatis rebus omnibus conſcius eſt. At. 16. a

Conſciſco. *Conſciſcere ſibi mortem, quoniam a vulgari-*

gari conſuetudine alienum eſt, reſtituendum vna cum ceteris eſſe putaui.

Aratores mortem ſibi ipſi conſciuerunt. in V.176.b

Iunius necem ſibi ipſe conſciuit. de N.27.b

Is mortem ſibi ipſe conſciſſet. pro Clu.54.a

Themiſtocles veneno ſibi mortem conſciuit. de Cl.168.a

Mortem mihi cur conſciſcerem cauſſa viſa non eſt. cur non optarem, multa. Ep.97.a

Aut capiendus tanquam exilio locus: aut conſciſcenda mors voluntaria Ibidem.

Vulgo ſeipſum occidere, aut interficere, ſeipſum ſuſpendere.

Conſector. *Vſus huius verbi communem loquendi rationem prorſus fugit. Multis enim modis a veteribus illis Romanis vſurpabatur: vt,*

Conſectari aliquid. Ac ne omnia conſecter, comprehendam breui. Or 87.b

Tardi ingenii eſt, riuulos conſectari fontes rerum non videre. de Or.119.a

Siſenna in hiſtoria puerile quiddam conſectatur. de Leg. 157.a

E quibus nos id potiſſimum conſectati ſumus, quo Socratem vſum arbitramur. Tuſ.230.a

Vitium, quod nonnulli de induſtria conſectantur. Or.146.b

Amare, conſectari, adipiſci velle aliquid. de Finibus 55.b 94.a

Si tam vere homines verba conſectarentur, quam rem. pro Cac.295.a

Bonus ciuis non opes aut potentiam conſectabitur. Off 17.a

Vitioſa conſectari imitando. de Or.117.a

Significat diligenter perſequi, ſequi, aſſectare.

Debita conſectari.

Ne exiſtimes, qui non debita conſectari ſoleant, quod debeatur remiſſuros. At.212 a *Barbari. Sape ab aliquo exigere debitum: Latine vero dicitur quoque, Sape monere.*

Conſectari aliquem clamoribus, conuitiis, ſibilis At 33.a

Lingua petulantiſſima conſectari aliquem. in Sal. 275.b

Conſentio. *Veterum literis nihil eſt vſitatius: noſtris*

temporibus quia ignoratur, Concordare potius omnibus eſt in ore.

Literæ recitatæ in Senatu nequaquam conſentire cum oratione Furnii viſæ ſunt. E.146 b

Motus cum verbis ſententiisq; conſentientes. de Cla.177.a

Epicurus non conſentit cum Cyrenaicis. Aca.33.a

Alicui aliquid conſentire Hæc eis quæ de Fabio ſcribis, valde conſentiunt. At 102.a

CONSERO, *conſerui, conſertum.*

Conſerere manum cum aliquo. pro Font. 276.b. At. 215.a Tuſ.219.b pro Mur.128.a

Hinc locutio Iureconſultorum: Aliquem ex iure manu conſertum vocare. de Or.88.b. pro M. 129.b. At 241. b. *In ius vocare poſſeſſionum cauſſa.*

CONSIGNO. *Quoniam vſus huius verbi pene interiit, barbara conſuetudine diuturna pro Latinis ſunt recepta. Sic enim Latinorum optimi ſunt locuti.*

Tabulæ maxime ſignis hominum nobilium conſignantur. pro Quin.4.b

Ratio certa eſt Athenienſium & publicis & priuatis literis conſignata. in V 171.a

Quæ publicis popul. Rom. literis monumentisq; conſignata ſunt. pro Deiot.150.b

Priuilegii vim auctoritate honeſtiſſimorum hominum, & publicis literis conſignauit Poſt 210.b

Fundi quos tibi pater publicis commentariis conſignatos reliquit. de O 129.b

Barbari dicunt, Sigillare, aut ſi qui emendatius loqui velint, ſubſignare, quod apud Ciceronem in ea ſententia non inuenitur, neque item ſubſcribere.

CONSILIVM. *In hac voce obſeruandũ eſt, Conſilium pro Senatorum cœtu, aut iudicum conſeſſu a Cicerone ſæpe vſurpari: ne, quod quidam volunt, putemus in ea ſignificatione ſolum per c ſcribi.*

Senatus eſt ſummum pop.Ro. populorumq; & gentium omnium ac regum conſilium. pro Dom.227.b

Nec vero ſomnia grauiora ſi quæ ad Remp. pertinere viſa ſunt, a ſummo conſilio neglecta ſunt. de Diu 80.b

Nulla eſt in hac vrbe ſocietas publicanorum, nullum collegium, nullum concilium, nullum denique commune conſilium

Digitized by Google

lium, quod non. pro Dom. 227. b

Conſules re audita amplius de conſilii ſententia pronuntiauerunt. de Cla. 172. a

Veniendumve ſit in conſilium tyranni, ſi is aliqua de re bona deliberaturus ſit. At. 155. a

Aduocare conſilium. in Vat. 31. b

Dimittere conſilium. de Leg. 192 b. de Or. 95. a

In iudicio vero & in eo conſilio, in quo ex cunctis ordinibus ampliſſimi viri iudicarent, nunquam exiſtimaui ſpem vllam eſſe habituros Milonis inimicos ad &c. pro Mil. 102. a

Te & hos, qui tibi in conſilio adſunt &c pro Q. 1. a

Si apud hoc conſilium ex opibus, non ex varietate cauſſa penditur. &c Ibid.

Cauſſam cognoſcit, & amplius de conſilii ſententia pronuntiat. in Ver. 246. b

Sententia ſine conſilio, damnatio ſine defenſione in Ver. 214. a

Cur eum cum in conſilium iretur, abeſſe patiebantur? cum in conſilium mittebant, Stalenum iudicem non requirebant. pro Clu. 35. a

CONSPVTO. *Significat hoc verbo Cicero, quod Barbari dicunt, in os alicui, aut faciem alicui ſpuere.*

Clodiani noſtros conſputare cœperunt. Q. Fr. 308. a

CONSTITVO. *Admonendi hic mihi tantum viſi ſunt lectores, Conſtituere ſignificare id, quod imperitum vulgus dicit per Proponere. Sic enim loquitur, Propoſui aliquid facere: quod per Conſtituere proprie dicitur. Conſtituere enim ſignificat Latinis idem quod nobis Germanis,* Etwas für ſich nemen *Gallis deliberer. Proponere vero,* Sich etwas fürſetzen. *Gallis, metire en auant. Sed quid interſit, in differentiis oſtendemus.*

Conſtituo præterea de tempore *dicitur, de quo conuenit inter aliquos vt aliquid fiat: vt,*

Placuit Cæcinnæ de amicorum ſententia conſtituere, quo die in rem præſentem veniretur. pro Cæc. 288. b

Cæcinna ad conſtitutam diem tempuſque venit. pro Cæc. 291. a

Scio pactam & conſtitutam eſſe cum Manlio diem. in Cat. 102. a

Diem Tyrannioni conſtituemus. At.186.a

Vt conſtitueris te cuipiam aduocatum in rem præſentem eſſe venturum. Off.7.a

Tametſi hac de re puto te conſtitutum, quid facturus ſis, habere E.115.a

Conſtitui cum hominibus, quo die Meſſanæ mihi præſto eſſent in Ver 122.a

Sicca reſcripſit conſtitutum ſe cum eo habere. At.194.a

Quare ſi quid (al quod) conſtitutum cum podagra habes, fac in alium diem differas. Ep 98.a

Audiſtis auctionem populi Romani, proſcriptam a tribuno plebis, conſtitutam in menſem Ianuarium. con.Rull 61 b

Aiunt conſtitutum eſſe cum ſeruis, vt venirent ad balneas. pro Cæl.50.b

Sane vellem non conſtituiſſe in Tuſculanum me hodie venturum eſſe L Lælio. de Or.108.b

Ad conſtitutam diem decedere. Ep 24.a

Concludere, *& tempus præſcribere quo aliquid fiat, vulgo dicitur.*

Conſtituere *ſignificat quoq;, quod indoctiores per* Ordinare *dicunt: vt,*

Leges, iura conſtituere, cont. Rul.89. a. de In.69.a. pro Dom. 238.a

Conſtituta reſcindere vel tollere, At.84.b

Supplicium in aliquem conſtituere. pro S.R.29.b. in Ver.259.a pro S.R.29.b

Supplicium alicui maleficio conſtituere pro S.R.30.a

Pœnam alicui conſtituere. pro Cæc.293.a

Optime factis pœna eſt maxima conſtituta. Qu.Fr.306.a

Pœnam in aliquem conſtituere. pro Dom 222.a

Conditionem aliquam conſtituere pro Cæc.292.b

Legem aliquam virtuti conſtituere. Ibidem.

Actionem alicuius rei conſtituere. Ibid.

Accuſatorem conſtituere. in Ver 56.b

Iudicium conſtituere. Part.238 b

Auctionem hereditariam conſtituere in Ver.287.a

Ac ſi, vt nonnullis in ciuitatibus fieri ſolet, patronus huic cauſſa publice conſtitueretur. pro Murena 124 b

Regem aliquem conſtituere. pro Deiot.148.b

Digitized by Google

Bene morata & bene conſtituta ciuitas. de Clar 165 b
Prouinciam al cui conſtituere. in V. 84 b. Ordinare, *vulgus dicit.*
Corpus bene conſtitutum alicui eſſe. P. I. 178. a
Corporis firma conſtitutio. Offi. 75. b. Barbare, Bene complexionatum eſſe bonam complexiam habere.
Bene de rebus domeſticis aliquem conſtitutum eſſe. pro Seſt. 23. b. Bene inſtructam domum habere
Conſto. *Sunt quædam & huius verbi loquendi formæ, indoctioribus ignotæ: vt,*
Merita alicuius in aliquem conſtare. E. 12. a
Officia alicuius in aliquem conſtare. E 177. b
Mea in te omnia ſummæ neceſſitudinis officia conſtabunt. E. 32. b & 33. a
Significant conſtanter benefacere alicui.
Conſtare alicui fructum otii ſui. E. 94. b
Scire dicunt Barbari, quam bene otium ſuum impenderit, Rationes poſſe dare otii ſui.
Conſtat inter omnes. de In. 55. a. In. A. 180. b
Quaſi hoc perſpicuum ſit, conſtetq; inter omnes, eſſe Deos de N. b. de O. 143. a. Orat. 218. a. Q. Fra. 294. b. de Fin. 128. a. Id eſt, Conſtanter omnes confirment.
Adhuc quæ dicta ſunt, arbitror mihi conſtare, cum ceteris artis ſcriptoribus. ad Her. 3. a
Tota oratio ſibi conſtat, & ex omni parte ſecum ipſa conſentit. de Vn. 196. a
Si humanitati tuæ conſtare voles. At. 6. a
Si tibi conſtare vis. At. 174. a
Parum ſibi conſtare Offic. 15 a
Iudices tamen in Oppianico ſibi conſtare & ſuperioribus iudiciis conſentire debuerunt. pro Clu. 30 a
Conſtare in vitæ perpetuitate nobiſmet ipſis, nec in vllo officio claudicare. Offic. 24 a
Vulgo, In vna ſententia non permanere, ſed de vno in alterum cadere. Sic enim Vulgaris ſermo ſonat.
Conſtruo. *Cum ad ædificia naues & ſimilia accommodatur, ſatis notum eſt: ſed nummos & res & copiam conſtruere, non item.*
Pecunia conſtructa & coacervata. contra Rul 63. a
Tanti acerui nummorum apud iſtum conſtruuntur, vt iam

Digitized by Google

appendantur, non numerentur pecuniæ. in A. 178 b

Multa & magnifica res conſtructa & recondita. de Or. 98.

Copia ornamentorum vno in loco conſtructa. Ibid.

Eſt quod Barbari dicunt, in cumulum colligere, Cumulos magnos facere.

CONSTRVCTIO. *Obſeruandum eſt, Conſtructionem quidem de tota orationis compoſitione dici, præſertim quæ ornatus cauſſa fit: Conſecutionem vero de Grammatico ordine, quo caſus & partes conſequuntur certa ratione: vt,*

Oratio conformanda eſt non ſolum electione, ſed etiam conſtructione verborum. de Or. 86. a

Verborum apta, & quaſi rotunda conſtructio. de Cla 190. a

Magna & ornata conſtructio verborum. ad Her. 26. a

Compoſitio eſt verborum conſtructio, quæ facit omnes partes orationis æqualiter perpolitas. ad Her. 27 b

Conſecutio in coniunctione verborum ſeruanda eſt, ne generibus, numeris, temporibus, perſonis, caſibus, perturbetur oratio. Nam vt in ſimplicibus verbis: quod non eſt Latinum, ſic in coniunctis, quod non eſt conſequens, vituperandum eſt. Par. 231. a

Barbari vocant Regimen orationis. Quod enim Latini vocant Conſequi, & Conſequens, illi Regere, & Regens. Sic enim aiunt, Amo regit accuſatiuum: cum dicendum eſſet, Accuſatiuus conſequitur Amo, aut iungitur vel coniungitur datiuo.

CONSVLO. *Admonere hoc loco volui imperitiores, ne conſulo tibi, pro Suadeo tibi, aut Auctor ſum tibi, quēadmodum ſolent, deinceps dicant, nam neq; Cicero, neq; antiquiores ſic ſunt loquuti. Significat enim Conſulo tibi, aut rebus, ſaluti, gloriæ, &c. tuis, longe aliud ac vulgus putat, nimirum, Conſilio, opera, ſtudio alicui, aut rebus alicuius adeſſe, & iuuare. Nunc vero nihil pene tam tritum eſt, quam Conſulo tibi, vt abeas. Quid mihi conſules? Ego hoc tibi conſului. Cum Latini dixerint, Ego tibi ſuadeo, Ego tibi auctor ſum, &c.*

CONTENDO. *Quæ huius verbi locutiones ab imperitiorib. nunc negligantur, hæ ſunt.*

Contendere corpus, neruos, &c.

Onera contentis corporibus facilius feruntur; remiſſis opprimuntur. Tuſc. 187. a

Magnum

Digitized by Google

Magnum onus ſed dignum, in quo omnes neruos ætatis induſtriæq; meæ contenderem. in Ver. 72. b

Te rogo vt omnes tuos neruos in eo contendas, ne quid mihi ad hanc prouinciam temporis prorogetur. Ep. 25. b

Contendit omnes neruos Chryſippus, vt perſuadeat, &c. de Fat. 144. a

Inde, Contendere vt aliquid ab aliquo fiat.

Aliquid ab aliquo contendere.

Aliquem aliquo contendere, pro, Summa celeritate proficiſci.

Iter a Vibone Brunduſium petere contendi. pro Plan. 279. b

Dyrrhachium petere contendi. pro Plan. 280. a

Si potuiſſemus, quo contendimus, peruenire. Or. 206. a

Tarſum veni, inde ad Amanum contendi. At. 79. a

Mihi dubium non eſt, quin Brunduſium contendam. At. 127. a. Inde:

CONTENTVS. *Contento curſu hoſtium claſſis Italiam petebat. pro Mur. 132. a*

Ad tribunatū contento ſtudio curſuq; veniamus. pro Seſt. 3. a

Vt in fidibus plurimis. ſi nulla earum ita contenta numeris (al. neruis. al. omittunt.) ſit, vt concentum ſeruare poſſit, omnes æque incontentæ ſint: ſic &c. de Fin. 123. a

Baliſtæ lapidum, & reliqua tormenta telorum eo grauiores emiſſiones habent, quo ſunt adducta atq; contenta vehementius. Tuſ. 187. a

Alias contentius alias ſubmiſſius dicere. de Or. 162 b

Socrates vſq; ad veſperum contentius ambulauit. Tuſ. 247. a

Contenta vox)(Summiſſa vox. Or. 202. a

CONTESTOR. *Propria ſignificatio huius verbi pene eadem quæ obteſtor: vt, deos hominesq; conteſtari. Sed præterea Iuriſperitorum quoque vocabulum eſt. Conteſtari enim litem dicuntur. vt inquit Feſtus: duo aut plures aduerſarii, quod ordinato iudicio, vtraq; pars dicere ſolet, Teſtes eſtote.*

Nam iſte cum eo litem conteſtatam habebat. pro Q. R. 51. a

Cum lis conteſtata cum Flauio damni iniuria eſſet. pro Q. R. 54. a

In hanc rem me cognitorem dediſti: lite conteſtata, iudicio damni iniuria conſtituto, ſi ſine me cum Flauio decidiſti. pro Q. Roſ. 50 a

Non enim procuratores litem conteſtabuntur: quo facto

Digitized by Google

non ſum neſcius ſponſores liberari A. 261. a

Significat Conteſtari litem, teſtari, & fidem dare, diſceptare & ſtare velle iudicis ſententia.

Contineo, *& Continentem eſſe, pro Coniungi & coniunctã eſſe, in vſu vix nunc eſt. Sic tamen Cicero eſt locutus.*

Eorum coniunctione pars oppidi, quæ appellatur inſula, mari diſiuncta anguſto ponte rurſus adiungitur & continetur. in V. 227. b

Cappadociæ pars, quæ cum Cilicia continens eſt. Ep. 241. b

Mari aer continens eſt de Nat. 49. a

Huic fundo continentia quædam prædia atq; adiuncta mercatur. pro Cæc. 287. a

Hic fundus, qui fundo eius antiquo continens eſt. Ibid. b

Mare diſſimile eſt proximo ei continenti Ac 16. b

Barbari mire hic ſe torquent. Dicunt vnam terram eſſe cũ illa terra, ex vna terra in alteram poſſe pedibus iri, &c. Latini vero continentem eſſe Inde etiam aliis rebus cohærentibus & coniunctis, vt nullum interuallum interſit, attribuitur, vt,

Ex eo natus ſeſe e continenti genere tertiam victimam reipub. præbuit de Fin. 77. b

Motus ſenſus coniunctus & continens in infinito nullus eſſe poteſt. de N. 7. a

Natura rerum vno conſenſu iuncta eſt & continens. de Diu. 115 b

Proxima & continens cauſſa mouet aſſenſionẽ. de Fat. 149. a

Continentia cum ipſo negotio ſunt ea quæ ſemper affixa eſſe videntur ad rem, neq; ab ea poſſunt ſeparari. de In. 50 b

Continenti ſpiritu)(Intermiſſo. Or. 163 a

Sed nihil interpellabo: continentem orationem audire malo. Tuſc. 151. b

In extrema oratione continens vox remedio eſt voci. ad Her. 20. a

Continentia tua ſcripta, in quibus perpetuam rerum geſtarum hiſtoriam complecteris. Epiſt. 68. a

Rudes & imperiti pro his loquendi modis dicunt. Vnus poſt alterum ex eodem genere, Vno ſpiritu. Continenter eadem ſignificatione.

Continenter vno ſpiritu multa dicere. ad Her. 20. a

Quomodo enim probes continenter imagines ferri? aut ſi continen-

tinenter, quomodo æterna? de N. 23. a

Continenter vnum verbum non in eadem ſententia ponere. Or. 209 a

Continuo, Continuatus, Continuatio, Continuus, *pene in eadem ſignificatione vſurpantur, qua Contineo, Continens.*

Contra. *Quomodo communi ſignificatione accipiatur, notum ſatis eſt: ſed contra ac, cõtra quam, conſuetudine vulgari non ita eſt tritum.*

Si deniq; aliquid non contra ac liceret factum diceretur, ſed contra atq; oporteret. pro Cor. 56 a

Si hæc contra ac dico eſſent omnia: tamen. in Ver. 202. a

Contra ac dicat, accipi ac ſentiri velle. Or. 209. a

Omnia fere contra ac dicta ſunt, euenire. de D. 119. b

Cum contra ac Deiotarus ſenſit, victoria belli iudicarit. in A. 227. b

Iam enim faciam contra atq; in ceteris cauſſis fieri ſolet, pro Syl. 186. a

Factus eſt enim mea culpà contra quam tu mecum egeras. Qu. Fr. 290 a

Clamare contra quam deceat & quam poſſit, hominis eſt impudentiſſimi. de Or. 116. b

Quanquam quid ego de veſtro iure contra quam propoſueram, diſputo? pro Dom. 237. b

Contraq; faciunt quam pollicentur. ad Her. 24. b

Barbari dicunt, Contrarium facere quam promiſerat, Contrarium eſſe quam aliquis dicat, &c. Sed Latini. Contra, ac, atque, contra quam, &c. Sic contra, ſine ac aut quam: vt,

Non is ſum qui obtrectem libenter: ſed contra, qui laudem omnia. Acad. 45. b

Quæ bona ſunt, mala putant: bona contra, quæ mala. de Fin. 13. a

Ea ſumenda dicebat: contraque contraria. Aca. 45. b

Nos qui domi ſumus, tibi beati videmur: at contra, nobis tu præ nobis beatus. Ep. 48. b

Ergo vt hi miſeri, ſic contra illi beati. Tuſ. 231. b

Non enim culpa tua eſt, ſi te aliqui timuerunt, contraq; ſumma laus. &c. pro Mar. 134. a.

Ad cauſſam pertinet, caute, an contra demonſtratum ſit. de Or. 139. a

Digitized by Google

Xenophontis librum, qui Oeconomicus inſcribitur, nos e Græco in Latinum conuertimus. Offic. 51. b
Carmina a te admodum adoleſcentulo conuerſa de N. 46. b
Conuitium *Facere conuitium, fieri, ſuſtinere conuitium: hæ latinæ locutiones, vt pleraq; aliæ, vulgo ignorantur.*
Legiones ei grande conuitium fecerunt. At. 257. b
L. Quintius conuitium C. Iunio iudici quæſtionis maximum fecit. pro Clu. 33. a
Cum ei magnum conuitium fieret cuncto a Senatu. E. 153. a
Conſectari aliquem conuitiis. At. 33 a
Sod os tuum ferreo Senatus conuitio verberari noluiſti. in P. 93. a
Suſtinere quotidianum alicuius conuitium. pro Q. 11. b
Barbari *Clamare contra aliquem, Vociferari in aliquem.*
Quem commenſalem barbari vocant, Latini Conuictorem nominant.
Cor. *Sæpe pro animo Cor Barbari dicunt ſimilitudine linguæ vulgaris: vt, Tu non habes cor, cor remittere, Duro corde eſſe, malo corde, bono corde eſſe. Quoniam Germanice dicitur,* Kein Hertz habē/Guthertzig ſeyn/Kleinhertzig/ꝛc. *Gallice,* Tu n'as point de cœur. *Latini vero, animum habere malum, bonum animum. Cicero enim nunquam fere vtitur hac voce, niſi cum aut partem illam corporis humani, quæ vitæ fons eſt, nominat: aut ſolum cum hanc formam loquendi, Aliquid alicui cordi eſſe, ſermone vſurpat.*
Credo. *Sæpe hoc verbum non in communi ſignificatione, ſed pro puto, aut particula aliqua ſententiam exornante, aut complente a Cicerone adhibetur.*
Cum iſta res nihil commouiſſet eius animum ad quem veneratis, languidiore, credo fluuiō in cauſſa fuiſtis? in A. 141. b
Quo tandem animo hoc tyrannum tuliſſe creditis? pro Mil. 108. b
Non fuiſſe credo fas clariſſimorum virorum formas illi teterrimo parricidæ aliquid decoris afferre. pro Mil 118. b
Senatus credo, prætorem eum circumſcripſiſſet. pro Mil. 119. a
Immoderati credo, hominis & turbulenti. in A. 229 a
Item, & hæc ratio loquendi, Mihi crede, Ciceroni valde vſitata, noſtris pene eſt ignota.

Non

Non ſum (mihi crede) mentis compos At.138 b

Finem nullum facio (mihi crede) Caſsi, de te cogitandi. Epiſt. 183. a

Illuſtrabit (mihi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria. E.6.a

Mihi crede iſtuc, vt cetera At 215.b

Affirmantis eſt locutio.

CVM. *coniungitur frequenter hæc vox cum tempore a veteribus Latinis: quod noſtri homines non imitantur, quia vulgari ſermone eodem modo non explicant.*

Vix annus interceſſerat ab hoc ſermone, cum iſte Norbanum accuſauit. de Or.117.a

Vna vox interceſſerat, cum iſte illum ſic diligebat, vt diceres, inter eos omnia eſſe communia. in V. 26 b

Dies nondum decem interceſſerant, cum ille alter filius necatur. pro Clu.23 a

Vnus & alter dies interceſſerat, cum &c. pro Clu.32.b

Aliquot enim ſunt anni, cum vos duos elegi A.147 b

Multi anni ſunt, cum ille in are meo eſt Ep 251.a

Iam anni quadringenti ſunt cum hoc accidit. Or 213.b

Iam biennium eſt, cum virtuti nuntium remiſiſti. Epiſt. 253.a

Biennium præteriit, cum ille aſſiduo curſu cubitum nullum proceſſit At.207.b

Vulgus aliter loquitur: dicit enim, Ante duos aut multos annos, aut Iam biennium eſt, ex quo ego te non vidi.

Cum *aliquando ſignificat quod: vt, Præclare facis, cum tenes memoria, &c de Fin.91 b*

Bene facitis cum venitis. ad Her.39.c

Tibi gratias ago, cum tantum meæ literæ potuerunt, vt, &c. E 214 a

Gratulor tibi, cum tantum vales apud Dolabellam. Ep.133.a. A.216.b

Mihi gratiſſimum feciſti, cum eum nobis amicum, quam ſeruum eſſe maluiſti. Ep.263 a

Sæpe de L.Craſſo videor audiſſe, cum te togatis omnibus anteferret. de Nat.13.a

CVPIDE. *Cupide aliquid facere, aut agere, Latini dicebant: cum quis cupiditate nimia victus aliquid faciebat, quod æquum non eſſet.*

Digitized by Google

Hoc ſi tu cupidius factum exiſtimas, Cæſari attribues. de Orat.110.a

Cum vtriſque ſeparatim locutus eſt, ne cupide quid agerent. Off.7.b

Quid cupide a Senatu, quid temere fiebat. in An. 170.b

CVPIO. *Alicuius cauſſa cupere, aut alicui cupere, Latinè dicebant; cum ſignificare vellent amorem & beneuolentiam in aliquem.*

Is mihi cauſſam tradidit, quem ſua cauſſa cupere ac debere intelligebat. pro S.R. 43.b

Dolabellæ cauſſa & cupio, & debeo. At.249.a

Cupere omnia cauſſa alicuius. in Ver.145. a

Vehementer cupere cauſſa alicuius E.227.a

Cuius cauſſa omnia tum cupio, tum mehercule etiam debeo. Epiſt.230.b

Tibi cui maxime cupio, ſatisfaciam. E.245.a

Faueo Curioni, Cæſari honeſtiſſime cupio, pro Pompeio emori poſſum. E.26.a

CVRA, Curatio. *Notandum hic fuit, vulgus Medicorum Curam dicere pro Curatione. nam ſic loquitur, Suſcepit curam huius, aut alicuius; Perfecit curam, adhibuit curam talem &c. Cicero vero id ſic dicere ſolet:*

Medici grauioribus morbis periculoſas curationes & ancipites adhibere coguntur. Off. 7.b

Aeſculapius poteſt præſcribere per ſomnium orationem valetudinis de D.134.a

De medico tu bene exiſtimari ſcribis: ſed plane curationes eius non probo. E.258.a

Alia quædam ad eum eſt admouenda curatio. Tuſ.221.b

Sic quoq; Curare corpora.

Corpora curari poſſunt, animorum nulla eſt medicina. Tuſc. 191. a

Vinolentis te quibuſdam medicaminibus ſolere curari. in Piſ. 82. a

D.

DE. *Hanc præpoſitionem noſtri homines rarius pro Ex, aut genitiuo pluralis numeri vſurpant, cum tamen vſitatiſſimum ſic veteribus fuerit loqui: vt,*

Ex tot generibus nullum eſt animal præter hominem, quod

habeat

Digitized by Google

habeat notitiam aliquam Dei: deq; ipſis hominibus nulla gens eſt, quæ non habendum ſciat eſſe Deum. de Le.160.b

De Græcis autem facetus Socrates. Off.23 a

Nemo fuit, qui rem vllam de meis bonis attigerit. pro Dom. 235. a

Si quis vnquam de noſtris hominib. fuit. pro Fl.147.b

Nemo de iis qui peritiſſimi ſunt. de Or.101.a

Magnum quoddam opus: atq; haud ſciam, an de humanis operibus longe maximum. de Or.115.a

Vnus de illis. pro Mil. 114 a

Ego iſtum de ſuperiorib. pene ſolum lego. de Cl.175.b

De firmiſſimis alia prima ponet, alia extrema. Or.201 b

Vt de ritibus patriis colantur optimi. de Leg.178.b

Quidam de collegis noſtris. E.178.a

Nihil ex ſacro, nihil de publico attigi. in V.131.b

Mitte ad nos aliquem de tuis tabellarium. At.78.a

Comitia de minore parte populi facta. contra Rul.70.b

Multa de ſuis ſecum aſportabant. Parad.117.a

Et ſexcenta alia: quæ ipſe obſeruare apud Ciceronem poteris.

Eadem elegantia eſt in his locutionibus: De amicorum conſilio, de alicuius ſententia.

De amicorum ſententia Roſcius Romam confugit. S.R. 22. b

Facere aliquid de ſententia atq; auctoritate alicuius. Cal.52 a

Minos leges ſanxit de Iouis ſententia. Tuſ.182.a

Nihil faciam, niſi de ſententia tua. At 104.b

Capere conſilium de ſententia alicuius. in Ver.116.b

Cæſar non eſt facturus quicquam, niſi de meo conſilio. Attic. 215. a

Puer literas patris aperire ſolet, idque de meo conſilio. Attic. 93. b

Facere aliquid de conſilio alicuius. E.184 b

Vix tamen ſibi de mea voluntate conceſſum eſt. A.55.a

Barbari dicunt, Aliquid facere ſecundum conſilium, aut ſententiam, aut voluntatem alicuius.

Vnum ſupereſt genus loquendi, quod ab indoctioribus ignoratur, cum De cauſſam notet: vt,

Excipere quibus de cauſſis non liceat. pro Clu.42.b

De pace quæ viſa ſunt, reſpondi. At.150.a

Digitized by Google

Hoc ſi tu cupidius factum exiſtimas, Cæſari attribues. de Orat. 110. a

Cum vtriſque ſeparatim locutus eſt, ne cupide quid agerent. Off. 7. b

Quid cupide a Senatu, quid temere fiebat. in An. 170. b

CVPIO. *Alicuius cauſſa cupere, aut alicui cupere, Latini dicebant, cum ſignificare vellent amorem & beneuolentiam in aliquem.*

Is mihi cauſſam tradidit, quem ſua cauſſa cupere ac debere intelligebat. pro S.R. 43. b

Dolabellæ cauſſa & cupio, & debeo. At. 249. a

Cupere omnia cauſſa alicuius. in Ver. 145. a

Vehementer cupere cauſſa alicuius E. 227. a

Cuius cauſſa omnia tum cupio, tum mehercule etiam debeo. Epiſt. 230. b

Tibi cui maxime cupio, ſatisfaciam. E. 245. a

Faueo Curioni, Cæſari honeſtiſſime cupio, pro Pompeio emori poſſum. E. 26. a

CVRA, Curatio. *Notandum hic fuit, vulgus Medicorum Curam dicere pro Curatione. nam ſic loquitur, Suſcepit curam huius, aut alicuius, Perfecit curam, adhibuit curam talem, &c. Cicero vero id ſic dicere ſolet:*

Medici grauioribus morbis periculoſas curationes & ancipites adhibere coguntur. Off. 7. b

Aeſculapius poteſt præſcribere per ſomnium orationem valetudinis de D. 134. a

De medico tu bene exiſtimari ſcribis: ſed plane curationes eius non probo. E. 258. a

Alia quædam ad eum eſt admouenda curatio. Tuſ. 221. b

Sic quoq; Curare corpora.

Corpora curari poſſunt, animorum nulla eſt medicina. Tuſc. 191. a

Vinolentis te quibuſdam medicaminibus ſolere curari. in Piſ. 82. a

D.

DE. *Hanc præpoſitionem noſtri homines rarius pro* Ex, *aut genitiuo pluralis numeri vſurpant, cum tamen vſitatiſſimum ſic veteribus fuerit loqui: vt,*

Ex tot generibus nullum eſt animal præter hominem; quod habeat

habeat notitiam aliquam Dei: deq; ipſis hominibus nulla gens eſt, quæ non habendum ſciat eſſe Deum. de Le.160.b

De Græcis autem facetus Socrates. Off.23 a

Nemo fuit, qui rem vllam de meis bonis attigerit. pro Dom. 235. a

Si quis vnquam de noſtris hominib. fuit. pro Fl.147.b

Nemo de iis qui peritiſſimi ſunt. de Or.101.a

Magnum quoddam opus: atq; haud ſciam, an de humanis operibus longe maximum. de Or.115.a

Vnus de illis. pro Mil 114 a

Ego iſtum de ſuperiorib. pene ſolum lego. de Cl.175.b

De firmiſſimis alia prima ponet, alia extrema. Or.201.b

Vt de ritibus patriis colantur optimi. de Leg.178.b

Quidam de collegis noſtris. E.178.a

Nihil ex ſacro, nihil de publico attigi. in V.131.b

Mitte ad nos aliquem de tuis tabellarium. At.78.a

Comitia de minore parte populi facta. contra Rul.70.b

Multa de ſuis ſecum aſportabant. Parad.117.a

Et ſexcenta alia: quæ ipſe obſeruare apud Ciceronem poteris.

Eadem elegantia eſt in his locutionibus: De amicorum conſilio, de alicuius ſententia.

De amicorum ſententia Roſcius Romam confugit. S.R. 22. b

Facere aliquid de ſententia atq; auctoritate alicuius. Cal.52 a

Minos leges ſanxit de Iouis ſententia. Tuſ.182.a

Nihil faciam, niſi de ſententia tua. At 104.b

Capere conſilium de ſententia alicuius. in Ver.116.b

Cæſar non eſt facturus quicquam, niſi de meo conſilio. Attic. 215. a

Puer literas patris aperire ſolet, idque de meo conſilio. Attic. 93. b

Facere aliquid de conſilio alicuius. E.184 b

Vix tamen ſibi de mea voluntate conceſſum eſt. A.55.a

Barbari dicunt, Aliquid facere ſecundum conſilium, aut ſententiam, aut voluntatem alicuius.

Vnum ſupereſt genus loquendi, quod ab indoctioribus ignoratur, cum De cauſſam notet: vt,

Excipere quibus de cauſſis non liceat. pro Clu.42.b

De pace quæ viſa ſunt, reſpondi. At.150.a

Digitized by Google

Hoc ſi tu cupidius factum exiſtimas, Cæſari attribues. de Orat.110.a

Cum vtriſque ſeparatim locutus eſt, ne cupide quid agerent. Off.7.b

Quid cupide a Senatu, quid temere fiebat. in An. 170.b

CVPIO. *Alicuius cauſſa cupere, aut alicui cupere, Latini dicebant, cum ſignificare vellent amorem & beneuolentiam in aliquem.*

Is mihi cauſſam tradidit, quem ſua cauſſa cupere ac debere intelligebat. pro S.R. 43.b

Dolabellæ cauſſa & cupio, & debeo. At.249.a

Cupere omnia cauſſa alicuius. in Ver.145.a

Vehementer cupere cauſſa alicuius E.227.a

Cuius cauſſa omnia tum cupio, tum mehercule etiam debeo. Epiſt.230.b

Tibi cui maxime cupio, ſatisfaciam. E.245.a

Faueo Curioni, Cæſari honeſtiſſime cupio, pro Pompeio emori poſſum. E.26.a

CVRA, Curatio. *Notandum hic fuit, vulgus Medicorum Curam dicere pro Curatione. nam ſic loquitur, Suſcepit curam huius, aut alicuius, Perfecit curam, adhibuit curam talem &c. Cicero vero id ſic dicere ſolet:*

Medici grauioribus morbis periculoſas curationes & ancipites adhibere coguntur. Off. 7.b

Aeſculapius poteſt præſcribere per ſomnium orationem valetudinis de D.134.a

De medico tu bene exiſtimari ſcribis: ſed plane curationes eius non probo. E.258.a

Alia quædam ad eum eſt admouenda curatio. Tuſ.221.b

Sic quoq; Curare corpora.

Corpora curari poſſunt, animorum nulla eſt medicina. Tuſc. 191. a

Vinolentis te quibuſdam medicaminibus ſolere curari. in Piſ. 82. a

D.

DE. *Hanc præpoſitionem noſtri homines rarius pro Ex, aut genitiuo pluralis numeri vſurpant, cum tamen vſitatiſſimum ſic veteribus fuerit loqui: vt,*

Ex tot generibus nullum eſt animal præter hominem, quod habeat

Digitized by Google

habeat notitiam aliquam Dei: deq; ipſis hominibus nulla gens eſt, quæ non habendum ſciat eſſe Deum. de Le.160.b
De Græcis autem facetus Socrates. Off.23 a
Nemo fuit, qui rem vllam de meis bonis attigerit. pro Dom. 235. a
Si quis vnquam de noſtris hominib. fuit. pro Fl.147.b
Nemo de iis qui peritiſſimi ſunt. de Or.101.a
Magnum quoddam opus: atq; haud ſciam, an de humanis operibus longe maximum. de Or.115.a
Vnus de illis. pro Mil 114 a
Ego iſtum de ſuperiorib. pene ſolum lego. de Cl.175.b
De firmiſſimis alia prima ponet, alia extrema. Or.201 b
Vt de ritibus patriis colantur optimi. de Leg.178.b
Quidam de collegis noſtris. E.178.a
Nihil ex ſacro, nihil de publico attigi. in V.131.b
Mitte ad nos aliquem de tuis tabellarium. At.78.a
Comitia de minore parte populi facta. contra Rul.70.b
Multa de ſuis ſecum aſportabant. Parad.117.a
Et ſexcenta alia: quæ ipſe obſeruare apud Ciceronem poteris.
Eadem elegantia eſt in his locutionibus: De amicorum conſilio, de alicuius ſententia.
De amicorum ſententia Roſcius Romam confugit. S.R. 22. b
Facere aliquid de ſententia atq; auctoritate alicuius. Cal.52 a
Minos leges ſanxit de Iouis ſententia. Tuſ.182.a
Nihil faciam, niſi de ſententia tua. At 104.b
Capere conſilium de ſententia alicuius. in Ver.116.b
Cæſar non eſt facturus quicquam, niſi de meo conſilio. Attic. 215. a
Puer literas patris aperire ſolet, idque de meo conſilio. Attic. 93. b
Facere aliquid de conſilio alicuius. E.184 b
Vix tamen ſibi de mea voluntate conceſſum eſt. A.55.a
Barbari dicunt, Aliquid facere ſecundum conſilium, aut ſententiam, aut voluntatem alicuius.
Vnum ſupereſt genus loquendi, quod ab indoctioribus ignoratur, cum De cauſſam notet: vt,
Excipere quibus de cauſſis non liceat. pro Clu.42.b
De pace quæ viſa ſunt, reſpondi. At.150.a

Digitized by Google

non ſum neſcius ſponſores liberari A. 261. a

Significat Conteſtari litem, *teſtari, & fidem dare, diſceptare & ſtare velle iudicis ſententia.*

Contineo, & *Continentem eſſe, pro Coniungi & coniunctã eſſe, in vſu vix nunc eſt. Sic tamen Cicero eſt locutus,*

Eorum coniunctione pars oppidi, quæ appellatur inſula, mari disiuncta anguſto ponte rurſus adiungitur & continetur. in V. 227. b

Cappadociæ pars, quæ cum Cilicia continens eſt. Ep. 241. b

Mari aer continens eſt de Nat. 49. a

Huic fundo continentia quædam prædia atq; adiuncta mercatur. pro Cæc. 287. a

Hic fundus, qui fundo eius antiquo continens eſt. Ibid. b

Mare diſſimile eſt proximo ei continenti Ac 26. b

Barbari mire hic ſe torquent. Dicunt vnam terram eſſe cũ illa terra, ex vna terra in alteram poſſe pedibus iri, &c. Latini vero continentem eſſe. Inde etiam aliis rebus cohærentibus & coniunctis, vt nullum interuallum interſit, attribuitur, vt,

Ex eo natus ſeſe e continenti genere tertiam victimam reipub. præbuit de Fin. 77. b

Motus ſenſus coniunctus & continens in infinito nullus eſſe poteſt. de N. 7. a

Natura rerum vno conſenſu iuncta eſt & continens. de Diu. 115 b

Proxima & continens cauſſa mouet aſſenſionẽ. de Fat. 149. a

Continentia cum ipſo negotio ſunt ea quæ ſemper affixa eſſe videntur ad rem, neq; ab ea poſſunt ſeparari. de In. 50 b

Continenti ſpiritu)(Intermiſſo. Or. 163 a

Sed nihil interpellabo: continentem orationem audire malo. Tuſc. 151. b

In extrema oratione continens vox remedio eſt voci. ad Her. 20. a

Continentia tua ſcripta, in quibus perpetuam rerum geſtarum hiſtoriam complecteris. Epiſt. 68. a

Rudes & imperiti pro his loquendi modis dicunt. Vnus poſt alterum ex eodem genere, Vno ſpiritu. Continenter eadem ſignificatione.

Continenter vno ſpiritu multa dicere. ad Her. 20. a

Quomodo enim probes continenter imagines ferri? aut ſi continen-

tinenter, quomodo æterna? de N. 23. a

Continenter vnum verbum non in eadem ſententia ponere. Or. 209 a

Continuo, Continuatus, Continuatio, Continuus, *pene in eadem ſignificatione vſurpantur, qua Contineo, Continens.*

Contra. *Quomodo communi ſignificatione accipiatur, notum ſatis eſt: ſed contra ac, cõtra quam, conſuetudine vulgari non ita eſt tritum.*

Si deniq; aliquid non contra ac liceret factum diceretur, ſed contra atq; oporteret. pro Cor. 56 a

Si hæc contra ac dico eſſent omnia: tamen. in Ver. 202. a

Contra ac dicat, accipi ac ſentiri velle. Or. 209. a

Omnia fere contra ac dicta ſunt, euenire. de D. 119. b

Cum contra ac Deiotarus ſenſit, victoria belli iudicarit. in A. 227. b

Iam enim faciam contra atq; in ceteris cauſſis fieri ſolet, pro Syl. 186. a

Factus eſt enim mea culpa contra quam tu mecum egeras. Qu. Fr. 290 a

Clamare contra quam deceat & quam poſſit, hominis eſt impudentiſſimi. de Or. 116. b

Quanquam quid ego de veſtro iure contra quam propoſueram, diſputo? pro Dom. 237. b

Contraq; faciunt quam pollicentur. ad Her. 24. b

Barbari dicunt, Contrarium facere quam promiſerat, Contrarium eſſe quam aliquis dicat; &c. Sed Latini Contra, ac, atque, contra quam, &c. Sic contra, ſine ac aut quam: vt,

Non is ſum qui obtrectem libenter: ſed contra, qui laudem omnia. Acad. 45. b

Quæ bona ſunt, mala putant: bona contra, quæ mala. de Fin. 13. a

Ea ſumenda dicebat: contraque contraria. Aca. 45. b

Nos qui domi ſumus, tibi beati videmur: at contra, nobis tu præ nobis beatus. Ep. 48. b

Ergo vt hi miſeri, ſic contra illi beati. Tuſ. 231. b

Non enim culpa tua eſt, ſi aliqui timuerunt, contraq; ſumma laus. &c. pro Mar. 134. a.

Ad cauſſam pertinet, caute, an contra demonſtratum ſit. de Or. 139. a

Digitized by Google

Decere, &c. contraq; item dedecere. Or. 203. b

Quid huic cum Habito? nihil, atq; adeo potius etiam contra ſimultas. pro Clu. 54. a

Indoctiores dicunt, Econtra, aut Contrario. Contrario vero non dicit Cicero, ſed contrarie: Latine vero, Ex contrario, aut E contrario, aut, Ex contraria parte quoq; dicitur.

Ego hoc ex contrario contendo. pro Qu. R. 52. b

Eadem ſint in aduerſarios ex contrario conferenda. de Orat. 125. a ad Her. 3. a. & 9. b. de In. 65. a

Commutabile eſt, quod ab aduerſario poteſt leuiter mutatum ex contraria parte dici. de In. 48. a. 82. a

Si neminem læſi, ſi etiam contrario multis opem tuli. Ant. 197. b. ad Her. 3. b. & 9. a. de Fin. 133. a

CONTRAVENIO. *Siue iuncta vox ſit, ſiue non, in vſu iam multis non eſt, quod propriam ſignificationem ignorent: valet enim idem quod aduerſarium eſſe.*

Reſiſtere alicui, Contradicere alicui in cauſſa aliqua. Quod ſi de literis corruptis contra venit? ſi contra omni ratione pugnauit? in Ver. 130. a

Si ille ipſe, quem contra veneris, cauſſa cadat, pro Mur. 126. a

An ego non venirem contra alienum pro familiari meo? in A. 161. a

Contra rem ſuam veniſſe me neſcio quando quæſtus eſt. ibid.

CONVALESCO. *Admonere hic tantum volui ſtudioſos, Reualeſco pro Conualeſco Ciceronianum non eſſe: ſed poſt eius tempora vſu receptum. Quod vero Barbari dicunt, iterum ſanum fieri, huius vocis conſuetudine corrigi debet, nam pro eo Conualeſcere Latini dicebant. Exempla adſcribere non eſt neceſſe, cum vbique in auctoribus occurrant.*

CONVELLO. *Obſeruandum eſt, in verbis quæ iunguntur cum Vello, Ciceronem omnibus in perfecto non vulſi, ſed velli attribuiſſe: vt,*

Cum gradus Caſtoris conuelliſti ac remouiſti.

Qui me ex noſtris pene conuellit hortulis.

Significat proprie Conuello, quod fixum eſt, vellēdo remouere.

CONVENIO. *Quædam ſunt huius verbi locutiones minus noſtris hominibus vſitatæ: vt,*

Conuenire aliquid in aliquem.

Hoc

Hoc maledictum in illam ætatem non conuenit. pro Deiot. 149. a
Hæc ſuſpicio conuenit in illum. pro S. R. 29. a
Sunt quædam in te ſingularia, quæ in nullum alium conuenire poſſunt. in Ver. 194. b
Et tamen id dixit, quod conueniret in omnes luſcos. de Orat. 131. b
Commune exordium eſt, quod nihil minus in hanc, quam in contrariam partem cauſſæ poteſt conuenire. de In. 48. a
Barbari dicunt, hoc competit in eum, hoc quadrat in eum.
Conuenire inter aliquos, aut cum aliquo, ignorari a plerisq; videtur.
Atque hoc mihi cum tuo fratre conuenit pro Lig. 139. a
Mihi cum illo conuenit, vt, At 78. a. & in A. 255. a
Optime cum aliquo conuenire, in Ver. 234. a
An cenſes nihil inter eos conuenire? nullam pactionem fieri potuiſſe. At. 115. a
Niſi inter eos conuenit quid ſit illud. Or. 207. b
Pactum eſt quod inter aliquos conuenit: de In. 70 b
Sic Conuenit inter ſe.
Barbari, Concordare inter ſe, Concordare cum aliquo in aliqua re, Concordare de aliquo.
Conuenit *imperſonale, pro decet, oportet, minus quoque notum eſt.*
Hæc non conuenit penes deos eſſe negare. de N. 41. b
Verbis his malis mederi conuenit. pro S. R. 44 a
Quo ex S. C. confeſtim interfectum ſe eſſe Catilina conuenit, in C. 98 a
Illicone ad Prætorem ire conuenit? pro Qu 8. b
Quid tandem C. Rabirium facere conuenit. pro R. 95. a
Tres conuenit habere res narrationem. ad Her. 3. a
In hac re exerceri conuenit. Ibid
CONVERTO. *Hoc vulgo ſignificatur quoque præter alias idem quod transferre, quod cum ignotum videretur, hoc modo diuulgandum duxi.*
Conuertere Græca in Latinum. Tuſc. 196. b
Conuerti enim ex Atticis duorum eloquentiſſimorum nobiliſſimas orationes. de Opt. 244. a
Orationes a (al. e) Græco conuerſa. Ibid. b
Quæ ſplēdide dicta ſunt, neq; ſunt cōuerſa de Græcis. de Fin. 50

Xenophontis librum, qui Oeconomicus inſcribitur, nos e Græco in Latinum conuertimus. Offic. 51. b

Carmina a te admodum adoleſcentulo conuerſa de N. 46. b

Conuitium. *Facere conuitium, fieri; ſuſtinere conuitium: hæ latinæ locutiones, vt pleraq; alia, vulgo ignorantur.*

Legiones ei grande conuitium fecerunt. At. 257. b

L. Quintius conuitium C. Iunio iudici quæſtionis maximum fecit. pro Clu. 33. a

Cum ei magnum conuitium fieret cuncto a Senatu. E. 153. a

Conſectari aliquem conuitiis. At. 33. a

Sed os tuum ferreo Senatus conuitio verberari noluiſti. in P. 93. a

Suſtinere quotidianum alicuius conuitium. pro Q. 11. b

Barbari Clamare contra aliquem, Vociferari in aliquem.

Quem commenſalem barbari vocant, Latini Conuictorem nominant.

Cor. *Sæpe pro animo Cor Barbari dicunt ſimilitudine linguæ vulgaris: vt, Tu non habes cor; cor remittere, Duro corde eſſe, malo corde, bono corde eſſe. Quoniam Germanice dicitur,* Kein Hertz habē/Gutherzig ſeyn/Kleinhertzig/ic. *Gallice,* Tu n'as point de cœur. *Latini vero; animum habere malum, bonum animum. Cicero enim nunquam fere vtitur hac voce, niſi cum aut partem illam corporis humani, quæ vitæ fons eſt, nominat: aut ſolum cum hanc formam loquendi, Aliquid alicui cordi eſſe; ſermone vſurpat.*

Credo. *Sæpe hoc verbum non in communi ſignificatione, ſed pro puto, aut particula aliqua ſententiam exornante, aut complente a Cicerone adhibetur.*

Cum iſta res nihil commouiſſet eius animum ad quem veneratis, languidiore, credo, fluuio in cauſſa fuiſtis? in A. 141. b

Quo tandem animo hoc tyrannum tuliſſe creditis? pro Mil. 108. b

Non fuiſſe credo fas clariſſimorum virorum formas illi teterrimo parricidæ aliquid decoris afferre. pro Mil. 118. b

Senatus credo, prætorem eum circumſcripſiſſet. pro Mil. 119. a

Immoderati, credo, hominis & turbulenti. in A. 229. a

Item, & hæc ratio loquendi, Mihi crede, Ciceroni valde vſitata, noſtris pene eſt ignota.

Non

Digitized by Google

Non ſum (mihi crede) mentis compos At.138 b

Finem nullum facio (mihi crede) Caſſi, de te cogitandi. Epiſt. 183. a

Illuſtrabit (mihi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria. E.6.a

Mihi crede iſtuc, vt cetera At 215.b

Affirmantis eſt locutio.

CVM. *coniungitur frequenter hæc vox cum tempore a veteribus Latinis: quod noſtri homines non imitantur, quia vulgari ſermone eodem modo non explicant.*

Vix annus interceſſerat ab hoc ſermone, cum iſte Norbanum accuſauit. de Or.117.a

Vna vox interceſſerat, cum iſte illum ſic diligebat, vt diceres, inter eos omnia eſſe communia. in V. 26 b

Dies nondum decem interceſſerant, cum ille alter filius necatur. pro Clu.23 a

Vnus & alter dies interceſſerat, cum &c. pro Clu 32.b

Aliquot enim ſunt anni, cum vos duos elegi A.147 b

Multi anni ſunt, cum ille in ære meo eſt Ep 251.a

Iam anni quadringenti ſunt cum hoc accidit. Or 213.b

Iam biennium eſt, cum virtuti nuntium remiſiſti. Epiſt. 253.a

Biennium præteriit, cum ille aſſiduo curſu cubitum nullum proceſſit At.207.b

Vulgus aliter loquitur: dicit enim, Ante duos aut multos annos, aut Iam biennium eſt, ex quo ego te non vidi.

Cum *aliquando ſignificat quod: vt, Præclare facis, cum tenes memoria, &c de Fin.91 b*

Bene facitis cum venitis. ad Her.39.c

Tibi gratias ago, cum tantum meæ literæ potuerunt, vt, &c. E 214 a

Gratulor tibi, cum tantum vales apud Dolabellam. Ep.133.a. A.216.b

Mihi gratiſſimum feciſti, cum eum nobis amicum, quam ſeruum eſſe maluiſti. Ep.263 a

Sæpe de L. Craſſo videor audiſſe, cum te togatis omnibus anteferret. de Nat.13.a

CVPIDE. *Cupide aliquid facere, aut agere, Latini dicebant: cum quis cupiditate nimia victus aliquid faciebat, quod æquum non eſſet.*

Digitized by Google

Hoc ſi tu cupidius factum exiſtimas, Cæſari attribues. de Orat. 110.a

Cum vtriſque ſeparatim locutus eſt, ne cupide quid agerent. Off. 7.b

Quid cupide a Senatu, quid temere fiebat. in An. 170.b

CVPIO. *Alicuius cauſſa cupere, aut alicui cupere, Latini dicebant, cum ſignificare vellent amorem & beneuolentiam in aliquem.*

Is mihi cauſſam tradidit, quem ſua cauſſa cupere ac debere intelligebat. pro S.R. 43.b

Dolabellæ cauſſa & cupio, & debeo. At. 249.a

Cupere omnia cauſſa alicuius. in Ver. 145.a

Vehementer cupere cauſſa alicuius E. 227.a

Cuius cauſſa omnia tum cupio, tum mehercule etiam debeo. Epiſt. 230.b

Tibi cui maxime cupio, ſatisfaciam. E. 245.a

Faueo Curioni, Cæſari honeſtiſſime cupio, pro Pompeio emori poſſum. E. 26.a

CVRA, Curatio. *Notandum hic fuit, vulgus Medicorum Curam dicere pro Curatione. nam ſic loquitur, Suſcepit curam huius, aut alicuius, Perfecit curam, adhibuit curam talem &c. Cicero vero id ſic dicere ſolet:*

Medici grauioribus morbis periculoſas curationes & ancipites adhibere coguntur. Off. 7.b

Aeſculapius poteſt præſcribere per ſomnium orationem valetudinis de D. 134.a

De medico tu bene exiſtimari ſcribis: ſed plane curationes eius non probo. E. 258.a

Alia quædam ad eum eſt admouenda curatio. Tuſ. 221.b

Sic quoq; Curare corpora.

Corpora curari poſſunt, animorum nulla eſt medicina. Tuſc. 191. a

Vinolentis te quibuſdam medicaminibus ſolere curari. in Piſ. 82. a

D.

DE. *Hanc præpoſitionem noſtri homines rarius pro Ex, aut genitiuo pluralis numeri vſurpant, cum tamen vſitatiſſimum ſic veteribus fuerit loqui: vt,*

Ex tot generibus nullum eſt animal præter hominem; quod habeat

Digitized by Google

habeat notitiam aliquam Dei: deq; ipſis hominibus nulla gens eſt, quæ non habendum ſciat eſſe Deum. de Le. 160. b
De Græcis autem facetus Socrates. Off. 23 a
Nemo fuit, qui rem vllam de meis bonis attigerit. pro Dom. 235. a
Si quis vnquam de noſtris hominib. fuit. pro Fl. 147. b
Nemo de iis qui peritiſſimi ſunt. de Or. 101. a
Magnum quoddam opus: atq; haud ſciam, an de humanis operibus longe maximum. de Or. 115. a
Vnus de illis. pro Mil 114 a
Ego iſtum de ſuperiorib. pene ſolum lego. de Cl. 175. b
De firmiſſimis alia prima ponet, alia extrema. Or. 201. b
Vt de ritibus patriis colantur optimi. de Leg. 178. b
Quidam de collegis noſtris. E. 178. a
Nihil ex ſacro, nihil de publico attigi. in V. 131. b
Mitte ad nos aliquem de tuis tabellarium. At. 78. a
Comitia de minore parte populi facta. contra Rul. 70. b
Multa de ſuis ſecum aſportabant. Parad. 117. a
Et ſexcenta alia: quæ ipſe obſeruare apud Ciceronem poteris.
Eadem elegantia eſt in his locutionibus: De amicorum conſilio, de alicuius ſententia.
De amicorum ſententia Roſcius Romam confugit. S. R. 22. b
Facere aliquid de ſententia atq; auctoritate alicuius. Cal. 52 a
Minos leges ſanxit de Iouis ſententia. Tuſ. 182. a
Nihil faciam, niſi de ſententia tua. At 104. b
Capere conſilium de ſententia alicuius. in Ver. 116. b
Cæſar non eſt facturus quicquam, niſi de meo conſilio. Attic. 215. a
Puer literas patris aperire ſolet, idque de meo conſilio. Attic. 93. b
Facere aliquid de conſilio alicuius. E. 184 b
Vix tamen ſibi de mea voluntate conceſſum eſt. A. 55. a
Barbari dicunt, Aliquid facere ſecundum conſilium, aut ſententiam, aut voluntatem alicuius.
Vnum ſupereſt genus loquendi, quod ab indoctioribus ignoratur, cum De cauſſam notet: vt,
Excipere quibus de cauſſis non liceat. pro Clu. 42. b
De pace quæ viſa ſunt, reſpondi. At. 150. a

Digitized by Google

Collegia tribunorum tota reperiētur, quæ coeant de hominum locupletiſſimorum bonis. pro Dom.222.a
Regulus de captiuis commutandis Romam miſſus eſt. Off. 9.a
Idem quod Propter, aut ob.
DECANTO. *Verbū hoc negligitur a multis, quod propria vis ſignificationis ignoretur. Significat enim quaſi ex præſcripto verſus aut alia vulgaria recitare, & ad ſatietatem vſq; inculcare.*
Græcus doctor, qui alicui peruulgata præcepta decantet. de Or.115.b
Iiſdem de reb. ſemper, quaſi dictata decantare, neq; a commentariolis ſuis diſcedere de Fin 104.b
Etenim hæc decantata erat fabula: At.216.b
Solus enim multorum annorum memoria, non decantandi augurii, ſed diuinandi tenuit diſciplinam. de D 202.a
Ita ſemper aut rerum vulgarium eſt aut in vitio ponitur.
DECEDO. *Præter vulgarem ſignificationem, quæ eſt, de loco recedere: vt de prouincia, de via, de poſſeſſione, iure, ſententia. ſignificat quoq; mori ſiue adiungas De, aut ex vita, ſiue omittas.*
Pater nobis deceſſit ad VIII Calend. Decem. At.4.b
Puer feſtiuus noſter deceſſit. At.1.a.209.b
Qui iam deceſſerunt, omniq; odio carent. in S.271.b
Cum adiunctione: Qui iam vita deceſſerunt. pro Rab 97.a
Vetat Pythagoras iniuſſu Dei de præſidio & ſtatione vitæ decedere. de Sen.92.a
DECERNO *Non ſolum hoc Senatorum ſentētiis, aut priuatorum tribuitur, quibus aliquid ſtatuebant: ſed & contentionibus & pugnis, quibus res aliqua periclitabatur vt,*
Omnia facere omnis debet, ne armis decernatur. At.102.a
Certamen quod ferro decernitur. de Or.138.a
Sed vtinam meo ſolum capite decernerem. At.136.a
Pendeo animi exſpectatione Corfinienſi, in qua de ſalute reip. decernitur At.122.a
Vno iudicio de fortunis omnib. decernitur. pro Q.1.b
DECERTO *Neq; hoc verbū vulgare eſt: quo pene nihil vſitatius eſt Ciceroni idem ſignificat quod Certo: vt,*
Duo ſunt genera decertandi: vnum per diſceptationem, alterum per vim. Off.7.b

Cum

Digitized by Google

Cum multis conſularibus tanta contentione decertaui, quanta nunquam antea Epiſt.64.a

Demoſthenes & Aeſchines inter ſe decertare ſoliti ſunt. de Fi. 125 a

DECIDO, *pro Tranſigo cum aliquo, forenſe vocabulum rebus contrahendis tributum: ignotum nunc plurimis.*

Clodius cum propinquis ſuis decidit ne reos faceret de Ar. 253 a

Decidis ſtatuiſq; tu quid ad denarium ſolueretur. pro Q.3.b

Qui cum reo tranſigat, poſt cum accuſatore decidat. in Verr. 225.a

Per te, C. Aquili, decidit P. Quintius quod liberis Scapulæ diſſolueret. pro Quint.3.b

Qui medimnis DCC. decidere noluit in Ver.159.b

Decidere de omnibus rebus rationibuſq; ſocietatis. pro Quint. 3.b

Magno tuam dimidiam partem decidiſti pro Q.Roſc.50.b

Deciſio *in eadem ſententia, vt facere deciſionem. Vulgo, Conuenire de ſumma aliqua: aut tantum dare aut, Tranſigo tantum dicunt, quod quoque in hac ſignificatione vſurpatur.*

DEDICO. *Ignotum hoc in vulgus eſt, ſignificat enim, Deo alicui aliquid conſecrare.*

Marcellus duo ſe templa dedicaturum Romæ vouerat. in Ver. 228 b

Simulacrum Iouis dedicare. in V.214.b

Delubrum Homero dedicare. pro Dom. 237.b

Simulacrum, aut aram dedicare. pro Arch.189 b

Conſecrare & dedicare publice aliquem deum. de N.4 .b

Aedes Caſtori & Polluci in foro dedicata. pro Dom.223.b

Domum conſecrare, monumentum facere, in ædibus alicuius ſignum dedicare pro Dom.223.b. Noſtro ſermone, weyen *dicimus, Gallico, dedier.*

DEDITA *opera aliquid facere, non tam vulgare, quam libenter aliquid facere: quod linguæ patriæ ſimile eſt.*

Vt igitur hæc ſcirem, dedita opera has ad te literas miſi. Attic. 156.a

Opera dedita facere aliquid. de Or.161.a

DEDVCO *Varia ſignificantur hoc verbo vulgo ignota, vt, res eo deducta eſt, &c. pro, In eum*

Digitized by Google

ſtatum peruenit: vt imperiti loquuntur: aut, Ad hoc res iam venit.

Rem huc deduxi, vt palam pugnare poſſetis. in C.105.a

Quem in locum res deducta ſit vides. E 36 b

Eum in locum res deducta eſt, vt. E.260.a

Certamen deducere ad extremum. E.121.b

Accommodatur quoque ad ſententias, & animos hominum, quos verbis flectimus: vt, Odoror quam ſagaciſſime poſſum quo iudices deduci oratione facilime poſſe videantur. de Or.125.b

Vt is qui audit, ad fletum, miſericordiamq; deducatur. de Orat.125 b

Illud quod eo, quo intendas, ferat, deducatque, cognoſcendum eſt de Or.96.a

Eloquentia deducimus perterritos a timore, & conſolamur afflictos. de N.56.a

Voluntatem impellere quo velis: vnde autem velis deducere. de Orat. 87.a

Quem nulla cõditio pecuniæ ab ſumma integritate continentiaq; deduxerit. Qu.Fr. 291.a

De prauitate animi deducere aliquem. Q. de F.211.a

Quod inſtituit referre de religione, ab eo deduci non poteſt. Epiſt. 2.b

Neque legis improbiſſimæ pœna deductus eſt, quo minus, &c. Epiſt 236. a

De ſententia deduci aliquem. At. 25.a

De fide deducere aliquem. in Ver.71.a

De animi lenitate deducere. in C.110.b

Eodem modo a mente conſilioque deduci aliquem. in V.77. b pro, Amentem, aut Dementem fieri.

Deducere. *Ratiocinatorum quoque vocabulum eſt: quod tam vſitatum non eſt noſtris, quam Detrahere de ſumma.*

Vt boni ratiocinatores officiorum eſſe poſſimus, & addendo, deducendoque videre, quæ reliqui ſumma fiat: Off.12.b

Partitionis caput ſcriptum caute vt centum nummi deducerentur. de Leg.180 b

Si in teſtamento deducta ſcripta non eſſent. de Leg.180 a

Hinc Deductio*: vt, Certis nominibus deductiones fieri ſolebant. in V.189.a*

DE-

Digitized by Google

DEFERO. *Honores, voluntates, officia hoc vocabulo aliis offerebantur: quod barbari nunc præſentare dicunt: vt, Ego præſentaui illi meum officium: Sic vero Latini.*

Quicquid poſſum ad hanc rem conficiendam, tibi polliceor & defero. pro Pom. 17. a

Omnem ei ſuam auctoritatem, gratiam, copias, opes, ad hoc negotium conficiendum detulit. pro Flac. 149 a

Vltro mihi Cæſar omnia detulit. Ep. 56. b

Hanc meam voluntatem ad matrem tuam detuli. E. 94 a

Eique nec opinanti voluntatem tuam per literas detuli. Epiſt. 211. b

Vniuerſum ſtudium meum & beneuolentiam ad te defero. Epiſt 87. b

Honores alicui deferre. contra Rul. 75. a

Tribuere idem etiam ſignificat.

Ad quem tum Epicurei primas ex noſtris hominibus deferebant. de N. 5. a

Deferre palmam alicuius rei cuipiam. de Or. 119. b

Deferre præmium dignitatis alicui. pro Flac. 146 a

Atque iſtam partem vitæ conſuetudinisque noſtræ totam ad te defero. Ep. 16 b

Proponere aliquid & indicare ſæpe ſignificat: vt,

Aliquid ad populum, aut ad aliquem deferre Off. 74. a pro Dom 259. a At. 11. b. de D 136. a.

Te eſſe ſolicitum, multi ad nos deferunt. E. 47. a

In his obſeruandum: non ſolum in vitio poni Deferre: ſed in laude etiam. Vſurpatur itidem pro accuſare. Sed trita hæc ſunt.

DEFICIO. *Vis huius verbi ſatis nota, ſed vſus minime. Hinc fit, vt imperiti dicant: Deficit mihi aliquid, quomodo Cicero nunquam eſt locutus. Semper enim hoc verbum accuſatiuus conſequitur, nunquam datiuus. vt,*

Ea me ſolatia deficiunt. Ep 51. b

Leontina ciuitas me defecit. in Ver. 171. b

Si enim in cauſſa deficerent omnia. pro Font. 281. a

Res me ipſa deficit. Qu. Fr. 314 b

Iam me vires deficere cœperunt. de Or. 101 b

Vox me citius defecerit quam nomina. in V. 119. b

Iam me dies deficit. in V. 119 a

Tempus hercle te citius, quam oratio deficeret. pro S. R 33. a

Digitized by Google

Dolorem aliquem non deficere. in Ver. 268 a

DEFINIO. *Vulgus neſcit hoc verbum iungi cum ablatiue idemq; valere quod metior, exiſtimo.*

Hic tu motum vita tua non ſalute reipub. ſed æquitate animi definies pro Mar. 131 a

Loca, quæ regione orbem terrarum, rebus illius geſtis imperium pop. Rom. definiunt. pro Cor. 58 a

Res hæ quas geſſimus, orbis terræ regionibus definiuntur. pro Arch 190. a

Neq; æquum eſt tempore & die memoriam beneficii definire. Poſtquam 220 a

DEFLAGRO *Nullis hoc verbum vſitatum eſt, niſi qui in optimis auctoribus ſunt verſati: alii pro eo vtuntur, incendi exuri, comburi.*

Dianæ Epheſiæ templum deflagrauit. de N 40 a

Curia Saliorum deflagrauit de D 86 b

Illæ faces quibus incenſa L. Bellent domus deflagrauit. in Ant. 77 b

Phaeton ictu fulminis deflagrauit Off 71 a

Aedes nympharum manu tua deflagrauerunt. Par. 121. b

DEFORMO. *deformari, venuſtate quæ in forma eſt, priuari. Conſpurcare potius dicunt rudes. Sed apud Ciceronem hoc non eſt.*

Eius concio in qua Pompeium ornat, an potius deformat? de Ar. 256. a

Aliquis deformatus atque ornamentis omnibus ſpoliatus pro Quint. 17. b

Sed ego hunc omnibus a me pictum & politum artis coloribus ſubito deformatum vidi. At 36. a

Mortuus, deformatus, tumore præditus, corpore decoloratus. ad Her. 14. b

Si hominem teterrimum poeta aliquis fictis conquiſitiſque vitiis deformatum vellet inducere. de Ar 257. a

Ludi deformati, inquinati, peruerſi, conturbati. de Ar. 249 a

Deformata ciuitas de Or. 143.

Parietes nudos deformatoſque reliquit. in V. 228. b

DEFVGIO *pro Fugio, non ita nobis vſitatum vt Ciceroni: vt, Diſputationem, munus, iniurias fortunæ & eius generis alia: quorum exempla apud eum quæras.*

Digitized by Google

DEFVNGOR, *pro liberor, explicor. in vſu non eſt.*
Cum ii, qui antea metuebant, redirent, & iam defunctos ſeſe periculis arbitrarentur. pro S.R. 21. b
Defungi periculis, pro explicari.
Et hoc mendacio, ſi qua pericula tibi impenderent, vt defungeremur optaui. Ep 112. a
DEGO, *vitam, ætatem: neq; vulgari linguæ ſimile, neq; vſu nunc tritum.*
Quod reliquum eſt vitæ, in otio Rhodi degam. Ep. 180. b
Cum Lentulo & Catilina fœdiſſimam & miſerrimam vitā degere. pro Syl. 181 b
Degere vitam cum virtute. de Fin. 123
Degere vitam in egeſtate. pro S.R. 42 b
Ad vitam degendam præparare res neceſſarias. Offi. 3. b
Degerem omnem ætatem in tranquillitate. de Fin. 89. b
Amicitia nullam ætatis degendæ rationem patitur eſſe expertem ſui. de Am. 112. a
Degere ætatem inter feras. pro S. R 43. b
Id ſibi quiſq; genus ætatis degendæ conſtituit, quod maxime adamauit. 23. b
Et omne tempus ætatis ſine moleſtia poſſit degere. Off. 72. b
DEGVSTO, *pro Guſto, experior, vulgo ignotum, vt, Deguſtare aliquid; vt, de fabulis aliquid, Ex aliqua re aliquid, Hominem aliquem.*
Deguſtabis genus hoc exercitationum mearum, quibus vti conſueui. Parad. 116. a
Tu velim, Fabium odorere, & iſtum conuiuam tuum deguſtes. At. 12. a
DEIICIO. *Cum honoribus, & iis quæ ſperaſſemus, tribuitur, vulgare non eſt: vt,*
Pollicitus eſt, quantum vellent pecuniæ, ſi me ædilitate deiecissent. in V. 70. b
Quintus Tubero prætura deiectus eſt. pro Mur. 142. b
Deiici de vrbis præſidio & de cuſtodia ciuitatis deturbari. pro Mur. 143. a
Si metum hunc Siciliæ deiecero. in Ver. 261 a
Nec vero vſquam diſcedebam, nec a Repub. deiiciebam oculos in A. 153. a
Tumultuantem de gradu deiici. Off. 16. b
Mihi videtur σπατάλαξ (*al.* σπατάλης, *al.* σπατάλαξ)

Digitized by Google

ille deiectus de gradu. At. 261. a

Nos ſæpe aduerſarios noſtros de ſtatu omni deiecimus. Orat. 208. b

Videſne quantum de doloris terrore deieceris. Tuſc. 178. a

Hac ſe commemoratione ciuitatis omnia verbera depulſurum, cruciatumq; a corpore deiecturum arbitrabatur. in Ver. 269. a

Cum Senatum a gubernaculis deieciſſes? pro Dom. 218. a

DE INTEGRO. *Si hoc vſitatum eſſet noſtris, non dicerent, A principio. A nouo.*

Eas leges de integro ferri placet. At. 221. b. in A. 196. a

Illud vero vel optime, quod ita multa mutari volunt, vt mihi de integro ſcribendi cauſſa non ſit. A. 213. a

DELABOR. *Non tam hoc notum eſt, quam Cado, aut decido: vt,*

Ex vtraq; parte tecti aqua delabitur. de Or. 195. b

Vt quendam ex annalium memoria, aut etiam e cœlo diuinũ hominem eſſe in prouinciam delapſum putent. Qu. Fr. 291. a

De manibus audaciſſimorum ciuium delapſa arma ipſa ceciderunt. Offic. 16. a

Iam enim a ſapientum familiaribus ad vulgares amicitias oratio noſtra delabitur. de Am. 110. b

A maledictis pudicitiæ ad coniurationis inuidiam oratio eſt noſtra delapſa. pro Cæl. 40. a

A maioribus ad minora delabi. Part. 230. b

Nam ipſe quotidie mihi delabi ad æquitatem, & ad rerum naturam videtur. Ep. 88. a

Cum tu prouectus ſubito, atq; delapſus in flumen, nuſquam appáruiſſes. de D. 92. b

Delabi in morbum. At. 194. a

Delabi in aliquod vitium. de Or. 131. b

Dum autem verbis vtitur ſuis delabitur in eas difficultates, vt neceſſitatem fati confirmet inuitus. de Fat. 148 a

Omnia quæ delapſa iam fluxerunt, ſeueris rebus vincienda ſunt. pro Mur 134. b

Habenda eſt ratio rei familiaris: quam delabi ſinere flagitioſum eſt. Off. 46. b

Delabitur interdum, vt dicat opinaturum, id eſt, peccaturum eſſe ſapientem. Aca. 15. b

DELIBERO. *Mihi deliberatum eſt, pro Conſtitutũ, ignotum*

Digitized by Google

tum in vulgus. dicunt enim potius. Ego concluſi mecum: quod barbarum eſt. (65. a

Mihi deliberatũ & cõſtitutũ eſt, ita gerere conſulatũ. cõt. Rul.

Certum eſt deliberatumq; dicere. pro S. R. 23. a

Si iam tibi deliberatum eſt, quibus abroges fidem iuriſiurandi, reſponde. pro Qu. R. 25. a

Sic habuiſti ſtatutum cum animo ac deliberatum, omnes, qui habitarent, &c. in V. 168. a

Iſte certe ſtatuerat, & deliberauerat non adeſſe. in V. 76 b

DELITIAE. *Vocabant veteres eos aut ea, quibus valde oblectabantur. Cum hominibus tribuitur, pro his dicit vulgus, Amicus, aut Amica: aut Carus, aut Cara.*

Pyliæ ſalutem dices & Atticæ, delitiis & amoribus meis. At. 25. b

Simia quam rex Moloſſorum in delitiis habebat. de D. 96. a

Sed redeo ad amores delitiasq; noſtras. in An. 207. b

Scito C. Sempronium mel ac delitias tuas calumniam maximo plauſu tuliſſe. Ep. 116 6

Delitiæ tuæ Æſopus. Ep. 04. b

Quæ ciuitas tibi amore atq; in delitiis fuit. in V. 200. b

Illi quibus eras in delitiis, vix viſum tenebant. in Vat. 32.

Publicanos habeo in delitiis. At. 87. b

DELITESCO. *Neglecto hoc verbo, rudes linguæ Latinæ dicunt, Se abſcondere, Se abſcõdiſſe, aut in angulo latere: vt,*

Vt eo mitteret amicos, qui deliteſcerent: deinde repente proſilirent. pro Cal. 50. b

Serui in balneis delituerunt. pro Cal. 51. a

Stella cum deliteſcens, tum rurſus ſe aperiens. de N. 36. b

Beſtiæ in cubilibus deliteſcunt. 51. a

Æquitatis iudicium cum erit, caue in iſta frigida calumnia deliteſcas. pro Cæcin. 296. b

Sic Arceſilas, qui conſtitutam philoſophiam euerteret, & in eorum auctoritate deliteſceret, &c. Ac. 5. a

DEMIGRO. *Neq; propria, neq; translata ſignificatio nũc in vſu eſt: ſic igitur reſtituatur.*

Demigrandum eſt potius aliquo, quam habitandum in hac vrbe. pro Dom. 233. a

Demigraturi noſtri homines in illa loca ſunt propter ægrotum aliquem. contra Rul. 74. b

A quo repudiatus, ad ſodalẽ tuum M. Marcellum demigraſti. in C. 191. a

Digitized by Google

Quos tu demigrare, & aras & focos relinquere coegiſti. in P.99.a

Mentes quæ ex hominum vita ad deorum religionem ſanctimoniamq; demigrant. pro R. P. 96. b

Multa mihi dat ſcbitia, nec tamẽ ego de meo demigro. At.65.a

DEMISSVS & demiſſe, *imperitis in ore non eſt, ſed Humiliatus, quod aliud ſignificat: aut humiliter, quod non vſitatum eſt, crebrius vſurpare ſolent.*

Videſne tu illum triſtem & demiſſum? iacet, diffidit, &c. pro Mur. 134 b

P. Sylla mœrens, demiſſus, afflictus. pro Syl. 181. a

Vt ille tum humilis, vt demiſſus erat? At. 36. a

Inuenies eum apud Sororem tuam, occultantem ſe capite demiſſo. pro Dom 229. b

Erigebat animum iam demiſſum & oppreſſum Oppianicus. pro Cluent. 29. a

Animus humilis atq; demiſſus. pro Font. 280. b

At C. Fabricius a ſubſellijs demiſſo capite diſceſſerat. pro Cl. (29.b

Suppliciter ac demiſſe agere gratias alicui. Att. 284. b

Demiſſe & humiliter loqui. Tuſ. 185. b. 233. a

Vtrum me non reſpondere, an demiſſe reſpondere decuit? pro Dom 232. a

Me tueor, vt oppreſſis omnibus non demiſſe, vt tantis rebus geſtis parum fortiter. At. 34. a

DEMITTO. *In ea ſignificatione, qua Demiſſus, ignotum multis eſt: vt,*

Si vincunt, efferunt ſe lætitia: victi debilitantur, animoſq; demittunt. de Fin. 135. a

Te rogo, ne contrahas, aut demittas animum. Qu. Fr. 290. a

In mediocri figura verſabimur, ſi hæc, vt ante dixi, aliquantulum demiſerimus. ad Her. 26. b

Illa vſq; ad talos demiſſa purpura. pro Clu. 40. b.

Cum in eum caſum me fortuna demiſiſſet. E. 147. a

DEMORTVVS. *Idem quod Mortuus: tritum nõ eſt: vt,*

Sanxerunt ne quis emeret mancipium, niſi in demortui locum in Ver. 102. a

Altera lex iubet, augurem in demortui locum, qui petat nominare. ad Her. 4. a

Alii .n. ſunt alias noſtriq; familiares fere demortui. At. 259. a

Cum eſſet ex veterum numero quidam Senator demortuus. in V. 139. b

DENE-

Digitized by Google

DENEGO. *Pauci vtuntur eodem modo, quo nego, cum idem valeat. Exempla aliunde petantur.*

DENVNTIO. *Omnino hoc verbũ in tenebris iacet, quare in lucem eſt proferendum. Varia enim veteres eo ſignificabant. Primum nuntiare aliquid*

Exſpectanti mihi tuas quotidie, Lupus noſter ſubito denuntiauit vt ad te ſcriberem. Ep. 179 a

Ego autem nunquam, cum mihi denuntiatum eſſet a tuis ire aliquem non dedi. Epiſt. 195. a

Siculis denuntiatum eſſe audio, domum ad illum vt venirent: in Ver. 70. b

Deinde Teſtor, aut vt nunc vulgus loquitur, Proteſtor ſignificat: vt,

Alphenus denuntiat ſe procuratorem eſſe. pro Q. 4. b

At ille denuntiat fundum illum ſuum eſſe. pro Cæc. 288. b

Cur Ebutiæ iſto potius fundo, quam de alio Cæcina denuntiabas. pro Cæc. 303 a

Quamobrem illa arma non periculum nobis, ſed præſidium denuntiant. pro Mil. 101. b

Teſtificor, denuntio ante, prædico, nihil eum facturum. in A 206. b

Tertio, bellum aut contentiones nuntiare & indicare: vt,

Quos Senatus non ad pacem deprecandam, ſed ad bellum denuntiandum miſerat Ep. 198. a

Denuntiare nouas inimicitias alicui. pro Flac. 146. b

Catilina Sulpitio vim denuntiabat. pro Mur. 136. a

Denuntiare iudicium alicui. pro Seſt. 11 b

Quid erat aliud, niſi denuntiare populo Rom ſeruitutem. in A. 189. a

Mortem ab illo denuntiatam palam Miloni & prædicatam. pro Mil 111. a

Iudici denuntiare: & in iudicium denuntiare pro Q. R. 49. a

DEPACISCOR, *Conditionibus certis tranſigo cum aliquo: neglectum a multis, ita reuocetur:*

In quo non extimeſco periculum: cum enim tot impendeant, cur non honeſtiſſime depaciſci velim? At. 140. a

Cum illo partem ſuam depaciſci. pro S. R 36 b

Ipſe tria prædia ſibi depactus eſt. Ibid. 37. b

Neq; ante dimiſit, quam ad conditiones eius depactus eſt: in V. 160. b

Depaciſci cum aliquo, vt aliquid fiat de In. 71. a

Digitized by Google

DEPASCO. *id eſt, Paſcendo conſumo. Ignari huius verbi aut muti ſunt, cum res ipſa ſit verbis exprimenda: aut dicunt, Pecudes eſſe in agris, quæ edunt gramen, aut triticũ, aut ſimile. Etiam attondere dicunt quidam, qui politius loqui volunt.*

Qui a pecore eius depaſci agros publicos dicebant. de Or. 135. a

In ſumma vbertate ineſt luxuries, quæ ſtylo depaſcenda eſt. de Or. 137. b

Depaſci veterem poſſeſſionem Academiæ ab hoc acuto homine non ſinemus. de Leg. 167. b

DEPENDO, *idem quod Pendo: ſed non ita vſitatum & notũ noſtris hominib. hoc igitur modo cõſuetudine teratur.*

Mihi abiurare certius eſt, quam dependere. At. 5. a

Puto. ſi quid in homine pudoris eſt, præſtaturum eum ne ſerò quodammodo dependatur. At. 231. b

Dependendum tibi eſt, quod mihi pro illo ſpopondiſti. Epiſt. 11. b. 286. a

Omnes Reipubl. pœnas aut præſenti morte, aut turpi exilio dependerunt. pro S. 27. a

Latorem legis Semproniæ pœnas Reipub. dependiſſe. in C. 120. a

Sic DEPERDO, *pro* perdo *notum eſt, eius exempla ex Lexicis petas.*

DEPLORO. *Significatio nota, ſed vſus obſcurior eſt. Nam non ſolum cum accuſatiuo, ſed cum De præpoſitione quoq; coniungitur: vt,*

De iſtius prauitate & iniuriis deplorare ac conqueri. in Ver. 157. a. 122. a

Quæ de altero deplorentur, ad ſuas res, reuocare. de Or. 128. a

Neceſſario mihi de iiſdem rebus eſſe arbitror; ſi non ſubtilius diſputandum: ac certe dolentius deplorandum. pro Seſt. 5. b

DEPONO. *Ad inanima transfert crebro Cicero, noſtri rarius. Barbari pro hoc dicunt, Ponere aliquid ex corde ſuo, Amouere aliquid ex animo ſuo, Nõ amplius recordari.*

Obliuiſcor iniurias, depono memoriam doloris. pro Cæl. 49. b

Deponere timorem. Ep. 178. b

Animus mollis & ad accipiendam & deponendam offenſionem. At. 14. a

Deponere ſimultatem. Ep. 25. a

Deponere inimicitias veteres. pro Clu. 58. a

Deponere amicitias. de Am. 110. b

Depone-

Digitized by Google

Deponere errorem. in A. 220. a

Sin aliter, cum opinionem hoc ipſo in loco depoſitam & abiectam relinquatis. contra Rul. 87. b

Tu modo ineptias iſtas & deſideria vrbis depone. Ep. 99. b

Si audierit te ædificationem depoſuiſſe. Ep. 203 a

Opprimi me onere officii malo, quam id, quod mihi cum fide ſemel impoſitum eſt, aut propter perfidiam abiicere, aut propter infirmitatem animi deponere. pro S. R. 20. a

Aliis rebus quoq; tribuitur, quas ponimus: vt, Poſſumus petitoris perſonam capere, accuſatoris deponere. pro Qu. 8. a

Deponere alienum nomen ipſe maluit, quam ſuum illis reddere. in A. 250. a

Vt primum in concione prouinciã depoſui, ſtatim &c. E. 60 a

Prouinciam remitto, exercitum depono. in An. 218. b

Deponere imperium. Off. 14. a

Depoſitis armis, de re pecuniaria diſceptare. pro Qu. 7. b

Sed quid ego hæc, quæ cupio deponere, & toto animo philoſophari. At. 25. b

Deponere aliquid de manibus. At. 39. b

Dicitur quoq; de pecunia, aut re alia, quam alicuius fidei committimus: vnde Depoſitum.

Tribunitii candidati HS. CCCC. apud M. Catonem depoſuerunt. Qu. Fr. 316. b

Rationes mei Quæſtoris Apameæ deponere cogitabamus. Epiſt 28. a

Apud aliũ quoq; eas (phaleras) habuiſſe depoſitas. in V. 206. a

Apud me item puto depoſitum. At 245. a

Deponere pecuniam apud aliquem Offi. 75. a

Depoſitum. *Vt non reddere depoſitum, etiamne furioſo promiſſum facere. Offi 7. a. 71. a*

Qui propter auaritiam clam depoſitum non reddit quod eſt iniuſtitiæ. Tuſc. 194. a

DEPORTO. *Neq; proprie, neq; translate vtimur nũc hoc verbo, pro conferre. Ferre.*

Mihi placebat ſi firmior eſſes, vt te Leucadem deportares, &c. Epiſt. 256. b

Non te literas ex Sicilia in Verrem deportare velle arbitrantur. in V. 59. a

Tertia illa tua, quam tecum deportabas in V. 243. b

Mittam qui pantheras alant, & eas deportent. E. 119. b

Digitized by Google

Pompeius bellum in Africa confecit, victorem exercitum deportauit. pro Pom. 15 b
Hoc ſimulacrum quidam homo nobilis ad ornatum ædilitatis ſuæ deportauit. pro Dom. 235. b
Nihil ex iſta prouincia potes, quod iucundius ſit, deportare. Epiſt. 102. b
Deportare triumphum ex prouincia. Offi. 16. a
Aliquod aut in Aſia ſuſceptum, aut ex Aſia deportatum flagitium ac dedecus. pro Mur. 126. b
Teq; non cognomen ſolum Athenis deportaſſe, ſed humanitatem & prudentiam intelligo. de Sen. 77 a
DEPOSCO. *Vehementer poſco, vulgare non eſt: facilis tamen eius cognitio: vt*
Depoſcere aliquam rem. pro Flac. 164. in Acad. 190. a. pro S. R. 34. b
Aut depoſcere aliquid ad aliquid. in Ver. 88. b. pro Pom. 4. b
Sibi aliquid depoſcere. de In 88. a. pro Pom. 12. a
Qui ſibi has vrbanas inſidias cædis atq; incendiorum depopoſcerat. in V. 105. b
Sed hanc mihi diſceptationem pro paterna neceſſitudine & coniunctione depoſco. in A. 248 a
DEPRECOR, *pro valde precor vſitatum ſatis: vt,*
Deprecari ne aliquid fiat. de Fin. 64. a. pro Mur. 138.
Aut aliquid ab aliquo deprecari. in Ver. 150. a. 235. b
Aliquid deprecari, pro precibus vrgere & petere. Epiſt. 198. a. de Or. 143. b
Sed Deprecari pro altero, *non tam vulgare nunc eſt, quam intercedere pro aliquo: quod in hoc ſenſu apud Ciceronem non inuenitur, neq; Interceſſor: neq; Interceſſio: ſed Deprecator, & Deprecatio: quod exemplis, vt clarius fiat, docebimus.*
Pro vno filio duo patres deprecamur. pro Pl 281. a
Mater & ſoror deprecatur pro pueris. At. 280. b
Omnia ſemper pro amicorum periculis, nihil vnquam pro meipſo deprecatus ſum. de Or. 127. a
Pro reditu P. Popilii multi cognati & affines deprecati ſunt. Poſtquam 199. a
Deprecari aliquem pro aliquo. Poſtquam 212. a
DEPRECOR, *ſignificat præterea, Precando effugio, aut vito, aut precando obtineo, quod certè vſitatum non eſt.*
Neq;
Digitized by Google

Neq; eſt vllum periculum, quod pro libertate aut refugiam aut deprecer.Ep.163.b

Qui nullum ſupplicium deprecatus eſt, neq; recuſauit. Tuſc. 186.b

Iam qui tot ſcelera commiſit, is nullam ab ſeſe calamitatem poterit deprecari.in V.108.a

Vt a me quandam prope iuſtam patriæ querimoniam deteſter ac deprecer.in Cat.100.b

Inuidia remota, quam dies mitigauit, oratio mea deprecata eſt. pro Clu 34 b

Deprecari mortem alicuius. in V.261.a

Deprecari iniuriam ab aliquo. Ep.122 a

Non ſupplicium deprecarer. pro Rab.97.a

Multorum hic vitam eſt a L. Sylla deprecatus. pro Sylla 108 b

Pro reditu Popilii multi cognati & affines deprecati ſunt. Poſtquam. 199.b

DEPRECATOR. *Filium miſit non ſolum ſui deprecatorẽ, ſed etiam accuſatorem mei. At.175.b.179 a*

Cretenſes ad Pompeium legatos deprecatoresq; miſerunt. pro Pom 10.a

Sperabam iudices, honoris potius L.Flacci me auditorem futurum quam miſeriarum deprecatorem. pro Fla.146.a

Deprecator fortunarum alicuius.pro Planc.281.a

Deprecator ſalutis meæ. pro Seſt 8 b

Poſt temeritatem noſtri Dolabellæ deprecatorem me pro illius periculo prabeo.Ep.21.a

DEPREHENDO. *Et hoc verbum notandum fuit, quod indocti pro eo dicant, In ipſo facto inuenire aliquem. Latine vero, Deprehendere in aliquo facto.*

In adulterio deprehendi.de Or.134 a

In maleficio deprehendi de Inuen.63.

Cum aliqua muliere deprehendi.Ep.116.b

Aliquam rem deprehendere: vt facinus.pro Cal.46.a.de Cl. 190.b pro Flac.154.a

DEPROMO. *Tranſlate ſæpe vtitur Cicero, hoc modo.*

Argumenta alicunde depromere. de Or.119.a

E quibus locis quaſi theſauris argumenta depromerentur. de Fin.108.a

Digitized by Google

Ex arte depromere genus commendationis. Ep. 205 a

Principia cum erunt pene ex intima defenſione depromta. de Orat 138. a

Cum illa verba ex intimo artificio depromſiſſet. pro Clu. 29. b

Nam vt in rerum priuatarum cauſſis atq; iudiciis depromenda ſæpe oratio eſt ex iure ciuili de Orat. 101. b

Quod de iure ciuili depromtum videretur. de Or. 106. a

Primum in Cæſarem maledicta congeſſit, depromta ex recordatione ſtuprorum ſuorum. in A. 186. a

Vereor, ne cui ex Stoicorum diſputationibus, non ex meo ſenſu, depromta hæc videatur oratio. Parad. 116. b

Non verba domo patroni depromere videtur? in V. 182 b

DEPVGNO. *Vſitatum noſtris non eſt, & tamen idem ſignificat quod Pugno: vt,*

Depugnare cum aliquo. At. 106. a

Aiax depugnaturus cum Hectore Tuſ 210. a

Si voluptatis cauſſa Torquatus cum Gallo apud Anienem depugnauit prouocatus. de Fin. 80. a

DERIVO. *Culpam, aut aliquid in aliquem deriuare, non ita nobis vſitatum vt Ciceroni: dicimus potius Reiicere culpam in aliquem pro quo Cicero vſus eſt Deriuare: vt,*

Dicam enim non deriuandi criminis cauſſa ſed vt factum eſt. pro Mil. 107. a

Id poterat inficiari, poterat in alios deriuare. At 56.

Quid eſt: quamobrem putes te tuam culpam non modo deriuare in aliquem, ſed communicare cum aliquo poſſe. in V 118. b

Conſiderandum eſt, ne tota cauſſa mutata, in aliam cauſſam deriuetur. ad Her. 14. b

Aliis rebus quoq; attribuitur: vt,

Et cogeris partem aliquam in Aſiam deriuare curæ & cogitationis tuæ in Acad. 235 a

L. Domitius alio reſponſionem ſuam deriuauit. in Ver 104 b

Iuſtitia nihil in ſuam domum inde deriuat. Tuſc 242. b

DEROGO. *pro, Non tribuo: vnum de illis verbis, quæ a multis aut ignorantur, aut negliguntur. vt,*

Qui modo iſti, ſi ſomnium verum euaſit aliquod, non ex multis potius vni fidem derogant, quam ex vno innumera-

mera-

merabilia confirmant. de D 138.b

Derogare aliquid de dignitate populi. de In. 68.b

Non ego nationi huic fidem derogo. pro Flac. 147.b

De aduerſarii teſtium fide derogatur. pro Cæc. 286.b

Quorum virtuti & rebus geſtis fidem & auctoritatem in teſtimonio inimicitiarum ſuſpicio derogauit. pro Font. 278.b

Dignane cauſſa videatur, quare aut de magnificentia, aut de honeſtate quiddam derogetur. de In. 84.a

Indignum eſſe, de lege aliquid derogari, aut legem abrogari, aut aliqua ex parte commutari. de Inuen 79.a

Cum oſtenditur id factum eſſe, quod ea lex ſanciat, cui legi abrogatum vel derogatum eſt. ad Her 9.a

Non enim mihi tantum derogo, tametſi nihil arrogo, vt te copioſius quam me putem poſſe dicere. pro S.R. 33.a

DESCENDO. Tam eleganter Cicero hoc verbum multis rebus non locum ſignificantibus attribuit, quam nunc à multis negligentia præteritur: vt.

Videte quo deſcendam, iudices. pro Font. 276.a

Viri boni, cum experiundi poteſtas non eſt, timide & pedetentim huc deſcendunt. pro Q. 9.a

Subito nunc mutata voluntate ad accuſandum deſcendere. in V. 53.a

Non qui odio inimicitiarum ad accuſandum, ſed qui ſtudio accuſandi ad inimicitias deſcenderent. pro Muren. 137. a

Sic conſtituetis iudices, non deſcenſurum quenquam ad hanc accuſationem fuiſſe, cui vtrum vellet, liceret. pro Cæl 37.b

Quanto minus eſt ad iuris ciuilis per diſcendi occupationem deſcendendum. de Or. 107 a

Si nihil in Lepido ſpei ſit, deſcenſurum ad extrema. &c. Epiſt 166.a

Alterutram ad conditionem deſcendere vult Cæſar, vt &c. E. 118 b

Ad omnem animi remiſſionem ludumq; deſcendere. in V. 96.a

Conſenſus populi Ro. iam deſcendit in cauſſam. in A. 225.a

Deſcendere in aliquod certamen. Tuſ. 118. b

Deſcendere in magnam dimicationem vitæ. ad Her. 37.b

DESCISCO pro deficio, notum paucis nunc eſt: ſic

Digitized by Google

enim Romani ſunt vſi:

Deſciſcere a Repub.in Acad.235 a

A ſenatu deſciſcere.de Ar.253.a

A patribus deſciſcere.Ibidem 214.

A ſe non deſciſcere. At 25.a

Ab excitata fortuna ad inclinatam , & prope iacentem deſciſcere.Ep.26.b

Ab inſtitutione aliqua deſciſcere.de Fin.110 a

A vita deſciſcere.de Fin.163.b

A veritate deſciſcere.Acad.12.b

DESCRIBO.*Qui non a doctis Latine didicerunt ignorantia huius verbi , Transſcribo aliis modis vtuntur.*

Ab aliquo aliquid deſcribere, ſignificat quod Barbari dicunt, ex alicuius exemplari aliquid transſcribere: vt,

Scripſit Balbus ad me,ſe a te quintum de Finibus librum deſcripſiſſe. At.210.b

Mirifice Cerelia ſtudio videlicet philoſophiæ flagrans deſcribit a ſuis iſtos ipſos de Finibus. At.210.b

Multos item fugit, Deſcribere *idem valuiſſe apud veteres , quod Diſtribuo,Partior.*

Flaccus deſcripſit pecuniam ad Pompeii rationem ,quæ fuit accommodata L.Syllæ deſcriptionis. pro Flac 152.b

Vectigal, quod Græcis æqualiter Sylla reſcripſerat. Q.Fr.pro Flac.152.b

Ciuitatibus pro numero militum pecuniarum ſummas deſcribere in V.248 a

In Stellati campo duodena deſcribit in ſingulos homines iugera.contra.Rul.83.a

Deſcripſiſti vrbis partes ad incendium. in C.99.a. & 112. b. 107.a

Quorum bona ſuis comitibus compotoribuſq; deſcripſit. in Ant.198 b

Quæ (platanus) mihi videtur non tam ipſa aquula quæ deſcribitur , quam Platonis oratione creuiſſe. de Orat. 87. a

Ius ciuium generatim in ordines ætateſque deſcriptum. Ibidem 90. a

Deſcribere ſuum cuique munus.Q.de Pet.213.b

Deſcribere aliquid in multa genera. de Or.135.b

Deſcribere,& deſcriptio: *pro oratione aliquem depingere, & cor-*

& conſpectui ſubiicere: vt, Si qua mulier ſit eiuſmodi, quam paulo ante deſcripſi, vita inſtitutoque meretricio. pro Cæl. 48 a

Nonne mehercule contumeliæ cauſſa deſcribebam quẽquam, præſertim ingenioſum. in Piſ. 94. a

Hominum ſermones moreſque deſcribere. Or. 209. a

Quæ ſit in figuris animantium, & quam ſolers ſubtiliſq; deſcriptio partium de N. 50. a

Deſcriptio, quam Græci χαρακτηρισμὸν vocant. qualis ſit auarus, qualis aſſentator, ceteraq; eiuſdem generis, in quibus natura & vita deſcribitur. Top. 228 a

Horum exempla & deſcriptiones in præceptis elocutionis continentur de In. 52. a

DESPERO. Significatio nota fortaſſe ſatis eſt huius verbi, ſed vſus minus eſt, nam quis nunc de vulgo ſic loquitur?

Serui deſperantes vitam domini. pro Mil. 112. a

Deſperare honores, vel aliquam rem. in C. 108. a

Deſperare de aliqua re Ep. 192 b

Siue reſtituimur ſiue deſperamur: nihil amplius opus eſt Q. Fr 304. b

Eſſent illi quidem deſperandi ſed tamen ferendi in C. 106. b

Cum Datiuo. Is eum promiſſis ſuis excitauit, & ſimul ſaluti deſperare vetuit pro Clu 31. b

Bonos viros lugere malui meas fortunas quam ſuis deſperare. Poſtquam. 211. b

Qui cum oppido deſperaſſent, munire arcem cœperunt. in P. 97. b 98. b

Quoniam ſibi hic ipſe deſperat. pro Mur. 134. b

Deſperare ab aliquo. in Piſ. 8: b

DESTINO, pro conſtituo, decerno, attribuo: vt Cum eorum alteri Dionyſius diem necis deſtinaſſet, &c. Off. 61. a

Qui locus orbis terræ iam non erat alicui deſtinatus? pro Seſt. 17. b

Sed ſi Plancus deſtinat, tum haberes (al. deſtinatum habet, habet res) difficultatem. At. 216. a

At ego iam deſtinaram. Att. 248. a

Quod tibi deſtinaras Trapezophoron, ſi te delectat, habebis. Epiſt. 106. a

Non eſt animus hic tibi deſtinatus. Ep. 159. b

Digitized by Google

Si prius aperuerimus, quid oporteat ab ambobus in cauſſa deſtinari, quo ratio omnis totius orationis conferatur. ad Her. 5. b

DETERIOR. *Reſtituendum hoc nomen eſt, quod & res & vſus eius a multis neſciatur.* Sic enim Latini locuti *ſunt.*

Quicquid detraxeris, vitioſius & deterius futurum eſt. de Or. 145. b

Rem non fecit deteriorem, haud ſcio, an fructuoſiorem. Attic. 226. b

Si *corrigere aliquid volet, deterius id faciet.* de Clar. 188. a

Res verbo fieri interdum deterior ſolet. in Ac. 215. a

Niſi hoc ſtatuiſſes, quicquid dixiſſes, te deterius eſſe facturum. in Ver. 178. a

Natura non optima putanda potius, quam deterrima. de Nat. 33. a

Eſſe deteriori iure, quam ceteri ciues. pro Cæc. 288 a 293. b

Non ideo eſt Gaditanorum cauſſa deterior; grauiſſimis enim & pluribus rebus eſt fulta. pro Cor. 162. a

Deteriore tempore abſens auctionatur. pro Q. 3. b

Ego valeo ſicut ſoleo, paululo tamen etiam deterius quam ſoleo. Epiſt. 70. b

Tertius vero ille finis deterrimus, vt quanti quiſque ſe ipſe faciat, tanti fiat ab amicis. de Amic. 107. a

Deteriores iugulare cupio, meliores vincere. in A. 256. a

Homo deterrimus. ad Her. 17 a

Theophraſtus auctor haud deterior mea quidem ſententia. de Leg. 172. a

Hetruſci libri deteriores, & repulſos hos appellant, quorum & mentes & res ſunt perdita de Ar. 256. a

DETVRBO. *idem quod deiicio, neglectum a noſtris: vt,*

Tyndaritani ſtatuam iſtius deturbarunt. in V. 221. a

Cum parietes diſturbabas. Par. 129. a

Quid ſi cæmentum bonum non haberem, deturbarem ædificium. Quint. Fr. 328. b

Translate. *Deturbare aliquem de poſſeſſione. Parad. 121. a*

De fortunis omnibus P. Quintius deturbandus eſt. pro Quint. 8. a

Illi ſtatuam iſtius deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant.

Digitized by Google

ſipant.in. P.99.a

Deturbari ſpe & poſſeſſione Ep.198.b

Sed hoc ſcito, tuos veteres hoſtes, nouos amicos, vehementer literis perculſos, atque ex magna ſpe deturbatos iacere. Epiſt. 63. b

DEVINCIO, & deuinctus ſũ. *Si noſtri homines ſcirent, transferri crebro hoc verbum ad beneficia & officia quibus aſtringimur, non dicerent Obnoxium facere, obnoxius ſum. Sed ſic eſt Cicero locutus.*

Sanguinis autem coniunctio & beneuolentia deuincit caritate homines Off.11.b

Ipſum præterea ſummo officio, & ſumma obſeruantia tibi in perpetuum deuinxeris. Ep. 203.b

Cuius officiis me eſſe deuinctum confiteor. Epiſt.14.b.87.b

Cleomenes ab iſto donis beneficiisq; plurimis deuinciebatur.in Ver 252.b

Tum viros optimos & homines honeſtiſſimos ſummo beneficio in perpetuum tibi tuisq; deuinxeris. Epiſt.206 b 88 b

Tenere aliquem deuinctum largitione. pro Plan. 267. a. Ibidem.

Is totam Hortenſiorum domum deuinctam conſuetudine tenebat.pro Arch.186.b

P.Craſſus cum Seruio Galba affinitate ſeſe deuinxit. de claris Orat 133 a

Quem non ſolum ſermone meo, ſed etiam familiaritate deuinxi. Q. Fr. 200.a

Iis ſtudiis quibus vterq; noſtrum deuinctus eſt. E.45 a

Hic tibi tua præſtanti in eum liberalitate deuinctus eſt. Epiſt. 6. b

Aliis item tribuitur: vt Deuincire ſpe aliquem, aut alia, quorum exempla ex Lexicis petas.

DIFFIDO. *Non ſignificat, quod vulgus putat, Fidem non adhibeo: ſed deſpero, non confido: vt,*

Eudemus grauiter æger fuit, vt omnes medici diffiderent. de D. 91. b

Diffidens & deſperans rebus ſuis in P.98.b

Videſne tu illum triſtem, demiſſum? iacet, diffidit, abiecit haſtas. pro Mur. 14.b

Qui autem diffidit perpetuitati bonorum, timeat neceſſe eſt de Fin. 82. b

Digitized by Google

Is certe potius, qui ſibi alia ratione diffideret, quam is qui omni ratione confideret pro Clu. 30. b

Aliquem fugientem excipere, diffidentem rebus ſuis confirmare. pro Pom 8 a

Diffidere ſibi de Pro. 77. a

Nihil affirmabo, quarom omnia, dubitans plerunque, & mihi ipſa diffidens. de D. 110. a

Huic incipio ſententia diffidere. Tuſ. 228. b

Cum infinitiuo. *Tanta adhibebatur & a nobis & pratoribus contentio, vt rem poſſe confici non diffiderem. Qu. F. 290. a*

Diffido me poſſe in hac cauſſa conſiſtere pro Q. F 14 a

Inuenire ſe poſſe, quod cuperent, diffiſi ſunt. Ac. 3. a

Qui deſperatione debilitati experiri id nolent, quod ſe aſſequi poſſe diffidant. Orat 197. a

Eloquentia, quam omnes ſe aſſequi poſſe diffiderent. Orat. 205 b

DIFFVNDO. *Translate crebro vtitur Cicero, quod rarius a noſtris fieri videtur: vt,*

Virtus ex bonis amici quaſi diffunditur, & incommodis contrahitur. de Am. 105 b

Error tam longe lateq; diffuſus. de Fin 88 b

Ius ciuile, quod nunc diffuſum & diſſipatum eſt, cogere, & ad artem redigere. de Or. 121. b

Numerus optimatum late & varie diffuſus eſt. pro Seſt. 23. a

C Pompeii late longeq; diffuſa laus. pro Cor 57. a

Sol diem efficit toto cœlo luce diffuſa. de N. 45. a

Dii vim ſuam longe lateq; diffundunt. de D. 97 a

Terra ſemen tepefactum vapore & complexu (al compreſſu) ſuo diffundit & elicit herbeſcentem ex eo viriditatem. de Sen. 17 b

Platanus ad opacandum aliquem locum patulis diffuſa ramis. de Or 87 a

DILABOR. *Etſi propria vis huius verbi nota eſt: tanslata tamen non item: praſertim cum pro concidere, effugere, aut obliuiſci vſurpatur: vt,*

Praclariſſime conſtituta reſpub. dilapſa eſt. Off. 50. a

Male parta, male dilabuntur. in Ant. 173. a

Sunt

Sunt alii plures fortaſſe, ſed mea memoria dilabuntur. in Ant. 248. a

Sed intento opus eſt animo, ne omnia delabantur. ſi vnum aliquid effugerit. Tuſc. 211. a

DILORICARE tunicam aut veſtem dixit Cicero, pro quo vulgus diſcingere, religare, aperire.

Qui in cauſſa peroranda non dubitauit excitare reum conſularem, & eius diloricare tunicam de Or. 119. b

DIMOVEO, pro Remoueo, non tam in vulgus notum, quã Ciceroni vſitatum eſt: vt,

Quod in libris (de Oratore) quos laudas, perſonam deſideras Scæuolæ, non eam temere dimoui. At. 63. b

Similis a Repub. labes in poſterũ dimouebatur. pro Dom. 226 a

Quo ego adiumento ſperabam hanc a me moleſtiam poſſe dimoueri. in V. 55. b

Odium a nobis dimouere, & in alios ſtruere. Or. 127. b

Dimouere aliquem de curſu ſuo. pro Seſt. 24. a

Vis, quæ formidine animum perterritum loco ſæpe, & certo de ſtatu dimouet. pro . ac. 293. a

Dimoueri & depelli de loco. 294. a

Vt ne quis te de vera & certa poſſit ſententia dimouere. in Verr. 75. b

Dimouere aliquem loco ſuo pro Planc. 270. b

Virtus nunquam poteſt dimoueri loco. in Ac. 193. b

Ex ea poſſeſſione rempubl dimouere, ex qua Syllæ dominatio non deieciſſet. contra Rul. 82. a

Voluptas mentem ex ſua ſede & ſtatu dimouet. Par. 118. a

DIOECESIS. Ea voce Græci nominabant procurationem & adminiſtrationem regionum, partium regni, aut prouinciæ alicuius, Ea enim in διοικήσεις diſtribuitur, hoc eſt, in vicos quoſdam, qui communi iure ſunt & vtuntur: & ab eo qui præeſt, ius dicitur certo aliquo loco & tempore, quo omnes iſtius diœceſis homines conueniunt. Eadem ratio apud nos eſt, vt regnum diſtribuatur in certas regiones, quas noſtra lingua vocamus Zent: aut, ein Landgericht/ Landvogtey: Gallicolatine Balliuias vulgus nominat: Vicos etiam nonnulli appellant Latini nullo proprio nomine, ſed communi idem exprimunt: vt, Procuratio, Adminiſtratio Qui præeſt, diœcetes dicebatur. Procurator Adminiſtrator Latine, Germanice, Ein Vogt/ Landvogt/

Truchſes. *Gallice*, Ballits, *&c. ab aliis, Satrapæ, aut Satrapes: quod Perſicum eſt.*

Mirifica exſpectatio Aſiæ noſtrarum diœceſium. A. 82. a

Vt me omnium illarum diœceſium, quæ cis Taurum ſunt, omniumq; earum ciuitatum magiſtratus legationesq; conuenirent. Ep. 37. a

Deinde ſi quid habebit cum aliquo Helleſpontino controuerſia, vt illam διοίκησιν *reiicias. Ep. 233. b*

DIOECETES. *Rabirius Diœcetes fuit regius. pro Rat. Poſt. 126. a. 127. a*

DIRIGO. *Significatio non tam obſcura, quam vſus nunc eſt. Nam tametſi vulgus intelligit quomodo cum præpoſitione Ad coniungatur: vt, Dirigere puerum ad aliquam opinionem, Aliquid dirigere ad aliquid: non conſueuit tamen cum Ablatiuo iungere hoc modo.*

Sed tamen ad extremum vtilitate putat officium dirigi magis quam honeſtate. Off. 70 a

Honeſtate dirigenda vtilitas eſt. Offi. 68. b

Fines bonorum, quos vtilitate aut voluptate dirigunt. de Fin. 338. b. 97. b

Lituo Romulus regiones direxit, tum vrbem condidit. de Diu. 85. b

Nec ſunt rhythmicorum aut muſicorum acerrima norma dirigenda. de Or. 160. b

DISCEDO. *Fiunt & hoc verbo quædam loquendi formæ, quas imperiti noſtris temporib. ignorant, vt: Cœlum aut terram diſcedere. Noſtri homines potius, Aperire ſe cœlum aut terram, dicunt. Sic vero Latini: Cum cœlum diſceſſiſſe viſum eſt, atq; in eo animaduerſi globi. de D. 100. a. b*

Marſico bello cœlum diſceſſit. de Diu. 121. a

Ita te nec terræ fremitus, cœli diſceſſus, &c. terrebunt. de Diuin. 128. a

Qui cum terra diſceſſiſſet, magnis quibuſdam imbribus in illum hiatum deſcendit. Offi. 59. b

Aliis quoq; rebus, non locis attribuitur. vt, A mente, aut animo diſcedere. Noſtri in ecſtaſin incidere.

Is magnitudine timoris a conſtantia atq; mente, atq; a ſe ipſo diſceſſit. de D. 132. a

Sic a ſe diſcedere, pro immutari, & ſui diſſimilem fieri.

Cœlum diſceſſu meo diſceſſit a ſeſe. de Cla. 190. a

Pro

Pro Abire: vt, Modo audiui quartanam a te diſceſſiſſe. At. 122. b

Si iſtius hæc tanta iniuria impunita diſceſſerit. in Ver 215. b

DISCEPTO, *pro diiudico, aut cognoſcendo audiendo cauſſam aliquam iudico, & controuerſiam dirimo, vſitatum nunc non videtur. Quin potius vulgus idem valere putat, quod contendo. nam Diſceptare cum aliquo, inter ſe, multi dicunt. Sed Cicero nunquam ſic eſt vſus: vt,*

Et iſti eſt præpoſitus quæſtioni, qui hæc iuſte ſapienterq; diſceptet. pro Mil. 106. a

Si hanc cauſſam in foro dicerem, eodem audiente & diſceptante te pro Deiot. 144. b

Cum Academici Stoicorum controuerſias diſceptarent. Tuſc. 210 a

Fœciales bella diſceptando. de Leg. 173. b

Rei ſunt omen, quorum de re diſceptatur de Or. 125. a

Qua de cauſſa definitiones ad omnia de quibus diſceptabatur, habebant. Acad. 45. a

Sic Diſceptatio. *Hinc* Diſceptator, *pro iudice: nunquam vero, quod vulgus putat, pro Diſputatore, aut Litigatore, aut eo qui de re aliqua cõtendit, apud Ciceronẽ inuenitur.*

Iuris diſceptator, qui priuata iudicet, iudicarive iubeat, prætor eſto. de Leg. 185. b

Quorum alterum perſæpe diſceptatore domeſtico diiudicatur. pro Cæcin. 286. a

Populum Rom. diſceptatorem non modo recuſo, ſed etiam depoſco. contra Rul. 65. a

Vel ſeueriſſimis diſceptatoribus M. Cælii vitam me probaturum eſſe confido. pro Cæl. 44. b

Diſceptator, id eſt rei ſententiæq; moderator. Part. 230. b.

DISCVTIO. *Transfert ſæpe hoc Cic. ad ea, quæ aut deteguntur, aut pelluntur: vt,*

Diſcutienda ſunt ea, quæ obſcurant & quæ ſunt eminentia & promta ſumenda. de Or. 163. a

De Comageno rege, quod rẽ diſcuſſeram, mirifice mihi blanditur Appius. Qu. Fr. 313. b

Diſcutere captiones alicuius. Aca. 12. b

Diſcuſſa eſt illa caligo, quam paulo ante dixi, diluxit, patet, videmus omnia. Aca. 240. a

Digitized by Google

Propellere: v: Modo cædem timueramus quam oratio fortiſſimi ſenis Q. Conſidii diſcuſſerat, ea quam quotidie timere potueramus, ſubito exorta eſt. At. 39. a

Cum eorum aduocationem manibus, ferro, lapidibus diſcuſſiſti pro Dom. 224 a

Dii faciant, vt hoc periculum, quod &c. conſilio diſcutiam & comprimam. pro Mur. 144 a

DISIVNGO & diſiunctio *nota ſatis ſunt. Sed Diſiunctum eſſe ab aliquo, pro differre, alienum eſſe, fugere multos videtur: vt,*

Græci longe a noſtrorum hominum grauitate diſiuncti. pro Sest. 27. a

Quæ vita eſt maxime diſiuncta a cupiditate, & cum officio coniuncta. pro S. R. 24. b

Mores eius longiſſime a tanti ſceleris atrocitate ſunt diſiuncti. pro Cæc. 48. b

Ætolia procul a Barbaris diſiuncta gentib. in P. 99. a

Quorum mentes longe a communi ſalute diſiunctæ ſunt. de Ar. 156. a

Quod longiſſime eſt ab imperitorum intelligentia ſenſuque diſiunctum. de Or. 86. a

Duo loca diſiunctiſſima, maximeq; diuerſa pro Pom. 5. b

Nihil eſt diſiunctius ab ea cogitatione, quæ &c. Ac. 17. a

Diſiunctiſſimæ terræ. Ep. 131. b. inter quas longum interuallum. Sic interuallo locorum & temporum diſiunctos eſſe. Ep. 6. a Barbar', Valde longe a ſe inuicem abeſſe.

DISPERTIO, *in varias & multas partes diſtribuo tritum noſtrorum ſermone non eſt: itaq; a Cicerone eius vſum accipiant.*

Redeunt rurſus ad coniecturam, eamq; in quatuor genera diſpertiunt. de Or 152.

Diſpertire orationem in membra. de Cla. 179. a

Pecuniam illam iudicibus diſpertiendam eſſe. pro Clu. 32. a

Bona verbo redigenda, re diſpertienda. in V. 118. a

Romani homines, qui tempora voluptatis laborisq; diſpertiunt. pro Mur. 142. b

Deinde eorum generum quaſi quædam membra diſpertiat. de Or. 100 b

Diſpertitus, a, um. *Mihi tecum ita diſpertitum officium eſt. Epiſt. 59. b*

Satius

Digitized by Google

Latius existimo vos diſpertitos, & in ſpeculis eſſe. At.145. b

DISPICIO. *Iudicio aliquid proſpicio, præſertim id, quod confuſum eſt & varium, iudicio ſeparo, & eius cognitionem apprehendo.*

Imbecillus animus verum diſpicere non poteſt. de Di. 125. b

Si diſpicere quid cœpero: ſcribam ad te. At. 35. b

Nunc velim diſpicias res Romanas. At. 97. a

Sed ego quid ſperem, non diſpicio. Qu. Fr 304. a. & 307 b

Cum diſpicere cœperimus, & ſentiri quid ſimus. de Fin. 134. b

Tamen acie mentis diſpicere (pulcritudinem rerum cœleſtium) cupiebant. Tuſc.157. b.

DISRVMPOR, *ſi noſtris tam notum eſſet, non dicerent, Crepari dolore, inuidia: pro quo Cicero ſic eſt locutus.*

Quare diſrumpatur licet iſta furia, bis ſeruaui. pro Do.233.a

Diſrumparis licet. At 66. b

Diſrumpuntur ii, qui me poſſe aliquid doluerunt. At. 65. a

Diſrumpor dolore. At. 109

C. Coſconius noſter, quem diſrumperis, cum ædilitium vides. in Vat. 31. a

DISSENTIO. *Significatio vulgaris eſt, ſed vſus non item. Quis enim nunc dicit, Diſſentio tecum: pro a te? Sic tamen apud Ciceronem ſæpe inuenies: vt;*

Diſſenſit cum Mario clariſſimo ciue conſul nobiliſſimus & fortiſſimus L. Sylla. de Aruſp. 256. b

Cum Octauio collega Cinna diſſenſit. ibid.

Cum videtur ſcriptoris voluntas cum ſcripto diſſentire. ad Heren. 4

DISSIPO. *Vim & vſum huius verbi noſtra ætate ii non tenent; qui dicunt, Vnum huc, alterum illuc proiicere. Vnam partem huc, alteram illuc diſpergi, in multas & varias partes diſtrahi, & aliis modis, quos omnes enarrare non poſſum.*

Ignis quocunq; inuaſit, cuncta diſturbat ac diſſipat. de Nat. (33. b

Illi ſtatuam iſtius deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant. in P. 99. b

Euerſa domus eſt, diſſipati liberi, rapta cõiunx. pro Seſt. 28.a

Simia omnia quæ erant ad ſortem parata, diſturbauit, & aliud alio diſſipauit. de D. 96. a. & 122. b

Medeam prædicant in fuga fratris ſui membra in iis locis, quà ſe parens perſequeretur, diſſipauiſſe. pro Pom. 8. a

Digitized by Google

Capere, occidere, & diſſipare poſtes. E. 23. b. & Diſſipare claſſem. 190 a

Facilius eſt apta diſſoluere, quam diſſipata connectere. Orat. 220. a

Amicitia omnia contrahit, diſcordia diſſipat. de A. 110. a

Omnia quæ ſunt concluſa nunc artibus, diſperſa & diſſipata quondam fuerunt. de Or. 100 b

Genus hominũ in montibus & ſyluis diſſipatum. de Or. 88. a

Ius ciuile, quod nunc fuſum & diſſipatum eſt, in certa genera cogere, & ad artem facile redigere. 121. b

Qui diſcedere animum cenſent, alii diſſipari ſtatim, alii diu permanere, alii, &c. Tuſ. 152. a

Diſperdere ac diſſipare patrimonium. cont. Rul. 61. a

Diſtributis partib. ſermo eſt tota Aſia diſſipatus, &c. pro Flac. 149. a

Diſſipare famam vel rumorem. in Acad 261. a

Cum iſtius amici ſermones huiuſmodi diſſipauiſſent, me. &c. in Ver. 79. b

DISSOLVO, *etſi ſatis nota eſt propria eius ſignificatio, quæ eadem eſt quæ* Soluo: *Diſſoluere tamen pro* Satisfacere *imperiti raro vſurpant.*

Diſſoluere æs alienum. pro Syl. 177 b

Facilius eſt apta diſſoluere, quam & pro Q. 3. a

Pecuniam tenere, nec quicquam vlli diſſoluere. in V. 187. b

Illi turpe erit eo nomine, quod ſatis dare debeat, procuratores eius non diſſoluere. At. 261. a

Ego vero Lycurgo maximam gratiam habeo, qui me ea pœna mulctauerit, quam ſine mutuatione, & ſine verſura poſſem diſſoluere. Tuſ. 107. a

Neq; item verbum Diſſolutus, *pro* Nimium remiſſus, & ignauus *nunc teritur.*

Verres negligens ac diſſolutus. in Ver. 184. b

Diſſolutus in re familiari, ac negligens. pro Q. 6. b. & Diſſolutus, profuſus. perditus nepos 7 a

Adoleſcens perditus & diſſolutus, Tuſ. 221. a. 218. a

Diſſoluta Græcorum conſuetudo, & impudens licentia. pro Flac. 105. a

Conſilia diſſoluta & perdita. contra Rul. 77. a

DISTINEO. *Negligitur item & hoc verbum a multis, quo ſic eſt vſus Cicero:*

Digitized by Google

Ex eo colligere poteris, quanta occupatione diſtinear. At.37.b

Nam antea diſtinebamur maximis occupationibus. Epiſt. *121. a*

Nos hic multitudine & celebritate iudiciorum ita diſtinemur, vt quotidie vota faciamus, ne intercaletur. E.96.b

Sylla tot tantisq; negotiis diſtentus eſt, vt reſpirare non poſſit. At. 8. b

Metuendum eſt ne imperita multitudo per me pacem diſtineri putet. in A. 245 a

DISTVRBO. *Significat quod Germanice dicimus*, vntereinander werffen / vntereinander ſchütteln. *Gallice*, mettre par terre. *Quod cum Latine vulgus ignoratione huius verbi reddere non poteſt, abſurda multa vſurpat, quæ Cicero ſic protulit.*

Simia & ſortes ipſas, & cetera quæ erant ad ſortem parata, diſturbauit, & aliud alio diſſipauit. de D 96.

Domum aliquam operis diſturbare Or. 3. 155. a

Diſturbata porticus Catuli, quæ reficiebatur, & ad tectum iam pene peruenerat. At. 55 b. pro Dom. 234. a

Diſturbari tecta, diripi fortunas. pro Dom. 232. b

Qui ſpectantibus domus mea diſturbaretur, diriperetur. pro Dom. 236. a

Pontes diſturbat, ciſtas deiicit. ad Heren. 4. b

Ignis quocunque inuaſit, cuncta diſturbat & diſſipat. de Nat. 33. b

Qui fidem lædit, quantum in ipſo eſt, diſturbat vitæ ſocietatem. pro S. R 37. a

Si hoc diſſuadere eſt, ac non diſturbare, atq; peruertere. contra Rul. 86. b

Vi & armis diſturbare iudicia pro Syl. 180. b

Cum quidam agrariam curationem ligurirent, diſturbaui rem totamq; integram vobis reſeruaui. E.178. a

DITIO, *imperium & poteſtatem ſignificat : ſed omnes modi loquendi noti non ſunt noſtris hominibus.*

Nationes, quæ in eorum regno ac ditione ſunt. in Ver.213. b

Cæſar totam Galliam in noſtrum ditionem redegit. de Pro. 75 b

Vrbesq; Achaiæ multas ſub imperium populi Romani ditionemq; ſubiunxit. in V. 87 a

Tenere aliquem in ſua poteſtate & ditione. contra Rul.74. a

Priuatorum etiam eſt poteſtas: quod vulgo omnino ignoratur. In ditione ac poteſtate alicuius eſſe, pro Qu. 1 b. & Si fas eſt, reſpirare P. Quintium contra nutum ditionemque Neuii. 17. b

DIVVLGO. *Multi ignorant & propriam vim huius verbi & vſum: itaq; a Cicerone diſcant, is enim hoc verbo ſignificauit, quod Barbari volunt, cum dicunt, Aliquid inter homines diſpergere, Aliquid omnibus in ora dare; Omnibus copiam facere.* (228 a

Inimici hanc rem ſermonibus diuulgare voluerunt. pro Font.

Hæc nullo pacto diuulganda ſunt. in A. 162. a

Non ſupprimenda res erat ſed diuulganda. Bru. 91. a

Quare viſum eſt, occultius agendum, neq; vllo modo diuulgandum, de te iam eſſe confectum. Ep 89 a

Hunc librum, etiamſi minus veſtra commendatione, tuo tamen nomine diuulgari neceſſe eſt. Or. 207. a

Volo eum librum diuulgari. At. 199 b

DO. *Omnes formæ loquendi huius verbi tritæ non ſunt: vt,*

Da quæſo te huic etiam generi literarum. Ac. 41. b

Neq; ſermonibus vulgi te dederis. de Som. 130. a

Da te homini. Ep. 22. a

An iis me dem, qui tenent, qui potiuntur. At. 109. b

Dare ſe ad aliquam rem faciendam. de N. 3. b

His literis ſcriptis me ad συντάξεις dedi. At. 245. a

Si te ad ius reſpondendum dediſſes. de Leg. 158. a

L. Scæuola nemini ſe ad docendum dabat. de Cl. 193. b

Qui ad meam gloriam augendam tanto ſtudio te dediſti. Q. de Pet. 207. a

Dare ſe ad lenitatem. Ep. 202. b

Is dedit ſe in conſuetudinem, &c. in Pom. 94. a

Is bene penitus in iſtius familiaritatem ſeſe dedit. in V. 143. a

Familiariter me in eorum ſermonem inſinuo ac do. contra Rull. 68. a

Qui vel ipſe ſeſe in cruciatum dari cuperet; dum de patris morte quereretur. pro S. Roſc 38. a

Dare ſe in tormenta. Tuſc. 244. a

DOMINATIO. *Idem valet, quod Græce Tyrannis: ſed quia vulgus dominium in ore habet, pro dominatione aut dominatu; diſcat hic dominium apud Ciceronem pro Tyrannide aut dominatu & imperio non inueniri. Sic potius ille eſt locutus:* Idem

Digitized by Google

Idem fecero, quod in Cinna dominatione & Marii tyrannide Philippus. At 110 b
Non modo crudelis & ſuperba dominatio nobis, ſed ignominioſa etiam & flagitioſa eſt ferenda in An.190.a
Dominationem exſpectant, rerum potiri volunt. in Ver.108.a
Dominatio quæſita ab vtroque eſt 125.a
DOMINATVS in vitio. Vrbs ab Alexandro tyranno crudeli dominatu premebatur. de D 92.b
Dominatus eſt inquit, Alexandriæ, imo vero in ſuperbiſſimo dominatu fuit. pro R.P.118.b
L. Brutus populum Romanum dominatu regio liberauit. pro Dom 235.b
In laude. Terrenorum commodorum omnis eſt in homine dominatus. de D. 57. a
Digniſſimus poteſtate & dominatu omnium rerum. de Nat. 31 a
Caſſio mea ſententia dominatum & principatum dari. in Ant.2 8.a
Cum autem aſſumta ratio eſt, tanta in dominatu locatur, vt omnia illa prima naturæ, huius tutelæ ſubiiciantur. de Fin. 115.a
DVBITANTER aliquid agere)(contrarium eſt, Fidenter, aut Confidenter, vulgare eſt.
Sine vlla affirmatione quærentes, dubitanter vnumquodque dicemus de Inuent.63.a
Verecunde dubitanterq; facere aliquid. de Cl.172.a
Spes poſteritatis, qua ſublata, non dubitanter occidam. Oct. 326. a
Dubitanter)(Fidenter. de N 5.a
DVBIVM eſſe, Venire in dubium: & iſtiuſmodi alia obſeruanda quoq; ſunt.
De hac re mihi dubium non eſt. At.173.b
Si dubium tibi eſt, poſſe te illius regni potiri, conandum non eſt: ſin exploratum, non eſt cunctandum. E.7.a
De ciuitate in dubium venire. pro Cæc.288.a
Alii non veniant in dubium de voluntate At.179 b
Non eo dico, quo mihi in dubium veniat tua fides. pro Quint 1.b
Acta Cæſaris in dubium ventura videntur. At.263.b
Quæ res eſt, quæ cuiuſquam animum in hac cauſſa dubium

Digitized by Google

facere poſſit. pro Pom.1 a

Hæc autem habere dubia, abhorrere a ſapientia eſt. Acad. 8. b

Vocare aliquid in dubium.de In.72 b

Quæ in dubium vocarentur,&c.de Or.121.b

Omnia in dubium,incertumq; reuocare. pro Cæc.289 b

DVCO. *Multis & varîis rebus hoc verbum tribuitur: quæ vero a conſuetudine vulgari diſcedunt, ſolum notemus. Primum origo & initium rerum hoc verbo ſignificatur: vt*

Ex quatuor temporum mutationibus, omnium, quæ in terra marique gignuntur, initia cauſſaque ducuntur. de Nat. 36. a. &

Via ab inteſtinis ad iecur ducta ac directa. 53.b

Sed ab iis partibus quæ ſunt honeſtatis, quemadmodum officia ducerentur, ſatis expoſitum videtur Off.30.b

Qui commendationem ineuntis ætatis ab impietate & ſcelere duxerit.pro Deio *144 a*

Ab eodem verbo ducere ſæpe orationem Or 209.c

Ac video hanc primam ingreſſionem meam non ex oratoris diſputationibus ductam, ſed e media philoſophia repetitam. Orat. 197. b

Neque attendit eos ipſos, vnde hoc ſimile ducit, &c. de Orat. 138 a

Hinc Pomponii ductus eſt ſermo.de Or 168.b

Omnis ille ſermo ductus e percunctatione filii.de Cla 284.a

Aliquis e quo ſimilitudinem duceret. Or 197.b

Alicuius rei rationem ducere, *pro habere, vulgare non eſt: vt,*

Officii rationem,atq; exiſtimationis duci conuenit.pro Q. 9.b

Officii rationem in omni vita, non commodi eſſe ducendam. pro Seſt. 7. b

Duxi meam mecum rationem. At 128.a

Debere eum aiebat ſuam quoque rationem ducere,multa ſibi opus eſſe.in V.102.a

Non vllius rationem ſui commodi ducit.pro S.R.40.a

*Item.*Duci aliqua re *pro commoueri,& delectari.*

Qui eloquentiæ laude ducitur.Or.207.a

Qui in periculis cum laude & virtute verſantur, ſpe poſteritatis fructuq; ducuntur. pro Rab 96.b

Alii emendi quæſtu & lucro ducuntur.Tuſc 229.b

Qui

Digitized by Google

Qui ſtatuarum honore & gloria ducitur. in V.137.b
Ita credo literis eorum Chryſogonus ducitur. pro S.R.38.b
Sic etiam, Animam, ſpiritum, vitam ducere.
Aſpera arteria excipit animam eam, quæ ducta eſt ſpiritu, eademq; a pulmonibus reſpirat. de N.53 a
Vt optandum ſit: vt poſſimus ad id tempus Reipubl. ſpiritum ducere. Ep 143.b
Ad eosque portus, quibus vitam & ſpiritum ducitis. pro Pom. 10. a
Ducere ſpiritum præ cura. ad Her.34 a
Ducere tempus, *aut rem aliquam, non dicunt noſtri homines: ſed Prolongare, Extendere, quorum alterum barbarum, alterum aliud ſignificat. Cicero vero ſic:*
Ita tempus duceretur, vt a M. Glabrione prætore ad prætorem alium veniremus in Ver 82.a
Bellum ducetur. Brut.289 b
Parietem ducere *per locum aliquem. pro Milone 116.a*
Ducere, *Ratiocinatorum verbum: pro quo nos Computare: vt,*
Vt fœnus quaternis centeſimis ducant. At.91.b
Soluere centeſimis ductis cum renouatione ſingulorum annorum. Attic. 85. a
Centeſimis ductis non perpetuis, ſed renouatis quotannis. Attic. 91. a
DVDVM. *Aduerbium hoc ſi in vulgus notum eſſet, non dicerent, Recte ante, paruo tempore ante.*
Dixi dudum, materiam aliam eſſe ioci, aliam ſeueritatis. de Orat. 133. a
Cum vix vt dudum ad Demoſthenem, ſic nunc ad Craſſum peruenimus. de Clar.188.a
Dudum enim circumrodo, quod deuorandum eſt. At.57.b
DVM *pro Donec crebro vſurpatur: vt, Exſpectare dum aliquid fiat. Sed nihildum eleganter Cicero vtitur pro Nondum: vt,*
Brunduſio nihildum erat allatum. At 134.b
Nihildum etiam iſtiuſmodi ſuſpicabar in V.201.b
Nihildum enim ſciebam Ep.151 a
Nihildum audieramus vbi eſſes. Ep.186.a

E.

EA re. pro Propterea, vulgatum non eſt: vt,
Orem turpem & ea re miſeram, ſic enim &c. A.123.b

Digitized by Google

Is metuit, & ea re fugit.127.a

Deinde ea re non venit in mentem, quia nihil attinuit. in Ant. 191.a

Id ea re, quia turpe eſt non eſt faciendum. Off 62.b

Ea re vtrumq; ſcripſi vt &c.Ep.211.b

Et ea re traduci non potuerunt de In.74.b

EDICO. Si hoc verbum diuulgatum ſatis eſſet, non dicerent indocti Mandare pro, edicere nam illud priuatorum tantum eſt hoc magiſtratus: aut vt Barbari, Mandamenta publicare, Affigere mandata: pro quo Latine, Edicta.

Si quis eum pulſaſſet, edixit ſeſe iudicium iniuriarum non daturum. in V.122 a

Conſul edicit, vt Senatus ſenatusconſulto ne obtemperet. in Pom. 83. a

Antonius edixit, ita vt me & Lælium exciperet. At 174.a

Ne abſens cenſeare curabo edicendum, & propemodum locis omnibus. At 17.b

Prætorem edicere, ne fiat aliquid. Q.Fr.295.a

Edictum quod communiter compoſitum fuerat, ſolus edixit. Off. 68. a

Iuſtitium edici, ſaga ſumi dixi placere. in A.206.a

EDISCO. Admonendus hic tantum lector eſt, ne pro hoc verbo dicat, Memoriter diſcere aliquid. Nam id Ediſco ſignificat: illud vero apud Ciceronem non reperitur.

EDO. Edere aliquid pro diuulgare, notum eſt. Sed cum ſignificat, certum aliquid præſcribere, aut Comprehendere, aut Nominare, vulgare non eſt.

Leges autem edentur a me non perfecta, &c. de Leg.173.b

Iudicium quin acciperet in ea ipſa verba, quæ Næuius edebat, non recuſaſſe. pro Quint.11.b

Se iudicio id quod edat accipere pro Quint.12.a

Deinde poſteaquam eſt editum, expoſitis a Cn. Flauio primum actionibus, nulli fuerunt. de Or.109.b

Nec ſcriptum habeo, nec poſſum edere. in V.207.a

Tabellæ recitatæ nobisq; editæ ſunt pro Clu.56.b

Edere rationem alicuius rei cuipiam. Attic. 76.a. & 102. b

Socium in eius bonis edidiſti Quintium. pro Quint. 14.a

Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam, nulla re alia, niſi auaritia, eſſe perituram. Off. 49.b

Tibi

Tibi familiari meo prius edituri fuerunt iudicium ſcribæ mei, ſi voluiſſes, quam in codicem referrent. pro Sylla 175. b

Poſt *autem aliquando Vulturnii iam iudicio expoſito atq; edito ſurrexit. in Cat. 113. a*

Is nomen meum operariis ediderat, imperitis iniecerat. pro Dom 116. a

Clariſſimi ciues nomen editi iudicis non tulerunt. pro Planc. 267 b

Qui naſcitur, in lucem edi dicitur. Tuſ. 173. b. & 190. a

Crocodilos cum in terra partum ediderint, obruere oua. de Nat. 52 a

Oues nullum fructum edere ex ſe ſine curatione hominum poſſunt. de Nat. 58. a

Ager qui meliores fœtus poſſit & grãdiores edere. de O. 120. b

Edere clamores. de D 119. a

Memini nos miros riſus edere. Qu Fr. 312. a

EFFERO. *Variis & multis rebus hoc verbum tribuitur: quæ vero vulgo ignorantur, hæc ſunt, primum Terram efferre fructus, nam alii dicunt, Proferre fructus: quo Cicero non eſt vſus.*

Ager qui multos annos quieuit, vberiores efferre fruges ſolet. de Clar 166. a

Cum ager, id quod perraro euenit, cum decimo (al. decumo) extuliſſet. in V. 172. a

Id perdere aratorem, quod agri ſegeteſque extuliſſent. in V. 93. a

Quæ efferunt aliquid ex ſeſe perfectiorem habent naturam quam ea, quæ ex his efferuntur. de N. 43. a

Efferre, *pro eo quod Barbari dicunt, ad ſepulturam ferre funus, aut mortuum.*

Cn Lucullus matrem efferebat. At. 238. a

Cur Maximus extulit filium conſularem. de N 76. a

Efferri ante lucem. de Leg 183. b

Cum pupillum filium ipſe pene in humeros ſuos extuliſſet. de Orat. 104. b

Efferre funere *Cum caſu in eadem cauſſa cum funere efferretur anus Iunia de Or. 129 b*

Si Caſar funere elatus eſſet. At. 226. b

Cum tua rogatione funere elata reſpub. eſt. pro Domo 221. b

Digitized by Google

Efferre. *pro extollere. Quæ res extulit eum? vna commendatio huius. pro Q. R. 50. a*

Hi quos fortuna extulit, &c pro Cor. 58. a

Quæ (res) quanquam ſunt abſciſſa, tamen efferent ſe aliquando, & ad renouandum bellum reuireſcent. de Pro. 76. a

Efferre aliquid, aliquem, aut efferri. *pro Commoueri, Concitari, Affici.*

Si me efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis improborum animi quidam dolor, quis non ignoſceret? de Ar 247. b

Dolore efferri, & iracundia longius digredi quam deceat. de Ar. 244. a

Læſi dolent, irati efferuntur pro Cal 41. b

Efferri lætitia pro Deiot. 148. b

Si vincunt, efferunt ſe lætitia: victi debilitantur, animosque demittunt. de Fin. 135 a

Efferre ſe inſolenter. Tuſ. 217 a

Gaudio ſum elatus. Ep. 151. a

Superbire, vt recentiores loquuntur, veteri & incorrupto more Efferre dicebatur.

Efferre animos. pro Dom. 241. b

Sed certe non continebuntur, progredientur longius, efferentur. contra Rul. 85. b

Seſe gloria & prædicatione efferre. Par 118. a

Laudare. *Efferre aliquem in cœlum laudibus. de Cl. 192. a*

Efferre aliquem verbis. Or. 147. b

Contemſiſti L. Murenæ genus, extuliſti tuum. pro Murena 127. a

Efferre aliquem ſummis laudibus in cœlum. E. 123. a

Pronuntio, & id quod vulgo per Profero effertur. nam Profero ſignificat, In lucem edo.

Res alio atq; alio elata verbo. Orat. 203. a &

Efferre ſententiam grauem inconditis verbis. 201. b

Verba quæ ſimiliter iisdem caſibus efferuntur. ad Heren. 39. b

EFFERVESCO. *Significat quod Barbari dicunt, Effluo. Ebullio: quo Cicero in hoc ſenſu non eſt vſus.*

Aqua quæ efferueſcunt ſubditis ignibus de N. 1. b

Totus Pontus armatus, efferueſcens in Aſiam, atque erumpens.

Digitized by Google

pens. de Pro. 70 b

Cenſeo latendum tantiſper ibidem, dum efferueſcat hæc gratulatio. Epiſt. 127. a

Si nimium efferbuiſſe videtur huius vel in ſuſcipiendis, vel in gerendis inimicitiis vis, ferocia, pertinacia. pro Cælio 53. b

Si campus atque illa vnda comitiorum vt mare profundum & immenſum ſic efferueſcunt, quodam quaſi æſtu, &c. pro Plan. 262. a

Pontidius efferueſcens in dicendo ſtomacho ſæpe iracundiaque vehementius. de Clar 187. b

Verba efferueſcentia. de Orat. 116. b

EFFICIENS. *Monendi ſunt indoctiores, ne Effectiuus dicant, Barbarum enim id plane eſt. Cicero ſemper Efficiens, aut Conficiens. Sic in ſcholis vſitatum eſt. Efficaciter, pro quo Cicero Efficienter: & Efficacia dici, cum dicendum eſſet Efficacitas. Exempla a Cicerone petantur.*

EFFLORESCO. *Cicero hoc verbum tranſtulit ad ea, quæ vt flos ex germine, ſic ex aliqua re ducuntur & efferuntur: vulgus, Excreſcere, Vigere ex aliqua re dicit.*

Ex rerum cognitione effloreſcat & redundet oportet oratio. de Orat. 86. b

Vtilitas effloreſcit ex amicitia, etiamſi tu eam minus ſecutus ſis de Am. 115. a

Poſt anapaſtus procerior quidam numerus effloruit. de Oratoribus 60. a

Amputanda multa ſunt illi ætati, ſiquidem effloreſcit ingenii laudibus. pro Cæl. 33. b

Et apparebit, eas penitus ex ea cauſſa, quæ tum agatur, effloruiſſe. de Orat. 138. a

Cum autem vſus progrediens familiaritatem effecerit, tum amorem effloreſcere, &c. de Fin 63. a

EFFLVERE, *pro Præterire etiam & obliuiſci Cicero eſt vſus.*

Conſiderabis etiam de Tuſculano, ne æſtas effluat. Attic. 201. b

Præterita ætas quamuis longa cum effluxerit, non poteſt conſolari ſtultum ſenem. de Sen. 78. a

Cum enim id aduenerit, tunc illud quod præterit, effluxit. de Sen. 91. b

Digitized by Google

Nec præteritas voluptates effluere patiatur. de Fin 57 b.
Hic modo me commonuit Piſonis anulus, quod totum effluxerat. in V.213. a
Antequam plane ex animo tuo effluo. Ep.102.
EFFRENATVS. *ab equis ad homines Cicero traducit, qui libidine & animi impetu feruntur: nulla ratione ducuntur: vt,*
Homines ſecundis rebus effrenatos, ſibiq; præſidentes tanquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportet. Off 18.b
O libidinem effrenatam & indomitam. pro Clu 20.b
Noui hominis furorem, noui effrenatam violentiam. in A. 244. b
Indomitæ atq; effrenatæ cupiditates. in V.88.a
Effrenatus & præceps furor alicuius de Ar.242.b
Mens & effrenata & præceps. pro Cal.44.b
Proiecta quædam & effrenata cupiditas. pro D.236.b
Libido efficit effrenatam appetentiam Tuſ 212 b
EFFVNDO *pro, Dico omnia quæ in animo habeo: aut, Copiose de re aliqua dico, Cicero vtitur.*
Effudi vobis omnia, quæ habebam de Or 98.a
Teſtis effudit, quæ voluit omnia. pro Flac. 154.b
Hæc enim ætas effudit hanc copiam. de Or.167.b
Brutus effudit illa omnia, quę tacuerat. At. 256. b
Pompeius in nos ſuauiſſime eſt effuſus. At.60. a
Alius variis rebus tribuitur: vt. Segetes fœcundæ effundunt herbas inimicas frugibus Or. 201.a
Quod ego (odium) effudiſſe me omne arbitrabar. Epiſt.15 b
Magno timore perculſa ciuitas tota ad te ſe cum coniugibus & liberis effundebat At 274.a
Conſules ex Italia profugiſſe, cunctum ſenatum, totam Italiam eſſe effuſam. pro Deio. 145.b
Qui omnes iudices (al. audaces) Tribunus e carcere in forum effudit. de Ar.251. b
Quod in me carcerem effudiſtis. in Piſ.82 b
C. Cæſar patrimonium ſuum effudit. Quanquam non ſumus vſi eo verbo quo decuit: non enim effudit, ſed in ſalutem reip. collocauit. in A. 184.a
Effundere patrimonium. Off.44.a
Effuſis ac diſſipatis fructibus veſtris. cont. Rul 84.a
An tem-

An temperantem eum dices, qui ſe in aliqua libidine continuerit, in aliqua effuderit? Par 119 a

Effuſe. Non pauca ſuis adiutoribus large effuſeq; donabat. pro S. R. 22. a. pro Cæl. 45 b

Cum & inaniter & effuſe animus exultat, tum illa lætitia geſtiens, vel nimia dici poteſt. Tuſ. 212. a

Id nemo tam effuſe petulans conatus eſt in Rom 81. a

EGENS. Notanda hæc vox eſt, quod Cicero Egentem vocauit, quem alii auctores Egenum.

ELABORO, pro Valde laboro Operam do, Cicero crebro vſurpat, noſtri ignorare omnino videntur.

Non tam vt proſim elaborare ſoleo, quam vt ne quid obſim. de Or. 136 a

Enitere, elabora, vel potius eblandire, effice, vt Plancus &c. At. 263 b

Contende quæſo atque elabora. Q. Fr. 298 a

De induſtriaque non ex inſidiis, ſed aperte ac palam verbis quaſi demenſa & paria reſpondeant. Orat. 200. a

Qui non aliqua in re vna ſeparatim elaborauerũt Or. 85. b &

Neq; in vniuerſo genere ſingulos elaboraſſe. 87 a

Nullum eſt tam aſperum ſaxetum, in quo agricolarum cultus non elaboret. contra Rul 79. b

Ex illis rebus vniuerſis eloquentia conſtat quibus in ſingulis elaborare permagnum eſt. de Or. 86. b

Hæ ſunt exercitationes ingenii, hæc curricula mentis. In his deſudans atq; elaborans corporis vires non magnopere deſidero. de Sen. 84. a

Elaborare & eniti in cauſſa alicuius. Q. de Pet. 208. b

Qui ſe oſtenderit de toto hoc genere nihil elaborare. Tuſ. 171. a

ELEVO. Idem quod Leuo: tritum nunc non eſt.

Suſpiciones & offenſiones in amicitia tum euitare, tum eleuare, tum ferre, ſapientis eſt. de Am. 112. b

Nihil eſt quod tam obtundat, eleuetq; ægritudinem, quam, &c. Tuſc. 298. a

Quod eſt ab aduerſario obiectum, lepore magis eleuandum, quam contentione frangendum videtur. de Or. 130. a

Non intelligis duplicari ſolicitudines, quas eleuare tua te prudentia poſtulabat. Ep. 70. b

Mouere riſum oratoris eſt. quod frangit aduerſariũ, quod impedit, quod eleuat. quod deterret quod refutat. de Or 130. b

Digitized by Google

ELOGIVM (al. ECLOGIVM) *ſignificat Latine, quod in laudem alicuius exſtat, aut quod Græci Epitaphium vocarunt: quo vocabulo cum nos vtamur tanquam Latino, ignorari videtur, quomodo Latine idem exprimatur.*

Neminem videbis ita laudatum, vt artifex callidus comparandarum voluptatum diceretur, non elogia monumentorũ id ſignificant, velut hoc ad portam, Vno ore cui plurimæ conſentiunt gentes, populi primarium fuiſſe virum. de Fin. 89 a

Quid ipſorum ſepulcrorum monumenta, quid elogia ſignificant. &c. Tuſ. 154.

Ad hoc nuſquam opinor ſcriptum fuiſſe in illo elogio, quod te conſule in ſepulcro Reipub. inciſum eſt. pro Mur. 142. a

Solonis quidem ſapientis elogium eſt quo ſe negat velle ſuam mortem dolore amicorum lamentiſq; vacare. de Sen 92. a

Si illud cenſoriũ elogiũ Appii Claudii & L. Piſonis quo vſus eſt quiſq; eorum, pro lege palam vniuerſis recitarem, nonne tibi viderer æternas inurere maculas. in Sal 274. b

Quod elogium recitaſti de teſtamento Cn. Egnatii, idcirco ſe exheredaſſe filium, quod is ob Oppianici damnationem pecuniam accepiſſet. pro Clu. 45. b

ELVCERE *pro apparere, clarum eſſe.*

Amicitia magis elucet inter æquales. de Am. 115. a

Vt animi excellentia magnitudoq; cum in augendis opibus, vtilitatibusque & ſibi & ſuis comparandis, tum multo magis in his ipſis deſpiciendis eluceat. Offic. 4. b

Nemo ſtudet eloquentiæ, niſi vt in cauſſa & in foro eluceat. de Orat. 113 b

Quid eſt igitur, vbi elucere poſſit prudentia? pro Fon. 278. b

ELVDO. *In vſu huius verbi obſeruandum, non ſolum cum accuſatiuo iungi, vt eludere aliquem: ſed cum datiuo (rectius ablatiuo) etiam: vt,*

Quæ eſt iſta ars coniectoris eludentis ingenio? de D. 138. a

EMANARE *aliquid ex aliquo, pro Oriri, notum fortaſſe ſatis eſt: ſed pro diuulgari aliquid non item: vt,*

Orationem ita compreſſeram, vt nunquam emanaturam putarem. At. 44. b

Nam fere omnis ſermo ad forenſem famam ab his emanat auctoribus. Qu. de Pet. 207. b

Vereri te arbitror, ne per nos hic ſermo tuus emanet. de Clar. 185. b

Digitized by Google

Quæ fama non idcirco ſolum emanarat. in V. 76. b
Deniq; inuidioſum tibi ſit ſi emanarit. Ep. 115. b
EMENTIOR, *pro falſo fingo & excogito aliquid callide, negligitur valde a noſtri ſeculi hominibus. de Op. 244. b & pro S. R. 39 b. & Plan. 27. b*
Æſchines legationem ementitus eſt. de Opt. 244. b
Alii ementiti ſunt in eos quos oderant. Part. 234. a
Ementiri genus ſuum. pro Cor. 55. b
Non furatus eſt ciuitatem, non genus ſuum ementitus? ibid.
Videmus hæc ſigna nunquam fere ementientia. de D. 83. a
Ementitus eſt auſpicia in A. 176 a
Quod me de emẽtitis auſpiciis putares eſſe dictur ũ. in A 177. a
Quantum ſit ementita opinio apparet. Tuſ. 203. a
Me non ementitum eſſe auctoritatem eius ordinis. pro Dom. 223. b
EMERGO. *Transfert Cicero hoc verbum ad alia, quibus expedimur.*
Homo emerſus ſubito ex diuturnis tenebris luſtrorum ac ſtuprorum pro Seſt. 7. a
Homo emerſus e cœno. in Fat. 32. b
Cum viriditas herbeſcens e vaginis emerſerit. de Sen. 88. a
Qua ex vita emerſit, totũq; ſe eiecit atq; extulit pro Cal. 43. b
Emergere ex mendicitate. in Vat. 33. b
Emergere ex peculatus iudicio. in Ver. 78.
Filium emergere ex paternis probris ac vitiis. in Ver. 184. b
Meum conſilium reprehendo, quod non aliqua ratione ex hoc negotio emerſeram. At. 72. b
Emerſeram commode ex Antio in Appiani ad tres tabernas ipſis Cerealibus. At. 29. b
Ex quo magis emergit, quale ſit decorum illud. Off. 22. b
Reſpirare a metu cædis, emergere a fluctibus ſeruitutis. de Ar. 255. a
Incommoda valetudo, qua iam emerſeram. At. 71. b
Iſta ſerpens, quæ tum hic deliteſcit, tum ſe emergit. de Ar. 256. b
Hoc vno modo ſæpe multorum improbitate depreſſa veritas emergit. pro Clu. 56 b
Quamuis enim demerſæ ſint leges, quamuis tremefacta libertas, tamen emergunt hæc aliquando. Off. 37. b

Digitized by Google

Nunc emergit amor, nunc deſideriũ ferre non poſſũ At. 14. b

ENECTVS, *vt Enectus fame. ſiti: vulgus, Mortuum eſſe, aut mori fame, ſiti.*

Auis fame enecta in offam pultis inuadit. de D 123. b

Siti enectus Tantalus Tuſ. 150 a

Ea parte animi nec inopia enecta, nec ſatietate affluenti de Diu 93. b

Sic Appius cum ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curauit, ſanguinem miſerit, quicquid potuit detraxerit, mihi tradiderit enectam προσανατρῖψαι (?) *eam a me non libenter videt. At. 84 a*

Enectus)(Plenus. Pleni enecti'ne fame ſimus. de D 137. b

ENITOR. *Elaboro. Tu nunc omni amore enitere: vt nos iuues. At 151. b*

Sed potius debet eniti & efficere, vt &c. de Am. 107 a

Enitere, elabora, vel potius eblandire effice, vt, &c. At. 263. b

Qui ſtadium currit, eniti & contendere debet quam maxime poſſit, vt vincat. Off 60. b

Eniti in aliqua re. de Orat 136 a

EO. *Fiunt hoc verbo quadam locutiones, non ſatis vſitata noſtris hominibus: vt,*

In conſilium iri oportebat. pro Clu. 28 b

In horum locum ſubſortitus eras, quamdiu alium prætorem cum iis iudicibus, quos de te in conſilium iturum putaſti? in Ver 86 a

Si poteſt Cal. Ian. in conſilium iretur. in V. 82. b

Ire in exilium & proficiſci in exilium in C 101. a

In ſententiam aliquam ire, *pro Aſſentiri: Senatorum erat, qui diſceſſione facta, in partem aliquam ibant: vt.*

Perſpiciebant enim in Hortenſi ſententiam multis partibus plures ituros. Ep. 3. a

De tribus legatis frequentes ierunt in alia omnia. ibid.

Equidem antequam tuas legi literas, in hominem ire cupiebam. At. 26. a. Se opponere alicui.

In duplum ire. *Pro, Duplum damnum accipere, aut duplo plus dare vt vulgus loquitur.*

Prætor decreuit, vt ſi iudicatum negaret, in duplum iret. pro Flac. 156. b

Rem ire. *pro, Procedere, vt nos loquimur.*

Quod quidem vt res ire cœpit, ſcio an aliquando futurum ſit. de Am. 104. b

Incipit

incipit res melius ire quam putaram, &, Prorſus res ibat.
At. 131. a. & 235. b
Erectvs. A corpore ad animum ſæpe à Cicerone transfertur, hoc modo:
Alacri animo & erecto proficiſci ad mortem de Sen. 92. b
Vir celſus & erectus, & omnia, quæ accidere poſſunt, parua ducens. Tuſc. 236. b
Aliquem erectum & celſum huc & illuc vagari. de Or. 100. a
Is vagatur latius & erectus paſſim toto foro pro Fon 280. b
Sic ego vos ardentes & erectos ad libertatem recuperandam adhortabor. At. 193 b
Si quis eſt paulo erectior, &c. Offi 21. b
Nunc vero multo ſum erectior, quod &c. in Ant. 191. b
Erectior ſenatus erat, non ſententiis ſolum noſtris, ſed etiam cohortationibus excitatus. At. 278. b
Magno animo & erecto eſſe pro Deiot 150 b
Sum erectior animo. At. 178.
Sic Erigere: cuius exempla in Lexicis videas.
Erogare pro, Rogatione aliquid dare, tribuere, nam de publicis rebus tantum dicitur: vulgare non eſt, Sic tamen uſi ſunt veteres: Erogaſti pecunias ex ærario tuis legibus. in Vat. 35. a
Pecunia in claſſem erogata eſt. pro Flac. 152. a
Quanta tamen pecunia penderetur, ſi omnium nomine quicunq; Romæ ludos facerent, erogaretur. Q. Fr. 395. a
Qua ex inſula nullus nūmus me obtinēte erogabitur. At. 82. a
Pecunia publica ex ærario erogata ex vectigalibus populi, ad emendum frumentum attributa in V. 185. a
Oſtendam multas pecunias iſti erogatas in operum locationes falſas atq; inanes eſſe perſcriptas. in Ver. 245. b
Etiam atque etiam. Modus loquendi noſtra lingua alienus & multis inuſitatus: vt,
De qua, (interceſſione) vt arbitror, iſti ipſi, qui minantur, etiā atq; etiam, qui id liceat conſiderabunt pro Pom. 15 a
Vide modo, etiam atq; etiam conſidera. in Ver. 62. a
Tu quemadmodum exiſtimes, vide etiam atq; etiā. in V. 60. b
Etiam atq; etiam te hortor. At. 131. a
Te vehementer etiam atq; etiam rogo. Q. Fr. 301. b
Etiam atq; etiam puto. Ep. 83. a
Etiam atq; etiam ſe auertere, &c. 133. b

Diligenter etiam atq; etiam facere aliquid. de D. 81. a

EVADO. *Propria vis nota: ſed [illegible]do pro fio, aut exitum aut euentum habeo, vulgare non eſt. Aliquando id quod ſomniamus euadere. de D. 122. [illegible]8. b*

Cum eadem ſomnia & aliis aliter euadant, & iiſdem non ſemper eodē modo. Multa vera, inquit, euadunt. de D. 131. a

Nihil aute de profectione conſtituam, quam iſta quo euaſura ſint, videro. At. 234. b

Antea videamus, hoc quorſum euadat. 153. a. &

Quoad audiamus hæc quæ cōmota ſunt, quorſū euadāt. 261. a

EVENIRE *Bene aut male Latini dixerunt, pro quo vulgus nunc, Finem aliquem, aut exitum bonum aut malum habere.*

Multis bonis male euenire, multis improbis optime. de N. 76 a

Magnis viris proſpere eueniunt ſemper omnes res. de Nat 59. b

Idem ego ſum precatus, vt ea res vobis fauſte, feliciter, proſpereq; eueniret. in C. 124. a

Velim tibi proſpere euenire quæ facta ſunt. Ep. 44. b

Quibus vtinam ipſis eueniſſent ea, quæ tum homines precabantur. pro Seſt. 19. a

At certe ei melius eueniſſent. Tuſc. 266. a

EVOLVO. *Inuſitatum noſtris hominibus pro explico, aperio.*

Quæ (definitio) quaſi inuolutum euoluit id, de quo quæritur. Top. 221. b

Cuius ego criminis neq; principium inuenire, neque euoluere exitum poſſum. pro Cæl. 49. a

Si quis voluerit animi ſui complicatam notionem euoluere. Offic. 67. a

Totā hāc deliberationē euoluis accuratius in literis. At. 146. a

Euoluere aliqua, id eſt, explicare & exponere. de Or. 162 b

Euoluere naturam omnium rerum. Acad. 28. b

Euolui volumen epiſtolarum tuarum. At. 145. a

Euolue diligenter eius librum, qui eſt de animo. Tuſc. 153. b

In Poetis euoluendis tempus conſumere. de Fin 63. b

EX, *Præpoſitio nota: ſed quædam formæ loquendi ex ea fiunt, noſtris non ſatis vſitatæ: quas cum Græci præpoſitione κατὰ exprimunt, & nos patrio ſermone eodem modo docere hic volumus, Latinos non Secundum, vt multi vertunt, ſed Ex aut E dixiſſe, non enim dicunt ve-*

teres

teres illi Romani, Secundum leges adminiſtrare, vt vulgus nunc, ſed ex lege: vt,
Ex legibus optime reſp. adminiſtratur. de In. 55. b
Ex lege iurati iudices iudicent. de In. 56. a
Ex vtilitate communi leges interpretari, non ex ſcriptione. de Inuent. 55. b
Ex teſtamento iuberi, & ex plebiſcito vetari. ad Her. 5. b
Ex mandatis alicuius aliquid mandare. Ep. 31. b
Ex præceptis ſapientium viuere Tuſc. 225. a
Spectare aliquem, aut æſtimare aliquid ex aliquo. pro S. R. 49. b
Ex voluntate mea, & reipub commodo omnia fieri. E. 173. a
Te ex ſententia nauigaſſe gaudeo. At. 80. b
Ex iuriſperitorum conſilio & auctoritate reſtipulari ab aliquo. pro Qu. R. 54. a
Sic ex natura. ratione viuere Nam Secundum a Cicerone non coniungitur iſtiuſmodi nominibus, niſi in hoc ſenſu, Secundum naturam viuere: aliis modis non inuenies.
EXAEDIFICO. quod noſtra lingua dicimus: Außbawen/ außzimmern / den Baw außmachen, tritum vulgari ſermone Latine loquentium nunc non eſt.
Te rogo ne grauere exædificare id opus, quod inſtituiſti. de Orat. 98. a
Nauis publice gratis coactis fabris operisq; imperatis exædificari atq; effici potuit. in V. 145. a
In noſtris ſedibus exædificatum templum Licentiæ. de Legib. 178. b
Ne exædificatum quidem hunc mundum diuino conſilio exiſtimo. Acad. 32. a
EXAEQVO. pro Æquum, aut æquale facere, vulgare non eſt.
Superiorem eſſe contra improbos; minus negotii eſt, quam bonis exæquari. Poſtquam 203. a
Pauci pluribus exæquari poſſunt. ad Her. 30. a
Exæquare omnia. de Fin 92. a
Sed vereor, ne quia complures tibi præcipue commendo, exæquare videar ambitione quadam commendationes meas. Epiſt. 218. a
Pecunia omnium dignitatem exæquat. At. 62. b
Vt lõgitudo & plenitudo harũ (ſyllabarũ) multitudinẽ in alte-

rius (membri) aſſequatur & exæquet ad Her. 30. b

Iſte omnia iura pretio exæquauit, omnium rerum delectum atq; diſcrimen pecunia ſuſtulit. in V 133. b

Qui in amicitia neceſſitudine ſuperiores ſunt, exæquare ſe cum inferioribus debent. de Am 109 b

EXAGITO, pro vexo agitando commoueo, tritum non eſt.

Inuenti ſunt, qui hanc dicendi exercitationem exagitarent atq; contemnerent. de Or. 148. a

Inſectari & exagitare aliquem. At. 12. a

Quonam igitur modo audiretur Phryx Athenis, cum etiam Demoſthenes exagitetur, vt putidus. Or. 199. a

Quod apud Lucilium ſcite exagitat in Albutio Scæuola. Orat. 210. b

Ne & meum mœrorem exagitem, & te in eundem luctum vocem. At. 41

Colonorum diſſenſio delata ad patronos, & cum multos annos eſſet exagitata. pro Sylla 178. b

Horum enim diſputationib. & exagitatus maxime orator eſt, & adiutus. Or 198.

Cauſſam Senatus exagitatam eſſe concionibus improborum. Poſtquam. 208. b

Nec in hunc locum, niſi multis exagitati ſeculis, reuertuntur. de Som. 131. a

EXAMINARE, ponderibus trutina, ſtatera, aut pondere, dixit Cicero: quod nos Germanice wägen vocamus: vt,

Ad ea probanda quæ non aurificis ſtatera, ſed quadam populari trutina examinantur. de Or. 123. a

Sed ego hoc meis ponderibus examinabo, quid cuiq; debeam. pro Plan. 276. a

Diligenter examinare verborum omnium pondera. Or 199. a

Cum enim ſui ſimilem & leuitatem & calorem adeptus eſt, (animus) tanquam paribus examinatus ponderibus, nullam in partem mouetur. Tuſ. 157. b

Ad vnamquamq; rem examinandam, momentoq; ſuo ponderandam. pro Fon 278. b

EXARDESCO. Crebro Cicero transfert hoc verbum ad animi motum, qui concitatur in homine tanquam ignis & flamma.

Philippus grauiter exarſit. de Or. 143. b

In omni genere amplificationis exarſimus. Or. 206. a

Ego il-

Digitized by Google

Ego illam flammam excepi, pro patria ſolus exarſi. de Ar. 254. a

Ex quo eorum exardeſcit amor. de Am.115.a

Ira exardeſcit, libido concitatur. Tuſ.187 b

Exarſi non ſolum præſenti iracundia, ſed &c. Ep.15.a

Homo exarſit iracundia & ſtomacho in V.118.b

Hodie longo interuallo ad ſpem libertatis exarſimus. in Anton. 194. a

Ipſi enim ſponte veſtra exarſiſtis ad libertatis recuperandæ cupiditatem. in Ant.231.a

Quanquam tum propter multorum delicta, etiam ad innocentium periculum, tempus illud exarſerat. pro R. P. 124. b

Ingenium Carneadis exarſit contra Stoicorum diſciplinam. Tuſ. 244.b

Niſi quadam intolerabilis iniuria exarſerit. de A.110.

Præſagitio, &c ea ſi exarſit acrius, furor appellatur. de D.94.b

Nunc vero ſibilis vulgi, ſermonibus honeſtorum, fremitu Italiæ, vereor ne exarſerit. At.35 b

Is in cauſſa Bruti exarſit incredibili dolore. Br.90 b

Tota Italia exarſit libertatis deſiderio. in A.228 b

Ex multis vitiis repente iſta tanta importunitas inauditi ſceleris exarſit. pro Syl.181 b

EXCEDO. *Tribuetur & hoc verbum quoq; non motum, vt vocant, ſignificantibus: vt,*

Vt primum ex pueris exceſſit Archias. pro Ar.185.a

Nam is poſtquam exceſſit ex ephebis. de Or.138 b

Sed ad eos qui vita exceſſerunt reuertamur. de Clar.189 a

M. Cato multa vita excedens prouidit. in Ac 163 a

Videbantur, qui vita exceſſerant, viuere. Tuſ.154.a

Excedere e vita. Off.31.a

EXCIDO. *Præter vulgarem vim & vſum, ſignificat temere & inconſiderate aut dicere, aut diuulgare aliquid.*

Verbum ecquod vnquam ex ore eius excidit, vnde quiſquam poſſet offendi? pro Syl.180 b

Ex iſto ore religionis verbum excidere aut elabi poteſt? pro Dom.234.a

Quod verbum tibi non excidit fortuito. in Ant.225.a

Libellus, qui me imprudente & inuito excidit, & peruenit in manus hominum. de Or.81.a. Ibidem.

Digitized by Google

Pro Obliuiſci. O miram memoriam, Pomponi, tuam: at mihi iſta exciderant. de Leg 179.a. & 137.b

Quæ cogitatio cum mihi non omnino excidiſſet: etenim penitus inſederat. Epiſt. 69.b

Sed plane te intelligere volui, mihi non excidiſſe illud, quod tu ad me quibusdam literis ſcripſiſſes. At. 86 a

Ex animo excidere aliquid. de Pro. 78.a

Excipio Sunt & huius verbi quidam modi loquendi, qui noſtros homines fugiunt: vt, Aliquem excipere, pro Incurrere, & Incidere in aliquem, nos potius Intercipere dicimus.

Iſti bonorum emtores arbitrantur vos hic tales viros ſedere qui excipiatis eos, qui de ſuis manibus effugerunt. pro S. R. 44 a

A multis admoniti ſumus, vt caueremus ne exciperemur a Cæſare. At 127. a

Timeo ne illum aliquorum furor excipiat. Bru. 91.a

Claſſis diſſipata eſt, onerariæ omnes ad vnam a nobis ſunt exceptæ Ep 190.a

Excipere aliquem cum literis. 157.b

Excipere fugientes. in C. 112 b

Significantur quoq; hoc verbo, quæ conſequuntur aliquid continuo ordine: vt. Interim me Quæſtorem Sicilienſis excepit annus. de Clar 194 b

Herculis ambuſto corpore vitam & virtutem immortalitas excepiſſe dicitur pro Seſt. 27 b

Grauem figuram excipiat attenuata. ad Her. 27.b

Sed memoriam illius viri excipient omnes anni conſequentes. de Sen. 80.b

Linguam ad radices eius hærens excipit ſtomachus. de Nat. 53 a

Pro Audio, Intelligo. Eaque dum animis attentis admirantes excipiunt, fugit eos & præteruolat numerus. Orator 216 a

Maledicto nihil facilius emittitur, nihil citius excipitur. pro Plan 271.a

Vt filiorum extremum ſpiritum excipere ſibi liceret. in Verrem 259.b

Aliquid ex ſermone alicuius memoria dignum excipere. de Orat. 93. a

Niſi

Digitized by Google

Niſi ſi quid ex pratereunte viatore exceptum eſt, nihil ſcire poſſumus. At.29.a

Aduerſarii non ſolum ſententias, ſed etiam verba omnia excipere. de Or.122.a

Omnia alicuius loquentis verba excipere de D. 119.a

At eo tempore ipſo miſit qui rumores Africanos exciperent, & celeriter ad ſe deferrent. pro Deio.148.a

Ex alterius oratione excipere aliud atque ille vult. de Orator. 134. a

Periculis & laboribus tribuitur quoque qua inferuntur: vt, Cum in me illa flamma illorum temporum coniiciebatur, excepi, & pro patria ſolus exarſi. de Ar.254.a

Omnem vim improborum excepi meo corpore. pro Dom. 225. b

Vnum pro vniuerſis ſubire atque excipere omnia tela. de Pro. 77. b

Is omnia tela excipiat neceſſe eſt. in V.144.b

EXCLVDO, *propria vis nota, ſed excludi temporibus non eſt vulgare. Sic tamen Cicero temporis aut anguſtiam aut iniquitatem ſignificauit: vt,*

Hi excluſi temporibus populi Rom. agere qua voluerant non potuerunt. in V.213.a.&

Anguſtiis temporis excluduntur omnes.106.a

Qua ſoluto animo familiariter ſcribi ſolent, temporibus his excluduntur. At.1,6 b

EXCVRRO. *Eo verbo ſignificabant Latini celeres profectiones, qua ob cauſſas priuatas, aut animi gratia etiam ſuſcipiebantur: vt,*

Ego dum naues &c. parantur, excurro in Pompeianum. At. 168.b.&.231.b

Fortaſſe excurremus menſe Septembri legati ad Piſonem. Attic. 1. b

Excurrat aliquis, qui hoc tantum malum filio ſuo nuntiet. in Ver. 89. b

Mandaui vtrique vt ante ad me excurrerent, vt tibi obuiam prodire poſſem. Ep.35.b

Sic, excurro in fines hoſtium & agros, id eſt depopulor: vnde Excurſiones.

Habent propinquam prouinciam, quo facile excur-

Digitized by Google

runt. in Verrem 110. a

Carthago excurrere ex Africa, & imminere populo Rom. videtur contra Rul. 83 b

Via illa excurſionibus Barbarorum eſt infeſta. de Pro. 69. b

EXCVTIO. pro Scrutor, & diligenter inſpicio, vulgare non eſt

Decemuiri qui noſtros imperatores excutiant. contra Rullum. 78. a

Nihil eſt quod metuas, non excutio te: ſi quid forte ferri habeas, non ſcrutor. pro S R. 34. b

Scrutari omnes ſordes, & excutere vnumquenque comitum. Qu. Fr 291. b

Sexcentis locis excutiuntur, deinde etiam retinentur a Lepido tabellarii Aſin. E. 163. b

Hoc igitur probe ſtabilito & fixo, illud excutiendum eſt, vt ſciatur, &c. Tuſc. 167. a

Quamobrem excutiemus omnes iſtorum delitias, omnes ineptias, ſi prodierint. pro Cel 52. a

Facilis eſt illa occurſatio & blanditia popularis: aſpicitur, non attrectatur: procul apparet, non excutitur, non in manus ſumitur. pro Plan 265 a

EXSECO, Exſcindo, Excido: vt,

Ipſe armarii fundum exſecuit, & nummos abſtulit. pro Clodio 55. b

Vetus opinio eſt, exſectum eſſe Cœlum a filio Saturno. de Nat. 38. b

Hi medentur ciuitati, qui exſecant peſtem aliquam, tanquam ſtrumam ciuitatis. pro Seſt. 26. a

Strato in crucem actus eſt exſecta lingua. pro Cl 57. a

Neruis omnibus exſectis. contra Rul. 84. b

Non minus eſſet probanda medicina quæ ſanaret vitioſas partes, quam quæ exſecaret. At 22. b

Exſectio, onis. Cum illa exſectio fundi in armario animaduerteretur. pro Clu. 155. b

EXECRARI aliquem, quod noſtra lingua dicimus Schelten / einem fluchen: Gallice. Auoir en horreur.

Alii Sacerdotem execrabantur, qui Verrem tam nequam reliquiſſet. in V. 101 a

Omnes te oderunt, tibi peſtem exoptant, te execrantur. in P. 101. a

tur

Quod tibi proficiſcenti euenit, vt omnes execrarentur, male precarentur. in P. 86. b

Recte Socrates execrari eum ſolebat, qui &c. de Leg. 162. b

Itaque accepimus Socratem ſolitum execrari eos qui, &c. Off. 54. a

Execratur apud Ennium Thyeſtes, primum vt naufragio pereat Atreus. Tuſ. 261. b

Vt optet, vt execretur. Or. 209. b

Ex Enn. Cui quod in me eſt execrabor hoc, quo lucet, quiſquid eſt de N. 39. a

EXEMPLVM. *Inter cetera tribuitur hoc nomen literis, ſignificatq; idē quod Germanice vocamus*, Ein abſchrifft/ oder eine Copey. *Gallolatini Copiam vocant: vt,*

Cæſaris literarum exemplum tibi miſi. At 122. a

Quarum (literarum) ego iam exemplum ab iſtis compoſitum eſſe arbitror contra Rul. 76. b

Litera aliquo exemplo, aut vno exemplo ſignificant, quod Barbari dicunt, Aliquo aut vno tenore, aut vnum & idem eſſe in literis.

Capua litera ſunt allata hoc exemplo, &c. At. 138. a

Sæpius ad aliquem literas vno exemplo dare. Epiſt. 48. a. &

De quo tu mihi antea ſcripſeras bis eodem exemplo. 135. a

EXEO. *Transfertur hoc verbum perſæpe a Cicerone ad inanima: vt,*

Cum omnes boni perſpicerent ad iſtum non modo illos nummos, qui per ſimulationem ab iſto exierant, reuertiſſe. in Ver. 121 a

Cum de conſularibus mea prima ſors exiſſet. At. 17. b

Nihil non conſideratum exibat ex ore. de Cl. 189. a

Nequaquam tamen ſimiliter oratio mea exire, atq; in vulgus emanare poterit. pro S. R. 19. a

Libri quidem ita exierunt, vt in tali genere ne apud Græcos quidem ſimile quicquam. At. 209. a

Exire e patriciis. pro Dom. 229. a

Quinto autem anno exeunte, cum eſſet ſpes, &c. de Diuin. 91. b

Exire de vita. Off. 98. a

EXERCEO. *Propria vis nota: ſed tribuitur muneribus & officiis, in quibus opera aliqua ponitur: ſignifi-*

catque id quod noſtra lingua, Etwas treiben/dicimus. Gallica, s'employer.
Exercere medicinam. de Cl 55 b
Qui vectigalia exercent atq; exigunt. pro Pom. 6. b. & 4. b.
Exercere ius ciuile. de Leg. 75. b
Crudelitatem exercere. in Am. 232. a
Inimicitias exercere. in V. 57. a
Iracundiam in aliquem exercere. At. 274 a
EXHAVRIO. Cicero ſemper pene translate vtitur, idque variis modis, quos vulgus ignorat: vt,
M. Antonius publicam dilapidabat pecuniam, ærarium exhauriebat, minuebat vectigalia. Octa 329. b
Cum omnem pecuniam ex ærario exhauſiſſetis. contra Rullum 86.
Exhaurire ſentinam vrbis. At. 18. a
Si exieris, exhaurietur ex vrbe tuorum comitum magna & pernicioſa ſentina reipub. in C. 99. b
Aerarium exhaurire, remp. compilare. in Vat. 29. b
Immanes quæſtus, quos M. Antonii tota exhauſit domus. in Ant. 196. a
Tantum vini in Hippiæ nuptiis exhauſeras, vt tibi neceſſe eſſet vomere. in Ant. 172 b
Vno mehercule Catilina exhauſto, releuata mihi videtur reſpub. in C. 205 b
EXIMO. Verbi huius vſus non ſatis tritus.
Metellus calumnia dicendi tempus exemit. At. 56. b
Clodius rogatus, diem dicendo eximere cœpit. Q. Fr. 306. b
Eximere aliquem e vinculis numerorum. Or. 104. a
Eximere aliquem a culpa. de Inuent. 65. a
Ille confirmabat, ſeſe nomen Sexti Roſcii de tabulis exemturum. pro S. R. 22. b
Abſentem de reis eximit. in V. 209. a
Eximere aliquem de numero proſcriptorum, &c. Attic. 268. b
Agrum de vectigalibus eximi. in A. 179. a
Qui ex obſidione fœneratores exemerit. Ep. 63. a
Ob eam cauſſam, ne tu ex reis eximerere, ſi ego non affuiſſem ad diem. in V. 128 b
Eximere aliquem ex ærariis. de Or. 133. b
EXISTIMO. huius verbi & propria vis & vſus vulgo i-

go ignoratur, nam quod imperiti dicunt, per Opinionem bonam aut malam habere de aliquo, Latini expreſſerunt hoc verbo: vt,

Bene exiſtimare de aliquo. Ep.258.a

Dionyſius de Dicaarcho bene exiſtimabat. At.90.a

De ingenio eius valde exiſtimaui bene. Ep.2 6.a

Iudices beneuolos & bene exiſtimantes facere. de Oratoribus 138.a

Male de aliquo exiſtimare in Ver.67.b. Off.40 a. E.38.a

Homo ipſe de ſe bene exiſtimans ſeſeq; diligens. Off.58. Barbari, multum de ſe tenere.

Pro iudicare crebro ab eodem vſurpatur.

Si exiſtimare vere de omni hac cauſſa volueritis. pro Cælio 37. b

De quo aliquid ſcire ipſe & exiſtimare poſſet. pro Syl.169.b

Orationes, in quibus exiſtimari de ingeniis poteſt. de Cla. 171. b

Vt ex euentu homines de tuo conſilio exiſtimaturos videremus. Epiſt. 7. a

EXSPECTATIO. Cicero hoc nomine ſignificauit, quod nunc plerięq; Deſiderium dicunt.

Varronis ſermo facit exſpectationem Cæſaris. A.46.a.

Facere exſpectationem ſui. Acad.3.b

Neſcis quanta cum exſpectatione te ſim auditurus. de Nat.60. a

Scribis mirificam exſpectationem eſſe mei. At.105.b

Summa eſt exſpectatio tui. At. 284. a

Ea ſi paulo latius dixeris, expleris omnem exſpectationem diuturni deſiderii noſtri de Or.102.

Summa ſcito in exſpectatione te eſſe. E.19.a

Sum in exſpectatione omnium rerum. Ep.245. & 123.a

Cum me in ſummam exſpectationem adduxeris. Tuſculan.156 a

Afferre exſpectationem alicui At.48.a

Vincere exſpectationem Ep.19.b

EXPENDO. Idem quod perpendo. Sed vulgus magis hoc, quam illo vtitur. Cicero vero contra.

Hac laus non poetarum carminib. celebratur, ſed prudentium iudicio expenditur. pro R.P.129.a

Equidem cum colligo argumenta cauſſarum non tam enumerare ſoleo, quam expendere. de Or.137. b

Vos qui in iudiciis teſtem diligenter expenditis, pro Flacco 158. b

Neque expendo pro, conſulo aut impendo, a Cicerone & ſimilibus auctoribus, vt vulgus putat, vſurpatur: ſed pro appendo, aut pondero: vt,

Ante pedes prætoris in foro expenſum eſt, auri pondo centum paulo minus per Sex. Cæſium pro Flac 160. a

Hinc Expenſum ferre alicui, *pro eo quod indoctiores dicunt, quod mutuatus eſt alicui, aut mutuato dedit in libro ſcribere alicui vel Scribere in libro rationum, ſe dediſſe alicui ſummam aliquam.*

Expenſa Chryſogono HS ſexcenta accepta pupillo Malleolo retulit. in Ver. 95. a. & ibi, *Chryſogono expenſa lata ſunt*

Ne tu expenſum muneribus ferres. At.24 b

Videas enim vnde numm.i ſint, mihi feras expenſum. Attic. 247. b

Quis vnquam in illo Iano inuentus eſt, qui L. Antonio mille nummum ferret expenſum in A.188.a

EXPERIRI *pro, Intendere actionem: aut quod noſtra lingua dicimus,* Mit recht fürnemen / *Gallica, intenter proces, vulgare non eſt.*

Qui ad conſtitutum experiundi iuris gratia veniſſent. pro Cæcin. 291.a

Experiri ſummo iure. pro Quint.6.b

Qui nunquam ne congreſſu quidem & conſtituto cœperunt de tantis iniuriis experiri. pro Cæl.41. b

Fuit procurator, qui cum experiri poſſet. pro Quin. 12. b. & 13. b

EXPLERE. *pro Satiare, tritum non eſt.*

Explere diuturnam ſitim. de Sen. 82.a

Explere cupiditates. ſatiare odium. Part.238.b

Explere auaritiam ſuam pecunia. pro S.R.43.a

Explere inimicitias & ſaturare odium. ad Her.34.b

Explere intemperantiam alicuius. de Ar.253 b

Iis, qui illud malum exciderint, nihil quo expleri poſſit eorum meritum, tribui vnquam poterit. Brut. 286.a

Explere cumulate vitam beatam. de Fin. 73 b

Hanc

Digitized by Google

Hanc igitur partem relictam explebimus. Off. 58. b
Vt amicitiæ munus expletum ſit. de Am. 109. a
Noli committere, vt excuſatione potius expleas officium ſcribendi, quam aſſiduitate literarum. E. 266. b
Sic expleuit, quod vtriq; defuit, de Clar. 178. a
EXPLORATVS, a, um, *pro certus, aut de quo nõ dubitatur, crebro Cicero vtitur: noſtri rarius, ſed pro hoc dicũt, certo ſcire, certum eſſe.*
Cui poſſit exploratum eſſe de ſua ſanitate? Aca. 14. b
Quid enim mihi exploratius eſſe poteſt, quam illius animum in Rempub. 287. b
Cum mihi erit exploratum, te libenter eſſe riſurum, ſcribam ad te pluribus. Ep. 131. b
Quid ſi ne id quidem exploratum eſt, fore vt mihi liceat. de N. 106. a
Brunduſium pergere cogito, felicior enim & exploratior deuitatio legionum fore videtur, quam piratarum, qui apparere dicuntur. At. 252. a. & 261. a
Dixi nullo modo facere poſſe, niſi exploratum mihi eſſet, eum tyrannoctonis amicum fore. Att. 119. b
Quis eſt tã ſtultus, quãuis ſit adoleſcens cui ſit exploratum, ſe vſque ad veſperum eſſe victurum. de Sen. 91. a
Deus habet exploratum fore ſe ſemper. de N. 12. a
Poteritis igitur exploratam habere pacem, cum in ciuitate Antonium videatis? in Ant. 212. a
Si exploratum habere cœpero, Cæſarem honorib. extraordinariis fore contentum. At. 175 b. & 141. b
Cæſarẽ hoc idem probaturum, exploratum habeo. de D. 121. a
Litera a timore explorata. Att. 47 b
EXPROMO. *Cicero tranſlate ſemper fere vtitur, pro, In lucem profero: vt,*
Quæ nunc expromam abſens audacius Ep. 67. a
Sed iam exprome, ſi placet, leges iſtas de religione. de Leg 173. a
Deinde ſuum exprompſit odium. At. 29. b
Sed quid ego veſtram crudelitatem expromo? pro Do. 225. a
In meo inimico crudelitatẽ exprompſiſti tuam pro Mil 108 a
Vt apud eos ipſos, quod ab iis didicerimus, velimus expromere. Qu. Fr. 295. b
Cauſſa, in qua vis eloquentiæ poſſit expromi. de Orat 208. a
Conferre cauſſas, & quicquid in quamque ſententiam dici poſſit, expromere. de D. 139. a

Digitized by Google

Quorum omnis induſtria vita, & vigilandi labor in antelucanis cœnis expromitur. in C. 109. a

EXQVIRO, *diligenter inquiro, aut quæro, tritum non eſt. hoc modo ergo diuulgetur.*

A te nihil dum certi exquiro, ſed quid videatur. Att. 109. b

Omiſſis auctoritatibus, ipſa re & ratione exquire veritatem. pro Pom. 13. b

De Varrone non ſine cauſſa, quid tibi placeat, tam diligenter exquiro. At. 211. a

Exquire de Bleſamio. pro Deiot. 151. b

Cogitatio in vero exquirendo maxime verſatur. Offi. 26. b

Vos qui mores exquirendos putatis. pro Flac. 148. a

Sed hæc non minus exquiro a Græcis. At. 114. a

Omnium rerum, ex quibus aliquid exquiritur, (al. acquiritur) nihil eſt agricultura melius. Offi. 30. b

Cum ex te cauſſam vniuſcuiuſque diuinationis exquirerem. de Diu. 117. b

Hinc Exquiſitus: *vt, Exquiſita doctrina, ratio, ars, verba, literæ munditia, & quæ ſimilium generum ſunt: quæ delecta ſunt magno iudicio.*

EXTERMINO. *Ignotum in vulgus pro, Eiicio vſurpari.*

Protagoras vrbe atq; agro eſt exterminatus. de Na. 14. a

Cum ex vrbe Catilinam eiiciebam, cum illum exterminari volebam. in C. 111. b

Hæc tanta virtus ex hac vrbe expelletur? exterminabitur? eiicietur? pro Mil. 121 b

Hunc ex finibus humanæ naturæ exterminandum puto. in A. 246. a

Vt non ante attigerint, quam hunc ordinem condemnarint, quam auctoritatem veſtram e ciuitate exterminarint. de Pro. 69. b

Exterminabit ciues Roman. Conſul a ſuis diis penatibus. pro Seſt. 9. a

EXTREMVS. *In extremis aut in extremo aliquid eſſe, indoctiores non dicunt, ſed pro eo in fine literarum aut libri. Cicer. in extremis: vt,*

Literæ, quibus in extremis erat, ſibi inſidias fieri. At. 225. a

Epiſtola, in qua extrema ſcriptum erat. Att. 219. a

Iouis oratio, quæ eſt in extremo illo libro. Q. Frat. 310. a

In extremo tertio libro de hac parte pollicetur ſe deinceps eſſe dicturum. Off. 54. a

Vt in-

Digitized by Google

Vt in extremo tertio ſcribis. de D 82. a

Illud me, mi Attice, in extrema fere parte epiſtolæ commouit. At. 88. a

Exturbo, *vt ſupra Deturbo, atq; etiam a conſuetudine noſtrorum hominum æque alienum.*

Quæro qui ſint iſti optimates, qui me exturbent, cum ipſi domi maneant. At. 134. a

Cum Senatum a gubernaculis deieciſſes, populum e naui exturbaſſes. pro Dom. 218. a

Exturbare homines e poſſeſſionibus. pro Syl. 180. b

Exturbari & expelli ex agris. contra Rul. 82. a

Exturbare aliquem bonis patriis. in V. 118. a

Miſerum eſt, exturbari fortunis omnib. pro Q. 17. b

Exturbari domo, & expelli domo. pro Clu. 20. b

Exulto. *Lætitia immoderata me effero & iacto: vt,*

Quintus pater exultat lætitia. At. 248. a

Hominem furentem exultantemq; continui. de Ar. 243. b

Palam exultare lætitia, & triumphare gaudio cœpit. pro Clu. 20. b

Exultare, immoderateq; iactari. de D. 93. a

At Cymbri in præliis exultant, lamentantur in morbo. 189. a

Fabius Annibalem iuueniliter exultantem, patientia ſua molliebat. de Sen. 79. a.

F.

Facio. *Romani quædam hoc verbo ſignificarunt, pro quibus nunc potius dicunt adhibere. ſic enim recte loquuntur, Facere medicinam alicui. Ep. 236.*

Medicinæ faciendæ locum non eſſe. pro Quint. 2. a

Ita ſum leuatus, vt deus mihi aliquis medicinam feciſſe videatur. Ep. 236. b

Facere piraticam, Poſtquam. 206. a

Facere topiariam. Q. F. 319. a

Facere argentariam. in Ver. 267. b

M. Brutus accuſationem factitauit. de Cla. 176. a

Ille verſus, qui vetat artem pudere proloqui, quam factites. Orat. 210. b

Facere aliquid, aut aliquem laudari loquentem, *pro, Fingere & introducere perſonam aliquam loquentem.*

Digitized by Google

Plato facit mundum ædificari a Deo. de N. 5. b
Plato facit Iſocrat. laudari a Socrat. de Op. 244. a
Facere aliquem loquentem. Or. 204. b
Plato facit Socratem diſputantem. de N. 8 a
M. Cato apud quem Lælium & Scipionem facimus admirantes. de Sen. 77. b (184 a
In eo libro, vbi ſe cum Curione colloquentem facit. de Clar.
Damnum, iacturam, detrimentum facere. *Reſpublica detrimentum facit. in V. 204. a*
Facere damnum. de Cla. 175. b
Facere iacturam. At. 196. a
Cum aliquo aliquid facere, *vulgus, Pro, aliquo aliquid eſſe, ſi partibus alicuius eſſe.*
Cum Cæſare Lentulus conſul facit. At. 96. b
Auctoritas doctiſſimorum hominum nobiſcum facit. pro Cæc. 305. a. &
Rem & ſententiam interdicti mecum facere fatebatur. 300. a
Faciebant omnia cum pupilla. in V. 97. b
Cum furialis illa vox ſecum illos facere perſonabat. pro Plan 277. b
Demoſthenes φιλιππίζειν *Pythiam dicebat, id eſt, quaſi cum Philippo facere. de D. 133. a*
Hoc nihilo magis ab aduerſariis, quã a nobis facit. de In. 59. a
Contra *opponitur, Facere contra aliquẽ. de Fin. 76. b*
Fac eſſe. *Imperiti dicunt, Pone caſum quod ſit: aut Pone quod ſit, Conceſſo, Dato, Poſito quod ſit.*
Fac potuiſſe, quod eſt &c. in A. 161. a
Verum fac eſſe omnia E. 136. a
Sed fac igneam, fac ſpirabilem, nihil ad id, quod agimus. Tuſc. 163. a
FALLO. *Niſi me fallit, noſtris ita in vſu non eſt, vt olim fuit Latinis, nam pro eo dicunt potius, Niſi errem.*
Sed nos (niſi me fallit) iacebimus. At. 227. a
Niſi me forte fallit. Brut. 289 a
Is enim ſum, (niſi me fallo) qui, &c. Acad. 245. b
Niſi me fallit animus. pro S R. 26. a
Niſi omnia me fallunt. At. 122. b
Niſi quid me fallit. Ep. 76. b
FASTI, orum, *Latine dicuntur, quæ nunc vulgus Calendaria, aut Almanach, vel Diaria vocant: nam in his & tempo-*

Digitized by Google

temporis ratio & feſtorum dierum obſeruatio notatur, vt olim apud Romanos in faſtis.

Decreui vt in faſtis ad eum diem Bruti nomen adſcriberetur. Att. 283. a

Quod ego cum dabam Bruto, notam eſſe in faſtis gratiſſimæ victoriæ memoriam volebam. At. 283. a

Cum diem feſtum ludorum de feſtis ſuis ſuſtuliſſent. in V. 235 a

Eximere dies de faſtis. in V. 135. a

Conſules non modo ex memoria, ſed etiam ex faſtis euellendi. pro Seſt. 10. a

Vt non minus longas iam in codicillorum faſtis futurorum Conſulum paginulas habeat, quam factorum. Att. 59. b

Luna accretione & diminutione luminis quaſi faſtorum notans & ſignificans dies. Tuſc. 162. a

Etenim ordo ipſe annalium mediocriter nos retinet, quaſi enumeratione faſtorum. Ep. 68. a

Cn. Flauius Annii filius protulit faſtos. Occultam putant quodam tempore iſtam tabulam, vt dies agendi peterentur a paucis. At. 86. a

Poſſet agi, nec ne, pauci quondam ſciebant: faſtos enim vulgo non habebant. pro Mur. 129. b

FATVM *Latini appellant, quod Theologi Scholaſtici nunc prædeſtinationem, vt toto libro de fato.*

Fieri igitur omnia fato, ratio cogit fateri, &c de D. 106. b. de N. 12. b

Ruina igitur oppreſſus eſſet. Ad id neq;, ſi fatum fuerat, effugiſſet? neque ſi non fuerat, in eum caſum incidiſſet? de D. 112. b

Neque me Apollo fatis fandis dementem inuitam ciet. de Diuin. 94. b. Poet.

Aliquem eſſe aliquo fato, *ſignificat, quod Barbari dicunt, In aliquo planeta, aut ſydere natum eſſe aliquem, Aliqua fortuna eſſe.*

Ea conditione atq; eo fato natum me eſſe. pro Font. 283. b

Milo hoc fato natus, vt ne ſe quidem ſeruare potuerit, quin vna remp. ſeruaret. pro Mil. 107. a

Omnes qui ad illa arma fato ſumus neſcio quo reipubl. miſero funeſtoq; compulſi. pro Mar. 133. a

Quonam meo fato fieri dicam. in Acad. 160. b

Qua quidem in re ſingulari ſum fato. Ep. 85. a

Vt meo fato & tu & omnes mei corruiſtis. Qu. Fr. 305. a

FERIO. *Modi qui hoc verbo fiunt, non tam obſcuri, quam ignoti nunc noſtris: vt,*

Hoſtem qui feriet, mihi erit Carthaginienſis. pro Cor. 65. b

Aduerſarius qui ſit & feriendus & repellendus. de Or. 115. a

Ferire parietem. pro Cal 50. a

Inſtat vt ſecuri ambo feriantur. in V 91. b

Quo minus patent multa in eorum vita, quæ fortuna feriat. Offic. 15. a

Sed tamen in laudando iungenda ſunt etiam hæc genera virtutum: feriunt enim aures hominum, cum illa quæ iucunda & grata, tum etiam illa, quæ mirabilia ſunt, laudata. de Orat. 140. b

Binis aut ternis ferire verbis. Or. 219. a

His autem ſpectris etiam oculi poſſent feriri, animus qui poſſit non video. Ep. 253. a

Ferire fœdus cum aliquo. de In. 73. b

Fœdera feriebantur prouinciarum. pro Dom. 239. a

Ideone ego pacem Pyrrhi diremi, vt tu amorum turpiſſimorum quotidie fœdera ferires. pro Cal. 44. a

FERO. *Varia iunguntur cum hoc verbo. Quæ vero ignorantur vulgo, hæc eſſe puto.*

Vt opinio, coniectura, ſpes, fert, *pro, vt opinor, cõiicio, ſpero.*

Nos, vt opinio & ſpes & coniectura noſtra fert, tuti ſumus. Att. 39. b

Vt opinio mea fert. Ep. 16. a. pro Clu. 26. b

Plura dixi, quam aut opinio mea tulerit, aut voluntas mea. pro Dom. 219. b. pro Plan. 268. a

Sicut opiniones hominum & religiones ferunt. in V. 274. a

Ita ſui periculi rationes ferunt & poſtulant. in V. 257. a

Tantum relictum eſt, quantũ Apronii libido tulit. in V. 159. b

Tempus, cauſſa, res, fert, *& iſtiuſmodi alia, ſignificant quod indoctiores dicunt, Tempus, res non permittit, non exigit, non poſtulat.*

Si res ita tuliſſet. in Acad. 194. a

Velim ita fortuna tuliſſet, &c E. 45. a

Quid res, quid tempus, quid cauſſa ferat, tu perſpicies. E. 7. b

Si ita tempus feret E. 245. a. pro Cæcin. 299. b

Si occaſio tulerit. E. 156. b

Verear ne grauioribus vtar verbis, quam natura mea fert. pro Quint. 10. b

Hoc ſi

Hoc ſi vobis verſutius, quam mea conſuetudo defendendi fert, videbitur. pro Cæc. 301. a
Grauius quam conſuetudo tua ferebat. At. 278. a
At me vt tempora noſtra, non vt amor tuus fert, vere perſcribere. Qu. Fr. 305. b
Vt ætas illa fert. pro Clu. 53. a
Si ita commodum veſtrum fert. contra Rul. 81. b
Ferre tribum, centuriam, ſuffragia, *dicitur is qui tribum, centuriam, ſuffragantem habet: quod vulgari more diceremus, Vnius tribus nomen, aut vocem habere.*
An tandem vna centuria prærogatiua tantum habet auctoritatis, vt nemo vnquam prior eam tulerit, quin renuntiatus ſit? (id eſt, quaſi abſtulerit.) pro Plan. 269. a
Dubitatis, inquit, quin coitio facta ſit, cum tribus pleraſq; cũ Plotio tulerit Plantius? an vna fieri potuerunt, ſi vna trib. non tuliſſent? At nõnullas punctis pene totidẽ. pro Pl. 207. a
Aut tum cum es factus, vnam tribum ſine Curione ferre potuiſſes? in An. 161. a
Quæſtus es, plures te teſtes habere de Voltinia, quam quot in ea tribu puncta tuleris. pro Plan. 270. b
Aut te ne gratuita quidem eorum ſuffragia tuliſſe. Ibid.
Suffragium ferre. *Idem etiam quod Suffragari: vt,*
Idemq; refert, vt vniuerſus populus in campo Martio ſuffragium de re Clodii ferat. At. 17. & aliis locis plurimis.
Fero *pro Aufero. Qui ab eo partem prædæ tulerunt. pro S. R. 6 a*
Ego fructus ex Repub. magna acerbitate permixtos tuli. pro Plan. 279 b
Ne diutius pendeas, palmam tulit. At. 62. b
Cum a me quoq; id reſponſum tuliſſet. in C 101. a
Repulſam ferre, *pro Reiici in petitione magiſtratus.*
Cum ipſe conſul factus eſſet, ille repulſam tuliſſet, id eſt, præteritus eſſet. de Or 134 a
Ferre legem *ſignificat, quod Barbari dicunt, Facere ſtatutum, aut legem aliquam.*
Pernicioſe enim Philippus in tribunatu cum legem Agrariam ferret, &c. Offic. 48. b
Nihil vnquam de iſto fœdere ad populum, nihil ad plebem latum eſſe dico. pro Cor. 61. b
Pompeius contendit, vt dece Tribuni plebis ferrent, vt abſen-

iis ratio haberetur : quod idem ipſe ſanxit lege quadam ſua. At.120. a

Sic Ferre : *aut*, Ad populum ferre. *pro, Proponere aliquid populo, & rogare.*

Nihil vnquam de iſto fœdere ad populum, nihil ad plebem latum eſſe dico &c. pro Cor. 61 b

Ferre ad populum de aliqua re pro Cor 60. a. At. 120. a

Cum abſentis ratio haberetur, ferebamus. At. 105. a.

Illud vna datum eſt, annorum decem imperium, & ita latum placet. Att 106. a

Vt P. Scæuola Trib. pl. ferret ad plebem, &c. de Fin 75. b

Deinde quod Sylla ipſe ita tulit de ciuitate, vt non ſuſtulerit horum nexa. pro Cæcin.303. b

Num igitur vlla quæſtio de Africani morte lata eſt? certe nulla. pro Mil. 104. b

Quod is L. Scribonio quæſtionem in eum ferente populo miſericordiam concitaſſet de Or 104. b

Num quæ rogatio lata? &c. pro Mil. 105. a

Familiaris tuus de te priuilegium tulit. &c. Parad. 121. a

Sententiam ferre, *quod imperiti dicunt; Dicere aut dare ſententiam.*

Vos autem iudices de hominum fortunis ſententiam fertis. pro Clu. 48. a

Ferre conditionem. *pro, Præſcribere. Hanc conditionem miſero ferunt. pro S. R 23. a*

Ferre cum aduerbiis : vt, Grauiter, acerbe, belle &c. tritum.

FESTVS dies, *id eſt, Feria, quod feſtum alii, præſertim poetæ dixerunt, ſed hoc vocabulo Cicero non eſt vſus. neque Feſtiuitas pro Feriis aut Feſto die apud quenquam Latinorum auctorum, quos imitari debeamus, inuenitur : ſed ſermonis vrbanitatem & iucunditatem eo vocabulo expreſſerunt.*

Huius nomine dies feſti agitantur, pulcra illa Verrea, non quaſi &c. in V. 139 b

FERIAE. *Feriarum feſtorumque dierum ratio in liberis requietem habet litium & iurgiorum, in ſeruis operarum & laborum. de Leg. 173 b*

FESTIVITAS *Dicendi vis egregia, ſumma feſtiuitate & venuſtate coniuncta de Or. 126. a*

FIDENS & Fidentia, *diuulgata ſatis ſunt.* Fidenter, *cui Timide opponitur, non item : vt,*

Tum

Tum Velleius fidenter ſane, vt ſolent iſti, nihil tam verens, quam ne dubitare aliqua de re videretur. de N 5. b

Paulo vellem fidentius reſpondiſſes. Attic. 88. b. & de Fin. 69. a

Tum ille fidenter homo peritiſſimus, confirmare ita ſe rem habere. de Or. 105. b

Timide fortaſſe ſignifer euellebat, quod fidenter infixerat. de Diu. 122. b

Deinde quomodo ſuſcipere aliquam rem, aut agere fidenter audebit? Acad. 71. b

FIDES. *In fide alicuius eſſe, recipere in fidem & c iis tribuitur, qui aut dediderunt ſe, aut commiſerunt alicui: qui ſe committebant, Clientes nominabantur: recipientes, Patroni. noſtro more appellamus Tutelam,* Ein ſchütz vnd ſchirm *Germanice, Gallice tutele. Sed, In tutela alicuius eſſe non idem eſt, quod in fide, aut clientela Illud enim pupillorum: hoc vero eorum, qui aut victi ſunt, aut præſidio alicuius egent.*

Eſſe in fide & clientela alicuius pro S. R. 34. a

Ea ſocietas vniuerſa in mea fide eſt Ep. 22 . b

Municipia, quæ in fide mea erant pro Plan. 280. a

Qui ciuitates aut nationes deuictas bello in fidem recepiſſent Of. 8. a

Peto a vobis, vt eum in veſtram accipiatis fidē. pro Ar. 191 b

Recipere aliquem in fidem ſuam. Antequam. 196 a

Recipere aliquem in fidem ſuam, & eum commendatum habere. At. 245. a

Eſſe in fide & clientela alicuius. pro S R 34. a

Ciuitatem in Catonis fide locatam funditus perdidiſſem. Attic. 85. a

FIDVCIA *ſignificat, quod vulgo appellatur Obligatio, hoc eſt, pignus, quod alicui ceditur, dum quis ſoluat quod debet.*

Tria iudicia fiduciæ tutelæ, ſocietatis. pro Q. R. 47. b

Iudicia fiduciæ. de N 75. a

In arbitrio rei vxoriæ, melius, æquius: in fiducia, inter bonos bene agier Off. 64. b

Qui fiduciam accepit, debet præſtare fidem Top. 224. a

Pecuniam adoleſcentulo grādi fœnore, fiducia tamen accepta, occupaſti. pro Flac. 157. a

Digitized by Google

Hanc fiduciam commiſſam tibi tenes hodie ac poſſides. Ibid.

FINGO, *non ſignificat mentior, vt plerique putant: ſed ingeniose aliquid excogito & formo.*

Hoc intelligerem quale eſſet, ſi id in cereis fingeretur, aut fictibus figuris de N.15.a

Et qui aliquid fingunt, etſi tum pictura nihil vtuntur: tamen vtrum ſciant pingere, an neſciant, non obſcurum eſt. Orat. 91. a (Nat. 69. b

Omni qua cogitatione nobismet ipſis fingere poſſumus. de

Fingere aliquid animo & cogitatione. Tuſ. 241. b

Neq; enim Alexander gratia cauſſa ab Apelle pingi, a Lyſippo fingi volebat. Ep 68. b

Vis qua finxit & fabricata eſt hominem. Ac. 21 b

Ex materia quam fingit, formatq; effectio. Ac. 4. a

Volucres videmus fingere atq; conſtruere nidos. de Or. 210. b

Nihil nobis duobus laborioſius dici aut fingi poteſt. pro Mil. 201. a

FINIO. *Cicero hoc verbo non vtitur pro Finem impono, quo ſenſu plerique nunc vtuntur: vt, Finire librum, opus aliquod, ſic enim loquuntur: ſed pro Circumſcribere aliquid certis finibus & terminis.*

Ad eam rationem curſus annuos ſacerdotes finiunto. de Leg. 173 b

Demetrius ſepulcris nouis finiuit modum. de Leg. 138 b

Pompeius M. Marcello conſuli finienti prouincias Gallias Calen. Martiis reſtit. At. 120. a

Deinde in ore ſita lingua eſt finita dentibus de N. 56. a

Sententia verbis finiuntur de Or. 160 b

Nec ſolum componentur verba ratione, ſed etiam finientur. Or. 212. b

Similiter extrema definiunt. Or. 202 b

Sententia verbis apte comprehenſa & finita. Or. 213. b

Cupiditates non Epicuri diuiſione fiebat, ſed ſua ſatietate. de Fin 78. a

FLAGRARE *ſtudio, amore, deſiderio alicuius rei crebro a Cicerone tranſlate vſurpatur.*

Non dici poteſt, quam flagrem deſiderio vrbis. Att 73 a &

Dionyſium flagrantem deſiderio tui mitto ad te At. 105. b

Vos etiam minus flagrare cupiditate video. de Or. 96. a

Flagrare cupiditate & amentia. in V. 217. a

Mulier

Digitized by Google

Mulier ita flagrare cœpit amentia ſic inflammata ferri libidine, vt eam, &c pro Clu.20.a

Flagrabant vitia libidinis apud illum. pro Cal.39 b

Conſules flagrant infamia. At.67.a

Maxime omnium Ibicus Rheginus amore flagrauit T.125 a

Incredibili quondam noſtri homines dicendi ſtudio flagrauerunt. de Or.86.a

Bello flagrare regionem aliquam. *Non vidit bello flagrantem Italiam non ardentem inuidia Senatum. de Orat.143 a*

Totam enim Italiam flagraturam bello intelligo. At.113.b

FLVO. *Accommodat hoc verbum Cicero aliis, quæ aquæ fluentis more præterlabantur: vt,*

Cetera fluere, labi, nec diutius eſſe vno & eodem ſtatu. Orat.197.b

Fluit igitur voluptas corporis. de Fin. 87.a

Excident gladii. fluent arma de manibus. in Ant 240 b

Omnia quæ delapſa iam fluxerunt, ſeueris legibus vincienda ſunt. pro Mur.134 a

Pro diſpergi, & in vulgus dimanare. Multum ſermonem de libris noſtris fluxiſſe video. de N.3 a

Pythagoræ autem diſciplina, cum longe lateque flueret, permanauiſſe mihi videtur in hanc ciuitatem. Tuſ 209.a

Fluentes buccæ. *Gallus pictus eiecta lingua, buccis fluentibus de Or.135 b*

FOEDO, *alii Conſpurco: vt,*

Romam vero ipſam fœdauit aduentus tuus in P 91.a

Qui topatum domeſtici belli exſtinctorem nefario ſcelere fœdauit. de Ar.255.b

A Sex. Serano ſanctiſſima ſacella omni turpitudine eſſe fœdata ſcimus. de Ar.251.a

FOEDVS, a, um, *Turpis: vt,*

Luxuria vero cum omni ætati turpis, tum ſenectuti fœdiſſima eſt. Off.25.a

An ille fœdior atq; inquinatior in C. Pompeio accuſando fuit? de Ar.256.a

Exitũ iudicii fœdũ & pernicioſum leniſſime tuli. Q. F.318.a

Nihil fieri poteſt miſerius, nihil perditius, nihil fœdius. Attic.125.a

Bellum fœdiſſimum futurum puto. At.117.b

Digitized by Google

Immaniſſimum ac fœdiſſimum monſtrum.in P.86.b
Genus mortis fœdum. At.247.a
FORTVITVS, a, um, *Barbari, Quod ſic vltro ſua ſponte cadit.*
Vt illud neſcio quid non fortuitum, ſed diuinum videretur. Epiſt. 98 b
Ex his factum eſſe mundum concurſu quodam fortuito. de N.14 b
Subita & fortuita oratio.de Or.97.a
Si quippiam nacti ſumus fortuiti boni.de N.77.b
Concurſio rerum fortuitarum.Top.227.a
Fortuita atomorum concurſio. Acad.4.a
FORTVNAE, arum, *pro bonis, Germanice,* Hab vnd gut: *Gallice biens.*
Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. pro Dom. 218. a
Nihil tibi deeſſe arbitror ad tuas fortunas obtinendas. Epiſt. 52. b
Bonos viros lugere malui meas fortunas, quam ſuas (al ſuis) deſperare. Poſtquam. 211 b
Itaq; ſi quis mihi erit aditus de tuis fortunis,id eſt,de tua incolumitate agendi,agam ipſe per me.Ep.87 b. &
Tamen impetum prædonum in tuas fortunas fieri nolo. 53.
Ego pro mea omni fama fortunisq; decerno.de Or 127 a
Vir honoribus ampliſſimis, fortunisque maximis ornatus. Brut.289. a
Succurrere ſaluti fortunisq; communibus: de Inuent. 55.b
Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe At.49.a
FORTVNO. *Dii fortunent: pro hac locutione nunc Barbari dicunt,Det mihi Deus bonam fortunam.*
Tibi matrimonium dii fortunent Ep.18 b
Eum honorem tibi deos fortunare volo. Ep 249 a
FRANGO. *Transfert Cicero ſæpe aut ad hominum potentiam,aut ad id quod vim aliquam habeat: vt,*
Ad hominem. *Viriatus Luſitanus, quem C.Lælius fregit & comminuit. Off. 41.a*
C.P*omptinius ortum repente bellum Allobrogum præliis fregit,eosq; domuit.de Pro 75.b*
Fractus & afflictus calamitate.pro Syl.169. b
Nec tantis ſe laboribus frangeret. pro Arch.191.a
Frangere

Frangere & abiicere aliquem. Ep.151.a

Ad rem. *Contudi & fregi exultantis latronis audaciam. in Acad. 252. b*

Nulla eſt tanta vis, quæ non debilitari & frangi poſſit. pro Mar. 132.a

Primus ego leges Antonianas fregi. Ep.191.a

Verum hæc furioſa vis veſani Tribuni plebis facile ſuperari frangiq; poteſt. pro Dom. 224.a

Qui hoſtium fregerunt furorem. Antequam. 192.b

Hominis furorem fregi & petulantiam. in P 86.a

Non eſt autem conſentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate. Off.14.a

Scæuola paulum requieſcet, dum ſe calor frangit. de Or.108.b

O inanes noſtras contentiones, quæ in medio ſpatio ſæpe franguntur. de Or.143.

FRAVS. *Quædam formæ loquendi fiunt hoc nomine, vulgo Latinorum non vſitatæ nunc: vt, Fraudi eſſe alicui aliquid, pro quo dicunt Nocere, Incommodare aliquid alicui, Cicero vero ſic:*

Hæc res nemini vnquam fraudi fuit. pro D. 238.a

Fit gratia Bruti SC. vt neve Salaminiis, neve qui eis dediſſet, fraudi eſſet. At.83.a

Cenſeoq; vt iis qui in exercitu Antonii ſunt, ne ſit ea res fraudi &c. in A. 201.a.

Filio pietas erga patrem fraudi eſſe non debet. in Ant.22.

Eisq; fraudi ne ſit, quod cum M. Antonio fuerint. in A.220 a

Fraus *pro Scelere: vt Rabirius fraudem capitalem admiſit. pro Rab.9.6.a*

Fraus *peculatus, id eſt, crimen. in A.241.b*

Num fraude poterit carere peculatus? in Ant.241 b

Dii nonnunquam præſentis fraudis pœnas in diem reſeruant. de D. 81. b

Qui in republica violanda fraudes inexpiabiles concepiſſent. Tuſcul.163. b

Scelus ac fraudem nocentis ſupplicio conſtringere. de Orat. 102. a

FREQVENS. *Neque vis, neque vſus huius nominis iis notus eſt qui dicunt, Concionem, eccleſiam, ſcholam, ſenatum eſſe plenum, Multos eſſe in ſenatu, templo, quod Cicero hoc modo dixit.*

Digitized by Google

Frequentes ſuimus omnino ad ducentos.Q.F.306.
Refert etiam, qui audiant, frequentes an pauci, an ſinguli.de Or.162.b
Senatus continuo eſt conuocatus, frequensque conuenit. Epiſt.151.a
Nunquam tam frequens collegium iudicauit. de Ar.246.b
Idq; frequentiſſimo theatro, incredibili plauſu comprobatum eſt de D.93 a
Nulla in concione vnquam frequentior fuit populus Rom. in Acad.155.a
Sic, Frequentem aliquem alicubi eſſe, *Vulgus Sæpe, crebro eſſe, Audire aliquem. Venire aliquo.*
Frequens enim te audiui atq; adfui.de O.106.a
Eo tempore Roſcius erat Romæ frequens, atq; in foro & in ore omnium quotidie verſabatur pro S.R 21.a
Demoſthenes frequens fuit Platonis auditor.Orat.198.a
Nos in hoc genere frequentes fuimus. Orat. 213.a
Sic Frequentia: *vt,*
Vt Hortenſius Conſul deſignatus domum reducebatur e campo cum maxima frequentia a multitudine. At.69. b
Tabulas in foro ſumma hominum frequentia exſcribo. in Ver.147. a
Habes quotidianam amicorum aſſiduitatem & frequentiam Q. de Pet. 205. b
Non enim tribum Terentiam, de qua &c, ſed ſolidam & robuſtam & aſſiduam frequentiam præbuerunt. pro Pl.265
Cum hic Dorilenſis efferetur magna frequentia conſeſſuq; veſtro. pro Flac. 154. b
Ad res interdum refertur. *Thucydides creber eſt rerum frequentia. de Or. 113. a*
Epiſtolæ. *De epiſtolarum frequentia nihil te accuſo. Att. 63. b*
FREQVENTO, as, are. *Verbi huius ſignificatio & vſus diuulgandus eſt, vt eo vtantur indocti, cum dicant, Sæpe facere, ponere, vti aliquare.*
Verbi tranſlatio inſtituta eſt inopiæ cauſſa, frequentata delectationis. de Or.157 a
Diſtinguenda & frequentanda eſt omnis oratio luminibus verborum. de Or.161. b
Aceruatim

Aceruatim multa frequentare. Or. 204. b. &
Hæc frequentat Phalereus maxime. 205
FVGIT me, aut aliquid aliquem, *Cicero dixit: quod recentiores Græco more, Latet me: vt,*
Cui rei fugerat me reſcribere. A. 74. b
Non fugiſſet hoc Græcos homines. de Or. 107. a
Illos autem id fugerat ſuperiores de Fin. 120. b
Verum hoc amentem hominem fugit. in Ver. 205. b
Illud alterum quam ſit difficile, te non fugit. At. 201. a
Niſi quæ me forte fugiunt. Tuſ. 153. a
Nulla res eſt in vſu militari poſita, quæ huius viri ſcientiam fugerit. pro Pom. 9. b
Fugiens vinum. *Barbari, Vinum craſſeſcens, quod fit craſſum aut longum,* Weicher oder abgefallener Wein/ der Wein iſt lang. *Galli* Vin poulſe.
Qui vinum fugiens vendit ſciens. Off. 70. a
FVNDERE, *ſæpe Cicero aliis etiam rebus non humidis tribuit: vt,*
Fundere verſus ex tempore. de Or. 161. a
Fundere orationem numeroſe & volubiliter. Or. 217 b
Cum tam bonos ſeptenarios fundat ad tibiam, Tuſ. 171. a
Vtrumq; eorum fundi quodammodo & dilatari putant. de Fin. 100. b. &
Iuſtitia ipſa ſe fundit vſu in ceteras virtutes. 140. b
Aer fuſus & extenuatus in ſublime fertur: concretus autem, in nubem cogitur. de O. 46. a
Murena magnas hoſtium copias fudit pro Mur 128. b
FVNGOR, *muneribus & officiis vitæ attribuitur proprie: pro quo noſtri tantum, Facio officium, munus: illum vero modum ignorat vulgus.*
Munere. *Valetudo oportuna eſt, vt dolore careas, & muneribus fungare corporis. de Am. 200. a*
Poſſunt aliquando oculi non fungi ſuo munere. de Diuin. 95. a
Lyſias eſt functus omi ciuium munere. de Cla. 107. a
Vt conſulentibus reſpondeas, ſenectutis grato atq; honeſto fungere munere. de Leg. 158. a
Fungi officio. *Fungerer officio, quo tu functus es in meo luctu, teque per literas conſolarer, niſi vt. Att. 278. a*

Digitized by Google

Neque enim verbis auget ſuum efficium, ſi quo forte fungitur. Off 48. a

Qui adipiſci veram iuſtitiæ gloriam volent, iuſtitiæ fungantur officio. Off. 42. a

Quintius Arrius omni iam fortuna proſpere functus. de Claris 187. a

G.

GENERATIM. *Id ſignificat Latine, quod Barbari dicunt, Vniuerſaliter aut Specialiter, particulariter. Quæ duo poſteriora Cicero quoq; effert per Speciatim & particulatim: vt,*

Ergo ab vniuerſa prouincia, generatimq; a ſingulis eius partibus diligitur. in V. 143 b

Nam aut publice ciuitates iſtos honores habent, aut generatim homines, vt aratores, mercatores, nauicularii. in Verrem 136. b

Quid auaritiæ, quæ criminibus infinitis implicata eſt, ſummam nunc explicem? generatim ea quæ maxime nota ſunt, dicam. in P. 90. a

Orator percurret omnes locos, vtetur aptis generatim. Orat. 201. a

De iure generatim in ordines ætateſque deſcripto. de Orator. 90. a

Sed hæc Craſſus aliquando vobis expediet, & diſponet deſcripta generatim. de Or. 121. b

Nulli fuerunt qui illa artificioſe digeſta generatim componerent. de Or 110. b

Exponam igitur generatim argumenta eorum. Aca 12.

Non nominatim ſed generatim proſcriptio eſt informata. Attic. 173. a

Nam quid ego de ceteris ciuium Rom. ſuppliciis ſigillatim potius, quam generatim atque vniuerſe loquar? in Verrem 265. a

Infinitum mihi videtur id dicere, in quo aliquid generatim quæreretur hoc modo: Expetendane eſſet eloquentia, expetendine honores? de Or. 112 b

Vt ſi amicitiæ quid cauſſa factum dicetur, ſi inimici vlciſcendi, ſi metus, ſi gloria, ſi denique (vt omnia generatim amplectamur) alicuius retinendi, augendi, adipiſcendive commodi cauſſa de In. 64. a

GEN.

GENTILES vocant Latini eos, qui ex eadem gente & familia ſunt orti: idcirco eodē etiam nomine appellari ſolent.
Si furioſus eſt agnatorum gentiliumq́; in eo pecuniaq́; eius poteſtas eſto. de Inuen. 80. b. & ad Her. 4. b 5. a
Antiquus ſane: fuit enim meo regnante gentili. Tuſ. 186. a
Gentiles ſunt, qui inter ſe eodem ſunt nomine ab ingenuis oriundi, quorum maiorum nemo ſeruitutem ſeruiunt, qui capite non ſunt diminuti. Top. 223. a
Tuus etiam gentilis Brute M. Pennus. de Cla. 174. a
Homines Deorū immortaliū quaſi gentiles ſunt. de Vn 202. a
Reſponde mihi nunc tu Verres, quem eſſe hunc tuum pene gentilem Verrutium putas? in Ver. 147. a
GERO, varii eſt vſus: ſed proprie facere, aut agere ſignificat: & de rebus aut negotiis tam priuatis, quam publicis dicitur: quod plerīq; nunc ignorare videntur.
Quid negotii geritur? in quo ille tot & tales viros defatigat. de Fin. 138. a
Qui ſi ipſe negotium meum gererem: nihil gererem, niſi conſilio tuo. At. 204. b
Tuum negotium geſſiſti bene. pro Q. R. 50 b
Sui negotii bene gerens. pro Q. Roſc. 11. b
Noſtro more male rem gerentibus patribus, bonis interdici ſolet. de Sen. 81. b
Gerere & adminiſtare aliquam rem, vel negotiū. de In 50. b
Vt ſapiens velit gerere & adminiſtrare rempub. de Fin. 104. b
Vt dicimus belle remp. gerere: ſic etiam Societatem, inimicitias & iſtiuſmodi generis alia gerere: vt, Qui magna fide ſocietatem gerunt. pro Qu. 2 b
Tamen hominum more inimicitias gerere poteratis. pro Deiot. 149. b
Gerere ſimultatem cum aliquo. At. 228 b
Gerere graues inimicitias cum aliquo. in V. 65. b
Gerere amicitiam, liber de amicitia gerenda. E. 38. a
Comitia illa ſunt armis geſta ſeruilib. de Leg. 193. a
GRATVLOR. Significatio & vis nota eſt, ſed vſus obſcurior, nam cum ablatiuo ſine prępoſitione noſtri homines non coniungunt: ſed ſolum cum ablatiuo, aut prępoſitione. Cicero ſæpius ablatiuū, quam accuſatiuum attribuit: vt, Gratulor tibi affinitate (al. affinitatem) viri optimi. Epiſt. 122. b

Digitized by Google

Qui mihi gratulatus es illius diei celebritate (al. celebritatem) At. 79. a

Cum populus Rom. frequens aduentu meo gratulatus eſt. in Sal. 273. a

Sic verba lætandi & gratulandi omnia : vt, Primum tibi, vt debeo gratulor, lætorq́; cum præſenti, tum etiam ſperata tua dignitate : ſerius non negligentia mea, ſed ignoratione rerum omnium. Epiſt. 22. b

GRAVITAS Cœli, loci alicuius, dixit Cicero : *Multi, Non eſſe bonum aerem, Malum aerem eſſe nunc dicunt.*

Corpore vix ſuſtineo grauitatem cœli huius. At. 183. b

Loci grauitas cum reliquis etiam ſic miſerrime perferenda. At. 183 a.

H.

HABEO. *Varii vſus eſt verbum: quæ vero in vulgus minus nota, hæc ſunt:*

Sic bene, male ſe res habet: *nos potius, Sic eſt: Barbari vero ſic, Bene, male res ſtat. Cicero vero ſic habet.*

Quæ res ſic ſe habet. At. 68. a

Verum ita ſe res habet. pro Qu. 1. a. in Ver 133. b

Præclare enim ſe res habet ſic &c. de Or. 94. a

Domitii ſe male habent. Ep. 124. b.

Dum ego me non belle haberem At 74 a

Male enim ſe res habet, cum &c. Off 37 a. de Or. 137. b

Sed res iam quomodo habeat ſe, diutius neſcire non poſſum. At. 163. b

Habere cognitum, perſpectum, *& iſtiusmodi alia, pro, Cognoſcere, Perſpicere trita non ſunt.*

Quantum ex tuis literis habeo cognitum. 255. a

Sin eum nondum ſatis habes cognitum Ep. 211. a

Habere vitam alicuius perſpectam Ep. 167. b

Siculi ad meam fidem quam habent ſpectatam iam & diu cognitam, confugiunt in V. 56 b

Vt ante Cal. Sextil. decimas ad aquam deportatas haberent. in V. 155 a

Itaq́; hi conuerſam iam habent demonſtrationem ſuam. in V. 230. b

Orator habeat omnes philoſophiæ notos & tractatos locos. Orat 207. b

Docemur auctoritate legum domitas habere libidines, coercere

cere omnes cupiditates. Or. 101. a
Non habeo ambiguum. Ep. 173. a
Habeo expertum. Ep. 158. b
Vt habeat paratum, quid quaq; de re dicant. Or. 122. b
Cum exploratum habere cœpero &c. At. 275 b
Quod me hortaris ut abſoluam habeo abſolutum. Q. 328. b
Hoc quod interſit, certe habes ſubductum. At. 83. b
Hæc & innumerabilia quæ collecta habent Stoici. de D. 138 a
Quæ non animum meum magis ſolicitum habent, quam tuum. Ep. 25. b. 90. a &
Solicitum autem te habeat cogitatio, tum officii, tum etiam periculi. 96. b
Sic Habeto, Habeas, *pro intelligo, accipito.*
Sic ergo habeto, ſalutares te mihi miſiſſe literas. At. 139. b
Id primum ergo habeto. Ep. 216 b
Vnum hoc ſic habeto. Ep. 21. a. & 23. a
Atq; hoc ſic habeto. Q. Fr. 299 b
Neq; tamen adhuc habeo quod te accuſem. Ep. 22. a
Hi ſic habeant, quæcunq; in equite Rom. dignitas eſſe poteſt, eam ſemper in M. Cælio habitam eſſe ſummam, hodieque haberi ab omnibus. pro Cæl. 38. a
Illud velim ſic habeas, &c. Ep. 45. a. &
Ita ſtatutum habeas, &c. 79. b
Habeo cum infinitiuo, *ut Græci* ἔχω.
De repub. nihil habui ad te ſcribere. At. 37. b. &
Eo minus habeo neceſſe ſcribere, quid ſim facturus. 135. b
Quid habes igitur dicere de Gaditano fœdere eiuſmodi. pro Cor. 51. b
Quid enim dicere habeant. Acad. 21. a
De noſtris ſomniis quid habemus dicere. de D. 136. b
Non quotieſcunque potuerit dictum dici, neceſſe habemus dicere. de Or. 131. b
Non habebimus neceſſe ſemper concludere. Par. 234. a
Hæc fere obiicere habui de natura deorum. de N. 79. a
De cauſſa regia tantum habeo polliceri, &c. Ep. 5. a
HAEREO. *Multa ſignificauit hoc verbo Cicero, quæ ignoratione obſcurantur: ut, Hærere pro Dubitare & impediri, quominus progredi quis poſſit.*
Hærere in aliqua re. de Or. 123. b

Digitized by Google

Hærere in iure. de Or. 99. a. aliquo loco.
Philoſophi cum hærerent. Acad. 4. b
In quo etiam Democritus hæret. de Fin. 53. a
Incurrere in aliquam rem, & in ea hærere atq; impediri. de Vn. 200. b
Valde in ſcribendo hæreo. At. 218. a
In ceteris ſubueniens, ſi me hærentem videris. de Fin. 93. a
Peccatum, crimen, aut iſtiuſmodi aliquid hærere in aliquo, *pro eo quod recentiores dixerunt, Obnoxium aliquem eſſe peccato: quomodo neq; Cicero, neque veteres ſunt locuti.*
Vt peccatum hæreat non in eo qui monuerit, ſed in eo qui non obtemperarit. de D. 86. b
Ne Catilinæ familiaritatis crimen hæreat. pro Cal. 40 a. &
In quo non modo crimen non hærebat, ſed vix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio. pro Cal 40. b
Fama adoleſcētis paulū hæſit ad metas. pro Cal. 49. b. & 53. b
Hoc mihi plane hæſit. pro Cal. 145.
Poteſt homini huic hærere peccatum. pro Q. R. 47. a
Non poteſt hærere in tam bonis ciuibus tam acerba iniuria. Epiſt. 82. a
Hærere aliquid in viſceribus, medullis, &c. *pro eo quod dicimus, Ego nunquam obliuiſcar.*
ἐ̓ξιλεύσματα *illa tua non abieci, quæ mihi hærent in viſceribus. At. 86. a*
Qui cum abeſſent, aderant tamen, & in medullis populi Romani, ac viſceribus hærebant. A. 195 b
Tu qui mihi hæres in medullis. Ep. 253. a
Credo quod hærebant in memoria, quæcunq; audierat aut viderat. Acad. 1. b
In hac cauſſa mihi aqua hæret. Qu. Fr. 30. b.
Sed aqua hæret, vt aiunt. Offi. 76. a
Venit ad extremum, hæret in ſalebra. de Fin. 144. b
HAVRIO *crebro a Cicer. ad alia transfertur, quæ alicunde accepimus, tanquam hauriremus: vt,*
Sumtum haurit ex ærario, ſuppeditat ſociis. contra Rul 81. b
Quoq; affluentius voluptates vndiq; hauriat. Tuſ. 23. b
Artes quas cum domo haurire non poſſes, accerſiuiſti ex vrbe Athenarum. de Cla. 196. b
Hanc legem a (al. ex) natura ipſa arripuimus, hauſimus, expreſſi-

Digitized by Google

expreſſimus. pro Mil. 103. a. & Or. 212. b

Vidi enim, vidi & illum hauſi dolorem vel acerbiſſimum in vita cum &c. pro Cæl. 30.

Is propagatione vitæ, quot, quantas, quam incredibiles hauſit calamitates. Tuſc. 166. b

Vnus pro omnibus hauſi indigniſſimam calamitatem. pro Dom. 219. a

Luctum non hauſimus maiorem, dolorem ille animi non minorem. pro Seſt. 17. b

Quæ vnquam Charybdis tantos haurire gurgites poſſet, quãtas iſte Byzantiorum prædas exſorbuit? de Ar. 258 b

Quid eum non ſorbere animo, quid non haurire cogitatione, cuius ſanguinem non bibere cenſetis? in Ant. 232. a

HONOR. *Notã ſatis vis nominis: ſed, Habere alicui honorem, aut facere, &, Præfari honorem, vulgaria non ſunt; nam pro illo dicimus, Pecuniam, aut Vinum honorarium dare: pro hoc vero, Sit venia dicto. Cum venia. Cicero vero ſic:*

Curio miſi, vt medico honos haberetur, & tibi daret quod opus eſſet. Epiſt. 259. b

Is enim mihi honos videri ſolet, qui non propter ſpem futuri beneficii, ſed propter magna merita claris viris defertur & datur. Ep. 146. b

Præfari honorem. Ep. 140. b

HOSPES. *Solum hic monendi videntur ſtudioſi, ne hoſpitem Cauponem appellent: nam hic pretio, ille beneficio hoſpites accipit. Vide Nizolium in voce Caupo.*

HVMILIS & humilitas *non ſignificant; quod pleriq; putant, animi virtutem, & modeſtiam: ſed potius in vitio eſt, & abiectum & fractum animum notant, aut generis & conditionis ſtatum.*

Qui altiore animo ſunt, nihil abiectum, nihil humile cogitant. de Fin. 158. b

Animus demiſſus atq; humilis. pro Fon. 280. b

Sentiam idem quod Pompeius, neque id faciam humili animo. At. 105. a

Fracto animo atq; humili ſupplicare alicui pro Plan. 269. b

Qui parentibus nati ſunt humilibus. de Am. 109 b

Quis vnquam apparitor tam humilis, tam abiectus? in A. 176. a

I.

IACERE, pro, Non clarum eſſe, neglectum & abiectum, aut mœſtum eſſe, Cicero ſæpe vſurpauit: vt,

Qui in pace iacere, quam in bello vigere maluit. in A. 227. a

Cum C. Marius ſeptimum annum poſt præturam iaceret. Off. 67. b

Abſens non in ablatione iacuiſſet. in V. 97. a

In eodem ſilentio multa alia officia oratorum iacuerunt, cohortationes, conſolationes, præcepta, admonita. de Orat. 114. a

Quod priora in ruinis reipub. noſtriſq; iacuerint. Ep. 72 b

Iacent ea ſemper, quæ apud quoſq; improbantur. Tuſ 148. b

Qui non modo Curiis, Catonibus, Pompeiis, antiquis illis fortiſſimis viris, nouis hominibus, ſed his recentibus Mariis, Didiis & Cœliis commemorandis iacebant. pro Murena 127. b

Cn. autem noſter (o rem miſeram) vt totus iacet. At. 115. b. &

Iacet in mœrore meus frater. 157. a

Iacere in ſordibus ac luctu in P. 98. b

Nunc iacent pretia prædiorum. pro Q. R. 50. b

Cum leges in ciuitate nihil valeant, cum iudicia iaceant. Off. 121 a

Iacet igitur tota concluſio. de D. 130 b

Quod quæris quid hic agatur, tota Capua & omnis delectus iacet. At 116. b

Cur tam diu iacet hoc nomen in aduerſariis? pro Q. R 46. a

Quomodo tibi tanta pecunia extra ordinem iacet? pro Q. Roſ. 45. b

IACTARE, *propria ſignificatio facilis: ſed iactari aliquem aliqua re pro Exagitari & exercitari quo Cicero vtitur, minus notum.*

Forenſi labore iactor. Q. Fr. 326. a

Qui in hac tempeſtate populi iactamur & fluctibus. pro Plan. 261. a

Pompeius clamore conuitioq; iactatus eſt. Ep. 5. b

Iactare ſe *pro Multa ſibi arrogare & tribuere.*

Qui ſe inſperatis ac repentinis pecuniis, ſumtuoſius iactarunt. in C. 108. b

Superioribus inuidetur ſæpe vehementer, & eo magis, ſi intolerantius ſe iactant. de Or 128. a

Miſeros illudi nolunt, niſi ſi ſe forte iactant. Or. 130 b AM.

Digitized by Google

IAM. Sæpe Cicero pro Præterea, aut ἔτι Græco utitur, initio ſententiæ, quæ antecedentibus adiungitur.

Iam quid ego commemorem, &c. de D. 85. b

Iam illo tempore, cum &c. 27. a. in Ver 79. a

Iam a principio videndum eſt. Or. 216 b

Dionyſius aureum Ioui detraxit amiculum grandi pondere, &c. Iam menſas argenteas de omnibus, delubris iuſſit auferri. de N. 77. a

Contrahi autem animum Zeno, & quaſi labi putat atq; concidere, & ipſum eſſe, dormire.

Iam Pythagoras & Plato locupletiſſimi auctores iubent, &c. de Diu. 133

Iamdiu & iam pridem cum præſenti tempore paucis nunc in ore eſt. ſignificat id quod cum olim cœpimus facere nondum deſinimus.

Iamdiu nihil noui ad nos afferebatur. Ep. 25. b

Quærenti mihi iamdiu quid ad te potiſſimum ſcriberem. Epiſt. 56. b

Ego te iamdiu plurimi facio. Ep. 151. a

Poſtulatur a te iamdiu hiſtoria. Leg. 156. b

Quorum ego vix a te iamdiu manus contineo. E. 99. b

IAMPRIDEM. Nihil iam ſum pridem admiratus magis. Epiſt. 44. a

Cupio equidem, & iampridem cupio Alexandriam viſere. At. 25. a

Iampridem inſtitui. Acad. 39. a

Nam in me iampridem effectum eſt, quod futurum fuit. Or. 206. b

Alter iampridem princeps iuuentutis, &c. Ep 43. a

Iampridem de tempore non ita remoto. in V 69 b

ID temporis & id ætatis coniungit Cicero cum omnibus pene verborum generibus: quaſi non mutarentur, neque flecterentur eius caſus, quod tamen ipſum ſæpe ab eodem factum eſt.

Et nos ipſi, quoniam id temporis eſt, valetudini operam demus. de Or. 108. a

Is venit ad me, quidē id tēporis, vt retinendus eſſet. At. 216 a

Quos ego ad me venturos id temporis eſſe prædixeram. in C 99. a

Deinde profectus eſt id temporis, cum iam Clodius Romam redire potuiſſet pro Mil 106. b

Digitized by Google

Etſi id eſt ætatis, vt nondum ſcientiam conſecutus ſit (auctoritatem) pro Dom 237. a
Hominibus id ætatis tantum onus imponere. de Or. 102. b
Cum id ætatis ſim. Ep. 250 a
Duo filii id ætatis. pro S. R. 29. a
Id ætatis iam ſumus, vt omnia fortiter ferre debeamus. Epiſt. 93. a

ILLVDO, *non ſolum accuſatiuo, ſed & datiuo adiungitur, vt Eludo.*
Alicuius miſeri fortunis, aut alicuius dignitati illudere. pro S. R 27. a
Hic illudit auctoritati veſtræ. pro Dom. 234. a

IMBVO. *Iungitur hoc verbum quibuſdam nominibus a veteribus: quod temporib. obſcuratum & obrutũ videtur: vt,*
Ad hanc legem non docti; ſed facti: non inſtituti, ſed imbuti ſumus. pro Mil. 103 a
Omnium hominum mentes imbuit deorum opinio. Tuſ. 154. b
Cognitiones verborum, quibus imbuti ſumus. de Fin. 67. b
Bellum nefarium, & omni odio imbutum. pro Dom. 225. a
Cuius ſanguine totum illud ſociale bellum macula ſceleris imbutum eſt. pro Fon 282. a
Via Appia latronis ſanguine imbuta eſt, pro Mil 105. a
Imbuti ſanguine gladii militum noſtrorum; vel madefacti potius, in A. 259. a
Imbui opinionum prauitate. Tuſc. 190. b
Imbui erroribus, &, Imbutus dialecticis. Tuſ. 151. a

IMMINEO, *non ſolum datiuo ſed & accuſatiuo adiungitur a Cicerone: quod ignorari nunc videtur: vt;*
Impendebat direptio, imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. pro Dom. 218. a
Certior ſum factus, Parthos ab illo aditu Cappadociæ longe abeſſe; Ciliciæ magis imminere. At. 79 a
Ipſe autem eo die in Pæti noſtri tyrotarichum imminebam At. 231. a
Qui imminere iam cupiditate videntur in tribunitiam poteſtatem. pro Dom. 222. b
Huius mendicitas auiditati coniuncta in fortunas noſtras imminebat. in A 198. a
Aliquem auaritia hiante atq; imminenti eſſe. in V. 155. b. &
Iſte infeſtius in omnia maria ex omnibus Siciliæ partibus imminebat. 265. b

Homo

Homo ad cædem imminens. pro Dom. 216. a

IMPINGO. *Ea ſignificatione, qua veteres vſi ſunt hoc verbo, non vſurpat nunc vulgus, ſed qua recentiores. nam veteres nunquam Illidere & offendere per impingo dixerunt: ſed pro infligere, aut iniicere aliquid quo capiatur aliquid, ſunt vſi: vt, Vncum impingere alicui.*

Atq; hoc tempore impingit mihi epiſtolam Scaptius Bruti, rem illam ſuo periculo eſſe. At. 85. b

Quid huic calix mulſi impingendus eſt, vt plorare deſinat? Tuſc. 200 a

Quid ſi filius meus fuſtem mihi impingere volet? Ep. 118. b

Vncus impactus eſt fugitiuo illi, &c. in A. 253. a

IMPLICO & implicatus. *Cum datiuo nunc plerique coniungunt: Cicero vero ablatiuo. nam ablatiuo etiam caſu poni ea puto; quæ diſcerni ob ſimilitudinem caſuum non poſſunt: quod cum diſtincto expreſſoq; datiuo nunquam apud Ciceronem inueniatur.*

Implicari aliquo certo genere curſuq; viuendi. Off. 24. a

Implicatus ſeruitute iudicum. in V. 266. a

Vt profectus &c. currat longius, & ſe implicet primum ciuium, deinde omniū mortaliū ſocietati. (al. ſocietate) Fi. 74. a

Nam implicati vltro & citro, vel vſu diuturno, vel etiam officiis. de Am. 112. a

Eo maleficio tamen erant implicati. pro Cal. 53. a

IMPLICATVS *Etenim omnes Cæſaris familiares ſatis oportune habeo implicatos & conſuetudine & beneuolentia. E. 89. a*

Familiaritate implicatus. in P 94. b

Inconſtantia cum leuitate, tum etiam periurio implicata. in Vat. 29. b

Illaqueatus omnium legum periculis, irretitus odio bonorum omnium, implicatus exſpectatione ſupplicii. de Arc. 245. a

IMPONERE aliquid alicui, *Latini dixerunt, quod Poetæ, quos nunc vulgus imitatur, Grauare aliquem aliqua re. nam qui ſoluta oratione ſcripſerunt, non Grauo, ſed Grauor, pro non libenter facio, vſurparunt.*

Itaq; impoſuiſtis in ceruicibus noſtris ſempiternum dominum. de Nat 12 b

Imponere dominum alicui. At. 249. b

Imponere nimis duras leges cuipiam. de Or. 107. b

Is leges ciuitati per vim impoſuit. in A.212 a
Imponere ſeruitutem fundo. pro Q R.49.b
Vectigal eſſe impoſitum fructib. noſtris dicitur. pro Fon 278.b
Agris publicis pergrande vectigal imponere. contra Rul.62.b
Imponere onus alicui. in V.136.a
Nunquam iſte plus militi laboris impoſuit, quam ſibi ſumpſit. pro Mur.133.a
Aut iniuriam ſine ignominia ſibi imponerent. pro Q.18. a
Quibus tu priuatim iniurias plurimas contumeliasque impoſuiſti. in V.203.b
Ego mihi neceſſitatem imponere nolui huius nouæ coniunctionis. At 57.b
Mihi imponere iſtam vim, vt omnino ne liceat polliceri. in V.138 b
Perſonam aut partes aliquas imponere, *pro eo quod vulgus dicit, Officium aliquod imponere, aut dare.*
Vos mihi prætori biennio ante Quirites, hoc eodem in loco perſonam hanc impoſuiſtis, vt eam tuerer. contra Rul.75 b
Vt meminiſſem quam perſonam a vobis impoſitam ſuſtinerem ibid.
Duriores partes mihi impoſitæ ſunt ab offenſione noſtra. Attic.162.a
Partes has mihi Cæſar impoſuit. At.164 a
Audaciæ cuius partes Roſciis impoſitæ ſunt. pro S.R.38.b
IMPOTENS & impotenti animo homo, *non tam tritum eſt noſtris ſermonibus, quam Non poſſe ſe ipſum regere, aut coercere: ſic vulgo loquuntur: Cicero vero hoc modo*
Victoria, quæ etiamſi ad meliores venit, tamen eos ferociores impotentioresq; reddit. E.54.b
Aut nullos animi motus, aut non tam impotentes fuiſſe. Part.240 b
Qui nulla impotenti lætitia efferuntur. Tuſ.231.b
Quæ effrenatio impotentis animi. in A 168.b
Impotens, iracundus, contumelioſus, ſuperbus. in Ant.199.a
Sic Impotentia: *vt, Quam vim ſignificantes mali poetæ impendere apud inferos ſaxum Tantalo faciunt, ob ſcelera, animiq; impotentiam, & ſuperbiloquentiam. Tuſ.216.b*
Iidē (motus animos) inflammant appetitione nimia, quā tum cupiditatem, tum libidinē dicimus, impotentiā quandā animi a temperantia & moderatione plurimum diſcedentem 220 a

IMPV-

IMPVNE aliquid facere, *notius eſt, quam Impune eſſe: pro, Non puniri: aut, vt Barbari loquuntur. Impunem eſſe.*

Si hic illi inſidias poſuerit, vt ne ſit impune: ſi ille huic, tum nos ſcelere ſoluamur. pro Mil. 107 b

Qui nummos in tribu pronuntiauerit, ſi non dederit, impune ſit. At. 13. a

Vt impune in otio eſſe poſſemus. contra Rul. 67. b

In ſingulos dies, in annum, in menſem, *Latini dixerunt; pro quibus nunc vulgus, Singulis diebus, pro vno menſe, aut anno.*

Sed cura, vt excuſer morbi cauſſa in dies ſingulos. At. 189. a

Huius mei conſilii maiorem in dies ſingulos fructum capio. Ep. 60. a

In dies ſingulos eius copia minuuntur. Ep. 167. a

Quoniam in perpetuum non placet, in dies ſingulos videbis. At. 190. a

Ego vobis in hunc annum conſul popularis affero pacem, tranquillitatem, otium. contra Rul. 86. b

In proximum annũ conſulatum petere. in Ac. 175 a. 158. a

Sed ego hanc αὐξίαν in vnum annum meditatus ſum. Attic. 73. b

Scaptius centeſimis renouato in ſingulos annos fœnore, contentus non fuit. At. 93 a.

Præſidia ſunt in multos annos prouiſa. At. 241. a

Sic, in iugerum, in medimna aliquid dare, *Latini dixerunt: Barbari nunc, Pro ſingulis iugeris, medimnis tantum dare. Cicero vero hoc modo:*

Minis tribus medimnis in iugerum nemo dedit. in V. 172. a

Pretium conſtitutum decumano in modios ſingulos HS. ternos. in V. 184 b

In frumentum imperatum HS. duodetricies in annos ſingulos Verri decernebatur. Ibid.

In medimna ſingula video ex literis publicis, tibi Haleſinos HS quinos denos dediſſe. in V.

INAMBVLO. *Idem quod Ambulo, hoc eſt, animi, aut colloquendi cauſſa cum aliquo ſpatia facere. Noſtri vero homines, neglecto hoc verbo, aut Ambulare, aut Spatiari ſolum vtuntur. Cicero ſæpius Inambulo. Ambulo enim Proficiſcor & Iter facio quoq; ſignificat, de quo ſuo loco.*

Cum etiam tũ in lecto Craſſus eſſet, Antonius aũt inãbularet cũ Cotta in porticis. de Or. 109. b P 3

Prætor quieſcebat, illi inambulabant. in V.205.b
Ante lucem inambulabam domi. At.90 b.& E 164.b
In viridi opacaq; ripa inambulare. de Leg 59.a
Romulus non longe a tuis ædib. inambulans dixit. de Le.156.b
Quia diſputabant inambulantes in Lyceo. in Ac 42.a

INANIMVS, & Inanimatus *eadem & ſignificatione, & vſu: ſed Inanimus prorſus ignotum in vulgus eſt: cum Cicero hoc aut crebrius, aut certe non rarius vſus ſit illo: vt.*
Inter inanimum & animal hoc maxime intereſt: quod inanimum nihil agit, animal agit aliquid. Ac.10.b
Cuiusq; generis vel inanimi, vel animati, vel muti, vel loquentis origo. Tuſc 242.a
Inanimũ etenim eſt omne, quod pulſu agitatur externo: quod autem eſt inanimatum, id pulſu cietur interiore. Tuſ.139 b
Siue inanima natura, ſiue neceſſitas vi magna incitata. de Nat.41. a
Omnia muta atque inanima commouerentur. in V.171 a

INANIS. *Hoc nomine quædam Cicero ſignificauit, quæ vulgo nunc ignorari videntur, quin etiam cum genitiuo coniunxit & ablatiuo, vt Plenus, quod tritũ quoq; nõ eſt: vt*
Literæ inanes, in quibus nihil eſt dignum cognitione. Ep.94.a
Mittere tabellarium cum inanib. epiſtolis. At.131. b
Tyndaritani equum inanem reliquerunt. in V.141.a
Sed deinceps omnia plena conſiliorum, inania verborum videmus. de Or.88.a
Hæc inaniſſima prudentia reperta ſunt. pro Mu.130.a
Nulla enim abs te per hos dies epiſtola inanis aliqua re vtili & ſuaui venerat. Ep.27.b
Ager Agyrinenſis ſeptuaginta auctorib. inanior eſt. in V.194.b

INAVRATVS. *Auratus vulgo, Deauratus, aut Auro obductus.*
Non inaurata Soli, vt ex omnibus, Delphis ſtatua, ſed aurea ſtatueretur. de Or.154.b
Inauratam ſtatuam ponere. in V.119. b. & 131.b
Palla inaurata indutus. ad Her.38.b

INCIDO. *Hoc verbo exprimit Cicero, quod alii per Breuiare: vt,*
Qui mihi pennas inciderant, nolunt eaſdem renaſci. At.55.a
Lingua inciditur ad deplorandam calamitatem. Antequam. 195. a

Poema,

Poema, ad Cæſarem quod compoſueram, incidi. Q. Fr. 320. a
Tametſi oportet incidamus media, ne nimis ſero ad extrema veniamus. Acad. 169. b
In omnibus ve numeris æqualiter (al. æquabiliter) particulas deceat incidere, an facere alias breuiores, alias longiores. (Or. 217. a
Incidere neruos virtutis. Acad 45 b
Incidere neruos populi Romani contra Rul. 75. b
Incidere linum, diſcindere linum, quo epiſtolæ ſtringuntur & obſignantur in C. 112 b
Sic, Incidere aliquid in tabula, baſi, monumentis, ſepulcro, ære, aut in æs, *pro quo plerique Sculpere dicunt.*

INCIPIO. *Satis nota eſt vis verbi, ſed vſus non item. tribuit ei Cicero ſemper pene præteritum Cœpi, vno tantum loco eoque ſuſpecto hoc eſt, in Epiſtolis ad Atticum, Incepi inuenitur: quod ſi itaque Cœpi dicas, non Incepi, Ciceronis more loqui putaberis.*

INCLAMO *pro, clamo, aut voco, alienum eſt a conſuetudine eorum, qui nunc vulgo Latine loquuntur, quo tamen Cicero ſic eſt vſus:*
Sed ita te para, vt ſi inclamaro, aduoles. At. 33. b &
Expeditus facito vt ſis, ſi inclamaro vt accurras. 35. b
Comitem illum inclamauit ſemel ac ſæpius. de Inuent. 64. a
Nemo ingemuit, nemo inclamauit patronorum, nihil cuiquã doluit. de Orat. 164. b

INCLINO, & inclinatus, & Inclinatio, *aliter & ſæpius Cicero vſurpat, quam nunc vulgo fit. Cõſequitur aliquando Accuſatiuus Inclino, ſæpe etiam nullus caſus: vt,*
Si ſe dant, & ſua ſponte quo impellimus, inclinant, atq; propendent, accipio quod datur. de Or. 125. b
Quam vellem, inquit, vt te ad Stoicos inclinaſſes. de F 92. a
Inclinare omnia ad ſuæ cauſſæ commodum. de In. 44. a
Cum ſententia Senatus inclinaret ad pacem & fœdus faciendum cum Pyrrho. de Sen. 80. a
Inclinantem erigere) (Stantem inclinare. Or. 125. b
Qui vt me paulũ inclinari timore viderunt. A. 45. a
Nunc quicquid eſt, quocunque veſtræ mentes inclinant atque ſententiæ, ſtatuendum vobis ante noctem eſt. in C. 119. a
Tum igitur intelliges, qui inclinent ad hoc meum conſilium adiuuandum. At 198. a
Cum Aiax Danais inclinantibus prælium reſtituit. Tuſculan. 220. a.

Digitized by Google

Inclinatus. *Inclinata vlulantiq; voce canere. Or.199. a*

Ferre præſidium labenti & inclinata pene Reip. Brut.289.a

Noſtra acies inclinata. Tuſ.183.b

Sed tantum impelli primo iudicem, vt iam inclinato reliqua incumbat oratio. de Or.138.b

Laboratur vehementer, inclinata res eſt, id eſt, quaſi ruinam minatur. Ep 2.b

Vt te in otium referres, præcipue nunc iam inclinata victoria. Dolab. 130. b

Inclinato iam in poſtmeridianum tempus die. Tuſc.191.b. Orat.144.b

Inclinatio temporum, rerum, &c. *ſignificat Mutationem.*

In repub. permagni momenti eſt ratio atq; inclinatio temporum. in V.272.b

Fuit hoc meum fatum, vt in me vnum omnis inclinatio communium temporum incumberet. pro Cor.67.a

Minimis momentis maxima inclinationes temporum fiunt. in A.195.b

Mihi nihil oberat præter conuerſionem ſtatus, & inclinationem communium temporum. pro Do 222.a

Quaſcunque (ſententias) Reip. ſtatus, inclinatio temporum, ratio concordiæ poſtularet. pro Plan 279.b

Magna eſt comitiis conſularibus repentina voluntatum inclinatio, præſertim cum incubuit ad bonum virum. pro Mur.236.b

INCREBRESCERE rem aliquam *pro, peruulgari & Ventum increbreſcere, pro Maiorem fieri, minus noſtris temporibus vſitatum ac tritum, quam olim Romæ fuit.*

Nunc apud Oratores ipſe numerus increbuit. Or.263.a

Cum hoc neſcio quomodo apud eos increbuiſſet, me &c. Orat.91. b

Nonnullorum ſermo iam increbuit, ſe &c. de Op.243.b

Hi quorum ſermo imperitus increbuit. in Or.198.b

Hæc conſuetudo quæ increbuit. in A.260 b

Sed ait rurſus idem increbuiſſe eam funerum magnificentiam, quæ nunc fere Romæ eſt. de Leg 183.a

Ventus increbreſcit. Ep.105.a

INCVLCO, *Significat imbuere, & quaſi infarcire aliquid, notum iam minime eſt ſic ergo vſus eius diſcatur.*

Alquid

Digitized by Google

Aliquid inculcare. *Quid igitur attinet inculcare fatum? de Fat.141.a*

Ne,vt quidam Græca verba inculcantes, iure optimo rideamur.Off.22 b

De firmiſſimis alia prima ponet, alia poſtrema,inculcabitque leuiora Or.201.b &

Inculcamus ſæpe per imprudentiam etiam minus vſitatos verſus. Or.215.b.

Apud alios inculcata reperias multa. Or.219.b

Id quod tradatur, vel etiã inculcetur, ſi quis ſit tardior,poſſe percipere.de Or.95.b

Inculcaſti etiam,vt C Piſonem nominaret.in Vat.34.a

Inculcare alicui aliquid. *Inculcatum eſt Metello, te aratores euertiſſe.in V.183.a*

Vos autem non modo oculis imagines, ſed etiam animis inculcatis.de N.22.b

Valuit plus quod erat illi nonnullorum artificiis inculcatum. At 14.a

Græci,qui ſe inculcant auribus noſtris. de Or.110.a

INCVMBO. *Neque vis,neque vſus huius verbi nunc tritus eſt: ſignificat enim quaſi innitendo toto corpore rei alicui aliquid efficere velle.*

Incumbere In aliquam rem. *In gladium, aut gladio incumbere.de Inuent.81.a*

Incumbite in cauſſam Quirites,vt facitis.in A.193.b

Nunc tota mente incumbe ad hanc curam. At.258.a

Incumbe toto animo & ſtudio omni in eam rationem, qua adhuc vſus es.Fr 295. a

Vt in Remp.omni cogitatione curaq; incumberes. Ep.143.b

Cuius in cupiditatem te auctore incubui, &c.At.75.a

Amabo te,incumbe in eam rem. At.77.a

Quãobrem pergite,vt facitis,adoleſcentes,& in id ſtudium,in quo eſtis ,incumbite de Orat. 87. b

Incumbere Ad aliquid. *Quamobrem mi Plance, incumbe toto pectore ad laudem. Ep.149 b*

Pompeius ad voluntatem perferendæ legis incubuerat. Attic.18.b

Incumbamus o noſter Tite, ad ſtudia. At.32.a

M.Cato incumbens ad illius perniciem pro Mur.138.a

Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe. At.49. a

Digitized by Google

Qui non omni ſtudio, virtute, auctoritate incubuerit ad Rempub. conſeruandam. pro Syl 283. a

Quare P. C. incumbite ad ſalutem reipub. circumſpicite omnes procellas, quæ &c. in C. 118 b

Idem volunt omnes ordines, eodem incumbunt municipia. in A. 208. b

Hæc doce, hæc profer, huc incumbe pro Planc. 168 a

Facis tu id quidem, & eo maxime incumbis. in A. 235. b

Vt eos qui audiunt, quocunque incubuerint, poſſit impellere. de Or. 147. b

INDEX, *proprie ſignificat, qui aut quod indicat aliquid: ſed pro homine qui aliquid indicat. peruulgatum non eſt. nam indicem vulgus Delatorem vocat, quo vocabulo Cicero non eſt vſus.*

Hæc omnia indices detulerunt, rei confeſſi ſunt. in Catil. 119. a. &

Cæſar indices maximis præmiis affecit. 120. a

Interim venit index ad Dineam, neque obſcurus, neque incertus, qui nuntiaret & filium, &c pro Clu. 21 b (*Fr. 308 b*

Idem Nerius index edidit ad allegatos Cn. Lentulum. Qu.

Complexus ſummæ beneuolentiæ falſi indices extiterunt in amore ſimulato in A 331. a

Hinc Indicia & indicare *quæ notiora ſunt.*

INDVCO. *Sunt quidam modi loquendi huius verbi, non tam interpretandi, quam in vulgus indicandi: quod nunquam, aut raro iis vtatur, non ſolum enim dixit Cicero, In animum inducere: ſed etiam, Animum inducere.*

Animum inducere non potui, vt viderem, &c. A. 4. a

Qui potuit animum inducere, vt filium exheredaret. pro S. R. 27. a

Antonius induxit animum, ſibi licere quod vellet. At 218. b

Tu igitur animum poteris inducere, contra ea dicere. &c. de D 85 a

Tu igitur animum induces cauſſam hanc defendere. de D. 117 b

Inducant animum diuitias contemnere. Tuſ. 234. a

Si exire in exilium animum induxeris in C 102 a

Inducere animum iacentem amici in ſpem cogitationemque meliorem. de Am 107 a

Inducere nouum morem, verbum, &c. *dixerunt Latini* *noſtri*

noſtri vero, Nouum morem incipere aut facere, Nouum verbum inuenire, fingere, facere. Vſurparunt enim Latini eadem ſignificatione, qua Auctorem eſſe.

Inducere nouum morem iudiciorum in Remp. pro R.P.124 a

Inducere nouum verbum in linguam Latinam, in Ant.256.a

Ne inexpiabiles religiones in rempub. inducerentur. in A. 155. a

Hanc rationem Epicurus induxit ob eam rem, quod, &c. de Fat.145.a

Qui hoc primus in noſtros mores induxit. de Or.119.b

Rem pernicioſſimam in ciuitatem inducunt, ſeditionem atq; diſcordiam. Off.17.b

Puerum in hanc noſtram rationem conſuetudinemq; inducemus. Q Fr 324.a

Quæ eloquentia falſos deos ſuſtulit, eadem veros inducat. de Nat.26.a

De perſonis loquentibus in Dialogis, aut Comœdiis & Tragœdiis dicitur: vt Poetæ deos libidine furentes induxerunt. de N.10.a

Varro inducetur in aliquem locum, ſi modo erit locus. At.63.b

Et homo facetus inducis etiam ſermonem vrbanum. pro Dom.231.b

Tireſiam poetæ nunquam inducunt deplorantem cœcitatem ſuam. Tuſc.250.b

Inducere fortiſſimum virum lamentantem. Tuſ.180.b

Hinc ille Gyges inducitur a Plat qui &c. Off 59.b

Inducere alicui agrum, *pro Magno pretio alicui conſtare, alicui emere. Hic ager quoq; pretio coemtus erit, tamen ingenti pecunia nobis inducetur. contra Rul.89.a.&*

Vt agros quanti velletis P.R. induceretis.86.a

Inducere *ſignificat idem quod Delere: vt ſi quis ſtylo lineam ducat tranſuerſam per ea quæ ſcripta ſunt, quæ notet ea non valere amplius. Inde etiam hoc verbo exprimitur quod Barbari dicunt per Annihilare: vt,*

Inducere nomina id eſt, delere. At.67. b

Etſi nomina facta ſunt, vel induci, vel mutari poſſunt. At. 228.a.&

Vt induceretur locatio poſtulatum eſt.15.b

Inducere, *Fallere, Decipere etiam ſignificat.*

Hic (vultus) eos, quibus erat ignotus, decepit, fefellit, induxit. in P.79.b

Digitized by Google

Socios inducere, decipere, deſtituere. pro S. R. 37. b

Dolabella tum eſt impulſus, eluſus, inductus. in A. 175. b

Inducere in pedes, aut pedibus ſoleas, *idem quod induere.*

Soleæ ligneæ in pedes inductæ ſunt. de In. 81. a

Pedibus inductæ ſunt. ad Her. 5. a

INDVLGENTIA. *Non vitii tantum eſt, ſed iis etiam quæ laudantur, a Cicerone tribuitur: quod multi in loquendo fugiunt, tanquam minus Latinum.*

Liberi mei propter indulgentiam meam mihi vita ſunt mea cariores Poſtquam, 189. a

Qui ſimili ſenſu atq; indulgentia filiorum commouemini. in Ver. 99. a

Tribuere indulgentiam alicui. At. 287. a

Et hoc Cæſar pro ſua in nos indulgentia probabit. At. 142. b

Si feræ partus ſuos diligunt, qua nos in liberos noſtros indulgentia eſſe debemus? de Or. 124. a

Homines inter ſe naturali quadam indulgentia & beneuolentia contineri. de Leg 163 a

Cum animus cognitis virtutibus a corporis obſequio indulgentiaq; diſceſſerit. de Leg 168. a

INDVSTRIA. *Vis propria huius verbi cognita omnibus non eſt, ea enim eſt animi intentio & agitatio diligens in rebus agendis & expendendis. vt enim in corpore robur: ſic in animo induſtria laudatur. Locutio vero hæc, De induſtria aliquid facere, eſt, quod alii ſuæ linguæ ſimilitudine dicũt, Ex propoſito, aut de propoſito aliquid facere: ſic enim Græci loquuntur,* ἐκ τ̃ προαιρέσεως τὶ ποιεῖν *Latini vero de induſtria, Studio aliquid facere. Gallice,* de propos delibere. *Contrarium ei eſt, Caſu, Vltro, Sua ſponte aliquid fieri.*

Vbi etiam de induſtria id faciendum fuit. Or. 211. a

Etiamſi nihil eſt factum de induſtria. Orat. 212. b

Ἀντίθετα *numerum oratorium efficiunt, & cum ſine induſtria. Orat. 213. a*

Neq; verbum ita traiiciat, vt id de induſtria factum eſſe videatur Or. 220. a

Bacillum incuruatum de induſtria. de Fin. 71. b

Iniuriæ quæ nocendi cauſſa de induſtria inferuntur. Offi. 5. b

Erat in L. Craſſo multus lepos, maior etiam, magisq; de induſtria in C. Cæſare L. filio. Off. 22. a

Exili-

Exilitatem de induſtria conſequi. de Cla. 191. a

INEO. *Tanta eſt huius verbi ignorantia, vt ſublatum prorſus de Lingua Latina videatur. Reſtituetur igitur, ſi vſum eius varium diſcamus. Propria autem ſignificatio eius eadem eſt, quæ verbi ingredior, aut Intro: vt,*

Sanxerunt ne quis ſuorum ciuium caſtra Imperatorum P. R. iniret. pro Cor. 59. b

Tu illius domum inire voluiſti. pro Deiot. 145. a

Inire gratiam ab aliquo. de Ar. 255. a

Conuiuia inire, *pro Adire, ire ad conuiuia. pro S. R. 26. b*

Inire magiſtratum, *pro Initium magiſtratus gerendi facere, Ad magiſtratum aliquem accedere.*

Cum conſules magiſtratum inierunt. in A. 191. a

Inire magiſtratum. in V. 71. b

Poſt ſacerdotium initum. pro Deiot. 340. b

Conſilium, aut rationem aliquam inire, *Idem valet quod conſilium capere, deliberare, æſtimare, cogitare, conſtituere qua ratione aliquid fieri poſſit.*

Inire conſilia cum aliquo contra aliquem. pro S. R. 36. b

Inire conſilium facinoris contra vitam alicuius. pro Deiot. 144 b

Conſilia, quæ clam eſſent inita contra ſalutem vrbis. in Catil. 115 b

Conſilia inire cœpi reipub. liberandæ. At. 282. b

Initum eſt conſilium a Catilina inflammandæ ciuitatis. pro Syl. 167. b

Inire conſilia de pernicie alicuius. At. 43. b

Inire conſilium faciendi aliquid. pro Mur. 143. b

De Pompeio interficiendo conſilia inibantur. pro Do. 229. a

Cum conſules inirent rationem de commodis militum augendis. in Ant. 294 b

Ea ratio ædificandi initur conſiliario quidem & auctore Veſtorio. At. 225. a

Inire rationem quemadmodum aliquid fiat, E. 217. a

Ineunda nobis eſt ratio, quemadmodum illud fieri poſſit. At. 191. b

Inita & ſubducta ratione nefaria ſcelera meditari de N. 4. b

Mihimet ineunda ratio & reperiunda via eſt. in Ver. 171. b

Initur ratio quæſtus de pecunia veſtra. cont. Rul 79. a

Inire gratiam ab aliquo, *pro eo, quod multi Græcorum more dicunt, Inuenire gratiam apud aliquem, ſignificat e-*

Digitized by Google

nim Conciliare ſibi gratiam alicuius.

Inire gratiam ab aliquo. de Ar. 255. a

Inire gratiam ab omnibus aliquo facto. in Ver. 131. b. & pro Cæcin. 300. a

Plures ineuntur gratiæ, ſi vno tempore dicas pro pluribus. de Cla. 183. b

Inire ſummam gratiam cum bonis omnibus. At. 108. a

Pinna cum ſquilla quaſi ſocietatem init comparandi cibi. de Nat. 30. b

INFAMIA. *Eſt quidem propria vis & ſignificatio notæ, ſed nomen ipſum non ita vſitatum, vt Mala fama, Malus rumor, his enim vulgus ea exprimit, quæ infamiæ nomine a Latinis exprimuntur.*

Eſto, habuit quandam ille infamiam ſuam. pro F. 164. a

Inferre infamiam alicui. pro Cal. 46. b

Conſules flagrant infamia. At. 67. a

Negem fuiſſe infamiam iudicii corrupti. pro Cl. 18. a

Quæ nota domeſticæ turpitudinis non inuſta vitæ tuæ eſt? quod priuatarum rerum dedecus non hæret infamiæ. in Catil. 100. a

Effugere infamiam crudelitatis. contra Rul. 84. b

Vt magnam infamiam fugiat. Epi. 2. a

Ferre ignominiam & infamiam ſine dolore. Tuſc. 218. b

Ne qua generi ſuo nota turpitudinis & infamiæ inuratur. pro Syl. 184. a

Iudicia vera, atque inſigni turpitudine notata atq; oppreſſa dedecore & infamia. pro Cl. 30. a

Vos autem ſempiternas fœdiſſimæ turpitudinis notas ſubiiſtis. in P. 88. b

Vt ignominiam, infamiam, contumeliam, dedecus fugiat. Partit. 238. a & in V. 68. a. Macula.

Inferre infamiam alicui, *ſignificat, quod Barbari dicunt, Diffamare aliquẽ, aut carpere famam vel nomen alicuius.*

Infans & infantia. *Non ſolum ætatem ſignificant, ſed etiam loquendi dicendiq; inſcitiam: vt, Ipſum Scipionem accepimus non infantem fuiſſe. de Clar. 171. a*

Infans & inſipiens homo. de In. 42. a

Homo infans atq; impotens. de Fin. 39. b

Dialectici infantiſſimi reperiuntur. ad Heren. 9. a

Oratio neque nimis infans neque perfectè diſerta. de Cl. 173. b

Infan-

Digitized by Google

Infantia. *Nec infantia eius, qui rem nouit, ſed eam explicare dicendo non poteſt: nec inſcitia illius, cui res non ſuppetit, verba non deſunt, eſt laudanda. de Or. 156. a*

Huius infantiæ garrulam diſciplinam contemneremus. ad Her. 9. a

Incredibilis infantia accuſatorum. At. 64. b

Opponitur ei Eloquentia.

INFERIORES, *ſignificant Latine, qui aut ætate aut facultate, aut fortuna aliqua ſunt minores aliquo.*

Inferior ætas, & ſuperior ætas. de Clar. 185. a

Ætas inferior paulo. de Clar. 181. a

Quem ego intelligo prudentia non eſſe inferiorem quam me, vſu etiam ſuperiorem. Qu. Fr. 293. a

Timotheus belli laude non inferior fuit quam pater. Off. 23 b

Is in iure ciuili laude non inferior quam magiſter fuit. de Clar. 180. b

Indignum eſt, vinci ab inferiore atq; humiliore. pro Qu. 18. a

Superior ordine, inferior fortuna. Ep. 204. b

In inferiores crudelis, in ſuperiores contumax, in æquos & pares faſtidioſus. ad Her. 36. b

INFERRE aliquid in locum aliquem, *Notum ſatis & tritum, ſed modi plurimi ſunt huius verbi, quos raro vulgus vſurpat.*

Inferre pedem; *pro, Pedem ponere in loco aliquo.*

Cum pedē intulero, atq; in poſſeſſionem veſtigium fecero, tum excludar. pro Cæc. 291. a (91. a

Sic, Se inferre in locum aliquem. *Inferre ſe in vrbem. in P.*

Tu in templum Caſtoris te cum tuis furiis funeſtum intuliſti. in Vatin. 35. a

Repente enim te tanquam ſerpens e latibulis oculis eminentibus, inflato collo, tumidis ceruicibus intuliſti. in Vat. 29. b

Atq; etiam ſeipſe inferebat & intrudebat. pro Cæc. 287. b

Inferre ſe in diſcrimen vitæ pro patria. pro Cor. 59. b

Pro afficere ſæpe ſunt vſi Latini: vt,

Qui puluinarib. Bonæ deæ ſtuprum intulit. de A. 254. b

Qui ab iis, quibus infertur, ſi poſſint, non propulſant iniuriam. Offic 5. b

Multum mali, multum periculi vnicuiq; noſtrum inferre poteſt vis tribunitia. pro Clu. 37. b

Inferre mortem alicui per ſcelus. pro Mil. 104. b

Digitized by Google

Inferre infamiam bonis, inferre probrum caſtis, inferre labem integris. pro Cal. 46. b

Inferre bellum, arma, ſigna.

Bellum Italiæ terra mariq; inferamus. At.135 a. 152. a

Inferre bellum alicui. Offic. 16. b

Inferre arma alicui. Offic. 330. a

Inferre famem ſuis ciuibus, & vaſtitatem Italiæ. At.144. a

Inferre ſigna patriæ. pro Flac. 147 a

Ille furens infeſta iam patriæ ſigna inferebat. in A. 198. b

Inferre vim, manus. *Inferre vim. pro Mil. 111. a*

Inferre vim & manus alicui. in C. 101. b

Num parenti manus intuliſti? ad Her. 28. a

Inferre crimen, periculum, diſcrimen, & metum, &c.

Inferre crimen proditionis alicui. in Ver. 257. b

Inferre periculum capitis alicui. Offic. 43. a

Inferre terrorem alicui. pro Deiot. 144. a

Inferre turpitudinem alicui in Acad. 239. b

Inferre metum mortis alicui. pro Planc. 277. b

Cum hoc genus oppugnationis infertur &c. propulſare debetis. pro Cal 41. a. &

Inferre facinus in famam atq; in fortunas alicuius. 49. a

Inferre ignes templis deorum. in C. 115

Inferre mortem alicui per ſcelus. pro Mil. 104. b

Inferre ſermonem. *Craſſus ſermonem de ſtudio dicendi intulit. de Orat. 87. b*

In re ſeuera conuiuio dignum aut delicatum aliquem inferre ſermonem. Offic. 49. a

Inferre *pro concludere. Quo illato, infirmatur quod inductum fuerat. de In. 58. a*

Aliud quam cogebatur, illatum eſt. de Inuen. 58. b

INFESTVS, a, um. *Huius nominis cum propria vis, tum vſus peruulgatus ſatis non eſt. Significat enim valde inimicum & acerbum aliquem, aut aliquid alicui eſſe: opponitur ei Propitius, Amicus.*

Fortuna populi Rom. quæ nunc nobis infeſta eſt, fuit aliquando propitia. Oct. 329. b

Mihi ſummam per iniuriam omnia inimica & infeſta ſunt. pro Quint. 1. a

Gallia quam ſibi armis animisq; infeſtam inimicamq; cognouit. in A. 229. a

Is ara-

Ar aratoribus infeſtus atq; inimicus eſt. in V. 254 b. &
Iniquo infeſtoq; animo intueri aliquem. in V. 265. a
Infeſtis oculis omnium conſpici. in C. 100. b
Ætas quæ ipſa ſua ſponte infirma, aliorum libidine infeſta eſt. pro Cæl. 39. a
Infeſtis ſignis inferri in hoſtem. pro Fon. 283. a
Cum accuſatiuo. In omnia maria infeſtus. in V. 265. b
Infeſtus in cognatos. ad Her. 36. b
Qui ardens auaritia fertur infeſtus in omnes. pro S. R 33. a
Notarunt etiã veteres hac voce id, q recẽtiores per Obnoxius.
Vt via & c excurſionibus Barbarorũ ſit infeſta. de Pro. 69. b
Vectigal bellis infeſtum. contra Rul. 82. a
Libertas ſuppliciis infeſta. pro Rab. 92. a
Reddere prouinciam infeſtam excurſionibus & latrociniis. de In. 76. a
Saltus Caſtulonenſis nunc frequentioribus latrociniis infeſtior factus eſt. Aſin. Ep. 165. a
Sic ſine datiuo. Aliquem, aut aliquid infeſtum eſſe: quod vulgus dicit: pro Obnoxium eſſe periculis
Ætas, quæ ſua ſponte infirma, aliorum libidine infeſta eſt. pro Cæl. 39. a
Huius ſalus ob eam ipſam cauſſam eſt infeſtior. pro Pl. 259. a
Vita filii infeſta. pro S. R. 23. a
Ad infeſtiſſimam Ciliciæ partem. Ep. 20. b
Mare infeſtum habui. At. 154. a
Habere mare infeſtum. At. 250. b
Infeſtum & periculoſum iter. At. 244. a
INFICERE, pro imbuere, tritum non eſt.
Puer infici debet bonis artibus, quas ſi, dum tener eſt, combiberit, ad maiora veniet paratior. de Fin. 91. b
Qui teneros & rudes (animos) cum acceperunt, inficiunt, ac flectunt. de Leg. 165. b
Cupiditatibus principum & vitiis infici ſolet tota ciuitas. de Leg. 190. a
Animi hominum infecti partibus. At. 281. b
Sed nos vmbris, delitiis, otio, languore, deſidia animum inficimus. Tuſ. 243. b
Vereor ne quod infectum eſt, ſerpat longius. At. 7. b
Tum plane inficimur opinionum prauitate. Tuſ. 190. b

Digitized by Google

Ab hoc verbo ſit Infector, quo Cicero nomine eum appellat, quem Tinctorem Barbari vocant, ſic enim inquit in Epiſtolis:

Curtius noſter dibaphum cogitat: ſed infector eum remoratur. Epiſt. 27. b

INFLAMMO. *Tam eleganter, quam crebro Cic. hoc verbum ad animi ardentes affectus transfert.*

Genus belli eſt eiuſmodi, quod maxime noſtros animos excitare atq; inflammare debet. pro Pom. 4. b

Inflammare populum in improbos. de Or. 102. a

Animorum motus inflammare, vel exſtinguere. de Or. 90. a

Qui non fortuna inflammaret odium ſuum, ſed bonitate leniret. pro Mar. 136 a

Et hoc quicquid attigi, non feci inflammandi tui cauſſa ſed teſtificandi amoris mei. Ep. 19. b

Magno amore inflammatum eſſe in patriam. de Or. 101. a

Cum corporis facibus inflammari ſoleamus ad omnes fere cupiditates, eoq; magis incendi, &c. Tuſ. 157. b

Inflammatus ad gloriam à pueritia. Epiſt. 8. a

Inflammatus & furens libidinibus. Tuſ. 231. b

Inflammatus ſcelere & furore. in V. 268. b

INFORMO. *Iacet hoc verbum omnino in tenebris, neque quæ vis eius ſit, vulgus intelligit: ea enim eſt, quaſi rudem rei alicuius formam totam, vt pictores primo ſolent, lineis comprehendere & effingere. Cicero transfert fere ad ſimilia: vt;*

Atq; ego in ſummo oratore fingendo talem informabo, qualis fortaſſe nemo fuit. Or. 197. b

Referamus nos igitur ad eum, quem volumus incoandum, & eadem eloquentia informandum, quam in nullo cognouit Antonius. Or. 199. b

Non arbitrabar a me informari oportere, qualis eſſet orator. de Or. 108. a

Is orator quem informare volumus. de Orat. 200. a

Petitorum hæc eſt informata adhuc cogitatio. At. 1. a

Ab illo, qui antea dixit, informata iam cauſſa eſt. pro Qu. 6. a

Non nominatim, ſed generatim proſcriptio eſt informata. Att. 173. a

Cornelius etiam nunc de iudicando dubitat, informat adhuc adumbratum iudicium filii. pro Syl. 177. a

Infor-

Digitized by Google

Informari virtus non poteſt, ſi quicquam relinquatur. de Fin. 116. a

Quibus quaſi informatum eſt, quod hominis natura poſtulet. 133. a

Ita eſt informatum anticipatumque mentibus noſtris. de Nat. 16. a

In animis noſtris informatas deorum eſſe notiones. de N. 28. b

Deos nec coniectura quidem informare poſſumus. de N. 9. b

Siue illa inania viſa cogitatione informantur. ſiue in quiete, ſiue per vinum ſiue per inſaniam. Ac. 13 b

Artes quibus ætas puerilis ad humanitatem informari ſolet. pro Arch. 186. a

INFRA. *Non tanta obſcuritas eſt in ipſa huius vocis ſignificatione, quanta negligentia huius locutionis, Infra & ſupra ſedere, accumbere: quod tam tritum non eſt, quam ſedere ad dexteram, aut læuam: aut dexterum latus, & ſiniſtrum alicuius. Cicero vero hoc modo:*

Accubueram hora nona, cum ad te harum exemplum in codicillis exaraui. dices, vbi? apud Volumnium Eutrapelum: & quidem ſupra me Atticus, infra Verrius, familiares tui. Ep. 142. b Poſt: Audi reliqua. Infra Eutrapelum Cytheris accubuit. Ibidem.

Infra aliquem, *Qui aut ætate, vel fortuna, vel facultate inferior eſt.*

Homerus non infra ſuperiorem Lycurgum fuit. de Clar. 168. a

Nec his ſolum locus eſt, ſed horum vel ſecundis vel etiam infra ſecundos. Or. 197. a

Humanas res deſpicere, atq; infra ſe poſitas arbitrari. Tuſc. 193. b

Vt omnia quæ homini accidant, infra ſe eſſe iudicet. de Fin. 95. b

Infra ſe omnia humana ducens. de Fin. 96. a

Is infra omnes mortuos amandandus eſſet. Poſtquam. 200. b

Infra mortui os mandari. pro Quin. 9. a

INFRINGERE. *Tranſlate ſemper vtitur Cicero: vt, Eſſe quiddam ſuſpicor, quod te cogat cedere, & propemodum infringat. At. 100. de Or. 87. a*

Cum Druſi tribunatus infringi iam & debilitari videretur.

Ipſum florem, dignitatis infringere. pro Cor. 17. b

Q

Spem infringi, & elangueſcere induſtriam. Or.197.a
Infringere gloriam alicuius. pro Mil.102.b
Infringere & concidere numeros. Or 219.b
Quæ ſi breuiora ſunt, infringitur ille quaſi verborum ambitus. Orat.160.a
INFRACTVS, a, um. Fractus. Itaq; infractus furor tuus inanes faciebat impetus. pro Do.226.a
Tum autem te negas infracto remo commoueri. Aca.21.a
Non modo non infracto animo erat, ſed etiam confirmato & renouato. Poſtquam.202.a
Infracta & amputata loqui. Or.213.b
INGRAVESCERE dicitur aliquid quod moleſtum eſt, ſi augeatur: vt,
Iſte ardet furore, nec remittit aliquid, ſed indies ingraueſcit. At 158.b
Sic hic morbus vehementius viuis ingraueſcit in C. 103.b
Medicus morbum ingraueſcentem ratione prouidet. de D.111.b in Ant.211.a
Et corpora quidem defatigatione & exercitatione ingraueſcunt animi autem ſe exercendo leuantur. de Sen. 84.a
Cum ingraueſceret annona, vt iam fames timeretur. pro Dom.215.a
Nam a prima ætate me omnis doctrina liberalis delectauit: tamen hoc ſtudium quotidie ingraueſcit. E.49.a
Inde ingraueſcens ætas Senectus vocatur: quod moleſta ſit & grauis.
Didicimus quibus rationib. facilime ingraueſcentem ætatem ferre poſſimus. de Sen.78.a. Ep 18.b
INGREDIOR. Ad, aut in aliquam rem ingredi, pro Incipere, & inſtituere aliquid, ſæpius a Cicerone, quam a noſtris, eſt vſurpatum: vt,

AD.

Nos qui antequam ad dicendam ingreſſi ſumus, obruimur ambitione. de Or.92 b
Qui ingredior ad explicandam rationem ſententiæ meæ. Epiſt.19.a
Ii qui ingrediuntur ad ſtudium. de Or.92.b
Timide ingredior ad hoc genus diſputandi. de Fa.140.b

IN.

Quia volui ianua ſum ingreſſus in cauſſam. Ep.78.b

Digitized by Google

Magna ſpe ingredior in reliquam orationem. in Ant.210.b
Quo die primum in ſpem libertatis ingreſſus ſum. in Anton. 220. a
In exilium eiiciebam, quem iam ingreſſum in bellum eſſe videbam. in Cat 197. a
Nam neque aſſiliendum ſtatim eſt ad illud genus orationis, &c. nec cum in eam rationem ingreſſus ſis, celeriter diſcendum eſt. de Orat. 128.b
Aliquam rem ingredi. *Cum iſtam diſputationem ingreſſus mecum eſſet, dicebat, &c. pro Cæc. 300. a*
Quam orationem cum ingreſſus eſſem, Caſſius interuenit. At 242 b
Nunc ingredior quæ vultis. de Or 182. b
Quam quiſq; viam viuendi ſit ingreſſurus. Off. 24. b
Pro Aggredi, & Facere aliquid.
Quod facere nunc ingredimur. Aca. 5. b. &
Ingreſſus ſum facere, id eſt, cœpi 39. b
De diuinatione ingreſſi dicere. de D 108. b
Maiores nos res ſcribere ingreſſos. &c. Top. 221. a
Ingreſſus eram dicere quid oportuiſſet. At. 242. b
INGVRGITO. *Obſerua vſum huius verbi: non enim ingurgitare cibum potionem, vt nunc vulgus loquitur, apud Ciceronem eſt: ſed Se ingurgitare: vt,*
Cum in eius copias ſe ingurgitaſſet, exultabat gaudio. in Ant. 173. a
Crudiq; poſtridie ſe rurſus ingurgitent. de Fin. 66. b
Nunquam te in tot flagitia ingurgitaſſes. in P. 88. b
INIENS, ineuntis. *Quia vſu iam vulgari tritum non eſt hoc verbum, vulgus incipiens pro Iniens dicere conſueuit: quomodo vero inter ſe differant, in differentiis docebitur.*
Ianuario ineunte cura vt Romæ ſis. A. 2. b
Ineunte æſtate Att. 55. b
Pompeius extrema hyeme bellum apparauit, ineunte vere ſuſcepit, media æſtate confecit. pro Pom 11. a
Sed vt magnum certamen iniens de Fin. 113. a
Qui ab ineunte ætate incenſus eſſem ſtudio vtriuſq; veſtrum. de Or. 93. a
Meæ vitæ rationes ab ineunte ætate ſuſceptæ pro Pom. 4. a
Ineuntis ætatis inſcitia ſenum conſtituenda & regenda prudentia eſt. Off. 45. a

Digitized by Google

Ineunte ætate.de Am.100.a. & in Ver.148.a & in A.202.b
Ex his exercitationibus ineunte ætate fuimus.de Cl.178.a
Ab ineunte pueritia Ep.143 b
Ineunte adoleſcentia cui ineſt &c.Off.23.b
Ab ineunte adoleſcentia. in V.55.b. A prima adoleſcentia. de Cla.194.b. Ab ineunte ætate.Off.42.a
A prima ætate. pro Plan.270. A primo tempore ætatis iuri ſtudere tenemini. de Leg 158.a
Tamen adoleſcentulus,quantum illius ætatis mea patiebatur pudor,multa ſæpe ex eo quæſiui.de Or.190.a
Quinto anno exeunte)(Quinto anno ineunte.de Diu.91.b
A paruis.de Leg.171.a
INIICIO.*Variis quoq; rebus tribuitur,idq; diuerſis modis, quos omnes ex plebe Latini ignorare videntur.*
Atque ex omnibus illa plaga eſt iniecta petitioni tuæ,non tacente me,maxima pro Mur.135.b
Ipſa mihi veritas manum iniecit, & pauliſper conſiſtere, & commorari coegit.pro Qu.R.53.a
Iniicere vincula alicui.de Fin.106.a
Iniicere laneum pallium alicui.de N.76.b
Niſi vero exiſtimatis,hominem pernicioſiſſimum ſine aliqua cauſſa quæſtus iniectum ad tã incredibile crimẽ.in V.249.b
Cum mihi in ſermone inieciſſet,ſe velle Aſiam viſere.E.149.a
Quod Hortenſium,quia nuper iniecit, & quia Næuius ſemper id clamitat,dicturum arbitror. pro Quin.12 b
Hic tum iniectus eſt hominibus ſcrupulus & dubitatio. pro Clu 33.a
Ne temere a me tantus tumultus ciuitati iniiceretur. in Orat.112.a
Sperarunt ſe iniecturos vobis cauſſam deliberandi, & iudicandi iuſtam moram & religionem. pro Cæc.285.a
Hoſtibus timor iniectus eſt. At.79.b
Timor iniectus Cæſari de eius actis. de Pro.78.a
Iniicere terrorem mortis alicui.de Fin.132.a
Suſpicionem eſſe iniectam alicui. pro Clu.39.b
Iniicere ſpem alicui de aliqua re. At.254.a
Clodius,cui deorum ira mentem iniecit,vt Milonem laceſſerit.pro Mil.518.a
Eadem hanc eius ſatellitibus iniecit amentiam.ib.
INIVNGO. *Quod alii auctores non mali dixerunt, Iniungere*

Digitized by Google

gere aliquid alicui, Cicero nunquam, ſed impono, aut Mando aliquid alicui.

INOPINATVS,a,um, *vulgare non eſt, ſignificat enim id quod opinamur, quod ante non prouidemus.*

Noua tibi hæc ſunt & inopinata. pro Dom. 216. a. in Verrem 113. a. &

Cum hoc illi improuiſum inopinatumque accidiſſet. 122. b

Nihil inopinati accidit. Tuſ. 207. a

Cui nihil improuiſum accidere poſſit, nihil inopinatum. Tuſc. 207 a

Sentit omnia repentina & inopinata eſſe grauiora. Tuſ. 200.

Neque allata eſt a me res inopinata & recens. Poſtquam. 214 a

Res tanta tamque inopinata. Ep. 18. 5 b

Hoc eſt dictu inopinatum atque mirabile. Par. 122. b

Iſta nec inopinata &c. Tuſ. 202. b

Nihil inopinatum. Tuſc 217 b

Vt in araneolis alia quaſi rete texunt, alia autem ex inopinato obſeruant, & ſiquid incidit, arripiunt. de Nat. 50. b

Nec inopinato. de Fin. 91. b. & in A. 175. a

INQVAM, & inquis, inquit, *Sermonum & colloquiorum verbum eſt: pro quo noſtri potius vtuntur, Dixi, Dixit. Reſpondi, Reſpondit. Cicero vero in Dialogis. Inquam dixit, non Dixi aut Reſpondi. vt, Quaſi enim ipſos introduxi loquentes, ne inquit & inquam ſæpius interponeretur. de Am. 96. a*

Vt vero ſtudioſi linguæ Latinæ planius videant vſum huius verbi, & modum ſermonis habendi, ex libro de Clar. Oratoribus formam quandam dialogi ibi inſtituti præſcribemus, quam ſi plenam petis, ex eodem libro diſcas licet. Quid vos, inquam, Brute & Attice nunc, quid tandem noui? Nihil ſane, inquit Brutus, quod quidem aut tu audire velis, aut ego pro certo dicere audeam. Tum Atticus: Eo, inquit, ad te animo venimus, vt de Repub. eſſet ſilentium, & aliquid audiremus potius ex te, quam te afficeremus vlla moleſtia. Vos vero, inquam, Attice, & præſentem me cura leuatis, & abſenti magna ſolatia dediſtis, nam veſtris primum literis recreatus me ad priſtina ſtudia reuocaui. Tũ ille, Legi, inquit, perlubenter epiſtolam, quam ad te Brutus miſit ex Aſia: qua mihi viſus eſt & monere te prudenter,

Digitized by Google

& conſolari amiciſſime Recte inquam eſt viſus &c. Tum Brutus, Volui id quidem efficere certe, & capio magnum fructum, ſiquidem quod volui, tanta in re conſecutus ſum. Sed ſcire cupio quæ te Attici literæ delectauerint? Iſtæ vero, inquam, Brute, non modo delectationem mihi, ſed etiam, vt ſpero ſalutem attulerunt. Salutem? inquit ille? quodnam tandem genus iſtuc tam præclarum literarum fuit? An mihi potuit, inquam, eſſe aut grauior vlla ſalutatio, aut ad hoc tempus aptior, quam illius libri, quo me hic affatus, quaſi iacentem excitauit? Tum ille: Nempe eum dicis, inquit, quo iſte omnem rerum memoriam breuiter, &, vt mihi quidem viſum eſt, perdiligenter complexus eſt. Iſtum ipſum, inquam, Brute dico librum mihi ſaluti fuiſſe. Tum Atticus: Optatiſſimum mihi quidem eſt quod dicis: ſed quid tandem habuit liber iſte, quod tibi aut nouũ, aut tanto vſui poſſet eſſe? Ille vero, Et noua, inquam, mihi quidem multa, & eam vtilitatem quam requirebam, vt explicatis ordinibus temporum, vno in conſpectu omnia viderem, &c. de Clar. 165. b. 166. a

INSCRIBO. *Librum aliquem inſcribi. Omnino hæc Latina locutio temporum iniuria & ſtudiorum negligentia interiit, & pro ea vſurpauimus, Nomen aut Titulum eſſe, aut facere libri alicuius: Vocare aliquem librum ſic, aut aliquo nomine. Inſcriptionem vero Latini vocarunt, quam recentiores titulum, Nomen.*

Philoſophi in his ipſis libris, quos de contemnenda gloria ſcribunt, nomen ſuum inſcribunt. Tuſ. 155. a

Deceptus indicibus librorum, qui ſunt fere inſcripti de rebus notis. de Orat. 114. b

In eo libro qui eſt inſcriptus Hortenſius. de D. 108. b

In eo libro qui inſcribitur Memnon. Tuſ. 160. a

Eoſq; libellos rhetoricos inſcribunt. de Or. 134. a

Xenophontis liber qui Oeconomicus inſcribitur. Off. 51. b

Oratio Cottæ pro lege Varia quæ inſcribitur. de Cla. 183. a

Antiochus contra doctorem ſuum librum edidit, qui Soſus inſcribitur. Acad. 4 b

Oratorem meum, ſic enim inſcripſi Ep. 255. a

Inſcribere alicui literas. *Imperiti, Superſcriptionem facere aut ſcribere. Titulum ſcribere, Superſcribere.*

Puer legit epiſtolam inſcriptam patri ſuo. At. 93. b.

Fa-

Digitized by Google

Faſciculus literarum, qui eſt M. Curio inſcriptus. Att. 122. a

INSECTOR. *Peruulgandum quoq; hoc verbum eſt, quod a multis ignoretur eius vis & vſus. Significat enim aut inſequi aliquem ſtudioſe vt capiatur, aut inuehi verbis grauioribus in aliquem.*

Aquila inſectatur & agitat alias aues. de D 138. a

Seruius agitat rem militarem, inſectatur totam hanc legionem. pro Mur. 128. b

Furiæ agitant & inſectantur impios. de Leg. 163. b

Inſectari & exagitare aliquem. At. 12. a

Inimice inſectari aliquem. de N. 3. a

Inſectari aliquem maledictis. de Fin. 81. b

Acerbius in aliquem inuehi, & eum inſectari vehementius. de Am. 107. a

Quomodo ſum inſectatus leuitatem ſenum, libidinem iuuentutis? At. 10.

Aut nos temeritatem bonorum ſequamur, aut audaciam improborum inſectemur. At. 55. b

Semper iſta ſtatui, non eſſe inſectandos inimicorum amicos, præſertim humiliores. At 229. a

Miſerorum fortunam inſectari. At. 275 a.

Ibi forum agit, cum ego ſum in prouincia: quam eius iniuriam non inſector. At. 77. b

INSIGNIA *Latini vocarunt, quæ vulgus Germanicum Arma, Gallicum in veſtibus Leureriam. Notas enim, quibus ornabantur & internoſcebantur aut magiſtratus, aut in bello milites, aut genera, ordines, nationes hominum, aut etiam res aliquando, Inſignia appellant.*

Omnia generis, nominis, honoris inſignia atq; ornamenta ceciderunt. Pro Syl. 84. a

Rex ſedens cum purpura & ſceptro & inſignibus illis regiis. pro Seſt. 16. a

Stella aurea inſignia Caſtoris & Pollucis. de D. 96. a

Hunc Cn. Pomp. erexit, atq; inſigne regium, quod ille de ſuo capite abiecerat, repoſuit. pro Seſt. 16. a

Mœrorem relinquis, mœroris aufers inſignia: id eſt veſtitum atrum. in P. 83 a

Multi inſignia virtutis etiam ſine virtute aſſecuti ſunt. E- (:ſt 45. a

Virtutis inſignia contemnere: id eſt Triumphum. in P 93 a

Lituus, quod clariſſimum eſt inſigne auguratus. de D. 86. b

Digitized by Google

His inſignibus atq; infulis imperii venditis.cont. Rul 62.a
Maiores noſtri Capua magiſtratus, ſenatum conſilium commune,omnia denique inſignia Reipub.ſuſtulerunt. contra Rul.64.a
Toga pacis eſt inſigne,& otii.in P.95.a
Si omnia grauiſſimi belli inſignia ſuſcepta a ſenatu viderent. A 206.a.&
Si Cæſar ab eo inſigne regni accipere voluiſſet 185.b
Rabirium ſæpe palliatum fuiſſe,& aliqua habuiſſe non Romani hominis inſignia.pro R.P.126.b
Orationem variare atque diſtinguere quaſi quibusdam verborum ſententiarumque inſignibus.de Or. 112.a. & de Cl. Orat.190.a
Vt ſint(verba ſententiæq;) quaſi in ornatu diſpoſita quædam inſignia & lumina de Orat.151.b
Quibus pro tantis rebus nullum inſigne honoris, nullum monumentum laudis poſtulo. in C. 116. b
Statuere æterna inſignia poſteris, & ſtatuere æterna monumenta. de In. 71. a
Quod erat inſigne, eum qui id faceret facere copiam &c. id eſt, quod erat ſignum. de Or. 155. a
Vt enim conſiſtunt, notum his eſſe debebit inſigne veri, id eſt, ſignum, vel nota. Acad. 10. b
INSOLENS, Inſolenter, Inſolentia *propria ſignificatione minime nunc vſurpatur, pro Arrogante & petulante. Cicero etiam appellauit hoc nomine eum, qui aliquid facere non ſolet, aut quod vſurpari non ſolet.*
Quid tu Athenas inſolens. Terent. And. act. 5. ſc. 4
Ea requiruntur a me, quorum ſum ignarus atq; inſolens. de Or. 102. b
Is nullum verbum inſolens, neq; odioſum ponere audebat. Orat. 199. a
Noſter amicus inſolens infamiæ, ſemper in laude verſatus eſt. At. 36. a
Inſolenter *in eadem ſignificatione. Deinde natura eius euenire vulgo ſoleat, an inſolenter & raro. de Inu 51 b*
Inſolentia *quoq; eodem modo. Propter inſolentiam primo reclamare. de In. 42. a*
Moueor etiam loci ipſius inſolentia,quod tantam cauſſam dico intra domeſticos parietes. pro Deiot. 144. b

IN-

Digitized by Google

INSTAVRO. *Non tam recondita eſt vis & vſus huius verbi, quam pro ipſo nunc multis in ore eſt, Reſtauro: non a Cicerone, neq; antiquioribus, ſed recentioribus vſurpatũ.*

Cauete ne noua & multo crudelior per vos proſcriptio inſtaurata eſſe videatur. pro S.R. 44. a

Cum id ſacrificium virgines inſtauraſſent. At. 7 b

Cum in Cn. Dolabellam ſcelus ſuum illud priſtinum renouauit & inſtaurauit quæſtorium. in Ver. 68. a

Quorum de ſententia illa eadem renouata atq; inſtaurata celebrantur. de Ar. 248 b

INSTITVO *pro incipere, aliquid agere, aut erudire aliquem, vſitatum ſatis eſt: ſed heredem, tutorem filium, accuſatorem inſtituere pro facere, non item.*

Qui eſſet ſecundum Poſthumum heres inſtitutus. de Or. 99. b

Piratæ aliquos ſibi inſtituunt amicos. in Ver. 204. a

Præſto eſt mulier audax, inſtituit accuſatores, inſtituit teſtes. pro Clu. 21. a

Inſtituere aliquem ſecundum heredem filio. E. 226. a

INSTRVMENTVM, *pro medio quo aliquid fit, notum eſt: ſed nos pro ſupellectili, qua vtuntur aut in villis ruſtici, aut opifices in officinis & tabernis, in ſingulari præſertim numero rarius quam veteres Latini vſurpamus.*

Hoſtium ſpolia, monumenta imperatorum, decora atq; ornamenta fanorum poſthac, his præclaris nominibus amiſſis, in inſtrumento ac ſupellectili. C. Verris numerabuntur. in Ver. 223. a

Apronius in eorum orationes venit, omne inſtrumentum diripuit, familiam adduxit. in Ver. 159. b

Arationes magna impenſa, magnoq; inſtrumento tueri. in Ver. 158. b

In fundum vicini conſulis non inſtrumenta aut ornamenta aulæ, ſed etiam arbores transferebantur. pro Dom. 225. a

INSVSVRRO, *ſignificat id quod vulgo dicitur, Aliquid alicui in aurem dicere.*

Fauonius ipſe inſuſurrat. Aca. 37. a

Inſuſurrare alteri. Tuſ. 248. a

Nec in aures tuas ficte aut ſimulate quæſtus cauſa inſuſurretur. Qu. Fr. 292. a

Inſuſurrare ad aurem alicuius familiariter. in V. 257. b

Inſuſurrare alicui cantilenam. At. 19. a. pro Mur. 142. a

INTEGER, a, um, *corporis valetudini attributum, minus notum eſt: præſertim cũ id ſignificat, cui Feſſus opponitur.*

Quæ quidem (ſomnia vera) multo plura euenirent, ſi ad quietem integri iremus. Nunc onuſti cibo & vino, perturbata & confuſa cernimus. de D. 93. a

Cum crebro integri defeſſis ſuccederent. Caſ.

Non facile recentes atq; integros ſuſtinebant. Idem.

Integros defatigatis ſubmittens. Idem.

Integri *quoq; dicuntur, qui opibus & gloria florent & valẽt.*

Integrorum & fortunatorum promiſſis ſaucios & miſeros credere non oportere. pro L. Mur. 136. a

Quos ego florentes atq; integros vici. pro Pl. 277. b

Cum Gabinio integerrimas pacatiſſimasq; gentes ad diripiendum tradidiſſes. pro Dom. 225. a

Integer, *pro Non corruptus late patet.*

Rudem me diſcipulum atq; integrum accipe. de N. 61. a

Vir integer, innocens, religioſus. in V. 201. b

Integri & incorrupti ſenſus. Acad. 6. a

Multo etiam integriora ac puriora ſunt, vt a terra longiſſime ſe efferant. Tuſ. 156. b

Dum exiſtimatio eſt integra, facile conſolatur honeſtas egeſtatem. pro Quint. 8. b

Integrum ſibi aut alii ſeruare, relinquere, eſſe, *ſignificat nihil agere, aut agi in re aliqua: ſed de tota re ita conſtituere, vt facile ipſe ſe aut alius explicare, & quicquid velit agere poſſet.*

Quod me admones, vt me integrum quoad poſſim, ſeruem. At. 117. a

Reſeruare cauſſam omnem integram alicui. Ep. 203. b

Vt integrum mihi de cauſſa Campana ad ſuum reditum reſeruarem. Ep. 11. b

De Dolabella integram tibi rem ſerues ſuadeo. Ep. 116. a

Omnino tempora integram tibi cauſſam reſeruant. Br. At. 289. b

Quod nec integra re mihi ad conſulendum, &c. implicatus tenebar. Ep. 14. b

Is rem integram ad reditum ſuum iuſſit eſſe. Offi. 50. b

Vt ad conſilium publicum rem integram referrem. in C. 112. a

Præſertim cum integram rem cauſſamque reliquerim. At. 83. b

Hinc,

Digitized by Google

Hinc, Aliquid alicui integrum eſſe, *pro*, *Poſſe libere aliquid agere, vel, Aliquid alicui liberum eſſe.*

Cum id iam integrum non eſſet, id eſt, Cum non poſſem negare. pro Mar. 137. b

Loquor de Legib. promulgatis, de quibus eſt integrum nobis. in Ant 158. a

Si mihi integra omnia ac libera fuiſſent. Ep. 15. b

Quod alibi dixit:

Si eſſent omnia ſolutiſſima mihi. Ep. 16. a

Non eſt integrum mihi iam vti tuo conſilio. in P. 92. a

Quilibet, ſi integrum daretur, eam ſententiam diceret. Par. 242. a

Mihi integrum eſt facere, vel non facere. At. 55. a

Cum tibi in integro tota res eſſet. in Ver. 128. b

Res adhuc in integro eſt. E. *76. a. &*

In integro nobis res erit. 23. a

Hæc iam in integro nobis eſſe non poſſunt. de Or. 44. a

INTELLIGENS, *Doctus alicuius rei, qui iudicare de aliqua re poterat, in frequenti vſu fuit apud Romanos: nunc hoc quod diximus, raro aut nunquam vulgus hoc nomine notat.*

Non ſemper vulgi iudicium cum intelligentium iudicio congruit. de Cla. 181. a

Doctus & intelligens vir. de Fin. 94. b

Exiſtimator doctus & intelligens. de Cla. 195. a

Quæ non modo iſtum hominem ingenioſum & intelligentem, verum etiam quemuis noſtrum, quos iſte idiotas appellat, delectare poſſent. in V. 200. b

Qui teretes aures habent, intelligensq; iudicium. de Op. 244. a

Nihil non intelligens intelligente præſtantius eſt. de Vn. 196. b

Intelligens dicendi exiſtimator. de Cla. 182. a

Erat & cupidus voluptatum, & cuiuſuis generis eius intelligens & copioſus. de Fin. 78. a

INTELLIGENTIA, *Quam tempora omnia immutent & obſcurent, vel ex hoc vno nomine diſci poteſt, quod poſteri Ciceronis pro Intelligentia, Intellectum vſurparunt, cum antiquiores omnes non ſolum hoc vocabulo intelligentia actionem intelligendi, ſed & vim & inſtrumentum ipſum, quo animus aliquid comprehendit, expreſſerint: nunquam vero intellectum vocarunt.*

Digitized by Google

Intelligentia eſt, per quam animus perſpicit de In. 82. a
Dum intelligentiam in animo, animum concluſit in corpore, de Vn. 196. b
Cum in æthere aſtra gignantur, conſentaneum eſt in his ſenſum ineſſe & intelligentiam. de N. 34. a
Pars animi quæ rationis atq; intelligentiæ ſit particeps. de Diu. 95. a
Quod intelligentia & ratione comprehenditur. in V 193. b
Nam & communis intelligentia nobis notas res effecit, eaſq; in animis noſtris incoauit: vt honeſta in virtute ponantur, in vitiis turpia. de Leg. 165. a
Quod quædam animalis intelligentia per omnia permeet. Acad. 30. a
Neptunum eſſe animum cum intelligentia per mare pergentem. de N. 71. a
In eas imagines mentem intentam, infixamq; noſtram intelligentiam capere quid ſit Deus. de N. 11. b
Plato ait ideas ſemper eſſe, ac ratione & intelligentia contineri. Or 197 b
Philoſophi tollunt aſtutias, quatenus ratione & intelligentia tenere res poſſunt. Offi. 65. b
Mens ſimplex fugere intelligentiæ noſtræ vim ac notionem videtur. de N 7. b
Quod longiſſime ſit ab imperitorum intelligentia ſenſuq; diſiunctum. de Or. 86. a
Definire aliquid ad commune iudicium, popularemq; intelligentiam accommodare. O. 207. b
Omnes qui ex omni ætate hac in ciuitate iuris intelligentiam habuerunt. in A. 223. a
Tamen fretus intelligentia veſtra, breuius differo, quam cauſſa deſiderat. de N. 11. b
Quid cenſes? hunc quo ſtudio & qua intelligentia eſſe in rebus ruſticis. pro S. R. 25. a
Quid de guſtatu & odoratu loquar? in quibus intelligentia etſi vitioſa eſt, quædam tamen, &c. Acad 6. b
Proponenda quædam quaſi mouentia ſunt, quæ nos magis ad cognitionem intelligentiamq; conuertant. Tuſ. 241. a
Simul autem cepit intelligentiam, vel notionem potius quam appellant ἔννοιαν illi, viditq; &c. de Fi. 94. b
Difficilis eſt animi, quid aut qualis ſit intelligentia. Tuſ. 159. a

INTEN-

Digitized by Google

INTENDO, *varii vſus eſt. Manum, digitum, intendere dicebant Latini: quod nunc vulgo*, Extenſo digito aut manu *aliquid monſtrare.*

Et ſimul dextram intendit ad ſtatuam. At. 261. a

Sed vt commonſtrarem tantum viam, &, vt fieri ſolet, digitum ad fontes intenderem. de Or. 192. a

Sic, Animum, aut quæ animi ſunt, intendere, *Latine dicitur pro aduertere, & dirigere ad aliquid.*

Si fieri poſſet, vel plures te animos habere vellem, quos omnes ad Mutinam intenderes. in A. 231. b

Mens naturalem vim habet, quam intendit ad ea quib. mouetur. Acad 9. a

Intendere ſenſus ad res percipiendas. Ibid.

Immenſa regionum magnitudo, in quam ſe iniiciens & intendens animus, late longeq; peregrinatur. de N. 12. b

Si C. Antonius, quod animo intenderat, perficere potuiſſet. in A. 226. a

Intendere aciem ad rem in omnes partes. Tuſ. 217. a

Aliquo intendere, *pro, Cogitare aliquo ire, Dirigere curſum & viam aliquo.*

Studium nihil prodeſt perueniendi aliquo, niſi illud, quod eo, quo intendas, ferat, deducatq; cognoris. de Or. 96. a

Hoc tibi antea explicandum eſt, quam illuc proficiſcare, quo te dicis intendere. de Or. 114. a

Si iſte quo intendit, in Manliana caſtra peruenerit. in C. 101. b

Vt eo, quo intendit, mature cum exercitu perueniat. pro Mur. 128. b

Intendere ea quæ corporis ſunt. *Contrarium eſt ei Remittere.*

Intendere & remittere ſonum vocis. Or. 202. a

Quæro non quibus rebus intendam animum, ſed quibus relaxem ac remittam. in Horten.

Nunquam ingemiſcit vir fortis, niſi forte vt ſe intendat ad firmitatem. Tuſ. 187. a

Sic arcum intendere. Ac. 22. item

Intendit crinitus Apollo arcum auratum Luna innixus.

Intendere tela, pericula, & eius generis alia alicui aut in aliquem. *Ego tela intenta iugulis ciuitatis de coniuratorum manibus extorſi. in Piſ. 80. b*

Intenta ſigna legionum exiſtimantur ceruicibus boniſq; veſtris. Seſt. 22. a

Digitized by Google

Intendere periculum alicui. At. 33. b

Intendere litem alicui. de Orat. 88. b. & pro Cacin. 288. b

Alicui diem dicere, mulctam irrogare, actionem perduellionis intendere. pro Mil. 108. b

Tela vndiq; in patriam intenta. de Pro. 73. b

Peto a te vt periculum, quod in omnes intenditur, &c. pro S. R. 19. b

Iſta omnia in hunc vnum inſtituta, parata, intenta ſunt. pro Mil. 114. b

Simul ac periculum iudicii intendi, omnem illius impetum compreſſi. de Ar. 243. b

Is ſibi eum nuper edidit ſocium, quem (quomodo nunc intendit) ne virorum quidem numero tum demonſtrat fuiſſe. pro Quint. 16. b

Intendere ſe aduerſarium in tribunatum alicuius. Ep. 114. a

Intendere controuerſiam propter nominum mutationem. ad Heren. 15. a

Hinc Intento, pro aliquid contra aliquem dirigo, & quaſi aliquid tento in aliquem.

Explicet ſuum volumen illud, quod aiunt Sex. Roſcio intentaſſe, & meditatum eſſe, ſe omnia illa pro teſtimonio eſſe dicturum. pro S. Roſc. 35. a

Clodius non ſeruos, non arma, non vim intentauit. pro Mil. 108. b

Hæc (ſica) intẽtata nobis eſt: hæc inſidiata Pompeio eſt. ibid.

Dolor: ardentes faces intentat, is fortitudinem & patientiã ſe debilitaturum minatur. Tuſ. 243. b

Tum ipſum aduerſarium quaſi intentantis loco producendo, hoc interrogando, vtrum. de In. 78. a

INTER. Cic. qui incorrupta Latini ſermonis integritate fuit, hac præpoſitione ea effert, quæ & antiquiores & recentiores pernicie mutut, Amant ſe inuicem, Cicero, Amant inter ſe, quod cum multo elegantius dici iſtiuſmodi per inter videantur, exemplis, quibus cum inter, pro inuicem, aut Mutuo iungi recte poſſet, declarabimus.

Dii inter ſe diligunt. de N. 25. b

Pueri valent, & nos & inter ſe amant. Qu. Fr. 523. b

Cicerones pueri amant inter ſe. At. 86. b

Aliqui voluntate ſimiles inter ſe. de Or. 517. a

Vobis inter vos voluntas fuit coniuncta. in V. 60. a

Bonis

Bonis inter bonos quaſi neceſſariam beneuolentiam eſſe. de Am. 105. b. &

Neq; ſolum colent ſe inter ſe, ſed &c. 111. b

Ac latiſſime quidem patens hominibus inter homines omnib. inter omnes ſocietas hæc eſt. Off 11. a

Vt nosmetipſi inter nos coniunctiores ſimus. At. 229. b

Quæ fueramus ego & tu inter nos de ſorore locuti. At. 68. a

Illi furtim inter ſe aſpiciebant. in C. 113. b

Nihil poteſt eſſe coniunctius, quam nos inter vos riſum tenere. Ep. 233. a

Hoc mirabilius, quod vos inter vos riſum tenere poſſitis. de Nat 15. b

Virtutes ipſas inter ſe eſſe æquales & pares. Or. 91. b

In reliquis rebus diſſimiles inter ſe fuerunt. de Cla. 177. b

Duæ artes inter ſe pares. At. 135. b

Sed etiam ipſorum inter ipſos conceſſu ita tributum eſt. de Clar. 172. a

De ea re nos inter nos locuti ſumus. At. 158 a

Nosq; inter nos eſſe complexos. de D. 92. b

Quorum ſummum quondam inter ipſos odium meminiſtis. in A. 230. b

Inter cœnam, *idem quod Inter cœnandum: vt,*

Si inter cœnam in tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidiſſet. in A. 172. b

Hæc inter cœnam Tironi dictaui, ne mirere alia manu eſſe. Qu. Fr. 321. a

INTERCEDO. *Quoniam indocti noſtris temporibus hoc verbo ſignificant, quod Latini per Deprecor, oſtendam hoc loco, quomodo Intercedere Tribunis Romani tribuerint, vt populi nomine quæ ſenatus ſtatuere vellet, impedirent. Cum vero exprimere voluerimus preces, quæ pro alio fiunt, ſupra demonſtrauimus non dicendum eſſe, Intercedere pro aliquo ſed deprecari pro aliquo: neq; is qui dirimit pugnam aut contentionem, intercedere aut mediare, vt Barbari loquuntur, dicitur: ſed dirimere & Sedare.*

Tribuni ex templo pulſi, cum intercedere rogationi vellent, de Orat. 129. b

Quod legationis genus ego conſul ſuſtuliſſem, approbante ſenatu, niſi mihi Leuiſſimus (al. leuiſſimus) Tribunus plebis interceſſiſſet. de Leg. 187. b

Quid ſi M. Brutus interceſſurum ſe dixit, &c. videtur ne interceſſiſſe appellatio tribunorum? pro Q. 12.a

De his rebus pridie quam hæc ſcripſi, ſenatus auctoritas grauiſſima interceſſerat: cui cum Cato & Caninius interceſſiſſent, tamen eſt perſcripta. Ep. 3. b

Sed mihi credite, nunquam ſuccedetur illis niſi cum ea lege referetur, qua intercedi de prouinciis nō licebit. de Pr. 27 b

Eaq; quæ de reductione regis ſcripta eſt auctoritas, cui ſcis interceſſum: vt ne quis omnino regem reduceret; tantam vim habet. Ep. 7. a

Qui veritus eſt, ne Fuſius ei legi intercederet, &c. At. 10 b

Meaque ſententia, quæ ſecunda pronuntiata erat, cum frequens aſſentiretur ſenatus, rogatu Seruilii P. Titius interceſſit. Ep. 151. a

Sic Interceſſionis & Interceſſoris nomine vulgus nunc ea notat, quæ Romani vocabulis Deprecatione & Deprecatore: hoc etiam Barbari per Mediatorem dicunt, quod vocabulum Latini ignorarunt. Itaq; Latini non vocarūt Interceſſorem, qui pro aliquo precatur: ſed, Deprecatorem: & Deprecationem, non interceſſionem. Qui vero ſunt tanquam medii inter duos, deferunt & referunt mādata, eos Internuntios Latini appellarunt: vt

Aſſiduis internuntiis cum Lepido egi, vt &c. Epiſt. 153. b

Quæ quidem me internuntio, ad illos celeriter deferentur. Octa. 331. b

Damnatorum vitam a prætore, vel ipſo carnifice internuntio redimi. in Ver. 238. b

INTERIICIO & interiectum eſſe, crebro Cicero eſt vſus, pro Medium, aut in medio eſſe. aut inter aliquos, ~~aut~~ aliquid tanquam medium eſſe.

Naſus quaſi murus oculis interiectus eſt. de N. 55. a

Idque (tertium materiæ genus) interiecit inter indiuiduum, & id, quod diuiduum eſt in corpore. de Vn. 198. b

Quid inter horum ætates interiectus Cato? Par. 217. a

L. Siſenna interiectus inter duas ætates Hortenſii & Sulpitii. de Cla. 185. a

Aer interiectus inter mare & cœlum. de N. 39. a

Inter has perſonas me interiectum moleſte ferunt. in A. 243. a

Videte quantum interuallum ſit interiectum inter maiorum noſtrorum conſilia, & inter iſtorum hominum dementiam. contra Rul. 83. b

Alii

Digitized by Google

Alii eis (oratoribus grandibus & tenuibus) interiecti, & tanquam medii. de Or. 243. a

Quod eorum vicini non ita lato interiecto mari Rhodii nunquam probauerunt. Or. 199. a

Videtis me ad priſtinam meam dignitatem breui temporis dolore interiecto eſſe reuocatum. pro Seſt. 14. b

Annus eſt integer nobis expectandus, quo interiecto ciuium calamitas prorogatur. de Pro. 72. b

In voluptate maxima nullo interuallo interiecto, dies noctesq́; verſari. de Fin. 88. b

Multi ſunt interiecti inter Philoſophos & eos qui Rempubl. adminiſtrant. Off. 19. b

Eſt autem quidam interiectus intermedius (al. inter hos medius) vtrinſque particeps. Or. 198. b

Interiectus, us. *Luna interpoſitu interiectuq́; terra deficit. de Nat. 46. b*

INTERIOR, *us. Reconditas res, & quæ non à quouis intelliguntur, Latini hoc nomine notarunt: noſtri Penitiora & Secretiora vocant.*

Sed hæc quoque in promptu, nunc interiora videamus. de D. 134. b

Illa interiora iam veſtra ſunt. pro D. 241. a

Interiores & reconditæ literæ. de N. 67. b

Opus eſt hic limatulo & polituIo tuo iudicio, & illis interioribus literis meis, quibus ſæpe verecundiorem me in loquendo facis. Ep. 111. a

Interius eſt etiam, eiuſdem eſſe ciuitatis. Off. 11. b

Interior eſt ille proprius (timor) id eſt, magis attingit hominem. de Or. 128. a

Societas quæ latiſſimè patet, interior, propior. Offic. 65. b

Sic intima *quæ Secreta, aut Penitiſſima vulgus appellat. Ad intima iſtorum conſilia peruenimus. in V. 69. b*

Penitus in eã diſputationem penè intimã perueniſtis. Or. 63. a

Multa admiſcui ex intima philoſophia. Acad. 40. a

Sed penitus ex intima philoſophia haurienda iuris diſciplina eſt. de Leg. 159. a

INTERNOSCERE. *Cicero, & ante eum Latini omnes explicarunt hoc verbo, quod recentiores per Dinoſcere.*

Quos cum humare vellent, non potuerunt obtritos internoſcere. de Or. 147. a

Digitized by Google

Quæ ſi alia vera, alia falſa, qua nota internoſcantur, ſcire velim. pro S.R.27.b de D.135.a

Internoſcere verum à falſo. Acad.7.a

Secerni blandus amicus à vero, & internoſci poteſt, adhibita diligentia. de Am.113.b (13.a

Qui dignum atque indignum internoſcere nequeunt. de Heren.

INTERPONO. *Quod ſi hoc verbum tritum nunc eſſet, non dicerent pleriq; Inſerere aliquid in oratione, inſcriptis: quod Romani Interponere expreſſerunt: vt,*

Orationes quas interpoſuit, eas ego laudare ſoleo. de Cla.191.b

Hæc interpoſui P.C. vt me purgarem. in A.261.a

Quaſi enim ipſos introduxi loquentes, ne Inquit & Inquam ſæpius interponeretur. de Am.96.a

Vt etiam modo niſi Autem interpoſuiſſem, concurriſſent. Orat. 211.a

Mediocres argumentationes interponi & in medio collocari oportet. ad Her.19.b

Digreſſio extra cauſam interponitur, aut criminationis cauſa, aut, &c. de In.48.a

Sic Interpoſitio *de iis quæ inter verſus, aut ſupra poſt ſcribuntur.*

Vna omnino interpoſitio difficilior eſt, quam ne ipſe quidem facilè legere ſoleo, de quadrimo Catone. Ep.265.b

Cum perſonarum certarum interpoſitione, de Inuen.43.b

Se interponere, *Noſtra lingua fere eodem modo id reddimus,* Sich in ein ſach legen Sich einer ſach vnterziehen. *Gallica s'entremettre. Multi ex vulgo, Immiſcere pro Interponere dicunt: Sic enim loquuntur, Ego nolo me immiſcere huic negotio. Cicero verò hoc modo.*

De Aſcanione tu vero quod voles facies, me nihil interpono. At.768.a

Clodius vocabat tribus, ſe interponebat, pro Mil.106.a

Quid enim interponerem audaciæ tuæ? quam nulla leges poſſunt coërcere. in A.162.a

Cur te interponis inuitiſſimis his, quibus, &c. in V.58.a

Sapientius facies, ſi te in iſtam pacificationem non interpones. Ep.104.b

In rem aliquam fidem ſuam interponere. pro S.R.37.b

Non

Digitized by Google

Non potuit certius interponere iudicium voluntatis ſuæ, quàm iſtum, &c. pro Corn. 93. b

Proprium eſt Academiæ, iudicium ſuum nullum interponere. de D. 139. a

Hæc ſcripſi ſedato animo nullum meum iudicium interponens, ſed exquirens tuum. At. 121. b

Interponere aliquid *dicimus quoque, quod tanquam medium eſt inter aliquos, quo aut confirmetur, aut infirmetur aliquid.*

In iureiurando dii immortales tum iudices, tum teſtes interponuntur. de Leg. 172. b

Non oportuit ante ſupplicium quàm iudicium interponere. de In. 172. a

Qui iſtum nondum interpoſita auctoritate veſtra ſuo conſilio & iudicio vt hoſtem arcuit. In Ant. 201. b

Offenſionem eſſe periculoſam propter interpoſitam auctoritatem religionemq́; video. Ep. 7. a

Ego interpoſitam Senatus auctoritatem ſuſtinui. in Piſ. 80. a

Vos reiectione interpoſita repentini iudices conſediſtis. pro Syl. 185. a

Si ea decreta Coſſ. quæ de Cæſaris actis interpoſita ſunt, non ſeruantur, magnam perturbationem fore. At. 263. a

Obnuntiationibus per Scæuolam interpoſitis. Att. 64. b

Qui ab Siculis ob decreta interponenda pecuniam accepit. in V. 32. b

Acerbiorem legem & duriora edicta interpoſuit. in Ver. 157. b

Poſtulata hæc ab eo interpoſita ſunt, quo minus quod opus eſſet ad bellum, à nobis pararetur. At. 112. A

INTERVALLVM, & temporibus & locis tribui, ſatis notum eſt. Sed Longo interuallo aliquid fieri noſtri homines non dicunt, vſurpant enim potius pro eo, Longo tempore poſt, Diu poſt, aut quod multo tempore intermiſſum eſt, repetere. Cicero verò ſic:

Quoniam longo interuallo modo primum te paulo hilariorem video. de Cla. 166. a

Satis longo interuallo poſt iterum aduocantur. pro Clu. 55. a

Vt cum longo interuallo veneris, contendas. pro Mur. 128. b

Hodierno die longo interuallo ad ſpem libertatis exarſimus. in A. 194. a

Digitized by Google

Venio nunc ſanè longo interuallo ad quandam epiſtolam, &c. At.282.a

Longo enim interuallo video mutata eſſe omnia. Att.177.a

Me perlongo interuallo propè memoriæ temporumq́; noſtrorum primum hominem nouum conſulem feciſtis. contra Rul.69.a

Longo interuallo iudicium inter ſicarios hoc primum committitur. pro S.R. 20.a. &

Conſuetudo longo interuallo repetita & relata. in V.65.b

Longo interuallo veterem conſuetudinem retuli. in Ver.79.a

Et nos longo interuallo viſeris. At.3.a

Tu, ſi interuallum longius fuerit mearum literarum, ne mireris. Ep.104.a

Verſabatur in Sicilia longo interuallo alter non Dionyſius ille, &c. ſed quoddam nouum monſtrum. in V.265.b

Si cum animis veſtris longo interuallo recordari illius vitam volueritis. pro Clu.32.a (32.a

Cum res priuatæ longo interuallo iudiciis repeterentur. de Cla.

Longo interuallo Romam venis. pro Flac.161.a

Interim ſatis longo interuallo venit Heracleam. pro Arch.186.b

Interim neq; ita longo interuallo ille venit. pro Flac.156.a

An laurea illa amittet lõgo interuallo viriditatem? de Pro.75.a

Amicitia longis interuallis temporis interrupta. Ep.251.b

Illa quæ quaſi longo interuallo interiecto videmus. Off.7.a

Studia quæ longo interuallo intermiſſa, reuocaui. Acad.148.a

Primum te tanto interuallo viderem. Ep.251.a

INTESTATO, *aut* inteſtatum mori, *ſignificat, quod imperiti dicunt, Sine teſtamento mori.*

Paterfamilias inteſtato mortuus. de Or. 100.a

Si paterfamias inteſtato moritur. ad Her. 4.b.81.a

Si is inteſtatò mortuus eſſet, ita ſecundum eum poſſeſſio daretur. in V.99.b. pro Clu.53.a

Inteſtatus, *pro teſtato non conuentus, non omnibus notum, ne dicam pauciſſimis: ſic tamen locutus eſt Plautus in Curcul. Hoccine pacto indemnatum atq; inteſtatum me arripi? Huic opponitur Anteſtatus.*

INTRA modum, Intra legem. *Inuſitatæ noſtris hominibus forma loquendi, quibus Latini ſignificabãt id, quod minus erat quàm modus, aut lex permittebat: quod ſuo more*

vulgus

Digitized by Google

vulgus ſic effert. Minus quàm decet, aut oportet.

Sed cum Cæſar fortaſſe arbitraretur, me hanc remp. non putare, ſi perpetuo tacerem: modicè hoc faciam: aut etiam intra modum. Ep.49.a

Deinde, ne amicis nihil tribuamus epulamur vnà non modò non contra legem, ſi vlla nunc lex eſt, ſed etiam intra legem, & quidem aliquanto. Ep.143.a

Inuehi in aliquem. *pro Inſectari aliquem, & verbis grauibus exagitare aliquem. Etiam, Inuehens in aliquem: quomodo imperiti nonnunquam loquuntur.*

Diphilus petulanter in Pomp. inuectus eſt. At.34.a

Carneades libenter in Stoicos inuehebatur. de Na.58.b

Acerbè & contumelioſè inuehi in aliquem, & grauiter. de Na. (137.a

Aſperè in aliquem inuehi. pro Seſt.5.b

Nunc verò non inſultabo vehementius, nec volitabo in hoc inſolentius, neq; in iſtum nugatorem inuehar, neq; in iſto teſtimonio commouebor. pro Fl.154.a

Vehementius inuehi in aliquem. de N.79.a

Cum vehementius inueheretur in cauſam principum conſul Philippus. de O.87.a

Acerbius inuehi in aliquem inſectariq; vehementius. de Am. 107.a

In totam deniq; M. Antonii domum ſum ſemper inuectus. in A. (242.a

Me in quem inueheretur, delegerat, Ep.96.a

Piſo qui in eum primus inuectus eſt. Ep.183.b

Æſchines in Demoſthenem inuehitur. Tuſ. 204.a

Inuehi & maledicere. de Or.136.b

De quo Cæſar in ſenatu apertè in te inuehens queſtus eſt. in A. 174.b

INVRO. Translatè penè ſemper Cicero hoc verbo vtitur: vt, Notam aliquam alicui inurere: quod alii dicunt. Notare aliquem, Signare aliquem.

Qui volunt illa calamiſtris inurere. de Cla.189.a

Ne qua generi ac nomini ſuo nota nefariæ turpitudinis inuratur. pro Syl.184.a

Hæc inuſta eſt à te mortuo Cæſari nota ad ignominiam ſempiternam. in A.159.a (100.a

Quæ nota domeſticæ turpitudinis non inuſta vitæ tuæ eſt. in C.

Ut cenſoriæ ſeueritatis nota non inureretur. pro Cl.44.a

Inurere maculas alicui æternas. in Sal. 274. a

Vel dignitas hominis, vel honoris eius, quem adeptus eſt, amplitudo ſummam mihi ſuperbiæ crudelitatisq; famam inuſiſſet. pro Mur. 125. b

Inſignem ignominiam alicui inuſtam eſſe. de Pro. 72. a

Sic, Dolorem inurere, *pro Commouere alicui perpetuum dolorem.*

Inurere dolorem alicui. in A. 238. b

Inurere quàm maximum dolorem alicui. Tuſ. 194. b

Tantus illorum temporum dolor inuſtus eſt ciuitati. in C. 108. b

Cum hunc dolorem cineri eius atq; oſſibus inuſiſti? in V. 99. a

ITA. Nec aut Non ita Latini dixerunt: pro quo nunc vulgus, Non valde, non tam, non diu: vt,

Nec ita multo poſt in Galliam proficiſcetur. pro Qu. 3. a

Nec ita multo poſt. Off. 36. a

Interim nec ita longo interuallo ille venit. pro Flac. 165. a

Non ita multis ante annis aiunt quendam, &c. pro S. R. 28. b

Tadius non ita multum tecum fuit. in V. 118. b

Non ita multi. de Cla. 187. a

Quibus homines non ita valde mouentur. de Nat. 18. b

Themiſtocles non ita ſanè vetus. de Cla. 168. a

Non ita lato interiecto mari. Or. 199. a

Rarus inceſſus, nec ita longus. Orat. 202. a

ITEM. Ab vſu quotidiani ſermonis Latine loquentium nunc prorſus intermiſſa eſt hæc vox Item: cuius eadem vis eſt, quæ vocabuli Similiter: ſed vſus non idem, nam neq; Ac aut Atque, ſed Vt aut Vti ſolum Item in comparationibus conſequitur: vt,

Non item in oratione, vt in verſu, extat numerus. Or. 219. b

Feciſti item, vti prædones ſolent. in V. 204. a

Extra comparationem. *Solis defectiones, itemque Lunæ prædicuntur. de D. 111. b*

Placuit Scæuolæ & Coruncano, itemq; cæteris, qui, &c. de Leg. 180. b

D. Brutus, L. Plancus, itemq; cæteri, &c. in A. 191. a

Quibus item vt cæteris imperabat, &c. in V. 246. b

Gabinium ſtatim ad me vocaui, deinde item accerſitur Statilius. in C. 112. a

Romulus augur cum fratre item augure. de D. 102. b

Digitized by Google

Hoc item tempore breuior eſſe debeo. Ep. 80. a
Te non veniſſe miratus ſum, quod item nunc miror. Ep. 70. b
Meaq; item in te ſingularis beneuolentia. Ep. 21. b
M. Lepidus Imp. item Pontifex Max. Ep. 66. b
Quare vt Numeſtio mandaui, tecum vt ageret, item, atq; eo, ſi poteſt, acrius, te rogo. At. 39. b
Et item de cæteris rebus. de Or. 119. a
Spectaculum tibi vni iucundum, cæteris non item. At. 36. a
Quod in libero ſeruant, in libera non item. de N. 38. a
Item contra. de Fin. 62. b
Itemq; quæ. Top. 226. b
ITERVM. Non tam recondita vis eſt huius vocis, quin ab imperitis ſemper pene pro item vſurpetur. Adhuc ſemel: quod Latinum non eſt, ſed barbarum, Latini potius ſic ſunt locuti:
Bis à me ſeruatus eſt, ſeparatim ſemel, iterum cum vniuerſis. pro D. 240. b
Primo quidem decipi incommodum eſt, iterum ſtultum, tertio turpe. de In. 56. a
Id vt re experiatur, iterum & ſæpius te rogo. E. 221. a
P. Africanus iterum conſul ille maior. de Ar. 249. a
Nonnunquam etiam iterum ac tertium. de D. 133. b
Iterum autem peccant, cum ſe iungunt. de Or. 118. b
Teſtis eſt iterum ac ſæpius Italia. pro Pom. 9. b
Et Liuianæ fabulæ non ſatis dignæ, quæ iterum legantur. de Cl. 171. a
IVBERE valere dixerunt Latini: qui verò à puritate Romana diſceſſerunt, pro eo Valedicere in linguam Latinam inuexerunt, quod boni auctores ignorarunt. Neq; ſolum iubeo ſaluere dixerunt, ſed aliis infinitiuis quoq; coniunxerunt.
Illum ſalutaui, poſtea iuſſi valere. Att. 96. a
Dionyſium iube ſaluere. At. 62. a
Sperare nos iubent amici, ſuadent, hortantur. Ep. 232. b
Etſi tuæ literæ rectè ſperare iubent, tamen. &c. Att. 208. b
Iubeo te bene ſperare, & bono animo eſſe, pro D. 151. a
Valde iubeo gaudere te. Ep. 96. a
Iubeo te ſine cura eſſe. in V. 69. b
Cæſar oſtendit ſe, priuſquam proficiſceretur, Dolabellam conſulem eſſe iuſſurum. A. 175. b

Digitized by Google

IVNCTA Verba Cicero appellat, quæ recentiores Grammatici Compoſita: vt,

Verba ponenda ſunt, quæ vim habeant illuſtrandi, nec ab vſu ſint abhorrentia, grauia, plena ſonantia, iuncta, facta cognominata, non vulgata, &c. Part. 234. b

Sic Iungere verba. *Licentiam poëtarum faciendorum iungendorumq́ verborum, maiorem eſſe quam Oratorum. Or. 203. a*

Collocata, aut coniuncta verba, quæ orationem perficiunt, ſententiamq́ aliquam exprimunt: vt,

Ornatus autem verborum duplex: vnus ſimplicium, alter collocatorum. Poſt: Collocata verba habent ornatum, ſi aliquid concinnitatis efficiunt, &c. Or. 204. a

Prima vis eſt in ſimplicibus verbis, in coniunctis ſecunda. Simplicia inuenienda ſunt, Coniuncta collocanda. Part. 231. a

Omnis igitur oratio conficitur ex verbis: quorum primum nobis ratio ſimpliciter videnda eſt, deinde coniunctè, nam eſt quidam ornatus orationis, qui ex ſingulis verbis eſt: alius qui ex continuatis coniunctisq́ conſtat. de Orat. 156. b

Iungere amicitiam, caritatem, conſuetudinem, *vulgatum non eſt.*

Deiotarus cum hominibus noſtris conſuetudines amicitiasq́ iungebat. pro Deiot. 148. b

Vt omnis caritas inter duos iungatur. de Am. 99. b

Rem rationemq́ue iungere cum aliquo. *pro communicare. pro Deiot. 148. b*

Sic cum ablatiuo noſtri homines, vt olim Latini, non coniungunt. Theſaurus verò, & hæreditas, & honos, & victoria, & multa generis eiuſdem, quæ cum ſomniis naturali cognatione iunguntur? de D. 137.

Improbitas ſcelere iuncta. de Or. 147. b

Laudatio defenſione iuncta. de Cla. 179. a

Rheda equis iuncta. At. 89. a

Nunc video infinitũ bellum iunctum miſerrima fuga. At. 195. b

IVRATVS & iniuratus. *Olim cum integer eſſet ſermo Romanus, omnibus notum erat: nunc ſublata de conſuetudine vocabula illa videntur, verbo enim iurare vulgus exprimere ſolet, quæ Latini his nominibus: ſic enim loquũtur*

vulgò

vulgò omnes. Tu mihi non crederes, etiamſi iurarem. Facere aliquid poſtquam iurauit, Credere aliquid poſtquam iurauit. Veteres verò hoc modo:

Quibus cum iuratus affirmaſſet, ſe quæ deberentur poſtero die perſoluturum. in Piſ.99.b

De epiſtola Cæſaris (iurato mihi crede) non poſſum. At.113.b

Iniurato in propria lite, vel iurato in alieno iudicio credere. pro Qu.R.52.b

Sed erant ea teſtimonia non concitatæ concionis, ſed iurati Senatus. pro Flac.149.a

Addebat etiam, ſe in legem Voconiam iuratum contrà facere non audere. de Fin.76.b

Hæc iniuratus ſum dicturus, quæ iuratus in concione dixi. pro Syl.173.b. & in V.72.a

Iuratus iudex. de In.78.a

IVRECONSVLTVS, tam dixerunt veteres, quam Iuriſconſultus: quod ex his Ciceronis locis intelligetur.

Iureconſulti ſiue erroris obiiciendi cauſa, &c. ſæpe quod poſitum eſt in vna cognitione, id in infinita diſpartiũtur. de leg.179.b

Intellexi te Cæſari noſtro valde Iureconſultum videri. Ep.100.a

Quis enim tot interregnis Iureconſultum deſiderat. Ep.100.b

Britannicus Iureconſultus. Ep.101.a

Iureconſultorum ingeniis pleraq; corrupta ac deprauata eſſe. pro Mur.131.a

IVRISCONSVLTVS, peruulgatum eſt.

IVRISDICTIO. Non locum & regionem, hoc eſt, ditionem poteſtatem, vel regnum ſignificat, quomodo nunc multi vtũtur: ſed iuris ipſius adminiſtrationem quæ decernitur, aut à prætore, aut proprætore, aut proconſule, aut eorum adminiſtris, quid cuiq; iure debeatur, & non.

Is venalem in Sicilia iuriſdictionem habuit. in V.116.

Cum ab eo digreſſus eſſem, eo cõſilio vt ab Athenis in Bœotiam irem, reliquamq; iuriſdictionem abſoluerem. Ep.55.b

Qui in concione auſus eſt dicere, iuſtitiam indici oportere, iuriſdictionem intermitti, iudicia tolli. de Ar.257.a

Omitto iuriſdictionẽ in libera ciuitate contra leges. de Pro.70.a

De pecuniis creditis dicere ius in liberos populos contra leges. Ibidem b. (165.a

Aſiaticæ iuriſdictioni vrbana iuriſdictio reſpondet. pro Flac.

Prætura iuriſdictio non attingitur. pro Flac.147.a
Sub veſtrum ius iuriſdictionem, poteſtatem, orbem terrarum ſubegeritis. contra Rul.86.a
Æſtiuos menſes rei militari dare, hybernos iuriſdictioni. At.75. b.& 90.&. Qu.Fr.293.b
IVS, IVRIS. Germanicum vulgus Offam vocat, quod ius appellandum eſt. Nam offa maſſa eſt glomerata, aut Puls: quibus ſaginari anſeres, pulli gallinæ, & eius generis alia animalia ſolent.
Te iſtic Ateriano iure delectato, ego me hic Hirciano E.138.a
In ea cœna cocus meus præter ius feruens nihil potuit imitari. Ep.138.a
Ius enim tibi tandum non fuit, cũ κακοστόμαχος eſſes. Ep.258.a
Negauit ſe, iure illo nigro, quod cœnæ caput erat, delectatum. Tuſ.247.a
IVVENIS Latine non dicitur de prima ætate, ſed adulta potius. Noſtri vero homines more vernaculæ linguæ vocant pueros iuuenes, cum adoleſcens potius Iuuenis ſit dicendus. Idcirco etiam eodem modo Cicero vtroq; eſt vſus.
Hi ſimul ac iuuenes eſſe cœperunt, magna ſpectare, & ad ea rectis ſtudiis debent contendere, &c. Prima igitur eſt adoleſcenti commendatio ad gloriam, &c. Off. 42.a
Mihi P. Africanus comitatu nobilium iuuenum, fortunatus videbatur. de Sen. 82.b
Infirmitas puerorum eſt ferocitas iuuenum. de Sen.83.b
Vellem ſuſcepiſſes iuuenem regendum. At.159.a
Iuuenes ſtare ad ianuam duos quoſdam, qui eum magnopere euocarent. de Or.141.a
Iuuenis & adoleſcens idem. Off.42.& de Sen. 82.b
Sic Columella etiam de Oue: Fœmina poſt limatum maritari debet, iuuenisq; habetur quinquennis.
Cui vero imperiti iuuenis nomen tribuunt, id Cicero & alii auctores omnes variis vocibus ſignificarunt, hominem, puerum bouem, vitulum, ouem, agnum,
Quæ vero propriũ nomen non habent, tenera nuncupantur: vt, Equis vetulis teneros anteponere ſolemus? de A.105.b
Procera & tenera palma. de Leg.156.a
Sic Iuuentus *eam ætatem ſignificat, quæ floret robore & viribus.*

Res quæ

Res quæ iuuentute geruntur & viribus. de Sen, 20.a
Imperia aſcribebantur nouæ iuuentuti. pro D. 238.a
Mercurius iuuentutis cuſtos & præſes. in Ver. 274.a

L.

LABEFACTO. *Hærent ignari perpetuo, cum infirmare & conuellere aliquid exprimere alio verbo debent, & pro Labefacto Detrudo vſurpant. Barbari etiam cum transferatur ad ſimilia, Annihilo dicunt.*
Iiſdem machinis ſperat me poſſe labefactari, quibus antea ſtantem perculerunt. pro Dom. 228. a
Ruere illa non poſſunt, vt hæc non eodem labefactata motu concidant. pro Pom. 7. b
Quæ cogitatio erat aliquantũ labefactata atq; cõuulſa. Ep. 69. b
Perfringere ac labefactare conſpirationem bonorum. in C. 123. b
Labefactare & reſcindere ab aliis conſtituta, contra Rul. 88. a
Hoc adoleſcentis præſidium, equidem adhuc ſatis firmum eſſe confido, ſed ita multi labefactant, vt ne moueatur interdum extimeſcam. Brut. 276. b
Itaq; Milonis conſulatus, qui viuo Clodio labefactari non poterat, mortuo deniq; tentari cœptus eſt, pro Mil. 108. a
LABORO, *pro operari peruulgatum ſatis: ſed cum ſollicitum eſſe, aut curare ſignificat, non item: vt, Non laboro. Quod omnes potius efferunt per Non curo, Nihili facio.*
De cæteris non laboro. in V. 215. a
Non laborabat, quin male audiret. in Ver. 213. b
Non laborabat, ſi eſſet moriturus. in Ver. 170. a
Si ſociis proſpicere non laboratis. in Ver 176. a
Si quemadmodum ſocii à magiſtratibus tractentur, non laboratis. in Ver. 174. b
Græci nunquã laborant quemadmodum probent quod dicunt, ſed quemadmodum ſe explicent dicendo. pro Flac. 148. a
Laborare pro bonis viris. de Orat. 127. b
Laborare amici cauſa, pro Dom. 151. a
Miror te non tuis bonis delectari potius, quam alienis malis laborare. Ep. 47. a
Laboro autem non ſine cauſa. de Fin. 91. a
De fama nihil ſanè laboro. At. 210. a. &
Nec de me laboro: de pueris quid agam non habeo. 114. a
Homo de re magis, quam de verbis laborans. Orat. 204. b

Digitized by Google

Non id ago neq; in eo nunc laboro, pro Quint.7.b
Sed hac hactenus, ne videar περὶ μικρὰ σπουδάζειν At. 210. b
De Repub. gaudeo te non laborare. At.246.b
De Repub. nimium te laborare doleo. Q.F.313.a

Laborare, *pro ægrotare & propriè & translatè hoc modo vſus eſt Cicero.*

Ex quibus rebus Reſpub. laborat, iis maximè mederi convenit. pro S.R.44.a
Significant enim tuæ literæ te prorſus laborare. Att. 100.a
Quod ſi omnes facerent, & Reſpub. ex illis, & ipſi ex inuidia minus laborarent. pro S.R.43.b
Quibus incommodo valetudinis laborandum eſt. pro Mur.135.a
Vtpote cum ſine febri laboraſſem. At.71.b
Nec verò quiſquam ſtultus non horum morborum aliquo laborat. de Fin.61.a (107.a
Cum iam decimum diem grauiter ex inteſtinis laborarem. Ep.
Ceparius dixit te in lecto eſſe, quod ex pedibus laborares. Ep.141.a
Ex renibus laborare. Tuſ.188.a
Cùm audiuiſſet eum grauiter eſſe ægrum, quod vehementer eius artus laborarent. Ibidem.
Non ignoro quantum ex deſiderio labores: ſed erunt omnia facilia ſi valebis. Ep.260.a
Ea ſatis diu ex inuidia laborauit. pro Clu.60.a
Aliquanto ex inſcitia leuius laborarent. de In.62.b
Populus Romanus, qui quondam in hoſtes leniſſimus exiſtimabatur, hoc tempore domeſtica crudelitate laborat. pro S.R. 44.b (278.b
Nec externis hoſtibus magis quàm domeſticis laboramus. At.
Si eſſet in iis fides, in quibus ſumma eſſe debebat, non laboraremus. Ep.3.a
Laboratur vehementer. Ep.2.b
Non multum operæ in ea re velim ponas. At.191.b

Latet me, Non me latet, *Neq; Cicero neq; veteres vnquam dixerunt, ſed, Fugit, Non fugit me. Cuius exempla in verbo Fugio quæras. Recentiorum enim eſt, Græco more, dicere Latet, aut, Non me latet. Cicero vno loco datiuum cum Latere coniunxit: vt,*

Nihil agis, nihil aſſequeris, nihil moliris, quod mihi (aliàs me) latere

latere valeat in tempore.in C.100.b

LAVTVS. *Huius nominis vis multis ignota eſt, quod pleriq; idem valere putant quod Delicatus, & eum ſignificari, qui nõ niſi exquiſitis ſuauiſſimisq; cibis fruatur. Sed aliud notat, ſplendorem & elegantiam ſcilicet, quæ in ipſis rebus ineſt: vt,*

Cœna magnifica & lauta. Ep. 136.b. &

Valdè iam lautus es. 102.a

Nihil apud me lautum, nihil elegans, nihil exquiſitum, ne magnopere quidem quicquam præter libidines ſumptuoſum. in P.94.a

In Oratoris verò inſtrumento tam lautam ſupellectilem non videram. de Or.98.a

Libertis minus lautis ſeruisq; nihil defuit: nam lautiores eleganter accepti. 222.a

Sed illa ratio lautior ac ſplendidior. Off.43.b

Patrimonium ſatis lautum diſſipare. pro Fl.a.163.b

Lautum & copioſum patrimonium. pro R.P.125.b

Homo lautus & vrbanus. in Ver.79.a (147

Cur te lautum voluerit; cœnatum noluerit occidere? pro Deiot,

LAXAM diem ſtatuere, *vulgatum non eſt: nã Longum diem ſtatuere, vulgus dicit. Cicero verò illo modo:*

Ego diem ſtatuo ſatis laxam: i: Tempus ſatis longum. At.87.b

LEGARE aliquem, *pro Legatum mittere, tritum ſatis eſt: ſed Legare ſibi aliquem, quid ſignificet, non omnes ſciunt: expreſſerũt enim eo Latini, Legatum ſibi deligere, qui aut in prouincias cum conſularibus, aut in bellum cum Ducibus & Imperatoribus irent.*

Dolabella me ſibi legauit. At.243.a

Cæſar Caſſium ſibi legauit. Ep.84.a

Meſſius defendebatur à nobis, ſed de Legatione reuocatus: nam eum Cæſari legarat Appius. At.63.a

Ego me à Pompeio legari ita ſum paſſus. At.55.a

Nec legaretur A. Gabinius Cn. Pompeio expetenti. pro Põp.14.b

LEGERE *pro deligere, ſæpius à Cicerone, quàm à noſtris hominibus eſt vſurpatum.* (Or.212.b

Verba legenda ſunt potiſſimùm bene ſonantia, id eſt, eligenda.

Hinc licet conditiones quotidie legas. pro Cal. 45.a

Vt hos iudices legeret, quorum lectione duplex imprimeretur Reipub. dedecus. in A.197.b

Ex quibus cum optimos viros legeret, non potuit legere non ſtudioſos mei. pro Mil. 105. b

Legere aliquem in ſenatum. E. 204. pro Deio. 229. b

Qui cum aruſpicinam facerent, in ſenatu Romæ legerentur. Ep. 91. b

Introduci virtus nullo modo poteſt, niſi omnia quæ leget, quæq; reiiciet, unam referantur ad ſummam. de Fin. 115. a

Tanquam nudus nuces legeret. de Orat. 133. b

Homini mortuo ne oſſa legito. de Leg. 182. a

LEVARE, pro Leuius facere & Imminuere, noſtri non vtuntur vt veteres.

Auctoritas leuatur inconſtantia. Acad. 18. a

Criminatio leuabitur. de In. 72. b

Perſpicuitas argumentatione leuatur. de Nat. 61. b

Leuare annonam. pro Mil. 115. a

LIBENS, tis. Non obſcura eſt nominis huius vis: ſed vſu minus increbuit apud noſtros, quam olim apud Romanos, nam hi in omnibus iis vti ſolent, quæ contraria ſunt verbo Inuitus: nos anguſtius multo vſurpamus. Quã vero late pateat, à Magiſtro loquendi diſcamus.

Iam id porro, vtrum libentes, aut inuiti dabant? libentes? amabant credo Apronium. inuiti? &c. in Ver. 173. b

LIBRARII vocabantur olim, qui libros, aut quiduis deſcribebant. quare noſtris temporibus Librarios recte appellaremus, quos Chalcographos, aut Typographos multi vocant.

Sed peto à te, vt quam celerrime mihi librarius mittatur, maximè Græcus, qui mihi exſcribat hypomnemata. Ep. 265. a. b

Lex in publicum proponitur, concurrunt iuſſu meo plures vno tempore librarii, deſcriptam legem ad me afferunt contra Rulan. 68. b

Illas tabulas deſcribi ſtatim ab omnibus librariis imperaui. pro Syl. 175. a

Legi literas non tuas, ſed librarii tui. At. 96. a

Lippitudinis meæ ſignum tibi ſit librarii munus. At. 131. b

LICET, cum ſubiunctiuo modo iungebant Latini, & eadem ſignificatione qua, Si videatur, Si placet, Si velis: vt,

Verum quoniam ita Chryſogono videtur, artificium obliuiſcatur & ſtudium deponat licebit. pro S.R. 26. a

Hanc ſi quis partem putat eſſe orationis, ſequamur Hermagoram licebit. de Inuent.

Totam

Totam vitam hominis rationemq́; quam ſequitur in philoſophia, derideamus licet. Ep. C. Memmio.

Clodium præſentem fregi cum oratione perpetua pleniſſima grauitatis. tum altercatione eiuſmodi, ex qua licet pauca deguſtes. Att. 12. a

Vel ipſi hoc dicas licet. ibidem:

Noli vnquam de vno pede ſororis queri, licet alterum etiam tollas. Att. 22. a

LINEA, non ſignificat verſum, quod multi putant, qui verſus ordine in libris conſcriptos Lineas vocant, ſed id quod proprie tantum notat.

LITVRA. Prorſus interiit huius nominis vis & vſus, & pro litura, id quod deletum eſt, quod expunctum eſt, conſuetudine iam diuturna eſt receptum, Barbari etiam Maculaturam appellant. Latini vero ſic ſunt locuti:

Oppianicus, qui digito legata deleuerat, ne lituris coargui poſſet, teſtamentum in alias tabulas tranſcriptum ſignis adulterinis obſignauit. pro Clo. 25. b

Cum mendum ſcripturæ tollatur litura. Ep. 85. a

His igitur tabulis nullam lituram in nomen (al. nomine) A. Licinii videtis. pro Arch. 187. a

Deinde in codicis extrema cera nomen infimum, in flagitioſa litura fecit. in Ver. 95. a

Cur id nomen infimum in lituraq́; ſit. ibid.

Videtiſne totum hoc nomen, coram vbi facit delatum, eſſe in litura? quid fuit iſthic antea ſcriptum? quod mendum iſta litura correxit? in Ver. 129. b

Tabulæ ſunt in medio, quæ ſe corruptas atque interlitas eſſe clamant. Ibidem.

Caudam illam Verris tanquam in luto demerſam eſſe in litura. in Ver. 147. a

Vnius nominis litura commotus eſt. pro Arch. 187. b

LOCO, pro In loco pono, aut id cui Conduco reſpondet, notum ſatis eſt: ſed cum ſignificet id cui opponitur Redimo, hoc eſt faciendum aut curandum aliquid alicui certa pecunia committo, non ſatis à noſtris eſt tritum.

Dolabella locum illum ſternendum locauit. At. 220. b

Vtiq́; quæſtores eam baſim ſtatuamq́; faciendam, & in roſtris ſtatuendam locent. in A. 224. a

Locare opus faciendum maxima pecunia. in V. 107. b

Opus,

Digitized by Google

Opus, quod HS.DLX. millibus locaſti. in Ver. 105.b
Anſeribus cibaria publicè locantur in Capitolio. pro S.R.27.b
Non palàm viuorum funera locabantur? in V. 260.a
Sic etiam homines ſe locant, qui aliis ſuam operam præſtant, & quod vulgari more dicitur. Seruire alicui pro pecunia.
Nemo enim illum ex trunco corporis ſpectabat, ſed ex artificio Comico æſtimabat, nam illa membra merere per ſe non amplius poterant duodecim æris: diſciplina, quæ erat ab hoc tradita, locabat ſe non minus HS.CCCLIII. Q. Roſc.49.b
L O N G E. *Vis vocabuli non tam eſt retruſa, quàm vſus: vt, Longè eſſe dixerunt veteres, pro Diſtare procul locum à loco: aut, Aliquem longè abeſſe.*
Quam longè eſt hinc in ſaltũ veſtrum Gallicanum. pro Quint. 14.b
Iſti Neruii quàm longè ſint, neſcio. Q.Fr.327.a
Longè abſum, audio ſerò. Ep. 21.a
Cum tam longe abfuturus eſſem. Ep.44.b
Longiſſime abeſſe ab aliquo. pro Planc. 262. a
Longe cum quibuſdam verbis iunctum, peruulgatũ non eſt: vt,
Horum defenſio repetita quam longe eſt. de D.133. a
Longè ad virtutem proceſſerunt. de Fin.111.a
In poſterum quam longiſſime prouidere. Ep.22.a
Sol longe lateq; collucet. de N.33.b
Dii vim ſuam longe lateq; diffundunt. de D.97.a
Longe lateq; peregrinari. de N.12.b
A quo mea voluntas longiſſimè abhorret. in Ver.110.b
Multum inter ſe diſtant iſtæ facultates, longeq; ſunt diuerſæ atque ſeiuncta. de Or.103.a
Cum poſitiuo & ſuperlatiuo gradu. *Et erat huic iudicio longe diſſimilis illa contentio. pro Syll.176. a*
Longe diuerſus. Top.225.a
Cæſaris aut longiſſime diuerſa ratio. de D. 84.b
Vir longe poſt natos homines improbiſſimus. de Cla. 158.a
T. Corruncanus longe plurimus ingenio valuit. de Cl. 169.a
Quod longiſſime ſit ab imperitorum intelligentia ſenſuque diſiunctum. de Or.86.a
Longum eſt dicere, longius facere aliquid. *Quam olim crebris ſermonibus à Romanis vſurpabantur, tam nunc ab omnibus pene negliguntur: pro iiſq; in ore habent, Nimis longum aut prolixum eſſe, Totum aut omnia dicere.*
Longum

Longum eſt dicere, ſed hoc breue dicam. pro S.5.a
De omnibus longum eſt dicere. in Ver. 108.a
Iam vt, &c. & quibus, &c. longum eſt mihi dicere, præſertim ad alia properanti. pro Clu. 25. a
Iam de Platonis inconſtantia longum eſt dicere. de Nat. 8.a
Syllaba producta atq; longa. de Or. 160.a
Non faciam longius: huc enim pertinet. de Leg. 160.a
Non opus eſt exemplis hoc facere longius. de Fin. 128.a

Nihil longius alicui eſſe, quàm, &c. *Non tam vſitatum noſtris, quàm, Nullum tempus fuiſſe longius quàm. Cicero verò hoc modo:*

Nihil ei longius videbatur, quam dum illud videret argentum in Ver. 208. b
Tum ille, nihil fuiſſe ſibi longius, quàm vt me videret. Ep. 181.a
Nec mihi longius eſt quicquam, quàm videre hominum vultus. pro R.P. 128.a
Nec longius quicquam vobis, quam dextra gladium dum accommodet alter. (Lucilii) Tuſ. 219.a

Sic pro Longus, *ſæpe Prolixus ab imperitis vſurpatur, de quo in voce Prolixus.*

LVCET olim Latini, cum pura & integra adhuc lingua eſſet, dicebant: nunc vero obſcuratum adeo hoc eſt à barbaris linguis, vt nunquam pene à quoquam audiatur. Nouum enim vocabulum Dieſcere pro eo finxerunt, aut, Diem eſſe, aut fieri, dicere conſueuerunt. Latini vero ſic ſunt locuti:

Ad IIII. Idus Oct. cum aduesperaſceret, expedito exercitu ita noctu iter feci, vt ad III. Idus Octobris cum luceſceret, in Amanum aſcenderem. Ep. 245.a
Nondum legere poteramus: nam & lumina dimiſeramus, nec ſatis lucebat: cum autem luceret, &c. At. 259. b

Sic Lucis *vocabulo diem Latini ſignificabant, cui noctem opponebant.*

Luce noctem, nocte lucem expectas. ad Her. 35. b
Pridie Iduum hæc ſcripſi ante lucem. Qu. Fr. 309.a
Centeſima lux eſt hæc ab interitu P. Clodij, pro Mil. 120.a
Quis audeat luci, quis in militari via, quis bene comitatum quis illuſtrem aggredi? in At. 244.b
Luce palam in foro ſaltare. Off. 70.b
Metellus prima luce in campum currebat. At. 56.b

LVDIBVNDVM aliquid facere, aut aliquo venire,
Ii ignorant quid ſit, qui dicunt, Ludentem, aut ludendo aliquo peruenire, aut aliquid efficere.
Inde Auſtro leniſſimo ad Hydruntem ludibundi peruenimus. Ep.259.b
Si Vulteium habebis, omnia ludibundus perſicies. in Ver.183.a
Per alios multa ludibundos libidinoſe apud Verrem effeciſſe viditis: ad omnes eoſdē patere aditus arbitrabatur, facilius vos efficiebatis ludibūdi, quæ volebatis à Verre, quod multa eius ludorum genera noratis. Ibid.
LVMEN, pauci hoc nomine ſignificant partem illam ædium, qua lux hauritur, aut lucem, quæ ædes illuſtrat, quam hoc vocabulo Latini expreſſerunt.
M. Buculeius cum ædes L. Fuſio venderet, in mancipio lumina, vt tum erant, ita recipit. de Or.99.b
Quid cuicunq; particula cœli officeretur, quamuis eſſet procul, mutari lumina putabat. Ibidem.
Sic Catonis luminibus obſtruxit hæc poſteriorum oratio. de Cla. 179.b (R.179.b
Nec mentis aciem quibus luminibus officit altitudo fortunæ. pro
Sic Lumen appellabant, quam vulgus Candelam, quæ nihil niſi materiam, qua lumen præbetur, exprimit.
Noctu lumine appoſito, experrecta nutrix animaduertit puerum. de D.97.a (Syl.74.b
Vos mihi in tantis tenebris clariſſimum lumen prætuliſtis. pro
Sic Lumina pro oculis.
Natura duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluit. de N.61.a
Democritus luminibus amiſſis, alba ſcilicet & atra diſcernere non poterat. 250.a (Dom.234.b
Ille cum nihil videret ſciens, quod nefas eſſet, lumina amiſit. pro

M.

MAlum, increpandi vocem in oratione hoc modo collocabant Latini.
Quænam (malum) eſt iſta voluntaria ſeruitus? in A. (155.b
Quæ (malum) eſt iſta ratio? 228.a
Quæ (malum) ſtultitia fuit? pro Q.R.54.a
Quæ (malum) iſta amentia fuit? in Ver.117.a

Quod

Digitized by Google

Quod te malum rationis in iſtam ſpem induxit? Off.44.a

MANCEPS ſignificat eum qui aliquid conducit, aut redimit à populo.

Mancipes ciuitatis pro frumento pecunias exegerũt.in Ver.60.a

Quid ageret cœpit cogitare; ſi opus pupillo redimeretur, ſi res abiret ab eo mancipe, quem ipſe oppoſuiſſet, ſibi nullam prædam eſſe.in Ver.104. b

MANCIPIVM, propriè rem ſignificat, quæ poſſidetur, quam multi Dominium nunc vocant. Sic, Rem mancipio dare, aut accipere, ſignificat alij ius poſſidendi cedere aut accipere: quod vulgus vocat Dominium tradere alij.

Sum enim χρῆσις μὲν *tuus*, κτῆσις δὲ *Attici noſtri. Ergo fructus eſt tuus: mancipium illius. E.108.b*

Attici proprium te eſſe ſcribis mancipio & nexu, meum autem vſu & fructu, Ep.109.b

Finge mancipio aliquem dediſſe id, quod mancipio dari non poteſt, num idcirco id eius factũ eſt, qui accepit? aut num is, qui mancipio dedit, ob eam rem ſe vlla re obligauit? Topic.224.b

Sic tibi nos ad id, quod quaſi mãcipio dare debuimus, ornamenta quædam voluimus non debita accedere, (quaſi iure emptionis & venditionis) Top.229.b

Multæ ſunt domus iure mãncipij & iure nexi. de Aruſp.247.a

Cum omnia tua iure mancipij ſint, ea poſſisne retinere. pro Cæc. 299.a

Res quas cum dolo malo mancipio accepiſſe de Vario diceret. At.1.b. item,

Lex mancipij, Quicquid in mancipio vitij fuerit, venditor ſi ſcierit, nec emptori dixerit, id præſtato.

Cum Marius ædes Oratæ vendidiſſet, neq; ſeruire quandam earum ædium partem in mancipij lege dixiſſet, defendebã quicquid fuiſſet incommodi in mancipio, id ſi venditor ſciſſet, neq; declaraſſet, præſtare debere.de Orat. 99. b

Ædes Sergio ſeruiebant, ſed hoc in mancipio Marius non dixerat. Off. 65.a

In iis rebus repetendis, quæ mancipij ſunt, is periculum iudicij præſtare debet, qui ſe nexu obligauit. pro Mur. 124.b

Arma quærenda putauimus, vt eſſet ſui iuris ac mancipij reſp. At.285.a

Nexorum ac mancipiorum iura. de Or.99.a

MANDARE alicui magiſtratum, aut honores; *pro Concedere, non tam in vſu nunc eſt, quam olim fuit.*
Mandare magiſtratum alicui exiſtimabant. pro Mur. 142. a
Mihi magiſtratum populus Rom. mandauit. in Ver. 242. a
Populus mandandis magiſtratibus non inanis eſt dignitatis index. pro Planc. 260. a (*Rul. 69. b*
Populus per religionem ſacerdotia mandare non poterat. contra
Auctoritatis tantum in me eſt, quantum vos honoribus mandandum eſſe voluiſtis. pro Pom. 4. a
Sic, Mandare literis, monumentis, hiſtoriis, verſibus, ſcriptis, animis, memoriæ, *dicuntur ea, quæ conſeruari volumus.* (*1. b*
Literis conſignamus, quæ monumentis mãdari volumus. Acad.
Athenis primum monumentis & literis oratio eſt cœpta mandari. de Cl. 167. a.
Inſtituenti mihi ſermonem referre & mandare huic tertio libro, quem, &c. de Or. 142. b
Hæc monumentis annalium mandantur. pro Se. 24. a
Simiæ Dodoneæ improbitatem, hiſtoriis Græcis mandatam eſſe demiror. de D. 122. b
Mandare verſibus æternum laborum alicuius præconium. pro
Mandare ſcriptis actiones ſuas. Off. 33. a (*Arch. 189. b*
Mandare factum alicuius immortalitati. pro D. 228. b
Socratis ſermones immortalitati ſcriptis ſuis Plato tradidit. de Or. 148. b
Percipite quæſo diligenter ea, quæ dicam, & ea penitus animis veſtris, mentibusq; mandate. in Cat. 102. a
Quare mihi crede, & memoriæ manda, &c. E. 90. a
Tenebris, vinculis, vetuſtati ad ſeruandum includere aut condere. *Cæſar non dubitat P. Lẽtulum æternis tenebris, vinculisq; mandare. in C. 120. b*
Mandare aliqua condita vetuſtati. de N. 56. b
Vitam ſuam fugæ ſolitudiniq; mandare. in C. 101. b
Mando, *pro Relego. Dimittere aliquem ab ſe, & mandare in vltimas terras. pro Syl. 178. a*
Is non modo ex numero virorum exturbatur, ſed etiam ſi fieri poteſt, infra mortuos, mandatur. pro Quint. 9. a
MANO, quid proprie ſignificet, & quibus rebus tribuatur, exempla iſta facile declarabunt. Quæ

Digitized by Google

Quæ natura fluunt atq; manant. de N. 10. a
Herculis ſimulacrum multo ſudore manauit. de D. 96. a
Multaq; à Luna manant & fluunt, quibus animantes alantur, & augeſcant, & pubeſcant. de N. 36. a
Æternis cauſis naturæ neceſſitate manantibus, verum eſt id, quod, &c. de Fat. 144. a
Manare & fundi per omnes partes. Tuſ. 242. b
Cum ſerperet in vrbe infinitum malum, idq; manaret indies latius. in A. 153. b
Homines qui terram incolunt interruptos ita eſſe, vt nihil inter ipſos ab aliis ad alios manare poſſit. de Som. 129. b
Idq; eorũ nomen vſq; ad Pythagoræ manauit ætatẽ. Tuſc. 229. b
Aliquid ſine capite manare, & eius auctorem non extare. pro Planc. 271. a
Latius opinione diſſeminatum eſt hoc malum, manauit non ſolum per Italiam, ſed etiam tranſcendit Alpes, obſcure ſerpens occupauit multas prouincias. in C. 119. b
Manaret ſermo in conſilio, pecuniæ quandam mentionem inter iudices eſſe verſatam. pro Clu. 32. b
Genera quatuor, ex quibus honeſtas officiũq; manaret. Off. 12. b
Omnis honeſtas manat à partibus quatuor. Off. 31. a
Cum hoc triduo triſtis à Mutina fama manaret. in A. 261 a
Contagiones malorum, quæ à Lacedæmoniis profectæ manarũt latius. Off. 50. a
Peccata ex vitiis manant. Parad. 120. a
MAXIME. Vſus huius vocis non omnibus eſt notus, præſertim cum Qui, aut Cum coniungitur, idem enim tum ſignificat quod, Vt magis non poteſt: quod elegantius veteres dixerunt per Qui maximè, aut Cum maximè.
Domus celebratur vt cum maxime. Q. Fr. 311. b
Tam ſum amicus Reip. quam qui maxime. Ep. 60. b
Quod indoctiores ſic proferrent, Tam ſum amicus Reip. vt nullus maior eſſe poteſt.

Maxime quod, *aut etiam,* ne quod, *pro Imprimis vel præſertim, peruulgatum non eſt.*

Ego conſiliis tuis vſus ſum, maxime quod & grauitatem in congreſſu noſtro tenui, & ad vrbem, &c. At. 154. a
Atq; ego, me receſſum & ſolitudinem quærere, maxime quod lictores haberem. Laudabat conſilium. At. 158. a
Putaui aliquid ſcribendum eſſe, eo maxime quod oſtendis te pendere animi. At. 177. b

Maxime quod is locus id temporis vacuus eſſet. de Fin.114.a

Et eos maxime, qui te maxime debuerunt, & plurimum potuerunt iuuare. Ep.6.a

Intuemini pauliſper animis iuuentutem, & maxime eos, qui, &c.pro Dom.222.b (*Ep.11.b*

Quod ego cum audiſſem ex aliis, maxime ex meo fratre cognoui.

Cognoſcat etiam res geſtas, maxime ſcilicet noſtræ ciuitatis. Or. 207.b

MEDIOS vocarunt Latini, quos nunc vulgo Neutros, vt qui Neutri parti in bellis aut cōtentionib. gerēdis ſunt addicti: vt.

Nam qui ſe medium eſſe vult, in patria manet: qui proficiſcitur, aliquid de alterutra parte iudicare videtur. At.164.a

Lex Solonis, quæ capite ſanxit, ſi quis in ſeditione nō alterutrius partis fuiſſet.154.b

Sic Media, *quæ neutra genera bonorum: hoc eſt, nec bona, nec mala.*

Iis ipſis alia interiecta & media numerabat. Acad. 45.b

Neutra autem in mediis relinquebat. Ibid.

Iis mediis ea momenta nulla eſſe cenſuit.33.a

De medio, in medio, aut medium, e medio, *& varij & reconditi alicuius ſenſus ſunt.*

De medio tollere, remouere, recedere, *ſignificant ex conſpectu hominum.*

De medio tollere, id eſt, interficere, pro S.R.21. b.& ad Her.11.

Recedere de medio, per alium transfigam. pro S.R.37.a.& 22.a

Remouere aliquid de medio. in Ver.144.a

Sumere de medio, *pro ex iis quæ omnibus nota erāt.*

Verba ſumpta de medio. Or.212.a

Hæc non ſunt quæſita ex occulto aliquo genere literarum, ſed ſumpta de medio, & rebus palam per magiſtratus actis. pro Dom.241.a

In medium venire, proferre, procedere, vocare, *Germanice,* zum vorſchein bringen / herfür thun / zů augenſchein bringen / kom̄en laſſen. *Gal. en auant.*

Primum veniat in medium Epicuri ratio. de Fin. 51.b

Venire in medium, & procedere in medium. de In.67.b. in Ver. 254.a.& 144.a

Proferre in medium aliquid. in Ver.71.b.& de Fin.80.b.& Ep. 242.b

Digitized by Google

Vt quæ quis cogitarit, in medium proferat. Or. 118.
Quæſtus forenſis in medium proferebatur, pro Cl. 38. b
Itaq; iudices incenſi ſuſpicione rem in medium vocare cœperũt. pro Clu. 34. a

In medio ponere, eſſe, relinquere, *idem valet, quod Omnium iudicio, aut vſui, aut volũtatibus aliquid liberum & commune facere, aut eſſe.*
Tabulæ ſunt in medio. in Ver. 129. b
Quæ in medio poſita ſunt) (obſcura. 60. a
Dicendi ratio in medio poſita. de Or. 86. a
Obſcœnas voluptates faciles, cõmunes in medio ſitas eſſe dicunt. (Tuſc. 246. b
Proponere aliquid in medio. in V. 82. a
Neminem nominabo, tantum in medio relinquam, ſi quis, &c. (pro Cœl. 47. b
Rem in medio ponam. in Ver. 268. b
Ponam in medio ſententias philoſophorum. de N. 4. b
At hic quidem ipſe & ſæpe ipſum nobis, & eos, qui ante ſe fuerant, in medio poſuit: vt cæteros & ſeipſum per ſe cognoſceremus. de In. 63. a

E medio tollere, *ea quæ iacent erigere, extollere. Cũ verba ſuſtulimus è medio. de Or. 159. a*

Pellere è medio, *idem quod de medio remouere. Hoc quidem deliberantium genus pellatur è medio. Off. 59. a*

MEMINI. *Iungebant veteres hoc verbum cum præſenti tempore Infinitiui modi eadem ratione, qua cum præterito: vt,*
Memini Pamphilũ hoſpitem meũ mihi narrare ſe, &c. V. 206 b
Memini tibi librum afferri à Demetrio Magnete. At. 125. b
Dixi me non meminiſſe vllum tempus laudandi, aut locum dari: id eſt, datum eſſe. Ep. 37. a

MEMORIA. *Propria vis huius nominis ſatis nota in vulgus ſed cum pro ætate & tempore vſurpatur, minus nunc vſitatum videtur: vt,*
Omnia bella, quæ memoria noſtra fuerunt. At. 183. b
Noſtra autem memoria Philo. pro Font. 276. b. & Tuſc. 176. b
Me perlongo interuallo prope memoriæ temporumq; noſtrorum primum hominem nouum conſulem feciſtis. contra Rul. 66. a
Cn. Pompeius omnium ſeculorum omnis memoriæ facile princeps. Poſtquam. 205. a
Quod ſacrificium nemo, niſi P. Clodius omni memoria violauit, nemo vnquam adiit. de Ar. 252. b

Cratippus noſter princeps huius memoriæ philoſophorũ. Off.55.a
Multi etiam ſuperiori memoria. pro Cor.60.b (Seſt.10.a
Conſules nõ modo ex memoria, ſed etiam ex factis euellendi. pro
Tanta multitudo, quanta mea memoria nunquam vllo in iudicio fuit. Ibid.b
Quod in hac Rep. non modo factum ante nunquam eſt, ſed in omni memoria eſt omnia inauditum. in Vat. 35.b
Res ab noſtra memoria propter vetuſtatem remota. de In. 42.a
Quia memoria ſic eſſet proditum, quem pater, &c. Or.100.a
Quid quod vſu patrum memoria venit? Ibid.
Memoria *pro ſcriptis, hoc eſt, monumentis, quibus res geſtæ aut factæ comprehenduntur & conſeruantur.*
Iſtum doctum virum fuiſſe memoriæ traditum eſt. Parad.120.a
Nam hoc memoriæ traditum eſt. pro Mur.
Prodere ſermonem alicuius memoriæ. de Or.144.a. & 100.a
Monumentum quod poſitum eſt, vt eſſet indicium oppreſſi ſenatus ad memoriam ſempiternam turpitudinis. pro Dom.235.b
Ampliſſimis monumentis conſecrare memoriam nominis ſui. Qu. Fr.298.b
Sed loquor de iis quos videmus, aut de quibus memoriam accipimus. Am.103.b
MERCES. *Vulgo ignotum eſt, notari hoc nomine penſiones, quæ de fundis & prædiis dantur, quos Reditus annuos inſcite plerique appellant.*
Vt ſumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedes Argileti & Auentini. At.197.a
Velim quæras ab Erote, vbi merces inſularum. At.246.a
Reliqua diligentius ex hoc ipſo exquiram: in his de mercedibus dotalium prædiorum: quæ ſi fideliter Ciceroni curabuntur. Att.247.b
Vides igitur, ſi amicitiam emolumento metiare, ſummas familiaritates prædiorum precioſorum mercede ſuperari. de Fin. 82.b. Sic Mercedula. vt:
Conſtituere mercedulas prædiorum. At.207.a
MEREO. *Propria vis & nota huius verbi cognita illis non eſt, qui vtuntur Lucrari pro Mereri: vt, Operarius lucratur tres batzios in diem, ſic enim loquuntur, cum ſignificare volunt: ea mercede eum operam dare aliis. Hoc Latini per Merere protulerunt: vt,*

Nam

Digitized by Google

Nam illa membra merere per ſe non amplius poſſunt duodecim aris. pro Qu.Roſ.49.b

Roſcius HS.CCCLIII.*merere & potuit & debuit.Q.Roſc.48.b*

Quid enim mereas, vt Epicureus eſſe deſinas? de N.14.b

Quid enim mereri velis iam cum magiſtratum inieris, &c. quid merearis igitur vt te dicas. de Fin.80.a

Hinc Merere, mereri ſtipendia, equo, *pro Militari alicui.*

Murana adoleſcens patre ſuo imperatore meruit. pro Mur.126.b

P.Seruilius quo tu imperatore, Labiene, meruiſti. pro Rab.94.b

Clamabat ſe meruiſſe cum L.Precio. in Ver.268.b

Meruiſſe ſtipendia bello. pro Mur.126.b

Cum aſellus omnes prouincias ſtipendia merentem ſe peragraſſe gloriaretur. de Orat.132.b

Mereri ſtipendia, pro Cœl.39.a (*ſatis trita.*

Bene aut male merere, aut mereri de aliquo, *vſu*

METIOR quid ſignificet, planum eſt: ſed monendi indoctiores hic ſunt, ne Menſurare, quod barbarum eſt, dicere aſſueſcant: neque item Menſurator, pro quo Cicero Metator, Decempedator, & decempeda. ſed Metator potius eorum erat, qui caſtris locum & ſpacium deſignabant, poſteriora vero duo Latine notant, quæ imperiti inſcite efferunt per Menſuratorem: vt,

Saxa peritus metator & callidus vrbem iam decempeda ſua diuiſerat. in Acad.260.a

Qui cum Architectis & decempedis villas multorum hortosq; peragrauit. pro Mil.115.b

Solis magnitudinem quaſi decempeda metiri. Ac.32.a

L.Antonius æquiſſimus agri publici & priuati decempedator. in A.255.a

MICO. Cicero hoc verbum quoq; venis & arteriis attribuit, quarum motum alij potius per Pulſare expreſſerunt: vt,

Iam vena & arteria micare non deſinunt quaſi quodam igneo motu. de N.30.b

MIHI. Latini ſæpe non ſignificationis, ſed orationis implendæ cauſa vtuntur, idque eleganter: quod & noſtra lingua ſæpe quoque imitamur.

Tu mihi cum in circulo decipiare aduerſarij ſtipulatiũcula, ego tibi vllã cauſam maiorem cõmittendam putem? de Or.99.a

Tu mihi cum in prouincia tam male te geſſeris, hic tibi perſu-

Æquum eſt me à te impetrare, vt cohortes quæ ex Piceno veni-runt, miſſum facias. At.230.b

Iurauitq; ſe illum interfecturum, niſi ſibi iuſiurandum dediſſe ſe patrem miſſum eſſe facturum. Off. 74.b

Easq; legiones bello confecto miſſas fieri placet. in Ant. 205. a

Quibus de cauſis miſſi fieri debeant. Ep. 113. a

Duo præfecti fabrum Pompeij, qui in meam poteſtatem veni-runt, & à me miſſi ſunt. At.141.a

Et eum ſtatim miſſum feci. Ibidem.

Qui cum iudicatum non faceret, addictus Hermippo & ab h... ductus eſt, poſtea miſſus. pro Flac. 156. b

Dicebat quiſq; quos miſſos ſciret eſſe. in Ver. 256.a

Remotis ſiue omnino miſſis lictoribus. At.134.b

Miſſum facere rem aliquam *idem valet quod O-mittere, Prætermittere, Dimittere.*

Sed hæc miſſa faciam, quæ iam facta ſunt. pro S.R. 40.a

Qui voluptatib. ducuntur, miſſos faciant honores. pro Seſt. 26.

Hos agros miſſos facio. in Ver. 256. a

Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or.219.a

MODEROR, *accuſatiuo iunxerunt veteres æque ac datiuo. Quod cum rarius nunc accuſandi caſui attribuunt, auctori-tate Ciceronis ſtudioſi ad verum vſum adducantur.*

Cauſæ quibus ratio moderatur. Tuſ.242.a

Oratio ſine vinculis ſibi ipſa moderatur. de Or. (162.

Lurco moderatus eſt in teſtimonio dicẽdo religioni ſuæ. pro Flac

Auditorum aures moderantur oratori prudenti. Par. 231. a

Sentio iudices moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugien-dumq; veſtram ſatietatem. in Ver. 169.b

Moderari vero animo & orationi, cum ſis iratus, non mediocri ingenij eſt. Q. Fr.297.b (21.

Te hortor, vt omnia gubernes, ac moderere prudentia tua. Ep

Moderari nauim ex ſcapha. de In.81.b

Sententiam aliquam tanquam aliquod nauigium atq; curſum ex Reip. tempeſtate moderari. pro Cor.67. b

Moderari verba pro Flac. 148.b

Tibicines, ijq; qui fidibus vtuntur, ſuo non multitudinis arbitrio cantus numerosq; moderantur. Tuſ.248.b (131.b

Tempus dicendi prudentia & grauitate moderabimur. de Or.

Moderari regionem. de Nat.12.a

MODI-

Digitized by Google

MODICVM, & Modicè, non ſignificant ſolum Paucum & Parum: ſed etiam quod multi neſciunt, Mediocre & Mediocriter, Moderate: quod exempla ipſius Ciceronis planius declarabunt.

Hac ipſa nimia in quibuſdam futura non fuerunt, niſi quadam eſſet modica natura. de Fin. 131. b

Quæ cum patribus aguntur, modica ſunto, id eſt, modeſta atque ſedata. de Leg. 162. a

Si modo temperatis eſcis modicisq; potationibus eſt affectus. de D. 204. a

Sed tamen modici fuimus in apotheceſi (al. ὑποθέσει.) At. 57. b

Vtendum eſt exercitationibus modicis de Sen. 84. a

Genus dicendi ſubtile, modicum, vehemens. Or. 203. a

Actio iactatione corporis modica. Or. 204. b

Item modica interualla. A principio enim coniurationis vſq; ad reditum noſtrũ, videtur mihi modicum quoddam corpus confici poſſe. Ep. 69. b

Modice. Nos agemus omnia modice. Ep. 259. b

Quanquam à me de ea timide modiceq; dicetur. pro Syl. 182. a

Modice & ſcienter vti aliqua re. de Or. 96. a

Modice ferre aliquod malum. de Fin. 58. b

Sed quoniam is fortaſſe arbitraretur, me hanc Remp. non putare, ſi perpetuo facerem: modice hoc faciam, aut etiam intra modum. Ep. 49. a

MODO, cum varietatem & inconſtantiam notet, vulgare minime eſt, præſertim cum non iteretur.

O Academiam volaticã, & ſui ſimilem, modo huc, modo illuc. Att. 212. b

Modo hoc, modo illud audire. ad At. 30. b

Carneades modo ait hoc, modo illud. de D. 93. b

Quod ſi eorum vi cœlum modo hoc, modò illo modo temperatur. de Diuin. 127. b

Modo vnum, tum autem plures. de Nat. 8. a. b

Modo mundum tum mentem putat. de Nat. 9. a

Modo egens, repente diues. in A. 173. a

MODVS, Latini hoc nomine ſignificabãt, quod Barbari muſici Tactum, aut Menſuram in cantu vocant, præterea ipſum cantum & canendi concentum ipſum.

Non ſunt in oratione tanquam tibicini percuſſionum modi, ſed vniuerſa comprehenſio & ſpecies orationis clauſa & terminata eſt. Or. 216. b

Carmen

Æquum eſt me à te impetrare, vt cohortes quæ ex Piceno vene-runt, miſſum facias. At.230.b

Iurauitq; ſe illum interfecturum, niſi ſibi iuſiurandum dediſſe ſe patrem miſſum eſſe facturum. Off. 74.b

Easq; legiones bello confecto miſſas fieri placet. in Ant. 205. a

Quibus de cauſis miſſi fieri debeant. Ep. 113. a

Duo præfecti fabrum Pompeij, qui in meam poteſtatem vene-runt, & à me miſſi ſunt. At.141.a

Et eum ſtatim miſſum feci. Ibidem.

Qui cum iudicatum non faceret, addictus Hermippo & ab ho ductus eſt, poſtea miſſus. pro Flac. 156. b

Dicebat quiſq; quos miſſos ſciret eſſe. in Ver. 256. a

Remotis ſiue omnino miſſis lictoribus. At.134.b

Miſſum facere rem aliquam *idem valet quod O-mittere, Prætermittere, Dimittere.*

Sed hæc miſſa faciam, quæ iam facta ſunt. pro S.R. 40. a

Qui voluptatib. ducuntur, miſſos faciant honores. pro Seſt. 26.

Hos agros miſſos facio. in Ver. 256. a

Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or.219.a

MODEROR, *accuſatiuo iunxerunt veteres æque ac datiuo. Quod cum rarius nunc accuſandi caſui attribuunt, auctori-tate Ciceronis ſtudioſi ad verum vſum adducantur.*

Cauſa quibus ratio moderatur. Tuſ.242.a

Oratio ſine vinculis ſibi ipſa moderatur. de Or. (162.

Lurco moderatus eſt in teſtimonio dicẽdo religioni ſuæ. pro Flac

Auditorum aures moderantur oratori prudenti. Par. 231. a

Sentio iudices moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugien-dumq; veſtram ſatietatem. in Ver. 169.b

Moderari vero animo & orationi, cum ſis iratus, non mediocris ingenij eſt. Q. Fr.297.b (21.a

Te hortor, vt omnia gubernes, ac moderere prudentia tua. Ep.

Moderari nauim ex ſcapha. de In.81.b

Sententiam aliquam tanquam aliquod nauigium atq; curſum ex Reip. tempeſtate moderari. pro Cor.67. b

Moderari verba pro Flac. 148.b

Tibicines, ijq; qui fidibus vtuntur, ſuo non multitudinis arbitrio cantus numerosq; moderantur. Tuſ.248.b (131.b

Tempus dicendi prudentia & grauitate moderabimur. de Or.

Moderari regionem. de Nat.12.a

MODI-

Digitized by Google

MODICVM, & Modicè, non ſignificant ſolum Paucum & Parum: ſed etiam quod multi neſciunt, Mediocre & Mediocriter, Moderate: quod exempla ipſius Ciceronis planius declarabunt.

Hac ipſa nimia in quibuſdam futura non fuerunt, niſi quædam eſſet modica natura. de Fin. 131. b

Quæ cum patribus aguntur, modica ſunto, id eſt, modeſta atque ſedata. de Leg. 162. a (D. 204. a

Si modo temperatis eſcis modicisq; potationibus eſt affectus. de

Sed tamen modici fuimus in apotheciſi (al. ὑποθέσει.) At. 57. b

Vtendum eſt exercitationibus modicis de Sen. 84. a

Genus dicendi ſubtile, modicum, vehemens. Or. 203. a

Actio iactatione corporis modica. Or. 204. b

Item modica interualla, A principio enim coniurationis uſq; ad reditum noſtrũ, videtur mihi modicum quoddam corpus confici poſſe. Ep. 69. b

Modice. Nos agemus omnia modice. Ep. 259. b

Quanquam à me de ea timide modiceq; dicetur. pro Syl. 182. a

Modice & ſcienter vti aliqua re. de Or. 96. a

Modice ferre aliquod malum. de Fin. 58. b

Sed quoniam is fortaſſe arbitraretur, me hanc Remp. non putare, ſi perpetuo facerem: modice hoc faciam, aut etiam intra modum. Ep. 49. a

MODO, cum varietatem & inconſtantiam notet, vulgare minime eſt, præſertim cum non iteretur.

O Academiam volaticã, & ſui ſimilem, modo huc, modo illuc.

Modo hoc, modo illud audire. ad At. 30. b (Att. 212. b

Carneades modo ait hoc, modo illud. de D. 93. b

Quod ſi eorum vi cœlum modo hoc, modò illo modo temperatur. de Diuin. 127. b

Modo vnum, tum autem plures. de Nat. 8. a. b

Modo mundum tum mentem putat. de Nat. 9. a

Modo egens, repente diues. in A. 173. a

MODVS, Latini hoc nomine ſignificabãt, quod Barbari muſici Tactum, aut Menſuram in cantu vocant, præterea ipſum cantum & canendi concentum ipſum.

Non ſunt in oratione tanquam tibicini percuſſionum modi, ſed vniuerſa comprehenſio & ſpecies orationis clauſa & terminata eſt. Or. 216. b

Carmen

Digitized by Google

*Æquum eſt me à te impetrare, vt cohortes quæ ex Piceno vene-
runt, miſſum facias. At.230.b*
*Iurauitq; ſe illum interfecturum, niſi ſibi iuſiurandum dediſſet
ſe patrem miſſum eſſe facturum. Off. 74.b*
Easq; legiones bello confecto miſſas fieri placet. in Ant. 205. a
Quibus de cauſis miſſi fieri debeant. Ep. 113. a
*Duo præfecti fabrum Pompeij, qui in meam poteſtatem vene-
runt, & à me miſſi ſunt. At.141.a*
Et eum ſtatim miſſum feci. Ibidem.
*Qui cum iudicatum non faceret, addictus Hermippo & ab ho-
ductus eſt, poſtea miſſus. pro Flac. 156. b*
Dicebat quiſq; quos miſſos ſciret eſſe. in Ver. 256. a
Remotis ſiue omnino miſſis lictoribus. At.134.b
Miſſam facere rem aliquam *idem valet quod O-
mittere, Prætermittere, Dimittere.*
Sed hæc miſſa faciam, quæ iam facta ſunt. pro S.R. 40.a
Qui voluptatib. ducuntur, miſſos faciant honores. pro Seſt. 26.a
Hos agros miſſos facio. in Ver. 256. a
Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or.219.a
*MODEROR, accuſatiuo iunxerunt veteres æque ac datiuo.
Quod cum rarius nunc accuſandi caſui attribuunt, auctori-
tate Ciceronis ſtudioſi ad verum vſum adducantur.*
Cauſæ quibus ratio moderatur. Tuſ.242.a
Oratio ſine vinculis ſibi ipſa moderatur. de Or. (162.b
Lurco moderatus eſt in teſtimonio dicẽdo religioni ſuæ. pro Flac.
Auditorum aures moderantur oratori prudenti. Par. 231. a
*Sentio iudices moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugien-
dumq; veſtram ſatietatem. in Ver. 169.b*
*Moderari vero animo & orationi, cum ſis iratus, non mediocris
ingenij eſt. Q. Fr.297.b (21.a*
Te hortor, vt omnia gubernes, ac moderere prudentia tua. Ep.
Moderari nauim ex ſcapha. de In.81.b
*Sententiam aliquam tanquam aliquod nauigium atq; curſum
ex Reip. tempeſtate moderari. pro Cor.67. b*
Moderari verba pro Flac. 148.b
*Tibicines, ijq; qui fidibus vtuntur, ſuo non multitudinis arbitrio
cantus numerosq; moderantur. Tuſ.248.b (131.b*
Tempus dicendi prudentia & grauitate moderabimur. de Or.
Moderari regionem. de Nat.12.a

MODI-

Digitized by Google

MODICVM, & Modicè, non ſignificant ſolum Paucum & Parum: ſed etiam quod multi neſciunt, Mediocre & Mediocriter, Moderate: quod exempla ipſius Ciceronis planius declarabunt.

Hæc ipſa nimia in quibuſdam futura non fuerunt, niſi quædam eſſet modica natura. de Fin. 131. b

Quæ cum patribus aguntur, modica ſunto, id eſt, modeſta atque ſedata. de Leg. 162. a

Si modo temperatis eſcis modicisq; potationibus eſt affectus. de D. 204. a

Sed tamen modici fuimus in apothecſi (al. ὑποθέσει.) At. 57. b

Vtendum eſt exercitationibus modicis de Sen. 84. a

Genus dicendi ſubtile, modicum, vehemens. Or. 203. a

Actio iactatione corporis modica. Or. 204. b

Item modica interualla, *A principio enim coniurationis vſq; ad reditum noſtrũ, videtur mihi modicum quoddam corpus confici poſſe. Ep. 69. b*

Modice. *Nos agemus omnia modice. Ep. 259. b*

Quanquam à me de ea timide modiceq; dicetur. pro Syl. 182. a

Modice & ſcienter vti aliqua re. de Or. 96. a

Modice ferre aliquod malum. de Fin. 58. b

Sed quoniam is fortaſſe arbitraretur, me hanc Remp. non putare, ſi perpetuo facerem: modice hoc faciam, aut etiam intra modum. Ep. 49. a

MODO, cum varietatem & inconſtantiam notet, vulgare minime eſt, præſertim cum non iteretur.

O Academiam volaticã, & ſui ſimilem, modo huc, modo illuc. Att. 212. b

Modo hoc, modo illud audire. ad At. 30. b

Carneades modo ait hoc, modo illud. de D. 93. b

Quod ſi eorum vi cœlum modo hoc, modò illo modo temperatur. de Diuin. 127. b

Modo vnum, tum autem plures. de Nat. 8. a. b

Modo mundum tum mentem putat. de Nat. 9. a

Modo egens, repente diues. in A. 173. a

MODVS, Latini hoc nomine ſignificabãt, quod Barbari muſici Tactum, aut Menſuram in cantu vocant, præterea ipſum cantum & canendi concentum ipſum.

Non ſunt in oratione tanquam tibicini percuſſionum modi, ſed vniuerſa comprehenſio & ſpecies orationis clauſa & terminata eſt. Or. 216. b

Carmen

Æquum eſt me à te impetrare, vt cohortes quæ ex Piceno venerunt, miſſum facias. At.230.b

Iurauitq; ſe illum interfecturum, niſi ſibi iuſiurandum dediſſet ſe patrem miſſum eſſe facturum. Off. 74.b

Easq; legiones bello confecto miſſas fieri placet. in Ant. 205. a

Quibus de cauſis miſſi fieri debeant. Ep. 113. a

Duo præfecti fabrum Pompeij, qui in meam poteſtatem venerunt, & à me miſſi ſunt. At.141.a

Et eum ſtatim miſſum feci. Ibidem.

Qui cum iudicatum non faceret, addictus Hermippo & ab hoc ductus eſt, poſtea miſſus. pro Flac. 156. b

Dicebat quiſq; quos miſſos ſciret eſſe. in Ver, 256. a

Remotis ſiue omnino miſſis lictoribus. At.134.b

Miſſum facere rem aliquam *idem valet quod Omittere, Prætermittere, Dimittere.*

Sed hæc miſſa faciam, quæ iam facta ſunt. pro S.R. 40.a

Qui voluptatib. ducuntur, miſſos faciant honores. pro Seſt. 26.a

Hos agros miſſos facio. in Ver. 256. a

Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or.219.a

MODEROR, *accuſatiuo iunxerunt veteres æque ac datiuo. Quod cum rarius nunc accuſandi caſui attribuunt, auctoritate Ciceronis ſtudioſi ad verum vſum adducantur.*

Cauſæ quibus ratio moderatur. Tuſ. 242. a

Oratio ſine vinculis ſibi ipſa moderatur. de Or. (162.b

Lurco moderatus eſt in teſtimonio dicẽdo religioni ſuæ. pro Flac. (21.a

Auditorum aures moderantur oratori prudenti. Par. 231. a

Sentio iudices moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugiendumq; veſtram ſatietatem. in Ver. 169.b

Moderari vero animo & orationi, cum ſis iratus, non mediocris ingenij eſt. Q. Fr. 297.b

Te hortor, vt omnia gubernes, ac moderere prudentia tua. Ep. (131.b

Moderari nauim ex ſcapha. de In. 81.b

Sententiam aliquam tanquam aliquod nauigium atq; curſum ex Reip. tempeſtate moderari. pro Cor.67. b

Moderari verba pro Flac. 148.b

Tibicines, ijq; qui fidibus vtuntur, ſuo non multitudinis arbitrio cantus numerosq; moderantur. Tuſ. 248.b

Tempus dicendi prudentia & grauitate moderabimur. de Or.

Moderari regionem. de Nat. 12. a

MODI-

MODICVM, & Modicè, non ſignificant ſolum Paucum & Parum: ſed etiam quod multi neſciunt, Mediocre & Mediocriter, Moderate: quod exempla ipſius Ciceronis planius declarabunt.

Hæc ipſa nimia in quibuſdam futura non fuerunt, niſi quædam eſſet modica natura. de Fin. 131. b

Quæ cum patribus aguntur, modica ſunto, id eſt, modeſta atque ſedata. de Leg. 162. a (D. 204. a

Si modo temperatis eſcis modicisq; potationibus eſt affectus. de

Sed tamen modici fuimus in apothecſi (al. ὑποθέσεις.) At. 57. b

Vtendum eſt exercitationibus modicis de Sen. 84. a

Genus dicendi ſubtile, modicum, vehemens. Or. 203. a

Actio iactatione corporis modica. Or. 204. b

Item modica interualla, A principio enim coniurationis vſq; ad reditum noſtrũ, videtur mihi modicum quoddam corpus confici poſſe. Ep. 69. b

Modice. Nos agemus omnia modice. Ep. 259. b

Quanquam à me de ea timide modiceq; dicetur. pro Syl. 182. a

Modice & ſcienter vti aliqua re. de Or. 96. a

Modice ferre aliquod malum. de Fin. 58. b

Sed quoniam is fortaſſe arbitraretur, me hanc Remp. non putare, ſi perpetuo facerem: modice hoc faciam, aut etiam intra modum. Ep. 49. a

MODO, cum varietatem & inconſtantiam notet, vulgare minime eſt, præſertim cum non iteretur.

O Academiam volaticã, & ſui ſimilem, modo huc, modo illuc.

Modo hoc, modo illud audire. ad At. 30. b (Att. 212. b

Carneades modo ait hoc, modo illud. de D. 93. b

Quod ſi eorum vi cœlum modo hoc, modò illo modo temperatur. de Diuin. 127. b

Modo vnum, tum autem plures. de Nat. 8. a. b

Modo mundum tum mentem putat. de Nat. 9. a

Modo egens, repente diues. in A. 173. a

MODVS, Latini hoc nomine ſignificabãt, quod Barbari muſici Tactum, aut Menſuram in cantu vocant, præterea ipſum cantum & canendi concentum ipſum.

Non ſunt in oratione tanquam tibicini percuſſionum modi, ſed vniuerſa comprehenſio & ſpecies orationis clauſa & terminata eſt. Or. 216. b

Carmen

Digitized by Google

Cratippus noſter princeps huius memoriæ philoſophorū. Off.55.a
Multi etiam ſuperiori memoria. pro Cor.60.b (Seſt.10.a
Conſules nō modo ex memoria, ſed etiam ex factis euellendi. pro
Tanta multitudo, quanta mea memoria nunquam vllo in iudicio fuit. Ibid.b
Quod in hac Rep. non modo factum ante nunquam eſt, ſed in omni memoria eſt omnia inauditum. in Vat.35.b
Res ab noſtra memoria propter vetuſtatem remota. de In. 42.a
Quia memoria ſic eſſet proditum, quem pater, &c. Or.100.a
Quid quod vſu patrum memoria venit? Ibid.

Memoria *pro ſcriptis, hoc eſt, monumentis, quibus res geſtæ aut factæ comprehenduntur & conſeruantur.*

Iſtum doctum virum fuiſſe memoriæ traditum eſt. Parad.120.a
Nam hoc memoriæ traditum eſt. pro Mur.
Prodere ſermonem alicuius memoriæ. de Or.144.a. & .100.a
Monumentum quod poſitum eſt, vt eſſet indicium oppreſſi ſenatus ad memoriam ſempiternam turpitudinis. pro Dom.235.b
Ampliſſimis monumentis conſecrare memoriam nominis ſui. Qu. Fr.298.b
Sed loquor de iis quos videmus, aut de quibus memoriam accipimus. Am.103.b

MERCES. *Vulgo ignotum eſt, notari hoc nomine penſiones, quæ de fundis & prædiis dantur, quos Reditus annuos inſcite plerique appellant.*

Vt ſumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedes Argileti & Auentini. At.197.a
Velim quæras ab Erote, vbi merces inſularum. At.246.a
Reliqua diligentius ex hoc ipſo exquiram: in his de mercedibus dotalium prædiorum: quæ ſi fideliter Ciceroni curabuntur. Att.247.b
Vides igitur, ſi amicitiam emolumento metiare, ſummas familiaritates prædiorum precioſorum mercede ſuperari. de Fin. 82.b. Sic Mercedula. vt:
Conſtituere mercedulas prædiorum. At.207.a

MEREO. *Propria vis & nota huius verbi cognita illis non eſt, qui vtuntur Lucrari pro Mereri: vt, Operarius lucratur tres batzios in diem, ſic enim loquuntur, cùm ſignificare volunt: ea mercede eum operam dare aliis, Hoc Latini per Merere protulerunt: vt,*

Nam

Nam illa membra merere per ſe non amplius poſſunt duodecim æris. pro Qu.Roſ.49.b

Roſcius HS.CCCLIII.merere & potuit & debuit. Q.Roſc.48.b

Quid enim mereas, vt Epicureus eſſe deſinas? de N.14.b

Quid enim mereri velis iam cum magiſtratum inieris, &c. quid merearis igitur vt te dicas. de Fin.80.a (ri alicui.

Hinc Merere, mereri ſtipendia, equo, *pro Milita-*

Murena adoleſcens patre ſuo imperatore meruit. pro Mur.126.b

P.Seruilius quo tu imperatore, Labiene, meruiſti. pro Rab.94.b

Clamabat ſe meruiſſe cum L. Precio. in Ver.268.b

Meruiſſe ſtipendia bello. pro Mur. 126.b

Cum aſellus omnes prouincias ſtipendia merentem ſe peragraſſe gloriaretur. de Orat.132.b

Mereri ſtipendia, pro Cœl.39.a (ſatis trita.

Bene aut male merere, aut mereri de aliquo, *vſu*

METIOR quid ſignificet, planum eſt: ſed monendi indoctiores hic ſunt, ne Menſurare, quod barbarum eſt, dicere aſſueſcant: neque item Menſurator, pro quo Cicero Metator, Decempedator, & decempeda. ſed Metator potius eorum erat, qui caſtris locum & ſpacium deſignabant, poſteriora vero duo Latine notant, quæ imperiti inſcite efferunt per Menſuratorem: vt,

Saxa peritus metator & callidus vrbem iam decempeda ſua diuiſerat. in Acad.260.a

Qui cum Architectis & decempedis villas multorum hortosq; peragrauit. pro Mil.115.b

Solis magnitudinem quaſi decempeda metiri. Ac.32.a

L. Antonius æquiſſimus agri publici & priuati decempedator. in A.255. a

MICO. Cicero hoc verbum quoq; venis & arteriis attribuit, quarum motum alij potius per Pulſare expreſſerunt: vt,

Iam venæ & arteriæ micare non deſinunt quaſi quodam igneo motu. de N.30. b

MIHI. Latini ſæpe non ſignificationis, ſed orationis implendæ cauſa vtuntur, idque eleganter: quod & noſtra lingua ſæpe quoque imitamur.

Tu mihi cum in circulo decipiare aduerſarij ſtipulatiuncula, ego tibi vllã cauſam maiorem cõmittendam putem? de Or.99.a

Tu mihi cum in prouincia tam male te geſſeris, hic tibi perfugium

giũ ſperes futurum in V.93.a
Hinc mihi afferunt mediocritates. Tuſc. 206.
Sic enim tinctus mihi literis, &c. de Or. 116. b
Is mihi etiam gloriabitur, ſe omnes magiſtratus ſine repulſa aſſecutum. in P. 79. b
Is mihi etiam queritur. in V. 107. b
Tu mihi ita defendas? in Ver. 113. b
Quas tu mihi interceſſiones, inquis? in Ac. 157. b
Tu mihi id arripis? quod. pro Mur. 127. a
Tongillum mihi eduxit, quem &c. in Catil. 105.
Quia mihi damnatos ambitus colligitis? pro Clu. 41. a
Nouem tibi orbibus connexa ſunt omnia. de Som. 128. b
Id monſtrum ſibi ipſum eſt. de Ar. 249. b
MILLE ſubſtantiuum, ſingulari numero non tam vſitatum eſt, quàm plurali. Cicero tamen vtroq; numero eodem modo eſt vſus.
Septa cingemus excelſa porticu, vt mille paſſuum cõficiatur. At. (66. b
Quo in fundo facile mille hominum verſaretur. pro Mil. 111. a
Qui mille modium dediſſet, HS. VIII. millia dare coactus eſt. (in Ver. 193. b
Secutorum in ludo M. fuerunt. At. 11. b
Mille talentum acceſſionem factam eſſe. pro R. P. 127. b
Imagines mille verborum. ad Her. 23. a
Hic numerus eſt hominum mille XXX. At. 138. a
Quis vnquam illo Iano inuentus eſt, qui L. Antonio mille nummum ferret expenſum. in Ant. 208. a
MINVS. Quemadmodum Plus & Amplius variis caſibus iunguntur, ita quoque Minus: ſed vulgare nunc non eſt, cum nominatiuus conſequitur: vt,
Centuripinorum Senatus decreuit, populuſq; iuſſit, vt quæ ſtatuæ C. Verris ipſius & patris & filij eſſent, eas quæſtores demoliendas locarent: dumq; ea demolitio fieret, ſenatores triginta non minus adeſſent. in Ver. 141. a
Sic alio modo Minus, pro Pauciores.
Cum ſi vno minus damnarent, condemnari reus non poſſet. pro Cæc. 290. a
MISCERE, & dare bibere dixerunt veteres, quod nunc à multis per Infundere, Dare potum, Propinare etiam ab ignaris ſignificationis eius verbi exprimitur.
Qui alteri miſceat mulſum, ipſe non ſitiens. de Fin. 67. b

Poſt

Poſt deinde quod iuſſi ei dare bibere, & quantum imperaui, date. Terent. in And. act. 3. ſce. 2.

Bis in die id faciet, meridie bibere dato. Cato de Re Ruſt.

MISERATIO, *pro Miſericordia & Commiſeratione pauci quotidiano ſermone vſurpant.*

Miſeratione mens iudicum permouenda eſt. Or. 209. a

Tua illa pulchra laudatio tua miſeratio, tua cohortatio. in A. (171. b

Odia incitantur, & miſeratio naſcitur. Par. 234. b

Non fuit hæc ſine meis lacrymis, non ſine dolore magno miſeratio. de Or. 126 b

Miſerationibus & communibus locis vti. de Cla. 171. b

Quem enim noſtrum moriens Epaminondas non cum quadam miſeratione delectat? Ep. 68. a

MISEROR, *aris, Commiſeror) (Inuideo.*

Non queo ſatis huius euentũ fortunãq; miſerari. pro Mur. 137. a

Quare quid inuidendum Murenæ ſit in hoc præclaro Conſulatu, non video: quæ miſeranda ſunt, vos perſpicere poteſtis. pro Mur. 145. a

MITTO, *ſæpe Cic. hoc verbo vſus eſt eodẽ modo, quo Omitto, cum ea ſignificat, quæ cõmemorare noluit. Quod cum rarius nunc à pleriſq; fiat, adiungendũ aliis, quæ negligũtur vulgo.*

Mitto prælia, prætereo oppugnationes oppidorum. pro Mur. 132. a

Mitto de amiſſa maxima parte exercitus, in P. 89. b

Mitto illam fugam, conciones, ignorationem aduerſarii. & ſuarum copiarum. At. 115. a

Mittere ſanguinem, *dixerunt Romani, quod multi inſcite Græco more nũc proferunt per phlebotomare. Qui vero paulo melius loqui volunt, Secare venam dicunt: quod verbo Incidere Cicero protulit.*

Appius cum ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curarit, ſanguinẽ miſerit, quicquid potuit detraxerit, mihi tradiderit enectam, προσανατρεφομένην, eam à me nõ libenter videt. At. 84. a

Vocem mittere, & iacere, *ac* Mittere ridicula. *pro Dicere: non tam nobis vſitatum, quam olim Romanis fuit.*

Vocem pro repub. nemo miſit. pro Seſt. 12. a

Vox de quæſturæ nulla miſſa eſt. pro Flac. 147. a

Iacere ac mittere ridicula. Or. 205. a

Miſſum facere *aut* eſſe aliquem *ſignificat eum qui aut in noſtra poteſtate, aut nobiſcum eſt, à nobis dimittere.*

gium ſperes futurum in V.93.a

Hinc mihi afferunt mediocritates. Tuſc.206.

Sic enim tinctus mihi literis,&c. de Or.116.b

Is mihi etiam gloriabitur,ſe omnes magiſtratus ſine repulſa aſſecutum. in P.79.b

Is mihi etiam queritur. in V.107.b

Tu mihi ita defendas? in Ver.113.b

Quas tu mihi interceſſiones, inquis? in Ac.157.b

Tu mihi id arripis? quod. pro Mur.127.a

Tongillum mihi eduxit, quem &c. in Catil.105.

Quid mihi damnatos ambitus colligitis? pro Clu.41.a

Nouem tibi orbibus connexa ſunt omnia. de Som.128.b

Id monſtrum ſibi ipſum eſt. de Ar.249.b

M[illegible]LE *ſubſtantiuum, ſingulari numero non tam vſitatur [illegible], quam plurali. Cicero tamen vtroq; numero eodem mod[o] eſt vſus.* (66.

Septa cingemus excelſa porticu, vt mille paſſuum cõficiatur. A[t.]

Quo in fundo facile mille hominum verſaretur. pro Mil.111.a

Qui mille modium dediſſet, HS.VIII. millia dare coactus eſt. (in Ver.193.

Secutorum in ludo M. fuerunt. At.11.b

Mille talentum acceſſionem factam eſſe. pro R.P.127.b

Imagines mille verborum. ad Her.23.a

Hic numerus eſt hominum mille XXX. At.138.a

Quis vnquam illo Iano inuentus eſt, qui L. Antonio mille num[mum] ferret expenſum. in Ant.208.a

MINVS. *Quemadmodum Plus & Amplius variis caſibu[s] iunguntur, ita quoque Minus: ſed vulgare nunc non eſt, cu[m] nominatiuus conſequitur: vt,*

Centuripinorum Senatus decreuit, populuſq; iuſſit, vt quæ ſta[tuæ] C. Verris ipſius & patris & filij eſſent, eas quæſtores demoliendas locarent: dumq; ea demolitio fieret, ſenatores tri[ginta] non minus adeſſent. in Ver.141.a

Sic alio modo Minus, *pro Pauciores.*

Cum ſi vno minus damnarent, condemnari reus non poſſet. pr[o] Cæc.290.a

MISCERE, *& dare bibere dixerunt veteres, quod nunc [a] multis per Infundere, Dare potum, Propinare etiam ab ignaris ſignificationis eius verbi exprimitur.*

Qui alteri miſceat mulſum, ipſe non ſitiens. de Fin.67.b

Poſ

Digitized by Google

Poſt deinde quod iuſſi ei dare bibere, & quantum imperaui, date. Terent. in And. act. 3. ſce. 2.

Bis in die id faciet, meridie bibere dato. Cato de Re Ruſt.

MISERATIO, pro Miſericordia & Commiſeratione pauci quotidiano ſermone vſurpant.

Miſeratione mens iudicum permouenda eſt. Or. 209. a

Tua illa pulchra laudatio tua miſeratio, tua cohortatio, in A. (175. b

Odia incitantur, & miſeratio naſcitur. Par. 234. b

Non fuit hæc ſine meis lacrymis, non ſine dolore magno miſeratio. de Or. 126 b

Miſerationibus & communibus locis uti. de Cla. 171. b

Quem enim noſtrum moriens Epaminondas non cum quadam miſeratione delectat? Ep. 68. a

MISEROR, aris, Commiſeror) (Inuideo.

Non queo ſatis huius euentũ fortunãq; miſerari. pro Mur. 137. a

Quare quid inuidendum Murenæ ſit in hoc præclaro Conſulatu, non video: quæ miſeranda ſunt, vos perſpicere poteſtis. pro Mur. 145. a

MITTO, ſæpe Cic. hoc verbo vſus eſt eodẽ modo, quo Omitto, cum ea ſignificat, quæ cõmemorare noluit. Quod cum rarius nunc à pleriſq; fiat, adiungendũ aliis, quæ negligũtur vulgo.

Mitto prælia, prætereo oppugnationes oppidorum. pro Mur. 132. a

Mitto de amiſſa maxima parte exercitus, in P. 89. b

Mitto illam fugam, conciones, ignorationem aduerſarii. & ſuarum copiarum. At. 115. a

Mittere ſanguinem, *dixerunt Romani, quod multi inſcite Græco more nũc proferunt per phlebotomare. Qui vero paulo melius loqui volunt, Secare venam dicunt: quod verbo Incidere Cicero protulit.*

Appius cum ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curarit, ſanguinẽ miſerit, quicquid potuit detraxerit, mihi tradiderit enectam, προσαναλεφομένην, eam à me nõ libenter videt. At. 84. a

Vocem mittere, & iacere, ac Mittere ridicula. *pro Dicere: non tam nobis vſitatum, quam olim Romanis fuit.*

Vocem pro repub. nemo miſit. pro Seſt. 12. a

Vox de quæſturis nulla miſſa eſt. pro Flac. 147. a

Iacere ac mittere ridicula. Or. 205. a

Miſſum facere *aut* **eſſe aliquem** *ſignificat eum qui aut in noſtra poteſtate, aut nobiſcum eſt, à nobis dimittere.*

giumſperes futurum in V.93.a
Hinc mihi afferunt mediocritates. Tuſc.206.
Sic enim tinctus mihi literis, &c. de Or. 116. b
Is mihi etiam gloriabitur, ſe omnes magiſtratus ſine repulſa aſſe-
cutum. in P.79.b
Is mihi etiam queritur. in V.107.b
Tu mihi ita defendas? in Ver.113.b
Quas tu mihi interceſſiones, inquis? in Ac.157.b
Tu mihi id arripis? quod. pro Mur.127.a
Tongillum mihi eduxit, quem &c. in Catil.105.
Quia mihi damnatos ambitus colligitis? pro Clu.41.a
Nouem tibi orbibus connexa ſunt omnia. de Som.128.b
Id monſtrum ſibi ipſum eſt. de Ar.249.b
MILLE ſubſtantiuum, ſingulari numero non tam vſitatum
eſt, quàm plurali. Cicero tamen vtroq; numero eodem mod
eſt vſus. (66.b
Septa cingemus excelſa porticu, vt mille paſſuum cõficiatur. At.
Quo in fundo facile mille hominum verſaretur. pro Mil.111.a
Qui mille modium dediſſet, HS.VIII. millia dare coactus eſt.
Secutorum in ludo M. fuerunt. At. 11.b (in Ver.193.b
Mille talentum acceſſionem factam eſſe. pro R.P.127.b
Imagines mille verborum. ad Her.23.a
Hic numerus eſt hominum mille XXX. At.138.a
Quis vnquam illo Iano inuentus eſt, qui L. Antonio mille num-
mum ferret expenſum. in Ant. 208.a
MINVS. Quemadmodum Plus & Amplius variis caſibu
iunguntur, ita quoque Minus: ſed vulgare nunc non eſt, cum
nominatiuus conſequitur: vt,
Centuripinorum Senatus decreuit, populuſq; iuſſit, vt quæ ſta-
tuæ C. Verris ipſius & patris & filij eſſent, eas quæſtores de-
moliendas locarent: dumq; ea demolitio fieret, ſenatores tri-
ginta non minus adeſſent. in Ver. 141. a
Sic alio modo Minus, pro Pauciores.
Cum ſi vno minus damnarent, condemnari reus non poſſet. pro
Cæc.290.a
MISCERE, & dare bibere dixerunt veteres, quod nunc à
multis per Infundere, Dare potum, Propinare etiam ab igna-
ris ſignificationis eius verbi exprimitur.
Qui alteri miſceat mulſum, ipſe non ſitiens. de Fin. 67.b

Poſt

Poſt deinde quod iuſſi ei dare bibere, & quantum imperaui, date. Terent. in And. act. 3. ſce. 2.

Bis in die id faciet, meridie bibere dato. Cato de Re Ruſt.

MISERATIO, pro Miſericordia & Commiſeratione pauci quotidiano ſermone uſurpant.

Miſeratione mens iudicum permouenda eſt. Or. 209. a

Tua illa pulchra laudatio tua miſeratio, tua cohortatio. in A.

Odia incitantur, & miſeratio naſcitur. Par. 234. b (175. b

Non fuit hæc ſine meis lacrymis, non ſine dolore magno miſeratio. de Or. 126 b

Miſerationibus & communibus locis uti. de Cla. 171. b

Quem enim noſtrum moriens Epaminondas non cum quadam miſeratione delectat? Ep. 68. a

MISEROR, aris, Commiſeror) (Inuideo.

Non queo ſatis huius euentũ fortunãq; miſerari. pro Mur. 137. a

Quare quid inuidendum Murenæ ſit in hoc præclaro Conſulatu, non video: quæ miſeranda ſunt, vos perſpicere poteſtis. pro Mur. 145. a

MITTO, ſæpe Cic. hoc verbo uſus eſt eodẽ modo, quo Omitto, cum ea ſignificat, quæ cõmemorare noluit. Quod cum rarius nunc à pleriſq; fiat, adiungendũ aliis, quæ negligũtur vulgo.

Mitto prælia, prætereo oppugnationes oppidorum. pro Mur. 132. a

Mitto de amiſſa maxima parte exercitus, in P. 89. b

Mitto illam fugam, conciones, ignorationem aduerſarii. & ſuarum copiarum. At. 115. a

Mittere ſanguinem, *dixerunt Romani. quod multi inſcite Græco more nũc proferunt per phlebotomare. Qui vero paulo melius loqui volunt, Secare venam dicunt: quod verbo Incidere Cicero protulit.*

Appius cum ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curarit, ſanguinẽ miſerit, quicquid potuit detraxerit, mihi tradiderit enectam, προσανατρεφομένην, eam à me nõ libenter videt. At. 34. a

Vocem mittere, & iacere, *ac* Mittere ridicula. *pro Dicere: non tam nobis uſitatum. quam olim Romanis fuit.*

Vocem pro repub. nemo miſit. pro Seſt. 12. a

Vox de quæſturu nulla miſſa eſt. pro Flac. 147. a

Iacere ac mittere ridicula. Or. 205. a

Miſſum facere *aut* eſſe aliquem *ſignificat eum qui aut in noſtra poteſtate, aut nobiſcum eſt, à nobis dimittere.*

Digitized by Google

gium ſperes futurum in V.93.a
Hinc mihi afferunt mediocritates. Tuſc.206.
Sic enim tinctus mihi literis, &c. de Or. 116. b
Is mihi etiam gloriabitur, ſe omnes magiſtratus ſine repulſa aſſe-
cutum. in P.79.b
Is mihi etiam queritur. in V.107.b
Tu mihi ita defendas? in Ver.113.b
Quas tu mihi interceſſiones, inquis? in Ac.157.b
Tu mihi id arripis? quod. pro Mur.127.a
Tongillum mihi eduxit, quem &c. in Catil.105.
Quia mihi damnatos ambitus colligitis? pro Clu.41.a
Nouem tibi orbibus connexa ſunt omnia. de Som.128.b
Id monſtrum ſibi ipſum eſt. de Ar.249.b
MILLE ſubſtantiuum, ſingulari numero non tam vſitatum
eſt, quam plurali, Cicero tamen vtroq; numero eodem modo
eſt vſus. (66.b
Septa cingemus excelſa porticu, vt mille paſſuum cõficiatur. At.
Quo in fundo facile mille hominum verſaretur. pro Mil.111.a
Qui mille modium dediſſet, HS.VIII. millia dare coactus eſt.
Secutorum in ludo M. fuerunt. At. 11.b (in Ver.193.b
Mille talentum acceſſionem factam eſſe. pro R.P, 127.b
Imagines mille verborum. ad Her.23.a
Hic numerus eſt hominum mille XXX. At.138.a
Quis vnquam illo Iano inuentus eſt, qui L. Antonio mille num-
mum ferret expenſum. in Ant. 208.a
MINVS. Quemadmodum Plus & Amplius variis caſibus
iunguntur, ita quoque Minus: ſed vulgare nunc non eſt, cum
nominatiuus conſequitur: vt,
Centuripinorum Senatus decreuit, populuſq; iuſſit, vt quæ ſta-
tuæ C. Verris ipſius & patris & filij eſſent, eas quæſtores de-
moliendas locarent: dumq; ea demolitio fieret, ſenatores tri-
ginta non minus adeſſent. in Ver. 141. a

Sic alio modo Minus, pro Pauciores.

Cum ſi vno minus damnarent, condemnari reus non poſſet. pro
Cæc.290.a
MISCERE, & dare bibere dixerunt veteres, quod nunc à
multis per Infundere, Dare potum, Propinare etiam ab igna-
ris ſignificationis eius verbi exprimitur.
Qui alteri miſceat mulſum, ipſe non ſitiens. de Fin. 67.b

Poſt

Poſt deinde quod iuſſi ei dare bibere, & quantum imperaui, date. Terent. in And. act. 3. ſce. 2.

Bis in die id faciet, meridie bibere dato. Cato de Re Ruſt.

MISERATIO, pro Miſericordia & Commiſeratione pauci quotidiano ſermone vſurpant.

Miſeratione mens iudicum permouenda eſt. Or. 209. a

Tua illa pulchra laudatio tua miſeratio, tua cohortatio. in A.

Odia incitantur, & miſeratio naſcitur. Par. 234. b (175. b

Non fuit hæc ſine meis lacrymis, non ſine dolore magno miſeratio. de Or. 126 b

Miſerationibus & communibus locis vti. de Cla. 171. b

Quem enim noſtrum moriens Epaminondas non cum quadam miſeratione delectat? Ep. 68. a

MISEROR, aris, Commiſeror) (Inuideo.

Non queo ſatis huius euentũ fortunãq; miſerari. pro Mur. 137. a

Quare quid inuidendum Murenæ ſit in hoc præclaro Conſulatu, non video: quæ miſeranda ſunt, vos perſpicere poteſtis. pro Mur. 145. a

MITTO, ſæpe Cic. hoc verbo vſus eſt eodẽ modo, quo Omitto, cum ea ſignificat, quæ cõmemorare noluit. Quod cum rarius nunc à pleriſq; fiat, adiungendũ aliis, quæ negligũtur vulgo.

Mitto prælia, prætereo oppugnationes oppidorum. pro Mur. 132. a

Mitto de amiſſa maxima parte exercitus, in P. 89. b

Mitto illam fugam, conciones, ignorationem aduerſarii. & ſuarum copiarum. At. 115. a

Mittere ſanguinem, *dixerunt Romani. quod multi inſcite Græco more nũc proferunt per phlebotomare. Qui vero paulo melius loqui volunt, Secare venam dicunt: quod verbo Incidere Cicero protulit.*

Appius cum ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curarit, ſanguinẽ miſerit, quicquid potuit detraxerit, mihi tradiderit enectam, προσανατρεφομένην, eam à me nõ libenter videt. At. 34. a

Vocem mittere, & iacere, *ac* Mittere ridicula. *pro Dicere: non tam nobis vſitatum. quam olim Romanis fuit.*

Vocem pro repub. nemo miſit. pro Seſt. 12. a

Vox de quæſturis nulla miſſa eſt. pro Flac. 147. a

Iacere ac mittere ridicula. Or. 205. a

Miſſum facere *aut* eſſe aliquem *ſignificat eum qui aut in noſtra poteſtate, aut nobiſcum eſt, à nobis dimittere.*

Cratippus noſter princeps huius memoriæ philoſophorũ. Off.55.a
Multi etiam ſuperiori memoria. pro Cor.60.b (Seſt.10.a
Conſules nõ modo ex memoria, ſed etiam ex factis euellendi. pro
Tanta multitudo, quanta mea memoria nunquam vllo in iudicio fuit. Ibid.b
Quod in hac Rep. non modo factum ante nunquam eſt, ſed in omni memoria eſt omnia inauditum. in Vat. 35.b
Res ab noſtra memoria propter vetuſtatem remota. de In. 42.a
Quia memoria ſic eſſet proditum, quem pater, &c. Or.100.a
Quid quod vſu patrum memoria venit? Ibid.
Memoria *pro ſcriptis, hoc eſt, monumentis, quibus res geſtæ aut factæ comprehenduntur & conſeruantur.*
Iſtum doctum virum fuiſſe memoriæ traditum eſt. Parad.120.a
Nam hoc memoriæ traditum eſt. pro Mur.
Prodere ſermonem alicuius memoriæ. de Or.144.a. &. 100.a
Monumentum quod poſitum eſt, vt eſſet indicium oppreſſi ſenatus ad memoriam ſempiternam turpitudinis. pro Dom.235.b
Ampliſſimis monumentis conſecrare memoriam nominis ſui. Qu. Fr.298.b
Sed loquor de iis quos videmus, aut de quibus memoriam accipimus. Am.103.b
MERCES. *Vulgo ignotum eſt, notari hoc nomine penſiones, quæ de fundis & prædiis dantur, quos Reditus annuos inſcitè plerique appellant.*
Vt ſumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedes Argileti & Auentini. At.197.a
Velim quæras ab Erote, vbi merces inſularum. At.246.a
Reliqua diligentius ex hoc ipſo exquiram: in his de mercedibus dotalium prædiorum: quæ ſi fideliter Ciceroni curabuntur. Att.247.b
Vides igitur, ſi amicitiam emolumento metiare, ſummas familiaritates prædiorum precioſorum mercede ſuperari. de Fin. 82.b. Sic Mercedula. vt:
Conſtituere mercedulas prædiorum. At.207.a
MEREO. *Propria vis & nota huius verbi cognita illis non eſt, qui vtuntur Lucrari pro Mereri: vt, Operarius lucratur tres batzios in diem, ſic enim loquuntur, cum ſignificare volunt: ea mercede eum operam dare aliis. Hoc Latini per Merere protulerunt: vt,*

Nam

Nam illa membra merere per ſe non amplius poſſunt duodecim æris. pro Qu.Roſ.49.b

Roſcius HS.CCCLIII.merere & potuit & debuit. Q.Roſc.48.b

Quid enim mereas, vt Epicureus eſſe deſinas? de N.14.b

Quid enim mereri velis iam cum magiſtratum inieris, &c. quid merearis igitur vt te dicas. de Fin.80.a

Hinc Merere, mereri ſtipendia, equo, *pro Militari alicui.*

Murena adoleſcens patre ſuo imperatore meruit. pro Mur.126.b

P.Seruilius quo tu imperatore, Labiene, meruiſti. pro Rab.94.b

Clamabat ſe meruiſſe cum L. Precio. in Ver.268.b

Meruiſſe ſtipendia bello. pro Mur.126.b

Cum aſellus omnes prouincias ſtipendia merentem ſe peragraſſe gloriaretur. de Orat.132.b

Mereri ſtipendia, pro Cœl.39.a

Bene aut male merere, aut mereri de aliquo, *vſu ſatis trita.*

METIOR quid ſignificet, planum eſt: ſed monendi indoctiores hic ſunt, ne Menſurare, quod barbarum eſt, dicere aſſueſcant: neque item Menſurator, pro quo Cicero Metator, Decempedator, & decempeda. ſed Metator potius eorum erat, qui caſtris locum & ſpacium deſignabant, poſteriora vero duo Latine notant, quæ imperiti inſcite efferunt per Menſuratorem: vt,

Saxa peritus metator & callidus vrbem iam decempeda ſua diuiſerat. in Acad.260.a

Qui cum Architectis & decempedis villas multorum hortosq; peragrauit. pro Mil.115.b

Solis magnitudinem quaſi decempeda metiri. Ac.32.a

L. Antonius æquiſſimus agri publici & priuati decempedator. in A.255.a

MICO. Cicero hoc verbum quoq; venis & arteriis attribuit, quarum motum alij potius per Pulſare expreſſerunt: vt,

Iam venæ & arteriæ micare non deſinunt quaſi quodam igneo motu. de N.30.b

MIHI. Latini ſæpe non ſignificationis, ſed orationis implendæ cauſa vtuntur, idque eleganter: quod & noſtra lingua ſæpe quoque imitamur.

Tu mihi cum in circulo decipiare aduerſarij ſtipulatiũcula, ego tibi vllã cauſam maiorem cõmittendam putem? de Or.99.a

Tu mihi cum in prouincia tam male te geſſeris, hic tibi perfu-

Poſt deinde quod iuſſi ei dare bibere, & quantum imperaui, date. Terent. in And. act. 3. ſce. 2.

Bis in die id faciet, meridie bibere dato. Cato de Re Ruſt.

MISERATIO, pro Miſericordia & Commiſeratione pauci quotidiano ſermone vſurpant.

Miſeratione mens iudicum permouenda eſt. Or. 209. a

Tua illa pulchra laudatio tua miſeratio, tua cohortatio. in A. (175. b

Odia incitantur, & miſeratio naſcitur. Par. 234. b

Non fuit hæc ſine meis lacrymis, non ſine dolore magno miſeratio. de Or. 126 b

Miſerationibus & communibus locis uti. de Cla. 171. b

Quem enim noſtrum moriens Epaminondas non cum quadam miſeratione delectat? Ep. 68. a

MISEROR, aris, Commiſeror) (Inuideo.

Non queo ſatis huius euentũ fortunãq; miſerari. pro Mur. 137. a

Quare quid inuidendum Murenæ ſit in hoc præclaro Conſulatu, non video: quæ miſeranda ſunt, vos perſpicere poteſtis. pro Mur. 145. a

MITTO, ſæpe Cic. hoc verbo vſus eſt eodẽ modo, quo Omitto, cum ea ſignificat, quæ cõmemorare noluit. Quod cum rarius nunc à pleriſq; fiat, adiungendũ aliis, quæ negligũtur vulgo.

Mitto prælia, prætereo oppugnationes oppidorum. pro Mur. 132. a

Mitto de amiſſa maxima parte exercitus. in P. 89. b

Mitto illam fugam, conciones, ignorationem aduerſarii, & ſuarum copiarum. At. 115. a

Mittere ſanguinem, *dixerunt Romani, quod multi inſcite Græco more nũc proferunt per phlebotomare. Qui vero paulo melius loqui volunt, Secare venam dicunt: quod verbo Incidere Cicero protulit.*

Appius cum ἐξ ἀφαιρέσεως *prouinciam curarit, ſanguinẽ miſerit, quicquid potuit detraxerit, mihi tradiderit enectam,* προσανατρεφομένην, *eam à me nõ libenter videt. At. 84. a*

Vocem mittere, & iacere, *ac* Mittere ridicula. *pro Dicere: non tam nobis vſitatum, quam olim Romanis fuit.*

Vocem pro repub. nemo miſit. pro Seſt. 12. a

Vox de quæſturis nulla miſſa eſt. pro Flac. 147. a

Iacere ac mittere ridicula. Or. 205. a

Miſſum facere *aut* eſſe aliquem *ſignificat eum qui aut in noſtra poteſtate, aut nobiſcum eſt, à nobis dimittere.*

Æquum eſt me à te impetrare, vt cohortes quæ ex Piceno venerunt, miſſum facias. At.230.b

Iurauitq; ſe illum interfecturum, niſi ſibi iuſiurandum dediſſet, ſe patrem miſſum eſſe facturum. Off.74.b

Easq; legiones bello confecto miſſas fieri placet. in Ant.205.a

Quibus de cauſis miſſi fieri debeant. Ep.113.a

Duo præfecti fabrum Pompeij, qui in meam poteſtatem venerunt, & à me miſſi ſunt. At.141.a

Et eum ſtatim miſſum feci. Ibidem.

Qui cum iudicatum non faceret, addictus Hermippo & ab hoc ductus eſt, poſtea miſſus. pro Flac.156.b

Dicebat quiſq; quos miſſos ſciret eſſe. in Ver.256.a

Remotis ſiue omnino miſſis lictoribus. At.134.b

Miſſum facere rem aliquam *idem valet quod Omittere, Prætermittere, Dimittere.*

Sed hæc miſſa faciam, quæ iam facta ſunt. pro S.R.40.a

Qui voluptatib. ducuntur, miſſos faciant honores. pro Seſt.26.a

Hos agros miſſos facio. in Ver.256.a

Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or.219.a

MODEROR, *accuſatiuo iunxerunt veteres æque ac datiuo. Quod cum rarius nunc accuſandi caſui attribuunt, auctoritate Ciceronis ſtudioſi ad verum vſum adducantur.*

Cauſæ quibus ratio moderatur. Tuſ.242.a

Oratio ſine vinculis ſibi ipſa moderatur. de Or. (162.b

Lurco moderatus eſt in teſtimonio dicẽdo religioni ſuæ. pro Flac.

Auditorum aures moderantur oratori prudenti. Par.231.a

Sentio iudices moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugiendumq; veſtram ſatietatem. in Ver.169.b

Moderari vero animo & orationi, cum ſis iratus, non mediocris ingenij eſt. Q.Fr.297.b (21.a

Te hortor, vt omnia gubernes, ac moderere prudentia tua. Ep.

Moderari nauim ex ſcapha. de In.81.b

Sententiam aliquam tanquam aliquod nauigium atq; curſum ex Reip. tempeſtate moderari. pro Cor.67.b

Moderari verba pro Flac.148.b

Tibicines, ijq; qui fidibus vtuntur, ſuo non multitudinis arbitrio cantus numerosq; moderantur. Tuſ.248.b (131.b

Tempus dicendi prudentia & grauitate moderabimur. de Or.

Moderari regionem. de Nat.12.a

MODI-

Digitized by Google

MODICVM, & Modicè, non ſignificant ſolum Paucum & Parum: ſed etiam quod multi neſciunt, Mediocre & Mediocriter, Moderate: quod exempla ipſius Ciceronis planius declarabunt.

Hæc ipſa nimia in quibuſdam futura non fuerunt, niſi quædam eſſet modica natura. de Fin. 131. b

Quæ cum patribus aguntur, modica ſunto, id eſt, modeſta atque ſedata. de Leg. 162. a (D. 204. a

Si modo temperatis eſcis modicisq; potationibus eſt affectus. de

Sed tamen modici fuimus in apotheeſi (al. ὑποθέσει.) At. 57. b

Vtendum eſt exercitationibus modicis de Sen. 84. a

Genus dicendi ſubtile, modicum, vehemens. Or. 203. a

Actio iactatione corporis modica. Or. 204. b

Item modica interualla, A principio enim coniurationis vſq; ad reditum noſtrũ, videtur mihi modicum quoddam corpus confici poſſe. Ep. 69. b

Modice. Nos agemus omnia modice. Ep. 259. b

Quanquam à me de ea timide modiceq; dicetur. pro Syl. 182. a

Modice & ſcienter vti aliqua re. de Or. 96. a

Modice ferre aliquod malum. de Fin. 58. b

Sed quoniam is fortaſſe arbitraretur, me hanc Remp. non putare, ſi perpetuo facerem: modice hoc faciam, aut etiam intra modum. Ep. 49. a

MODO, cum varietatem & inconſtantiam notet, vulgare minime eſt, præſertim cum non iteretur.

O Academiam volaticã, & ſui ſimilem, modo huc, modo illuc. (Att. 212. b

Modo hoc, modo illud audire. ad At. 30. b

Carneades modo ait hoc, modo illud. de D. 93. b

Quod ſi eorum vi cœlum modo hoc, modò illo modo temperatur. de Diuin. 127. b

Modo vnum, tum autem plures. de Nat. 8. a. b

Modo mundum tum mentem putat. de Nat. 9. a

Modo egens, repente diues. in A. 173. a

MODVS, Latini hoc nomine ſignificabãt, quod Barbari muſici Tactum, aut Menſuram in cantu vocant, præterea ipſum cantum & canendi concentum ipſum.

Non ſunt in oratione tanquam tibicini percuſſionum modi, ſed vniuerſa comprehenſio & ſpecies orationis clauſa & terminata eſt. Or. 216. b

Digitized by Google

In his momenta ſunt maxima ad beate viuendum. de Fin. 133. a
Hoc plus aut ad beatam, aut ad miſeram vitam affert momenti, quam vtrumuis. de Fin. 60. b (in V. 272. b
In Repub. permagni momenti eſt ratio atq; inclinatio temporũ.
Aſtra forma ipſa figuraq; ſua momenta ſuſtinent. de N. 49. b
Occaſionem aut mutationem quoq; ſignificat: vt,
Non enim ignoras quanta momenta ſint in Repub. temporum. Brut. 90. b
An ignoratis cætera vectigalia perleui ſæpe momento fortunæ inclinatione temporis pendere. contra Rul. 82. a

MORDICVS auferre auriculam alicuius. *Hunc & ſimiles loquendi modos Barbari, qui dicunt Demordere, ignorant. Cicero vero & alij auctores non Demordere, ſed hoc modo ſunt locuti.*

In vrbem introiſſet, ad inimicitias res veniſſet, cum Æſernino Samnite Pacidianus cõparatus viderer: auriculam fortaſſe mordicus abſtuliſſet. Q. F. 324. a

MORARI aliquid aliquem, aut aliquam rem *tritum non eſt: nam Impedio pro Moror vulgus vtitur.*

Si quid eum vel impediet, vel remorabitur. E. 93. b
Multa eum in Aſia dicuntur morari. At. 182. b
Si me nauigatio non morabitur. Ep. 250. a
Tamen legatorũ nomen belli celeritatem morabitur. in A. 199. b
Curtius cogitabat dibaphum, ſed eũ infector moratur. Ep. 27. b
Libri ad Varronem non morabantur. At. 212. a
Si modo meo caſu aut confirmare patriæ ſalutem, aut periculum morari poſſum. Ep. 148. b

MOVEO. *Propria vis verbi nota eſt, ſed quadam formæ loquendi minus ſunt vſitatæ omnibus, vt Loco, tribu, ſenatu, poſſeſſionibus: Mouere ſe loco, aut ex aliquo loco.*

Vrgere illi, vt loco nos mouerent. Q. Fr. 308. a
Mouere aliquem ſenatu. pro Clu. 42. b
Poſtquam ille Canuſio mouerat. At. 134. b
Sed moueri poſſeſſionibus, amiciſſimis ſedibus ac diis penatibus, negant oportere. contra Rul. 77. a
Vt veros hæredes moueat, in eorum locum ipſe ſuccedat. Off. 67. a
Nec te moueas iſtinc tam infirma valetudine. Ep. 77. b
Ego me de Cumano moui ante diem. V. Calend. Maij. Att. 60.
Mouere caſtra ex aliquo loco, & vaſa colligere. in V. 209. a

MVLTO

Digitized by Google

MVLTO. Cum comparatiuo iunctum vulgare eſt, ſed cum Superlatiuo non item. quis enim de vulgo ſic loquitur?

Quanquam mihi ſemper frequens conſpectus veſter multo iucundiſſimus eſt viſus. pro Pom. 4. a (122. a

Multo vero maxima pars eorum, qui in tabernis ſunt. in Catil.

Magna ac multo maxima parte, non modo vtilitatis, ſed & dignitatis atq; imperij caruit. pro Pom. 4. a

Nam cum omnis arrogantia odioſa eſt, tum illa ingenij atq; eloquentiæ multo moleſtiſſima. in Ver. 60. b

Qui agri Ætnenſis multo maximam partem poſſident. Ibid.

In ciuitate totius Siciliæ multo maxima. Ibid.

Quæ pars ſine dubio multo maxima eſt. de Or.

MVLTVS, a, um, ſignificantur nonnunquam quædam hoc verbo à Latinis, quæ à noſtris prorſus negliguntur, vt, Multum eſſe in aliqua re, pro eo quod vulgo dicitur, Nimis prolixum eſſe aliquem.

Accius in orationibus multus & ineptus ad multam impudentiam. de Leg. 157. a

Antipatrūq;, qui multus in eo fuiſſet, reprehendebant. Acad. 5. b

Qui in aliquo genere aut inconcinnus aut multus eſt, is ineptus dicitur. de Or. 110. a

Nolo hac in re multus videri. de N. 49. b

Theophraſtus eſt multus in laudanda magnificentia. Of. 44. b

Ne in re nota & peruulgata multus & inſolens ſim. de Or. 141. b

Sic, Multum eſſe aliquid, *aut* Multi exiſtimari, *pro Magni æſtimari, quoq; apud Cic. vt,*

Nomen noſtrum multum eſt in his locis. Ep. 23. a

Nonnulli dum operam ſuam multi exiſtimari volunt, volitāt. de Or. 118. a

Multa nocte fieri aliquid, *pro eo quod dicimus, Valde ſero, valde veſperi.*

Multa nocte cum Vibullio veni ad Pompeium. Qu. Fr. 310. b

MVNIRE viam ad aliquid, aut in aliquem locum, *pro Facere, & Tutam reddere, peruulgatum non eſt.*

Munire ſibi tutam viam ad retinendas opes. At. 15. b

Qui primum tibi muniſti ad te audiendum viam. de Or. 127. b

Abiit ad Deos Hercules. Nunquam abiiſſet, niſi cum inter homines eſſet, eam ſibi viam muniuiſſet. Tuſc. 155. a. Sic

MVNITO, Nunc quam viam muniteſ, quod iter affecteſ, videtis. pro S. R. 42. a

MVTARI

MVTARI ciuitate aliquem, *pro alterius ciuitatis ciuem fieri, & commutare ciuium ius, vulgare genus loquendi minime eſt, ſic tamen Cicero eſt locutus:*

O iura præclara, atque diuinitus iam inde à principio Romani nominis à maioribus noſtris comparata, ne quis noſtrũ plus quã vnius ciuitatis eſſe poſſit (diſſimilitudo enim ciuitatum varietatem iuris habeat neceſſe eſt) ne quis inuitus ciuitate mutetur, neve in ciuitate maneat inuitus. pro Cor. 61.

Vt & ciuitate illum mutatum eſſe fateretur, & ius ciuitatis honore digniſſimum iudicaret. pro Cor. 63. b

Mutare ciuitatem aliquam, idem. ibid.

MVTVOR, quoniam vulgus ignorat vim huius verbi, ea pro eo, quotidiano ſermone vſurpat, quæ apud optimos Latinæ linguæ auctores nuſquam extent, vt accipere mutuum aut mutuo: quod Cicero ſumere mutuum dixit, non accipere. Nunquam vero neq; mutuo dare, neq; ſumere, neq; accipere, vt recentiores: ſed mutuum: vt, Frumentum mutuum dare, Sumere pecuniã mutuã: non mutuo dare aut ſumere aliquid.

Cum abundare debeam, cogor mutuari. Att. 245. b

Tu quicquam ab alio mutuaris. Qu. Fr. 326. b

Age à Cælio mutuabimur. At. 103. b

Mutuemur hoc quoq; verbum. de N. 44. a

Quæ ſunt oratori cum illis communia, nõ mutuor ab illis. de Or. 89. b

A viris virtus nomen eſt mutuata. Tuſ. 184. b

MVTVVS, a, um, Ille mihi HS. quatuordecim non reddit, quæ dedit eius filio mutua. At. 265. b

Dare pecuniam mutuam alicui. 171. b

Dare frumentum mutuum alicui. contra Rul. 82. b

Sumere pecunias mutuas. in V. 81. b. in Ant. 229. b. & Bru. 91. a

N.

NARRO, pro confirmo & dico, peruulgatum non eſt.

Narro tibi, Quintus exultat lætitia. Att. 247. b

Narro tibi, plane relegatus mihi videor, poſteaquam in Formiano ſum. Att. 29. a

Narro tibi, loca venuſta ſunt. Att. 246. A

Narra mihi, reges Armenij patricios ſalutare nõ ſolent? At. 26. b

NATV. Obſeruandum eſt, in vſu huius vocis, non ſolum dici, Minor aut minimus, aut Maior, maximus natu, ſed grandis natu quoq; pro Sene: vt.

Sic Ne dicam *dicebant Latini, cum id maxime efferebant quod his verbis. Ne tacere velle ſimulabãt: vt, Doleo te in tam leues: ne dicam, in tam ineptas ſententias incidiſſe. de N.13.a*

Pleriq; peruerſe, ne dicam impudenter, volunt. de Am.241.a

Gallia Bruti nutum ipſum, ne dicam imperium, ſequitur in A. 241.a (Dom.230.b

Abſuit ſimul cum repub. ne dicam maxima cum dignitate. pro

NEDVM: *non modo, quo minus.*

Epiſtolæ noſtræ tantum habent myſteriorum, vt eas ne librariis quidem fere committamus, ne dum cuilibet. (al. ne verbum quod excidat.) At. 67.a (p Dom. 241.a

Tamen in ſcelere religio non valeret, nedũ valeat id quod, &c.

Homo priuatus vix facile ſeſe continet, &c. nedum iſti non conquiſituri ſint aliquid ſceleris. contra Rul.58.b

Item imo vero etiam hoc magis: vt, Me vero nihil iſtorum, ne iuuenem quidem, mouit vnquam, nedum ſenem. Ep.143.a

Vix in ipſis tectis frigus vitatur, nedum in mari & via ſit facile abeſſe ab iniuria temporis. Ep.259.a

Ei non permitterem, vt illud faceret, &c. nedum nunc iſtud patiar. de In.56.a

Optimis temporibus non potuerunt, &c. nedum his temporibus. (p Clu.37.b

NECTO, *de iis quæ copulantur, & coniunguntur, dicitur.*

Videtiſne, quanta ſeries rerum ſententiarumq; ſit, atq; vt ex alio alia nectantur? de Leg.166. b

Quid non ſic ex alio nectitur, vt non ſi vnam literam moueris labent omnia. Acad.6.b. de Fin.105. b

Cum cauſa cauſæ nexa rem ex ſe gignit. de D.106.b

Ex hoc genere cauſarum fatum à Stoicis nectitur. Top. 225.b

NEFAS eſſe habere aliquid, *pro non licere, non ſatis increbuit.*

Tibi licet, mihi nefas eſt obliuiſci? Ep. 256.a

Illi vero dicebant id ſibi nefas eſſe. in V.217.a

Mercurius quem Ægyptij nefas habent nominare. de N.70.b

Cælius putabat nefas eſſe publicanum iudicare contra publicanum. pro Flac.148.a

Si ſceleratos interfici nefas eſſet. pro Mil.103.a

Idq; ab iis nefas eſt decretum. At.8.a. & 7.b

Digitized by Google

dine vſurpatum olim, nunc vero ab vſu prorſus intermiſſum.
Brunduſio nihildum erat allatum. At. 135.b
A te nihildum certi exquiro. At. 109. b
Eum nihildum ſuſpicantem ad me vocaui. in C. 112.a
Summatim adhuc ad te, nihildum enim à Balbo. At. 240.b
NOMEN quid proprie ſit, notum eſt ſatis: ſed ſignificabant quoq; Latini hac voce id, cuius cauſa alicui pecuniam credebant, aut cauſas ob quas, & perſonas quibus dediſſent, nominibus notabant: quos Articulos vulgo vocant. Appellant enim Articulum, quo in expenſarum libro tanquam in capite aliquo certo credita pecunia continentur.
Homo ſtultiſſime & amentiſſime tabulas cum cõficeres, & cum extraordinaria pecunia crimen ſubterfugere velles, ſatis te elapſurum omni ſuſpicione arbitrabare, ſi, quibus pecuniam credebas, ijs expenſum non ferres, neq; in tuas tabulas vllum nomen referres, cum tot tibi nominibus acceptum Curtij referrent? quid proderat tibi te expenſum illis nõ tuliſſe? in Ver.
Cum æris alieni aliquantum eſſet relictum, quibus nominibus pecuniam Romæ curari oporteret. pro Qu. 3. a. & 97.a
Moritur C. Quintius, qui tibi vt ais, certis nominibus grandem pecuniam debuit. pro Quin. 6.b
Nam aut bono nomine centeſimis contentus erat, aut non bono quaternas centeſimas ſperabat. At. 83.b (Q.R. 45.b
Non refert parua nomina in codicem, imo omneis ſummas. pro
Leue & tenue hoc nomen HS, CCCLIII. ſunt? Ibidem.
Ego ſum aſſecutus, vt bonum nomen exiſtimer. Epiſt. 63.b
Neq; id (Nomen) erat ſeſtertiis XXX. Ep. 75.b (228.a
Etſi nomina iam facta ſunt, vel induci, vel mutari poſſunt. At.
Caninius nomina facit, negotium conficit. Off. 63.b
Vtrum igitur me conturbare oportet an cæteris, cum cuiuſque dies venerit, hoc nomen, quod vrget, nunc cum petitur, diſſoluere. pro Planc. 173.b
Quæ in nominibus fuerunt, legata ſunt. Multum enim differt, in arcane poſitũ ſit argentũ, an in tabulis debeatur. Top. 222.a
Pecuniam alicui eſſe in nominibus, & numeratam non habere.
Exigere nomina ſua. in V. 81.a (in V. 238.a
NOMINATIM, idem quod Singulariter, cui generatim opponitur: vt, (173.a
Non nominatim, ſed generatim proſcriptio eſt informata. Att.

Æquum eſt me à te impetrare, vt cohortes quæ ex Piceno venerunt, miſſum facias. At.230.b

Iurauitq́; ſe illum interfecturum, niſi ſibi iuſiurandum dediſſet, ſe patrem miſſum eſſe facturum. Off. 74.b

Easq́; legiones bello confecto miſſas fieri placet. in Ant. 205. a

Quibus de cauſis miſſi fieri debeant. Ep. 113. a

Duo præfecti fabrum Pompeij, qui in meam poteſtatem venerunt, & à me miſſi ſunt. At.141.a

Et eum ſtatim miſſum feci. Ibidem.

Qui cum iudicatum non faceret, addictus Hermippo & ab hoc ductus eſt, poſtea miſſus. pro Flac. 156. b

Dicebat quiſq́; quos miſſos ſciret eſſe. in Ver. 256.a

Remotis ſiue omnino miſſis lictoribus. At.134.b

Miſſum facere rem aliquam *idem valet quod Omittere, Prætermittere, Dimittere.*

Sed hæc miſſa faciam, quæ iam facta ſunt. pro S.R. 40.a

Qui voluptatib. ducuntur, miſſos faciant honores. pro Seſt. 26.a

Hos agros miſſos facio. in Ver. 256. a

Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or.219.a

MODEROR, *accuſatiuo iunxerunt veteres æque ac datiuo. Quod cùm rarius nunc accuſandi caſui attribuunt, auctoritate Ciceronis ſtudioſi ad verum vſum adducantur.*

Cauſæ quibus ratio moderatur. Tuſ.242.a

Oratio ſine vinculis ſibi ipſa moderatur. de Or. (162.b

Lurco moderatus eſt in teſtimonio dicẽdo religioni ſuæ. pro Flac. (21.a

Auditorum aures moderantur oratori prudenti. Par. 231. a

Sentio iudices moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugiendumq́; veſtram ſatietatem. in Ver. 169.b

Moderari vero animo & orationi, cum ſis iratus, non mediocris ingenij eſt. Q.Fr.297.b

Te hortor, vt omnia gubernes, ac moderere prudentia tua. Ep. (131.b

Moderari nauim ex ſcapha. de In.81.b

Sententiam aliquam tanquam aliquod nauigium atq́; curſum ex Reip. tempeſtate moderari. pro Cor.67. b

Moderari verba pro Flac. 148.b

Tibicines, ijq́; qui fidibus vtuntur, ſuo non multitudinis arbitrio cantus numerosq́; moderantur. Tuſ.248.b

Tempus dicendi prudentia & grauitate moderabimur. de Or. Moderari regionem. de Nat.12.a

MODI-

MODICVM, & Modicè, non ſignificant ſolum Paucum & Parum: ſed etiam quod multi neſciunt, Mediocre & Mediocriter, Moderate: quod exempla ipſius Ciceronis planius declarabunt.

Hæc ipſa nimia in quibuſdam futura non fuerunt, niſi quædam eſſet modica natura. de Fin. 131. b

Quæ cum patribus aguntur, modica ſunto, id eſt, modeſta atque ſedata. de Leg. 162. a (D. 204. a

Si modo temperatis eſcis modicisq; potationibus eſt affectus. de

Sed tamen modici fuimus in apotheeſi (al. ὑποθέσεσι.) At. 57. b

Vtendum eſt exercitationibus modicis de Sen. 84. a

Genus dicendi ſubtile, modicum, vehemens. Or. 203. a

Actio iactatione corporis modica. Or. 204. b

Item modica interualla. A principio enim coniurationis vſq; ad reditum noſtrũ, videtur mihi modicum quoddam corpus confici poſſe. Ep. 69. b

Modice. Nos agemus omnia modice. Ep. 259. b

Quanquam à me de ea timide modiceq; dicetur. pro Syl. 182. a

Modice & ſcienter vti aliqua re. de Or. 96. a

Modice ferre aliquod malum. de Fin. 58. b

Sed quoniam is fortaſſe arbitraretur, me hanc Remp. non putare, ſi perpetuo facerem: modice hoc faciam, aut etiam intra modum. Ep. 49. a

MODO, cum varietatem & inconſtantiam notet, vulgare minime eſt, præſertim cum non iteretur.

O Academiam volaticã, & ſui ſimilem, modo huc, modo illuc.

Modo hoc, modo illud audire. ad At. 30. b (Att. 212. b

Carneades modo ait hoc, modo illud. de D. 93. b

Quod ſi eorum vi cœlum modo hoc, modò illo modo temperatur. de Diuin. 127. b

Modo vnum, tum autem plures. de Nat. 8. a. b

Modo mundum tum mentem putat. de Nat. 9. a

Modo egens, repente diues. in A. 173. a

MODVS, Latini hoc nomine ſignificabãt, quod Barbari muſici Tactum, aut Menſuram in cantu vocant, præterea ipſum cantum & canendi concentum ipſum.

Non ſunt in oratione tanquam tibicini percuſſionum modi, ſed vniuerſa comprehenſio & ſpecies orationis clauſa & terminata eſt. Or. 216. b

Carmen

In his momenta ſunt maxima ad beate viuendum. de Fin. 133. a
Hoc plus aut ad beatam, aut ad miſeram vitam affert momenti, quam vtrumuis. de Fin. 60. b (in V. 272. b
In Repub. permagni momenti eſt ratio atq; inclinatio temporũ.
Aſtra forma ipſa figuraq; ſua momenta ſuſtinent. de N. 49. b
Occaſionem aut mutationem quoq; ſignificat: vt,
Non enim ignoras quanta momenta ſint in Repub. temporum. Brut. 90. b
An ignoratis cætera vectigalia perleui ſæpe momento fortunæ inclinatione temporis pendere. contra Rul. 82. a
MORDICVS auferre auriculam alicuius. *Hunc & ſimiles loquendi modos Barbari, qui dicunt Demordere, ignorant. Cicero vero & alij auctores non Demordere, ſed hoc modo ſunt locuti.*
In vrbem introiſſet, ad inimicitias res veniſſet, cum Æſernino Samnite Pacidianus cõparatus videretur: auriculam fortaſſe mordicus abſtuliſſet. Q. F. 324. a
MORARI aliquid aliquem, aut aliquam rem *tritum non eſt: nam Impedio pro Moror vulgus vtitur.*
Si quid eum vel impediet, vel remorabitur. E. 93. b
Multa eum in Aſia dicuntur morari. At. 182. b
Si me nauigatio non morabitur. Ep. 250. a
Tamen legatorũ nomen belli celeritatem morabitur. in A. 199. b
Curtius cogitabat dibaphum, ſed eũ infector moratur. Ep. 27. b
Libri ad Varronem non morabantur. At. 212. a
Si modo meo caſu aut confirmare patriæ ſalutem, aut periculum morari poſſum. Ep. 148. b
MOVEO. *Propria vis verbi nota eſt, ſed quædam formæ loquendi minus ſunt vſitatæ omnibus, vt Loco, tribu, ſenatu, poſſeſſionibus: Mouere ſe loco, aut ex aliquo loco.*
Vrgere illi, vt loco nos mouerent. Q. Fr. 308. a
Mouere aliquem ſenatu. pro Clu. 42. b
Poſtquam ille Canuſio mouerat. At. 134. b
Sed moueri poſſeſſionibus, amiciſſimis ſedibus ac diis penatibus, negant oportere. contra Rul. 77. a
Vt veros hæredes moueat, in eorum locum ipſe ſuccedat: Off. 67. a
Nec te moueas iſtinc tam infirma valetudine. Ep. 77. b
Ego me de Cumano moui ante diem. V. Calend. Maij. Att. 60.
Mouere caſtra ex aliquo loco, & vaſa colligere. in V. 209. a
MVLTO

Digitized by Google

MVTARI ciuitate aliquem, *pro alterius ciuitatis ciuem fieri, & commutare ciuium ius, vulgare genus loquendi minime eſt, ſic tamen Cicero eſt locutus:*

O iura præclara, atque diuinitus iam inde à principio Romani nominis à maioribus noſtris comparata, ne quis noſtrũ plus quã vnius ciuitatis eſſe poſſit (diſſimilitudo enim ciuitatum varietatem iuris habeat neceſſe eſt) ne quis inuitus ciuitate mutetur, neve in ciuitate maneat inuitus. pro Cor. 61.

Vt & ciuitate illum mutatum eſſe fateretur, & ius ciuitatis honore digniſſimum iudicaret. pro Cor. 63. b

Mutare ciuitatem aliquam, idem. ibid.

MVTVOR, quoniam vulgus ignorat vim huius verbi, ea pro eo, quotidiano ſermone vſurpat, quæ apud optimos Latinæ linguæ auctores nuſquam extent, vt accipere mutuum aut mutuo: quod Cicero ſumere mutuum dixit, non accipere. Nunquam vero neq; mutuo dare, neq; ſumere, neq; accipere, vt recentiores: ſed mutuum: vt, Frumentum mutuum dare, Sumere pecuniã mutuã: non mutuo dare aut ſumere aliquid.

Cum abundare debeam, cogor mutuari. Att. 245. b

Tu quicquam ab alio mutuaris. Qu. Fr. 326. b

Age à Cælio mutuabimur. At. 103. b

Mutuemur hoc quoq; verbum. de N. 44. a

Quæ ſunt oratori cum illis communia, nõ mutuor ab illis. de Or. (89. b

A viris virtus nomen eſt mutuata. Tuſ. 184. b

MVTVVS, a, um, Ille mihi HS. quatuordecim non reddit, quæ dedit eius filio mutua. At. 265. b

Dare pecuniam mutuam alicui. 171. b

Dare frumentum mutuum alicui. contra Rul. 82. b

Sumere pecunias mutuas. in V. 81. b. in Ant. 229. b. & Bru. 91. a

N.

NARRO, *pro confirmo & dico, peruulgatum non eſt.*

Narro tibi, Quintus exultat lætitia. Att. 247. b

Narro tibi, plane relegatus mihi videor, poſteaquam in Formiano ſum. Att. 29. a

Narro tibi, loca venuſta ſunt. Att. 246. A

Narra mihi, reges Armenij patricios ſalutare nõ ſolent? At. 26. b

NATV. Obſeruandum eſt, in vſu huius vocis, non ſolum dici, Minor aut minimus, aut Major, maximus natu: ſed grandis natu quoq; pro Sene: vt,

Sic Ne dicam dicebant Latini, cum id maxime efferebant quod his verbis. Ne tacere velle ſimulabāt: vt, Doleo te in tam leues: ne dicam, in tam ineptas ſententias incidiſſe. de N.13.a

Plerique peruerſe, ne dicam impudenter, volunt. de Am.241.a

Gallia Bruti nutum ipſum, ne dicam imperium, ſequitur in A. 241.a (Dom.230.b

Abfuit ſimul cum repub. ne dicam maxima cum dignitate. pro

NEDVM: non modo, quo minus.

Epiſtolæ noſtræ tantum habent myſteriorum, vt eas ne librariis quidem fere committamus, ne dum cuilibet. (al. ne verbum quod excidat.) At. 67. a (pro Dom.241.a

Tamen in ſcelere religio non valeret, nedū valeat id quod, &c.

Homo priuatus vix facile ſeſe continet, &c. nedum iſti non conquiſituri ſint aliquid ſceleris. contra Rul.58. b

Item imo vero etiam hoc magis: vt, Me vero nihil iſtorum, ne iuuenem quidem, mouit vnquam, nedum ſenem. Ep.143.a

Vix in ipſis tectis frigus vitatur, nedum in mari & via ſit facile abeſſe ab iniuria temporis. Ep.259.a

Ei non permitterem, vt illud faceret, &c. nedum nunc iſtud patiar. de In.56.a

Optimis temporibus non potuerunt, &c. nedum his temporibus. (pro Clu.37.b

NECTO, de iis quæ copulantur, & coniunguntur, dicitur.

Videtiſne, quanta ſeries rerum ſententiarumque ſit, atque vt ex alio alia nectantur? de Leg.166. b

Quid non ſic ex alio nectitur, vt non ſi vnam literam moueris labent omnia. Acad.6.b. de Fin.105. b

Cum cauſa cauſæ nexa rem ex ſe gignit. de D.106.b

Ex hoc genere cauſarum fatum à Stoicis nectitur. Top. 225.b

NEFAS eſſe habere aliquid, pro non licere, non ſatis increbuit.

Tibi licet, mihi nefas eſt obliuiſci? Ep. 256.a

Illi vero dicebant id ſibi nefas eſſe. in V.217.a

Mercurius quem Ægyptij nefas habent nominare. de N.70.b

Cælius putabat nefas eſſe publicanum iudicare contra publicanum. pro Flac.148.a

Si ſceleratos interfici nefas eſſet. pro Mil.103.a

Idque ab iis nefas eſt decretum. At.8.a. & 7.b

Digitized by Google

dine vſurpatum olim, nunc vero ab vſu prorſus intermiſſum.

Brunduſio nihildum erat allatum. At. 135.b

A te nihildum certi exquiro. At. 109. b

Eum nihildum ſuſpicantem ad me vocaui. in C. 112.a

Summatim adhuc ad te, nihildum enim à Balbo. At. 240.b

NOMEN quid proprie ſit, notum eſt ſatis: ſed ſignificabant quoq; Latini hac voce id, cuius cauſa alicui pecuniam credebant, aut cauſas ob quas, & perſonas quibus dediſſent, nominibus notabant: quos Articulos vulgo vocant. Appellant enim Articulum, quo in expenſarum libro tanquam in capite aliquo certo credita pecunia continentur.

Homo ſtultiſſime & amentiſſime tabulas cum cõficeres, & cum extraordinaria pecunia crimen ſubterfugere velles, ſatis te elapſurum omni ſuſpicione arbitrabare, ſi, quibus pecuniam credebas, ijs expenſum non ferres, neq; in tuas tabulas vllum nomen referres, cum tot tibi nominibus acceptum Curtij referrent? quin proderat tibi te expenſum illis nõ tuliſſe? in Ver.

Cum æris alieni aliquantum eſſet relictum, quibus nominibus pecuniam Romæ curari oporteret. pro Qu. 3. a. & 97.a

Moritur C. Quintius, qui tibi vt ais, certis nominibus grandem pecuniam debuit. pro Quin. 6.b

Nam aut bono nomine centeſimis contentus erat, aut non bono quaternas centeſimas ſperabat. At. 83.b (Q.R. 45.b

Non refert parua nomina in codicem, imo omneis ſummas. pro

Leue & tenue hoc nomen HS. CCCLIII. ſunt? Ibidem.

Ego ſum aſſecutus, vt bonum nomen exiſtimer. Epiſt. 63.b

Neq; id (Nomen) erat ſeſtertiis XXX. Ep. 75.b (228.a

Etſi nomina iam facta ſunt, vel induci, vel mutari poſſunt. At.

Caninius nomina facit, negotium conficit. Off. 63.b

Vtrum igitur me conturbare oportet an cæteris, cum cuiuſque dies venerit, hoc nomen, quod vrget, nunc cum petitur, diſſoluere. pro Planc. 173.b

Quæ in nominibus fuerunt, legata ſunt. Multum enim differt, in arcane poſitũ ſit argentũ, an in tabulis debeatur. Top. 222.a

Pecuniam alicui eſſe in nominibus, & numeratam non habere.

Exigere nomina ſua. in V. 81.a (in V. 238.a

NOMINATIM, idem quod Singulariter, cui generatim opponitur: vt, (173.a

Non nominatim ſed generatim proſcriptio eſt informata. Att.

NVBO. Sunt quædam loquendi formæ huius verbi neq; noſtræ nota, neq; à vulgo Grammaticorum notatæ. nam non ſolum dixerunt Nubere alicui, ſed cum aliquo, & in domũ alicuius.

Parthorum filius, quo cum eſſet nupta regis Armeniorum ſoror. Ep.243.a

Viri, cum quibus nuptæ erant. in V.231.b

Cum mulier fuiſſet nupta cum eo, cui cõnubij ius non eſſet. Top. 222.a (p Cœl.44.b

Cui ex ampliſſimo genere in ampliſſimam familiam nupſiſſes.

Mulier in familiæ luctum, atq; in priuignorum funus nupſit. p Clu.57.b

NVMERO, pro Soluo, vt vulgus loquitur, Satisfacio pecunia, quam debeo, veteres vſurparunt: nos Dare pecuniam magis, quam numerare, triuimus.

Numerare ſtipendium militibus. in P.98.b

Exponere & numerare pecuniam alicui. At. 70. b

Nam numeratum, ſi cuperem non erat. Att. 76. b

Si præter dedit, à quæſtore numerauit. pro Fla. 155.b

Poſtridie rogarunt eum, cui numerare iuberet. Tuſ. 246.b

Atticus pecuniam numerauit de ſuo. At. 262.a

NVMERVS æſtimationem aut locum ſæpe Latini hoc nomine ſignificarunt: vt, Eſſe in numero aliquo. Venire in numerum: quibus modis noſtri raro vtuntur.

Quos aliquo video in numero oratorum eſſe. de Cla.174.a

Eſſe in aliquo numero. Or.217.a

Eſſe aliquo numero. Ep. 17. b

Eſſe in nullo numero. Or.162.b

Qui nullo in numero oratorum fuit. de Clar. 175.a

Cum is tibi parentis numero fuiſſet. in V. 64.b

Qui eum ſecũ habuerit, eo præſertim numero & loco. in V. 135.b

Quidam in oratorum numerum venire poſſunt. de Or. 94.b

Is in aliquem patronorum numerum peruenerat. de Cla.187.a

Is aliquem numerum obtinebat. de Cla.180.a

Errantes ſtellæ numerum deorum obtinent. de N. 69.b

Magnus numerus frumenti, vini, *peruulgata non ſunt.*

Magnus numerus frumenti. pro Plan.272.b

Mellis vix maxima. in V.144. b

Tantus frumenti pecuniæq; numerus. in V. 171.a

Maximus vini numerus fuit. in A.173.a

Nume-

Digitized by Google

Numerus. *Menſuram, qua metimur, aut modos in cantu, aut voces in oratione Latini hoc nomine notarunt. Barbari in cantu tactum, & concordantiam, & conuenientiam vocant.*

Quicquid ſub aurium menſuram aliquam cadit etiam ſi abeſt à verſu, numerus, qui Græcè ῥυθμός *dicitur. Or. 203. a*

Vt in muſicis numeri & voces & modi. de Or. 109. b

Roſcius in ſenectute numeros in cantu ceciderat. de Leg. 158. a

Vt in fidibus, ſi nulla earum ita contenta numeris ſunt, vt concentũ ſeruare poſſint: omnes æque incontenta ſunt. de Fi. 123. a

Explere numeros & conficere verſus, eius eſt qui fidibus vtitur. Acad. 7. a

Aures hominum vocem natura modulantur ipſa: quod fieri non poteſt, niſi ineſt numerus in voce. numerus autem in continuatione nullus eſt, diſtinctio & æqualium & ſæpe variorum interuallorum percuſſio numerum conficit, quem in cadentibus guttis, quod interuallis diſtinguuntur, notare poſſumus. de Orat. 160. a

Iſocrates verbis ſolutis numeros primus adiunxit. Or. 214. a

Modus & numerus in pede. Or. 216. a

Hiſtrio aſtrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum. Orat. 107. b

NVNCIVS. Si ab optimis Latinæ linguæ auctoribus loqui diſcere velis, quod recentiores quidã, & omnes illiterati Nuncium neutro genere vocant, hoc eſt, rem quæ nunciatur, id tu maſculino genere proferes. nam ſic non Cicero ſolum, ſed & ante eum, & ſua ætate omnes ſunt locuti: vt,

De Q. Fratre nuncij nobis triſtes, nec varij venerant. At. 47. b

Cum graues de Parthis nuncij venirent, perrexi in Ciliciam. At. 79. a

Nolite per deos immortales hunc illi acerbum nuncium velle deferri, vt audiat, &c. pro Cor. 68. a

Quidam boni nuncij, non optimis tamen auctoribus, me Theſſalonicæ tenebant. Att. 44. a

Triſtes de Bruto nuncij afferebantur. ad Brut. 90. b

At ex hoc vectigali nunquam malus nuncius auditus eſt. contra Rul. 82. b

Item obſeruandum eſt, Nuncios eos non eſſe vocandos, quorum munus eſt literas ferre, ſed tabellarios. Nuncij mandata tantum perferebant.

Philotimus non modo nullus venit, ſed ne per literas quidem, aut per nuncium certiorem facit me quid egerit. At.184.b

Domeſticarum rerum tuarum habes & ſcriptores & nuncios. Ep.19.a.item.

Cæſarem improbiſſimis literis quidā̃ fallacibuſq; interpretibus ac nunciis impulerunt in ſpē̃ certiſſimā̃ conſulatus. At.278.b

Optatiſſimi nuncij & literæ venerunt. in A.261.b

Etſi non dubitabam, quin hanc epiſtolam multi nuncij, fama deniq; ipſa eſſet ſua celeritate ſuperatura: tamen exiſtimaui, &c. Qu.Fr. 289.a

A Cæſare hoc ipſo C. Panſa mihi nuncium perferente conceſſos faſces laureatos tenui. pro Liga.138.b

Is qui una die, uno nuncio, atq; una literarum ſignificatione ciues Romanos necandos trucidandoſq; denotauit. pro Pom.5.a

Meis literis, meis nunciis, meiſq; cohortationibus omnes ad patriæ præſidium excitaui. I. A.262.a

O.

OBDVRESCERE ad, aut contra aliquid, *modus loquendi Latinis uſitatus, noſtris non item.*

Sed iam ad iſta obduruimus, & humanitatem omnem exuimus. At.204.b

Niſi diuturna deſperatione rerum obduruiſſet animus ad dolorem nouum. Ep.26.b

Obdureſcū̃t enim quotidie magis ad vocē̃ tributi. ad Bru.289.a

Obduruiſſeq; ſe contra fortunam arbitrantur. Tuſc. 205.a

OBEO. *Sublatum omnino hoc verbum de lingua Latina videtur: ita pauci ſunt qui utuntur, putant enim uſitatum non fuiſſe, niſi coniunctum morti, aut diei, pro mori. ſed aliis rebus præterea multis tribuitur, quæ omnes duabus pene ſignificationibus continentur. Propria eſt, cum idem valet quod Circumire, inſpiciendæ aut efficiendæ alicuius rei cauſa, lociſque potiſſimum tribuitur.*

Cur ipſe Pythagoras & Ægyptum luſtrauit, & Perſarum magos adiit? cur tantas regiones Barbarorū̃ pedib. obijt? de Fi.145.a

Cum obierit Legatus Ægyptum & Syriam. de Som.127

Vt noſtras villas obire, et mecū̃ lecticula cō̃curſare poſſis. Ep.95.b

Cui noſtrum non licet fundos ſuos obire, aut res ruſticas inuiſere? de Or.106.b

Obire omnes prouincias, contra Rul.73.a

Qui-

Quo facilius & noſtras obire domos, & ipſe à ſuis coli poſſet. pro Cal. 41. a

Ego Siciliam totam L. diebus obij. in V. 133. b

Altera nota eſt, cùm tribuatur rebus aut negotiis quæ exequimur aut peragimus. (Arch. 189. a

Quantum cæteris ad res ſuas obeundas conceditur temporis. pro

Cum neq; priuatam rem maritimam, neq; publicam iam obire poſſemus. pro Pom. 14. a

Obire negotia. pro Pom. 10. b

Qui tantum modo reciperet, quantum videret ſe obire poſſe. Qu. de Pet. 121. a

Id enim, etſi erat deliberationis, tamen obire non potui, id eſt, mare tranſire. At. 128. b (in Catil. 116. b

Tantum reſtitiſſet vrbis, quantum flamma obire non potuiſſet.

Sic Tempus, iudicium, comitia obire, *pro Adeſſe, vt aut præſtemus, aut peragamus, quod debemus.*

Iudicia priuata magnarum rerum obire, de Or. 99. a

Obieris Q. Fr. comitia. At. 3. a

Obire auctionis diem facile poteris. Att. 208. a

Eoq; magis, quod his proximis Non. cum in hortos D. Bruti Auguris commentandi cauſa, vt aſſolet, veniſſemus, tu non affuiſti, qui diligentiſſime ſemper illum diem & illud munus ſolitus eſſes obire. de Am. 96. b

Annum petitionis ſuæ non obierunt. Ep. 159. b

Multa mihi ipſi ad mortẽ tam tempeſtiua fuerunt, quæ vtinam potuiſſem obire. Tuſ. 172. a

Antonius diem edicti obire neglexit. in A. 187. a

Nec vlla vitiorum ſacra ſolennia obeunto. de Le. 173. a

Quam concionem Clodius, niſi obire facinoris locum tempuſque voluiſſet, nunquam reliquiſſet. pro Mil. 106. b

Sic obire, *pro occidere. vnde* Obitus.

In orientis aut obeuntis Solis partibus, de Som. 129. b

Qui ſiderum ortus, obitus, motuſq; cognouerunt. de D. 107. b

Natura omnium rerum interitus atq; obitus conficit. 116. a

Qui dies poſt obitum occaſumq; noſtrum Reip. primus illuxit. in P. 86. b (49. b

Poſteaquam mihi renunciatum eſt de obitu Tulliæ filiæ tuæ. Ep.

Quantam perturbationem rerum humanarum afferat obitus Conſulum. Ep. 172. a

OBLIGARE, *propria vis & nota eſt Circumligare, ſi ſic loqui liceret, aut Ligare, vt vulnus, & eius generis alia, ſic enim Cicero ait, Æſculapius, qui primus vulnus obligauiſſe dicitur. de N. 71. a. Tuſ. 185. a*

Sed crebro vſi ſunt pro Obſtringere, quod nunc non adeo apud omnes increbuiſſe videtur.

Obligentur non ſolum iuriſiurandi atque æſtimationis periculo, ſed etiam communi ſententia. in V. 144. b

Magis illum, pro quo ſpopondi, quam me obligaui. ad Bru. 289. a

Obligare aliquem ſecundo militia ſacramento. Off. 8. a

Multi, quorum pro ſalute ſe hic Sylla obligauit. pro Syl. 180. b

Num is, qui mácipio dedit, ob eam rem ſe vlla re obligauit. Top. 224. b

Obligatus *in eadem ſignificatione.*

Patria & parentes, quorum beneficiis obligati ſumus. Off. 12. a

Te ita exiſtimare volo quibuſcunq; rebus Atticum obſtrinxeris, iiſdem me tibi obligatum fore. Ep. 212. a

Magno beneficio eius, magnoq; merito ſum obligatus. Ep. 175. b

OBSEQVIVM. *Reconditus ſenſus eſt in hoc nomine, neque ſignificat quod vulgo putatur, miniſterium, aut cultum, aut reuerentiam, quam alicui exhibemus: ſed vt Obſequor id exprimit, quod vulgo dicitur, Facere quod alicui placet, & Accommodare ſe ad alicuius nutum & voluntatem. ſic Obſequium, eam facultatem, qua alicuius voluntati ſeruimus.*

Omne meum obſequium in illum fuit cũ multa ſeueritate. Att. 157. a

Obſequia in homines. de Leg. 164. b

Comprehendere multos amicitia, tueri obſequio. pro Cal. 40. a

Abuti obſequio alicuius ad omnes res. 152. b

Itaq; effeci omni obſequio, vt neutri illorum quiſquam eſſet me carior. At. 98. b

OBSERVANS, Obſeruantia, Obſeruo. *Si hæc ſatis peruulgata eſſent, indoctiores non dicerent, In honore habere, & tenere aliquem. Neq; Obſeruans & Obſeruantia id ſignificat, quod indoctum vulgus Monachorum, fratres videlicet, quos Obſeruantes, aut de Obſeruantia vocant, ſed obſeruans alicuius hominis dicitur is, qui colit & amat aliquem. Obſeruantia, honoris exhibitio. Sic Obſeruare, honorem exhibere.*

Obſeruantiſſimus *vero pro eo, quem maxime obſeruare*

nare aut cui obſeruantiam debemus, non extat apud Ciceronem, ſic enim nunquam ſcripſit, vt nũc vulgus, Domino meo obſeruantiſſimo, colendiſſimo, reuerendiſſimo: quæ barbara omnia ſunt: ſed, Quem obſeruare, colere, revereri maxime, & inprimis debeo.

Colere & obſeruare aliquem. Ep. 48. a

Qui me ſicut alterum parentem & obſeruat, & diligit. Ep. 65. a

Neq; hoc liberis noſtris interdicendum eſt, ne obſeruent tribules ſuos, ne diligant. pro Planc. 267. a

Aulus Fuſius obſeruantiſſimus ſtudioſiſſimuſq; noſtri. Ep. 203. a

Cognoui te mei ita cupidum, vt paucos æque amantes atque obſeruantes me habere exiſtimem. At. 262. a

Sext. Aufidius obſeruantia, qua me colit, accedit ad proximos. Ep. 199. b

Amicos obſeruantia, rem parſimonia retinere. pro Qu. 10. b

Mea tibi obſeruantia nunquam defuit. Ep. 64. b

OBSIGNO. Quanta in obſcuritate verſatur hoc verbum, loquantur, vel me tacite, ea quæ vulgus vſu triuit, vt rē quam obſigno notet, exprimeret. Hinc ſubſcribere, hinc Sigillũ ſuum appendere, Chirographum ſuum ſubſcribere, ſuum ſigillum addere, & ſimilia multa. Latini vero hoc verbo ſignificabant, impreſſione ſigni aut teſtari & confirmare aliquid, aut occludere.

Lex tabulas iudicum ſignis obſignari iubet. pro Fla. 150. b

Cum obſignes tabulas clientis tui, quibus id ſit ſcriptum, quo ille capiatur. de Or. 99. a

Decretum, quod obſignatum eſt ab ampliſſimis viris. At. 262. b

Decretum, quod ego obſignaui cũ multis ampliſſimis viris. Att. 264. a

Eius rei conditioniſq; tabellas obſignauerunt viri boni plures. pro Qu. 12. a

Obſignare tabellas ſignis amicorum. in Ver. 259. b

Quod tum codicem obſignaſſem. 106. b

Quæ cognoui egomet apud iſtum in ædibus, cum obſignandi cauſa veniſſem. in V. 86. a

Hæc eſt quæ à nobis prolata laudatio, obſignata erat creta illa Aſiatica, qua vtuntur omnes in publicis & priuatis literis. pro Flac. 154. a. &

Noſtra igitur laudatio conſignata creta eſt. Ibid.

Curij teſtamentum, Ciceronum ſignis obſignatum. At. 100. b

Occlu-

Digitized by Google

Occludere, & ſigno cauere ne effringatur: vt Epiſtolā obſignare quod vulgo Claudere dicitur.

Furacem ſeruum ſolum eſſe, cui domi nihil nec obſignatum ſit, nec occluſum. de Or. 181. a

Literas obſignandas publico ſigno curaui. in V. 232. b

Obſignata iam epiſtola ſuperiore, &c. At. 122. & 64. b

Obſignaram iam epiſtolam meā, quā te puto perlegiſſe. Att. 78. b

Admiratus ſum, vt vidi epiſtolam obſignatam, breuitatē eius. Att. 97. a

Quædam matrona viſa eſt in quiete obſignatam habere naturam, &c. nam inane obſignari nihil ſolere. de D. 138. a

Obſignare lagenas inanes. Ep. 266. b

OBSTRVO. *Quod magis in obſeruatione quam præceptione linguæ Latinæ ſtudium poſitum ſit, hoc verbum ſatis declarat. quis enim ex vulgaribus præceptoribus, niſi multum ſtudioſeque in bonis auctoribus verſatus, diceret, Obſtruere luminibus? ſic enim conſuetudine potius, quam ratione Latini ſunt locuti, quod Germanicolatine nunc vulgo dicitur, Capere alicui lumen, aut lucem, Proſpectum alicui capere, Latini vero hoc modo.*

Primo ſe luminibus eius obſtructurum eſſe minabatur. pro Dom. (236. a

Sic Catonis luminibus obſtruxit hæc poſteriorum quaſi exaggerata altius oratio. de Clar. 170. b

OBTESTOR. *Hoc verbo veteres quaſi ſupplices obſecrabāt & implorabant alicuius auxilium: quod, cum rarius nunc vulgus vtatur, peruulgandum eſſe cenſui.*

Veſtram fidem obteſtor, miſericordiam imploro. pro Mur. 144. b

Quem enim alium appellem? quem obteſter? quem implorem. pro Flac. 146. b

Iure igitur vos obteſtor, quos mihi & debere, & poſſe intelligo opitulari, Antequam. 193. a

OBTINEO, *pro teneo & habeo, vt prouinciam, inſulam, academiam, principatum, aut aliquam rem.*

Verres totam inſulam obtinebat: Cyclops Ætnam ſolam tenuiſſe dicitur. in V. 265. b

Obtinere Hiſpaniam interiorem (prouinciam) cum imperio. At. (12. b

Suam quiſq; domum obtinebat tum. in A. 169. b

Saluſtio Africam interiorem obtinente. in Sal. 275. a

Academiā Carneades & Clitomachus obtinebant. de Or. 88. b

Q. Horten-

Q. Hortenſius, qui hoc iudicio partes accuſatoris obtinet. pro Q.
Sol qui aſtrorum obtinet principatum. de N. 35.b *(1.b*
Obtinemus ipſius Cæſaris ſummã erga nos humanitatẽ. Ep. 57.a
Quorum alter apud me parentis grauitatem, alter filij ſuauitatem obtinebat. pro Syl. 170.a *(Dom. 230.b*
Calamitas mihi maledicti locum, aut criminis obtinebit. pro
Neceſſitudinem quæ eſt nobis cum publicanis, obtinere & conſeruare poſſumus. Qu. Fr. 297.a

OBTINGIT, *quod ſortibus contingit alicui. Vulgus dicit, Hoc mihi cecidit. Obuenit idem ſignificat.*
Cum tibi Aquaria prouincia ſorte obtigiſſet. in Vat. 31.a
Quod cuiq; obtigit, id quiſq; teneat. Off. 5.a
Quã mihi obtigiſſe dicis σπάρταν, nunquam deſeram. At. 20.a
Cum optatiſſimum nuncium accepiſſem, te mihi quæſtorem obtigiſſe. Ep. 29.b *(118.b*
Deinde ſi quid obtigerit, æquo animo paratoq; moriar. in Catil.
Cum ei obtigiſſet, vt bellum gereret cum rege Perſe. de D. 101.b
Talia cuiq; exta eſſe, qualis cuiq; obtigerit hoſtia. de Diui. 116.a

OBTVTVS, *videndi vis, & aciei oculorum actio, quam recentiores Viſum appellarunt: ſed Cicero Viſum. ſenſum videndi aut cernendi, vel obtutum vocauit.*
Quodam obtutu oculorum duo lucernæ lumina pro vno videri. de D. 133.b
Cum idem obtutus eſſet amborum oculorum. de N. 61.b
Qui vultum eius obtutumq; oculorum in cogitando probè noſſet. de Or. 144.a
Animus oculorum effugit obtutum. de V. 199.b
Oculorum obtutus. Off. 29.b
Oculorum coniectus. pro Plan. 263.a
Fortibus oculis ſpectare aliquem. At. 252.b
Obtutum in cauda maioris (vrſæ) figere dicas. de N. 47.a

OBVERSARI aliquid ante oculos, aut alicui, *vſitatum nunc non eſt, itaq; vſum ab optimis diſcamus.*
Sed mihi obuerſatur ante oculos Reip. dignitas. pro Seſt. 4.a
Reſp. obuerſatur ante oculos exterminatoris ſui. pro Do. 142.b
Obuerſentur ſpecies honeſtæ animo. Tuſ. 186.a
Nonne ipſa veritas & grauis & recta ratio mihi obuerſetur? Acad. 35.a

OCCVRRO. *Cum obuiam eo alicui, aut venio ad aliquem.*

aut aliquid, ſignificat, notum & peruulgatum non eſt: vt.
Scripſi ad eum, vt mihi Heracleam occurreret. Att.276.b
Cur non ante occurrit, ne in villa reſideret? pro Mil.111.a
Non quo me ad tempus occurſurũ putarem, ſed, &c. in A.114.b
Occurrens ad Lentulum. A.124.a

Hinc, Occurrere aliquem, aut aliquid alicui rei, *pro quo vulgus Anteuertere, Prauenire: ſed Vſu multum differunt, vt in differentiis oſtendemus.*

Sed ego occurram expectationi veſtræ iudices etiam, &c. p Clu.30.b
Bruti erit officium occurrere ei. Ep.153.a
Futura quoque niſi ante ſit occurſum, explores, ne ſe inſinuent. At.286.a
Chryſippus illi rationi ſic occurrit. de Fa.148.b
Varietas occurrit ſatietati. Or.214.b
Conſiliis Catilinæ occurri atq; obſtiti. in C.114.b
Huic loco ſic ſoletis occurrere. de N.73.b

OFFENDO. *Propria vis huius verbi vulgo non nota eſt, pro eo enim introduxerunt, Trudere ſe ad aliquid. Impingere ad aliquid. Latini vero ſic loqui ſunt ſoliti.*

Quis eſt tam Lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat? nuſquam incurrat? Ep.126.b
Is ex equo cecidit, & latus offendit vehementer. p Clu.54.b

Offenſio. *Corporum offenſiones ſine culpa accidere poſſunt, animorum non item. Tuſ.215.b*
Quæ ſi ſuſcipiamus, pedis offenſio nobis & ſternutamenta erunt obſeruanda. de D.126.a
In fragili corpore odioſa eſt omnis offenſio. de Sen.90.b

OFFERRE ſe alicui rei, aut ad aliquid, *quod Barbari proferunt per, Præſentare alicui ſuum officium, ſuam vitam, aut quod ſuum eſt ad aliquid.*

Cur mihi te offers? At.137.a
Qui obtulerunt hanc prædam Chryſogono. p S.R.36.a
Vltro ſe offerre alicui & proijcere ſe. p Cæl.41.b
Qui ſe pro ſalute veſtra obtulerint inuidiæ periculiſq; omnibus. in C.117.a
Huic quamobrem id vellet inimicus offerre, quod ipſe ſibi optare deberet? pro Clu.54.a
Vir fortis ſe acriter morti offerens. pro S.R.37.b
Sed tamen munere ſeruiti obtulit ſe ad ferramẽta proſpicienda (al. perſpicienda.) pro Syl.177.b

OFFI.

OFFICERE luminibus, *fere idem eſt, quod Obſtruere luminibus, hoc eſt, obſcurare lumen, quo minus illuſtret ædificia. idem enim vulgus quoq; per capere lumen dicit.*

Demoliri ædes, quarum altitudo officeret auſpiciis. Off. 65. a

Nec mentis quaſi luminibus officit altitudo fortunæ & gloriæ. pro Rab. Poſt. 129. b

Cuicunq; particula cœli officeretur, quamuis eſſet procul, mutata lumina putabat. de Or. 99. b

Sic apricanti, *aut* alicui Officere, *ſignificat id, quod vulgo dicitur: Stare aliquem in ſole, in lumine.*

Offecerat videlicet apricanti. Tuſ. 246. b

Vmbra terræ Soli officiens, noctem efficit. de Na. 35. b

OFFVNDERE tenebras, *pro obſcurare aliquid, ſæpe Cicero, qui Latine optime locutus eſt, vſurpauit: nūc maximas tenebras barbaries ei offundit.*

Si quid tenebrarum offudit exilium. Tuſ. 208. a

Quod in naufragio Reip. tenebris offuſis demerſo populo, &c. pro Dom. 241. a

Tu tuis (maioribus) vita, quam turpiter egiſti, magnas offudiſti tenebras. in Saluſt. 272. b

Hic error, & hæc indoctorum animis offuſa caligo eſt. Tuſ. 229. a

Philoſophia, quæ lucem eriperet, & quaſi noctem quandam rebus offunderet, de Nat. 3. a

Ergo vt illis aqua, ſic illis aer craſſus offunditur. Ac. 20. b

OMNES. Sæpe ſignificarunt Latini hoc nomine idem, quod voce Totus: quod nunc longa conſuetudine intermiſſum eſt.

Omne cœlum, totamq; cum vniuerſo mari terram mente complecti. de Fin. 88. a

Vnum ſi tibi perſuaſeris non hoc eſſe tui muneris, ſi quid rogatus fueris, vt facias, ſed totum tuum eſſe onus, perficies. Ep. 86. a

Totū palatiū erat ciuitate omni, cuncta Italia refertū. in P. 81. b

Tota mente atq; omni animo intueri aliquem. Or 117. a

In profundenda voce omne corpus intenditur. Tuſc. 187. a

Sanguis per venas in omne corpus diffunditur. de N. 45. a

OPACO. Vmbra tego, Vmbram facio, tritum ſatis non eſt.

Sol ita mouetur, vt terras modo his, modo illis partibus opacet. (de N. 35. a

Cum terras nox opacaſſet. de Nat. 45. a

Platanus ad opacandum aliquem locum patulis diffuſa ramis. de Or. 87. a

Opacus.

Digitized by Google

Opacus. *Vmbra tectus, coopertus: cui opponitur Apricus.*

Locus opacus) (Locus apricus. Part. 233. a

Locus opacus & frigidus in ſylua. de Or. 144. b

In viridi & opaca ripa inambulare. de Leg. 159. a

Opaca *nubes. in Arat.*

OPERÆ, *arum. Hoc nomine conductam multitudinem Latini appellabant, quæ aut efficiebant aliquid operis, aut vim alicui afferre volebant: quod nunc paucis notũ eſſe videtur.*

Quantum pauca opera & mercedes fabrorũ tulerũt. in V. 106. a

Vt ipſe ad operas mercenarias ſtatim protrahatur. in Ant 157. a

Publicis operis diſturbare domum aliquam. in Ant. 155. a

Nauem tibi operis publicis eſſe ædificatam. in V. 245. a

Operas ſuas Clodius confirmat, manus ad Quirinalia paratur. Q. Fr. 308. b

Plancius in operas plurimos patris autoritate & gratia miſit. pro Plan. 268. b

Erat mihi contentio cum operis conductis. pro Seſt. 11. a

Is venditabat ſe operis, atq; ab iis ſe ereptum, ne de ambitu cauſam diceret, prædicabat: ab iiſdemq; ſe, inuito etiam Senatu prouinciam ſperare dicebat. pro Seſt. 6. b

Operæ Clodianæ pontes occupauerunt. At. 6. b

Qui erant mecum, facile operas aditu prohibuerunt. Att. 65. a

OPORTVNITAS. *Multos iam fugit, oportunitatis vocabulo idem veteres ſæpe ſignificaſſe, quod commoditatis, aut Vtilitatis.*

Amicitia plurimas oportunitates habet. de Am. 99. b

Cum ad cæteras ſummas vtilitates hæc quoque oportunitas adiungatur. pro Pom. 13. b

Conſidera, quæ ſit vtilitas, quæq; oportunitas in homine membrorum. de N. 19. b. & 37. a. b

Natura prouida vtilitatum oportunitatumq; omniũ. At. 120. a

Enumerari non poſſunt fluminum oportunitates. de N. 52

Omitto oportunitates habilitateſq; reliqui corporis. de Le. 161. b

Itaq; hac oportunitate annuli vſus, reginæ ſtuprum intulit. Off. 59. b

Sic Oportunum *pro commodo.*

Cæteræ res quæ expetuntur, oportunæ ſunt ſingulæ rebus fere ſingulis, diuitiæ vt vtare, opes, vt colare. de Am. 100. a

OPTIME. *Cic. ſæpe eo verbo ſolo, ſine adiunctione aliorum, ſignificat,*

ſignificat, quod pluribus explicaremus: Bene ſe habet, optime: aut, Bene dicis, Optimè facis.

Non me quidem, inquit, ſed ſapientem dico ſcire, optime, nempe iſta ſcire, quæ ſunt in tua diſciplina. Acad.29.a

Homo ingenioſus & peracutus optime inquit, nempe ſcriptum ita eſt. in Ver.134.a

Optime vero inquã: etenim & ipſe Cotta ſic diſputat. de D.81.b

Tribuni nobis ſunt amici, conſules ſe optimè oſtendunt, prætores habemus amiciſſimos. Ep.57. Qu.Fr.305.a

OPVS, eris. Peruulgatum nunc minime eſt, ſignificari hoc nomine id quod arte aliqua inſigni effectum eſt.

Hæc omnia antiquo opere & ſummo artificio facta. in Ver.210.b

Quare iſte non opere delectatur, ſed pondere. in Ver.229.a

Hydria præclaro opere, grandi pondere. in Ver. 206. b

Galea calata opere Corinthio. in Ver.223.a

Exornare ſepulchrum opere tectorio. de Leg.183.a

Stragulum magnificis operibus pictum. Tuſ.240.a

Erit igitur extructa moles opere magnifico, inciſæq; literæ. in A. 264.a

ORBIS. Orbem ſaltatorium Cicero appellat, quem Barbari Rotundam choream.

Cum illum ſuum ſaltatorium verſaret orbem. in Piſ. 84.a

ORDINE, aut ex ordine aliquid facere, *idem valet: quod facere id, quod & quomodo aliquid debet. Extra ordinem aliquid fieri, quod aut quemadmodum non decet, fieri aliquid.*

Domeſtica ordine adminiſtrantur. At.161.a

Recte, ordine, è Rep. facere aliquid. in Ver.192.a

Recte atq; ordine aliquid factum eſſe. pro Qu.4.b

Vt quiſq; ætate antecedebat, ita ſententiam dicebat ex ordine. in V.233.a

Quam tu mihi ex ordine de legis ſcripto recita populi Rom. auctionem. contra Rul.75.b

Collocare aliquid ex ordine. ad Her.22.a

Item putamus oportere ex ordine hos locos habere. ad Her. 25.b

Aliquẽ recte atq; ordine exq; Rep. feciſſe & facere. in A.191.a

Literas Bruti recte & ordine ſcriptas videri. in A. 201.a

Plurima bella Cn. Pompeio extra ordinem ſunt commiſſa. pro Dom. 216.b

Negat oportere quicquam vni extra ordinem decerni. Ibid.
Cum prouinciam extra ordinem decernebant. de Pro. 73. a
Iudicem pecuniam ab reo clam atq; extra ordinem accepiſſe. pro Clu. 35. b

ORTVS. *Nomen hoc, quo Latini ſignabant originem & initium alicuius, ita nunc temporibus obſcuratum eſt, vt ſublatum de eorum lingua putetur, vt itaque è tenebris reuocetur, à Cicerone vſum diſcamus.*

Nō ſolum nobis nati ſumus: ſed ortus noſtri partem patria vendicat, partem parentes, partem amici. Off. 5. a
Cato ortu Tuſculanus fuit, ciuitate Romanus. de L. 170. a
Simulacrum Solis ortum curiamq; conſpiciens. in C. 115. a
Quæ ortum habere gigniq; diximus. de Vn. 195. b
Quod ſemper eſt, neq; vllum habet ortum. Ibid.
Mundum nullo ortu fuiſſe generatum. Ibid.
Sol ab ortu ad occaſum commeans. de N. 55. b
Signorum ortus & obitus definitum quendam ordinem ſeruāt. de In. 54. a
Syderum ortus obituſq; cognoſcere. de D. 107. b
Ortus occaſuſq; ſyderum non fieri eodem tempore apud omnes. de D. 127. b

OS *pro impudentia aut temeritate, in ore nunc paucis eſt, pro eo vulgus nunc, Faciem dicit, aut Oculos.*

Video, P. C. in me omnium veſtra ora atq; oculos eſſe conuerſos. in C. 118. a
Mihi videtur ore duriſſimo eſſe, qui præſente Roſcio geſtum agere conetur. pro Q. 14. a
Os ſuum alicui tradere. pro S. R. 41. b
Præbere os alicui ad male audiendum. At. 17. a
Tu, cuius mihi os ante oculos ſolet verſari. Att. 91. b
Sic etiam conſpectum ſignificans. Ora iudicum aſpicere, & os ſuum populo oſtendere. in V. 76. b

OTIVM. *Latini ſæpe ſignificabāt hoc nomine tempus, quo aut bellum non erat, aut etiam quo externarum rerum curis vacabant literiſq; operam dabant.*

Ergo tunc cum bello fugitiuorum tota Italia arderet, Cn. Norbanus ſummo in otio fuit. in V. 237. a
Si antea auditum erit, otium eſſe in Syria. Ep. 28. b

Tempus *ſtudiorum, vacuum aliis curis.*

Honeſta ſtudia per otiū cōcelebrata ab optimis viris. de In. 42. b

Philoſo-

Philoſophi in angulis otium conſumunt. Or.89.b

Græci non ſolum ingenio & doctrina, ſed etiam otio ſtudioq; abundantes. de Or.85.b

Iſtam oſcitantem & dormitantem ſapientiam Scæuolarum & cæterorum beatorum otio concedamus. de Or.21.b

Nam quid ego dicam de ſtudiis cognoſcendi ſemper aliquid atq; diſcendi? in quibus remoti ab oculis populi omne otium tempuſq; contriuimus. de Am.115.b

Otioſus in vtraq; ſignificatione.

Quidam enim non modo armatis: ſed interdum etiam otioſis minabantur. in A.133.b

Quo in ſtudio hominum ingenioſiſſimorum otioſiſſimorumq; totas ætates videmus eſſe contritas. Or.103.b

Otioſi dies *dicuntur ii quibus populus otiatur: quos Feſtos vocamus.*

Idq; perficiam his ſupplicationum otioſis diebus. Qu.Fr.317.a

P.

PAR. *Similitudo proprie hoc nomine notatur: ſed quidam modi ſunt loquendi non ita vſitati noſtris, vt veteribus, præſertim cum conſequuntur voces Ac, Atque, & Cum: quos vt diſcamus, exempla ſubiiciam.*

Neq; mihi par ratio cum Lucilio eſt, ac tecum fuit. de N.60.a

Si par in nobis atq; in illo ſcientia fuiſſet. de In.62.b

Omnia fuiſſe in Themiſtocle paria & Coriolano. de Cla.168.

Quædam ſunt mihi paria cum illo, quædã ſuperiora. de Cl.184.b

Libertate eſſe parem cũ cæteris, principem dignitate. in A.139.a

Mihi omnia paria cum illo ſunt. pro Lig.141.a

Sic Pariter atque, *pro Æque atque*, & pariter, *pro æque aut pari modo.*

Qui domi tuæ videt pariter accuſatorum atq; indicum conſociatos greges. Parad.124.a

Nam & lætamur amicorum lætitia æque ac noſtra & pariter dolemus angoribus. de Fin.63.a

Sed ea non pariter omnes egemus. Off.39.a

Vt noſtra in amicos beneuolentia, illorum erga nos beneuolentiæ pariter æquabiliterq; reſpondeat. Am.106.

Pariter cum, *pro Vna cum.*

Vt ille qui hæc non vidit, & vixiſſe cum Repub. pariter, & cum illa ſimul extinctus eſſe videatur. de Or.143.b

Pariter cum vita ſenſus amittitur. Tuſ.153.a
Tua laus pariter cum Repub. cecidit. Off.42.b
Animus voluptatem pariter cum corpore percipit. Tuſ.174.a
Studia doctrinæ quæ pariter cum ætate creſcunt. de Sen.87.b
Reſp. me ſecum pariter reportauit. Poſtquam.112.a
PARS. Varium vſum habet hoc nomen in lingua Latina: modi vero qui ignorantur plurimi ſunt: vt, Magna ex parte, maiore, maxima ex parte: & magna parte. (de In.78.a
His locis plerunque omnibus, aut maiore parte ſemper poterit vti.
Aut omnino, aut magna ex parte liberatus. Tuſc.147.a
Tibi nos, vt antea magna ex parte, ſic nunc penitus totoſque tradidimus. Tuſcul.229.a
Si magna parte quidem ad verum ipſum accedant. Acad.10.b
Si ex omni parte eiuſdem modi ſint. Acad.11.a
Ex maxima parte ea, quæ es adeptus, fortunæ temporibuſque tribuuntur. Ep.146.a
Ex maiore parte pleraſque res nominari. Tuſ.232.b
Si multo maiore & grauiore ex parte bona præpedent. Tuſ.245.a
Cuius mors te aliqua ex parte releuauit. pro Flac.154.a
Quod ab iis vere quadam ex parte, non totum dicitur. Or.214.a
Sic Magnam partem, *crebrum eſt apud bonos auctores pro magna parte, aut Magna ex parte.*
Magnam partem ex iambis noſtra conſtat oratio. Or.215.b
Stoici magnam partem in his (perturbationibus) partiendis & definiendis occupati ſunt. Tuſ.211.a
Nam mulieres filijque parui, &c. itineribus neceſſariis aut magnam partem tectis ac tenebris continebantur. Poſt.199.b
Etſi abfui magnam partem conſulatus tui. Ep.47.b
Amabo te, cura hoc: ſoles libenter, vt ego, maiorem partem nihil curare. Ep.199.b
Cum magnam partem noctis vigilaſſes. de D.93.a
In hac officina maiorem partem diei ſedere ſolebat. in V.212.b
Remis magnam partem ſcilicet nauigaui. At.225.a
Nullam partem noctis requieſcere. pro S R.35.a
In partem aliquam, *Late quoque patet: ſed exempla vſum oſtendent.*
Hoc tua nullam in partem multum intereſt. 202.a
Moueor his rebus omnibus, ſed in eam partem, vt ſalui ſint nobiſcum omnes. in C.118.a

Magna

Magna vis eſt in fortuna in vtramq; partem, vel ad ſecundas res, vel aduerſas. Off. 36. b

Durum hoc fortaſſe videatur, neq; ego vllam in partem diſputo. in V. 257 a

In eam partem potius peccant, qua cautior eſt. pro S. R. 27. a

In hanc partem errare malo, vt faciam, &c. E. 221. a

In hanc partem tutum erit tibi gratificari. id eſt, in Appium. Ep. 115. b. Calij.

Accipere aliquid in optimam partem. At. 156. a

Qua profecto in optimam partem accipies. E. 168. a

Id ego in eam partem accepi hac oppida, &c. At. 117. b

Mitiorem in partem interpretare re. pro Mur. 139. b

Alter multos plane in omnes partes fefellit. pro Seſt. 7. a

Pracepta, quibus in omnes partes vſus vita confirmari poſſit. Offic. 2. b

Cum ſuſpicarer multum intereſſe rei familiaris tua, te quam primum venire, atq; in omnes partes valere. E. 55. a

PARTES ALICVIVS *dicuntur quoq; diſtributa officia, hoc eſt, quod vulgus vices appellat.*

Suſcipere officia & partes pro dignitate alicuius. Ep. 44. a

Si erit bellum vt video fore, partes mea non deſiderabũtur. At. 117. a

Ac maxima partes iſtius officij ſunt pueri Ciceronis. de Or. 111. a

De mea beneuolentia erga te, etſi potes ex eodem Phania cognoſcere, tamen videntur etiam aliqua partes mea. Ep. 30. b

Sed certa ha partes fuerunt tua de illuſtranda oratione vt diceres. de Or. 156. a

Sed cur impedimus Antoniũ? cuius audio eſſe partes, de Or. 111. a

Sed tranſactis iam meis partibus ad Antonium audiendum veniſtis. de Or. 110. a

Iudicabam duriores partes mihi impoſitas eſſe ab offenſione noſtra. At. 162. a

Na multo veſtra maiores grauioreſq; partes ſunt ad cogitãdum, quam ad dicendum mea. pro Fon. 278. b

Q. Hortẽſius, qui hoc iudicio partes accuſatoris obtinet. p Q. 1. b

Sic Partes, *in actionibus aut ſermonibus perſona dicuntur, qua loquuntur.*

Cum te ex fratre meo, ne tum quidem cum tibi prope eſſet eas agere partes, inimicum mihi fuiſſe cognouiſſem. Ep. 41. a

Nobis à natura conſtantia, moderationis temperantiæ partes datæ ſunt. Off.20.a

Tibi dedi partes Antiochianas, mihi ſumpſi Philonis. Ep.130.a

Ego has partes lenitatis & miſericordiæ, quas me natura ipſa docuit, ſemper egi libenter: illam vero grauitatis ſeueritatiſq; perſonam non appetiui, ſed à repub. mihi impoſitam ſuſtinui. pro Mur.125.a

Niſi hanc perſonam & has partes poſſem ſuſtinere. de Ar. 258.a

De me autem ſuſcipe pauliſper partes meas, & cum te eſſe finge, qui ego ſum. E.44.a

Quis vnquam Græcus comœdiam ſcripſit, in qua ſeruus primarum partium non Lydus eſſet? pro Flac.160.a

An meæ partes in ea cauſa non præcipue fuerunt? p Dom.215.a

Munus hoc meum non eſt, cum meæ partes ſunt hoſpitum recipiendorum, id libenter facio in V.89.a

Et ſuſcipere partes ſuas. At.103.& 104.a

Quid de auguribus loquar? tuæ partes ſunt tuum, inquam auſpiciorum patrocinium debet eſſe. de D.101.b

Cum tuas partes ſuſcipio, cur tuum onus ſuſtineo? in V.218.b

Suſcipere officia, & partes pro aliquo. Ep.40.a

Vt in actoribus Græcis fieri videmus, ſæpe illum qui eſt ſecundarum aut tertiarum partium, cum poſſit aliquanto clarius dicere, quam ipſe primarum, multum ſummittere, vt ille princeps quam maxime excellat. in V.62.a

PARS, eleganter omittitur, cum primas, ſecundas, aut numerus additur.

Huic (actioni) primas dediſſe, Demoſthenes dicitur, huic ſecundas, huic tertias. de Or.162.b

Demoſthenes tribuit & primas & ſecundas & tertias actioni. Or.202.b

Pericles cui primæ ſine controuerſia deferebantur. Orat.199.a

Etſi vtriq; primas, priores tamen deferunt Lælio. de Clar.172.a

Velleius, ad quem tum Epicurei primas ex noſtris hominibus deferebant. de Nat.5.a

Primas in cauſis agebat Hortenſius. de Cl.193.b

Hortenſius facile primas tenebat. de Clar.196.a

Ex his illi duo facile primas tulerunt. de Cla.182.a

PRO mea parte, aut pro aliqua parte aliquid facere, *ſignificat Quantum meæ partes, aut res aliqua permittit, efficere.*

efficere. Quantum alicui videatur. Quantum poteſt.

Omnia iſta perinde vt cuiq; data ſunt, pro rara parte, aut longa aut breuia dicuntur. Tuſ.168. b

In his artibus pro mea parte verſor, quarum ille princeps fuit. in V.219. a

Quibus (querelis) aliquid opis fortaſſe ego pro mea, tu pro tua, pro ſua quiſq; parte ferre potuiſſet. Ep.252. b

Ac debeo pro ciuili parte remp. velle ſaluam. Ep. 180. a

Pro illa tenui infirmaq; parte nobilitatem defendi. p S.R. 41. a

Omnes qui adſunt, pro ſua parte atq; auctoritate defendunt. pro Syl.167. b

PAX. Pace alicuius aliquid dicere. Latinis proprius modus loquendi: pro quo multi nunc dicunt: Non ægre feres quod dicam. Quod etiam alio modo protulerunt: vt, Accipies in bonam partem.

Pace mihi liceat cæleſtes dicere veſtra, &c. de N. 17. a

Cuius ego iudicium (pace tua dixerim) longe antepono tuo. Tuſ. 230. b. & de Leg. 190. a

Tu vix vllam cæteris orationibus (pace magiſtri dixerim) laudem reliquiſti. de Or. 91. a

Pace noſtri dixerim. de Fat. 141.

Peccauit igitur (pace vel Quirini vel Romuli dixerim) Off. 60. b. Sic.

Bona tua venia dixerim. de Leg. 191. a

Pace tua patria dixerim (metuo enim ne ſcelerate dicam in te, quod pro Milone dicam pie) pro Mil. 121. b

PECCO. Peccare aliquid, non vſitatum eſt nunc multis: ſed cum his tantum vocibus aut ſimilibus iungas oportet, aliquid, quid, multum, nihil.

Si quid in te peccaui, ac potius quoniam peccaui ignoſce: in me enim ipſum peccaui vehementius. At. 46. a

Xenophon eadem fere peccat. de N. 28. b

Non multa peccas, inquit ille fortiſſimo viro ſenior magiſter (Phœnix Achilli) ſed ſi peccas, te regere poſſum. At ego te veriſſime dixerim peccare nihil. pro Mur. 138. b

PEIVS ODISSE. Locutio Latinis propria, quã multi proferunt pro Magis, aut Plus.

Quo neminem peius odi. in A. 233. a

Odero multo peius hũc, quam illum ipſum Clodium. Ep. F. 96. a

PENDERE. Propria vis nota: ſed coniungi etiam ablatiuo.

tam ſine, quam cum præpoſitione, vulgatum non eſt, non ſolum dicitur pendere ex aliqua re, ſed etiam aliqua re: vt.

Promiſſis iis quæ oſtendis, non valde pendeo. Qu. Fr. 325. b

Salus noſtra quæ ſpe exigua extremaq; pendet. pro Mur. 156. b

Suſpenſus & incertus obſcura ſpe & cœca expectatione pendeo. contra Rul. 79. a

An ignoratis, cætera illa magnifica populi Ro. vectigalia perleui ſæpe memento fortunæ, inclinatione temporis pendere? (al. perire?) con. Rul. 82. a

Ego quidem vehementer animi pendeo. Ep. 114. b

Pendeo animi expectatione Corfinienſi. At. 112. a. & Tuſ. 216. b

Animi pendeo de te, & de me. At. 25. b

Si expectando & deſiderando pendemus animis, cruciamur, angimur. Tuſ. 169. a

Ne diutius pendeas, palmam tulit. At. 72. b

Ex quo verbo lege Apuleia, tota illa cauſa pendebat. de Or. 118. b

Non in tabellis paucorum iudicum, ſed in tabellis omnium iudicum famam, noſtram fortunam pendere. I. P. 101. a

Cui omnis ſpes & ratio & cogitatio pẽdet ex fortuna. Par. 118. a

PER. Late patet vſus huius præpoſitionis. Sed modos tantum eos notabimus, quos peruulgatos ſatis non putamus. Et primum cum permiſſionem ſignificat: vt, Per valetudinem non poſſe: id eſt, valetudine non permittente: aut propter valetudinem.

Hoc neq; per naturam fas eſt, neq; per leges licet. pro Mil. 110. b

Si mihi non licet per aliquos ita gloriari. de Pro. 78. a

Omnes cõſulares, qui per valetudinem exequi fugam illam non poſſunt. in A. 172. a

Nunc per auſpicia longam moram video. At. 276. b. At. 23. b. E. 110. Tuſ. 219. a. pro Dom. 223. b

Factus es enim ei filius contra fas, cuius per ætatem pater eſſe potuiſti. pro Dom. 220. b

Ille tibi loco filij per ætatem eſſe poteſt. Ibid.

PER, cum medium aut inſtrumentum notat late patet.

Illam copiam cum per riſum ac per iocum contemnent. contra Rul. 85. a

Honores ad quos per ludos & negligentiã perueniſtis. in V. 273. a

Tranquilla repub. ſine me ipſo, ſed per me tamen perfruantur. pro Mil. 120. a

Pax

Digitized by Google

Pax denique per eum per liberos cum ciuibus confirmata eſt. in A.153.a

Exturbare aliquem, qui & per ſe, & per ſuos, & vero etiam per alienos defendatur. pro Mur.135.a

Cum meam domum refertam viris bonis per amicos ſuos complerent, pro Dom.224.b (66.b

Nihil intereſt, vtrum per procuratorem agas, an per teipſum.

Recede de medio per alium tranſigam. pro S.R. 27.a

Per binos tabellarios miſi Romam literas. At.86.b

Tu autem ſæpe dare poteris tabellariis publicanorum per magiſtros ſcripturæ, & portus, & noſtrorum diœceſium. At. 76.a

Homo per ſe cognitus, nulla commendatione maiorum. in C. 103.a

Hoc quid ſit, per ſeipſum non facile interpretor, ſed ex eo quod ſequitur, ſuſpicor. de Ar.253.b

Virtus ſplendet ipſa per ſeſe ſemper, nec alienis vnquam ſordibus obſoleſcit. pro Seſt.16. b

Ignis per ſeipſum ac ſua ſponte mouetur. de N.32.a

Tu qui rationem dicendi per teipſum, vſum autem per nos percipere voluiſti. de Or.109. b

Per, *tempus quoq; ſignat, vt:*

Duo fratres per idem tempus diſſimiles inter ſe. de Cl.191.b

Tenuiſti prouinciam per decem annos, non tibi à Senatu, ſed à teipſo per vim & factionem datos. Att.108.a

Hunc per annos decem aluimus contra nos. Att.104.b

Per tot annos repub. diuexata. Ep.145.a

Conſecuti ſunt dies comitiales, per quos Senatus haberi non poterat. Qu.Fr.307.b

Per iſta tempora iidem fuerunt. pro S.R.31.a

Per illam vim atque victoriam L. Syllæ, id eſt, eo tempore. pro (Clu.22.b

Ludi decem per dies facti. in C.115.a

Vtiq; eius rei cauſa per dies comitiales Senatũ haberẽt. Ep.117.b

Tamen te penitus rogo, ne te via per hyemem niſi bene firmum, committas Ep.259.a

Neq; tamen dubito, quin per eos dies matutina tempora lectiunculis conſumpſeris. Ep. 259. b

Binæ venationes per dies quinq; magnificæ. E.59.a

PERAGRO. *Neq; propria vis, neq; trãslata huius verbi in vulgus nota eſt, ſignificat enim iter faciendo omnia loca luſtrare.*

Digitized by Google

Plato Ægyptum peragrauit. de Fin. 145. a
Agros & nemora peragrare. de Ar. 249. a
Cum quidam omnes prouincias ſe peragraſſe gloriaretur. de Or. 132. b
Arabes autem, & Phryges, & Cilices, campos & montes hyeme & æſtate peragrantes. de Diuin. 100. a
Ægyptum peragrare, luſtrare, pedibus obire. de Fin. 145. a
Et ob eam cauſam vrbe relicta rura peragrantes ſæpe ſoli ſumus. Off. 52. b
Eloquentia omnes peragrauit inſulas: & peregrinata tota Aſia eſt de Clar. 169. a
Poſſum omnes latebras ſuſpicionum peragrare dicendo. p Coe. (48. b
Oratorem dicendo peragrare per animos hominum, ſenſus, menteſq́; pertractare. de Or. 104. a
Maria pedibus peragrare, claſſibus montes. Or. 88. a
Fama de interitu Clodij fines imperij Rom. iam peragrauit. pro Mil. 420. b
Cn. Pompeij res geſtæ omnes gentes cum clariſſima victoria terra mariq́; peragrarunt. p Cor. 57. b
PERCELLO. Huius verbi niſi præteritum Perculi & perculſus apud Cic. eſt, ſignificat autem perturbare, affligere, deijcere.
Hac te vox non perculit? non perturbauit? I. V. 177.
Quæ quamuis etiam mediocrium delictorum conſcientiam perculiſſent. pro Mil. 113. b
Ne adoleſcentiam plenam ſpei maximæ perculiſſe atq; afflixiſſe videamini. pro Cœl. 54. b
Iiſdem machinis ſperant me reſtitutum poſſe labefactari, quibus antea ſtantem perculerunt. pro Do. 218. b
Mars communis, qui ſæpe ſpoliantem iam & exultantem euertit & perculit ab abiecto. pro Mil. 112. a
Quos amiſimus ciues, eos Martis vis perculit, non ira victoriæ. pro Mar. 133. b
PERCREBRESCO. Verbum hoc nondum ſatis percrebuit: paucis enim in ore eſt.
Res percrebuit, in ore atq; ſermone omnium cœpit eſſe. I. V. 120. a
Cum hoc percrebreſcit, plurimos noſtros amicos inueniri. At. 1. a
Cum illius nefarij gladiatoris voces percrebuiſſent, quas, &c. p Mur. 126. a

Quod

Quod cum percrebuiſſet, Pythias quidam. Off.63.b
Fama ipſa, quæ de tua volũtate percrebuit, magnam es laudem conſecutus. Ep.149.a (in V.215.b
Cum hac fama de cupiditate noſtrorum hominum percrebuit.
Opinio apud exteras nationes omnium ſermone percrebuit. in V. 66.b

PERCVTIO. *Neq; hoc verbo vulgus vtitur, vt Latini ſunt vſi, putant enim plerique idem valere quod Verbero: ſed vſu differt: non enim dicimus, gladio, ſecuri lapidibus aliquem verberare, ſed percutere. Verbero enim virgis, aut fuſtibus. Percutio inſtrumentis fit, quibus vulnera grauiora infliguntur, aut occiduntur homines.*
Rabocentum beſſicæ gentis principem ſecuri percuſſiſti. in P.97.b
Deinde gladio percuſſus eſt ab vno de illis. p Mil. 114.a
A quibus ille ſe lapidibus appetitum & percuſſum eſſe dixit. pro Dom. 215.b
M. Æmilium lapide percuſſum eſſe conſtat. Or. 126.b
Non quæro quis percuſſerit, cuius manu ſit percuſſus non laboro. pro S.R.34.b
Hunc igitur Iupiter fulmine non percuſſit. de N.77.a
Turres de cœlo eſſe percuſſas. in C.115.a
Translate *Is cum ad me Laodiceam veniſſet, repente percuſſus eſt atrociſſimis literis. E.142.*
Qui vos mortuus inani cogitatione percuſſit. pro Mil. 117.a
Quodcunq; noſtros animos probabilitate percuſſit. Tuſc. 324.b

PERDVCO, *pro Adduco aliquem ad aliquid, tritum non eſt.*
Aiacem quidem ira ad furorem mortemq; perduxit. Tuſ.210.a
Octauius veteranos perduxit ad ſuam ſententiam. At. 257.a
Perducere aliquem ad ſuas cõditiones iniquis rationib. p Q.4.b
Expoſitis ſuis difficultatibus hominem ad HS. LXXX. perducit, eamq; ei pecuniam numerat. I.V.123.a
Scaptius rogat, vt eos ad talenta ducenta perducat. At.83.a
Perducere ad, *aut* vſque ad, *quod vulgus nunc dicit per Extendere.*
Is ad centeſimum annum vitam perduxit. de Sen.89.b
Ita vſq; ad aſſum vitulinum opera perducitur. E.138.b

PERFVGIVM. *Vſitatius eſt Ciceroni hoc nomen quam Refugium: noſtris contra. Itaque ſic ab eo eius vſum licet diſcamus.*

Digitized by Google

Spero hunc locum eius fortunæ miſeræ atque iactatæ portum & perfugium futurum. pro Clu. 19. a

Tota domus, quæ ſpectat in nos ſolos, neque aliud poteſt habere perfugium. Off. 12. a

Vt nullum ſit extremis Reipub. temporibus perfugium & præſidium ſalutis. pro Rab. 91. a

Munite communem arcem bonorum, obſtruite perfugia improborum. pro Syl. 182. a

Hæc ſtudia rebus aduerſis perfugium ac ſolatium præbent. pro Arch. 183. b

Domus commune perfugium. in C. 118. a

Somnus eſt perfugium omnium laborum ac ſolicitudinum. de D. 139. a

A portu & perfugio excludere aliquem. E. 71. b

Poſtremo illo deſperatiſſimo perfugio vti poſſet. in Ver. 129. a

Senectuti vero celebrandæ & ornandæ quod honeſtius poteſt eſſe perfugium quam iuris interpretatio? de Or. 101. b

Vnum perfugium, vna ſpes reliqua eſt. pro S.R. 43. b

Portum potius paratum nobis & perfugiũ putemus. Tuſ. 274. b

PERFVNDO. *Quoniam nos rarius transferimus hoc verbũ ad ea, quæ rebus quaſi aqua perfunduntur, Cicerone auctore, quemadmodum fieri debet, diſcamus.*

Multitudo audiens ducitur oratione, & quaſi voluptate quadam perfunditur. de Clar. Or. 181. b

Quæ ſunt omnes vnius generis ad perfundendum animum tanquam illiquefactæ voluptates. Tuſ. 213. a

Perfundere aliquem voluptate. de N. 23. b

Phalereus ſuauis fuit, ſed ſuauitate ea qua perfunderet animos, non qua perfringeret. de Cl. 168. a

Dij immortales, qui me horror perfudit. At. 122. b

Interim mihi videris, Eruci, vna mercede duas res aſſequi velle: nos iudicio perfundere, accuſare autem eos à quibus mercedem accepiſti. pro S.R. 31. b

PERFVNGOR. *Fero aut perfero aliquid, idem quod defungor, tritum nunc non eſt.*

Nam dum ſumus in his incluſi cõpagibus corporis, munere quodam neceſſitatis & graui opere perfungimur. de Sen. 93. a

Mihi iam optanda mors eſt perfuncto rebus iis, quas adeptus ſum, quaſque geſſi. in Ant. 183

Aetas noſtra perfuncta rebus ampliſſimis. de Clar. 166. b

Senect.

Senex perfunctus honoribus & reip. muneribus. de Or. 101. b
Qui eadem pericula, quibus nos perfuncti ſumus, ingrediuntur. ꝓ Mar. 124. b
Cum & honoribus ampliſſimis, & laboribus maximis perfuncti eſſemus. Ep. 9. a
Reminiſcere illam omnibus bonis perfunctam eſſe. E. 58. b
Reſpub. perfuncta eſt hoc miſero fataliq; bello. ꝓ Mur. 136. a
Ab Hercule iam perfuncto laborib. ſacra didiciſſe. ꝓ Do. 240. a
Cæteris vero nulla perfunctis propria moleſtia, &c. Epiſt. 68. a
Aut quod ſe perfunctos iam eſſe arbitrantur, cum de reo iudicarunt. ꝓ Cl. 41. b (Dom. 222. b
Equidem iam perfunctus ſum: expleui animos inuidorum. pro
Vt mihi tã multa pro ſe perpeſſo atq; perfuncto cõcederet. Ep. 11. b
Et dignitatem perfuncturus (al. perfructurus) es. At. 280. a
PERHORRESCO. Quid ſignificet hoc verbum & exprimat, facile exempla declarabunt: ſed non vulgatum eſt.
Nemo bonus, nemo denique ciuis eſt, qui vos non oculis fugiat, auribus reſpuat, animo aſpernetur, recordatione denique ipſa conſulatus veſtri perhorreſcat. ꝓ Seſt. 21. a. in P. 80. a
Tu illius diei memoriam non perhorreſcis? in A. 253. a
Tu imagines ipſas non perhorreſcis. de Or. 129. b
Tum lamentationem matrumfamilias, tum fugam virginum ac puerorum perhorreſco. in C. 120. b
Hanc tantam religionem non perhorreſcis? I. V. 218. a
Quorum frequentiam & conſeſſum non modo Quintius, qui de capite decernit: ſed quiuis qui extra periculum ſit, perhorreſcat. ꝓ Quint. 13. a
Etſi hoc quidem eſt in vitio diſſolutionẽ naturæ tam valde perhorreſcere. de Fin. 131. b
Non ſolum commoueor animo, ſed etiam toto corpore perhorreſco. in V. 61. a
Sed quid eſt tandem quod perhorreſcas? At. 212. b
PERICLITOR. Periculum facere aut ſubire rei alicuius: ſed vulgus ſæpius idem per Experior ſignificat, quam Periclitor.
Homines in præliis belli fortunam tentare ac periclitari ſolent. in V. 262. b
Non eſt ſæpius in vno homine ſalus periclitanda reip. in C. 199. a
Omnia circumſpexit Quintius, omnia periclitatus eſt. ꝓ Q. 18. a
Periclitari omnium iura, ſi ſimilitudines accipiantur, id eſt, periculum

periculum ſubire. de In. 81.a

Subeũdus vſus omnium, periclitandæ vires ingenij, & illa commentatio incluſa in veritatis lucem proferenda. de Or. 97. b

Mihi non eſt difficile periclitari, &c. de Orat. 156. a

Babylonij CCCCLXX. millia annorum in periclitandis experiundisq; pueris, quicunq; nati eſſent, poſuerunt. de D. 128. b

Itaq; potius periclitari volui, ſi poſſem mea præſentia exercitum facere meliorem, quam nimis cautus videri. Ep. 154. a

Vt vtamur quaſi equis temperatis, ſic amicitiis aliqua ex parte periclitatis amicorum. de Am. 108. a

Periclitemur (ſi placet) in iis quidem exemplis in quibus, &c. Off. 66. a

PERICVLVM. *Quidam modi loquendi proprij Latinorum ſunt, quos vulgus rarius vſurpat, vt periculũ eſſe, ne, &c. pro quo magis in ore habent, Metuendum eſt, Timendum eſt ne.*

Quæ qui recordetur, haud ſane periculum eſt, ne, &c. Tuſ. 251. a

Ne mouear, &c. periculum non eſt. Tuſ. 163. a

Nullum periculum eſt, ne quid tu, &c. de Or. 105. b

Summum erat periculum, ne ſi nihil impetrarent, à ſenatu alienarentur. Att. 15. b

Suo aut alicuius periculo aliquid facere, *dixerunt ij, qui puriſſime ſunt loquuti, qui vero ab ijs diſcedunt, aliter loquuntur: vt,* Suo damno, Suo ſumptu, Alicuius damno aliquid facere. *Latini vero ſic ſunt loquuti:*

Sumptu periculoque ſuo armatam nauem aliquo mittere. in V. 246. a

Periculo ſuo verſari in aliqua re. in V. 148. a

Quid tu meo periculo gurges patrimonij helluabare? p Seſt. 25. a

Brutus ſcripſit, rem illam ſuo periculo eſſe. At. 85. b

Iniuſtè facis, ſi putas periculo noſtro viuere tuos contubernales. pro Fla. 154. b

Ego qui periculo reipub. viuebam. pro Seſt. 14. a

Quod equidem tibi nummi meo periculo ſint. At. 59. a

Sed etiam atq; etiam dico, tuo periculo fiet. At. 212. b

Dux enim ſuo periculo progredi cogitat. de L. 188. a

Periculum facere, Experire tritum non admodum eſt.

Facere periculum innocentiæ alicuius. I. V. 72. b

Tu vero qua in re ſpecimen cæteris aliquod dediſti? quando tute tui periculum feciſti? in V. 39. a

Si fortunæ muneribus ampliſſimis ornatus, ſæpius eius deæ periculum

Digitized by Google

[illegible] facere nollet.de Pro.76.a
Fac huius odij tanti ac vniuerſi periculum ſi audes. in P.93.b
Qui quotidie periculum fortunæ facit. I. A.197.a
Dij diſcriminum periculorumq; comites.de N.59.b
Maximo in periculo res eſt. At.102.b
Domitium periculo obſidionis liberari cupio. At.129.a
Adire periculum capitis.pro S.R.36.b
Quin ſi à gubernaculis receſſerint, maximum ab vniuerſo naufragio periculum eſt. Ep.267.a
Si ei ſubito ſit allatum periculum diſcrimenq; patriæ. Off.31.a
Atq; id erat periculum, de cuius, &c. in A.288.a
Adducta eſt enim res in maximum periculum, & extremum pene diſcrimen. in At.209.b
Ita fiet vt meo periculo ſemper peccet Antonius. in A.242.b
PERIMO, *pro occido, ſupprimo, tollo, diuulgatum non eſt, præſertim cum etiam inanimis tribuitur.*
Nec poteſt eſſe miſer quiſquam ſenſu perempto. Tuſ.167.b
Sin autem perimit ac delet omnino: (ſupremus ille dies) quid melius? 174.a
Si ludi nō intermiſſi, ſed perempti atq; ſublati ſunt. de Ar.249.a
Si mihi vis aliqua maior reditum peremiſſet. pro Plan.208.b
Si cauſam publicam mea mors peremiſſet. pro Seſt.13.b
Vbi tam teneras volucres matremq; peremit (draco) de D.121.b
Luna, &c. ſtellanti nocte perempta eſt. de D.84.a
Nec vos vlla mortis vnquam fata periment. de V.202.a
PERINDE, *idem pene valet quod Æque, & conſequuntur vtrumq; eadem voces: Vt, Quaſi, ac, atque. Vulgo vero non perinde notum eſt, vt Æque.*
Non poſſum dicere, me hæc perinde vt dicam diſcenda eſſe, didiciſſe. de Or.149.b
Sed hæc omnia perinde ſunt, vt aguntur. de Orat.162.b
Habes à patre munus magnum, ſed perinde erit vt acceperis. Off.76.b
Bene facis cum id efficis, mihi crede, perinde vt tu exiſtimare non poſſes. At.201.a
A te peto, vt meas iniurias perinde doleas, vt me exiſtimas dolere tuas ſolere. Ep.122.b
Perinde, quaſi. *Atq; hæc perinde loquer, quaſi debueris. pro Quint.15.b*

Perinde

Perinde ſtultiſſimum regem in luctu capillum ſibi euellere, quaſi caluitio mœror leuaretur. Tuſc. 204. a
Quod nunquam factum eſt, perinde quaſi factum ſit confirmare. p Quint. 8. a
Metelli ſperat ſibi quiſq; fortunã, perinde quaſi certi quicquam ſit in rebus humanis. aliter proinde quaſi. Tuſ. 166. b. & in V. 96. a (*At. 226. b*
Perinde ac. *quod ego perinde tuebar, ac ſi vſus eſſem.*
Perinde habeo, ac ſi ſcripſiſſes nihil eſſe. At. 44. b
Perinde habere aliquid, ac ſi non eſſet. Par. 237. a
Perinde ac ſi, &c, perinde dicemus. p S.R. 47. a
Perinde ac ſi iam vicerint. E. 179. b
Philoſophia non perinde, ac de hominum eſt merita vita, laudatur. Tuſ. 129. a
Perinde atque. *Vereor, vt hoc quod dicam, non perinde intelligi auditu poſſit, atque ego ipſe cogitans ſentio. p Mar. 132. b*
PERMISCEO, *idem quod Admiſceo, Miſceo: ſed non æque notum, atq; vſitatum.*
Ne tuas ſordes cum clariſſimorum virorum ſplendore permiſceas. in Vat. 31. b
Et illa excellens opinione fortuna tum laboribus & miſeriis permiſta eſſe videatur. de Or. 128. a
Interualla longa & breuia, quibus implicata & permiſta oratio eſt. Or. 215. a
Ego fructus in magna acerbitate permixtos tuli. p Pl. 279. a
Oratio permiſta & temperata numeris. Or. 216. a
Non modo illa, quæ erant ætatis, ordinis quæſtuſque permiſcuit, ſed etiam in his turbauit. in V. 133. b
Omnia potius permiſcuerunt, quam ei legi conditionique parerent. p Pl. 267. b
Cuius immanitas natura ne vino quidem permixta, temperari ſolet. in Ac. 244. b
In qua (temperatione) omnem animum vniuerſa natura temperans permiſcebat. de Vn. 202. b
PERMVLCEO, *Demulceo ſignificat: ſed vulgatũ non eſt.*
Duæ ſunt res quæ permulceãt aures, ſonus & numerus. Or. 212. b
Eum qui audit permulcere atq; allicere. de Or. 138. a
Aram, quam flatu permulcet ſpiritus auſtri. de N. 48. b
At ille
Digitized by Google

At ille pellit, qui permulcet ſenſum voluptate. de Fin. 71. b

Nam læduntur arteriæ, ſi antequam leni voce permulſæ ſint, acri clamore compleantur. ad Her. 20. a

Præterita enim ætas, quamuis longa, nulla conſolatione permulcere poſſet ſtultam ſenectutem. de Sen. 78. a

PERMVTARE pecuniam, & permutatio. *Modi loquendi valde ignoti noſtris hominibus. idem enim valent, quod vulgus ſuo more dicit, Pecuniam accipere de menſa, pecuniam hic aut alibi accipere, quæ alio loco reddatur. Vulgari lingua noſtra,* Geld auffnemen.

Quare velim cures, vt permutetur Athenis, quod ſit in annuum ſumptum ei ſatis. At. 245. b

Sed quæro, quod illi opus erit Athenis, permutari ne poſſit, an ipſi ferendum ſit? At. 194. a

Ipſi permittam de tempore nummorum, quantum opus erit vt permutetur; tu videbis. At. 195. a

Scripſerat vt XII. HS. permutaret, tantum eſſe reliquum de argento. At. 184. b

Quæ quo plus permutaſti ad fructum inſularum. At. 251. a

Significat *quoque id, quod imperiti nunc dicunt: Dare pecuniam ad menſam: dare pecuniam, vt alibi reddatur.*

At permutata aliquando pecunia eſt, ducta merces, &c.

At ſe curaſſe, vt cũ quæſtu populi pecunia permutaretur. E. 29. a

PERMVTATIO. Ego rationem Philogeni permutationis eam, quam tecum feci, edidi. At. 73. a

Ibi perpaucos dies, dum pecunia accipitur, quæ mihi ex publica permutatione debetur, commorabor. Ep. 33. a

Niſi forte mulier potens quadrantaria illa permutatione familiaris facta erat balneatori. pro Cæl. 50. b

Cum partem eius prædæ profundæ libidines deuoraſſent, partem permutationes ad hunc Tuſculanum montem extruendum. Or. 208. a

PERNOCTO, pro hoc verbo multis in ore, Tota nocte dormire alicubi, nocte alicubi eſſe, Cicero vero ſic eſt locutus:

Senator populi Rom. in veſtro oppido iacuit, & pernoctauit in publico. in V. 205. a

Matres miſeræ pernoctabant ad oſtium carceris. in Ver. 259. b

Sedulius propter inopiam tecti in foro pernoctans. pro Dom. 229. a

Digitized by Google

Hæc ſtudia pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. p Arch.189. a

Cum hic apud mulierculam quandam pernoctaret, & ibi diem poſterum commoraretur. p Clu. 25. a

Pernoctant venatores in niue. Tuſ. 185. b

Animum cum his habitantem pernoctantemq; curis, &c. Tuſ. 247. b

Bis in die ſaturum fieri, nec vnquã pernoctare ſolum. Tuſ. 247. b

PERPETVITAS, *pro ea re, quæ continua, & immutabilis eſt, ab vſu nunc prorſus intermiſſum.*

Malus cuſtos diuturnitatis metus: contraq; beneuolentia fidelis vel ad perpetuitatem. Off. 57. a

Magis voluntatis perpetuitatem, quam promiſſorum exitum expecto. Qu. Fr. 325

Vt cõſtare in vita perpetuitate poſſimus nobiſmetipſos. Of. 24. a

Quod perpetuitatis cauſa machinata natura eſt. de N. 51. b

Non ex ſingulis vocibus Philoſophi ſunt ſpectandi, ſed ex perpetuitate atq; conſtantia. Tuſ. 234. b

Qui autem diffidit perpetuitati bonorum, timeat neceſſe eſt. de Fin. 82. b

Perpetuitas & conſtantia dictorum. Tuſ. 234. b

Cui ſimilis futura eſt perpetuitas conſequentis temporis. Tuſc. 169. b) (Oratio membris interciſa. de Or. 160. b

Quod in perpetuitate dicendi non ſæpe, in aliqua autem parte eluceat aliquãdo idem apud alios denſius, apud alios fortaſſe rarius. Orat. 197. b

Genus facetiarũ, quod in perpetuitate ſermonis eſt, de Or. 149. a

Perpetuitas pro immortalitate. Quod maius eſt vinculum ad perpetuitatem veſtram? de Vni. 202. a

PERPETVA oratio, *diſputatio, ſcriptum, hiſtoria continens eſt, & non interrupta ſermone perſonarum.*

Qui omnes à perpetuis ſuis hiſtoriis, ea quæ dixi bella ſeparauerunt. E. 67. b

Valde ſum cupidus te in illa longiore & perpetua diſputatione audiendi. de Or. 110. a

Cato Pompeium oratione perpetua tanquam reum accuſauit. Qu. Fr. 308. a

Cum in illo genere perpetuæ feſtiuitatis ars non deſideretur. de Or. 129. a

Hortenſius

Hortenſius autem vehementer admirans, quod quidem perpetuo Lucullo loquente fecerat. Ac. 16. b

PERQVAM pro valde admodum; vſitatum nunc non eſt.

Quod mihi quidem perquam puerile videri ſolet. de Or. 118. b

Hoc perquam optandum nobis. de Orat. 132. b

Sic illud perquam breuiter perſtrinxi. de Orat. 127. a

Perquam flebiliter Vlyſſ. lamentatur in vulnere. Tuſ. 185. b

Hic quam ille dignior, perquam graue eſt dictu. pro Planc. 262. a

Illud vero perquam inane. Tuſc. 171. b

PERSCRIBO. Paucis conſtat hoc verbo ſignificari ea, quæ in tabulas referuntur, aut priuatas, aut publicas: vt,

Pecuniam in ædem ſacram reficiendam ſe perſcripſiſſe dicunt. p Flac. 155. b

Æque enim tabulæ condemnantur eius, qui verum non retulit, & eius, qui falſum perſcribit. p Q. R. 45. a

Egone hanc manum & hos digitos meos impellere potui, vt falſum perſcriberent nomen? Ibidem.

Rationes enim perſcriptæ erant ita ſcite, & literate, vt ſcribæ, &c. in P. 92. b

Conſtitui ſenatores, qui omnium indicum dicta, interrogata, reſponſa perſcriberent p Syl. 175. a

Et quoniam nondum eſt perſcriptum ſenatuſconſultum, ex memoria vobis, Quirites, quid Senatus cenſuerit, exponam. in C. 113. b

Senatus auctoritas eſt perſcripta. Ep. 3. b

Iis verbis ea de me Senatus auctoritas declarata eſt, vt nemini ſit triumphus honorificentius, quam mihi ſalus, reſtitutioq; perſcripta. in P. 87. a

Et eundem, id quod in auctoritatibus perſcriptis extat, ſcribendo aſſuiſſe. de Or. 143. a

PERSEQVOR. Late ſatis hoc verbum patet. Modos vero, qui obruti ignoratione iam ſunt, ſolum perſequemur. primum pro vindicare vſurpatur.

Iniurias ſuas per nos vlciſci ac perſequi ſtatuerunt. in V. 110. b

Qui iniurias ſuas perſequi volunt. in Ver. 65. a

Is mortem eius ſe perſequi velle dixit. p D. 223. a

Perſequi mortem alicuius. in A. 255. b

Vt tuas iniurias perſequar, id eſt, à te factas. p Cæcin. 29. b

Digitized by Google

Cum pœnas à ſeditioſo ciue per bonos viros iudicio perſequi vellet. Ep. 13. a

Perſequi *ij dicuntur quoq; qui oratione aliquid conſectantur, ſiue ſcribendo, ſiue dicendo.*

Brutus ſic Philoſophiā Latinis literis perſequitur, nihil vt, &c. Acad. 41. a

Perſequi omnia literis. E. 147. a

Has res Xenophon commodiſſime perſecutus eſt in eo libro, qui, &c. Off. 51. a

Perſequi tenuiſſima quæq;. p Cœl. 291. a

Nunc reliquorum Oratorum ætates & gradus perſequamur. de Clar. 175. b

Epicurus voluptates perſequitur omnes nominatim. de N. 23. & 77. a

Nec ſum copiam quam potui, &c. perſecutus. de Fin. 140. a

Longum eſt perſequi cæteros. in Ant. 165.

Is diligentiſſime res Annibalis perſecutus eſt. de D. 80. b

Qui conſuetudine & celeritate ſcribendi facillime, quæ dicerentur, perſequi poſſent. pro Syl. 175. a

Quæ verſibus perſecutus eſt Ennius. de Sen. 80. a

Perstringere aciem, oculos, *nota hæc ſunt: ſed dicendo aliquem deſcribere, reprehendere, non percrebuit apud omnes.*

Vt eos, quorum ſcelere eſſem violatus, vocis libertate perſtringerem. pro Seſt. 5. a

Ille L. Craſſi voluntatem aſperioribus verbis ſæpe perſtrinxit impune. p Plan. 266. b

Nemo vnquam me tenuiſſima ſuſpicione perſtrinxit, quem non peruerterim (al prauerterim) p Syl. 275. b

Breuiter, celeriter, leuiter, aut perſtringere ſine ad- *iunctione: p Breui, paucis dicere aliquid.*

Rei magnitudo me breuiter perſtringere atrocitatē criminis non ſinit. in V. 225. a

Sic quid eſſet illud, perquam breuiter perſtrinxit atq; attigi. de Or. 127. a

In animo eſt leuiter tranſire, aut tantummodo perſtringere vnamquamq; rem. pro S. R. 33. b

Nunc reliquum curſum videte, quem quidem celeriter perſtringam: ad ea enim, quæ, &c. feſtinat animus. in A, 169. b

Conſulatus meus illum leuiter perſtrinxit. de Cla. 195. b

Itaq; perſtringam ſine vlla contumelia. At. 258. a

PERTINEO. *Quæ propria vis ſit huius verbi vulgo ignoratur. ea enim eſt, quam vulgus vocabulis, Peruenire, Tendere,*

Exten-

Extendere, Ire, Attingere, nunc profert, quæ locum non habent, cum ſignificandum aliquid eſt, quod diffuſum ſit in longitudinem aut latitudinem. propriam itaq; vim & vſum à Cicerone diſcamus.

Viæ quæ pertinent ad iecur, eiq; adhærent. de N. 53. b

Venæ in omnes partes corporis pertinentes. 54. a. item.

Nerui toto corpore pertinentes. Ibid.

Aſpera arteria ad pulmones vſq; pertinet. de N. 53. a

Quæ poteſt igitur contagio ex infinito pene interuallo pertinere ad Lunam, vel potius ad terram? de D. 127. a

Ratio quædam pertinens per omnium rerum naturam. de N. 9. a

Vis quædam ſentiens atq; diuina, quæ toto confuſa mundo eſt. de D. 115. b

Vis vitalis per omnem mundum pertinens. de N. 30. b

Deus pertinens per naturam cuiuſque rei, per terras Ceres, per maria Neptunus. de Nat. 40. a

Vt ſi iam concedamus, aliquid vim cæleſtem ad eos, qui in terra gignuntur, pertinere. de D. 127. b

PERTVRBO, pro Cõfundo, rebus attributum, diuulgatum non ſatis eſt.

Non diſcerptis ſententiis, non præpoſteris temporibus, non confuſis perſonis, non perturbato ordine. de Or. 147. a

Ita perturbatis ſacris, contaminatis gentibus, factus es filius, &c. pro Dom. 220. a

Id ita perturbatum, itaq; permutatum eſt. de Ar. 254. a

Vt perturbem ætatum ordinem. de Cla. 185. a. Sic.

PERTVRBATIO. Quicquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atq; ordinis. Parad. 120. a

Omnis perturbatio & rerum motus cernitur. Off. 19. a

Perturbatio vitæ ſequitur, & magna confuſio. de N. 1. b

PERVADO. Nulli hoc verbum noſtrorum hominum notum eſt, niſi qui ab optimis auctoribus Latine loqui didicerunt.

Cernitis iudices, quantum incendium per agros peruaſerit. in Ver. 161. b

Opinio, quæ per animos gẽtium barbararũ peruaſerat. p Do. 8. b

Nulla ora tam deſerta, quo non illius diei fama peruaſerit. pro Pom. 12. a (rat. pro Syl. 177. a

Quas oras maxime, quaſi morbus quidam, illius furor peruaſe

Ne cum in Sicilia quidem fuit, eodem interuallo pars eius belli in Ita-

in Italiam peruaſerat. in V. 236. b

Ne quid in nares, quod noceat, poſſit peruadere. de N. 55. a

Quacunq; iter fecit, vt quadam calamitas peruadere videbatur. in V. 95. a

PERVAGATVS, a, um. *Nihil minus peruulgatum eſt quam huius vocis vſus: cum ea Latini nominare ſolent id, quod omnibus commune & notum & peruulgatum eſt.*

Hæc cauſa apud Græcos peruagata eſt. de In. 53. a

Vulgaris & peruagata declamatio. p Plan. 258. b

Res peruagata & vulgaris. Or. 216. a

Pars autem eſt peruagatior, id eſt, communior. de In. 67. b. & in V. 214. a

Commune & peruagatum vitium. de Or. 128. a

De communib. & peruagatis rebus loqui vel audire. de Or. 98. b

Vulgare, quotidianum, peruagatum. de Or. 160. b

Peruagatus, pro diuulgato. p Plan. 279. b

Peruagata, aliter peruulgata. de Or. 120. a

Longe & late peruagata bona) (Anguſta. To. 266. b

In re tam clara, tam teſtata, tam abs te ipſo peruagata (al. peruulgata) tabulas publicas corrumpere auderes? in V. 129. b

Illuſtris & peruagata fama alicuius rei. p M. 135. a

PERVERTO, *vulgo notum non eſt vſurpari à Latinis ſæpe eadem ſignificatione qua Euerto, Inuerto.*

Crœſus hoſtium vim ſeſe peruerſurum putauit, peruertit autem ſuam. de D. 132. b. 90. b

Tum viſam belluam immanem quacunque incederet, arbuſta, virgulta, tecta peruertere. de Ar. 257. b

Ceciditq; cum eos imitari cœpit, quos ipſe peruerterat. de Clar. 190. a

Qui ſacra occulta inexpiabili ſcelere peruertit. de Ar. 357. b

Quintius Iunium peruertit. p Clu. 40. a

Oreſtes, niſi attulerit facti rationem, peruertit defenſionem. ad Her. 5. b

Quidam propoſitis malorum & bonorum finibus, officium omne peruerterunt. Off. 2. a

Temeritas C. Cæſaris, qui omnia iura diuina & humana peruertit. Off. 6. a

PERVVLGO, *pro omnibus commune facere, edere, & proponere aliquid, omnibus tritum non eſt.*

Illas tabulas deſcribi ab omnibus ſtatim librariis, diuidi paſſim & per-

& peruulgari, atq; edi populo imperaui. p Syl. 175. a

Præmia virtutis cum improbis communicari, & cum mediocribus hominibus peruulgari non oportet, de In. 76. b

Veteres illi peruulgari artem ſuam noluerunt, de Or. 106. b

Tu vero peruulga Hircium. At. 202. a

De re in vulgus peruulgata loquitur. de Fin. 67. a

Mulier quæ ſe omnibus peruulget. p Cœl. 45. b

PETO, Proficiſcor, iter facio, ſæpe ſignificat, quod exemplis declarandum eſt, quia ea ſignificatione vulgus rarius vtitur.

Grues loca calidiora petentes, mare tranſmittunt. de Nat. 51. a

Crotonem petamus. At. 154. a

Per Macedoniam Cyzicum petebamus. Ep. 235. a

Naues Rhodum petentes vidi. Off. 62. a

Iter à Vibone Brunduſium petere contendi. pro Plan. 280. a

Dyrrhachium petere contendi. Ibid.

PLACET. Qui huius verbi vſum ignorāt, pro placet Bonum videtur, vſurpant: Latini vero hoc modo.

Itaq; poſtridie placuit, vt breuiter ſententias diceremus. Ep. 3. a

Poſtea mihi placuit, eoq; ſum vſus adoleſcens, vt explicarem. de Or. 97. b

Canutio placuit, repente iudices pronunciare. p Clu. 32. b

Quod ſcribere non auderem, niſi idem placeret Panætio. Of. 43. b

Vt doctiſſimis ſapientiſſimisq; placuit. de D. 103. a

Nam non placet Stoicis, &c. ibid.

Vtrum igitur percurri omnem Epicuri diſciplinam placet? de Fin. 54. b

PLACITVM EST. Ita nobis placitum eſt, vt ſcriberemus, &c. ad Her. 6. a

Cum in his verſarer anguſtiis, placitum eſt mihi, vt poſtularem legationem. D. Bruti Ep. 187. a

Placitum eſt mihi, vt Brunduſiū ducerem hanc copiā, &c. item

De prouinciis placitum eſt, vt coram Pompeio ageretur. E. 114. a. b. At. 192. a

PLVS. Vis nota ſatis videtur, ſed vſus non item. Nam vulgus raro præponit illi ablatiuum, cum accuſatiuo iungit nūquam, deinde Plus vt Amplius ſingulari numero pro plurali ſæpe vſurpatur: nos vero ſemper numeri rationem habemus, quaſi nunquam aduerbium eſſet.

Ego te nimio plus diligo. Att. 162. a

Digitized by Google

Affuit,ſed non plus duobus aut tribus menſibus.Ep.217.a
Moleſtum eſt,vno digito plus habere.de Nat. 21.a
Nunquam Romæ plus triduo fuit.pro S.Roſ. 30.b.
Dimidio plus ſcripſit Clodia. At.143.a
Addicitur medimnis MM. dimidio fere pluris, quam anno ſuperiore.in V.174.
At tecum anno plus vixit.pro Quin.7. a

Accuſatiuo iunctum. ***Non plus annum poſſum aſſequi,quod volo.At.193.a***
Vt hoc noſtrum deſiderium,ne plus ſit annuum. At.68.a
Hoc eſt non plus annuum obtinere prouinciam. At.95.b
Ferre plus dimidiati menſis cibaria.Tuſ.182.b

Aduerbialiter. ***Fieri non poteſt, vt plus vna vera ſit. de N.2.a***
Sentio in columba plures videri colores nec eſſe plus vno. Acad.20.a
Tribunum plebis plus viginti vulneribus acceptis,iacentem vidiſtis. p Seſt. 21.b
Neq; enim plus,quã tres aut quatuor reliqui ſunt.in Ant.179.a

PONDVS. Nota quidem eſt propria vis huius nominis: ſed quidam modi loquendi eo fiunt, quos vulgus raro vſurpat: vt, Magnum grande pondus auri,argenti, &c.
Maximus vini numerus fuit,permagnum optimi pondus argenti.in A.173.a
Vxori grande pondus argenti legat. p Cæc. 287.a
Curio ad focum ſedenti magnum auri pondus Samnites cum attuliſſent.de Sen.88.a
Aureum amiculum grandi pondere.de N. 76.a
Audiſtis ex æde Mineruæ grande auri põdus ablatum. in V.85.a
Tu tanto pondere auri quantum tempus illud poſtulabat,diſceſſum illum ſuſtentaſti.pro Rab.P.130.a

Pondus, ***idem eſt quod momentum, autoritas,quod Barbari valorem dicunt.***
Perſona non qualiſcunq; teſtimonij pondus habet. Top.227.a
Id maximi momenti eſt & ponderis.I.Vat.30.b
Quod in vtramq; partem in mentẽ multa veniebant, magnum pondus acceſſit ad tollendam dubitationem,iudicium et conſilium tuum.E.182.b
Sed idem ſcribit meas literas magnum põdus apud te habituras. Ep.12.b
Sed tuæ literæ maximi ſunt apud me ponderis. Ep.30.a
Si minus plures cauſæ & maiores ponderis plus habebũt.Of.10.a

Ea non

Ea non ita magni ponderis apud me eſſe debent. ℘ *Pl. 259. b*

Eius filius eodem eſt apud me pondere, quo fuit ille. At. 154. b

Addis etiam iis qui pondus habent, factum noſtrum probari. Att. 172. a

σχήματα in verbis pingendis habent pōdus. de C. 176. a

P O N O. *Plurimis rebus hoc verbum tribuitur. In quibus vero vſus & vis vulgo ignoratur hæc ſunt. Primum ponere, dare, concedere aut efficere in diſputationibus ſignificat, quod Barbari ſupponere dicunt.* (*Fin. 111. b*

Sed primum poſitum ſit, noſmetipſos commendatos eſſe nobis. de

His igitur ita poſitis, ſequitur magna contentio, quæ pertractata eſt à Peripateticis mollius. Secundo de Fin.

Poſitū ſit igitur inprimis quod poſt magis intelligetur, ſine Philoſophia nō poſſe effici, quem quærimus, eloquentem. Or. 198. a

Sic Ponere quæſtionem, aut aliquid, *quod alij proponere quæſtionem, proponere de quo diſputetur.*

Ponere iubebam, de quo quis audire vellet. Tuſ. 149. b

Quid mihi nunc vos, inquit Craſſus, tanquam alicui Græculo otioſo & loquaci, & fortaſſe docto atq; erudito quæſtiunculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? de Or. 93. b

Ponere tempus, ſtudium, curam in aliqua re.

Ponere multum operæ in aliqua re. de C. 164. a

Ponere tempus in aliqua cogitatione. de Or. 144. a

Ponere tempus in aliquo loco. At. 7. b

Ponere tempus in aliquo magno officio. Ep. 242. a

Nonis Maij in Ciliciam cogitabam. Ibi cum Iunium menſem conſumpſiſſem, Quintilem in reditu ponere. At. 91. a

Babilonij CCCCLXX. millia annorum in periclitandis experiundiſq; quicunq; nati eſſent, poſuerunt. de D. 128. b

Ponere diem cum aliquo. Ep. 77. a

Sunt ergo domeſticæ fortitudines non inferiores militaribus, in quibus plus etiam quam in his operæ ſtudijq; ponendum eſt. Off. 16. a

Vt etiam ipſe candidatus totum animum, atq; omnem curam, operam, diligentiamq; ſuam in petitione non poſſit ponere. ℘ *Mur. 135. a* (*33. b*

Reſpub. in qua omnis mea cura, cogitatio, opera, poni ſolebat. Of.

Ponere ſe totum in contemplandis rebus. Tuſ. 157. b

Sed tantum ſtudium, tamque multam operam ponendam in eo

(*philoſophando*) *non arbitrantur. de Fin. 49.a*

In laude, in vitio, metu aliquid ponere, *pro Laudare, Vituperare, metuere. Ponere in loco beneficij, crimine. pro Accipere tanquam beneficium, crimen obijcere.*

Ipſum Latinè loqui in magna laude ponendum. de Cl. 177.

Conſilio iuuare ciues, magna in laude ponendum eſt. To. 227. a

Neq; ego hoc in tua laude pono. in Ver. 196. a

Confidens mala cõſuetudine loquendi in vitio ponitur. Tuſ. 192

Ponere aliqd in loco beneficij, vel teſtimonij, vel iudicij. E. 246. a

Neve miſericordiam noſtram exercituſq; noſtri in ciuili diſſenſione ſceleris loco ponatis. Ep. 166. b

Obijcere aliquam rem in magnis criminibus. I. V. 244. b

Non continuo, ſi quis motus populi factus eſſet, id C. Norbano in nefario crimine atq; in fraude capitali eſſe ponendum. de Or. 127. a

Hoc in aperto delicto poſitum eſt. ad Her. 13. b

Ponere beneficium, aut aliquid apud aliquem, *bene vel male ponere, quod Germanica Lingua dicimus,* Wol/oder nicht wol anlegen.

Ponere beneficium apud ingratos homines. E. 223. b

Bene ponere beneficium apud aliquem. E. 216. a

Bene ponere ſtudium ſuum, officium apud aliquem. E. 224. b

Apud ipſum præclariſſime poſueris (ſtudium) E. 227. a

Quare non οἴχεται *induſtria tua, ſed præclare ponitur. At. 84. a*

Operam apud aliquem optime poni. Q. de Pe. 212. a

Ponere, *pro Æſtimare, tribuere aliquid alicui.*

Ponere aliquid in minimis. E. 54. b

Ponere mortem in malis. de Fin. 96. a

Ponere multum in aliqua re, id eſt, magni æſtimare. Ac. 23. a

Tantum ego in excellente oratore pono eſſe ornamenti vniuerſæ ciuitati. de Or. 116. a

Credibile non eſt, quantum in prudentia tua & fide ponam. At. 38. a

Popvlaris meus, tuus, ſuus, alicuius, *vt Ciuis meus, tuus, &c. ſignat id quod vulgo dicitur Conterraneus. Gentilis non ciuem aut popularem, ſed qui aut eadem gente ortus eſt, aut eodem nomine vocatur. Populares recte etiam poſſe ij omnes appellari videntur; qui nõ tam mœnibus quam*

legibus,

Digitized by Google

legibus, aut principe, & rege, aut lingua eadem vtūtur: vulgus eos Conterraneos, aut Patriotas barbare vocat.
Seſeq; non popularem alicuius loci, ſed ciuem totius mundi, quaſi vnius vrbis agnouerit. de Leg. 168. b
At hoc Thales Anaximandro populari & ſodali ſuo non perſuaſit. Acad. 29. b
Ego vero Solonis popularis tui, & vt puto, etiam mei legem negligam. At. 154. b
PORTORIVM, *eſt vectigal, quod penditur de quacunq; re. Sed Portorij nomen minus notum eſt in vulgus, quam Vectigalis.*
Singulis rebus, quæcūq; venirent, portorium impoſuit. in P. 98. a
Titurius Toloſæ quaternos denarios in ſingulas vini amphoras portorij nomine exigit. p Font. 278. a
Quæ ſine portorio Syracuſis erant exportata. in Ver. 143. b
Res exportatæ ſine portorio. in Ver. 145. b
Portoria Italiæ ſublata ſunt. At. 31. b
Portitor, *qui portorio aut vectigali exigendo præeſt.*
Ciues, qui non tam de portorio, quam de nonnullis iniuriis portitorum quærebantur. Qu. Fr. 296. a
Decemuiros portitores omnib. omnium pecuniis conſtitui. contra Rul. 78. a
Quæſtus, qui in odia hominum incurrunt, vt portitorum & fæneratorum. Off. 30. a
POSSVM. *Præcipui aliquid ſignificare hic modus loquendi videtur. Non poſſum quin, aut, vt: quem ſi ſciret vulgus non dicerent, Non poſſum omittere, Non poſſum intermittere, ego debeo ſcribere.*
Nō poſſum quin exclamē vt ait ille in Trinummo, ita mihi vim oratoris exprimere ſubtiliter viſus es. At. 112. a. de Or. 112. a
POST hominum memoriā, poſt homines natos: *hos vere Romanos loquendi modos ignorat vulgus, habetque pro iis in ore. Quamdiu ſtetit mundus. Quam diu homines fuerunt, & ab initio mundi, & neſcio quæ alia, quæ nō à Latinis, ſed Germanis aut Gallis prodierunt.*
O poſt hominum memoriam fortiſſimi atq; optimi conſules. de Aruſp. 247. a
Cicero magnificentiſſime poſt hominum memoriam conſul factus. in Vat. 30. a

Inſtant

Inſtant poſt hominum memoriam paratiſſimi magnificentiſſimiq; ludi. in Piſ. 93.b

Ex accuſatione perficiam, vt nemo vnquam poſt hominum memoriam paratior, vigilantior, compoſitior ad iudicium veniſſe videatur. in Ver. 72.a

Vt ego hunc vnum eiuſmodi reum poſt hominum memoriam fuiſſe arbitror, cui damnari expediret. Ib.

Qui me duo ſceleratiſſimi poſt hominum memoriam non conſules, ſed latrones, non modo deſeruerunt in cauſa præſertim publica, & conſulari, ſed prodiderunt, oppugnarunt, &c. Poſtquam, 206.a

Pauci poſt genus hominũ natũ reperti ſunt, qui, &c. p Cor. 60.a

Quid homini poſt homines natos turpiſſimo? pro Do.

Sed res erat poſt homines natos pulcherrima. Ibid.

POSTVLARE, p Accuſare, tritum non ſatis eſt.

Poſtulare aliquem de vi. Poſtquam. 208.a

Pylius de repetundis eum poſtulauit. Ep. 116.a

Ego Appium eadem lege poſtulaui. Ep. 122.b

Poſtulare ſeruos in quæſtionem. p S.R. 31.a

Seſtius à Nerio de ambitu poſtulatus eſt. Q.F. 308.b

POTESTAS. Dare, habere, facere, tradere poteſtatem: in poteſtate alicuius eſſe: poteſtatem alicui eſſe alicuius rei, nota & peruulgata ſunt: ſed exire ex poteſtate, nõ item: quod vulgus pro eo vſurpet, incidere in ecſtaſin. Exire de poteſtate: vulgo non eſſe apud ſe.

Qui igitur exiſſe de poteſtate dicuntur, idcirco dicuntur, quia non ſunt in poteſtate mentis. Tuſ. 192.a

Itaq; iratos dicimus exiſſe de poteſtate, id eſt, de conſilio, de ratione, de mente, quorum poteſtas in totum animum eſſe debet. Tuſ. 226.a

POTIO, non ſolum ſignificat medicamenta, vt vulgus putat, ſed potum, hoc eſt, id quod bibitur.

Demus ſcutellam dulciculæ potionis. Tuſ. 200.b

Cui cum ipſe poculum dediſſet, ſubito illa media potione exclamauit, ſe maximo cum dolore mori. p Cl. 23.b. & 25.b

At id fieri potuit, primo occultius in potione, vel in cibo, deinde etiam impunius fit. p Deiot. 47.a

POTIOR. Quod potiſſimum ſtudium linguæ Latinæ poſitum eſſe debeat in obſeruandis iis, quæ præcipua aliqua conſuetudine

dine loquendi quam communi ratione dicantur, hoc verbum quoq; declarat. nam cum Genitiuo ſemper iungitur à Cicerone, cũ ſignificat, habere imperium, aut ſummam poteſtatem, Dominari, Dominum omnium eſſe, Principem eſſe, aut potiri rerum, regni, ciuitatis alicuius.

An cuncter & tergiuerſer, & ijs me dem, qui tenent, qui potiuntur? At.109.b

Cleanthes Solem dominari & rerum potiri putat. de Fin.32.a

Quod ij, qui potiuntur rerum, præſtaturi videntur. E.9.a

Ciuitates quæ rerum potitæ ſunt. Ep.73.a

Dum ea ciuitas rerum potita eſt. p S.R.29.b

Athenienſium potiti ſunt Spartiatæ. ad Her.32.a

Si exploratum tibi ſit, poſſe te illius regni potiri. Ep.7.a

POTIOR. Aliquid potius eſſe aliqua re, aut quam aliqua res, p Præponere, Præferre, Antecellere, tritum nunc non eſt vt olim, vt itaq; fiat, vti recte à Cicerone diſcamus.

Non quo mihi potior ſit officij mei, quam huiuſce ſalutis defenſio. p Mur.124.a

Mors quæ ciuib. Rom. ſemper fuit ſeruitute potior. in A.228.b

Res eſt potior oratione. Ep.180.a

Filius plus pollet, potiorq; eſt patre. Tuſ.224.b

Qui hæc legere aſſueuerit, iudicabit nulla ad legendum his eſſe potiora. de Fin.51.a

Si quid eiuſmodi acciderit, ne quid tibi ſit fama mea potius. At. 251.b

Illa ſemper potiora duxiſti, quæ ad ſapientiam ſpectarent. de Or. 150.b

Itaq; ciues potiores ſunt quam peregrini, propinqui quam alieni. de Am.99.a

Topice, quæ ad vſum potior erat. Top.221.b

Quid potius? id eſt, quid melius. in V.98.a

Nemini concedo, qui tibi potior vetuſtate neceſſitudinis poſſit eſſe. Ep.144.b

Cum in Africam veniſſem, nihil mihi fuit potius, quã vt Maſiniſſam conuenirem regem. de Som.126.b

PRÆ. Cum aut cõparationem ſignificat, aut cauſam, ignotum pene eſt in vulgus: animaduertendum itaq; quo modo Cicero hac præpoſitione ſit vſus: & primum cum cauſam notat:

Non hercule præ lacrymis poſſum reliqua ſcribere. At.148.a

Non poſſum præ fletu & dolore diutius in hoc loco commorari. Att.175.a

Præ ſolicitudine ac ſtomacho multa ſcribere nõ poſſum. Ep.181.a

Præ

Præ mœrore loqui non poſſum. p Plan. 280. a

Præ cupiditate officij ſui rationem non habet. in V. 128. a

Præ lucro prædaq; nullius habere rationem. in Ver. 176. a

Præ multitudine, id eſt, propter multitudinem. At. 36. a

Solem præ iaculorum multitudine non videbitis, & ſagittarum vmbra. Tuſ. 170. b

Præ cura iocari non poteram. At. 95. a

Comparationem ſignificat hoc modo: *Romam præ ſua Capua irridebant atq; contemnent. con. Rul. 85. b*

Illa præclara, in quibus publicæ vtilitatis ſpecies præ honeſtate contemnitur. Off. 61. b

Qui in ipſa ſenectute præ cæteris floruiſſet. de Amic. 96. a

Hegeſias vero illos Atticos p̄ ſe pene agreſtes putat. de Cla. 191. b

Illa nihil fuerunt præ his de victoria gratulationibus. At. 138. a

Omnia pericula præ ſalute ſua leuia duxerunt. in Ver. 140. a

At contra nobis non tu quidem vacuus moleſtiis, ſed præ nobis beatus (videris) Ep. 48. b

Diuitiæ nec magnum bonum, & præ rectis honeſtiſq; cõtemnendum. de Fin. 122. b

Hominem præ ſe neminem putare. pro S. R. 41. b

Præ ſe neminem ducere hominem. ad Her. 30. b

Præ ſe alios pro nihilo ducere. in V. 116. b

PRÆCIDERE, p amputare proprie, translate vero pro auferre, abrumpere alij, & præciſe negare peruulgatum non eſt.

Cleomenes anchoras præcidi imperat. in Ver. 253. b

Naues præcidere aut incendere. At. 138. b

Cotem nouacula poſſe præcidi. de D. 87. a

Cinna collegæ ſui conſulis Cn. Octauij præcidi caput iuſſit. Tuſc. (239. a

Præcidere alicui manum gladio. de I. 69. b

Amicitiam decet magis ſenſim diſſuere, quam repente præcidere. Off. 24. b (96. a

Præcidere fiſtulas, quibus aqua ſuppeditatur alicui loco. p Rab.

Tenedia libertas ſecuri Tenedia præciſa eſt. Q. Fr. 313. a

Præcidere & abſcindere ſermonem, vt hic qui, &c. nolo plura dicere. ad Her. 41. a

Iam tibi maximam partem defenſionis præcideris. in V. 139. a

Præcidere alicui ſpem faciendi aliquid. in Verr. 80. a

Per abſciſſionem, ſi cum incipimus aliquid dicere, præcidimus. ad Her. 41. a

Præcidere

Præcidere ſibiipſi licentiam, libertatemq; viuendi. in Ver. 148. b
Is ſibi ipſe reditum præcidit. in P. 90. b
Præcide inquit: ſtatue aliquando quod libet. Ac. 33. b
Nunquam reo tam humili tam nocenti, tã præciſe negaui, quam hic mihi plane ſine vlla exceptione præcidit. At. 121. b

PRÆCIPITO. *Præceps feror, quod voce actiua paſſionem ſine adiunctione pronominis ſe, vt videtur, ſignificet, ratione Grãmatica non ſit, ſed conſuetudine Latina, quemadmodum ergo Cicero vſus ſit, neceſſe eſt diligenter obſeruemus.*

Suſtinenda potius omnis aſſenſio, ne præcipitet, ſi temere proceſſerit. Acad. 17. b
Me certe ad exitum præcipitantem retinuiſſes. Att. 47. a
Sol iam præcipitans me hæc præcipitem pene euoluere coegit. de Or. 162. b
Reſpub. præcipitans. pro Syl. 167. a
Præcipitanti reipub. ſubuenire. p Syl. 184. a
Vrgere iacentes, aut præcipitantes impellere inhumanum eſt. p Mil. 122. b
Præcipitare iſtuc quidem eſt, non deſcendere. de N. 19. a
In anno præcipitante numerum notare nõ poſſumus. de Or. 160. a
Fibremus ex eo loco præcipitat in Lirem. de Leg. 170. b
Loca vbi Nilus præcipitat ex altiſſimis montibus. de Som. 129. a
Præcipitantem igitur impellamus, & perditum proſternamus. pro Clu. 32. a

Præcipitata ætas, *Senectus dicitur: ſic præceps ſenectus.*

An quod adoleſcens præſtiti, cum etiam errare cum excuſatione poſſem, id nunc ætate præcipitata communem, ac me ipſe retexam? E. 180. a

PRÆCIPVE. *Tam pauci ſunt qui huius verbi vim intelligunt, quam qui vere Latinæ linguæ ſtudioſi. quis enim non putat idem valere quod præſertim? Qui vero ſciunt ſignificationem magis cũ ſingulariter conuenire & ei opponi Communiter, Commune, Vniuerſum, Maxime, & ſimilia, ab optimis auctoribus, in quibus verſati ſunt, didicerunt.*

Nihil ſibi appetit, præcipue Pompeius, vult ſe in communi, atque eodem, quo cæteri, iure viuere. contra Rul. 78. a
Neq; ego nunc præcipue de conſularibus diſputo, vniuerſi ſenatus communis eſt iſta laus. p Syl. 183. a
Labor in hoc defendendo præcipue meus eſt, ſtudiũ vero conſeruandi hominis cõmune mihi vobiſcum eſſe debet. p Rab. 91. a

Has

Digitized by Google

Hæc vna res in omni libero populo, maximeq; in pacatis ciuitatibus, præcipue ſemper floruit. de Or. 87. b

Ergo homini, qui cæteris animantibus præſtat, præcipue à natura nihil datum eſſe dicemus. de Fin. 88. a

Nihil tibi præcipue timendum eſt. E. 58. b

Sed vereor, ne quia complures tibi præcipue commendo, exæquare videar ambitione quadam commendationes. E. 218. b

Nos iſti hominũ generi præcipue debere videmur. Q. Fr. 295. b

Sic Præcipuus, a, um, *non maximus, vt vulgus opinatur, ſed ſingularis, & fere idem quod proprius ſignificat, cui Communis opponitur.*

Tum cõmunibus malis, tum præcipuis oppreſſus ſum. Att. 179. a

Tum communibus, tum præcipuis patris tui periculis commouebatur. p Syl. 169. a

Quod mihi conſul præcipuum fuit præter cæteros, id iam priuato cum cæteris eſt commune. p Syl. 168. b

In communibus miſeriis præcipuo quodam dolore angi. E. 47. a

Vt enim cætera paria ſint, &c. hoc certe præcipuum Tuberonis fuit. p Lig. 141. b

Niſi in multitudine optimorum ciuium impetus animi mei fuerit ſingularis, & opera præcipua, nihil volo, &c, Plan. E. 149. a

Præcipuum illum & proprium ſenſum doloris mei à ſententia dicenda amouebo. de Pro. 69

An meæ partes in ea cauſa non præcipuæ fuerunt. p Dom. 215. a

Ingeneratque inprimis præcipuum quendam amorem in eos qui procreati ſunt. Off. 3. b

PRÆCVRRO. Vis huius verbi non adeo obſcura eſt, vt notanda hic fuerit: ſed ſolum monere hic volui ſtudioſos, Ciceronem verbo Præcurrere, ſignificaſſe, quod alij per verbum Præcedere, quo nunquam eſt vſus: ſed Antecedere eius loco, aut Præcurrere. In quo verbo & hoc obſeruandum eſt, tam accuſatiuo iungi, quam ablat. quod vulgus ignorare videtur.

Auditio & cogitatio quæ ſtudio & diligentia præcurrit ætatem. de Or. 120. a

Horum vterq; Iſocratem ætate præcurrit. Or. 214. a

Efficiendum autem eſt, vt appetitus rationi obediant, nam neq; præcurrant, neq; propter pigritiam aut ignauiam deſerant. Off. 20. b

Vobis vero illum tanto minorem præcurrere via honeſtũ eſt. At. (164. b

Ita

Ita præcurrit amicitia iudicium. de Am.180.a

Vt homo iners hominem diligentem præcurrat, ſine magna negligentia fieri non poteſt. Q. de Pet.209.a

PRÆDICARE *quid ſit, nimirum amplis verbis aliquid commemorare, vulgatum eſt: ſed Prædicari, Prædicamenta, trita nimis in ſcholis ſunt pro Latinis, cum nunquam ſic Latini ſint locuti. nam quod Græce* κατηγορεῖσθαι, *Latine dici de aliquo, Cicero vertit,* κατηγορήματα, *quæ in ſcholis Prædicamenta, quæ dicũtur de quodam aut quibuſdam, quod ex ipſis verbis Ciceronis poteſt intelligi. Sic enim ſcribit in Tuſc. quæſt. pag.213.b. Libido earum eſt rerum quæ dicuntur de quodam aut quibuſdam quæ* κατηγορήματα *Dialectici appellant, vt habere diuitias, habere honores.*

PRÆFARI honorem, *quid ſit plane vulgus ignorat: & pro eo dicit, Sit venia dicto, facto, cũ venia, &c. Item præfari aliquid alicui, peruulgatum omnino nõ eſt, quid vero ſignificetur eo modo loquendi, ex Cicer. verbis intelligetur.*

Nos autem ridicule, ſi dicimus, ille patrem ſtrãgulauit, honorem non præfamur: ſin de Aurelia aliquid aut Lolia, honos præfandus eſt. Ep.140.b

Cætera addit, quæ ſi appelles, honos præfandus ſit. de Fin.71.a

Antiqui omnibus rebus agendis, quod bonum fauſtumq; eſſet, &c. præfabantur. de D.101.a

PRÆFINIO, *eadem ſignificatione eſt qua Præſcribo, Præſtituo: ſed non in eodem vſu nunc apud omnes.*

Tu vero vt videtur, nam præfinire non eſt meum. Tuſ. 232.b

Sed eo vidiſti multũ, quod præfiniſti, quo ne pluris emerẽ. E. 96.a

Sed ego cætera non tam reſtricte præfinio. de Leg.179.a

Nec de illo quicquam tibi præfinio, quo minus ingenio mecum contendas. I.V.271.b

Deinde aliquanto poſt eam diem venerunt, quæ dies lege præfinita eſt. ꝓ S.R.40.a

Quod ſuperiore parte legis præfinitum fuit, id rurſus liberum infinitumq; fecerunt. contra Rul. 62.b

Præfinire diem alicui. de Pro.76.a

Cal. Ianuarias tibi præfinitas eſſe. Ep. 86.a

A Platone ſumptus funerum præfinitur ex cenſibus: à minis quinq; ad minam. de Leg.183.a

PRÆIVDICIVM. *Longe alia vulgus hoc nomine ſignificat ac Latini olim: qui præiudicium vocarunt id tantum, q ante ſtatum futuri iudicij tanquã exemplar erat: veruntamen hoc ipſum iudicium non erat, idcirco opponit Cic. illi iudicium.* (V.56.b

De quo non præiudicium, ſed plane iudicium factum putatur. I.

Cum diceret Metellus, præiudicium ſe de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri. in Ver.181.b

Exceptio extra quã in rem capitis præiudicium fiat. de In. 69.b

Non oportet in recuperatorio iudicio eius iudicij, de quo inter ſicarios quæritur, præiudicium fieri. ibid.

Iudicium accuſatoris in reum pro aliquo præiudicio valere. pro Mur.138.a

Cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium præiudicij comparaſti. p Planc.270.b

Nimis graue præiudicium in ordinem noſtrum. At.87.b

Sic Præiudico & Præiudicata.

De aliquo homine non modo præiudicare, ſed etiam grauiſſime iudicare. in V.182.a

Quod nondum Senatus cenſuit, nec Pop.Rom. iuſſit, id arroganter non præiudico, neq; reuoco ad arbitrium meum. At.275.a

Satis ne cauſa ſit, quare de aliquo maiore maleficio præiudicetur. de In.69.b

Vt per illum, qui attulit venenum, de hoc præiudicaretur. p Clu.54.a

Primum poſtulo id, quod æquiſſimum eſt, vt ne quid huc præiudicati afferatis. p Clu.18.a

Si non ex cauſis ipſis iudicabimus, ſed ad cauſas iudicia iam facta domo deferemus. ibid.

Res ſemel atq; iterum præiudicata. p Clu.27.a

Tantum opinio præiudicata poterat, vt etiam ſine ratione valeret auctoritas. de N.4.a

Quaſi præiudicata res ad has cauſas deferri ſoleat. pro Rab.P. 127.b

PRÆSENS animus, *pro non perturbato, aut commoto, ſed idoneo ad cogitandum & officium faciendum, recentiores vocant intrepidum animum, hinc Intrepide aliquid facere dixerunt, vulgo Audacem animum, hinc Audacter, quod aliud ſignificat.*

Fortis

Fortis vero animi & conſtantis eſt, non perturbari in rebus aſperis nec tumultuante de gradibus deijci, vt dicitur: ſed præſentis animi vti conſilio, nec à ratione diſcedere. Off.16.b

Animus acer & præſens, & acutus idem atq; verſutus inuictos viros efficit. de Or.117.b. A.96.a

Præſens remedium, auxilium, & alia iſtiuſmodi, *pro certo, prompto, parato, vſurparunt veteres.*

Præſentes ad nocendum vires habere. At.241.a

Etenim multa, ſæpe ꝓdigia vim eius, numenq; declarant: multis ſæpe in difficillimis rebus præſens auxilium eius oblatum eſt. in Ver.225.b

Hercules tantus & tam præſens deus. Tuſ.154.a

Illud vero nonne ita præſens eſt, vt Iouis nutu factum videatur? At.241.a

In rem præſentem venire. *vide venio.*

PRÆSENTIO. Alij Præſagio, quo vocabulo Cicero non eſt vſus.

PRÆSENSIO, Prædictiones & præſenſiones rerum futurarum quid aliud declarant? de N.27.a

Verſari quandam inter homines diuinationem, quam Græci μαντικὴν, appellant, id eſt, præſenſionem & ſcientiam rerum futurarum. de Diuin,80.a

Atq; etiam per exta, inuenta præſenſio. Top.227.b

PRÆSES. Deos & deas præſides vocarunt Latini, quos vulgus nunc patronos & patronas.

Dij immortales ſuorum templorum cuſtodem ac præſidem ſceleratiſſime pulſum cum viderent. ꝓ Dom.242.a

Vos, qui huic vrbi & reipub. præſides eſtis. Ibid.

Mercurius iuuentutis cuſtos & præſes. in Ver.274.a

Sic Præſidere, *Patronum aut Patronam eſſe.*

Vos dij patrij, qui huic vrbi atq; imperio præſidetis. ꝓ Syl.183.b

Deæ, quæ cunctæ Siciliæ præſidetis. in V.274.b

Dij, qui huic vrbi præſident. in A.250.a

Teſtor omnes deos, & eos maxime, qui huic loco, temploq; præſi-(dent. ꝓ Pom.17.a

PRÆSTARE, p. aliquid ſuo periculo eſſe diuulgatum non eſt. imperiti enim pro eo dicunt, Se aut ſua interponere pro aliquo, Recipere in ſe, Spondere pro aliqua re, Sponſorem eſſe pro aliquo, Promittere ſe ſatisfacturũ. & alia iſtiuſmodi, quæ

excogitarunt, vt id efferrent, quod proprie verbo Præſtari dicitur. (Mur.124.b

Is periculum iudicij præſtare debet, qui ſe nexu obligauit. pro

Cuius inuidiam capitis periculo ſibi præſtandã putabat. p Sect. 17.a

Qua quidem ea conditione geſſeram, vt meum factum ſemper omnes boni præſtare tueriq; deberent. p Seſt.11.a

Perge vero Craſſe, inquit Mutius. Iſtam enim culpam, quam vereris, ego præſtabo. de Or.94.a

In pariete communi demoliendo qui damni infecti promiſerit, non debebit præſtare quod fornix vitij fecerit. Top.222.a

Si quid offendimus in genere noſtro, quod quidem ego præſtare non debeo. At.111.b

Nihil præſtandum in vita præter culpam. E.178.b

Nihil eſt ſapientis præſtare niſi culpam.155.a

Culpa nulla eſt, cum id quod ab homine non potuerit præſtari, euenerit. Top.197.a

Impetus populi, quos præſtare nemo poteſt. de Or. 120.a

Id eſt, vt communem & incertum caſum, quem neque vitare quiſquam noſtrum, neq; præſtare vllo pacto poteſt, ſapienter ferres. E.73.a

De Dionyſio, ſi me amas confice, quamcunq; ei fidem dederis, præſtabo. E.66.b.

Quis iſtam voluntatem poteſt præſtare ſapienti. de Fin.83.b

Omnes ſocios in vltimis oris auctoritate noſtri imperij ſaluos præſtare poteramus. p Pomp.14.b

Pericula facile (vt hominem præſtare oportet) innocentia tecti pellemus. p Pomp.17.b

Quod de te ſperare, de me præſtare poſſum. Ep.59.a

Ego tibi à vi hac (al. in hac) præſertim imbecillitate magiſtratuum) præſtare nihil poſſum. Ep.4.b

Præſtabo, ſi Cæſarem bene noui, eum tuæ dignitatis rationem habiturum. At.141.b

Ego Meſſalam Cæſari præſtabo. Q. Fr.327.b

Me non ingratum eſſe præſtabo. de Pro.79.a

Prædones nullos fore quis præſtare poterat? p Flac.152.a

Vt in hac cuſtodia prouinciæ nõ te vnũ, ſed omnes miniſtros imperij tui ſocijs & ciuib. & reip. præſtare videare. Q. Fr. 291.b

Horum non modo facta, ſed etiam dicta omnia præſtanda nobis ſunt. Q. Fr. 292.a

Præ-

Præſtabo ſumptum nuſquam melius poni poſſe. Qu. Fr.318.b

Felicitas quam præſtare de ſeipſo nemo poteſt meminiſſe & commemorare de altero poſſumus. p Pom.13.a

Quis igitur mihi præſtat Lentonem vno capite eſſe contentum? in Ant.244.a

Quicquid enim ineſt prædio vitij, id iuriſconſulti ſtatuerunt, ſi venditor ſciret, niſi nominatim dictum eſſet, præſtari oportere. Of.64.b

Damnum præſtari oportere. Off.65.a

Præſto eſſe, *idem quod adeſſe, vulgare non eſt. Quadruplatores ad fretum præſto fuerunt. I.V.112.b*

Conſtitui cum hominibus, quo die Meſſanæ mihi præſto eſſent. in Ver.122.a

Macroni vix videor præſto eſſe poſſit. At.61.a

Dionyſius nobis præſto fuit. Ibid.

Togulæ lictoribus ad portam præſto fuerunt. I.P.91.a

Quibus quidem cauſis tu etiam præſto fuiſti. de Cla.195.b

Vt ad omnia quæ tu velint, ita ſim præſto, &c. Epiſt.53.b

Si ille labor meus priſtinus, ſi ſolicitudo, ſi officia, ſi operæ, ſi vigiliæ deſeruiunt amicis: præſto ſunt omnibus. p Syl.172.a

De mea autem in te voluntate ſic velim iudices, me opera & conſilio, ſtudio quidem certe, rei, famæ, ſaluti tuæ præſto futurum. Ep.58.b

Hoſtiæ ad ſacrificium præſto non fuerunt. de In.74.b

Eſt boni auguris, meminiſſe maximis reipub. temporibus præſto eſſe debere. de Leg.192.b

Is tibi victori non ſolum ad hoſpitium, ſed etiam ad periculum atq; ad aciem præſto fuit. p Dei.148.b

PRÆTER cæteros, *modus loquendi Latinis valde vſitatus, quē noſtri homines his verbis proferre ſolent, Magis, aut Plusquam alij.*

Attici in eo genere præter cæteros excellunt. de Or.128.b

Quæ me res igitur præter cæteros impulit? p S.P.8.b

Guſtatus dulcitudine præter cæteros ſenſus commouetur. de Or. 152.b

Nihil de diuinatione habeo, quod præter cæteros ipſe ſentiam. de D.82.a

Quicquid erat oneris in nautis remigibusq; exigendis in frumento imperando, Segeſtanis præter cæteros imponebat, aliquanto amplius quam ferre poſſent. I.V.217.b

Mulieres noſtræ præter cæteras Romæ remanſerant. At.111.b

Cum noſtri imperatores ad illam ipſam principem aram vota perſoluerent. de Ar. 250. a

Princeps idem quod primus, cum hominibus tribuitur, auctorem alicuius rei ſignificat.

Sed ego neq; illis aſſentiebar, neq; harum diſputationum inuentori & principi longe omnium in dicendo grauiſſimo & eloquentiſſimo Platoni. de Orat. 89. a

Zeno qui inuentor ac princeps Stoicorum fuit. Ac. 33. b

Et nimirum is princeps ex Latinis hæc tractauit. de Clar. 171. b

Georgias princeps ex omnibus auſus eſt. de Or. 154. b

Herodotus ille, qui princeps genus hoc ornauit. de Or. 113. b

P. Decius princeps in ea familia conſulatus. de Finib. 77. b

Earum qualitatum ſunt alia principes, alia ex iis orta. Ac. 44. a

Exordium princeps omnium debet eſſe, de In. 46. b

Sicilia princeps ſe ad amicitiam populi Romani applicauit, & prima omnium prouincia eſt appellata. I. V. 109. a

Principem ſententiam dicere. de Pro. 69. a

PRINCIPATVS, Locus princeps, neq; tam obſcura eſt vis huius nominis, quam ipſum nomen neglectum ab iis, qui pro eo primatum dicunt. quod Latinum non eſt.

Theophraſtus menti diuinum tribuit principatum. de N. 9. a

Eloquentia ergo à maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus. Off. 47. a

Tenere principatum. Tuſ. 152. a

Sol qui aſtrorum obtinet principatum. de N. 35.

PRINCIPIO. Hac voce Latini in oratione rem aliquam tractandam exordiebãtur. quod cum nunc in vſu minus ſit, exemplis declarabimus, quomodo Cicero initio eo verbo ſit vſus. Sic enim incipit enumerare oportunitates amicitiæ.

Principio cui poteſt eſſe vita vitalis, vt ait Ennius, qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat? de A. 99. b. Sic item quod in primo libro Officiorum tractare propoſuit. Principio generi animantium omni eſt à natura tributum, vt ſe, vitam, corpusq; tueatur. de Off. 3. a

His quoq; de rebus pauca dicantur. Principio corporis magnam natura ipſa videtur habuiſſe rationem. de Off. 25. b

Principio, inquam, in Phyſicis, quibus maxime gloriatur, primum totus eſt alienus. de Fin. 52. a

Principio, idem aliquando quod primum.

Ius augurum diuinationis opinione principio conſtitutum eſt, poſtea reipub. cauſa conſeruatum ac retentum. de D. 124. a

Si forte quæreretur, quæ eſſet ars imperatoris, conſtituendum putarem principio quis eſſet imperator: tum adiungeremus. de Or. 102. b

Græci commonent, vt attentum principio faciamus iudicem. de Or. 138. b

PRIVILEGIVM. Aliud longe veteres ſignificarunt hoc nomine ac nunc vulgo fit, Vſurpatur enim iam fere ab omnibus pro donis & muneribus, quæ à Principib. aut Regibus, ciuitatibus, populis, aut etiam ſingulis ciuibus conceduntur: vt ſi vectigali aut aliis oneribus liberentur, dicunt ſe habere Priuilegia: quod veteres dixerunt Liberare vectigalibus. Vectigales liberare, Tollere portorium, Immunitate donare, Immunes reddere. Nec vero, ſi quid iuris habeat alia ciuitas præ alia, Priuilegium ſed ius & Legem veteres appellabant, qui non in laude modo, ſed maxime in vitio Priuilegium ponebant, vt cum irrogaretur Priuilegium alicui vt exularet. Differt itaque Priuilegium à Lege, quod ea ad omnes alicuius ciuitatis, aut ad omnes alicuius certi ordinis homines pertinet. Priuilegium ſingulorum eſt, non multorum: quod ex ipſis verbis Ciceronis planius intelliges.

Quo iure, quo more, quo exemplo legem nominatim de capite ciuis indemnati tuliſti? vetãt leges ſacratæ, vetant XII. tabulæ leges priuatis hominibus irrogari, id eſt enim Priuilegium. pro Dom. 222. a

Id priuatos homines leges ferri noluerunt, id eſt enim Priuilegium. de Leg. 193. a

Cum XII. tabulis ſancitum eſſet, vt neq; Priuilegium irrogari, neq; de capite ciuis, niſi comitijs centuriatis, rogari poſſet. pro Seſt. 17. b

Sed quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul? familiariſſimus tuus Cornificius de te Priuilegium tulit, vt, ſi in opertum Bonæ deæ acceſſiſſes, exulares. Parad. 121. b

An licuit tibi de peſte ciuis indemnati ferre non legem, ſed nefarium Priuilegium? pro Dom. 283. b

Cum indemnatum exturbares Priuilegijs tyrannicis irrogatis. 135. b

Priuilegij vim & crudelitatem auctoritate honeſtiſſimorum

 homi-

Cum noſtri imperatores ad illam ipſam principem aram vota perſoluerent. de Ar. 250. a

Princeps idem quod primus, cum hominibus tribuitur, auctorem alicuius rei ſignificat.

Sed ego neq; illis aſſentiebar, neq; harum diſputationum inuentori & principi longe omnium in dicendo grauiſſimo & eloquentiſſimo Platoni. de Orat. 89. a

Zeno qui inuentor ac princeps Stoicorum fuit. Ac. 33. b

Et nimirum is princeps ex Latinis hac tractauit. de Clar. 171. b

Georgias princeps ex omnibus auſus eſt. de Or. 154. b

Herodotus ille, qui princeps genus hoc ornauit. de Or. 113. b

P. Decius princeps in ea familia conſulatus. de Finib. 77. b

Earum qualitatum ſunt alia principes, alia ex ijs orta. Ac. 44. a

Exordium princeps omnium debet eſſe, de In. 46. b

Sicilia princeps ſe ad amicitiam populi Romani applicauit, & prima omnium prouincia eſt appellata. I. V. 109. a

Principem ſententiam dicere. de Pro. 69. a

PRINCIPATVS, *Locus princeps, neq; tam obſcura eſt vis huius nominis, quam ipſum nomen neglectum ab ijs, qui pro eo primatum dicunt. quod Latinum non eſt.*

Theophraſtus menti diuinum tribuit principatum. de N. 9. a

Eloquentia ergo à maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus. Off. 47. a

Tenere principatum. Tuſ. 152. a

Sol qui aſtrorum obtinet principatum. de N. 35.

PRINCIPIO. *Hac voce Latini in oratione rem aliquam tractandam exordiebātur. quod cum nunc in vſu minus ſit, exemplis declarabimus, quomodo Cicero initio eo verbo ſit vſus. Sic enim incipit enumerare oportunitates amicitiæ.*

Principio cui poteſt eſſe vita vitalis, vt ait Ennius, qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat? de A. 99. b. Sic item quod in primo libro Officiorum tractare propoſuit. Principio generi animantium omni eſt à natura tributum, vt ſe, vitam, corpusq; tueatur. de Off. 3. a

His quoq; de rebus pauca dicantur. Principio corporis magnam natura ipſa videtur habuiſſe rationem. de Off. 25. b

Principio, inquam, in Phyſicis, quibus maxime gloriatur, primum totus eſt alienus. de Fin. 52. a

Principio, idem aliquando quod primum.

Ius

Ius augurum diuinationis opinione principio conſtitutum eſt, poſtea reipub. cauſa conſeruatum ac retentum. de D. 124. a

Si forte quæreretur, quæ eſſet ars imperatoris, conſtituendum putarem principio quis eſſet imperator: tum adiungeremus. de Or. 102. b

Græci commonent, vt attentum principio faciamus iudicem. de Or. 138. b

PRIVILEGIVM. Aliud longe veteres ſignificarunt hoc nomine ac nunc vulgo fit, Vſurpatur enim iam fere ab omnibus pro donis & muneribus, quæ à Principib. aut Regibus, ciuitatibus, populis, aut etiam ſingulis ciuibus conceduntur: vt ſi vectigali aut aliis oneribus liberentur, dicunt ſe habere Priuilegia: quod veteres dixerunt Liberare vectigalibus. Vectigales liberare, Tollere portorium, Immunitate donare, Immunes reddere. Nec vero, ſi quid iuris habeat alia ciuitas præ alia, Priuilegium ſed ius & Legem veteres appellabant, qui non in laude modo, ſed maxime in vitio Priuilegium ponebant, vt cum irrogaretur Priuilegium alicui vt exularet. Differt itaque Priuilegium à Lege, quod ea ad omnes alicuius ciuitatis, aut ad omnes alicuius certi ordinis homines pertinet. Priuilegium ſingulorum eſt, non multorum: quod ex ipſis verbis Ciceronis planius intelliges.

Quo iure, quo more, quo exemplo legem nominatim de capite ciuis indemnati tuliſti? vetāt leges ſacratæ, vetant XII. tabulæ leges priuatis hominibus irrogari, id eſt enim Priuilegium. pro Dom. 222. a

Id priuatos homines leges ferri noluerunt, id eſt enim Priuilegium. de Leg. 193. a

Cum XII. tabulis ſancitum eſſet, vt neq; Priuilegium irrogari, neq; de capite ciuis, niſi comitijs centuriatis, rogari poſſet. pro Seſt. 17. b

Sed quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul? familiariſſimus tuus Cornificius de te Priuilegium tulit, vt, ſi in opertum Bonæ deæ acceſſiſſes, exulares. Parad. 121. b

An licuit tibi de peſte ciuis indemnati ferre non legem, ſed nefarium Priuilegium? pro Dom. 283. b

Cum indemnatum exturbares Priuilegijs tyrannicis irrogatis. 135. b

Priuilegij vim & crudelitatem auctoritate honeſtiſſimorum

Cum noſtri imperatores ad illam ipſam principem aram vota perſoluerent. de Ar. 250. a

Princeps idem quod primus, cum hominibus tribuitur, auctorem alicuius rei ſignificat.

Sed ego neq; illis aſſentiebar, neq; harum diſputationum inuentori & principi longe omnium in dicendo grauiſſimo & eloquentiſſimo Platoni. de Orat. 89. a

Zeno qui inuentor ac princeps Stoicorum fuit. Ac. 33. b

Et nimirum is princeps ex Latinis hac tractauit. de Clar. 171. b

Georgias princeps ex omnibus auſus eſt. de Or. 154. b

Herodotus ille, qui princeps genus hoc ornauit. de Or. 113. b

P. Decius princeps in ea familia conſulatus. de Finib. 77. b

Earum qualitatum ſunt alia principes, alia ex ijs orta. Ac. 44. a

Exordium princeps omnium debet eſſe, de In. 46. b

Sicilia princeps ſe ad amicitiam populi Romani applicauit, & prima omnium prouincia eſt appellata. I. V. 109. a

Principem ſententiam dicere. de Pro. 69. a

PRINCIPATVS, Locus princeps, neq; tam obſcura eſt vis huius nominis, quam ipſum nomen neglectum ab ijs, qui pro eo primatum dicunt. quod Latinum non eſt.

Theophraſtus menti diuinum tribuit principatum. de N. 9. a

Eloquentia ergo à maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus. Off. 47. a

Tenere principatum. Tuſ. 152. a

Sol qui aſtrorum obtinet principatum. de N. 35.

PRINCIPIO. Hac voce Latini in oratione rem aliquam tractandam exordiebãtur. quod cum nunc in vſu minus ſit, exemplis declarabimus, quomodo Cicero initio eo verbo ſit vſus. Sic enim incipit enumerare oportunitates amicitiæ.

Principio cui poteſt eſſe vita vitalis, vt ait Ennius, qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat? de A. 99. b. Sic item quod in primo libro Officiorum tractare propoſuit. Principio generi animantium omni eſt à natura tributum, vt ſe, vitam, corpusq; tueatur. de Off. 3. a

His quoq; de rebus pauca dicantur. Principio corporis magnam natura ipſa videtur habuiſſe rationem. de Off. 25. b

Principio, inquam, in Phyſicis, quibus maxime gloriatur, primum totus eſt alienus. de Fin. 52. a

Principio, idem aliquando quod primum.

Ius

Ius augurum diuinationis opinione principio conſtitutum eſt, poſtea reipub. cauſa conſeruatum ac retentum. de D. 124. a

Si forte quæreretur, quæ eſſet ars imperatoris, conſtituendum putarem principio quis eſſet imperator: tum adiungeremus. de Or. 102. b

Græci commonent, vt attentum principio faciamus iudicem. de Or. 138. b

PRIVILEGIVM. Aliud longe veteres ſignificarunt hoc nomine ac nunc vulgo fit, Vſurpatur enim iam fere ab omnibus pro donis & muneribus, quæ à Principib. aut Regibus, ciuitatibus, populis, aut etiam ſingulis ciuibus conceduntur: vt ſi vectigali aut aliis oneribus liberentur, dicunt ſe habere Priuilegia: quod veteres dixerunt Liberare vectigalibus. Vectigales liberare, Tollere portorium, Immunitate donare, Immunes reddere. Nec vero, ſi quid iuris habeat alia ciuitas præ alia, Priuilegium ſed ius & Legem veteres appellabant, qui non in laude modo, ſed maxime in vitio Priuilegium ponebant, vt cum irrogaretur Priuilegium alicui vt exularet. Differt itaque Priuilegium à Lege, quod ea ad omnes alicuius ciuitatis, aut ad omnes alicuius certi ordinis homines pertinet. Priuilegium ſingulorum eſt, non multorum: quod ex ipſis verbis Ciceronis planius intelliges.

Quo iure, quo more, quo exemplo legem nominatim de capite ciuis indemnati tuliſti? vetãt leges ſacratæ, vetant XII. tabulæ leges priuatis hominibus irrogari, id eſt enim Priuilegium. pro Dom. 222. a

Id priuatos homines leges ferri noluerunt, id eſt enim Priuilegium. de Leg. 193. a

Cum XII. tabulis ſancitum eſſet, vt neq; Priuilegium irrogari, neq; de capite ciuis, niſi comitijs centuriatis, rogari poſſet. pro Seſt. 17. b

Sed quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul? familiariſſimus tuus Cornificius de te Priuilegium tulit, vt, ſi in opertum Bonæ deæ acceſſiſſes, exulares. Parad. 121. b

An licuit tibi de peſte ciuis indemnati ferre non legem, ſed nefarium Priuilegium? pro Dom. 283. b

Cum indemnatum exturbares Priuilegijs tyrannicis irrogatis. 135. b

Priuilegij vim & crudelitatem auctoritate honeſtiſſimorum

Cum noſtri imperatores ad illam ipſam principem aram vota perſoluerent. de Ar. 250. a

Princeps idem quod primus, cum hominibus tribuitur, auctorem alicuius rei ſignificat.

Sed ego neq; illis aſſentiebar, neq; harum diſputationum inuentori & principi longe omnium in dicendo grauiſſimo & eloquentiſſimo Platoni. de Orat. 89. a

Zeno qui inuentor ac princeps Stoicorum fuit. Ac. 33. b

Et nimirum is princeps ex Latinis hæc tractauit. de Clar. 171. b

Georgias princeps ex omnibus auſus eſt. de Or. 154. b

Herodotus ille, qui princeps genus hoc ornauit. de Or. 113. b

P. Decius princeps in ea familia conſulatus. de Finib. 77. b

Earum qualitatum ſunt alia principes, alia ex ijs orta. Ac. 44. a

Exordium princeps omnium debet eſſe, de In. 46. b

Sicilia princeps ſe ad amicitiam populi Romani applicauit, & prima omnium prouincia eſt appellata. I. V. 109. a

Principem ſententiam dicere. de Pro. 69. a

PRINCIPATVS, Locus princeps, neq; tam obſcura eſt vis huius nominis, quam ipſum nomen neglectum ab ijs, qui pro eo primatum dicunt. quod Latinum non eſt.

Theophraſtus menti diuinum tribuit principatum. de N. 9. a

Eloquentiæ ergo à maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus. Off. 47. a

Tenere principatum. Tuſ. 152. a

Sol qui aſtrorum obtinet principatum. de N. 35.

PRINCIPIO. Hac voce Latini in oratione rem aliquam tractandam exordiebãtur. quod cum nunc in vſu minus ſit, exemplis declarabimus, quomodo Cicero initio eo verbo ſit vſus. Sic enim incipit enumerare oportunitates amicitiæ.

Principio cui poteſt eſſe vita vitalis, vt ait Ennius, qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat? de A. 99. b. Sic item quod in primo libro Officiorum tractare propoſuit. Principio generi animantium omni eſt à natura tributum, vt ſe, vitam, corpusq; tueatur. de Off. 3. a

His quoq; de rebus pauca dicantur. Principio corporis magnam natura ipſa videtur habuiſſe rationem. de Off. 25. b

Principio, inquam, in Phyſicis, quibus maxime gloriatur, primum totus eſt alienus. de Fin. 52. a

Principio, idem aliquando quod primum.

Ius

Ius augurum diuinationis opinione principio conſtitutum eſt, poſtea reipub. cauſa conſeruatum ac retentum. de D.124.a

Si forte quæreretur, quæ eſſet ars imperatoris, conſtituendum putarem principio quis eſſet imperator: tum adiungeremus. de Or.102.b

Græci commonent, vt attentum principio faciamus iudicem. de Or.138.b

PRIVILEGIVM. Aliud longe veteres ſignificarunt hoc nomine ac nunc vulgo fit, Vſurpatur enim iam fere ab omnibus pro donis & muneribus, quæ à Principib. aut Regibus, ciuitatibus, populis, aut etiam ſingulis ciuibus conceduntur: vt ſi vectigali aut aliis oneribus liberentur, dicunt ſe habere Priuilegia: quod veteres dixerunt Liberare vectigalibus. Vectigales liberare, Tollere portorium, Immunitate donare, Immunes reddere. Nec vero, ſi quid iuris habeat alia ciuitas præ alia, Priuilegium ſed ius & Legem veteres appellabant, qui non in laude modo, ſed maxime in vitio Priuilegium ponebant, vt cum irrogaretur Priuilegium alicui vt exularet. Differt itaque Priuilegium à Lege, quod ea ad omnes alicuius ciuitatis, aut ad omnes alicuius certi ordinis homines pertinet. Priuilegium ſingulorum eſt, non multorum: quod ex ipſis verbis Ciceronis planius intelliges.

Quo iure, quo more, quo exemplo legem nominatim de capite ciuis indemnati tuliſti? vetãt leges ſacratæ, vetant XII. tabulæ leges priuatis hominibus irrogari, id eſt enim Priuilegium. pro Dom.222.a

Id priuatos homines leges ferri noluerunt, id eſt enim Priuilegium. de Leg.193.a

Cum XII. tabulis ſancitum eſſet, vt neq; Priuilegium irrogari, neq; de capite ciuis, niſi comitijs centuriatis, rogari poſſet. pro Seſt.17.b

Sed quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul? familiariſſimus tuus Cornificius de te Priuilegium tulit, vt, ſi in opertum Bonæ deæ acceſſiſſes, exulares. Parad.121.b

An licuit tibi de peſte ciuis indemnati ferre non legem, ſed nefarium Priuilegium? pro Dom.283.b

Cum indemnatum exturbares Priuilegijs tyrannicis irrogatis.135.b

Priuilegij vim & crudelitatem auctoritate honeſtiſſimorum

excogitarunt, vt id efferrent, quod proprie verbo Præſtare dicitur. (Mur. 124.b

Is periculum iudicij præſtare debet, qui ſe nexu obligauit. pro

Cuius inuidiam capitis periculo ſibi præſtandã putabat. ꝑ Sect. 17.a

Qua quidem ea conditione geſſeram, vt meum factum ſemper omnes boni præſtare tueriq; deberent. ꝑ Seſt. 11.a

Perge vero Craſſe, inquit Mutius. Iſtam enim culpam, quam vereris, ego præſtabo. de Or. 94.a

In pariete communi demoliendo qui damni infecti promiſerit, non debebit præſtare quod fornix vitij feeerit. Top. 222.a

Si quid offendimus in genere noſtro, quod quidem ego præſtare non debeo. At. 111.b

Nihil præſtandum in vitâ præter culpam. E. 178.b

Nihil eſt ſapientis præſtare niſi culpam. 155.a

Culpa nulla eſt, cum id quod ab homine non potuerit præſtari, euenerit. Top. 197.a

Impetus populi, quos præſtare nemo poteſt. de Or. 120.a

Id eſt, vt communem & incertum caſum, quem neque vitare quiſquam noſtrum, neq; præſtare vllo pacto poteſt, ſapienter ferres. E. 73.a

De Dionyſio, ſi me amas confice, quamcunq; ei fidem dederis, præſtabo. E. 66.b.

Quis iſtam voluntatem poteſt præſtare ſapienti. de Fin. 83.b

Omnes ſocios in vltimis oris auctoritate noſtri imperij ſaluos præſtare poteramus. ꝑ Pomp. 14.b

Pericula facile (vt hominem præſtare oportet) innocentia tecti pellemus. ꝑ Pomp. 17.b

Quod de te ſperare, de me præſtare poſſum. Ep. 59.a

Ego tibi à vi hac (al. in hac) præſertim imbecillitate magiſtratuum) præſtare nihil poſſum. Ep. 4.b

Præſtabo, ſi Cæſarem bene noui, eum tuæ dignitatis rationem habiturum. At. 141.b

Ego Meſſalam Cæſari præſtabo. Q. Fr. 327.b

Me non ingratum eſſe præſtabo. de Pro. 79.a

Prædones nullos fore quis præſtare poterat? ꝑ Flac. 152.a

Vt in hac cuſtodia prouincia nõ te vnũ, ſed omnes miniſtros imperij tui ſocijs & civib. & reip. præſtare videare. Q. Fr. 291.b

Horum non modo facta, ſed etiam dicta omnia præſtanda nobis ſunt. Q. Fr. 292.a

Præ-

Præſtabo ſumptum nuſquam melius poni poſſe. Qu. Fr.318.b

Felicitas quam præſtare de ſeipſo nemo poteſt meminiſſe & commemorare de altero poſſumus. p Pom.13.a

Quis igitur mihi præſtat Lentonem vno capite eſſe contentum? in Ant.244.a

Quicquid enim ineſt prædio vitij, id iuriſconſulti ſtatuerunt, ſi venditor ſciret, niſi nominatim dictum eſſet, præſtari oportere. Of.64.b

Damnum præſtari oportere. Off.65.a

Præſto eſſe, *idem quod adeſſe, vulgare non eſt. Quadruplatores ad fretum præſto fuerunt. I.V.112.b*

Conſtitui cum hominibus, quo die Meſſanæ mihi præſto eſſent. in Ver.122.a

Macroni vix videor præſto eſſe poſſit. At.61.a

Dionyſius nobis præſto fuit. Ibid.

Togulæ lictoribus ad portam præſto fuerunt. I.P.91.a

Quibus quidem cauſis tu etiam præſto fuiſti. de Cla.195.b

Vt ad omnia quæ tui velint, ita ſim præſto, &c. Epiſt.53.b

Si ille labor meus priſtinus, ſi ſolicitudo, ſi officia, ſi operæ, ſi vigiliæ deſeruiunt amicis: præſto ſunt omnibus. p Syl.172.a

De mea autem in te voluntate ſic velim iudices, me opera & conſilio, ſtudio quidem certe, rei, famæ, ſaluti tuæ præſto futurum. Ep.58.b

Hoſtiæ ad ſacrificium præſto non fuerunt. de In.74.b

Eſt boni auguris, meminiſſe maximis reipub. temporibus præſto eſſe debere. de Leg.192.b

Is tibi victori non ſolum ad hoſpitium, ſed etiam ad periculum atq; ad aciem præſto fuit. p Dei.148.b

PRÆTER cæteros, *modus loquendi Latinis valde vſitatus, quē noſtri homines his verbis proferre ſolent, Magis, aut Plusquam alij.*

Attici in eo genere præter cæteros excellunt. de Or.128.b

Quæ me res igitur præter cæteros impulit? p S.P.8.b

Guſtatus dulcitudine præter cæteros ſenſus commouetur. de Or. 152.b

Nihil de diuinatione habeo, quod præter cæteros ipſe ſentiam. de D.82.a

Quicquid erat oneris in nautis remigibusq; exigendis in frumento imperando, Segeſtanis præter cæteros imponebat, aliquanto amplius quam ferre poſſent. I.V.217.b

Mulieres noſtræ præter cæteras Romæ remanſerant. At.111.b

PRÆTEREA. *Qui putant hanc vocem iunctam ex Præter & is, tanquam parum Latinam non audent coniungere cum nominibus maſculini aut fœminini generis, & ſolum iungi putant nominibus neutri generis. Sed à Cicerone diſcant omnium generum nominibus adiungi.*

Agerent enim tecum lege primum Pythagorei omnes atque Democritici, cæteriq; in ſuo genere Phyſici, &c. vrgerent præterea philoſopherum greges. de Or. 88. b

Erat Metrodorus, vigebat auditor Panetij Mneſarchus, & Peripatetici Critolaus & Diodorus, multi erant præterea præclari, &c. Ibid. (153. a

Num qui exules reſtituti, vnũ aiebat, præterea neminem. in A.

Quas (literas) ſtatim cum recitauiſſem, cecidit Seruilius, complures præterea. ad Brut. 332. b

Sed nos poſſumus & huius eſſe ciuitatis, & cuiuſuis præterea. p Cor. 60. b

Duo præterea teſtes nihil dixerunt. pro Cæc. 290. a

Se & alios præterea tres factos eſſe dixit. pro Clu. 22

Multos præterea & noſtra ciuitas & Græcia tulit ſingulares viros. de N. 59. a

Hoc ob vnum ab hoſtibus metui, præterea neminem. p Pom. 4. b

Præter communem fidem quæ omnibus debetur, præterea nos iſti hominũ generi præcipue debere videmur, vt, &c. Q. Fr. 295. b.

Nihilne vobis in mentem venit, quod præterea à Craſſo requiratis? de Or. 98. a

PRÆTEXTVS, *recentiorum eſt vocabulum. Cicero Simulationem ſæpius appellauit, Cauſam etiam, & Speciem, & Nomen, & Excuſationem: de quibus ſuis locis.*

PRÆVARICARI *dicuntur actores cauſarum, qui ab aduerſariis pecuniam accipiunt: vt cauſam quam receperunt, proderent, vnde Præuaricator, & Præuaricatio.*

Clodius à Catilina pecuniam accepit, vt turpiſſime præuaricaretur. de Ar. 253. b

PRIMO quoque tempore, *modus loquendi Romanis vſitatus: nobis non item, addimus etiam verbum Poſſum ſemper; vt, Venias quamprimum poſſis. Primo quoq; tempore poſſis. Cicero vero illo modo eſt locutus: vt,*

Scio quanti reipub. interſit, omnes copias in vnum locum primo quoq; tempore conuenire. At. 122. b

Magnum

Magnum pondus argenti, auctionem, præter prædia, primo quoq; tempore fieri oportere. At.219.b

Sentiebam & dignitati & exiſtimationi tuæ maxime conducere, te primo quoq; tempore ferre præſidium labenti & inclinatæ pene reipub. At.289.a

Peto vt primo quoq; die Luceriam aduenias. Att.130.a

PRINCEPS. In quanta ignoratione vulgus Latinæ linguæ nunc verſetur, cum alia multa, tum inprimis hoc nomen oſtendit, quo cum nihil tritius, nihilq; latius diffuſum fuit apud Romanos, tantum hoc nomine apellamus, qui regnis aut rebuſpub. præſunt. Latini enim non ſolum hominibus tribuerunt, ſed rebus etiã omnis generis, ſignificaruntq; hac voce idem quod verbo primus aut ſummus: etiam cuiuscunq; rei, non modo populi alicuius: vt,

Tres enim trium diciplinarum principes conueniſtis. de N.5.a

Pericles plurimos annos princeps conſilij publici fuit. de Or.103.a

Quem autorem publici conſilij, & regendæ ciuitatis ducem, & ſententiæ atq; eloquentiæ principẽ in Senatu, in populo, in cauſis publicis eſſe volumus. de Orat.148.b

Hi tum in Aſia rhetorum principes numerebantur. de Clar. 194.b

Longe omnium quicunq; fuerunt, grauitate dicendi princeps Plato. Orat.202.b

Princeps ingenij & doctrinæ Plato. Q.195.b.

Senatus princeps ſalutis, mentisq; publicæ. de Or.257.b

Longe omnium in iure ciuili eſſe principem. de Cla.126.b

Is qui princeps in agendo eſt. I.V.62.a

De quibus (monſtris) Eudoxus in Aſtrologia iudicio doctiſſimorum hominũ facile princeps ſic opinatur. de Diuin.126.b

Aliquis conſilio ac lingua princeps. de Or.93.a

Princeps ad omnia pericula, Ep.193.b

Cum eſſem in principibus patronis quinquennium verſatus. de Clar.195.a

Ille ſe principem ciuem putat. de N.59.b

Natura huius boni princeps eſt. de Or.141.a

Amor princeps eſt ad beneuolentiam coniungendam. de Am, 101.a

Qui in mea ſalute principem locum auctoritatemq; tenuiſtis. p Dom.243.a

Cum noſtri imperatores ad illam ipſam principem aram vota perſoluerent.de Ar.250.a

Princeps idem quod primus, cum hominibus tribuitur, auctorem alicuius rei ſignificat.

Sed ego neq; illis aſſentiebar, neq; harum diſputationum inuentori & principi longe omnium in dicendo grauiſſimo & eloquentiſſimo Platoni.de Orat.89.a

Zeno qui inuentor ac princeps Stoicorum fuit. Ac.33.b

Et nimirum is princeps ex Latinis hæc tractauit.de Clar.171.b

Georgias princeps ex omnibus auſus eſt.de Or.154.b

Herodotus ille, qui princeps genus hoc ornauit.de Or.113.b

P.Decius princeps in ea familia conſulatus.de Finib.77.b

Earum qualitatum ſunt aliæ principes, aliæ ex ijs ortæ. Ac.44.a

Exordium princeps omnium debet eſſe, de In.46.b

Sicilia princeps ſe ad amicitiam populi Romani applicauit, & prima omnium prouincia eſt appellata.I.V.109.a

Principem ſententiam dicere.de Pro.69.a

PRINCIPATVS, Locus princeps, neq; tam obſcura eſt vis huius nominis, quam ipſum nomen neglectum ab ijs, qui pro eo primatum dicunt. quod Latinum non eſt.

Theophraſtus menti diuinum tribuit principatum.de N.9.a

Eloquentiæ ergo à maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus. Off.47.a

Tenere principatum. Tuſ.152.a

Sol qui aſtrorum obtinet principatum.de N.35.

PRINCIPIO. Hac voce Latini in oratione rem aliquam tractandam exordiebãtur. quod cum nunc in vſu minus ſit, exemplis declarabimus, quomodo Cicero initio eo verbo ſit vſus. Sic enim incipit enumerare oportunitates amicitiæ.

Principio cui poteſt eſſe vita vitalis, vt ait Ennius, qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat? de A.99.b. Sic item quod in primo libro Officiorum tractare propoſuit. Principio generi animantium omni eſt à natura tributum, vt ſe, vitam, corpusq; tueatur.de Off.3.a

His quoq; de rebus pauca dicantur. Principio corporis magnam natura ipſa videtur habuiſſe rationem.de Off.25.b

Principio, inquam, in Phyſicis, quibus maxime gloriatur, primum totus eſt alienus.de Fin.52.a

Principio, idem aliquando quod primum.

Ius augurum diuinationis opinione principio conſtitutum eſt, poſtea reipub. cauſa conſeruatum ac retentum. de D.124.a

Si forte quæreretur, quæ eſſet ars imperatoris, conſtituendum putarem principio quis eſſet imperator: tum adiungeremus. de Or.102.b

Græci commonent, vt attentum principio faciamus iudicem. de Or.138.b

PRIVILEGIVM. Aliud longe veteres ſignificarunt hoc nomine ac nunc vulgo fit, Vſurpatur enim iam fere ab omnibus pro donis & muneribus, quæ à Principib. aut Regibus, ciuitatibus, populis, aut etiam ſingulis ciuibus conceduntur: vt ſi vectigali aut aliis oneribus liberentur, dicunt ſe habere Priuilegia: quod veteres dixerunt Liberare vectigalibus. Vectigales liberare, Tollere portorium, Immunitate donare, Immunes reddere. Nec vero, ſi quid iuris habeat alia ciuitas præ alia, Priuilegium ſed ius & Legem veteres appellabant, qui non in laude modo, ſed maxime in vitio Priuilegium ponebant, vt cum irrogaretur Priuilegium alicui vt exularet. Differt itaque Priuilegium à Lege, quod ea ad omnes alicuius ciuitatis, aut ad omnes alicuius certi ordinis homines pertinet. Priuilegium ſingulorum eſt, non multorum: ꝙ ex ipſis verbis Ciceronis planius intelliges.

Quo iure, quo more, quo exemplo legem nominatim de capite ciuis indemnati tuliſti? vetāt leges ſacratæ, vetant XII. tabulæ leges priuatis hominibus irrogari, id eſt enim Priuilegium. ꝓ Dom.222.a

Id priuatos homines leges ferri noluerunt, id eſt enim Priuilegium. de Leg.193.a

Cum XII. tabulis ſancitum eſſet, vt neq; Priuilegium irrogari, neq; de capite ciuis, niſi comitijs centuriatis, rogari poſſet. ꝓ Seſt.17.b

Sed quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul? familiariſſimus tuus Cornificius de te Priuilegium tulit, vt, ſi in opertum Bonæ deæ acceſſiſſes, exulares. Parad.121.b

An licuit tibi de peſte ciuis indemnati ferre non legem, ſed nefarium Priuilegium? ꝓ Dom.283.b

Cum indemnatum exturbares Priuilegijs tyrannicis irrogatis.135.b

Priuilegij vim & crudelitatem auctoritate honeſtiſſimorum

hominum & publicis literis conſignauit. Poſt. 210. b

T. Libo rogationem in Galbam priuilegij ſimilem tulit. Cla. 172. b

Quod cum Curione de priuilegio locutus es, eſt aliquid. At. 46. b

Priuilegia ne irriganto. de Leg. 186. a

Quod vero alij barbare Priuilegium, aut vt recentiores Iuriſperiti Priuilegiatum vocant, Cicero nominatim Præmijs affectum dicit: vt,

Mitto ereptam libertatem populis, ac ſingulis qui erant affecti præmijs nominatim: quorum nihil eſt, quod non ſit lege Iulia, ne fieri liceat, ſancitum diligenter. in P. 99. a

PRO. Varijs reb. hæc præpoſitio tribuitur: modi vero qui ignorantur, vulgo hi ſunt. Primum ſignificant Latini hac voce, quod Græci præpoſitione κατὰ, quam quod cum noſtra vernacula lingua magis congruat, ſolet vulgus Secundum tuam dignitatem, Secundum noſtram familiaritatem, reddere. Latine vero, Pro tua dignitate, familiaritate, &c. quod explicaremus his verbis, Quantum poſtulat tua dignitas, familiaritas.

Spe tamen deducebar ad eã cogitationẽ, vt te ꝓ tua admirabili ac ſingulari ſapientia de concordia ciuium agi velle arbitrarer. Att. 147. b

Horum vobis ꝓ veſtra ſapientia eſt habenda ratio. ꝓ Pom. 7. a

Non enim pro tua prudentia debes illud ſolum animaduertere? At. 130. b

Reliqua tu pro tua prudentia conſiderabis. Ep. 55. b

Hæc pro tuo ingenio conſidera. Ep. 257. b

Quem omnes amare meritiſſime ꝓ eius eximia ſuauitate debemus. de Or. 105. a

Qui à me pro eximia ſua virtute, ſummis honoribus, quos, &c. honoris cauſa nominatur. ꝓ Clu. 42. b

Videndum eſt, vt cuiq; pro dignitate tribuatur. Off. 9. b

Pro idem quod Ante, aut ad.

Pro æde Caſtoris ſedens, &c. At. 189. a. 198. b

Pro æde Iouis Statoris. Att. 172. b

Antonius ſedens pro æde Caſtoris dixit. I. A. 189. a

Illa præſidia, quæ pro templis omnibus cernitis. ꝓ Mil. 101. a

PROBE, idẽ valere quod Bene & recte, vulgus ignorat: nam his ſemper vtitur, neglecto illo.

Anti-

Antipater ille, quem tu probe Catule meminiſti. de Or.161.a
De aqua ductu probè feciſti. At.205.a
Probe teneo. de In.56.b
Quod cum probe ſcirem. Ep.24.b
De Saturnino curaſti probè. At.68.a
Quem hominem probe commeminiſſe ſe aiebat. de Or.104.b
Ad Amanũ exercitũ adduxi ſatis probe ornatũ auxilijs. E.23.a
Oculus perturbatus non eſt probe affectus ad ſuum munus fungendum. Tuſc.193.b
Hoc igitur probe ſtabilito. Tuſc.167.a
Thucydides res geſtas narrat grauiter ſane & probe. de Or.199.b
Itaq; probe diffinitur à Stoicis fortitudo. Off.13.a
Illud probe iudicas. At.102.a
De Seruio probe dicis. de Cla.178.a. Probe dicis Tuſc.180.b
PROCEDO. Propria vis verbi non obſcura eſt: ſed alijs rebus multis, quibus olim veteres, noſtri homines ignoratione eius vſus non tribuunt: vt Procedere in virtute, in aliqua re dixerunt: quod idem ſignificat quod proficere, progreſſus facere.
Nihil ergo adiuuat procedere & progredi in virtute, quo minus miſerrimus ſit, antequam ad eam peruenerit. de Fin.120.b
Qui natura doctrinaq; longe ad virtutẽ ꝓceſſerunt. de Fin.111.a
Qui proceſſerit aliquantulum ad virtutis aditum, nihilominus in miſeria eſt, quam ille, qui nihil proceſſit. de Fin.100.a
Ætate procedere, *Latine eſt: quod Barbari dicunt, Seniorem, aut Antiquiorem fieri.*
Iſocrates ſe tantum, quantum ætate procedebat, relaxabat animia neceſſitate numerorum. Or.214.a
An hoc vidit puer: ſi ætate proceſſerit, non videbit? in Ac.20[illegible].a
Liuius vſque ad adoleſcentiam meam ꝓceſſit ætate. de Sen.87.a
Iſocrates cum ætate proceſſerit, aut in hoc orationum genere cui nunc ſtudet, tantum quantũ pueris reliquis præſtet. Or.200.b
Sic Procedere honoribus longius. *pro peruenire ad maiores honores.*
Is proceſſiſſet honoribus longius, niſi ſemper infirma atq; ægra valetudine fuiſſet. de Clar.180.b
Cotta in mediocrium oratorũ numero dicendi non ita multum laude proceſſerat. de Clar.176.b
Ratione & via orationem procedere, *quod multi dicunt, Methodice orationem inſtituere, Secundũ methodum aliquid dicere.*

Pri-

Primum igitur agam ſic, vt ipſi auctori huius diſciplinæ placet, conſtituam quid & quale ſit id de quo quærimus: nō quo vos ignorare arbitrer, ſed vt ratione & via procedat oratio. de Fin.54.b

Crebro etiam vſurpatur eadem ſignificatione, qua Succedere. Nonnūquam ſummis oratoribus, non ſatis ex ſententia euentum dicendi procedere. de Orat.95.a

Omnia, vt ſpero, proſpere procedent. Ep.187.a (122.a

Cui bene quid proceſſerit, cū multum prouidiſſe dicimus. p Mil.

Quibus cum parum proceſſiſſet, &c. Ep.122. a

Alicui nequaquam vt ſperaſſet, ea quæ cogitaſſet, procedere. p Clu.55.a

Pergit in mea maledicta: quaſi vero ei pulcherrime priora proceſſerint. in Ant. 256.

PRODEO. Hoc verbum tam tritum non eſt, quam Exeo apud vulgus, ſic enim loquitur: Ego raro, aut nunquam exeo. Latini vero cum ſignificare vellent, ire in publicum, aut etiam aliquid inanimum, in lucem & conſpectum omnium proferre, hoc verbo vtebantur: vt,

Paulo poſt eſſe ferunt nunciatum Simonidi, vt prodiret, de Orat. 141.a

Scio te in publicum non prodire. At.125.b

Cauendum eſt etiam, præſertim ſi ipſe ædifices, ne extra modum ſumptu & magnificentia prodeas. Off.28.b

Vt in ſcenam ſine ſubligaculo prodeat nemo. Off. 26.a

Citat præco voce maxima Legatos Æmonenſes, procedit vnus Aſclepiades prodeant. p Flac.153.a

Teſtes vna ex domo prodeant. p Flac.150.b

Prodire in aciem. Ep.79.a

Si hæc conſuetudo ſerpere ac prodire cœperit, I.V.65.b

Prodire obuiam alicui. p Mur. 140.b

An ego tibi obuiam non prodirem? Ep.39.a

Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or. 219.a

Eloquentia ſero prodijt in lucem. de Cla. 168. a

PRODO. Non ſolum ea actio, qua hoſtibus aliquid tradimus inſidioſe contra æquitatem & leges: ſed & aliæ res quoq; quæ in lucem eduntur, & aliis, præſertim poſteris traduntur, prodi quoq; dicuntur.

Sacra deinceps familiis prodūtur, & ſunt perpetua. de Leg.179.b

Rem

Rem aliquam deinceps à patribus acceptam poſteris prodere. de Som.130.a

Gloria tua tibi eſt communicanda mecum, & prodenda liberis. Qu.Fr.398. b

Itaq; eorum vocabula nobis prodiderunt. de V. 201.a

Ne periculoſam imitationem in poſterum proderetis. ꝓ Fl. 151. b

In hoc reo ne quod pernicioſum exemplum prodatur pertimeſco. ꝓ Fla.151.b

Imagines ad memoriam poſteritatis prodendam. (aliter poſteritatemq;) in V.243.a

Quia memoria ſic eſſet proditum, &c. de Or. 100. a

Sermonem L.Craſſi memoriæ prodamus. Or.144. a

Quod eſt proditum memoriæ ac literis. I.V. 85.b

Ante Solonis ætatem de nullo vt diſerto memoriæ proditum eſt. de Clar.168.& 169. b

In virorum ſortium factis memoriæ prodendis. E.89.b

Cuius ne nomen quidem proditum eſt. Tuſ.170.b

Hæc de ſapientiſſimis viris monumenta nobis literæ prodiderũt, &c. ꝓ Plan.279.a

PRODVCERE. *Significabant hoc verbo veteres, quod Barbari nũc nouo verbo prolongare: vt, C.Marius, Q.Metellum apud populum criminatus eſt, bellum illum ꝓducere. Of.67.b*

Producere ſermonem longius. de Cla.187.b

Producta dies eſt in IIII.Iduum Feb. Qu. Fr.307.b

Sermonem producere in multam noctem. de S.126.b

Varro vitam Næuij producit longius. de Clar.170.a

Producere aliquem conditionibus. ad Her.31.a

Dolores longinquitate producti, vehementius torquent homines. Tuſ.251.a

Conuiuium ad multam noctem vario ſermone produximus. de Sen.86.b

Eodem *pene modo & ſignificatione Proferre diem, tempus, Latine dicitur.*

Dices igitur amico tuo, paulum auctionem proferant. At.207.b

Auctionis diem latius proferre. Att.208.a

Quod ſi latius volent proferre diem, poterunt vel biduum, vel triduum, vel vt videbitur, nihil enim intereſt. At.208.a

PROFITEOR. *Perulgatum omnino non eſt, hoc verbo ſignificari actionem illam qua edimus & indicamus cēſoribus*

aut

aut magiſtratui quantum vini, olei, frumenti, poſſeſſionum & bonorum omnium poſſideamus, idcirco imperiti ignoratione huius verbi dicunt, Aſſignare, Inſinuare, Indicare magiſtratui. Latini vero hoc modo:

Edixerat vt aratores operam ſuam profiterentur. in Ver. 155. b

Nemo erat decumanorum, qui grano amplius ſibi quam deberetur, deberi profeſſus eſſet. in Ver. 153. b

Si ſexaginta diebus apud prætorem eſſent profeſſi. p Arch. 186. b

Archias profeſſus eſt apud prætorem Q. Metellum, &c. p Arch. 187. a

Quin etiam eorum iuſſu miſerim qui profiteretur, ita enim oportere dicebant, profeſſus eſt Philotimus libertus. At. 216. a

PROFESSIO *in eadem ſignificatione. Tu vero confice profeſſionem, ſi potes, & ſi hæc pecunia ex eo genere eſt, vt profeſſione non egeat. E. 262. b*

Archias iis tabulis profeſſus eſt, quæ ſola ex illa profeſſione collegioq; prætorum obtinent publicarum tabularum auctoritatem. pro Arch. 187. a

In Leontino (agro) iugerum ſubſcriptio ac profeſſio non eſt plus XXX. in V. 172. a

In eum iudicium de profeſſione iugerũ poſtulabatur. in Ver. 155. a

Semel ne putas mihi dixiſſe Balbum & Faberium profeſſionem relatam? At. 215. b

Quos vero recentiores profeſſores vocarunt, Cicero Magiſtros aut Doctores ſemper appellat, nunquam profeſſores.

PROFVNDO, *pro Large effundo, rebus iis præſertim tributum, quæ vt liquores fundi natura non poſſunt, ſed ſimilitudine tantum, apud vulgus non percrebuit.*

Equidem vim lacrymarum profudi. de Som. 127. b

Lacrymæ ſe ſubito profuderunt. At. 175. a

Lacrymas profundo. pro Fon. 284. a

Voluptates, quæ cum incluſæ diutius, & prima ætate compreſſæ & conſtrictæ fuerunt, ſubito ſe nonnunquam profundunt, atq; eiiciuntur vniuerſæ. pro Cal. 313. b

Omne odium incluſum nefariis ſenſibus impiorum in me profudiſtis. in P. 82. b

Qui in cauſa animam profudit. p Mar. 136. a

Profundere vitam pro patria. Off. 17. a

Cum ſine vlla neceſſitate pro patria vitam profuderint. in Ant. 263. b

Profun-

Profundere vocem. Tuſ. 187. a
Sed profundendo clamore multitudinis concitata. p Fl. 149. a
Patrimonia ſua profuderunt, fortunas ſuas abligurierunt. in Catil. 106. a
Profuſis ſumptibus viuere. pro Quint. 17. b
Omnes profudi vires animi atq; ingenij. At. 16. b
Si totum ſe ille in me profudiſſet. At. 102. a
Nihil eſt in natura rerum omnium, quod ſe vniuerſum profundat, & quod totum repente euolet. de Orat. 138. a
Hic locus (commoratio) non eſt à tota cauſa ſeparatus, ſicut membrum aliquod: ſed tanquam ſanguis profuſus eſt per totum corpus orationis. ad Her. 38. a
Res iam vniuerſas profundam. Ac. 22. a
Profundere & perdere laborem. E. 62. b
Pecunias profundere in eas res, quarum memoriam aut breuem, aut nullam ſint relicturi omnino. Off. 44. b
Sanguis qui profuſus eſt in morte. in Ant. 221. a
Quæ frugibus ac baccis terræ fœtu profunduntur. de Leg. 161. a

Inde Profuſus, a, um, *Immodeſtus. Quis tam profuſus ac perditus nepos ſic diſſolutus fuiſſet? p Quint. 7. a*
Priuata luxuria, profuſæ epulæ. p Mur. 141. b
Profuſa luxuries. p Cal. 46. b
Lætitia profuſam hilaritatem efficit. Tuſ. 212. a
Profuſis ſumptibus viuere. p Q. 17. b
Quanti & quam profuſi ſumptus. p Clu. 25. a
Ipſumq; genus iocandi non profuſum, neq; immoderatum, ſed ingenuum & facetum eſſe debet. Off. 21. a

PROGIGNO. *Cic. quod recentiores progenero.*
In ſeminibus ineſt vis earum rerum, quæ ex his progignuntur. de D. 170. a
Sic hic, qui hoc lumen progenuit, ex filio eſt nominandus. Offic. 65. a

PROGRESSVS. *Hoc verbo protulerunt veteres, quod recentiores verbo Profectus: vt,*
Philoſophi nunquam in ſuis ſtudiis tantos progreſſus facere potuiſſent. Tuſ. 118. b
Lucilius Balbus, qui tãtos progreſſos habebat in Stoicis. de N. 5. a
Progreſſum ætatis expectari non oportet. in A. 203. b

Hom-

Homo autem, qui rationis eſt particeps, per quam conſequentia cernit, principia & cauſas rerum videt, earumque progreſſus & quaſi anteceſſiones non ignorat. Off.3.a

PROIECTVS, pro extenſus, de lingua Latina ſublatum videtur.

Brachium procerius proiectum, quaſi quoddam telum orationis. de Or.163.b

Quarum vna eſt ea, quam dixi, inſula, quæ duobus portubus cincta, in vtriuſq; portus oſtium aditũq; proiecta eſt. I.V.227.b

Vrbs proiecta in altum. I.V.204.b

Exin proiectæ claro cum lumine Chelæ. in Arat.

Translate hoc modo: *Illi, quorum eminet audacia atq; proiecta eſt. p Clu.56.b*

Proiecta quædam & effrenata cupiditas. p D.236.a

Proiectus ad audendum. I.V.76.b

PROLIXVS, pro longus nunquam Cic. vſurpat: ſed idem fere hoc nomen illi ſignificat, quod liberalis, largus, facilis & promptus in dando & conferendo aliquid, non enim vocauit Cicero literas aut orationem, aut ſermonem longum, prolixum, ſed longum. Quomodo vero nomine Prolixus ſit vſus, exempla declarabunt.

Prolixa & benefica natura. Ep.38.b

Aliquid animo libenti prolixoq; facere. At.264.a

Animo gaudenti & libenti, &c. At.25.a

Cætera ſpero prolixa eſſe, his duntaxat vrbanis competitoribus. (At.1.b

Ariobarzanes non in Pompeium prolixior per ipſum quam per me in Brutum. At.93.a

In quo parum prolixi (al. prolixe) reſpondent Campani coloni. (At.111.b

PROLIXE, liberaliter, benefice, prompte.

Neq; ille, quæ meum tempus poſtularet, ſatis prolixe mihi polliceretur. p Dom.219.a

Quod ſtatuerat facere, non ſolum fecit, ſed etiam prolixe cumulateq; fecit. Item,

Id autem eſt, vt hoc, quod te tua ſponte facturum eſſe certo ſcio, honoris noſtri cauſa libenter, non prolixe, ſed celeriter facias. aliter, Non ſolum libenter & prolixe, ſed etiam celeriter facias. Att.262.b

Nec minus ei prolixe, de tua voluntate promiſi, quam eram ſolitus de mea polliceri. Ep.98.

PROME-

PROMEREOR, idem valet quod Mereor. ſed noſtris non ita notum.

Non conuenit enim, cum ad promerendum officium tam fuerim expeditus, nos ad referendam gratiam eſſe tardiores. Antequam.193.a

Optime de repub. promereri. in A.191.a

Si poſſunt, non amittunt occaſionem promerendi. Q. de Pet.109.a

Is ſuo beneficio promeritus eſt, ſe vt ames, & ſibi vt debeas. Qu. Fr.209.a

Aliquem fuiſſe diligentiſſimum in promerendo, vt ſibi maximi honores haberentur. Q. Fr.295.b

Homines tenues vnum habent in noſtrum ordinem aut promerendi, aut proferendi beneficij locum. p Mur.140.b

Leuius punitus quam promeritus ſit. de In.72.b

Paratus ad bene promerendum, Off. 44.a

PROMO. Tribuitur vulgo tantum hoc verbum vino, liquoribus, qui ex vaſis aut cupis emittũtur: ſed Cicero ea omnia, quæ recondita & concluſa fuerunt, vt omnibus non paterent, promi dicit, ſi proferantur: vt,

Cum tibi ſenatus ex ærario pecuniam prompſiſſet atq; adnumeraſſet. in V.192.a

Promere aurum ex armario. p Cæl. 48.a

Quod HS.LIII. tu ex arca proferebas, HS.CCCLIII. ex diſciplina & artificio Roſcius promebat. pro Q. Roſ.49.b

Animus qui ſemper ex ſe promat, quod alios delectet. Ep. 70. b

Iam doloris medicamenta illa tanquam de narthecio promant. de Fin.69.a

Ne ipſe aliquid à me prompſiſſe, ſed fortuito in hunc ſermonem incidiſſe videar. de Or.94. a

Eſt aliquid, quod ex obſcuriore aliqua ſcientia ſit promendum & aſſumendum. de Or.90.a

Loci ſunt quaſi ſedes, è quibus argumenta promuntur. To.221.b

Promere libros è Bibliotheca. de Fin.91.a

Voces triſtificas chartis promebat Hetruſcis. de D. 84.b

Promptus, a, um, & in promptu: *quæ non recondita, ſed ad manum ſunt.*

Prompta & parata in reſpondendo celeritas. de Cla.178.a

M. Marcellus promptus & nõ inexercitatus ad dicendum fuit. de Clar.176. b

Digitized by Google

Eius facultatis adiumenta vt prompta & parata ſint, cura. Qu.de Pet.205.a.

Diſcutienda ſunt ea,quæ obſcurant: & ea quæ ſunt eminentia & prompta,ſumenda.de Or.163.a

Eius rei facilis & prompta eſt reſponſio.Or.105. b. (130.a.

Quod omnibus patet,& æque promptũ eſt mihi & aliis. p Mur.

Tametſi hoc quidem minime latet, quod ita promptum & propoſitum eſt,vt, pro S. R.38.a.

Hic quod cum cæteris animo ſentiebat,id magis quam cæteri & vultu promptum habuit & lingua.pro Planc.266.a.

PROPE. *Præpoſitionis vis nota ſatis, ſed quia late patet, vſus in quibuſdam non ſatis diuulgatus, præſertim cum accuſatiuo non iungitur: vt,*

Cum in Italia bellum,tum prope à Sicilia, tamen in Sicilia non fuit.in V.236.b.

Tam prope ab domo detineri.in V.110.b

Antiquitas,quæ quo propius aberat ab ortu & diuina progenie, hoc melius ea cernebat. Tuſ.153.b.

Tu illam manũ mihi cura vt præſtes,quoniã propius abes. At.1.

Stellæ aliæ propius à terris mouentur,aliæ remotius.de N.18.b.

At tu illo tempore apud ſocerum tuam prope à meis ædibus ſedebas,non extinctor,ſed auctor incendij.in Piſ.85.a.

Sic propius nihil eſt factum, quam *quod cum vulgus ignoret,aliena valde lingua Latina in ore habet.*

Nec quicquam propius eſt factum,quam vt illum perſequeretur,& collo obtorto ad ſubſellia reduceret,vt cætera poſſet perorare.pro Clu.29.b

PROPERE, Properanter *veteres, Cicero Feſtinanter,Celeriter.*

PROPIOR,us, *Quoniam multi mala conſuetudine dicunt Proximior,vt,ego ſum proximior,illud eſt proximius: docere his exemplis volui, quemadmodum veteres ſunt locuti. Nam & Proximior, & Proximius prorſus barbarum eſt: proq; eo dixerunt Propior, Propius.*

In quibus erant omnia,quæ ſceleri propria ſunt, quam religioni. I.V.226.b.

Sed hæc vetera:propiora videamus.de In.76.b.

Omnibus ſua ſibi propiora eſſe pericula, quã aliena. p Seſt.11.b.

Poſt autẽ cauſa fuit propior, & cũ exitu iunctior.de Cla.184.b.

Et dicendi ardore eram propior, & ætate coniunctior. Ibid.
Tibi propior me nemo eſt. pro Quint. 18. a.
Nos autem alium portum propiorem huic ætati videbamus. At. 254. b. (37. a.
Prius de iis rebus, quæ virtuti propiores ſunt, dixerimus, Off.
Societas quæ latiſſime patet, & interior, & c. ꝓpior & c. Of. 65. b.

PROPORTIO *autem, barbarum eſt: Cicero dicit Proportione.* (210. b.

Fuere aliquando apud Siculos peræqua proportione cætera. in V.
Qui cum omnes Aſiæ ciuitates proportione in prouincias deſcripſiſſet, illam rationem in imperando ſumptu & Pompeius & Flaccus ſecutus eſt. pro Flac. 151. b.
Quemadmodum ignis animis, ſic anima aquæ: quodq; animæ aqua, id aqua terræ proportione reddit. de Vn. 197. b.
Aequaliter quoq; idem ſignificatur.
Vectigal quod Græcis æqualiter Sylla deſcripſerat. Q. Fr. 209. b

PROPTER, *cum cauſam notat, vulgatum ſatis: Sed cum idem valet quod Prope, aut Apud, non item: vt,*

Vulcanius tenuit inſulas propter Siciliam, quæ Vulcaniæ nominantur. de N. 70. b.
Fluuius Eurotas, qui propter Lacedæmonē fluit, cōtra Rul. 76. a.
In pratulo propter Platonis ſtatuā conſedimus. de Clar. 167. a.
Duo filij propter patrem cubantes. pro S. R. 29. a.
Hic iacet propter illum. de N. 48. a.
Propter eſt ſpelunca quædam. I. V. 225. a.
Quid eſt littus in inſula Syracuſis poſt Arethuſæ fontem, propter ipſum introitū atq; oſtium portus amœno ſane & ab arbitris remoto loco. in Ver. 252. a.
Quid ergo illæ ſibi ſtatuæ equeſtres inauratæ volunt, & c. propter ædem Vulcani. in Ver. 130. a
Hic vir clariſſimus, qui propter te ſedet L. Gellius. I. P. 80. b.

PROROGARE *item, imperium, prouinciam, vulgo non ſatis nota: quia prolongare imperiti dicunt aut prolatare, aut extendere tempus, pro Prorogare.*

Ne quinquennij imperium Cæſari prorogaretur. I. A. 165. a.
Impetrat à ſenatu, vt dies ſibi prorogaretur. in V. 96. a.
Ne prouincia nobis ꝓrogetur, per fortunas dū ades, ꝓuide A. 73.
Differre bellum, neq; ſolum prorogare: ſed etiam concedere victoriam. in A. 242. a.

Rogo atq; oro te,ne patiaris mihi quicquam ad hanc prouincialem moleſtiam temporis prorogari. Ep.21.b

Illud pugna atq; enitere,ne quid nobis tẽporis prorogetur. E.40.b

Cæſar paucos tibi ad ſoluendum propter inopiam tuam prorogauit dies. I.A.174.b

Numerum annorum prouinciis prorogauit. in Ant.181.a

Illud probe,ne pateretur,quántum eſſet in ipſo, prorogari nobis prouincias. At.69.a

Ipſe enim adſum,niſi quid tu prorogas. Att.216.b

Quod ſi tibi bellum adminiſtranti prorogatum imperium viderem, intelligerem etiam fortunæ poteſtatem in nos prorogatam. Q.Fr.290.b

PROSA *oratio,recentius vocabulum: Cicero ſolutam ac liberam orationem vocat,aut quæ numeris non eſt aſtricta & deuincta.*

PROSCRIBO. *Quæ vis ſit huius verbi,vulgus omnino ignorat:præſertim quod eo ſignificetur id,quod rudes dicere ſolent, Inſcribere domum,eſſe venalem,Proclamare, aut Publicare, vt loquuntur Vendere velle domum, agros, bona, &c. Quod Latini protulerunt hoc verbo,Proſcribere domum,agrũ,&c.*

Sic tu cum ædes proſcribas tabulam tanquam plagam ponas,domum propter vitia vendas. Off. 65.a

Racilius tabulam proſcripſit,ſe familiam Catonianam venditurum. Q.Fr.311.b

Auctionem in Gallia ſe facturum eſſe proſcripſit. pro Quin.3.a

Proſcribere bona alicuius. p Quint. 9. a

Eum non poſſe quæ proſcripſiſſet vendere. p Quin. 3. a

Ille quod placebat proſcripſit,tu quod placebat emiſti. Off.62.b

Poſſeſſiones venales ac proſcriptas hac lege video.cõtra Rul.89.a

Horti qua in diem proſcripti ſint,velim ad me ſcribas. At.203.b

Iſte locare incipit non proſcripta neq; edicta die. I.V.104.b

Tuſculanum proſcripſi. At.55. b

Vt quid? ſi victus eris,proſcribare: ſi viceris, tamen ſeruias. At. (105.a

Itaq; ſeſe ſcripturũ aiebat, vt venationem etiam, quæ poſtridie ludis Apollinaribus futura eſt,proſcriberent. At.253.a

Buthrotium agrum proſcriptum vidimus. At. 262.a

Proſcribere *etiã ſignificat Damnare, & in exilium eijcere.*

Cum proſcriberentur homines, atq; ex omni regione caperentur ij,qui

ij,qui aduerſarij putabantur. pro S.R.21.a

Lex Cornelia proſcriptum iuuare vetat. I.V.101.a

PROSEQVOR, honoris aut officij cauſa aliquem ſequor, vulgatum ſatis non eſt.

Publicani Domitium cum equis proſequuti ſunt. Q.F.341.b

Legio quarta C.Cæſaris exercitum proſequuta eſt. I.A.192.b

Cum te proſequerer paludatum. Ep.205.a

Cum te Puteolis proſequerer.42.a

Is me in diſceſſu meo non lachrymis ſolum ſuis, ſed animo, corpore, copiis proſecutus eſt. ꝓ Plan.175.a

Minturnenſes C.Marium linquẽtem eam terram quam ſeruauerat, lacrymis votiſq; proſecuti ſunt. ꝓ Plan.264.a

Inanimis *quoq; tribuitur.* Opportunitatẽ vero mortis illius beneuolentia potius, quam miſericordia proſequamur. de Cla.165.a

Quæ tam ingratæ literæ reperientur, quæ non eorum gloriam immortalitatis memoria proſequantur? in A.167.a

Genus orationis fuſum atq; tractũ proſequendũ eſt. de Or.114.a

Quocirca & mortui viuunt, tantus eos honos, memoria, deſiderium proſequitur amicorum. de Am.190.a

Proſequi laudes clarorum virorum ad cantus, ad tibicinem. de Leg.182.b

Laudo vos Quirites, cum grauiſſimis animis proſequimini nomen clariſſimi adoleſcentis. I.A.191.b

Populus Rom. maximo clamore et plauſu Bruti memoriam proſequebatur. in A.225.b

Proſequi aliquem omnibus officiis. Ep.249.b

Qui paternam amicitiam nullis ipſi officiis ꝓſecuti ſunt. E.91.a

Mirabilis enim virorum bonorum beneuolentia proſecuta eſt. Ep.254.a

Te vero quibus ſtudiis proſequemur? pro Mar.132.b

Alicuius virtutem grata memoria proſequi. in A.263.a

Proſequi aliquem plauſu. aliter Perſequi. de Ar.256.a

Deinde impudentia proſequor, ſed idem ſarciam. Ep.226.a

Proſequi aliquem verbis vehementioribus. in V.123.b

In dicendo aut ſcribendo proſequi aliquid, *pro Perſequi.*

Et id nõ proſequar longius, quã mea fides poſtulabit. ꝓ S.R.32.a

Nec ab vltimo repetamus, ne longius proſequamur. ad Her.3.b

Date nobis hanc veniam vt ea quæ ſentitis de omni genere dicendi ſubtiliter proſequamini.de Or.93.a.

Eum locum Poſſidonius proſequutus eſt. At.258.b.

Accuſator rerum ordinem proſequitur. Par.131.a.

Ne hæc difficiliora ad proſequendum eſſe videantur.de Or.160.b

PROSTITVO, *recentiorum quoq; eſt. Cicero, Vulgare ſe omnibus, Diuulgare ſe ad omnes libidines, Omnibus ſe peruulgare, Collocare ſe in vita meretricia palam.*

PROTECTOREM, *vulgo vocant, quem Latini aut Patronum, aut Defenſorem, aut Parentem, aut Deum etiam.*

PROTESTARI, *apud idoneos auctores non legitur: nouum enim eſt. Latini teſtari, Conteſtari dicunt.*

PROVEHERE. *Transfertur etiam hoc verbum ad multa à Cicerone: quod cum rarius nunc fiat, vulgo vſum eius exemplis oſtendemus.*

Sentio me eſſe longius prouectum, quam propoſita oratio poſtularet.de Fin.105.b

In altumq; prouehitur imprudens. Tuſ.217.b

Paulo longius oratio mea prouecta eſt.pro Quint.R.50.a

Veſtra in me attente audiendo benignitas prouexit orationem meam.pro Dom.219.b

Cum proſpero flatu fortunæ vtimur, ad optatos exitus prouehimur. Off.36.b (154.a

Sulpitium longius quam voluit, popularis aura prouexit.de Ar.

Quorum vſque ad extremum ſpiritum prouecta eſt prudentia. de Som.82.b

Si longius in amicitiam prouecti eſſent, ſi amorem ad adoleſcentiam perduxiſſent.de Am.102.b

Nec ita multum prouectus, reiectus ſum, in A.354.a

Atq; etiam homines agreſtes inani ſpe ad aquas vſq; Puteolanas prouehuntur.in A.216.a

Ecquo te tua virtus prouexiſſet? ecquo genus? in Ant.251.a.b

Sed prouehor amore, non enim id propoſitum eſt huic epiſtolæ. At.282.a

Milo vitam ſuam nunquam in periculum ſine cuſtodia prouehebat. pro Mil.112.a

PROVERBIVM *Cicero dixit, quod vetuſti Adagium.*

PROXIME *cum Accuſatiuo, vt Prope & Propius, noſtri non iungunt, vt olim veteres Latini, ſic enim ij ſunt locuti:*

Proxime

Digitized by Google

Proxime hos cari, qui ſtudiorum tuorum ſunt æmuli. Qu. Caſſ. Ep. 189. b

Brutus operam det, vt cum ſuis copiis, quam proxime Italiam ſit. in A. 229. a

Nihil eſt neceſſe, quam proxime Italiam eſſe. A. 45. b

Habere exercitum quam proxime hoſtem. At. 95. a

Proxime autem & ſecundum deos homines hominib. maxime vtiles eſſe poſſunt. Off. 35. a

Æque aut proxime. *Non poſſum non proxime atq; ille aut etiam æque laborare. Ep. 132. b.*

PVLVINAR, *non idem quod Puluinus apud Ciceronem: ſed locus ille quo recumbebant diui in templis. Quod vero alij Puluinar, Puluinum ſemper appellat,*

Ad omnia puluinaria ſupplicatio decreta eſt. in C. 116. a

Deorum puluinaribus & epulis magiſtratuum fides præcinunt. Tuſcul. 210. a

Qui puluinarib. Bonæ deæ ſtuprum intulit. de A. 245. b

Ea aram & ædiculam & puluinar ſub ſaxo ſacro dedicauit. pro Dom. 240. b

Qui ſacerdotem ab ipſis aris puluinaribusq; detraxiſtis. de Ar. (250. a

Diuus Iulius habuit puluinar, ſimulacrum, faſtigium, flaminem. I. V. 181. a

PVLVINVS, *ni. Tum Craſſum puluinos popoſciſſe & omnes, in ijs ſedibus quæ erant ſub platano conſediſſe dicebat. de Or. 87. a*

Lectica, in qua puluinus erat perlucidus, Melitenſi roſa farctus. in Ver. 241. a

Sella tibi erit in ludo, eam puluinus ſequetur. Ep. 138. a

PVSILLANIMVS, Puſillanimitas, Puſillanimiter, *recentiorum eſt: Veteres, Paruum animum. Anguſtias animi, pectoris, Anguſtum animum, abiectum, fractum, infirmatem animi, quæ timido animo, humili, demiſſo & abiecto fiunt, Parui animi eſſe, anguſti, humilis, fracti, dicere conſueuerunt.*

Q.

Q*VA. Non ſolum ſignificatur hac voce, quod vulgus putat, motus per locum, vt Grammatici loquuntur: ſed aliis rebus quoque tribuitur, ſignatque id quod alij potius dicunt per Quoad, quod ſignificatione differt: etiam vulgus*

Digitized by Google

per Quantum pertinet ad, proferre ſolet: ſed idem valere videtur quod Quatenus.

Qua dominus, qua aduocati ſibilis conſciſſi ſunt. Att. 34. a

Intelligo te diſtentiſſimum eſſe, qua de Buthrotiis, qua de Bruto. Att. 246. b

Quam expedita cõſilia tua, quam euigilata tuis cogitationibus, qua itineris, qua nauigationis, qua congreſſus ſermoniſque cum Cæſare. At. 148. a

Nimia potentia quid agat, quomodo aggrediatur iudicem, qua deniq; digitum proferat non habet. p Cæc. 198. a

Prædico vobis eum delectus, qua poſſit, habiturum. I. A. 206. b

Omnia conueſtiuit edera, qua baſim villæ, qua intercalumnia ambulationis. Q. Fr. 310. a

Mihi licet vagari qua volo. de Or. 91. a

Omnes introitus, qua adiri poterat in eũ fundum. p Cæc. 288. b

Ipſe in templum neſcio qua per cuniculum aſcendit, 187.

Qua autem & quo, nihil ſcimus. At. 120. b

QVADRARE orationem, aut in quadrum redigere, *p Explere & perficere numeris, Cicero dixit: vt,*

Coniunctionem verborum, ſicuti verſum numeroſe cadere, & quadrare, & perfici volumus. Or, 159. a

Sic minime animaduertetur delectationis aucupium, & quadrandæ orationis induſtria. Orat. 216. a

Redigere ſententias in quadrum numerum. Or. 217. a

Si alicuius inconditi arripias diſſipatam aliquam ſententiam, eamque ordine verborum paulum commutato in quadrum redigas. Or. 220. a

QVÆRO. *Significatur hoc verbo à Latinis actio ea, qua iudex inquirit aut de facto, aut de perſonis quæ commiſerunt, ſiue diſceptando, ſiue verbis, aut tormentis vrgendo & premendo aliquem: vt,*

Senatus cenſuit, vt de iis qui ob iudicandum pecuniam accepiſſent, quæreretur. Att. 15. a

Quærere de pecuniis repetundis. in V. 71. a

Quærere de morte alicuius. p S. R. 38. a.

More maiorum de ſeruis in dominum ne tormentis quidem quæri licet. p Deiot. 144. a. b

Cuius de morte tanquam de ceremoniis violatis quæritur. pro Mil. 112, b

Maiores noſtri in dominum de ſeruis quæri noluerunt. Ibid.

Scæuola

Scæuola Tribunus plebis tulit ad plebem, vellentne de ea re quæri, quo plebiſcito decreta à Senatu eſt conſuli quæſtio Cn. Scipioni. de Fin. 75. b

Inde Quæſitor, *is qui quæſtioni præeſt, vocatur: vt.*

Tormenta gubernat dolor, moderatur natura cuiuſq; regit quæſitor. p Syl. 182. a

Hunc quæſitorem & iudicem fugiebant. p S. R. 32. b.

Sapiens iudex æquus quæſitor. pro Fon. 278. b

Conſilium varium, quæſitor grauis & firmus. Q. Fr. 323. b

Et ſi quæſitor edendus fuiſſet, quem potius, &c. edidiſſet. p Pla. 267. b

Sic Quęſtio *cõſtituitur quæſtio de furto. pro Clu. 56. a*

Quo tempore à quæſtione ad nullum aliud munus Reip. abduci licebat, eo tempore ad quæſtionem ipſe abreptus eſt. Ibid.

Poſtulare ſeruos in quæſtionem de morte paterna. p S. R. 31. a

Mortis paternæ de ſeruis paternis quæſtionem habere filio non licet. p S. Roſc. 31. b

Dare ſeruos in quæſtionem. p S. Roſc. 38. b

Saſſia quæſtionem habere de viri morte conſtituit. p Clu. 54. b

C. Viſellius iudex quæſtionis. de Clar. 189. b

C. Iunius huic quæſtioni præfuerat. p Cl. 36. a

Cum prætor quæſtionem inter ſicarios exercuiſſet, aperte cœpit pecunias ob rem iudicandam. de Fin. 75. b

Qua de re lege eſt hæc quæſtio (veneficij) conſtituta, p Clu. 18. a

Quid tua ſors? triſtis, atrox, quæſtio peculatus, ex altera parte lacrymarum & ſqualoris, ex altera plena catenarum atque indicum. pro Mur. 134. a

Socios illa die quæſtione liberatos eſſe. de Cl. 172. b

QVAM, quoniam vulgus fere ſemper hæret in hac voce Quã, cum aliis nominibus tribuatur, quam quæ ſunt comparatiui gradus, & ea ſæpe etiam ablatiuum præpoſitum habeat. exemplis vſum declarabimus.

Numa magnus vir habendus eſt, cum eam ſapientiam conſtituendæ ciuitatis duobus prope ſeculis ante cognouit, quã eam Græci notum eſſe, ſenſerunt. de Or. 122. b

Seculis multis ante gymnaſia inuenta ſunt, quam in iis Philoſophi garrire cœperunt. de Orat. 110. b

Poſtero die quam illa acta erant, Catulus venit. de Or. 109. b

Vndecimo die poſtquam à te diſceſſeram hoc literularum exa-

Digitized by Google

raui egrediens è villa ante lucem. At.185.b

Tertio die poſtquam in curia floruiſſet. p Cœl.50.a

Poſtridie veni quam apud Catulum fui. Ac.3.b (127.a

Eam mihi Philotimus poſtridie quam acceperat, reddidit. Att.

Ante tenentur aſtricti, quam quod eſſet optimum iudicare potuerunt. Ac.3.a

Tabellarij venerunt poſt diem quadrageſimum & ſextũ, quam à nobis diſceſſerant. Ep.264.a

QVAMOBREM. *Noſtri homines hac voce in oratione cum cauſam notare volunt, non vtuntur, vt ij, qui optime Latine ſunt locuti. Quis enim nunc eſt de vulgo, qui ſic loquitur?*

Nihil tibi committendum eſt, quamobrem eorum quos laudas, non te ſimilem prabeas. Ep.89.b

Iſte multa ſigna dederat, quamobrem aliquibus reſponſurus non videretur. I.V.272.b

Verum illud eſt, quamobrem hac commemorarim, quod, &c. I.V.231.b

Si nulla vel minima res reperietur, quamobrem, &c. p S.R.19.b

Multa mihi veniebant in mentem, quamobrem ita fore putarem. Ep.40.a

Vno vtar argumento, quamobrem. Ep.133.b

Nihil rationis affers, quamobrem, ſi libertas adimi nullo modo poſſit, ciuitas poſſit. p Cæl.303.b

Quid eſt, quamobrem quiſq; noſtrum cenſorias ſubſcriptiones omnes fixas, & in perpetuũ ratas putat eſſe oportere. p Clu.41.b

Quæ fuit enim cauſa, quamobrem venenum iſti mulieri vellet dare Cœlius. p Cœl.49.b

QVAMPRIDEM quamdudum, quam mox.

Vulgo omnino ignoratur harum vocum vſus. Hunc itaq; diſcamus licet ex iis, quæ de iis accurate obſeruauit vir doctiſſimus. Hadrianus Cardinalis. Sic enim de his vocibus tradidit: Nemo (niſi fallor) nemo, &c.

QVANDO. *Elegantiſſimè veteres hac voce, & præſertim in oratione cauſam, aut idem quod verbo Cum ſignificarunt. Quod cum iam de conſuetudine ſublatum ſit, reſtituendum omnino optimorum auctorum exemplo videtur: vt,*

Magna enim ſe & inueterata inuidia, nec turpi iactura quando erat ædilis, nec maxima liberauit. Off.45.b (Ep.76.a

Ego tamen adſcripſiſſe mallem, quando te id video deſiderare.

Eam

Eam facultatem habes maximam: quam quando complexus es
& tenes perſice. Ep.151. b

Rationem haberi abſentis non tam pugnaui, vt liceret, quam,
vt, quando ipſo Conſule pugnante populus iuſſerat, habere-
tur. Ep.83 b

Omnes denique (quando vnam ſocietatem hominum eſſe volu-
mus) propter ſe expetendi ſunt. de Fin.141.a

Quid ergo? Aius iſte loquens, quando nemo eum norat, aiebat
& loquebatur. de D.123.a

Vt quando ea loca videamus, an quibus. de Fin. 124.b

QVEMADMODVM. Propria vis huius verbi vulgò ne-
ſcitur, nam ea cũ eadem ſit, quæ verbi Quomodo, pauci ſunt
qui pro eo vſurpent, quod tamen Latini tam eleganter, quam
crebro fecerunt: vt,

Velim exquiras, quemadmodum illi nunc ſe gerant. At.127.a

Prætor te quemadmodum reſtituat, non habebit? p/ Cæc. 291. b

Magnificentius eſt dicere quemadmodum geſſerimus Conſula-
tum, quam quemadmodum ceperimus. I. P.80. a

Semper vigilaui & prouidi, quemadmodum ſaluti eſſe poſſimus.
I.C.111.a

Mihi maiori curæ erit, quemadmodum quidem vobis gratiam
referam, quam quemadmodum inimicorum iniurias perſe-
quar. Poſt quam, 202.b

Sed iſti, qui Clodij leges timuerunt, quemadmodum cæteras ob-
ſeruarunt? p/ Dom. 225. a

Id eſt omnium ſermone celebratum, quemadmodum iſto omnia
præpoſteris verbis pronunciarit. pro D. 241.b (Ar.245.a

Solus ille cognouit, quemadmodum iſtum vinci oporteret. de

Si non reliquit, quemadmodum ab eo exegiſti. p/ Q.R. 54. a

Vt poſſis videre, quemadmodum. de Cla.193.b

Valerius mihi ſcripſit: quod ego maximo cũ fletu legi, quemad-
modum à Veſtæ, ad Tabulam Valeriam ducta eſſes. Ep.233.b

QVEROR. Quid hoc verbo ſignificetur, notius eſt, quã quem-
admodum Latini ſemper vtantur. nam non ſolum dixerunt,
Queri de aliquo apud aliquem: ſed etiam Queri aliquã rem,
& Queri cum aliquo: vt,

Accedebat vt hæc tu pro Rep. queri exiſtimarere. de Or.126.b

Non enim omnia quæ dolemus, eadem iure queri poſſumus. p/ Fl.

Multa nos quidem queſti ſumus. Ep.31. b (158.a

Druſus

Druſus multa de Philippo queſtus eſt. de Or. 143. a

Audiui Milonem meũ queri per literas iniuriam meã. Att. 71

Quæ ſi queri velim præterita, nil agam. Q. F. 304. a

Quererer tecum atq; expoſtularem, niſi, &c. E. 41. b

Quid eſt, quod tu aut illa cum fortuna hoc nomine queri poſſitis. Ep. 50. b

Neq; tam quereretur (talpa) cum Deo, quod parum longe quam quod falſum videret. Acad. 20. b

QVID, Variis modis vſi ſunt Latini hoc vocabulo, qui fere omnes vulgo negliguntur: vt cum contendendi ſit vox, cum aliquid grauiore interrogatione proferendum eſſet, Latini id faciebant per quid, coniuncto ſigno interrogandi: vt,

Quid? tu me hoc tibi mandaſſe exiſtimas? Ep. 22. a

Quid Theodorum, &c. nonne miramur? Tuſ. 170. b

Quid? illa ſigna ænea in inſidiis poſuerat? p Deiot. 147. b

Quid? eundem in ſeptemuiratu nonne deſtituiſti? I. A. 119. a

Quid eſt, Catilina? quid? attendis? quid? animaduertis horum ſilentium? I. C. 161. a

Sic Quid enim, *eodem modo in contentionibus Cicero eſt vſus.*

Quid enim? iſthuc ſi Cõſul eſſes, minus facere potuiſſes? I. A. 175. b

Quid enim ad amicos confugiam? Ep. 71. a

Quid enim tu ſolus aperta non videbas? Ep. 20. b

Quid enim cenſes, ſi L. Mummius videret? Parad. 123.

Iam & Quid ergo *eandem fere rationem habet, & proferendi modum. Quid ergo? iſtam voluptatem Epicurus ignorat? de Fin. 65. a*

Quid ergo? ad hæc mediocri opus eſt prudentia? an & ingenio præſtanti & eruditione perfecta? de D. 135

Quid ergo? vt M. Arullũ, vt Cæſarem etiã à Rep. remoueremus.

At lætatus ſum, quid ergo in tanta lætitia cuncta ciuitatis me vnum triſtem eſſe oportebat? in Ant. 164. b

Quid ad te, quid mihi tecum, aut cum aliqua re, *dixerunt Latini, quod Barbari nunc dicunt: Quid habeo tecum faciendum?*

Quid mihi cum iſta ſumma ſanctimonia? p Quint. 10. b

Quid huic cum Habito? nihil. p Clu.

Cum Illyrico vero, & cum Vatinij legionibus quid erat Antonio? in Ant. 226. b

Quid,

Digitized by Google

Quid, quod, *Modus loquendi vſitatus, cum Romæ Latina lingua floreret, nunc vero obſcuratus barbarie, ſic enim vulgus loquitur: quid tibi videtur, quid dicis?*

Quid, quod eadem illa ars quaſi Penelope telam retexens, tollit ad extremum ſuperiora, vtrũ ea veſtra, an noſtra culpa eſt? Acad. 23.b

Quid? quod ſi iſta vera ſunt, ratio omnis tollitur? ibi.

Quid, quod Theſeus exegit promiſſum à Neptuno. Off. 71.a

Quid, quod ſapientiſſimus quiſq; animo æquiſſimo moritur, ſtultiſſimus iniquiſſimo? de Sen. 94.a

Quid, quod ſalus ſociorum ſummum in periculum ac diſcrimen vocatur? p Pom. 6.a

Quid, quod dixiſti, inquit, Craſſe, ſi hic hodie apud te maneremus, te morem nobis eſſe geſturũ, nihilne ad fidem tuam putas pertinere? de Or. 93. b

At Orpheus, id eſt, imago eius, vt vos vultis, in animum meum ſæpe incurrit. Quid, quod eiuſdem hominis in meum aliæ, aliæ in tuum? quid, quod earum rerum, quæ nũquam omnino fuerant, neq; eſſe poterant, vt Scylla, vt Chimera? quid, quod hominum, locorum, vrbium earum, quas nunquam vidimus? quid, quod ſimulac mihi collibitũ eſt, præſto eſt imago? quid, quod etiam ad dormientem veniunt inuocatæ? de N. 22.b

Quid, cum ipſe Antiochus diſſentit quibuſdam in rebus ab his, quos amat, Stoicis, nonne indicat non eſſe illa probanda ſapienti. Acad.

Quid fiet illi? *aut* quid faciam illi? *dicebant veteres: quod noui noſtri Latini nunc ſuo more ſic proferũt: Quid fiet cum illo? quid fiet de illo? quid faciemus cum illo?*

Etſi nos premet eadem fortuna, quid puero miſero fiet? Ep.

Quid fiet porro populo Vlubrano, ſi tu ſtatueris πολιτεύεσθαι *non oportere? Ep. 101.b*

Sed quid iis fiet: ſi huc Paulus venerit? At.

Quid illi fiet? quem reliquero? Ibidem.

Quæro, ſi qui volunt vendere, non fuerint, quid pecuniæ fiet? idem in Rul.

Occurrebat illi ratio: quid Cleomeni fiet? idem in Rul.

Si comprehenſio perceptioq; nulla ſit, quid fiet artibus? in Acad.

Quid multa? *pro quid opus eſt multis verbis? aut: vt paucis dicam.*

Grauate

Digitized by Google

Grauate ille primo, quid multa? impetrat. Off. 63. b

Quid multa? vereor ne hæc iniecta à bonis defenſio, magnorum Reip. malorum cauſa ſit. At. 8. a

Quid commemorem? quid dicā? quid proferam? quid loquar? *dicebant Latini in enarrandis rebus plurimis, iſto modo loquendi exaggerantes orationem.*

Quid ergo irrigationes? quid agri foſſiones, repaſtinationeſq; proferam? de Sen. 88. a

Quid ego vitium ſatus, ortus, incrementa commemorem? Ibid.

Quid de pratorum viriditate dicam? de Sen. 89. a

Quid de vtilitate loquar ſtercorandi? de Sen. 88. a

Sed quid ego argumentor? quid plura diſputo? &c. ꝓ Mil. 110. a

Nam quid Accium memorem? de Leg. 175. a

Quid eſt cur, aut quamobrem, aut quod, &c. pro *quanam eſt cauſa, cur, aut quamobrem? valde tritū Romano olim ſermone, ſed eorū, qui hodie Latine loquuntur, non item.*

Quid enim eſt, quamobrem abs te Q. Hortenſi factum clariſſimi atq; ornatiſſimi viri non reprehendatur, reprehendatur meum? pro Syl.

Quid enim eſt, quamobrem ciui Gaditano in hanc ciuitatem venire non liceat? pro Bal.

Quid eſt quamobrem putes te tuam culpam non modo deriuare in aliquem, ſed communicare cum aliquo poſſe? in Ver. 118. b

Quid eſt, Naſo, cur tu in hoc loco ſexto ſedeas? pro C.

Quid eſt, quod tu alios accuſes? in Ver.

QVIDEM. Sunt & huius vocis quidam modi loquendi, quaſi Ciceronis proprij: vt, Ille quidem, Is quidem, Quidem certe, negligentia optimorum auctorum nunc ab omni vſu remoti. Sed in Ille, & Is quidem obſeruandum hoc eſt, fere ſemper ſecundo loco poni, Quidem.

Ille quidem. *Quod ab tuis familiaribus optimis illis quidem viris, ſed in rep. rudibus, non probatur, ad Brut. 283. b*

Atque hoc loco philoſophi quidam, minime mali illi quidem, ſed non ſatis acuti, fictam & commentitiam fabulam dicunt ꝓlatam à Platone. Off. 59. a

Eſt tamen philoſophi, non tam glorioſa, quam vera quærentis, &c. vt reliqua, non illa quidem nulla, ſed ita parua ſint, &c. de Fin.

In iis autem, in quibus ſapientia perfecta nõ eſt, ipſum illud quidem perfectum honeſtum nullo modo eſſe poteſt. Tertio de Off.

Altera eſt res, vt cum ita ſis affectus animo, vt ſupra dixi, res geras magnas illas quidem, & maxime vtiles. Primo Off.

Ita totum animal mouebatur illud quidem, ſed immoderate & fortuito. de Vniu.

Is quidem, *eodem modo, quo ille quidem*

Antonius cum vna legione, & ea quidem vacillãte, L. Fratrem expectat. in Ant. 189. a (110. a

Plurimis noſtris exemplis vſus es, & iis quidem illuſtribus. de D.

Illa enim quæ ſunt à nobis bona corporis numerata, complent ea quidem beatiſſimam vitam. de Fin.

Illa autem altera ratio & oratio, quæ ſimul & opinionem falſam tollit, & ægritudinem detrahit, eſt ea quidem vtilior, ſed raro proficit. Tuſc.

Quædam autem ſunt ægritudines, quas, &c. ꝑpter mala is quidem angatur: ſed alia quædam ad eum ſit admouenda curatio. 222. b

QVIN. Variis modis vſi ſunt veteres hac voce, quos vulgus pene omnes ignorare videtur: iccirco eos, maxime, qui negliguntur, ex Cicerone indicabimus. Apud quem hoc inprimis obſeruauimus plerunq;, Quin, pro vt non, conſequi in oratione voces negandi, aut dubitandi. Imperiti pro Quin, dicunt ſemper, Quod non, raro, Vt non: quod idem valet nonnunquam, quod Quin.

Prorſus nihil abeſt, quin ſim miſerrimus. At. 180. a

Abeſſe non poteſt, quin eiuſdem hominis ſit, qui improbos probet, probos improbare. Or. 220. a

Prætores autem cũ, &c. abierit non longe, quin hoc à me decerni velit. At. 143. b

Non quod dubitaretis, quin ab iſto nihil iure eſſet actum. pro Dom. 227. a

Non recuſauit, quin acciperetis, &c. ꝑ Q. 11. b

Quis ignorat, quin tria genera Græcorum ſint. ꝑ Flac. 159. b

Nullus locus eſt, quo in loco pop. Ro. nomen ſit, quin eodem perſcriptum hoc indicium peruenerit. ꝑ Syl. 175. a

Non prætermittam quin proſim, &c. Oct. 329. b

Teneri non potui, quin tibi apertius declararem. A. 245. a

Non

Digitized by Google

Non dubitabat Zeno, quin ab Areopagitis inuito Memmio impetrari non poſſet. At.74.a.

Dionyſius non dubitabat, quin ei crederemus. At.90.a.

Dubitabis quin hunc vindices? pro Flac.154.b.

Hortenſius non dubitauit, quin P. Syllã defenderet. ꝑ Syl.167.b.

Sin omnia in vnum locum contrahenda ſunt, non dubito, quin ad te ſtatim veniam. At.126.b.

Tamen facere non poſſum, quin ad te mittam. At.195.a

Non poſſum, quin exclamen, &c. de Or.111.a.

Non dubium eſt, quin faciamus. de Fin.82.a.

Non quin diſſentiam, ſed quod Ep.52.

Non, quin rectum eſſet: ſed quia, &c. At.177.a.

Quin *perſonis aut rebus tribuitur, pro* **qui, aut quia** *(non: vt*

Nemo eſt, quin exiſtimet, &c. Ep.4.b.

Nemo eſſet, quin hoc ſe audiſſe diceret. in V.178.a.

Nemo eſt, quin malit. Ep.78.a.

Nemo noſtrum eſt, quin fecerit. Ep.85.a.

Vt ne quis à me dies intermittatur, quin dem ad te literas. At. (128.b.

Nullum intermiſi diem, quin. Att. 112. a

Nego vllam gemmam aut margaritam fuiſſe, quin quæſierit, inſpexerit, abſtulerit. In V.200.a

Quis muſicis penitus ſe dedidit, quin comprehenderit. de Or. 85.b.

Dies fere nullus eſt, quin hic ſatrius domũ meã ventitet. At.1.b.

Quin, *pro* **cur non** *poſt negandi vocem.*

Cum in altera re cauſæ nihil eſſet, quin ſecus iudicaret ipſe de ſe, pro Quin.5.b.

Nonis Febr. ſi Romæ fuit, cauſæ nihil dicimus, quin tibi vadimonium promiſerit. pro Quin.10.b.

Initio ſine negatione antecedente. *Quin prodis, mi Spuri, vt quotieſcunq; gradum facias, toties tibi tuarum virtutum veniat in mentem. de Orat.131.a.*

Quin tu aſpicias ad te venientẽ patrem Paulum? de Som.127.b.

Quid moror in terris? quin huc ad vos venire propero? ibidem.

Quin tu vrges occaſionem iſtam. Ep.99.a.

Quin continetis vocẽ indicẽ ſtultitiæ veſtræ. ꝑ Rab. Poſt.94.a.

Quin tu huc aduolas, & inuiſis illius noſtræ reip. &c. At.66.b.

Quin, *in ſententiis, quibus exaggeratur oratio, pro imo aut quin potius ſæpe idem Cicero ponit: vt,*

Quid

Digitized by Google

Quid enim ſimile habet epiſtola aut iudicio, aut concioni, quin ipſa iudicio non ſolemus omnia tractare vno modo. Ep.139.

Ego vero iã te nec hortor, nec rogo vt domum redeas: quin hinc ipſe euolare cupio, & aliquo peruenire. Ep.109.a

Quin niſi ego ſucceſſor eſſem, quem tu cuperes videre, te antea, quam tibi ſucceſſum eſſet, deceſſurum fuiſſe. Ep.34.a

Quin tu me vides, qui, &c. Pomp.92.b

Quin hoc tempore ipſo. pro Mil.120.b

Quin mihi nunc deeſt, &c. At.14.b

Quin ea ipſa, quæ ante commemorantur, ſecus ab eo in me ipſum facta eſſe non memini. At.142.b

Quin ego cũ fauerem ei, &c. mihi viſus ſum captus eſſe. Ep.112.

Arbitrabantur, &c. nõ dubitaturum fortem virum, quin, cum ſuo periculo ſalutem Reip. attuliſſet, cederet æquo animo legibus. pro Mil.113.a

Quin etiam, *exaggerat multo vehementius: quod pene contrarium antecedenti conſtituat.*

Epiſtolam meam quod peruulgatam ſcribis eſſe, non fero moleſte, quin etiam ipſe dedi multis deſcribendam. At.123.a

Equidem credibile nõ eſt, quantum ſcribam die, quin etiam noctibus: nihil eſt enim ſomni, At.213.a (E.95.a

Delectatio nulla extitit, quin etiam miſericordia conſecuta eſt.

Horum ego ſermone non mouebar, quin etiam leuari me putabam. Ep.95.a

Neque vero hac in cauſa modo, ſed conſtanter ſæpe in Senatu, quin etiam Marcello & Philippo conſ. &c. Ep.11.a. & 96.b

Quid autem abſurdius. hoc metuere, alterum in metu non ponere? quin etiam hoc ipſo tempore multa ὑποσόλοικα. At. (236.a

Quin etiamſi, &c. At.286.b

Nec vero ſomnia grauiora, ſi quæ ad Remp. pertinere viſa ſunt, à ſummo conſilio neglecta ſunt, quin etiã memoria noſtra templum Iunonis refecit, &c. de D.80.b

Non enim tam auctoritates in diſputando, quam rationis momenta quærenda ſunt: quin obeſt plerunq; iis, qui diſcere volunt, auctoritas eorum, qui ſe docere profitentur. de N.4.a

Tanta vis virtutis atq; ingenij peregrinata abfuit ab oculis, & fori, & curiæ: quin etiam, cum victor Lucullus à Mithridatico bello reuertiſſet, inimicorum calumnia triennio tardius, quam debuerat, triumphauit. Acad.1.b

Aa QVO-

QVOMODO, pro ſicut, Vt, Quemadmodum, peruulgatum non eſt.

Et ſua concio riſit hominem, quomodo ipſe gloriari ſolet ducentis confixum ſenatuſconſultis. de Ar. 245. a

Poſtulatio breuis (& quomodo mihi perſuadeo) aliquanto æquior. p S. R. 19. b

Sed ita mei conſulem feciſtis, quomodo pauci in hac ciuitate facti ſunt. contra Rul. 76. a

Quem, quomodo nunc intendit, ne viuum quidem tum putabat. p Quint. 10. b

Cum id petitur, quod honeſte promittere non poſſimus, quomodo ſi quis roget. Qu. de Pet. 212. a

Nam quomodo nunc eſt, pedem vbi ponat in ſuo non habet. At. 204. b

Quomodo ille mortem filij tulit. de Sen. 97. a

Illud ad vos, Cotta & Sulpiti quomodo nunc ſe iſtorum artes habent, pertimeſcenda eſt multitudo cauſarum. de Or. 121. a

R.

RECENS. Tribuitur hoc nomen quibuſdam rebus à veteribus, quibus nunquam à recentiorib. noſtris Latinis, dixerunt enim illi, Recentes literæ, Recens ſermo, Recentia, & eius generis alia, quæ ab imperitis alijs barbaris modis obſcurantur.

In altera epiſtola, quæ mihi recentior videbatur. Ep. 43. a

Recentiſſima tua eſt epiſtola Cal. data in qua, &c. A. 133. a

Recētiſſima quæq; ſunt emēdata, & correcta maxime. Ac. 41. b

Itaq; non ex ſermone hominum recenti, ſed ex annalium vetuſtate eruenda eſt memoria nobilitatis tuæ. p Mur. 127. b

Quocirca Segulium negligamus, qui res nouas quærit, non quo veterem comederit: nullam enim habuit, ſed hanc ipſam recentem nouam deuorauit. Ep. 177. b

Recenti illo tempore. tu omnia. ad Brut. 91. b

Expecto recens aliquid, id eſt, nouum. At. 208. b

Datam inter omnes recenti negotio conſtabat. in V. 97. a

Inuidiaq; non recenti, ſed vetere ac diuturna flagrarei. Ep. 73. a

Quanquā recentiora audiebā ex ijs, qui ad me veniebant. At.

Homerus qui recens ab illorum ætate fuit, de N. 62. a

Cum è prouincia recens eſſet. in V. 67. b

Rhegyni quidam venerunt Romæ ſane recentes. Att. 256. a

Recentes

Recentes *quoque vocant Latini, quos Neotericos multi, neſcio qua ratione, appellant.*

Attuliſti aliud humanius horum recentiorum, nunquã dictum ab illo ipſo, quod ſciam. de Fin. 82. a

Non modo Curij illi, &c. ſed hi recentes Marij. p Mur.

REDIGO. Hoc verbo Latini protulerunt; quod nunc multi non recte Terentium imitantes, p Corradere pecuniam, nam tum ſignificatione, tum vſu etiam differt Corrado à Redigo. Eſt enim redigere pecuniam ex aliqua re, fere idem, quod Conficere, aut q Germanice dicimus. Geld lŏſen/ Geld auffbringen/ zu Geld machen : *Gallice, faire d' argent; de quelque choſe.*

Redigere pecuniam ex bonis venditis. I. V. 62. b

Redigere pecuniam ex vectigalibus. con. Rul. 86. a

De pecunia ex bonis redigenda. p R. P. 128. b

Scripſi ad eum, me quicquid poſſem nummorum ad apparatum ſperati triumphi ad te redacturum. A. 99. b

Redigere in memoriã, *Latine ſignificat, quod vulgo dicitur: Fac me meminiſſe, aut recordari.*

Quidq; ſibi de me recipiſſet, in memoriam redegit. Ep. 11. b

Quid autem tibi venit in mentem redigere in memoriam noſtram; &c. in Acad. 163. b

REDIMO. Maximæ tenebræ offuſæ ſunt huic verbo; nã quis eſt de vulgo, qui pro conduco aliquid faciendum, aut curandum vtitur? quod cum neſciunt imperiti, ſignificari verbo Redimo, dicunt, Recipere aliquid faciendum, aut curandum, p precio aliquid aut adminiſtrandum, aut colendum ſuſcipere.

Qui pecuaria de P. Cornelio, L. Mummio Cenſoribus demiſſet. (de Cla. 172. a

Redimere fundum. At. 178. b

Publica male redempta. Q. F. 296. b

Redimere hoſtias. de In. 74. a

Rem illam redemptam eſſe à iudicib. confitentur. At. 12. b

Roſcius ſocietatis, non ſuas lites redemit, cum, &c. Q. R. 50. b

Redemptio, *in eadem ſignificatione. Publicanos temeritate redemptionis pene eſſe euerſos. de Pro. 71. a*

Redemptor *eodem modo.*

Redemptori tuo dimidium pecuniæ curaui. Q. V. 309. a

Digitized by Google

Redemptor, qui columnam illam de Torquato conduxerat faciendam, non inertia aut inopia tardior fuit, ſed à Diis immortalibus ad iſtam horã reſeruatus eſt. de Diuin.118.a

Niſi ad ſacrificium quoddam redemptor hoſtias præbuiſſet. de In.84.a

REDVNDO. *Hoc verbo exprimitur à Cicerone, quod nunc recentiores per ſuperfluum eſſe: vt,*

Verba efferueſcentia, & paulo nimiũ redundantia. de Or.118.a

In verborum definitionibus neq; abeſſe quicquam debet, neque redundare. Ibid.

Vt nihil neq; prætermittatur, neq; redundet. O.207.b

Neque in Antonio defuit hic ornatus orationis, neq; in Craſſo redundauit. de Or.144.a

Cum pituita redundet, aut bilis in corpore. Tuſ.213.b

Redundantiam, *idem quod ſuperfluitatem barbari.*

Ipſa illa pro Roſcio iuuenilis redundantia multa habet attenuata, quædam etiam paulo hilariora. Or.106.b

REFERO. *Quia variis rebus hoc verbum tribuitur, varia etiam eo ſignificantur: vt, Referre animum, oculos ad aliquid, pro aduertere animum, oculos.*

Age, nunc refer animum, ſis ad veritatem, & conſidera. pro S. R.6.a

Referre nunc animum ad hominem figuram. de Or.159.b

Referre animum ad ſtudia. de Or.85.a

Referre oculos & animum ad aliquem. pro Qu.8.b

Referre ſe ad ſtudia literarum. Ep.9.a

Referre adſpectum aliquo. de Pro.77.a

Vt ſimul ac poſita ſit cauſa, habeant quo ſe referant. de O.119.a

Referre aliquid in commentarium, volumen, tabulas, codicem, *pro eo quod vulgo dicitur, Annotare, Aſcribere. Illa quæ in commentarium meum retuli. Or. 102.b*

Referre epiſtolas in volumina. Ep.263.a

Referre nomina in codicem accepti & expenſi. pro Q.R.45.b

Cum ſcirem ita iudicium in tabulas publicas relatum. pro Syl. 175.a

Niſi forte, ſi quid memoriæ cauſa retuli in libellum, id numerabitur in actis. I. A.156.b

Referre in tabulas, quodcunque commodum eſt, & inferre rationes falſas. pro Flac.150.a

Inde

Digitized by Google

Inde Referre acceptum, aut In acceptum, Referre datum, *quod vulgus dicit, Scribere in libro Receti au receptorem, aut datorum, vel expenſorum.*

Ego amplius H.S. ducentis acceptum hæreditatibus retuli. I. A. 168.a

Negabat opus in acceptum referre poſſe. in V. 106.b

Cum illam pecuniam nominatim Flacco datam referrent. pro Q.R. 45.b

Cum operi publico referunt, & in ædem ſacram faciendam perſcribunt. Ibidem.

Expenſa Chryſogono. H.S. ſexcenta, accepta pupillo Malleolo retulit. I. V. 95.a

Quas pecunias ferebat ijs expenſas, quib. cum contrahebat, eas iſti ipſi referebat acceptas. in V. 143.a.b

Sed habere ait argentarij tabulas, in quibus ſibi experſa pecunia lata ſit, acceptaq; relata. pro Cæc. 288.a

Referre rationem, *nos potius per rationem dare: quod quidem à Cicerone vſurpatur, ſed aliis potius rebus, quam pecuniariis tribuitur.*

Rationes ad ærarium retuli continuo. I. V. 96.a

Quid relatum, quid reſiduum ſit. I. P. 192.b

Horum erit nullum iudicium, quantæ cuiuſq; manubiæ fuerunt, quid relatum, quid reſiduum ſit, contra Rul. 78.a

Ne quis corona donaretur in magiſtratu, priuſquam rationes retuliſſet. de Op. 244.b

Referre aliquid ad Senatum, *aut* de aliqua re, *Conſul dicebatur, qui Senatui quæ videbãtur proponebat. Nunc vulgo Proponere aliquid Senatui dicitur. Referre & deferre ad ſenatum. pro Dom.. 239.b*

Qui cum ei perſcriptum eſſet, nc quid ſine Seſtij noſtris ſententia ageret, neq; ad vllũ, neq; ad quenquã noſtrũ retulit. 253.a

P. Lentulos de ſolenni religione retulit. Poſt. 200.b

Si tuis placuiſſet de his literis referri. ad Brut. 91.b

Quid ſi etiã pluribus de rebus vno ſortitu retuliſti? p Do. 223.b

Rem omnem ad P.C. retuli. I. C. 107.a

Ad alios quoq; referimus qui explicent aliquid vt interpretes.

Quæſiuitq; qua de re ad Craſſum retuliſſet, ad Brut. 288.b

Ad ſapientes hæc, non ad diuinos referri ſolent. de De. 110.b

De rebus obſcuris & incertis ad Apollinẽ cenſeo referendũ. 105.b

Cum vicini omnes ad vnum de rebus ſuis referrent, erat in magno honore & gloria. de Diu. 87. a

Referre & deferre aliquid ad interpretem. de D. 138. a

REFICIO, *idem valere quod Recreo, obſcurum non eſt: ſed quoniam pro illo à multis Refocillare ſumitur, quod recentiorum eſt, monere lectorem volui, Cicerone, & omnem antiquitatem, Reficere dixiſſe.*

Tantum cibi & potionis adhibendum, vt reficiantur vires, non opprimantur, de Sen. 84. a

Ego hic cogito commorari, quo ad me reficiam. Ep. 107. b

Tironis reficiendi ſpes eſt in M. Curio. At. 103. b

Conſpectus conſenſusq; veſter reficit & recreat mentem meam.

Ego in Arpinati ſumma cum amœnitate fluminis me refeci. Qu. Fr. 317. b

REFVTO. *Omnium fere opinio eſt, verbum hoc ſolũ diſputationibus tribui, idemq; valere quod Diluere, & argumenta adducta infirmare: ſed grauiorib. contentionibus, vt bellicis & hoſtilibus, & inimicitiis, is etiam attributum inueniet, qui iudicio & diligentia in auctoribus optimis verſatur. Sic enim Cicero loquitur de illis, quibus bello reſiſtendum & quos reprimendos eſſe voluit.*

Semper illas gentes noſtri imperatores refutandas potius, quam bello laceſſendas putauerunt. de Pro. 57. a

Et vt magis appareat Reprimere & Coercere ſignificari hoc verbo, quam Redarguere, plura exempla afferam.

Obſoleuit iſta oratio, re multo magis quam verbis refutata. ꝓ Pom. 13. b

Si in me impetum facere conabitur, reſiſtam, & eius conatum refutabo. de Ar. 245. a

Inprimisq; refutetur ac reÿciatur Philocteteus ille clamor. Tuſ. 187. a

Libidinem tuam libertas mea refutabit. de Or. 143. a

Quam quidem fortunam non modo non aſpernari, & refutare, ſed etiam complecti atq; augere debetis. ꝓ R. P. 120. b

REGIFICE, *quod alÿ Regaliter.*

Auro, ebore, inſtructam domum regifice. Ennÿ. Tuſ. 200. a

REGNVM, *Latine ſignificat, quod multi nunc Græce Monarchiam, Tyrannidem: vt,*

Ad Lupercalia C. Cæſari dictatori perpetuo M. Antonius conſul

ſul populi iuſſu regnum detulit.I.A.177.
Qui ſunt Romæ regnum occupare conati. p Syl.162.a
Qui regnum occupare voluerunt.I.A.197.b
M.Manibus regnum appetiſſe eſt iudicatus. p D.233.b
Incidere in ſuſpitionem regni appetendi. p Mil.115.a
C.Seruilius Hala Sp.Melium regnum appetentem & occupantem interemit.de Sen.89.a
Non regno,ſed rege liberati ſumus. interfecto enim rege, regios omnes nutus tuemur.Ep.183.a
Quidam propter ſuſpicionem regni appetendi ſunt necati. I.A. 182.a
Tib.Gracchus regnũ occupare conatus eſt, vel regnauit is quidem paucos menſes.de Am.104.a
Multi iniqui atq; infideles regno,pauci bona ſunt.Off.69.a
Nulla ſancta ſocietas,neq; fides regni eſt.Ennij Off.6.a
Etſi eos timere putas,ne ſub regno ſint. At.166.a

RELATIONEM, Relatiua, *vocarunt recentiores barbare, quam Cicero Comparationem, Collationem, Quæ cum aliquo conferuntur, Quæ ſub eandem rationem cadunt.*

RELAXO,*contrarium ei eſt Aſtringo,nobis non tam notum, quam olim fuit Romanis.*
Aluus tum aſtringitur,tum relaxatur.de N.53.b
Cibi reliquiæ depellentur, tum aſtringentibus, tum relaxantibus ſe inteſtinis.de Nat.54.b
Pater nimiũ indulgens quicquid ego aſtrinxi,relaxat. At.159.a
Si tu à contentionibus, quibus ſummis vti ſolebas, quotidie relaxes aliquid. de Leg.158.a
Animus ſomno relaxatus,ſolute mouetur & libere. de D.129.a
Cum ſe plane corporis vinculis relaxauerint animi. de Se.94.a
Conſtructio verborum tum coniunctionib.copuletur,tum diſſolutionibus relaxetur.Part.231.b
Idem cõtingit in ſanis, vt & incipientes furere ſentiant, &c. & cum relaxentur,ſentiant.Acad.14.a

RELEVO, *non ita tritum eſt vt Leuo, cum idem valeat.*
Cibi ſatietas atq; faſtidium,aut ſubamara aliqua re,releuatur, aut dulci mitigatur.de In.47.b
Vt animus moleſtiis potiſſimum releuaretur.de D.109.b
Ad breue quoddam tempus cura & metu releuari.in C.103.b

REMITTO.*Ignotum in vulgus eſt,hoc verbo ſignificari id,*

Digitized by Google

cui Intendo, Ingraueſco, & eius generis alia, contraria ſunt: vt,

Vt onera contentis corporibus facilius feruntur, remiſſis opprimũt: ſimillime animus intentione ſua depellit preſſum omnem ponderum: remiſſione autem ſic vrgetur, vt ſe nequeat extollere. Tuſ. 187. a

Oculi ſunt, quorum intentione, tum remiſſione, tũ coniectu, tum hilaritate motus animorum ſignificemus apte cum genere ipſo orationis. de Orat. 163. b

Oculorum obtutus, ſuperciliorũ remiſſio aut contractio. Of. 29. b

Demoſthenes vna continuatione verborum binas contentiones vocis & remiſſiones continebat. de Orat. 128. b

Iſte ardet furore, nec remittit aliquid, ſed indies ingraueſcit. At. 156. b

Ad infirmitatem laterum perſcienter contentionem remittere. de Clar. 182. b

Contenta vox) (Remiſſa vox. Or. 202. a

Adducere habenas) (Remittere habenas. de Amic. 104. b

Vis ſonorum canendi tum remittit animos, tum contrahit. de Leg. 177. b

Reſpondit in agro ambulanti ramum adductum, cum remiſſus eſſet, in oculum recidiſſe. de Diuin. 195. b

Remittere *Latine etiã id ſignificat, quod germanice* Nachlaſſen / *Gallice, perdoner: quod cum magis per Condonare vulgus proferat, animaduertat quomodo Cicero id ſit ſolitus exprimere.*

Illum viris fortiſſimis iudicarunt patres conſcripti dimittere de ſumma non potuiſſe, te mulieri teterrimæ recte remiſiſſe Senatores iudicabunt. in Ver. 165. b

Nec enim fuit Gabinij remittere tantum de ſuo. ꝓ R. P. 127. a

Remiſit D. Bruto C X. millia. in V. 106. b (247. b

Remiſiſti quod non oportebat, accepiſti quod non licebat. in Ver.

Nauem imperare ex fœdere debuiſti, remiſiſti in triennium. in V. 204. a

Menſes mihi tres cum eripuiſſetis ad agendum maxime appoſitos, reliquum omne tempus huius anni me vobis remiſſurum putaſtis. in V. 82. a

Te rogo vt procuratoribus Flauij remittas de diminuendo. Qu. Fr. 301. b

Meam

Digitized by Google

Meam animaduerſionem & ſuppliciũ, quo vſurus eram in eum quem cepiſſem, remitto tibi & condono. in V. 197. a

Noli putare id omnino à te eſſe omiſſum, ſi quid eſt tibi remiſſum atq; conceſſum. p Syl. 176. a

Sed etiã ſi quid mihi conceditur, id reddo ac remitto. p Syl. 183. a

Tibi remitto atq; concedo, vt eum defendas. p Pl. 275. a

Ego vero tibi iſthuc, mi Antoni, remitto. in A. 225. a

REMVNERO, & Remuneror, *Peruulgatum ſatis hoc verbum non eſt, neq; vſus notus, nam accuſatiuum ei adiungunt Latini: imperiti vero datiuum.*

Quibus officiis T. Annij beneficia remunerabo? Poſtquã. 210. b

Conſiderandum eſt, quonam te remunerer genere. Ep. 20. a

Vt à te ipſo ſumerem aliquid ad me reficiendum, teque remunerandum, ſi non pari, at grato tamen munere. de Cla. 166. a

Tu ſi tibi eadem cauſa eſt, me remunerere ſane velim. At. 118. a

Et quoniam nullum aliud tempus futurum ſit, vbi tibi referant gratiam, hoc te officio remunerent. Q. de Pet. 210. b

RENVNCIO, pro Nuncio ſæpe vſurpari, aut Nuncium referre, notum fortaſſe ſatis eſt, Sed ſignificari Latine hoc verbo, quod noſtra lingua diceremus, auffſaen *Gallica, deſdire, ou quiter: diuulgatum omnino non videtur.*

Itaq; renunciat Rabonius illam deciſionem tutoribus accurrũt tamen ad tempus tutores: digitum tollit Iunius Patruus. in Ver. 104. b

Renunciare hoſpitium alicui, & domo emigrare. in V. 126. b

REPONO, Reponere aliquem in numero, aut numerum, ***modus loquendi olim omnium Romanorum ſermone tritus: nunc pleriſq; ignotus.***

Quos equidem in Deorum immortalium cœtu, ac numero repono. pro Seſt. 27. b

Tamen hunc in numero non repono. de Opt. 244. a

Reponere ſtellas in numero deorum. de Nat. 36. b

Reponi in numero proborum hominum. in V. 195. b

Reponi in locum alterius. Brut. At. 285. a

Reponere aliquid in numero fabularum. de In. 51. a

Homines mortuos reponere in deos. de N. 9. b

Reponere aliquem in ſuis. At. 162. a

Si placuit, vos hanc defenſionem in aliquo artis loco reponetis. de Or. 126. b

Digitized by Google

Nam ſi alij propterea laudantur, quod pro libertate arma ceperunt: cur non M. Brutus in eadem cauſa reponatur? in Ant. 227.a

REPRÆSENTO, *Sublatum prorſus de lingua Latina hoc verbum videtur, adeo pauci ſunt, qui eo vtuntur: ignoratione enim eius, vulgus dicit, prompta pecunia ſoluere, Cum pecunia prompta emere. Latini vero, Repræſentare, aut repræſentatione emere, explicare.*

Reliqua pecuniæ vſuram Sillio pendemus, dum à Faberio repræſentabimus. At. 194.b

Si qua etiam iactura facienda ſit in repræſentando. At. 196.a

Dies promiſſionum adeſt, quem etiam repræſentabo, ſi adueneris. Ep. 262.b

Repræſentatio, onis, *Si Faberianum venderem explicare vel repræſentatione non dubitarem. At. 196.b*

Nomen Dolabellæ iam expeditum videtur, vt etiam repræſentatione concludam. At. 214.b

RESCINDO, *Vis propria huius verbi non ſatis nota eſt: pauci enim ſunt qui vtuntur, cum ſignificare volunt, Irritum facere aliquid.*

Acta Antonij reſcidiſtis, leges refixiſtis. I. A. 246.b

Reſcindere conſtituta ab alio. I. V. 137.a

Reſcindere iniurias alterius, & irritas facere. in V. 121.b

Reſcindere iudicium) (Ratum habere iudicium. p Plan. 261.a

RESIDEO. *Propriam vim huius verbi ignorant qui dicunt ponere ſe ad ſedendum, num hoc per reſidere Latini protulerunt: vt,*

Sed reſideamus, inquit, ſi placet, itaq; fecimus. de Fin. 91.b

Ita negligens eſſe cœpit, vt cum in mentem veniet ei, reſideret, deinde ſpatiaretur. p S. Roſc. 28.a

In oppido aliquo mallem reſediſſe. At. 173.a

Omnia quæ commota fuerant, pace & otio reſederunt. in Saluſ. (273.b

Marcelli impetus reſederunt. 112.b

Cur non ante occurrit, ne in villa reſideret? p M. 111.a

Inde translate. Aliquid reſidere in aliqua re.

Periculum autem reſidebit, & erit incluſum penitus in venis atq; viſceribus Reip. in C. 103.b

Cuius non in ſententia ſolum, ſed etiam in nutu reſidebat auctoritas. de Sen. 90.a

Res

Res geſta in quibus nulla poteſt reſidere inertiæ ſuſpicio. Q.Fr. 292.b

Cum timor animo reſediſſet. Tuſ. 196.a

RESPECTVS, *mutato dicendi genere (inquit doctiſſ. vir Adrianus Cardinalis) dici cœptum eſt hoc modo, &c. Feci amicitiæ reſpectu. Feci reſpectu iuſtitiæ: quo loco diceretur Latinius. Feci amicitiæ cauſa vel ratione. Feci ratione iuſtitiæ. Reſpectus nomen eſt à reſpicio veniens, vt Conſpectus à Conſpicio. Perſpectus à Perſpicio, alio dicendi modo à Cicerone eloquẽtiæ principe vſitatum: qui de Diuinatione remigem inquit quendam ex quinquereme Rhodiorum vaticinatum, &c. fugientibus miſerabilem reſpectum incendiorum fore.*

In Philippica quinta: itaque cum reſpectum ad ſenatum, & ad bonos non haberet. in Ant. 204.a

RESTAVRO, *recentiorum vocabulum eſt. Veteres Inſtauro, reficio, reſarcio, reſtituo.*

RESTO, *pro maneo & conſiſto proprie à Latinis vſurpatum eſſe, omnibus notum eſſe puto.*

Ita incolumis in patria Regulus reſtitiſſet. Off. 74.a

Ligarius poſt aduentum Vari in Africa reſtitit. p Li. 137.b

At ſi reſtitero, idem fecero quod L. Flaccus, id eſt, ſi non diſcedam. At. 120.b

Qui ab illo in ſpeculis relicti, in ceruicibus noſtris reſtiterunt. p Mur. 143.a

REVELLO. *Diuulgatũ non eſt, hoc verbo ſignificari id quod fixum eſt tollere: & in præterito non reuulſi, ſed reuelli, vt cætera verba à Vello, apud Ciceronem habere.*

Nec prius illam crucem quæ fixa eſt, ad portam reuelliſtis. in V. 205.b

Honorificiſque verbis omnes iniurias reuellimus ſuperiores. Att. 79.a

Reuelli clauſtra: effringi fores. I.V. 211.b

Ianua quæ effracta & euulſa tota pateret prouincia. pro Mur. 132.a

Id autem templum ſublato aditu, reuulſis gradibus, armis tenebatur. I.P. 84.b

Niſi ſeptis reuulſis introiri non poteſt. in A. 196.a

Principe Cn. Pompeio referente, & de corpore Reipubl. tuorum ſcelerum tela reuellente. in Piſ. 85.a

Tabulam,

Tabulam, in qua nomina ciuium inciſa erant, reuelli iuſſit. Ep. 219.b

Qui ius ciuile contemnendum putat, is vincula iudiciorum reuellit. p Cæc. 268.a

REVIVISCO. *Vis verbi ſatis manifeſta. Sed recentiores reſurgo pro reuiuiſco vſurparunt. Sed nos optimos auctores ſequimur, qui ſic ſunt locuti.*

Is vbi Galli cantum audiuit, auum ſuũ reuixiſſe putat. I. P. 94.a

Si reuiuixiſſent hi, qui hæc pene delerunt. Poſtquam. 204.b

Sed ne patri meo, ſi reuiuiſcat, conceſſerim, ad Bru. 285.b

Si reuiuiſcant illi de Fin. 119.b

Vt facilius reuiuiſcat Pompeianorum cauſa toties iugulata. I. A. 255.b

Qui ſi eadem lege reuiuiſcere poſſet, lex data nunquam eſſet. pro Mil. 117.a

Vt ſpeciem aliquam videar videre, quaſi reuiuiſcentis Reipubl. Ep. 49.a

Vt iam ſimul cum repub. neceſſario reuiuiſcat, atque recreetur. Ep. 89.a

Cum autem Sol illuxiſſet, tum reuixiſſe ſibi viderentur. de Nat. 45.a

Cum ex illo metu mortis, quaſi luce libertatis recreatus reuixiſſet. in V. 268. b

Aduentu noſtro reuiuiſcunt ciuitates, iuſtitia, abſtinentia, clementia tui Ciceronis. At. 76.b

Ciuitates ſuis legibus & iudiciis vſæ αὐτονομίαν *adeptæ reuixerunt. At. 90.b*

Senatus ad auctoritatis priſtinæ ſpem reuiuiſcit. in Ant. 209.b

Reuiuiſcere, reſpirare à metu cædis, emergere à fluctibus ſeruitutis. de Ar. 255. a

Res erat & cauſa noſtra eo loci, vt erigere oculos, & viuere videretur. pro Seſt. 18.b

Reuiuiſcat M. Curius, &c. Parad. 123. a

Templa in quibus reuiuiſcente iam libertate, deinde rurſus oppreſſa, Senatus nihil conſulitur. Oct. 329. a

Rogare legem, prouinciam, *dicebant Latini, quod populum rogarent, placeret ne ferri, aut decerni quod propoſuerant.*

Cum lex abrogatur, illud ipſum rogatur, quomodo eam abrogari oporteat. At. 5.b

Leges, quæ de ciuium reorum ſupplicio rogatæ ſunt. in C. 103.a

Hæ

Hac lex rogata eſt iure. p Dom. 223. a
Si quid ius non eſſet rogari, eius ea lege nihilum rogatum. pro Cæc. 303. b (pro Seſt. 15. a
Illo die mihi pernicies, Gabinio & Piſoni prouincia rogata eſt.
Cedo illa legitima. Conſules populum iure rogauerũt, (hoc enim à maioribus accepimus ius iurandi) populuſq; iure ſciuit. in An. 157. b. Inde. (p Cor. 61. b

Rogatio. *Rogatio quæ de Pompeio à Gellio lata eſt.*
Sylla eam rogationem de ſe ferri non vult. p Syl. 179. b
Promulgatur ab eodem rogatio de mea pernicie. p Seſt. 8. a
Rogatio & huic finitima quaſi percontatio eſſe debebit. de Or.
Promulgare rogationem. At. 8. a (182. a
Tribuni ex templo pulſi, cum rogationi intercedere vellent. de Or. 126. b

Rogator. *Qui rogatori centuriæ fuiſſet. de D. 87. b*
Aruſpices reſponderunt, non iuſtum fuiſſe comitiorum rogatorem. de N. 28. a

S.

SALTO, *Latine id eſt, quod alij Ducere choreas dicunt: Cicero etiam, Verſare orbem ſaltatorium, cum circuli inſtar ſaltabant, dixit.*
Cum collega tui domus cantu & cymbalis perſonaret, cumque ipſe nudus in conuiuio ſaltaret: in quo ne tum quidem cum illum ſuum ſaltatorium verſaret orbem, fortunæ rotam pertimeſcebat. in P. 84.
Negarem poſſe eum ſatisfacere in geſtu, niſi palæſtram, niſi ſaltare didiciſſet. Or. 150. b
Qui in conuiuiis nudi ſaltare conſueuerunt. in C. 109. b
Nemo enim fere ſaltat ſobrius, pro Mur. 127. a
Deiot. in conuiuio nudum ſaltauiſſe. p Deiot. 148. a

Saltatio, *quam Choream vocant. Intempeſtiui conuiuij, multarum deliciarum comes eſt extrema ſaltatio. pro Mur. 127. a*
Sex. Titius tã mollis & ſolutus in geſtu, vt ſaltatio quædam naſceretur, cui ſaltationi Titius nomen eſſet. de Cla. 185. & 132. a
Actio hiſtrionis eſt, ſaltatio ſaltatoris. de Fin. 95. a
Saltationi ſimilis eſt ſapientia. de Fin. 95. a

Saltator, Saltatrix. *Barbari Chorizatorem, Chorizatricem appellant.*

Adde

Digitized by Google

Adde his, ſi placet, vnguentarios, ſaltatores. Off. 30. b

Si ſaltatorem auum habuiſſes. p Deiot. 149. a

Tu ex tenebricoſa popina Conſul extractus cum illa ſaltatrice tonſa. in P. 83. a

S*ALVEO. Quod nunc omnium ſermone tritum eſt in congreſſibus familiares inter ſe ſalutare his verbis, Bonus dies, Bonus veſper, aut iſtiuſmodi modis aliis, veteres fecerunt per Salue & Vale: exempla apud Comicos inuenies. Cicero coniungit etiam Vale & Salue cum ſcribit ad familiares. Ex quo diſcemus Salue non ſolum vocabulum eſſe: quo ſe reſalutant congredientes, aut occurrentes: ſed modum quaſi propriũ Romanis eſſe, quo etiam abſentes ſalutabãt. Inde ſeparatim ſaluere iubere aliquem, quod inepte dicunt pleriq; Valedicere alicui alicuius nomine.*

Valebis igitur, & valere Piliam & Cæciliam noſtram iubebis, & ſaluebis à meo Cicerone: At. 91. a

Vale, ſalue. Ep. 260. a

Dionyſium iube ſaluere. At. 62. a

Dionyſium velim ſaluere iubeas. 63. a

Alexim humaniſſimum puerum velim ſaluere iubeas. 106. a

SALVTARIS, ſalubris, *quod Poetæ Salutiferum vocant.*

Salutare remedium. Octa. 329. a

Acceſſus ad res ſalutares, à peſtiferis receſſus. de Nat. 32. b

Res vtiles & ſalutares, deorũ eſſe vocabulis nũcupatas. de N. 9. b

Cultura agrorum hominum generi vniuerſo eſt ſalutaris. de Sen. 89. a

Tractatio literarum mihi ſalutaris fuit. de Cla. 166. a

Salutaris ſeueritas vincit inanem ſpeciem clementiæ. At. 274. a

Salutaris & vitalis calor. de N. 31. b

Nec amœnum, nec ſalutarem locum cenſeo. Or. 135. b

Gratulor Baijs noſtris, ſiquidem vt ſcribis ſalubreis factæ ſunt. Ep. 132. b

Salubriſne an peſtilens annus futurus ſit. de D. 107. b

Sunt partes agrorum aliæ peſtilentes, aliæ ſalubres. de D. 97. a

Qui ſalubri & moderato cultu atq; victu quieti ſe tradiderit. de D. 93. b

SARTVM tectum *aut* Sarta tecta, *dicebantur in ædificiis quæ integra, & perfecta eſſent, vt nihil deſideraret locator à redemptoribus: vt,*

Cum

Cùm L. Octauius, C. Aurelius, Coſſ. ædes ſacras locauiſſent, neq; potuiſſent omnia ſarta tecta exigere, neq; ij prætores, quibus erat negotium datum C. Sacerdos & M. Caſius: factum eſt Senatuſconſultum, quibus de ſartis tectis cognitum & iudicatum non eſſet. I.V.103.a

Quæſiuit quis ædem Caſtoris ſartam tectam deberet tradere. ib.

Monumentum illa amplitudine, illo opere, quamuis ſartum tectum integrumq; eſſet, &c. ibid. Quod explicatur eadem pagina aliis verbis: vt,

Venit ipſe in ædem Caſtoris: conſiderat templum, videt vndique tectum, pulcherrime laqueatum præterea cætera noua atque integra. Ibid.

In ſartis tectis dominari. I.V.104.a

Quorum quidem omnia commoda, omneſq; facultates, quibus & ſacra conficere, & ſarta tecta ædium ſacrarum, locorumq; communium tueri poſſint, conſiſtũt in his vectigalibus, quæ, &c. Ep. 208.b

Translate hoc modo eſt vſus Cicero. Debetis quoq; mihi proſpicere, qui hoc imperij domicilium numini deorum conſecratum, ſartum tectum ab omni periculo cõſeruaui. Antequam. 194.a

Hoc mihi da, vt M. Curium ſartum tectum, vt aiunt, ab omni incommodo, detrimento, moleſtia ſincerum integrumq; conſerues. Ep. 222.b

SCIBILIS, Barbarum eſt. Cicero, Quod ſcientia comprehenditur, Quod ſciri aut intelligi poteſt.

SCIO, Latine, Græce ſcio, dixerunt Latini: noſtri vero noui Latini ignorant omnino hos modos loquendi, quos, ſi velint, à Cicerone licet diſcant. (177.a

Non tam præclarum eſt ſcire Latine quam turpe neſcire. de Cla.

Omnes qui Latine ſciunt. de Fin. 76.b

Cum Græce, vt videor, luculenter ſciam. 67.a

SCITE, non pulchre, aut venuſte, ſed idem fere quod ſcienter ſignificat. Sed quoniam neutrum in vulgari vſu eſt, vtrunq; exemplis illuſtrabimus.

Statua ſcite facta & venuſte. I.V. 126.a

Et ille, cui mandaui, ſatis ſcite & commode, tempus ad te cepit adeundi. Ep. 175.a

Hæ rationes, quæ ſatis ſcite nobis inſtructæ & compoſitæ videntur. de Leg. 163.b

Rationes

Rationes ad ærarium retuli, ita perſcriptas ſcite & literate, vt ſcriba, &c. I.P.92.b

Scite dicere aliquid. At.335.b

Satis ſcite hoc quidem.250.b

Satis enim ſcite me noſtri ſermonis principium eſſe voluiſti. de Fin.126.a

Scienter, *intelligenter. Scienter)(Inſcienter.*

Iis quæ habeas, modice ac ſcienter vti. de Or.109.a

Scienter ac perite dicere. de Or.109.a

Scienter verſari in aliqua re.214.a

Scienter interpretari aliquid. de D.99.b

Iis quibus cum congregamur, vti moderate, & ſciēter. Off.36.b

Scitus, a, um, *Ingenioſus, Doctus, Acutus.*

Scito ſermone & Attico loqui. de N.19.b

Ego autem id, quod mihi ſcitum eſſe videatur, non aſpernor. pro Plan.266.b

Scitum eſt enim quod carneades dicere ſolebat, Clitomachum, &c. Or.201.b

Vetus autem illud Catonis admodum ſcitum eſt, qui mirari ſe aiebat. de N.119.a

Scitum eſt enim, cauſam conferre in tempus, &c. de Or.194.b

SCOPVS, quoniam græcum eſt opera precium videtur diſcere, quemadmodum latine dicatur: vno verbo vero, per finem, propoſitum vltimum reddi puto.

Quid eſt igitur propoſitum his Rep. gubernatoribus quo intueri, & quo curſum ſuum dirigere debeant? &c. pro Seſt.23.

Ac mihi quidem videtur huc omnia eſſe referenda ab ijs qui præſunt, vt ij, qui in imperio ſunt, ſint quam beatiſſimi. Q.F. 294.a.b

Nihil niſi ſempiternum ſpectat. pro Rab.96.a

Hoc ſpectant leges, hoc volunt, incolumem eſſe ciuium coniunctionem. Off.56.b

Cicero eo tendit, id agit, ad eum exitum properat, &c, At.288.a

Nondum ad propoſitum mihi finem honoris perueni. p Dom. 169.a

Nihil prodeſt ſtudium perueniendi aliquo niſi illud quod eo, quo intendas, ferat deducatq́, cognoris. de Or.96.a

Commouere aliquem quo quidq́ referat. Ibid.

Cum omnes actiones omnes ſententiæ meæ peruenerint ad eum extum,

Digitized by Google

ex tum, qui mihi propoſitus eſt. in A.243.b

Nihil aliud eis præter officium fortis & magni viri propoſitum fuit. Parad.117.b

Quid egit Brutus in patria liberanda: quid reliqui item eiuſdem conſilij ſocij: quid ſpectarunt? quid ſecuti ſunt? Ibid.

SCRIBERE mea aut alterius manu, *Latini dixerunt (inquit Cardinalis) non propria manu, idq; his exemplis declarat.*

Antea quam aliquo loco conſedero neq; longas à me, neq; ſemper mea manu literas expectabis. Att.75.a

Obſignaram iam epiſtolam meam quam puto te modo perlegiſſe, ſcriptam mea manu.

Ipſe in Tuſculano me referre in commentarium mea manu voluit, quod idē in Aſia mihi ſua manu ſcriptum dedit. Eidem.

Noli putare pigritia facere me, quod non mea manu ſcribam. Eidem.

Alteram tibi eodem die epiſtolam dictaui, & pridie dederam mea manu longiorem.

Cum ſcripſiſſem hæc infima, quæ ſunt mea manu. Qu.Fr.321.b

Hæc inter cœnam dictaui Tironi, ne mirere alia manu eſſe. Ibid.

Legimus (tabellas.) Erat ſcriptum ipſius manu. in Catil.112.b

Ad te ſtatim manu mea ſcriptas literas miſi.

Teſtamento facto manu ſua cauit.

Significentur ipſi libello manu ſua ſubſcripto.

SCRIPTVRA. quid proprie ſignificet, notum eſt: ſed quid præterea Scripturam vocabant Latini, ex Aſcois (verbis facile intelligetur. Ex Card.)

Magiſter ſcripturæ, & portus quidam L. Carpinacius Cic. At.

Mirandum vero eſt, homines eos, quib. odio ſunt noſtræ ſecures, nomen acerbitati, ſcripturæ decumæ portorium morti, libenter arripere facultatem lædendi. p L.Flac.150.a

Portum autem & ſcripturas eadem ſocietas habebat.

In ſcriptura Siciliæ pro magiſtro eſt. in Ver.143.a

Scrupuloſus, *barbarus, & conſcientioſus, qui Latinis iuſtus, ſanctus, rectus.*

SECVNDVM. Præpoſitionis huius vſus & vis multos fugit: quare generatim eos modos, maxime quos iampridem latere putauimus, in lucem proferemus. Primum idem valet poſt: vſu tamen loquēdi differentia obſeruari debet, quam

alio libro indicabimus, quibus rebus tribuatur, exempla iſta oſtendent.

Tres hi homines veteres tribuni militares ſunt deſignati, ex Cal. Ianua. non iudicabunt. ſubſortiemur etiam, &c. ita ſecundum Cal. Ian. & Pratore, & prope toto conſilio commutato, &c. I. V. 71. b

Tua ratio eſt; vt ſecundum binos mihi reſpondere incipias: mea, vt ante primos ludos comperendinem. in Ver. 71. b

Sed opinor ſecundum hunc diem, nam ſatis multa hodie dicta ſunt. de Or. 108. a

Duo vulnera accepit, vnum in ſtomacho, alterum in capite ſecundum aurem. Ep. 56. a

In actione ſecundum vocem vultus valet. de Or. 164. b

Vultus ſecundum vocem plurimum valet. Or. 202. a

Lepidus ſecundum fratrem affines habet, quos odit proximos. ad Brut. 90. b

Secundum te nihil eſt amicius ſolitudine. At. 190. a

Si ſecundum principium confirmatione vtamur. ad Her. 18. a

Secundum ea quæro an, &c. in Vat. 31. b

Cæſar mihi ſecundum liberos noſtros ita eſt, vt ſit pene par. Qu. Fr. 321. a

Spem oſtendis ſecundum comitia. At. 44. a

Coſſ. de conſilij ſcientia decreuerunt ſecundum Buthrotios; Att. 263. a

Proxime & ſecundum deos homines hominibus maxime vtiles eſſe poſſunt. Off. 35. a

Deinde Pro quoq; ſignificat. Quiſq; eorum multa ſecundũ cauſam noſtram iudicauit. At. 54. b. & a

Prætor ſecundum me decreuit. Ibid.

Vt ea quæ Coſſ. decreuerunt ſecundum Cæſaris decreta comprobes. Att. 274. b

Qui ſententiam ſecundum Plocium ſe dicturum oſtendit. pro Flac. 175. a

Secundum tabulas alicuius litem dare, & ſecundum aliquem iudicare. p Q. R. 45. b

Secundum nos iudicari volumus. p Q. R. 42. a

Qui domum ſecundum fratrem ſuum iudicatam eſſe licebat. de Ar. 151. a

Secundum arbitrium tuum teſtes dabo. in Ver. 269. b

Quod

Quod iudicium ſecundum Heraclitum de compromiſſis factum erat.in Ver.122.a
Iudicare de abſente ſecundum præſentem.in Ver.177.a
Ita ſecundum eum poſſeſſio daretur.in Ver.99.b

SENTENTIA. Ex ſententia aliquid fieri, *dixerunt Latini, quod noſtra vernacula aut Græca lingua ſimilitudine potius, quam Romanorum illorum veterum conſuetudine, nunc pleriq; proferunt per ſecundum: quemadmodum etiam in aliјs modis loquendi docuimus fieri, quo Græci ꝑ κατὰ, Latini vero per Ex; exprimunt, de quibus vide Præpoſitionem Ex.*

Quoniam ſane feliciter, & ex mea ſententia Remp.geſſimus.Ep. (21.b
Omnia ſunt ex ſententia.At.94.a
Itinere ex ſententia confecto.At.62.a
Omnia ex ſententia ſuccedunt.At.127.a
Ex ſententia gerere aliquam rem,Ep.7.a
Ex ſententia conficere negotium.Ep.153.b
Nonnunquam ſummis Oratoribus non ſatis ex ſententia dicendi euentum procedere.de Or.95.a
Te ex ſententia nauigaſſe gaudeo.At.80.a
Ex animi tui ſententia tu vxorem habes? de Or.133.b

De ſententia alicuius aliquid facere, *Latine, quod vulgo inepte dicitur, ſecundum ſententiam alicuius aliquid facere, Facere, quod aliquis ſuadet, aut conſulit, vt imperiti loquuntur.*

De ſententia alicuius ſcribere aliquid.Ep.6.b
Facere aliquid de ſentẽtia atq; auctoritate alicuius. ꝑ Cal.52.a
Nihil faciam niſi de ſententia tua.At.104.b
C.Memmius, cuius de ſententia tota res geſta eſt. ꝑ Syl.177.a
Capere conſilium de ſententia alicuius. At.48.a
Cum ei perſcriptum eſſet, ne quid ſine Seſtij ſententia ageret. At.253.b
De amicorum ſententia rem defert ad ſenatum. ꝑ Mil.114.a

SERMO, *Hoc nomine ſignificarunt Latini, quod Græci Dialogo: ſed quoniam tritum magis eſt, quam Latinum Latino diſcamus ab ipſo Cicerone oportet, qui ſermones à varijs perſonis habitos, ſcriptis mandauit.*

Hac me mente fuiſſe, tu in noſtris ſermonibus collocutionibusq; ipſe ſæpe vidiſti.Ep.10.a
Feci ſermonem habitum in Cumano inter nos.Ep.130.a

Omnem autem ſermonem tribuimus M. Catoni ſeni, quo maiorem autoritatem haberet oratio. de Sen. 77. b

Quaſi enim ipſos induxi loquentes, ne inquam & inquit, ſæpius interponeretur, atq; ideo feci, vt tanquam à præſentibus coram haberi ſermo videretur. de Am. 96. a

Is expoſuit nobis ſermonem de amicitia habitum ab illo ſecum, & cum altero genero Scæuola. de Amic. 95. a

Incidere in ſermonem alicuius. ibid.

Quo citius, quod ſuſcepimus, non mediocre munus, conficere poſſumus, omiſſa noſtra adhortatione, ad eorum, quos propoſuimus, ſermonem, diſputationemq; veniamus. de Or. 109. b

Habẽtur autẽ plerunq; ſermones de domeſticis negotiis. Of. 27. b

Curandum, vt eos quibus cum ſermonem conferimus, & vereri & diligere videamur. ibid.

Habeas quibus cũ familiares poſſis conferre ſermones. Off. 40. b

Dare, excitare ſermonem, in ſermonem venire, incidere, *Latini modi loquendi: quos cum indoctiores ignorent, dicũt, Facere vt omnes de ſe loquantur, Aperire omnib. os.*

Sed nuncij varios ſermones excitarunt. Ep. 120. b

In ſermonem hominum atq; in magnam vituperationem venirem. in V. 202. b

Etſi vide, quæſo, ſatiſne rectum ſit nos hoc tanto incendio ciuitatis in iſtis locis eſſe, dabimus ſermonẽ ijs, qui neſciunt nobis, quocunq; in loco ſimus, eundem cultum, eundem victum eſſe, quid refert? tamen in ſermonem incidimus. Ep. 127. b

SERVIO. *Vis ſatis nota eſt. Sed tribui id etiam fundis & prædijs, quæ vectigalia ſunt, peruulgatum non eſt, idcirco vulgus* ꝑ *Seruire alios barbaros modos in ore habet: quos omnes recenſere longum eſſet. corrigemus vero, ſi obſeruemus, quemadmodum Latini id protulerunt.*

Cum Mari. ædes Auratæ vendidiſſet, neq; ſeruire quandam partem ædium in mancipij lege dixiſſet. Or. 99. b

Ædes Sergio ſeruiebant, ſed hoc in mancipio Marius non dixerat. Off. 65. a

Quæ optima conditione ſunt libera, meliore iure ſunt, quam ſerua. capite hoc omnia quæ ſeruiebant, non ſeruient ſoluta meliore in cauſa ſunt, quam obligata, eodem capite obligata omnia, ſi modo Syllana ſunt liberantur, immunia commodiore conditione ſunt, quã illa quæ penſitant. con. Rul. 89. a. Hinc

Seruitus

Seruitus ***eiſdem attribuitur eodem modo:vt,***

Aqua iure conſtituto, & ſeruitute illi fundo impoſita. Qu.Fr. 319.b

Seruus,a,um, ***eodem modo, vide exemplum in verbo,Seruire.***

SEXCENTI, *a,a, Hoc nomine infinitum numerum Latini ſignificabant,quod recentes Latini potius ꝑ Mille faciunt.*

Cn.Sextum mille modium,ſexcentos præter alios.in V.132.b

Belli periculũ,militũ improbitas,ſexcẽta præterea alia. At.94.a

Sexcenta licet eiuſmodi proferre.de D.115.a

Et ſexcenta ſunt. At.33.b

Ad annos ſexcentos.32.b

Venio ad Epiſtolas tuas,quas ego ſexcentas vno tempore accepi. At.100.a

Quod populari illi ſacerdoti ſexcentos ad beſtias amicos,ſociosq; miſiſti?in Piſ.98.b

SICCVS, *Latine dicitur,qui non eſt repletus,cui vinolentus opponitur. Quod nomẽ cũ vulgus ignoret,alia inepta fingunt,*

Vinolentorum & furioſorũ viſa imbecilliora eſſe dicebas, quam ſiccorum & ſanorum. Acad.22.a

Hæc,per deos immortales, vtrum eſſe vobis conſilia ſiccorum, an vinolentorum ſomnia? & vtrum cogitata ſapientum, an optata furioſorum videntur? contra Rul.61.a

SIGNIFICATVM, *Barbarum eſt, Latine Significatio. Notatio,Notio,Vis,Poteſtas.*

SIGNVM, *Non tam vulgatum eſt, quam Sigillum: cum idem tamen ſignificent.*

Tum oſtendi tabulas Lentulo, & quæſiui, cognoſceretne ſignum? annuit,eſt vero, inquam, notum ſignum, imago aui tui.in C.113.a

Literæ omnes integris ſignis Prætoribus traduntur.in C.[illegible]*2.a*

Nec ſignum tuum in epiſtola,nec dies appoſitus eſt.ad Brut.91.a

Tabulæ teſtamenti obſignatæ non minus multis ſignis, quam è lege oporteat.in Ver.100.a

Obſignare literas publico ſigno.in V.287.a

Vt ſignum aſpexit publicum. ꝑ Flac.153.b

Signum in creta,quo epiſtola obſignata erat. Caſu ſignum iſte animaduertit in cretula: placuit ei.in Ver.213.a

Signum & manum meam requirent. At.171.b

Digitized by Google

Librum tuum habeo ſub ſigno, ſeruoq; diligentiſſime. At.145.a

Horreum belli ſub ſigno clauſtriſq; Reip. poſitum vectigal. contra Rul.64.a

Signum æneum, marmoreum, eburneum. I.V.200.a

Signa ac tabulas propalam collocare. de Or.89.a

SIMILITER, *Notus omnibus non eſt vſus huius aduerbij, præſertim quæ voces cum eo coniungũtur. Comparatur enim nonnunquam cum Vt, aliquando cum Atq;, etiam cum Ac.*

Qui ſimiliter faciunt, vt ſi, &c. Off.17.b

Similiter facit, vt ſi quis, &c. Tuſ.217.b

Cum atq;. *Nec illum ſimiliter atq; ego eram, commotum eſſe vidi in A.154.a*

Hic excipit Pompeium ſimillime, vt mihi videtur atq; in illa lege, qua peregrini Roma eijciuntur, Glaucippus excipitur. contra Rul.63.a

Similiter a nobis commemorari de antiquis philoſophis, atq; ſeditioſi ſolerent claros viros, ſed tamen populares aliquos, nominare. Ac.18.b

Cum Ac. *Tu autem qui id quæris, ſimiliter facis, ac ſi me roges, cur, &c. de N.61.b*

Similiter *conſequitur nonnunquam vt, ſecundamq; partem comparationis occupat. Onera contentis corporibus facilius feruntur, remiſſis opprimunt: ſimillime animus intẽtione ſua depellit preſſum omnem ponderum. &c. Tuſ.187.a*

SIMPLICITER aliquid dicere, & coniuncte, aut comparate, aut cum adiunctione opponuntur. *Imperiti longe aliter, Simpliciter, cum adiunctione: abſolute & conditionaliter, aut cum conditione, abſolute & relatiue, abſolute & reſpectiue, aut reſpectu alterius: quam barbariem hac incorrupta loquendi conſuetudine emendemus. ſic enim Cicero eſt locutus.*

Omne, quod loquimur, ſit vt id aut eſſe dicamus, aut nõ eſſe, & comparate. Simpliciter ſi dictum ſit, ſuſcipiunt Dialectici vt iudicent, verum ne ſit an falſum: & ſi coniuncte ſit elatũ, & adiuncta ſint alia, iudicẽt recte ne adiũcta ſint, &c. de O.123.

Cum autem quæritur, quale quid ſit? aut ſimpliciter quæritur, aut comparate. Simpliciter: Expetenda ne ſit gloria? Comparate: Præponenda ne ſit diuitijs gloria? Top,228.a

Homines

Homines mortales neceſſe eſt interire ſine adiunctione: vt cibo vtantur, non neceſſe eſt? niſi cum illa exceptione, extra quã, ſi nolint fame perire. de In. 83. b

Atq; etiam hoc mihi videor videre, eſſe quaſdam cum adiunctione neceſſitudines: quaſdam ſimplices & abſolutas. ibid. plura, & proxima pagina.

SIMVL, ſimul ac, ſimul vt, ſimul atq;, *idem valet q Quamprimũ, Cum. ſed minus noſtris hominib. cognitum.*

Simul ac. *Vt ſimul ac poſita ſit cauſa, habeant quo ſe referant. de Or. 119. a* *(Ep. 253. a*

Quod ſimul ac mihi collibitũ eſt, præſto eſt imago. de N. 22. b. &

Simul ac primum ei occaſio viſa eſt, in Ver. 83. & 104. a

Simul ac poteſtas primum data eſt. 118. a

Simul ac ſeipſa commouit. Ac. 13. b

Simul vt. *Omnes eodem animo Lampaſceni ſimul vt hoc audiuerunt, ad ædes conuenerunt. I. V. 89. b*

Facile apparet noſtros omnia conſequi potuiſſe, ſimul vt velle cœpiſſent. Tuſ. 210. a

Ego ſcribam ſimul vt videro Curionem. At. 158. b

Simul atq; *commode, cum. Alij ſimul atq; hoc noſtrũ legerunt, neſcio quo pacto retardantur. At. 20. b*

Qui ſimul atq; venit, ſtatim, &c. in V. 112. a

Simul atq; adeptus eras. Ep. 39. b

Simul atq; aliquid audiero, ſcribam ad te. Or. 128. b

Is quotidie ſimul atq; luceret, &c. in A. 219. b

SINGVLI. a, a. *Notum vix ſatis, opponi vniuerſum, quare terendum id eſt exemplis optimi auctoris.*

Itaq; me non ſingulæ voces præconum, ſed vna voce vniuerſus populus conſulem declarauit. in Catil. 121. a

Hõneſtius eum agrum vos vniuerſi, quam ſinguli poſſideretis. contra Rul. 83. a *(quam.*

Beneficia, quæ ſingulis priuatimq; dantur)(vniuerſis. Ante-

Modi præterea ſunt quidam loquendi, quibus noſtri non ita vtuntur vt veteres: vt, Singulis ætatibus vix ſinguli fuerunt, Singulis in ciuitatibus vix ſingulos inuenias, dixerunt Latini. Recentes vero noſtri Latini vix in vna tota ætate, ciuitate vnum inuenias. Quod vt emendemus Ciceronis exemplo, ſic poſthac lo-quamur.

Nonne cernimus, vix ſingulis ætatibus binos oratores laudabiles conſtitiſſe? (al. extitiſſe?) de Clar. 196. b

Vix autem ſingulis ætatibus ſinguli oratores tolerabiles inuenti ſunt. de Or. 85. b

Etenim in ſingulis rebus eiuſmodi materies eſt, vt ſingulos dies poſſis conſumere. p S.R. 33. a

Hoc ferre ciuitas poteſt? vt ſinguli ciues ſingulis verſiculis è ciuitate tollantur? pro Dom. 222. a

Ego ſingulos eius verſus ſingula eius teſtimonia puto. 259. a

Singula ſingulis addere. de Fin. 96. b

Plures deorum omnium, ſinguli ſingulorum ſacerdotes ſunt. de Leg. 175. b

Et ſingulos adiunxit ad ſingula. de Vn. 202. b

SISTERE ſe, aut aliquem, aut aliquid, *ignotum in vulgus: nam pro ſiſto in ore habet, Compareo, quod idem valet quod Appareo.*

Fac vt te ante Cal. Ian. vbicunq; erimus, ſiſtas. At. 62. A

Te vegetum nobis in Græcia ſiſte. At. 169. b

Qui rempub. ſiſtere (al. ſubſiſtere) negat poſſe. in V. 198. a

Vas factus eſt alterius ſiſtendi, vt ſi ille non reuertiſſet ad diem, moriendum eſſet ſibiipſi. Off. 61. a

Ita tamen diſcedunt, vt Idib. Septemb. Quintium ſiſti Sex. Alphenus promitteret. p Quint. 5. a

Venit Romam Quintius, vadimonium ſiſtit. ibid.

Alphenus promittit Næuio ſiſti Quintium. p Quint. 12. a

SOLATIVM. *Vulgus putat hoc nomine ſignificari recreationem & oblectationem: ſed idem fere valere quod Conſolationem, ex his Ciceronis exemplis facile intelligi poteſt. Multis enim ſolamen quam ſolatium vſitatius & notius eſt. Sed ſolamen poetarũ magis, quam oratorum verbũ videtur.*

Cuius luctus nullo ſolatio leuari poteſt. in A. 223. a

Sed non egeo medicina, me ipſe conſolor, & maxime illo ſolatio, quod, &c. de Am. 97. a

Nos malo ſolatio, ſed non multo, tamen conſolamur, quod ipſius vicem minime dolemus. At. 58. a

In maximo meo dolore hoc ſolatio vtor: quod, &c. 179. a

Sed fruatur ſane hoc ſolatio. de Pro. 72. a

Vos & præſentem me cura leuatis, & abſenti ſolatia magna dediſtis. de Clar. 165. b

Multa

Digitized by Google

Multa mihi dant ſolatia. At.65.a
Hæc ſunt ſolatia, hæc fomenta ſummorum dolorum. Tuſc.188.a
Hæc ſtudia rebus aduerſis perfugium ac ſolatium præbent. pro Arch.188.b
SOLITVDO. Non locorum ſolum eſt, vt vulgus putat, ſed etiam hominum, qui aut deſerti ſunt, aut ſoli. vt,
Ebutius iſte, qui iam diu Cæſenniæ viduitate & ſolitudine alitur. p Cæc.287.a
Quod ſi tu iudex nullo præſidio fuiſſe videbere contra vim & gratiam ſolitudini atque inopiæ. p Q.1.b
Neque ſatis peruulgatũ eſt, Celebritatem opponi ſolitudini, locisque ijs attribui quæ frequentia deſeruntur.
Solitudo loci) (Celebritas loci. de In.10.b
Tum erat ab oratoribus quædam in foro ſolitudo. de Clar.185.a
Vt ab iſta ſolitudine domum meam vindicarem. de Or.101.b
Cum Craſſus ſe de turba & à ſubſelliis in ocium ſolitudinemque contulerit. de Or.121.b
Ampla domus dedecori domino ſæpe fit, ſi eſt in ea ſolitudo. Off. 28.a
Si ſolitudo tanta ſit, vt hominem videre non poſſis, excedas è vita. Off.31. a
SOLVMMODO. Barbarum eſt. Latini Tantum modo. Duntaxat, Solum.
SOMNICVLOSVS, Latine ſignificat, quod barbare dicitur ſomnolentus.
Iners, ignaua, & ſomniculoſa ſenectus, de Sen.84.a
SONORVS, Poeticum eſt: alij Canorus.
SPACIVM. Cum interuallum aut temporis, aut loci notetur hoc nomine, notum ſatis eſt: ſed Latini etiam locum illum, quo ambulari aut ſpaciari animi aut collocandi cauſa, aut etiam quo currere & ſe exercere ſolebant, ſpacium, aut ſpacia vocarunt.
Ciceronem oratorem non ex Rhetorum officinis: ſed Academiæ ſpaciis extitiſſe. Or.198.a
Me ex cõparato et conſtituto ſpacio defenſionis in ſemihoræ curriculum (al. circulum) coegiſti. p Rab.91.b
Noſtræ ſpes in medio ſæpe ſpacio franguntur. de Or.143.a
Poſtero autem die cum illi maiores natu ſatis quieſcent, in ambulationem ventum eſſe dicebat, tum Scæuolam duobus ſpaciis, tribuſve factis dixiſſe, Cur non, &c. de Or.87.a

Digitized by Google

Si interdum ad forum deducimur: ſi vno baſilicæ ſpacio honeſtamur, diligenter obſeruari videmur. p Mur. 141. a

Viſne igitur, vt ille Cretæ cum Clinia: & cum Lacedæmonio Megillo, æſtiuo quemadmodum deſcribit die, in cupreſſetis Gnoſiorum, & ſpaciis ſylueſtribus crebro inſiſtens interdum acquieſcens, &c. de Leg. 159. a

SPECIATIM. *Latini aut nominatim, aut præcipue vocarunt, quod Barbari ſpecialiter. Sic quod ſpeciale imperitum vulgus Dialecticorum appellat. Latini præcipuum aut Singulare nominarunt.*

SPECIES. *Quare Cicero formas potius vocari velit, quas ſpecies dialectici appellant, ex ipſius verbis planè ſatis perſpicitur. Sic enim in Top. ſcribit, in diuiſione formæ ſunt, quas Græci ἰδέας vocant: noſtri, ſi qui forte hæc tractant ſpecies, appellant: non peſſime id quidem, ſed inutiliter ad mutandos caſus in dicendo: nolim enim, ne ſi Latine quidem dici poſſit, ſpecierum & ſpeciebus dicere, & ſæpe his caſibus vtendum eſt: vt formis & formarum velim. Cum autem vtroque verbo idem ſignificetur, commoditatem in dicendo non arbitror negligendam. Top. 223. a*

Spontaneus *Barbarum eſt, Latini voluntarium vocarunt.*

STATIM VT, *quemadmodum* Simul vt, *de quo ſupra, peruulgatum non eſt.*

Literas ſcripſi ſtatim vt tuas legeram. At. 29. b

Malè ſe res habet, quæ ſtatim, vt dici cœpta eſt, non melior fieri videtur. de Or. 137. b

Quæſiuit à te ſtatim vt Romam rediiſt. p *Qu. 10. b*

De Vatinio autem reditus interceſſerat in gratiam per Pompeium ſtatim vt ille Prætor factus eſt. Ep. 14. b

Meque ab illo diligi ſtatim cœptum eſſe, vt ſimultatem depoſuimus. Ep. 24. b

Philippus vt me ſalutauit, ſtatim Romã profectus eſt. At. 97. b

STO. *Propria vis obſcura non eſt. Sed collocatur hoc verbum cum quibuſdam vocib. ab illis optimis linguæ Latinæ auctoribus à noſtris tam raro, vt interiiſſe videantur iſtiuſmodi modi loquendi. Stare enim ab aliquo, aut cum aliquo, cui opponitur, contra aliquem, dixerunt, qui Romanam illam veterem puritatem ſunt ſecuti. Recentiores vero, Eſſe cum aliquo,*

quo,

quo, cum aliqua parte, aut contra aliquem eſſe.

Nemo contra ciuium perditorum popularem turbulentamque dementiam à ſenatu, & à bonorum cauſa ſtetit conſtantius. de Cla. 190. a

Quibus in cõtrouerſiis cum ſæpe à mendacio contra verum homines ſtare conſueſcerent. de Inuent. 42. b

A ſe potius, quam ab aduerſariis ſtare ſignum. de Inuen. 57. b

Probare rationem aliquam, quod ab ea ſteterint viri probatiſſimi. ad Her. 24. b

Non ſtare cum iis, qui, &c. de Fin. 116. b

Quemadmodum et dicebamus, qui à ſcripto diceret, hoc fore vtiliſſimum, ſi quid de æquitate ea, quæ cum aduerſario ſtaret, derogaſſet: ſic hunc qui contra ſcriptũ diceret, &c. de In. 80. a

Stare *pro certũ & ratum eſſe, vulgus iam raro vtitur.*

Modo nobis ſtet illud, vna viuere in ſtudijs. E. 127. a

Neq; adhuc ſtabat quo potiſſimum. At. 45. b

Stare conuentis, iudicio alicuius, *cum ablatiuo id ſignificat, quod recentiores dixerunt, Acquieſcere alicuius iudicio, ſeruare, tenere, ſequi.*

Stare conuentis. Off. 71.

Qui his rebus iudicatis ſtandum putat. ꝑ Clu. 37. b

Extra quam ſi ita negotium geſtum eſt, vt eo ſtari nõ oporteat. At. 87. b

Meo iudicio multo ſtare malo, quam omnium reliquorum. 193. a

Cenſores ipſi ſæpe ſuperiorũ cenſorũ iudicijs nõ ſtant. ꝑ Clu. 42. b

Si ſtatuimus veſtro de nobis iudicio ſtandum eſſe. ꝑ Fl. 160. a

Non enim Regulus ſuo iudicio ſtetit, ſed ſuſcepit cauſam, vt eſſet iudicium ſenatus. Off. 74. a

Nec L. Gellij iudicio ſtetit Lentulus, neq; Lentuli exiſtimatione contentus fuit Gellius, & vterq; cenſoris opinione ſtandum non putauit. ꝑ Clu. 45. a

Promiſſis ſtandum eſſe. Off. 7. b

Omnes cupiebant Cæſarem ſtare conditionibus ijs, quas tuliſſet. At. 112. a

Stare oportet in eo, quod ſit iudicatum. de Fin. 58. a

C. Marius dedit fidem, ſed in fide non ſtetit. ꝑ R. 96. b

Si in eo, quod oſtenderat, non ſtat, mihi placet, ea quæ male empta ſunt reddi. At. 24. b

Vt illi plane ſuo iudicio ſtare non liceret, in P. 96. a

STOMA-

Digitized by Google

STOMACHVS, pro bile, aut ira & indignatione ſæpe vſurpauit Cicero.

Epiſtola plena ſtomachi & querelarum. Q.F. 326.a

Ne in ſtomachum erumpant, cum ſint tibi irati. Att. 252.b

Hæc mihi maiori ſtomacho, quam ipſi Quintio fuerũt. At. 68.b

Homo exarſit iracundia & ſtomacho. I.V. 118.b

Si mihi homini vehementer occupato, ſtomachum moueritis. ꝓ Mur. 130.b

Noſti non modo ſtomachi mei, cuius tu ſimilem quondam habebas, ſed etiam oculorum in hominum inſolentium indignitate faſtidium. Ep. 26.b

Ridere in ſtomacho. Ep. 27.b

STVDEO homini alicui, & ſtudioſum eſſe alicuius, *pro operam dare, fauere, adeſſe, percrebuiſſe ſermone vulgari apud ſtudioſos linguæ Latinæ non videtur: cum tamen nihil pene tritius olim fuerit Romano ſermoni.*

Si partes, quibus illi ſtudent, lædantur. ad Her. 14.a

Cur quenquam, vt ſtudeat tibi, vt te adiuuet, rogas. pro Mur. 142.b

Nemo Arpinas non Plancio ſtuduit. ꝓ Plan. 263.b

Multi boni adoleſcentes illi homini nequam atq; improbo ſtuduerunt. ꝓ Cæl. 39.a

Cælius ſtuduit Catilinæ iterum petenti. ꝓ Cæl. 39.b

Pompeius Scauro ſtudet, vtrum fronte an mente, dubitatur. At. 62.b

Studioſus alicuius hominis. *Ego mei ſtudioſos habeo Dyrrhachinos. in V. 50.a*

Habet enim certos ſui ſtudioſos, &c. de Cla. 170.a

Democritus ſtudioſus nobilitatis. Acad. 31.a

Attici noſtri te valde ſtudioſum eſſe cognoui. Att. 12.a

Eques Romanus, vetus amicus ſuus, ſtudioſus, amans, obſeruãs ſui. pro Rab. Poſt. 129.b

Eodem modo & ſtudium alicuius, *pro fauore, amore erga aliquem.*

Quod ſi hic pro ſuis beneficiis, pro ſuo ſtudio, quod in vos habuit ſemper, &c. vni delicto vt ignoſceretis poſtularet. de In. 75.a

Tua erga ſe officia plena tui ſuauiſſ. ſtudij attulerunt. A. 113.b

Cognoui tua ſtudia in amicos, etiam in te amicorum. At. 264.b

Tibi polliceor eximium, & ſingulare meum ſtudium. Ep. 64.b

Studium erga me tuum multis in rebus perſpexi. Ep. 60.b

Accuſandi

Digitized by Google

Accuſandi terrores & minæ amicorum ſtudia debilitant. pro Mur.134.b

Te rogo, vt omnia tua ſtudia in eum conferas. Q.Fr.315.b

Pompeius ſignificat ſtudium erga me non mediocre. At.

Studere, *pro vehementer cupere, operam dare.*

Ego ſemper ocio ſtudui. in Ac.16.a

Cum ſero ſentiunt, fruſtra ſe aut pecuniæ ſtuduiſſe, aut imperiis, aut opibus, aut gloriæ. de Fin.61.a

Cælius ſtuduit præturæ. p Cæl.42.b

Scire igitur ſtudeo, quid egeritis. At.210.a

Studeo ex te audire. Top.229.b

Studeo facere aliquid. pro S.R.42.b

Ars demõſtrat vbi ſit illud, quod ſtudeas inuenire. de Or.122.a

Ego vero, inquit, iſtis obſequi ſtudeo: de Or.93.b

Quos ego non tam vlciſci ſtudeo, quam ſanare. I.C.108.a

Gradus tuos, & quaſi proceſſus dicẽdi ſtudeo cognoſcere. de Cla. 186.a

Noſtri imperatores ex hac vna re maximã laudem capere ſtu-(dent. Off.38.a

Quem Barbari ſtudentem vocant, Latini ſemper ſtudioſum, aut deditum doctrinæ, literis.

SVADEO. Vis & vſus verbi huius tritus ſatis eſt: ſed Conſulo tibi crebro etiam vulgus pro ſuadeo vſurpat, quod cum ab optimis auctoribus non ſit profectum, diſcamus à Latinis quemadmodum Conſilium dare alicui, protulerunt.

Gaudeo te id mihi ſuadere, quod ego mea ſponte pridie feceram. At.249.b

Hæc eo ſpectant, vt te horter, & ſuadeam, &c. Ep.204.a

Nemo eſt qui ſapientius tibi ſuadere poſſit teipſo. Ep.21.a

De obuiam itione faciam, vt ſuades. At.180.a

SVB. Cur dixerint Latini, ſubijcere aliquid ſub aſpectum, & ſub ſenſus, Cadere ſub ſenſus, & non ſub ſenſibus, conſuetudine, non ratione factum puta. Ea enim potiſſima pars, non huius tantum linguæ, ſed omnium æſtimatur. Itaq; videatur, in quibus ſub ablatiuo, in quibus accuſatiuo iungatur.

Nullo poſito ſub oculis ſimulacro. de In.201.b

Subijcere aliquam rem ſub aſpectum omnium. ad H.39.a

Quod ſub ea cauſa ſubiectum eſt. Top.225.b

Vt Cyprius rex cum omnibus bonis ſub præcone ſubijceretur. pro Dom.223.a

Digitized by Google

Res ſubiecta ſenſibus, & ſubiecta ſub ſenſus. Ac. 19. a

Sub, *cum locum ſignificat & ſitum, accuſ. iungitur.*

Vaporarium ex quo ignis erumpit, eſt ſub tectum cubiculi. Q. F. 318. a

Negotiumque tranſegiſſes, niſi ille ſe ſub ſcalas tabernæ librariæ coniecisset. in Ant. 164. b

Sub, *cum tempus ſignificat, accuſ caſui præponitur.*

Senatus fuit frequentior, quam putabamus eſſe poſſe menſe Decemb. ſub dies feſtos. Q. Fr. 306. a

Sub, pro poſt, de ordine. Cum ex Gallia coactus eſſet dicere Pompeius, ſe legionem abducturũ, ſed non ſtatim ſub mentionem, & conuitium obtrectatorum. Ep. 114. a

Sub eas tua ſtatim recitata ſunt. Ep. 153. a

Sub ſignis habere legiones aut milites *eſt quod vernaculo ſermone dicitur,* gemuſterte Knechte haben. *Gallico, Auoir fait leuee de compagnies.*

Legiones habeo quinq; ſub ſignis, & ſua fide virtuteq; Reipubl. coniunctiſſimas. Ep. 148. b

SVBDITVS, Latinæ linguæ imperiti iiq; præſertim qui optimorum auctorum non ſunt ſtudioſi, hoc nomine ſignificant eos, qui ſubiecti ſunt dominis, aut principibus: ſed quam inſcite, illi ſciunt, qui intelligunt non notari eo nomine, ſed aliis, quæ omnino vulgus ignorat. Vocarunt enim eos Latini non vno nomine, ſed pluribus. Qui alicui ſubiecti ſunt, Qui in poteſtate aut imperio alterius ſunt, Qui ſub regno ſunt, Qui in ditione alicuius ſunt, Quibus aliquis præeſt. Vectigales, Stipendiarij, Clientes etiam, Quanam ratione quodq; dicatur, in differentiis oſtendemus.

SVBDVCO aliquid, pro tollere, auferre, vulgatum non eſt.

Subduc cibum athletæ: ferre non poterit. Tuſ. 183. b

Subducere id, quo nititur aduerſariorum cauſa. de In. 80. a

Neſciunt, ſe illarum rerum fundamenta ſubducere. de Fin. 150. b

Subducere *ratioc natorum eſt.*

Subducamus ſummam. At. 83. a

Aſſident, ſubducunt ad nummum conuenit. Ibid.

Hoc quid interſit, ſi tuos digitos noui, certe habes ſubductum. At. 83. b

Subducere rationes. Ep. 12. a

Rationibuſq; ſubductis, ſummam feci cogitationum mearũ. Ibi.

Volupta-

Digitized by Google

Voluptatumne calculis ſubductis prælium ineunt. de Fin.77.a
SVBIICERE. Vſus huius verbi vulgo ignoratur: quare exẽpla omnia ſubijciam, vt eum commodius diſcamus.
Cum omnes à ſuis inimicis faces inuidiæ meæ ſubijciantur. pro Mil.120.b
Tamen huic ordini ignem nouũ ſubijci non ſiuiſti. p R.P.120.a
Tectis omnibus ſubiectos prope iam ignes circumdatosq; reſtinximus. in C.111.a
Orator, qui ſcelus fraudemq; nocentis poſſit dicendo ſubijcere odio ciuium. de Or.101.a
Subijcere fortunas innocentiũ ficto ſermoni. p Pla.271.
Sæpe rem dicendo ſubijciet oculis. Or.200,b
Subijcere rem aliquam ſub aſpectum. ad Her.39.a
Ne ipſi, quæ contraria ſunt, taciti cogitationi veſtræ ſubijciatis. p Clu.19.a
Subijcere ſe imperio ac poteſtati alicuius. Off.37.a
Omnia eſſe ſubiecta libidini tribunitiæ. p D.234.b
Subijcere ſe ſub poteſtatem alicuius. ad Her.15.b
Vt Cyprius rex cum bonis omnibus, ſub præcone ſubijceretur. p Dom.223.a
Quæ comprehenduntur ſub aliquo, Subijci dicuntur.
Omnes huic verbo duas res ſubijciunt, lætitiam in animo, & commotionem ſuauem iucunditatis in corpore. de Fin.66.a
Subijcere rationes omnibus partibus. ad Her.36.b
Neq; vident ſub hac voce honeſtatis, quæ ſit ſubijcienda ſententia. de Fin.74.b
Formæ, quæ cuiq; generi ſubijciuntur. Top.223.b
Orbis extimus, cui ſubiecti ſunt ſeptem (orbes) de Som.128.b
Quæ (partes) ſubijciuntur ſub vocabulo recti. ad Her.17.b
Quod ſub ea cauſa ſubiectum eſt, 225.b
Suppono quoq; aut pono, vel addo ſignificat.
Mutata, in quibus pro verbo proprio ſubijcitur aliud quod idem ſignificat. Or.205.b
Subijcere & ſupponere rationem. de In.71.a
Et quidem cur ſit opinetur, rationem ſubijcit. de D.130.a
Iam vero quod ſubijcit, &c. pro Syl.178.b

Subijcere alicui aliquid *dicuntur ij, qui docentes & orationem habentes admonent, quæ meminiſſe & dicere debent.*

Digitized by Google

Hic mihi quaſi miniſtrator aderat, ſubijciens, quid in ſuos ciues dicerem. ꝓ *Flac.157.a*

Cupio mihi ab illo ſubijci, ſi quæ prætereo. in Ver. 240. b

SVBLIME *& humi opponi pauci ſciunt: propterea multi pro eo In alto dicunt.*

Eaq; ſcuta, quæ fuerant ſublime fixa, ſunt humi inuenta. de D. 122.b

Nihil mea intereſt, humine an ſublime putreſcam. Tuſ.170.

SVBSCRIBERE *dicuntur ij in iudicijs, qui vna cum accuſatoribus Rei nomen deferunt: non, quod vulgus putat, Obſignare, aut ſignare literas ſignificat.*

Gabinium de ambitu reum fecit P. Syllo, ſubſcribente priuigno Memmio. Q. Fr.323.b. Inde

Subſcriptio & Subſcriptores.

In Leontino (agro) iugerum ſubſcriptio ac profeſſio non eſt plus XXX. in Ver.172.a

Quicquid de ſubſcriptionibus eorum Cenſorum mihi dicendum erit. ꝓ *Clu.41.b*

Qui ſubſcriptionem ſibi poſtularunt, cuicunq; vos delationem dediſſetis. in V.62.b

At venit paratus cum ſubſcriptoribus exercitatis & diſertis. in V.62.a

Ille nouitius Ligur venalis, aſcriptor & ſubſcriptor tuus. pro Dom.223.a

Cauſam ſubſcribere, *aut* in aliquem ſubſcribere, *eſt iudicium aliquod ſua ſententia approbare.*

Video Cenſores animaduertiſſe in iudices quoſdam illius conſilij Iuniani, cum iſtam ipſam cauſam ſubſcriberent. ꝓ *Clu.42.a*

L. Gellius in P. Pompilium ſubſcripſit, quod is pecuniam accepiſſet. ꝓ *Clu.45.a*

Quia parricidij cauſa ſubſcripta eſſet. de In.69.a

SVBESSE, *pro non procul, aut non diu abeſſe, loco & tempori tributum, peruulgatum non eſt.*

Præſertim cum dies comitiorum ſubeſſet. ꝓ *Mil.109.b*

Subeſſe propinquis locis. Ep.156.a. Plan.

SVBSTANTIA. *Quomodo Latine Cicero* οὐσίαν *et* τὸ ὂν *reddiderit, Perionius diligentiſſ. obſeruator eorum, quæ apud optimos auctores ſunt, in lucem primus protulit. Sic enim ille ſcribit in lib. de Opt. gen. interpretandi: Quoniam hoc loco* qua-

quadam prædicamenta, quæ vocant, nominat, volo, quid de eorum nominibus ſentiam dicere. Prima categoria eſt (malo enim ſic dicere quàm prædicamentum) quod hic appellat τί ἐςὶν & quod paulo poſt οὐσίαν, hanc omnes ſubſtantiam hodie. Quintilianus eſſentiam, de ſententia Flauij vocat tertij lib. cap. 7. quo nomina imponit his decem, de quibus agimus elementis. Ac primũ Ariſtoteles elementa decem conſtituit, circa quæ verſari videatur omnis quæſtio οὐσίαν, quam Flauius eſſentiam vocat, nec ſane aliud eſt eius nomen Latinum: Sed ea quæritur an ſit. Qualitatẽ, cuius apertus intellectus eſt. Quantitatẽ, quæ dupliciter à poſterioribus diuiſa eſt, quam magnum & quam multum ſit. Ad aliud, vnde dicta tranſlatio & comparatio. Poſthac, vbi & quando deinde facere, pati, habere, quod eſt, quaſi armatum eſſe & veſtitum eſſe nouiſſe, συγκεῖσθαι quod eſt compoſitum eſſe quodammodo, vt calefacere, ſtare, iraſci. Miror quidem quid venerit in mentem Quintiliano, nullum aliud eſſe nomen Latinum, quod οὐσίαν exprimat, præſertim cũ multis id locis à Cicerone dici naturam animaduerterit.

Ariſtoteles his omnibus (Plat. ſemper excipio) præſtans & ingenio, & diligentia, cũ quatuor nota illa genera principiorum eſſet complexus, è quib. omnia orirentur, quintam naturam cenſet eſſe, è qua ſit mens. Tuſc. 152. b

Omnem enim naturam neceſſe eſt quæ nõ ſolitaria neq; ſimplex, &c. vnde oriantur rerum appetitus. de Nat. 31. b Et paulo poſt: Atq; ex hoc quoque intelligi poterit, in eo ineſſe intelligentiam, quod eſt mundus certe melior quam vlla natura.

Succinctus, *Recentiores, Accinctus.*

Ser. Galbam eodem pugione ſuccinctum videtis. in Ant. 254. a

Gladio ſuccinctus. ad Her. 40

Sufficienter. *Barbarum eſt, Latini Abunde, Satis Commode. Itẽ ſufficientia, Latini, q̃ ſatis eſt, Quod ſufficit.*

SVMMA. Ad ſummam, *dixerunt Latini, quod cum ignoret vulgus. Summa ſummarum pro eo vſurpat.*

Ad ſummam dic M. Tulli. &c. At. 222. a

Ad ſummam ne agam de ſingulis. Off. 30. a

Ad ſummam forti animo ſitis. Ep. 238. a

Deinde ad ſummam arbitrum me ſtatuebant, &c. At. 137. b

Digitized by Google

Summa reip. rerum, conſil.j, ordinis iudic'j, *in quo tota reſp. ordo, conſil. iudicium poſitum eſt.*

Illud certe caui, ne mea credulitate reip. ſumma fallatur. Ep.55.a

Voluntas mea de ſumma Reipub. ſemper eadem fuit, quæ tua. ad Brut.91.a

Qui ſummam rerum adminiſtrabat, id eſt, Imperator. pro S. R.33.b

Equites, qui vobis ita ſummam ordinis conſilijq; concedunt. I. C.121.b

In hoc ſumma iudicij, totaq; cauſa conſiſtit. pro Quint.5.b

SVMO. *Hoc verbo Latini proferunt, quod Barbari per præſumo.*

Sed hoc mihi tamen non ſumo, vt te conſoler. Ep.81.a

Tantum mihi non ſumo, vt meum conſilium valere debuerit, ſecutus ſum tuum. At.127.b

Mihi non ſumo tantum, iudices, neque arrogo, &c. pro Planc. 159.a

Quid ergo? hoc tibi ſumis? diceret fortaſſe quiſpiam. pro Syl. 183.b

Vide quid mihi ſumpſerim. Ep.98.a

Sumpſi hoc mihi, vt ſcriberem. Ep.222.b

Cum mihi tantum ſumpſerim, vt gubernacula Reip. prehenderem. ad Brut.90.b

SVPERO. *pro ſuperſum, ignotum eſt in vulgus.*

Cum emiſſes, quanti eſſet quod ſuperaret pecunia, retuliſſes. in V.192.b

In diuiſione generum, & deeſſe aliquam partem & ſuperare. mendoſum eſt. de Or.116.a

Quæ arma ſuperabunt, &c. At.129.b

De eo quod ipſis ſuperat, alijs gratificari volunt. de Fin.134.a. & 135.a

Quinto delegabo, ſi quid æri meo alieno ſuperabit. At.220.a

Vter igitur eſt ditior, cui deeſt, an cui ſuperat? Parad.125.b

Altera (medietas) pari numero præſtãs extremis, pariq; ſuperata. de Vn.199.b

SVPERVACANEVS. Superuacaneum, *quod recentiores ſuperfluum vocarunt.*

SVPPEDITO *pro ſatis eſſe, ſufficere, quotidiano vſu non ſatis tritum eſt: præſertim nullum caſum conſequi in ea ſignificatione.*

Quocunq; loco bona ſuppeditãt, ibi beate poſſumus viuere. Tuſ. 249.

Si

Si vnquam mihi ἐπιχειρήματα ſuppeditarunt: illo tempore. At.9.a

Parare ea, quæ ſuppeditent ad cultum & ad victum & ſibi & liberis. Off.3.a

Cui ſi vita ſuppeditauiſſet Conſul factus eſſet. de Cl.187.a

Carbo quoad vita ſuppeditauit, in multis iudicijs eſt cognitus. de Cla.17.a

Cuius pater, ſi vita ſuppeditauiſſet, Cõſul factus eſſet. I. A.186.a

SVPPETIT, *ide quod ſuppeditat, & eodem modo conſtruitur.*

Mihi ad remunerandum nihil ſuppetit, præter voluntatem. Ep. 250.b

Ex quibus ad augendum permulta ſuppetunt. P.234.b

Vereor ne mihi verba non ſuppetant. I.V.82.a

Inſcitia illius, cui res non ſuppetit, verba nõ deſunt. de Or.186.

Benefica voluntate beneuolentia mouetur, etiamſi res forte non ſuppetit. Off.39.b

Sed tamen cui hæc ſuppetunt, adiuuant aliquantulum ad cætera. Off.36.a

Paſtus varij nobis aut vix, aut ne vix quidem ſuppetunt multo labore quærentibus. de Fin.88.a

Vt ambitioni & quotidianis ſumptibus copiæ ſuppetant. Tuſc. 246.a

Namq; regnum ſuppetebat mihi, vt ſcias, &c. T.200.a

Etſi tibi omnia ſuppetunt, quæ conſequi ingenio aut vſu homines, aut diligentia poſſunt. Q. de P.205.a

Non poteſt & fari tantum dictis, quantum factis ſuppetit laboris. Tuſ.183.b

An tu exiſtimas, ſuppetere nobis poſſe, quod quotidie dicamus in tanta varietate rerum. p Arch.187.b

Si vita ſuppetet. de Fin.51.a

Illis ad largiendum ſuppetunt copiæ. Off.9.b

Supponere, *Barbari Dialectici dicunt, quod Latini ponere. vide Pono.*

SVPRA, *cum Quam ſequitur vſitatum non multis eſt: nam pro comparatiuo poni videtur.*

Homines ſub terra habitantes, qui nunquam vixiſſent ſupra terram. de N.13.a

Sæpe ſupra feret (rem) quam fieri poſſit. Or.209.b

Hoc eſt ſupra quam illud. Top.224.a
Hoc eſt infra quam illud. de N.53.a (non eſt.
SVSCIPERE, *pro Creare, Suſcipi, Naſci, Sumi, peruulgatum*
Sempiternam pœnam ſuſtinerem mea voluntate ſuſcepta. Poſt-
Animo aut ſpe maiora ſuſcipere. de Am.115.b (quã.198.b
Qui à parentibus ſuſcepti, educatiq́ ſunt. I.V.160.a
Cum beatiſſimi ſint qui liberos non ſuſceperunt. E.72.a
Atq́ vtinam ſuſceptus non eſſem. At.196.b
In lucem ſuſcipi, id eſt, naſci. de Art.257.b
Si Rempub. cui ſuſceptus es, reſpicis. At.281.
SVSTINEO *idẽ valere, q̃ Ferre, Suſtentare, pſpicuũ eſt. Sed ſuſtinere currum, ſe, aut aliquid, q̃ feratur, aut agatur, reprimere, aut retinere, ne labatur, peruulgatũ non eſt. Non enim vulgus dicit, ſuſtinere equum, currum: ſed tenere, retinere.*
Ego enim, vt agitator callidus, priuſquam ad finem veniam, equos ſuſtinebo: eoq́ magis, ſi locus is, quo ferentur equi præceps erit. Acad.23.b
Nec melius eſt quicquam, quam vt Lucullus ſuſtineat currum equoſq́ vt bonus ſæpe agitator. At.210.b
Suſtinere ſe ab omni ſenſu. Ac.13,a (neat. Ac.26.a
Cum ſe à reſpondẽdo, vt aut approbet quid, aut improbet, ſuſti-
Qui de omnibus contineat ſe ab aſſentiendo. Ib. (At.210.b
Sed arbitrabar ſuſtinere remos, cũ inhibere eſſent remiges iuſſi.
Suſtinenda eſt ſolutio nominis Cercliani, dum de Faberio ſciamus. At.203.a.b
Qui modum vitio quærit, ſimiliter facit, vt ſi poſſe putet, eũ qui ſe à Leucade præcipitauerit, ſuſtinere ſe, cum velit. Tuſ.217.b
Expectabam omnino iamdiu, neq́ ſuſtinebam ne ad te prius ipſe quid ſcriberem, quam, &c. Ep.126.b
SVSTENTO *in eadem ſignificatione, aut p differre.*
Noſter autem teſtis, vt ſe ipſe ſuſtentat, vt omnia verba moderatur? p Flac.148.b
Ædificationem Arcani ad tuum aduentum ſuſtentari placebat. Qu.Fr.310.a

T.

T ABERNA. *Locum, vbi aliquid vẽditur, ſignificatum eſſe hoc nomine ignorat vulgus, iccirco officinas vocat, quæ ſunt opificum, non venditorum.*
Tabernam illi inſtructam & ornatam Larini medicinæ exercenda

cenda cauſa dedit. ꝓ Clu.55.b

Niſi ille ſe ſub ſcalas taberna libraria coniecisset. in Ant.164.a

Cum ambo in quandam tabernam diuertiſſent, ſimul cœnare voluerunt. de In.63.b

Cum edictis tuis tabernas claudi iubebas. ꝓ D.224.b

Occludi tabernas iubes. Ac.36.a

Leno quidam Lentuli concurſat circum tabernas, precio ſperans ſolicitare poſſe animos egentium. I.C.122.a

Occluſis tabernis quaſtus minui ſolet. Ibid.

TABERNARIVS, *qui aliquid vendit in tabernis.*

Opifices & tabernarios, atque illam omnem fecem ciuitatum quid eſt negotij concitare? ꝓ Flac.149.b

Clodius concitator tabernariorum. ꝓ Dom.215.b

Niſi ego cum tabernarijs & aquarijs pugnarem, veternus ciuitatem occupaſſet. E.115.b

TACITVS, *ratione nulla, ſed conſuetudine tantum inductũ eſt, vt Latini hoc nomine ſignificarint, & eum qui tacet, & id quod tacetur. Quare quemadmodum vſi ſint, à Cicerone diſcamus.*

Qui tacet, *quid exſpectas auctoritatem loquentium? quorum voluntatem tacitorum perſpicis? I.C.101.b*

De dignitate Cælius notis tacitus facile ipſe reſpondet. ꝓ Cæl. (38.a

Hoc tacitus nullo modo præterire poſſum. ꝓ Mar.131.

Quod tacetur. *Quod mutum eſt, Occultus, a, um.*

Sed hæc tacita mihi quodammodo relinquenda ſunt. Ep.36.b

Tacito ipſo officio & ſtudio, quod habebat erga propinquum ſuum, quemuis commoueret. ꝓ Quint.14.a

Illud etiamſi eſt veriſſimum, tacitum tamen tanquam myſterium teneant. de Or.148.b

Cætera ſi reprehenderis, non feres tacitum. Att.24.a

Nihil me mutum delectat, nihil tacitum. in C.116.b

Si voluntas tacitis verbis intelligi poſſet, verbis non vteremur. ꝓ Cæcin.295.

Tamen vocat me alio iamdudum tacita veſtra expectatio. ꝓ (Clu.30.b

Quo minus ſæpe interpeller à nonnullis, aut tacita exiſtimatione reprehendar. de Pro.77.b

TANDEM aliquando, *genus loquendi vere Romanum, nobis plane ignotum, ſic enim illi ſunt locuti.*

Tandem aliquando Romæ eſſe cœpimus. Ep.181.a

Spes eſt & hũc miſerum atq; infelicem aliquando tandem poſſe conſiſtere. p Qu.17.b

Sin falſus, ut tandem aliquando timere deſinam. in C.101.a

Tandem aliquando Quirites L. Catilinam ex vrbe eiecimus. in C.104.b

TANTVMMODO, quod Barbari, ſolummodo.

Arbores tantummodo per ſtirpes aluntur ſuas. de N.41.a

Neq; eum oratorem tantummodo, ſed hominem non putant. de Or.147.b

Quæ omnia ſuppreſſa voce dixit, tantummodo vt vos, qui ea probabatis, poſſetis exaudire. p Syl.172.b

TEMPERATIO. Hoc nomine Cicero id, quod Græci εὐκρασίαν, quam recentiores Temperiem appellarunt.

Commutationes temporum quadripartitas ad maturitatem frugum, & temperationem corporum aptas. Tuſ 162.b

Corporis temperatio, cum ea congruunt inter ſe, è quibus conſtamus. Tuſ.215.a

Quæ (commoda) percipiuntur cœli temperatione, fœcunditate rerum. de Nat.28.b

Hoc temperatio Lunæ cœliq; moderatio efficit. de D.128.

Quæ à Luna cæteriſq; ſiderib. cœli temperatio fiat. ib.

Semina temperatione caloris oriri & augeſcere. de N.31.a

Sol mens mundi & temperatio. de Som.128.b

Deinde ad temperationem ſuperiorem reuertit, in qua omnem animũ vniuerſa natura temperans permiſcebat. de Vn.202.b

Tu illius æris temperationem, tu operum lineamenta ſolus perſpicis? in V.223.a

Eodem ære, & eadem temperatione facere ſignum. A.21.a

S c T moderate. & Temperatus, & Temperare.

TEMPESTAS. Non ſolum, quod vulgus putat, hoc nomine notatur cœli intemperies, ſed etiam temperatio: ex quo apparet, quamcunq; cœli affectionem ſignificare.

Ad lacertas, captandas tempeſtates non ſunt idoneæ. At.26.a

Tu velim quamprimum bona & certa tempeſtate conſcendas. Qu.Fr.207.b

Dummodo idonea tempeſtas ſit, ne omiſeris. Q.F.310.b

Tempeſtates, ac Temporum varietates, cœliq; mutationes, &c. à Dijs immortalibus tribui generi humano putant. de N.1.b

Alia Romæ: alia Tuſculani euenit ſæpe tempeſtas. D.128.a

Prid.

Prid. Quinquatrus fuit egregia tempeſtas. At.149.a

TEMPESTIVVM conuiuium *quid ſit, Cardinalis his verbis docet: Hoc certe liquet non eſſe id quod ſimpliciter verba oſtendunt, vt ſit conuiuium tempeſtiuum, idem q̃ conuiuium in tempore paratũ. nam vt patet ex ijs, quas infra poſui, auctoritatib. aliquid præcipue in eo erat conuiuio, quod non erat item in alijs. Audio à bonis viris, qui & nũc & ſæpe antea magno præſidio reip. fuerunt, hanc cunctationem noſtram non probari, multaq; ab ijs in me & ſeuere in conuiuijs tempeſtiuis diſputari. At.134.b*

Quantum alij tribuunt tempeſtiuis conuiuijs, quantum aleæ. p Arch.188.a

Ego vero propter ſermonis delectationem tempeſtiuis quoq; conuiuijs delector, & ſubdit. Me vero & magiſteria delectant à maioribus inſtituta, & is ſermo, qui more maiorum à ſummo magiſtro adhibetur in poculo. De Sen.86.b

Quas enim cœnas & facere & obire ſcripſit ad me Sextius? quam lautas? quam tempeſtiuas? Att.149.b

TEMPVS. *Plurali numero crebrius vſi ſunt veteres, cum aut Tempus quamuis, aut memoriam, aut ætatem aliquam ſignificabant, quam vulgus nunc facit.*

Non obliuione amicitiæ noſtræ, atq; intermiſſione conſuetudinis meæ ſuperioribus temporibus ad te nullas literas miſi. Ep.72.b

Ego te, P. Sexti, & primis temporib. illis quibus in inuidiam abſens & in crimen vocabare, defendi. Ep.37.a

Tempora priora & prima)(poſteriora & proxima. Ep.72.b. 73.a

Quis Thebanum oratorem ſcit fuiſſe temporibus illis? de Clar. 169.a. & 173.a

Erat temporibus illis iucundus Qu. Metello. p At.168.b

Vt mihi temporibus illis multum in animo verſabatur Marius. de D.137.a

Huic Cæſennia fundum in agro Tarquinienſi vendidit temporibus illis difficillimis ſolutionis. p Cæc.287.a

In grauiſſimis temporib. ciuitatis P. Seſtij tribunatus eſt à fortuna ipſa collocatus. p Seſt.3.b

Optimis hercle temporibus tamen nec C. Popilius, nec Q. Metellus vim tribunitiam ſuſtinere potuerunt. p Clu.37.b

Digitized by Google

Summa vtilitate ac maximo ſæpe præſidio in periculis atq; aſperis temporibus carendum erit. p Cor.59.a

Duris quondã temporib. Reip. noſtræ, &c. L. Marcius primipili Cẽturio cum Gaditanis fœdus iciſſe dicitur. p Cor.61.b.62.a

Meum, tuum, aut alicuius tempus, *ſignificat, cum quis in periculis verſatur.*

Tuorum triſtiſſimo meo tempore meritorum erga memoriam conſeruabo. Ep.57.b

Ego ſi ab improbis & perditis ciuibus Remp. teneri viderẽ, ſicut & meis temporib ſcimus, & nonnullis alijs accidiſſe. Ep.12.b

Heratini me ad ſua tempora (al. τέμπη) duxerunt, vt agerem cauſam. At.62.b

Vt ab illis me nullo vnquam tempore aut commodum, aut ocium meum abſtraxerit. p Arch.188.a

Niſi forte eam pecuniam in reipub. magnum aliquod tempus contulerit. Off.71.a

Id non humano conſilio, ſed prope diuinitus datũ atq; oblatum nobis ſummo Reip. tempore videtur. in Ver.66.b

Quod C. Cæſar, &c. ſummo Reip. tempore milites & veteranos ad libertatem populi Ro. cohortatus ſit, eosq; conſcripſerit. in Ant.203.a

Difficilimoq; Reip. tempore ſaluti dignitatiq; populi Ro. ſubuenerit. in Ant.203.b

TENEO. Cum animi affectionibus tribuitur notum & peruulgatum non eſt.

Quæ te tenuit tanta dementia. in Vat.35.b

Vt aliquando vos, Patres conſcriptos. Italiamq; vniuerſam memoria mei, miſericordia, deſideriumq; teneret. Poſt quã.198.a

Me mirum deſiderium tenet vrbis, incredibile meorum, atq; inprimis ſacietas actæ prouinciæ. Ep.24.a

Teneri ſtudio alicuius rei. Ac.39.a

Si Deus nulla gratia, nulla hominum charitate tenetur, valeat. de N.25.b

Tenere ſe domeſticis finibus. At.100.b

Neq; ira, neq; gratia teneri. de N.11.a

Me tantum odium vrbis tenet, vt foras euolare cupiã. in V.80.b

Teneri aliqua re, *pro eo quod recentiores dicunt, Obnoxium eſſe, vulgo notum non eſt.*

Ebutius hoc interdicto non tenetur. p Cæc.262.b

Si ſenator iudicio quenquam circumuenerit, legibus eum teneri: ſi Eques Rom. hoc idem fecerit, non teneri. p Clu.48.a

Ciui-

Ciuitatem legibus teneri. ibid.
Lege de vi aliquem teneri. de Ar.247.a
Iureiurando teneri. Off. 72.a
Teneri ꝑ deprehendi, palam argui, patere.
Manifeſto teneri in reb. turpiſſimis, & teneri in manifeſto fur-(to.I.V.79.b
Quod non licet, id hoc tenetur, ſi arguitur nō licere. Parad.119.b
Dolum malum Aquilius tum teneri putat, cum aliud ſimulatum ſit, aliud actum. de N.75.a
Iam tenetur veniſſe cū maximis copijs Pacorū Parthū. At.225.b
Fungi hac putatis quæ patent? quæ nota omnib.? quæ tenentur. ꝑ Mil.116.a

TENTO. Manu, pede aliquid tentare. *latine ſignificat, quod barbari dicunt Palpare manu.*
Vt re: prope manu tentari poſſit. ad Her.39.b
Hoc flumen ita frigidū eſt, vt vix pede tentare id poſſim. de Leg. 170.b

Tentari morbo *dicimur, cum morbi quædā initia (& ſigna ſentimus.*
Animi valētes morbo tentari non poſſunt, corpora poſſunt. Tuſ. 215.b
Scripſeras te quodam valetudinis genere tentari. At.183.b

Tentatio *in eadem ſignificatione.*
Valetudinem tuam iam confirmatam eſſe, & à vetere morbo, & à nouis tentationibus gaudeo. At.196.b

Tentare aliquid, *pro experiri ſi capi aut infringi poteſt, vulgare non eſt.*
Vt exul potius tentare, quā cōſul vexare remp. poſſes. I.C.102.b
Iudicium pecunia tentatum eſſe non à Cluentio, ſed cōtra Cluentium. ꝑ Clu.19.b
Itaq; Milonis Conſulatus, qui viuo Clodio labefactari non poterat, mortuo deniq; tentari captus eſt. ꝑ Mil.108.a
Summa reip. in huius periculo tentatur. ꝑ Seſt.43.a
Nationes quas nunquam populus Rom. neq; laceſſendas bello, neq; tentandas putauit. ꝑ Pom.8.b
Domus illa, quæ tentata ſcelere iſto nefario dicitur, plena eſt integritatis. ꝑ Cal.49.a

TESTOR deum aut aliquem, *id ſignificat, quod barbari dicunt, Accipere, implorare Deum teſtem.*
Deos teſtor integro me animo ac libero P. Syllæ cauſā defendere. ꝑ Syl.183.b

Digitized by Google

Ego omnes homines deoſq; teſtor. pro Cæc. 301. a

Preces illius & vota cognoſcimus, quibus illa deos de ſuo ſcelere teſtatur. pro Clu. 197. a

Is me potiſſimum teſtatus eſt, &c. I. A. 166. a

Ipſum meum fratrem teſtatus eſt ſe egiſſe. Ep. 11. b

Atq; hoc vos iudices teſtor, &c. pro Syl. 173. b

Mentem alicuius teſtari. Antequam. 197. a

Stuprata per vim Lucretia à regis filio, teſtata ciues ſeipſum interemit. de Fin. 78. b

TIBI, *explet ſæpe orationem, nihil ſignificat, ſed mirandi plerunq; vox eſt.*

Ecce tibi è tranſuerſo. Acad. 30. b

Hic tibi ſtrepitus. Ep. 112.

Nunc tibi milites. Ep. 124.

At tibi repente. 126. b

Ecce tibi III. Non. Febr. mane accepi. At. 114. b

Alter tibi deſcendit de palatio & ædibus ſuis, &c. pro S. R. 40. b

Eos tibi & rem de qua miſi, velim curæ habeas. Ep. 118. b

Mihi eodem poſitum quo tibi. I. V. 93. a

Item de Pantheris vt eas acceſſas, cureſq; mihi vt vehantur. E. (114. b

Hic tibi roſtra Cato aduolat. At. 9. a

Ecce tibi nuncius, pueros veniſſe Roma. At. 27. b

Ecce tibi qui Rex populi Rom. eſſe concupierit. Off. 68. b

TINCTOREM *Barbari, Latini appellant Infectorem.*

TOTIDEM, *Barbari quia ignorant hoc nomen, pro eo in ore habent, Æque multum, Æque tot, Æque tantum, Æque tam multum.*

Proclus & Euriſthenes Lacedæmoniorum reges, gemini fratres fuerunt, at hi nec totidem annos vixerunt, anno enim vita Procli breuior fuit. In. 28. a. de D. 127. a

Iſtum ego locum totidem verbis à Decæarcho tranſtuli. At. 90. b

Hoc totidem verbis translatum caput eſt. pro R. P. 124. a

Epiſtola, quam modo totidem verbis interpretatus ſum. de Fin. 85. b (196. a

Totidem, quot dixit, aut aiunt, ſcripta verbis oratio. de Clar.

TORTVRA *Barbari, Latini Tormentum.*

TRADVCO, *cum orationi tribuitur, qua animos mouemus, peruulgatum non eſt.*

Tum omnem orationem traduxi & conuerti in increpandam

Cepionis

Cepionis figuram. de Or. 127. a

Et animos ad noſtram defenſionem conor traducere de Or. 136. b

Qua (promulgatio) animos à minore cura ad ſummum timorem traduceret. Ep. 5. a

Vt mihi viderer animum hominis ab omni alia cogitatione ad tuam dignitatem tuendam traducere. Ep. 3. b

Iudices à ſeueritate ad hilaritatem traducere. de Cla. 165. a

Traducere eos, qui audiunt, in magnā admirationem. Or. 216. a

Is traduxit me ad ſuam ſententiam. p Clu. 48. a

Tempus traducere. *Traducere tempus Ep. 53. a*

Vt ante commentemur inter nos, qua ratione nobis traducendum ſit hoc tempus.

Vitam otioſam & quietam ſine vllo labore & contentione traducere. de Sen. 94. a

O adoleſcentiam traductam eleganter. p Pl. 265. b

Traducere vitam egregiis factis. ad Brut. 285. b

TRAIICIO & TRANSMITTO. *Vſum vtriuſq; verbi diſcamus à Cicerone: quod multi cum ignorent, qui, Traijcio nullum caſum. Tranſmitto vero accuſatiuum adiungunt, ſed contra factum à Latinis eſt: nam Traijcere exercitum aliquem dixerunt: Exercitus aliquis tranſmittit.*

Exercitum Rhodanum traieci. Ep. 149. b

Cum Rhodanum copias traieciſſem. Ep. 150. a

Si quo caſu Iſaram ſe traiecerint. Ep. 174. a

Et ſi terra quidem, qui poſſim? ſi mari, quo traijciam. At. 116. a

Marius cū parua nauicula traiectus eſt in Africam. Poſt. 202. b

Cum exercitus noſtri Brunduſ. tranſmiſerunt. p P. 10. a

Cæſar in Africam tranſmiſit. de D. 119. b

Lentulum ante puto tranſmiſſurum, quam potuerit conueniri. At. 125. b

Aiebant prima nauigatione tranſmiſſurum. Q. Fr. 312. a

TRIBVO, *pro diſtribuo, paucis notum eſt.*

Eam didicit artem, qua doceret rem vniuerſam tribuere in partes. de Cl. 178. a

Sine philoſophorum diſciplina genus in partes tribuere non poſſumus. Or. 198. a

TVRBO. *Verbum hoc ſatis tritum non eſt. ſignificabant enim eo Latini idem fere quod verbo Confundere & Commouere.*

Ariſto-

Digitized by Google

Ariſtoteles multa turbat, à magiſtro Platone diſſentiens. de N.
Et ſimul ne quid ille turbet, vide. Qu. Fr. 322. a (8. b
Omnia infima ſummis paria fecit, turbauit, miſcuit. de Leg. 188. a
At id ne feræ quidem faciunt, vt ita ruant atq; turbentur, vt earum motus atq; impetus quo pertineant, non intelligamus. de Fin. 56. a
Mare quod ſua natura tranquillum eſt, ventorum vi agitatur atq; turbatur. p Clu. 56. a
Miſcere & turbare omnia. de Ar. 254. a (Fr. 328. a
Ad te ne hæc quidem ſcribo, quæ palam in Repub. turbantur. Q.
Non modo illa, quæ erant ætatis, ordinis, quæſtusq; permiſcuit, ſed etiam in his duobus generibus ciuium nouorũ veterumq; delectum ordinemq; turbauit. in Ver. 133. b
Si in Hiſpania turbatum eſſet. p Syl. 178. a

V.

V*ACATIO. Ea huius nominis vis eſt, quam imperiti tribuunt barbaræ voci Vacantia, pro qua Vacatio dicendum Latine poſthac erit.*
Vacationem augures, quo minus iudicijs operam dent non habere. de Clar. 175. a
Me neq; rerum geſtarum vacatio, neq; ætatis excuſatio vindicat à labore. p Syl. 172. a
Nos vitam beatam in vacatione omnium rerum ponimus. de N. 12. a. I. V. 147. b
Vacationes quoq; dicuntur Immunitates munerum, quam Libertatem multi vocant.
His liberisq; eorum militiæ vacationẽ eſſe placet. in Ant. 204. b
Delectum habetis ſublatis vacationibus. in Ant. 200. b
Pro hiſce rebus vacatio data eſt laboris, & ſumptus, & militiæ, & rerum omnium. I. V. 204. b
Quæ ſtudia habent vacationem publici muneris. Ep. 129. a
VACILLO. Vis verbis non adeo obſcura eſt. Sed Vacillare literas dixerunt Latini, quas Barbari Curue ſcriptas eſſe, Curuas eſſe.
Accepi tuam epiſtolam vacillantib. literis. Ep. 262. a
VACO. Obſeruandum eſt in vſu huius verbi dici & Vaco & Vacat, idemq; prorſus ſignificari: vt,
Quamuis enim occupatus ſis, ocij tamen plus habes: aut ſi ne

tu

tu quidem vacas,noli mihi moleſtiam exhibere.Ep.201.a
Scribes aliquid,ſi vacabis.At.199.a
Tantum huic ſtudio relinquendum,quantum vacabit,à publico officio & munere.de Diu.109.b
Vacare,pro vacuum eſſe,crebro Cic.eſt vſus:vt,
Villa ita completa militibus erat,Vt vix triclinium,vbi cœnaturus ipſe Cæſar eſſet,vacaret.221.b
Tota domus ſuperior vacat. At.221.b
Nihil eſt quod vacet corpore,corporibus omnis obſidetur locus. de N.14.b
VALENS. Ad vires & robur corporis referri notum omnibus non eſt.Sic enim vulgus non loquitur.
Cum valentiorib.virib.non eſt certandum.E.136.a
Lictores valentiſſimi, & adpulſandos verberandosq́ homines exercitatiſſimi.I.V.264.b
Semel circumſeſſus lectiis valentiſſimorum hominũ viribus cecidi ſciens.in A.224.a
Statius quidam colonus homo valens.p Clu.54.b
Robuſtus & valens,& audax ſatelles.con.Rul.83.a
Cum homo imbecillus à valentiſſ.beſtia laniatur.E.95.a
Quanquam in Lyſia ſunt ſæpe lacerti,ſicut fieri nihil poſſit valentius.de Cla.170.a
Valetudo. *Medium vocab.eſt, quo tam bona quam mala corporis affectio ſignificatur.Sed quoniam barbari Infirmitatem vocant,quam Latini infirmam, ægram incommodam valetudinem,aut infirmitatem, imbecillitatẽ, grauitatemq́ valetudinis,corrigendũ id quoq́ eſt puriore conſuetudine loquendi:vt,*
Is ſemper infirma,atq́ etiã ægrá valetudine fuit. de Clar.180.b
Teſtis eſt huiusce Q. Mutij ianua & veſtibulũ, quod in eius infirmiſſima valetudine,affectaq́ iam ætate maxima quotidie frequentia ciuium,ac ſummorum hominum ſplendore celebratur.de Or.101.a
Iſthinc ne te moueas tam infirma valetudine.E.77.b
Erat illo tempore infirma valetudine Habitus.p Clu.24.a
Mei incommoda valetudo è qua iam emerſeram, tenebat iam duodecimum diem Brunduſij.At.71.b
Grauitate valetudinis rarius ſcribere, & paululum leuari.Ep.79.b

Tu

Tu modo iſtã imbecillitatẽ valetudinis tuæ tuere, vt facis. E.99
Si te dolor aliquis corporis aut infirmitas valetudinis tuæ tenuit, quo minus ad ludos venires, &c. Ep. 94.b
Superioris Africani filius propter infirmitatem valetudinis non potuit ſimilis eſſe patri. de Off. 24.b
Valetudinem iſta infirmã (ſi me amas) noli vexare. Ep. ad Tir.
VALOR barbarum, Latini Precium.
VBI terrarum, gentium Latinæ linguæ proprij modi: quos nulla alia via, niſi diligenti obſeruatione diſcimus.
Nunc vero quid agitur? vbi terrarum ſumus? pro Rab. 128.b
O dij immortales, vbinam gentium ſumus? in Catil. 99.a
Etſi mihi nihil erat propoſitum ad ſcribendum, quia quid ageres, vbi terrarum eſſes, ne ſuſpicabar quidem. Att. 73.a
Neq; adeſt iſthic, neq; vbi terrarum ſit ſcio. At. 170.b
Dandus eſt locus fortunæ: cedendum ex Italia: migrandũ Rhodum, aut aliquo terrarum arbitror. Bruti. Ep. 168.a
Qui vbi terrarum ſit, quid agat, viuat deniq; an mortuus ſit, quis aut ſcit, aut curat? At.
Vbicunq; terrarum ſint, ibi eſt omne reip. præſidium. ibid.
(VBIQVE. Hæc particula cum nullo alio verbo coniungitur à Cicerone, quam cum Sum.
Aut Epicurus quid ſit voluptas, aut omnes mortales, qui vbiq; ſunt, neſciunt. de Fin. 65.a. 66.b. 123. a. in Ver. 201.b. 230.b. con. Rul 77.b. pro Cor. 65.b. in Ant. 226.b. 262.a. Aca. 34.a. Tuſc. 155.a. de Nat. 59.a. de Diuin. 127.b. 135.a. Att. 253.b.)
VECTORES. Eos qui vehuntur, ſignificari hoc verbo, vulgo notum non eſt.
Male vehi malo alio gubernante, quam tam ingratis vectoribus bene gubernare. At. 28.b
Summi gubernatores in magnis tempeſtatibus à vectoribus admoneri ſolent. I. A. 214.a
Si id vectores negarent. pro Seſt. 12.b
Cum ei nauiganti vectores aduerſa tempeſtate timidi & perterriti dicerent. de Nat. 78.a
Naui eius & ipſo conuectore me vſurum puto. At. 169.b
VEHENS, paſſiue eum qui vehitur ſignificari peruulg. non eſt.
Cuius in adoleſcentiam per medias laudes quaſi quadrigis vehentem, tranſuerſa incurrit miſera fortuna reip. de Cla. 196.b
Sic Inuehens. Triton natantibus inuehens beluis. de N. 17.a. & de Cla. 196.b

VEHE-

Digitized by Google

VEHEMENTIA recentiorum vocabulum eſt. Cicero Acrimoniam appellat.

VEL. Eleganter uſi ſunt veteres hac voce, cum aliquid aut præcipui, aut magni ſignificare vellent, in eodem pene ſenſu, quo Etiam: neq; ſolum; quod multi volunt, cum Superlatiuo gradu iunxerunt. (102 a

Quam moroſi ſint qui amant; vel ex hoc potes cognoſcere. E.

Nam iſto modo vel conſulatus vituperatus eſt. de L. 188. b

Per me vel ſtertas licet; non modo quieſcas. Ac. 23. b

Hæc ſunt omnia ingenij vel mediocris, exercitationis vel maxima. de Or. 119. b

Vt ipſis ſententijs quibus proluſerunt, vel pugnare poſſint. id eſt etiam. de Or. 138. a

Repertus eſt nemo, quin mori diceret ſatius eſſe. (ſc. quam pati tolli ex vrbe monumenta maiorum.) in Ver. 126. b

Hoc mihi videtur vel maxime confirmare, Deorum prouidentia conſuli rebus humanis. de Nat. 58. b

Hoc vno præſtamus vel maxime feris. de Or. 87. b

Cum id certe ſit vel maxime Atticum. Or. 205. a

VENIA. Bona venia, aut Cum bona venia alicuius aliquid dicere aut facere, *dicebant Latini, quod recentiores per Sit venia facto, dicto.* (R. 20. a

Vos oro, vt attente bonaq; cum venia verba mea audiatis. p S.

Doleo te (bona venia audies) in tam leues, ne dicam ineptas, ſententias incidiſſe. de N. 13. b

Bona hoc tua venia dixerim. de D. 85. b

An vero (bona venia huius optimi viri dixerim Scæuolæ) tu, &c. de D. 160. a

Veniam neceſſitati dare. Off. 45. b

Quare, frater, bona tua venia dixerim, iſta ſententia obeſt ſæpiſſime. de Leg. 191. a

Veniam dare, petere, *idem valet quod ignoſcere, non quod pueri in ludis dedicerunt, Poteſtatem ludendi aut abeundi facere, petere, habere.*

Hæc ſi tibi tuus parens diceret, poſſes ab eo veniam petere? poſſes vt tibi ignoſceret poſtulare? I. V. 264. a

Voluntario facinori veniam dari non oportet. de In. 61. a

Cui (al. cuius errato nulla venia, recte facto exigua laus & ab inuitis

inuitis expreſſa proponitur. contra Rul. 67. a

Dilecti veniam peto. p Lig. 142. a

Fatetur aliquis ſe peccaſſe, & eius delicti veniam petit, &c. p Mur. 139. a

Ab aliquo, cui te purges, veniam petere. Or. 218. b

VENIRE hæreditatem alicui, *pro morte alicuius aut teſtamento hareditatem cernere, peruulgatum non eſt: quod vernaculo ſermone ſic reddimus* **Einem etwas anſterben/Erb anſterben** *Gallice eſchoir.*

Hareditatem venire alicui, & fundum ad aliquem teſtamento deuenire. p Cac. 399. a

Cum eius filio pratore Sacerdote hareditas à propinquo permagna veniſſet. in Ver. 81. b

Hic Verres hareditatem ſibi veniſſe arbitratus eſt. ib.

De hareditate qua venit pupillo. ibid.

Quampridem ſibi hareditas veniſſet, docet. ibid.

Venire in mentem illius temporis. *De hoc modo cum Cardinalis doctiſſime ſcripſerit, eius ipſius verba aſcribemus, ne quem laborum fructibus fraudare velle videamur. Dicebant enim Latini: Cum mihi in mentem venit illius temporis: quem multi imitari neſcientes immutant, vt rudi ac vulgato modo dicant, Cum mihi illud tempus venit in mentem.*

Solet venire in mentem illius temporis, quo proxime fuiſſemus vna. Cicero Mario.

Cum illius temporis mihi venit in mentem. Ep. 96. b

Non dubito quin in tanto tuo periculo tuorum tibi ſcelerum veniat in mentem.

Facite vt vobis triennij totius veniat in mentem.

Venit enim mihi fani, loci, religionis illius in mentem.

VERBVM. Verbi gratia, aut cauſa, *Latinis modus eſt, non vſitatus ijs, qui vulgarem potius conſuetudinem loquendi ſequuntur. exempla enim eo modo notabant.*

Si quis, verbi gratia, oriente Canicula natus eſt, is in mari non morietur. de Fat. 142. b

Eximi iubet non diem ex menſe, ſed ex anno vnum dimidiatumque menſem hoc modo, Vt quo die, verbi cauſa, eſſe oporteret Idus Ianuarias, eo die Calend. Martias perſcriberet. I. V. 134. b

Digitized by Google

Sin autem vſq; ad nouem, verbi gratia, ſine dubitatione reſpondes pauca eſſe. Acad.33.b

In nobis autem ipſis ne intelligi quidem, vt propter aliã quampiam rem, verbi gratia, propter voluptatem, nos amemus. de Fin.131.b

VEREOR ne, diuulgatum eſt, ſed Vereor vt pro ne, tam tritum non eſt, quam Vereor ne.

Videris vereri, vt epiſtolas tuas acceperim. At.183.a

Vereor vt Dolabella ipſe ſatis nobis prodeſſe poſſit. Ep.238.a

Et tamen vereor vt hoc natura non patiatur. Tuſ.185.a

Quod vos fœdus non iuſſeritis, vereor vt ſatis firmum ſit. contra Rul. 77.b

Sed illa duo. Craſſe, vereor vt tibi poſſim concedere. de Or.88.b

Quod vereor tibi ipſi vt probem. At.86.b

Vereor vt idem ſit interitus animorũ & corporũ. de Am.98.a

Metuo vt eam non poſſim ſuſtinere. p Plan.279.b

Timeo vt poſſim. p Dom.224.a

VERSVRAM facere, *Latini appellabant quod barbari, pecuniam accipere ad intereſſe, Financias facere, Ad vſuram accipere, rectius vero Fœnori Accipere.*

Non modo magno, ſed iniquiſſimo fœnore verſuram facere Aurelius coactus eſt. At.261.b

A quibus verſuras tantarum pecuniarum factas eſſe dicunt? p Fon.276.a

Negauit ſeſe omnino verſuram vllam feciſſe Romæ. Tuſ.150.b

Tabulæ ſocietatis quæ ſignificabant, eos homines verſuram à Carpinatio feciſſe, qui pecuniam Verri dediſſent. I.V.146.a

Quæ quidem ego vel verſura facta ſolui volo. At.68.a

Non modo verſura, ſed etiam venditione, ſi modo res coget, vindicabis. At.251.b

Vereor ne illud, quod tecum permutaui, verſura mihi ſoluendũ ſit. At. 76.a

Verſuram ſcribis eſſe faciendam menſium quinq;. At.247.b

VERSVS Latini vocant, quas multi hodie lineas, non enim Latine dicitur, Prima linea rationis, libri, ſed Verſus.

Vt cum lex aliqua recitaretur, primum verſum attenderet. p R.P.152.a

Demoſthenes multos verſus vno ſpiritu pronunciabat. de Orat. (108.a

VERTENS annus Latinis erat, quod noſtri recentiores &

 uiti

Digitized by Google

noui Latini dicunt, Totum aut integrũ, vel Perfectũ annum.
Cum ad idem, vnde ſemel profecta ſunt, cuncta aſtra redierunt. eademq; totius cœli deſcriptionẽ longis interuallis retulerint. tum ille vere vertens annus appellari poteſt. de So. Scip. 130. a
Anno vertente ſine controuerſia. ꝓ Qu. 7. a (36. b
Mercurij ſtella anno fere vertente ſigniferum luſtrat orbẽ. de N.
Annua conficiens vertentia tempora curſu. in Arat.

Verto, Vertere ſolum, *Latina locutio, quam neq; vulgares Latini intelligunt, neque noſtra vernacula lingua verbum ex verbo exprimimus. Quid enim ſit, vel ex hoc vno Ciceronis loco facile intelligitur.*

Nam qui volunt pœnam aliqua ſubterfugere aut calamitatem, eo ſolum vertunt, hoc eſt, ſedem & locũ mutant. ꝓ Cæc. 304. a
Hanc ante amittere non potuiſſent, quam huius ſolum ciuitatis mutatione vertiſſent. ꝓ Cornelio.
Vertere ſolum exilij cauſa. ꝓ Quint. 10. a (peruulgatũ nõ eſt.

Verti aliquid cum aliqua re, aut alicubi, *proverſari*

In iure, in quo illa cauſa vertebatur. de Cla. 177. a
Omnia in vnius poteſtate ac moderatione vertentur. I. V. 70. a
Non in ſupplicio crimen meum vertitur. in Ver. 262. a
Brundiſij autem omne certamen vertitur huius primi temporis. I. V. 262. a
Quo vertendi, hoc eſt mutandi ſoli cauſa venerant. ꝓ Do. 229. a

VIA. *Quoniam Latini ſignificarunt hoc nomine, quod Græci μέθοδω ꝙ noſtri ꝓ Latino vtũtur, docere hic volui μέθοδον, Viam, Rationem, Artem, Doctrinam etiam Latine dicunt: vt Latini Latine loqui diſcant.*

Primum igitur, inquit, agam ſic, vt ipſi auctori huius diſciplinæ placet, conſtituã quid, & quale ſit id de quo quærimus, nõ quo ignorare vos arbitror, ſed vt ratione & via procedat oratio. Fin. 54. b
Alij naturam eſſe cenſent vim quandam, ſiue rationem cientem motus in corporib. neceſſarios: alij autem vim participem rationis atq; ordinis via progredientem, &c. de N. 42. a
Ait Ariſtoteles artem & præcepta Siculos, Coracem & Tiſiam, conſcripſiſſe. de Cla. 168. b
Aliud enim eſt poetarum more verba fundere, aliud ea, quæ dicas, ratione & arte diſtinguere. de Fin. 108. b
Cum ad inueniendum in dicendo hæc tria ſunt, acumen, deinde

Digitized by Google

ratio (quam licet, ſi volumus, appellemus artem) tertium diligentia. de Or. 122. a

Sed qui eius rei rationem quandam conati ſunt artemq; tradere, ſic inſulſi extiterunt, ut nihil aliud eorum niſi inſulſitas ipſa rideatur. Quare mihi quidem videtur nullo modo doctrina iſta res poſſe tradi. de Or. 128. b

Volo igitur huic ſummo, omnem quæ ad dicendum trahi poſſet, loquendi rationem eſſe notam, quæ quidem res duplicem habuit docendi viam. Or. 207. a

VIDEO. Vis verbi nota ſatis eſt, ſed uſum in omnibus vulgus non nouit. quis enim, niſi doctus & verſatus multum in optimis auctoribus, ſic loquitur? Quam id recte faciam videant ſapientes? Nonne vulgo omnibus in ore eſt, pro Video, Curo. Mitto curare? Quæ cum barbara ſint, ſic integra incorruptaq; conſuetudine emendemus.

Quam id recte faciam, viderint ſapientes. de Am. 97. a

Sed de hoc tu videris. At. 274. a

Sed hoc fortuna viderit, quonia conſilio uti non licet. Att. 94. a

Sed de illa ambulatione ſors viderit, aut ſi quis eſt qui curet Deus. Att. 60. b

Quid mihi cum iſta ſumma ſanctimonia? viderint, inquit, iſta officia boni viri. p Qu. 10. a

Quæ ars quam ſit facilis, illi viderint, qui, &c. deinde etiam tu videris. de Or. 106. b

Quam ſit ſimile iſtud, tu videris. de N. 61. b

Quid concupiſcas tu videris: quid concupiueris certe habebis. in A. 201. a

VIDEOR. Dici vix poteſt, quam hæreant multi in uſu huius verbi. primis & ſecundis perſonis nunquam fere coniungunt, ſed contra Latinorum morem, tertia perſona cum Quod ſemper proferunt: ſic enim loquuntur, Videtur mihi quod tu ſis doctius, cum ſecunda perſona dicendum eſſet, Videris mihi doctus. Cum tertia perſona, aut aliis etiam ſi quando quod vernaculo ſermone adiungatur, Latine infinitiuus iungitur.

Atq; etiam hoc mihi videor videre, eſſe quoſdam. de In. 83. b

Te vero Cæcili quemadmodum ſit eluſurus, quam omni ratione iactaturus videre iam videor. in V. 61. b

Obiurgaui Senatum, ut mihi viſus ſum, ſumma cum auctoritate. At. 15. b.

Digitized by Google

Videor mihi hanc vrbem videre ſubito vno incendio concidentem. in Catil. 120.b

In qua ego nactus (vt mihi videbar) locum reſecandæ libidinis, vehemens fui. At.16.b (49.a

Vt ſpeciem aliquam viderer videre quaſi reuiuiſcentis reip. Ep.

Si quid eſt in me, quod iam ſperare videor, quoniam. de Or.119.b

Nunc Catulo audiente videor debere non tam pugnare tecum, quam quid ipſe ſentiam dicere. de Orat. 112 a

Quia conſiliis, vt videmur, bonis vtimur. At.78.a

Cuius ſocius videor eſſe debere. At.132.a

Neq; id facio (vt fortaſſe quibuſdã videor) ſimulatione. Ep.9.a

Videor mihi perſpicere. Ep.57.a

Sæpe de L. Craſſo familiari tuo illo videor audiſſe. de N.23.a

Videor iam te auſurus eſſe appellare. de Cla.166.b

Si videris tibi me poſſe conſequi. E. 257.a

Puero de mancipiis, quæ tibi videbitur attribuas. At. 195.b

Tertio ſi id, quod ſpeciem haberet honeſti, pugnaret cũ eo, quod vtile videretur. Off.53.b

Hæc conſilia Bruto reprehendenda viſa. con. Rul.84.a

Nunc autem mihi viſum eſt de ſenectute aliquid ad te ſcribere. de Sen.77.a

Vindico aliquem, aut aliquid ab aliquo, *pro tueor, libero, diuulgatum ſatis non eſt.*

Teq; item ab eo vindico & libero. Q.F 319.b

Dubitabitis quin ab hoc ignotiſſimo Phryge nobiliſſimũ ciuem vindicetis? p Flac. 154.b

An ſeruos ſuppliciorum metu, dominorum benignitas vna vindicta liberat: nos à verberibus, ab vnco, à crucis deniq; terrore, neq; res geſta, neq; acta ætas, neq; noſtri honores vindicabunt? pro Rab.93. b

Illum felicitas ipſius ab omnibus miſeriis morte vindicauit. de C.19.a

Magnitudo doloris, à qua me breuitas temporis vindicabit. (Tuſ.184.b

Sapientia, quæ nos à libidinum impetu & formidinum terrore vindicet. de Fin.58 b

Laudem aliquorum iam prope ſeneſcentem ab obliuione hominum, atq; à ſilentio vindicare. de Or.109.a (107.a

Senectutem à ſolitudine vindicari iuris ciuilis ſcientia. de Ora.

Vt iſta à ſolitudine domum meam vindicarem. de Or.103.a

Digitized by Google

Pecunia qua nos poſſet à tributis vindicare. in Ant.178.a

C. Carbo morte voluntaria ſe à ſeueritate iudicum vindicabit. de Cla.173.b

Te innocētia tua, & miſericordia hominum vindicat hoc tempore à moleſtia. Q.Fr.305.a

VIS. Verbis tribui hoc nomen, idemq; valere quod Significationem & Poteſtatem vocabulorum, peruulgatum non eſt.

Poſtremo hæc vis eſt iſtius & iuri & verbis, vt fundi populi beneficio noſtro, non ſuo iure fiant. pro Cornel. 59.a

Quæ eſt quaſi alia vis, quæ ſententia Cæciliæ legis, niſi hæc, ne populo, &c. p Dom.224. a

Quæ vis inſit in his verbis, ſi attendes, intelliges. Ep. 80

Æquitate intellecta nihil ad rem pertinet, quæ verborum vis ſit ac nominum. p Cæc.396.a

Sine re nulla vis verbi. Or. 203.b

Sed mihi ad huiuſce verbi vim & interpretationem vehementer opus eſt veſtra prudentia. contra Rul.67.a

Vim verbi in aliud atq; cæteri accipiāt, poſſe ducere. de Or.132.a

VISVS, apud Cic. non eſt pro ipſa oculorum vi & acie, quam aciem aut videndi ſenſum vel aſpectū vocat Viſum, aut viſus quæ videntur, non ſenſum videndi eodem auctore, ſignificant.

Multa probabilia, quæ quanquam nō percipiantur, tamen quia viſum habent quendam inſignem & illuſtrem, his ſapientis vita regitur. de N.4.b

Viſum obiectum imprimit, & quaſi ſignat in animo ſuam ſpeciem. de Fat.149

Viſum eſt enim tale obiectum dormienti. de Fa.137. b

Vt certis rebus certa ſigna præcurrerent, &c. alia inſomniantium viſis. de Diuin.104.b

Si deus iſta viſa nobis prouidendi cauſa dat, &c. de D.134.b

Senſus iunctos eſſe cenſuit è quadam quaſi impulſione oblata extrinſecus, quam ille φαντασίαν, nos viſum appellamus licet. Acad.46.a

Deinde, cum ſe collegiſſet, id viſum pro nihilo habendum eſſe dixit. de D.92.b

VITIVM. Cum tribuitur ei, cui contrarium eſt virtus, ad animumq; refertur, ſermone omnium Latine loquentium ſatis tritum eſt: ſed aliis rebus inanimis quoq; tribuitur ab illis, qui pure & emendate ſunt locuti. Quod cum noſtri ignorent,

Digitized by Google

atq; barbaris, aut quæ ijs rebus minus conueniunt, vt antur, hoc modo vitioſam conſuetudinem corrigant.

Si nihil eſt in parietibus aut tecto vitij, cætera mihi probabuntur. Ep.131.a

Si ædes exeſæ corruerunt, vitiumue fecerunt. Top.222.a

Venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare. Off 63.a

Id igitur obuenit vitium, quod tu iam futurum eſſe prædixeras. Barbari defectum appellant. (I. A.176.a

Qui fortunæ vitio non ſuo decoxiſſet. in Ant.169.a

Male coniectu falſa ſunt, non rerum vitio, ſed interpretum inſcitia. de D.104.b

Vt P. Claudius, eiuſq; collega L. Iunius claſſes magnas perdiderunt, quod vitio nauigaſſent. de Diuin.86.a

Comitiorum ſolum vitium eſt fulmen. de Diuin.117.a

Conſules vitio creatos eſſe. de N.28.a

Qui valetudinis vitio furerent, & melancholici dicerentur. de [illegible] *(D.97.b*

Collega quem ipſe fecit ſua nunciatione vitioſum. in A.196.a

Vitioſus conſul) (Saluis auſpicijs creatus. in Ant.176.a

Is metuens ne vitioſum colligeret, etiam verum ſanguinem deprauabat. de Clar.191.a

Vitioſum & corruptum) (Purum & incorruptum. de Cla.

Itaq; ſiniſtra dum non exquirimus, in dira & vitioſa incurrimus. de D.86.a

VITVPERATIO. *Vis nominis non adeo obſcura eſt, vt declaranda his verbis fuerit: ſed quia vulgus Vituperium triuit pro vituperatione, aut Opprobrio, Reprehenſione, monendi lectores fuerunt, vt à Vituperio abſtineant, ſi Vituperationem doctorum effugere velint. nam veteres & veri Latini eo nomine non ſunt vſi.*

Quod ad vitandam vituperationem valet. de Pro.78.b

Cadere aliquam vituperationem. At.228.a

Eaq; res P. Africano vituperationi fuit. de Cla.173.a

Quod effugiſſem duas maximas vituperationes.258 b

Culpæ reprehenſionem, & ſtultitiæ vituperationem reprehendere, in Ant.244.a

Meq; nonnulla vituperatione tarditatis meæ facto ſuo liberanit. de Ar.255.b

VIVO. Viuere in diem, in horam, *Latinorum pro-*

prij

Digitized by Google

prij modi, quibus eos notabant, qui, vt Barbari dicunt, ſoliciti non eſſent de Craſtino, qui nihil curarent. (177.a

Cum latronibus non ſolum die, ſed etiã in diem viuere. in Ant.

At hi qui in horam viuunt, nõ modo de fortunis & de bonis ciuium, ſed ne quidẽ de vtilitate ſua cogitauerunt. in A. 199.a

Nos in diem viuimus: quodcunq; noſtros animos probabilitate percuſſit, id dicimus. Tuſ. 234.a

VIX dum, pro Vix adhuc, notum & peruulgatum non eſt.

Vix dum epiſtolam tuam legeram, cum, &c. At. 136.b

Hæc ego omnia, vix dum iam cœtu veſtro dimiſſo comperi. in Catil. 99.a

Cum tu vix dum triginta dies in Syria fuiſſes. E. 185.a

VLCISCOR. Vis verbi nota, ſed vſus non item. Cum accuſatiuo perſonæ pauci iungũt: vt Vlciſci aliquem. vulgo enim tritum eſt, pro Vltionem ſumere de aliquo: quomodo neq; Cicero neq; veteres ſunt locuti: recentiorum enim vocabulum eſt Vltio, veteres Latini Vindictam dixerunt, non vltionem. (Cicero tamen vſurpat. Partit. 241.a. ad Heren. 22.b)

Me vlciſci parentem negant oportuiſſe. ad Her. 3.b

Odi hominẽ & odero, vtinam vlciſci poſſem: ſed illum vlciſcentur mores ſui. At. 148.a

Vt per alium teipſum vlciſcantur, laborant. I.V. 58.a

Quos equidẽ omnib. ſententijs vlciſcor & perſequor. At. 274.b

Craſſus tum ita Brutum vltus eſt. p Clu. 47.b

Quos ego non tam vlciſci ſtudeo, quam ſanare. I.C. 108.a

Vlciſci male meritos oportet. ad Her. 17.a

VLTIMVS, quænam propria vis ſit huius nominis, vulgus ignorat: Idcirco vtitur pro extremo, & ideo ſignificat, quod Germanicè exprimimus per lezt. *Sed interuallum & loci ſpacium, & vltra quam ordinem ſignificat: vt,*

Luna quæ omnium vltima eſt. de N. 36.b

Cœlum ipſum quod extremum & vltimum mundi eſt. de D. 127.b

Ab vltimis temporibus ſcribendi exordium capio. de Leg. 157.b

Si non ab vltimo initio repetere volemus. ad Her. 3.a

Tempus proximum, medium, vltimum. de Pro. 78.a

Pueritiæ memoriam recordari vltimam. p Arch. 185.b

Aliquid ex vltimis terris accerſitum. de Ar. 249.

Hæc mihi videntur Ciceroni vltima eſſe in malis. At. 288.a

Digitized by Google

Luna vltima cœlo citima terris. de Sen. 128. a (In. 62. b

Ab vltimo principio huius præceptionis vſq; ad hoc tempus. de

Vltro citroq;. *Quia Latini his vocibus ſignificabant, paucis notum eſt. Idem enim ijs exprimebant, quod noſtra lingua redderetur per* hin vñ wider/ *Gallica, deca dela. Nã viciſſitudinem, qua eadem via eatur & redeatur, aut beneficiorum aut verborum, notat.*

Qui vltro citroq; nauigant. I. V. 271. a

Poſtea homines curſare vltro citroq; nõ deſtiterunt. p S. R. 28. a

Vltro citroq; verſari. Ac. 44. a

Elementis ſursũ deorſum vltro citroq; commeantib. de N. 42. b

Cum ita moueatur illa vis, quam qualitatem eſſe diximus, & cum ſic vltro citroq; verſetur. Ac. 44. a

Verba habere vltro citroq;, *Latine ſignificat, quod vulgari more dicitur, Ex vtraq; parte verba, habere aut loqui.* (de Som. 126. b

Multis verbis vltro citroq; habitis, ille nobis cõſumptus eſt dies.

Implicari vltro citroq;, Beneficia dare & accipere vltro citroq;: *Barbari, Inter ſe inuicem: aut etiam, Inter ſe mutuo.* (repente. de Am. 112. a

Nam implicati vltro, & citro, vel vſu diuturno, vel etiã officijs

Beneficia vltra citroq; data & accepta. Off. 12. a

Vnde, *ut* duo de viginti, quadraginta, *dixerunt veteres, pro quibus nos potius Octodecim, Nouendecim, Triginta octo, nouem, &c.*

Is vndeuiginti annos natus erat eo tempore. de Clar. 185. a

Solem amplius duodeuiginti partibus maiorem eſſe quam terram. Ac. 20. b (nyſius. Tuſ. 239 a

Duodequadraginta annos tyrannus Syracuſanorum fuit Dio-

Vniversvs, a, um. Significari hoc nomine id, cui Singuli, a, a, opponitur, ignotum eſt in vulgus. (bent. de N. 39. a

Quæ ſi ſingula nos forte non mouent, vniuerſa certe mouere de-

Nec vero vniuerſo generi hominum ſolum, ſed etiam ſingulis à dijs immortalibus conſuli debet. ibid.

Dij ſeparatim ab vniuerſis ſingulos diligunt. ibid.

Siue in ſingulis, ſiue in vniuerſo genere cernatur. de Vn. 196. b

Singula) (Vniuerſa. Ep. 87. b. & de Fin. 58. a

Sic Vniuerſe, *Nam quia ego de cæteris ciuium Romanorum*

Digitized by Google

manorum ſupplicijs ſigillatim potius quam generatim atq; vniuerſe loquar? in V.265.a

In Cumano cum eſſem, venit ad me noſter Hortenſius, cui depoſcenti mea mandata, cætera vniuerſe mandaui, illud probe, ne pateretur. At.69.a (ritus. At.125.a

Nec tam irruptio pertimeſcenda, quæ, &c. quam vniuerſe inte-

VNVS aliquis, *modus loquendi illis veteribus magis quam nobis notus.*

Cur nunquã tam frequens ſenatus fuit, quod vnus aliquis tuam ſententiam ſecutus ſit. I. A.224.b

Vtilitati hominũ pluſquam vnius alicuius, aut ſuæ conſulit. de (Fin.

Vnum aliquem nominare. p Clu.

Vnum aliquem credo eligent. Ac.30.a

Nobis non vnum propoſuimus exemplum. de In.62.b

Vni alicui certe ſeſe adijcere. ibid.

Vitia, quæ ſint in aliquo iudice vno vel pluribus. de Or.137.a

Siue plura ſint, ſiue aliquod vnum. de Or.136.a

VOCO. Vocare aliquem in diſcrimen, inuidiam, & ſimilia, *conſuetudine vulgari trita non ſunt, vulgus potius dicit, Facit alicui inuidiam, periculum, aut vt in-*

Vocari in crimen & inuidiam. in V.262.a (uideatur. &c.

Qui claros viros in inuidiam aliquam vocauerunt. p S 27.a

Detrahere de aliquo, & inuidiam vocare. p R.94.b

Aucupia verborum in inuidiam vocant. p Ca.297.b

Vocari in ſuſpicionem coniurationis. in V.237.a

Vocari in periculum & diſcrimen. p Clu.56.a (17.b

Vocare aliquem in odium aut inuidiam falſis criminibus. Off.

Vocari in eandem conditionem. Ep.119.a

VOLO. Velle alicuius cauſa, aut alicui *dicebant Latini, cum fauorem & beneuolentiã alicuius erga aliquem ſignificarent. Sed genus hoc loquendi adeo neglectum eſt nunc vulgo, vt ſublatum de lingua Latina videatur,*

Velle alicuius cauſa. Ep.132.a

Volo ipſorum cauſa. in V.122.b

Velle omnia cauſa alicuius. At.51.b

Si vellent noſtra cauſa. At.135.a

Omnium cauſa velle debeo. Ep.229.b

Illud perficies, quo minus tua cauſa velim. Ep.36.a

Si quid noſtra cauſa vis. Ep.70.b

Digitized by Google

Rhodum volo puerorum cauſa: inde quamprimum Athenas, etſi Eteſiæ valde reflant. Sed planè volo his magiſtratibus, quorum voluntatem in ſupplicatione ſum expertus. At.96.b

Varro eius cauſa vult omnia. Ep.213.a

Ipſius cauſa vehementer omnia velle. Ep. 224.a

Valde eius cauſa volo. Ep.263.b

Regis cauſa ſi qui ſunt, qui velint. Ep.1. a

VOLVNTARIVS. Latini hoc nomine ſignificant, quod alij barbaro & nouo vocabulo Spontaneus.

Nemo erit voluntarius laudator præturæ tuæ. in V.233.a

Multi ad te eunt voluntarij. ad Brut. 91.a

Carbo morte voluntaria ſe à iudicum ſeueritate vindicauit. de Clar.173. b

Illa oratio fuit neceſſaria, hæc erit voluntaria. p Q. Roſ.47.a

Vt nulla non modo cupiditate, ſed ne ſpe quidem, prudens & ſciens tanquam ad interitum ruerem voluntariũ. p Mar.133.a

Eſt etiam Aſininus quidam Senator voluntarius, lectus ipſe à ſe. in A.252.b

Si ſunt voluntarij inimici. Antequam.194.b

Virtutes animi non voluntariæ) (voluntariæ. de F. 133.

Voluntarium facinus. de In.91.a

VOLVTATVS. Volutatum eſſe in ſcriptis aut auctoribus, *pro diligenter verſatum, peruulgatum non eſt.*

Ad Platonem & Ariſtotelem redeo, in quibus te video volutatum. Q. Fr.314.b

In veteribus ſcriptis multum volutatus. At.74.b

VSQVE, variis modis vſi ſunt veteres hac voce in oratione: quorum vel maxima pars vulgo ignoratur. Et inprimis vſq; dum ſeiunctum, quod nos ſemper coniungimus, peruulgatum ſatis non eſt.

Mihi quidẽ vſq; curæ erit quid agas, dũ quicquid egeris ſciero. E. 196.b

Duces prædonum domi tuæ, vſq; dum per me tibi licuit, tenuiſti. in Ver.78.b

Quouſq; inquies? quoad erit integrum, erit autem vſq; dum ad nauem. At.248.b

Iacet res in controuerſiis iſto calumniante biennium, vſq; dum inueniretur, qua ratione res ab vſitata conſuetudine recederet: pro Quint.12.a

Vſq; mihi temperaui, dum, &c. Ep.147.a

Digitized by Google

VSQVE eo dum, in eadem ſignificatione. *Vſque eo premeret (plataleam auium) earum capita mordicus, dum illa captum amitterent. de Nat. 51.a*

Vſque eo perſequi, dum, &c. Top. 223.a

Vſque eo quo ad, idem.

Vſq; eo ſe tenuit, quo ad, &c. pro Deiot. 145.b

Multa facimus vſq; eo dum, &c. Ac. 6.b

Vſque eo, vt, quod vulgo dicitur in tantum, vt: *quod Amerinis vſq; eo viſum eſt indignum, vt fletus gemituſque tota vrbe fieret. p S.R. 22.a*

Nauius vſq; eo feruet auaritia, vt. pro Qu. 6.b

Non vſq; eo cuperet, vt, &c. p Q. 17.b

Qui vſque eo cuperet, vt, &c. pro Arch. 160.b

Vſq; eo nõ fuit popularis, vt patrimonium ſolus comeſſet. p Seſt. (24.b

Totum Sempronium vſque eo perago, vt, &c. E. 116.b

Vſque à vel ab, tempori præterito ſæpe attribuitur, & *initium loco notat, vnde aliquid ducitur.*

Tantus ex omnibus ſpectaculis vſque à Capitolio plauſus excitatus. p Seſt. 25.a

Aliquem vſq; à mari ſupero Romam proficiſci. p Clu. 58.a

Vſq; ab Diano quod in Hiſpania eſt. l. V. 94.a

Quod augures omnes vſq; à Romulo decreuerunt. in V. 23.a

Bona paterna & auita, & vſq; à nobis repetita. Cal. p 44.b

Vſq; ab principe atq; inuentore Tiſia. de Or. 92.b

Iam vſq; ab heroicis temporibus de D. 80.a

Vſq; à Thalete enumeraſti ſententias philoſophorum. de N. 19.b

Accuſatio Pompeij vſq; à toga pura. At. 107.a

Vſque iſthinc, *aut inde, tritum quoq; non eſt.*

Vt eos vſq; iſthinc exauditos putem. At. 9.a

Inde vſq; repetens, &c. id eſt, à pueritia. p A. 185.a

Vſque à noſtris hominibus rarius accuſ. locum ſignificanti præponitur, quam à veteribus Latinis. putant enim ſolum conſequi debere, nunquam vero antecedere.

Sacerdotes vſq; Ennam profecti ſunt. in V. 225.b

Quintus vſq; Puteolos venit. At. 250.b

Theatrum ita reſonans, vt vſq; Romam referantur. Q. F. 291.a

Appius profectus eſt Tarſum vſq; Laodiceam. At. 77.a

A Brunduſio vſq; Romam vidi, &c. in P 90.b

VSQVEQVAQVE, vulgo notum non eſt, ſignificari hoc

voca-

Digitized by Google

vocabulo id, cui contrarium eſt nuſquam, vel vndiq;, Maxima ex parte.

Hoc non alienum eſt, quod ad multa pertineat, ne aut nuſquam aut vſquequaq; dicatur, hic admonere. de In. 70. a

Aut vndiq; religionem tolle, aut vſquequaq; cõſerua. I. A. 181. a

Nolite vſquequaq; quidem quærere. I. V. 237. b

Vſquequaq; ſapere oportet. Ep. 102. b

Hic loquebatur, & opinor vſquequaq;. At. 60. a

An hoc vſquequaq; aliter in vita, & non ex maxima parte de tota iudicabis? de Fin. 146. a

VSVCAPIO. Iuriſperitorum verbum eſt, in vulgus plane ignotum, ſignificabant vero eo Latini acquiſitionem (vt iam loquuntur iuriſconſulti) ſiue adiectionem dominij per continuationem poſſeſſionis, temporis lege definiti vtputa trium annorum, ſi res mobilis ſit: decem vero inter præſentes, viginti inter abſentes, ſi immobilis. Recentiores hanc Præſcriptionem vocant, illam vero Vſucapionem.

Eſſe ea dico, quæ cerni tangive poſſunt, vt fundum, ædes, parietem, ſtillicidium, mancipium, pecudem, ſupellectilem, penus, & cætera. quo ex genere quædam interdum nobis definienda ſunt. Non eſſe rurſus ea dico, quæ tangi demonſtrariue nõ poſſunt, cerni tamen animo atq; intelligi poſſunt: vt ſi vſucapionem, ſi tutelam, ſi gentem, ſi agnationem definias, quarum rerum nullum ſubeſt quaſi corpus, eſt tamen quædam cõformatio inſignita & impreſſa in intelligentia. Top. 222. b

Vſucapionum & tutelarum iura. de Or. 99. a

Vſucapionem XII. tabulæ inter quinque pedes eſſe voluerunt, (al. noluerunt) de Leg. 167. b

Vſucapio fundi hoc eſt finis ſolicitudinis, ac periculi litium, non à patre relinquitur, ſed à legibus. pro Cæcin. 299. a

VSVRA. Nõ ſatis diuulgatum eſt, idem valere Vſuram quod Vſum. (contra Rul. 87. b

Paruam exigui temporis vſuram bonæ de me opinionis poſtulo.

Vſuram longi temporis, qua caruimus intermiſſa noſtra conſuetudine, &c. ſarciam. Ep. 30. b (die. Tuſ. 168. b

Natura dedit vſuram vitæ tanquam pecuniæ, nulla præſtituta

Stoici vſuram nobis largiuntur, &c. Tuſ. 164. b

Vos obſecro huic optimo viro vſuram huius lucis ne eripiatis. p R. P. 130. a. b

Lucis ſru

Luciſne hanc vſuram eripere vis? pro Syl. 184. a

Cur piratis lucis vſuram tam diuturnam dediſtis? I. V. 231.

VSVS meus, tuus, aut alicuius, *pro vtilitate, aut vt mihi vſui ſit, tritum conſuetudine vulgari nunc non eſt.*

Tironem propter modeſtiam malo ſaluum, quam propter vſum meum. At. 104. b *(Off. 36. a*

Conciliare ſibi animos hominum, & ad vſus ſuos coniungere.

Vſum eſſe, *pro opus eſſe, neceſſe eſſe, pauci nunc vſurpant.* *(210. a*

De cæteris ſtudiis alio loco dicemus, ſi quando vſus fuerit. T.

Et reip. impartientis ſi quando vſus eſſet. Off. 19. a

VSVM eſſe, *aut* intercedere cum aliquo, *pro familiarem eſſe, vulgare non eſt.*

Eſt mihi cum eo domeſticus vſus & conſuetudo. p S. R. 21. a

Na & inter noſmetipſos vetus vſus intercedit. & Atticus noſter maiorem etiã mihi cũ Coſſinio conſuetudinem facit. Ep. 213. b

Mihi cum eo vicinitas & magnus vſus eſt. p Cl. 27. b

Cum illo ſummus mihi eſt vſus. Ep. 142. a

Coniunctus magno vſu familiaritatis. Ep. 223. a

VSV venire, *pro Accidere aliquid alicui, à vulgari conſuetudine alienum.*

Nunc venit idem vſu mihi, quod tu tibi ſcribis. At. 117. a

Quid quod vſu memoria patrum venit? Or. 100. a

Quid poteſt miſerius aut acerbius vſu venire? p Q. 8. b

Dicet enim præmeditatum fuiſſe, quid ſibi eſſet vſu venturum. ad Her. 7. b

Cum præſertim mihi vſu venturum non arbitrarer. Ep. 38.

VT. Variam vim habet in oratione hoc vocabulum. Sed capitibus ea tantum notabimus & diſtinguemus, quæ vulgari ſermone noſtrorum Latinorum non vſurpantur. Accuratius enim ſingula in libro de Particulis perſequemur. Significarũt Latini idem per Vt, quod per poſtquam, aut Cum, quod minime nunc peruulgatum eſſe videtur: vt, *(Cla. 166. b*

Vt illos libros de rep. edidiſti, nihil à te ſane poſtea accepimus. de

Vt ab vrbe diſceſſi nullum intermiſi diem, quin, &c. At. 112. a

Vt primum in illud oppidum venit. in V. 220. a

Vt primum è prouincia rediit. in V. 69. a

Vt primum à tuo digreſſu Romam veni. At. 3. b

Qui (diſcus) ſimul vt increpuit, in media oratione de maximis rebus

rebus & grauiſſimis diſputantem philoſophum omnes unctio-nis cauſa relinquunt. de Orat. 110. b

Simul vt ortum eſt. de Fin. 71. b

Qui ſimul vt me viderunt, inquiunt. in Ver. 206. b

Ille continuo vt vidit, non dubitant tollere. in V. 211. a

Is vt me ſalutauit ſtatim Romam profectus eſt. At. 101. a

At ille vt ingreſſus eſt, confeſtim gladium diſtrinxit. Off. 74. a

Statim vt Romam rediyt. pro Q. 10. b

Vt ſemel conſecutus ſum, &c. non deſtiti. At. 18. b

Vt ſemel exeunt, omnes peragrant inſulas. de Clar. 169. a

Vt primum, &c. ſtatim. Ep. 60. a

Deinde *pro Etſi, Quamuis, tametſi, [illegible] fuit olim, nunc vix notum, nos potius vulgari more, Poſito aut conceſſo, aut dato eo. Latini vero ſic:*

In quo vt iam ſit in yſ culpa, qui me non defenderunt, non minor eſt in yſ qui reliquerunt. Ep. 13. a

Nam quid de me dicam? cui vt omnia contingant, quæ volo, leuari non poſſum. At. 193. b

Qui vt ſumma haberem cætera temporis quidem certe vix ſatis habui. pro Q. 1. a

Qui vt rationem non redderet, tamen, &c. de D. 93. b

Qui vt nihil aliud, hoc tamen profecit, dedit illi dolorẽ. At. 110. a

Quod ſi iam ita eſſet, vt eſſe non poteſt, tamen, &c. pro Cor. 62. b

Etenim vt ſint auſpicia, quæ nulla ſunt, hæc certe. de D. 123. a

Vt nihil adiungatur emolumenti de In. 82. b

Vt ſtatim de iure aliquis concurrit. pro Quint. 14. b

Vt reſpiciamus omnia, quæ populo grata ſunt, nihil tam populare quam pacem reperiemus. con. Rul. 64. b

Et excellas etiam pulchritudine & viribus. Off. 57. a

In *admirandi ſententiis fere Vt, Quum, aut Quomodo ſunt quoq; vſi.*

Vt ille tum humilis & demiſſus erat. At. 36. a

Noſter autem teſtis vt ſe ſuſtentat, vt omnia verba moderatur. pro Flac. 148. b

Qua ſuperbia cœnum illud ac labes ampliſſimi ordinis preces, & clariſſimorum ciuium lacrymas repudiauit? meipſum vt contempſit helluo patriæ? pro Seſt. 8. b

Cæſar quomodo exultat victoria? At. 101. a

Vt illi (pueri) efferuntur lætitia cum vicerint, vt pudet victos, vt ſe accuſari nolunt, vt cupiunt laudari. de F. 139. b

Vt,

Digitized by Google

Vt, pro Ne aut, quemadmodum vulgus loquitur, Vt non, cum inſequitur verba Metuendi.

Vereor vt idem interitus ſit animorum, & corporũ. de Am. 98. a
Timebant vt poſſem. pro Dom. 224. b
Tamen ne vereris, vt poſſis, &c. pro Q. 14. b
Quoniã tu abſuiſti, vereor vt ſatis diligenter actũ ſit. At. 94. a
Quod vereor tibi ipſi vt probem. At. 85. b
Vereor vt his ipſis ſis contentus. At. 113. a
Quid metuebat? vt oppugnaretur à perdito? anne accuſaretur à condemnato? pro Clu. 53. b
Sed cum ita late pateat eius poteſtas, quem veremur vt terrarum orbem complexa ſit, &c. p M. Mar.
Accepi à te literas, quibus vereri videris, vt epiſtolas illas acceperim.
Omnes labores te excipere video, timeo vt ſuſtineas. E.
Vereor vt Dolabella ipſe vel is ſatis prodeſſe poſſit.
Tamen ne vereris vt poſſim hæc contra Hortenſium contendere. pro Quint.
Veretur Hiempſal, vt ſatis firmum ſit & ratum. con. R.
Nec verendũ quidem eſt, vt tenere ſe poſſit, vt moderari. in An.

Vt in exemplis ſubiiciendis adhibetur, & id ſignificat, quod noſtro more potius per exempli gratia exprimimus.

vt, Nonnullæ valetudinis ſignificationes: vt, hoc ipſum pleni enectiue vt ſimus, &c. quodam genere ſomniorum intelligi poſſe dicuntur. de D. 137. b
Vt amicitia, bona exiſtimatio. de In. 82. a
Quod genus, vt in ius eas cum voceris. ad Her. 9. b. & 10. a

Vt ne. Duobus his verbis Latini idem ſignificant, quod ſolo, Ne exprimi poteſt. Sed conſuetudo, non ratio magiſtra in his eſt putanda, quam vt imitemur, ſic loqui à Cicerone dicendi optimo magiſtro diſcamus.

Petiui vt non decernatur aliquid noui, quod ſolet eſſe difficilius, ſed vt ne quid noui diſcernatur Curioni.
Sed tamen ita velim, vt ne quid properes. eidem.
Opera datur, vt iudicia ne fiant. pro Mil.
Impetrant vt ne iurent.
Non tam vt te impediret, quam vt ne quis propter exercitus cupiditatem in Alexandriam vellet ire. Lent.
Vt eum à magiſtris ne abducam. ad Brut.
Modo hoc ita faciat, vt ne ipſe de ſe bene exiſtimans, &c. Off.

Me obſe-

Me obſecrare cœpit, vt ne ſeſe lege defenderem. pro Clu.

VTIQVE. Latini hoc nomine quemadmodū vſi ſint, quidq; eo ſignificarint, vulgus ignorat. Quotuſquiſq; eſt, qui pro Igitur, aut Omninò nunc vtitur? Ciceronem tamen vſurpaſſe, exempla declarabunt.

Quo die venies, vtiq; cum tuis apud me ſis. At.57.a

Qua quidem ego vtiq; vel verſura facta ſolui volo. At.68.a

Scribis eſſe rumores, me, &c. Minuſculam villam vtiq; Quinto traditurum. At 228.a

Vtiq; ſiue hinc abiero, ſiue hic ero oppreſſus, ea manet opinio. Antequam.196.a

Id vnis literis datis, quæ ad me vtiq; perferātur, conſequere. At. (72.a

Hoc quidem vtiq; perficies. At.200.b

Illud vtiq; ſcire cupio. At.207.a

Vtiq; ad me tabellarios mittas. At.89.a

Quid cenſeas mihi faciendum, vtiq; ſcribito. At.151.a

Ego vt conſtitui adero: atq; vtinam tu eadem die, ſiue (quid enim multa) vtiq; poſtridie. 211.b

Romani vtiq; ſtatim veni. At.259.a

VTOR. Vnum hoc verbum ſupereſt, quod reconditi & alieni aliquid habet à communi conſuetudine. Tribuerunt enim id Latini non ſolum iis, quæ in noſtra poteſtate ſunt, ſed fortunæ etiam bonis aut malis extra nos poſitis: vt, Vti aduerſis ventis. Vulgo bonam tempeſtatem, aut bonum ventum habere.

Brunduſium venimus vſi tua facilitate nauigandi. At.100.a

Cum aduerſis ventis vſi eſſemus. Ep.236.a

Cum in ea vrbe ſummis honoribus imperiiſq; vſus ſit. Att.219.b

Homines honore vſi. de In.61.a

Vtrum turpi pace nobis, an miſero bello eſſe vtendum. At.133.b

Antonius Cæſari regnum detulit, Cæſar vti noluit. in Ant.77.a

Vti aliquo, *pro familiarem eſſe alicui, Verſari cum aliquo, aut quod Barbari dicunt, Multum habere agere cum aliquo, peruulgatum non eſt.*

Lucius multum vtitur Bruto. At.254.a

Luceio Titione familiariſſime vtor. Ep.209.b

Trebatio multos annos vtor valde familiariter. Ep.4.b

Vtor ad omnia Q. Selicio. E.5.a

FINIS.

DE

Digitized by Google

DE RATIONE TRACTANDARVM QVÆSTIONVM POPVLARITER, Dialogus.

ANTONIO SCHORO AVTHORE.

Diſcipulus, Magiſter.

CVperem equidem ex te audire, quemadmodum ea ipſa, quę his diebus propoſuiſti, dilatari, & popularibus auribus apta reddi poſſint. Nam, ita puto dixiſti, doctis tantum id genus conuenire. Mag. Recte quidem obſeruaſti. Neq; etiam aliam rationem eſſe puto in quęſtionibus iam maxime vſitatis. Videmus enim ea omnia, quę in cõcionibus tractantur eſſe θετικά. Sed cum populares aures planius & explicatius aliquid requirant, alia etiam erit opus arte, qua id prçſtẽtur. Res ipſa ex eiſdem tamen ſemper locis percipitur. Ea enim cauſa eſt, cur Ariſtoteles Rhetoricam, quaſi ex altera parte Dialecticę reſpondere dixit: quod, vt Cicero inquit, nihil ſit tota ars oratoris aliud, quã explicata Dialectica. Quod vero hi contrahunt, reiq; ſolum accommodant, illi dilatãt, auditoribuſq; attribuunt. Diſc. Rei ergo eaſdem Rhetores & Dialecticos tractare ſemper exiſtimas? Mag. Ex iiſdem ſemper fontib. facultatis defluunt. Sed Rhetores cum de ſingulis, aut perſonis, aut rebus, aut locis, aut cauſis, aut temporibus, aut modis inquirere, & agere in foro, in concionibus, in Senatu ſolerent, tanquã in propria materia verſari videbãtur. Tamen vim & robur hęc ab illis generibus ſemper ita accipiũt, vt obſcura & infirma eſſe viderentur, niſi ad ea quaſi ad lumina adducerentur. Sed iam in noſtris concionibus ὑποθετικὰ nullum locum habẽt: θετικὰ enim omnia ſunt, cõmunia nimirũ infinite propoſita, quę ibi aguntur, ſi quando hęc ad mores noſtrorum temporum, aut perſonarum, aut locorum certorum deflectuntur: omnis tamen orationis vis & impetus, rerum ipſarum riuulis, ad hęc flumina deducitur. Diſ. Sed quemadmodum Dialectici rem omnem via & ratione inquirendam ſuſcipiũt, Sic ne Rhetores putas explicanda omnia ſuis modis & verbis amplecti? M. Poſſunt quidem omnia, ſed quia hi ſolum auditoribus ſeruiunt, ea tantum ſibi aſſumunt, quę eorum ſcire maxime intereſt. Cum itaq; populus nunc noſtris temporibus de nulla re, niſi de religione in cœtib. doceatur, qui his prçſunt hanc artem dilatandę orationis & exornãdę imprimis tenere debent. D. Quomodo igitur

Digitized by Google

diſcendam iſtā artem arbitraris? M. Eodē modo, quo olim oratores futuri exercebantur apud Rhetorū magiſtros. Multis enim & variis quæſtionibus propoſitis, maxime earum rerum, quæ ad mores pertinebant, diu multumq; in his explicandis domi exercebantur, antequam ad forum mitterentur: ſic ſi in ſacris rebus, quæ populo ſunt proponenda, verſati, atq; vſu diuturno exercitati eſſent miniſtri concionatores, cū vtilitate præclara ad dicendum accederent. D. Qua igitur arte tu illos vſos eſſe putas? Nam ea mihi quaſi dux ad exercitationem eſſet. M. Ea ipſa, quæ omnia, quæ cōtracta ſunt, explicantur, & quæ ſimpliciter dicta, exornantur. D. Doce igitur nos, quemadmodum ſint omnia explicanda & dilatanda. M. Id faciam. Sed vt noſtris rebus, & conſuetudini veterum vniuerſam diſciplinam de Rhetoricis accommodatam habeamus, non ſolum quæſtionum explicādarum rationes, ſed etiam reliquarū partium ad orationem pertinentium, vt Exordij, & Narrationis, & Perorationis tractationem addemus. His etiam, ſi videbitur, adiungemus (vt totam hac artem perfectā habeamus) quæ ſententiæ, quæ verba, quæ collatio cuiq; propoſito ſit accommodata. Ita enim conſummata & abſoluta videbuntur omnia, quæ oratoriæ facultatis ſunt tanq̃ propria: cuius id vel maximum munus eſſe putamus, vt quāq; rem ſuis conuenientib. ſententiis & verbis exprimat. Quod vero de dilatāda re propoſita quæſiſti, id & rebus, & verbis quoq; (vt alia omnia) effici putamus. D. Rebuſne etiam res ipſæ amplificantur? Id enim putabam ſolum verborū ornatu fieri. M. Si eas res ad illuſtrādam orationem afferas, quæ recte etiam omitti poſſunt, præſertim vbi res breuitatem requirit, res rem, vt puto, non ſolum verba explicat. D. Quomodo igitur argumenta propoſita aliis rebus dilatantur? M. Duos modos Græci Rhetores tradiderunt, quos oratores vbiq; in ſuis orationibus expreſſerunt. Vel argumenta ꝓpoſitæ rei expoliuntur, & declarantur, vel pluribus reb. accumulantur. Illa. n. ἐργασίαν Græci, hac περιβολὴν appellarunt. D. Vt hæc melius intelligam, quæſo exemplis explana, quomodo hi duo modi, non tam ad confirmandam rem, q̃ ad amplificandam et illuſtrandam adhibeantur. Ita enim diligentius poſt animaduertam, quomodo ſinguli hi modi argumentis attribuantur. M. Si. n. propoſitum eſt, Contemptores religionis grauiſſime puniendos: idq; probes argumento eo. Quod Deus de pœna nihil remittat, etiamſi differat, quia iuſtus eſt, & certus eſt vindex. Quod ſi non ſatisfactum videatur, adferas exempla Iudæorum, quos Deus etiamſi diſtulerit, acerbe tamen tandem multauit. Comparabis eum cum

patrum.

patrum, cum magiſtratuum moribus in extrahendis pœnis, aut cauſas colliges, cur differre ſoleat; Quod ſi feceris, id quo paucioribus voluiſti, pluribus amplecteris, non tam ad confirmandum, quam illuſtrandum propoſitum. D. *Iam intelligo inter argumentum, quod ad rem pertinet, & ea quæ ad argumentū ipſum illuſtrandum explicandumq́; aſſumuntur, diſcrimen magnum eſſe. Singula ergo quib. argumenta tractantur & amplificantur, iam ſi videatur, aperias.* M. *Primum igitur, quā Ergaſian Græci vocāt videamus, latini expolitionem appellant. Ea enim eſt, quæ argumenta ipſa rebus alijs illuſtrantur, & dilatantur, vt id quod propoſitum eſt auditori, commodius perſuadeatur. Ea autem fit quatuor modis, vel Similitudine, vel Exemplo, vel Comparatione, vel Cōtrario.* D. *Omnibuſne his omnia argumenta expoliuntur?* M. *Non quoduis de his quatuor cuiuis æque conuenit, ſed alia alijs ſunt ad illuſtrandum accommodatiora: Aliquando plura genera diuerſa ad idem argumentum expoliendum afferuntur. Nonnunquam etiam vnius generis plura accumulatur, vt id, quod ſupra poſuimus, recte poſſet & pluribus exemplis illuſtrari. Sed hæc poſt declarabo.* D. *Quomodo ſimilitudine argumētum explanatur?* M. *Similitudine, quam Græci Parabolen vocant, id efficies, ſi ea, quæ conferri poſſunt, ſiue ficta, ſiue vera ſint, cum argumento componas. Vt Cicero in Roſciana, cum Erucij accuſationem argumentis refutaret, anſeribus, & canibus eum tandem comparat. Eodem modo nos, ſi dicere conſtitueris apud Populū, Impios non poſſe bona & quieta mente eſſe, quantumuis diſſimulent. Idq́; confirmaueris ex cauſa tranquillitatis, quod ſibi nihil certi, nihil boni futuri perſuadere poſſunt. Id ſi illuſtres ſimilitudine furis aut latronis captiui quod certam pœnam ſciant, etiamſi differatur, & propterea mœror maximus etiam gaudio ſimulato ineſt, popularib. aurib. aptiorem reddes.* D. *Intelligo quomodo ſimilitudine argumentum illuſtretur, ſed quemadmodum exemplis id quoq́; fiat, ſcire cupio.* M. *Exemplum, quod Græci Paradeigma vocant, non ſolum ab ijs quæ facta, quæq́; acciderunt, ſunt ſumenda, ſed etiam ab ijs, quæ cum authoritate aliqua ſunt dicta. Plurima enim horum exempla apud oratores extant, quæ in Theologicis ſic imitari poſſumus, quēadmodum Paul. ad Rom. 4. Nam poſtquam confirmauit hominem fide ſola iuſtificari, illuſtrat id exemplo Abrahæ, idq́; etiam oraculorum diuinorū authoritate confirmat. Sic quoq́; in eadem epiſtola. Prouidentia diuina omnia adminiſtrari exemplo Eſau & Iacob, & Pharaonis oſtendit. In his etiam valet authoritas ab*

Digitized by Google

exemplis fictis: vt ſi à Poetis aliquid ad probandum, aut illuſtrandum adhibeamus. Quemadmodum Cicero in Roſciana de Roſcij filio, quem Pater ad agriculturam alebat. Diſ. Quomodo ea, quæ comparãtur, argumentis adhibentur? M. Trib. modis id fieri ſolet: vel enim maius cum minore, vel minus cum maiore, vel æqualia inter ſe comparantur. Minus cum maiore, vt Pau. 1. Tim 3. de epiſcopo marito: Qui domum ſuam adminiſtrare non poteſt, quomodo is poterit Eccleſiam? Maius cum minore, vt Rom. 8. Si filium dedit pro nobis, dabit etiam, quæ minora ſunt, victum & alia. Æqualia ſic conferuntur. Si fides Abrahamum ſeruauit, & nos quoque ſeruabit. D. Contrariorũ vero expolitio adhuc reſtat. M. Contraria, quæ Græci ἐναντία vocãt, & lumen & acumen aliquod expolitioni conciliant oppoſitione: vt ſi iuſtus vix ſeruabitur, quid iniuſto fiet? qui enim parentes nõ amat, quomodo is poſſet alienos? D. Omniane genera contrariorum hic intelligis? M. Omnia ad argumenta expolienda accommodari poſſunt. Nam vim eam æqualiter in argumentatione habent, vt recte opponantur. Diſ. Si ſint expolitiones, quas iam enumeras, cur Ariſt. & alij has ἐξεργασίας in locis reponunt? M. Vi ſua quidem magis illuſtrandi & explanandi facultatem, quam cõfirmandi habent. At cum argumentis non adhibentur, ſed pro ipſis argumentis ponuntur, tum ſaltem locum argumentorum occupare videntur. Vt Cicero in Oratione de Prouinciis conſularibus? Cur inimicior ſit Gabinio quam Cæſari, oſtendit ſe id facere exemplo ſummorum virorum in rep. Habent enim vim argumentorũ maxime exempla, ſi, quod de quibuſdam affirmatur, vniuerſis recte attribui poſſit, vt ad Hebr. 11. Patrum omnium exemplo, qui fide ſeruati ſunt, colligit & nos quoque fide promiſſiones adepturos. Poſtrema vero duo, Comparatio ſcilicet & contraria omnino argumentorum pondus obtinent, quod certi & firmi aliquid his concludatur. Sed cũ ad argumenta illuſtranda adhibentur, tum non confirmandi cauſa, ſed explicandi adferuntur. Diſc. Poteſtne idem argumentum pluribus expolitionibus explicari? Mag. Poteſt: & eiuſdem & diuerſi generis. Plura enim, præſertim exempla, oratores ſæpe vnius rei adferre ſolent, vt in 1. Parad. Honeſtum ſolum bonum eſſe probari argumenta coniugatorum cõſtat, quod deinde exemplis multis præclarorum virorum declaratur. Diuerſi generis expolitiones in Roſciana videmus. Nam cum argumentis componit fabulas, exempla, ſimilitudines, comparationes, & contrariorum oppoſitiones. Nam in hac, vt ipſe ait, redundantior eſt, quam in aliis orationibus. Sic Pau. ad Rom.

non

non ſolum exemplis declarat, prouidentia diuina omnia admini-ſtrari, ſed ſimilitudinibus quoq;. D. Seruaturne ſemper ordo idem, vt argumenta præponantur, ſequatur vero ἐργασία? M. Non ſemper. Nam in Miloniana propoſitione negat, intueri lucem fas eſſe ei, qui ſe hominem occidiſſe fatetur. Conſequuntur ſtatim exempla. Argumenta ipſa poſtremo fere loco collocantur. Eſt hæc, iudices, non ſcripta, ſed nata lex, &c. Huic enim rei moderatur prudẽtia oratoris, quæ ſi mediocris fuerit, intelliget, quid primũ, quid ſecundum locum obtinere debeat. Nam hæc omnia auditorum iudicio diriguntur. D. Si itaq; de expolitionib. omnia, quæ tractanda ſunt, explicueris, ad Peribolas iam accedas. Mag. Nondum omnia audiſti: Rhetores enim non ſolum expoliunt, ſed etiam expolitionibus ſententioſas explicationes, aut cauſas addunt. Vt in Miloniana: Pudicitiam quum eriperet militi Trib. militaris in exercitu C. Marij, propinquus eius Imperatoris interfectus eſt ab eo, cui vim afferebat. Hoc exemplum ſequitur ſententia. Facere enim probus adoleſcens periculoſe, quam perpeti turpiter maluit. Sic in ſacris exemplis, quibus declaraſſemus populum Dei variis caſibus iactari, & exerceri, recte ſubiungeremus: virtus enim nulla, niſi in ipſis periculis cernitur. D. Suntne plura quibus expolitiones explanantur? M. Sunt: Nam Enthymematis quoque Rhetores eas illuſtrant, non his quibus argumenta efferuntur, ſed quibus ipſa expolitiones illuſtrãtur. Ea quoq; vocant enthymemata. Habent enim plerumq; vt ſuperiores ſententiæ, acumen aliquod in accommodandis ergaſiis, ad id quod eſt propoſitum. Nam omnia fiunt comparatione cum eo de quo dicis. Vt eodem loco in Miloniana propoſitum eſt, Vim vi repellere licere. Id probauit argumentis, & multis exemplis illuſtrauit. Poſtremum vero Marij exemplum, quod attulimus, hoc enthymemate explicat. Atque hunc ille vir ſummus, ſceleris ſolutum periculo liberauit. Inſidiatori vero & latroni quæ poteſt afferri iniuſta nexus. Sic etiã pro Roſcio exemplis & fabulis quibus illuſtrauit argumentũ, vitam ruſticam non eſſe relegationem & pœnam, addit enthymema: etenim qui præeſſe agro colendo flagitiũ putes, profecto illum Attiliũ, quem ſua manu ſpargentem ſemen, qui miſſi erant, conuenerunt, hominem turpiſſimum & inhoneſtiſſimum iudicares. Hactenus Ergaſia. Sequitur Enthymema. At hercule maiores noſtri longe aliter, & de illo. & de cæteris talibus viris exiſtimabant. Itaque ex minima tenuiſſimaq; Repub. maximam & florentiſſimam nobis reliquerunt. Hic, ſi ſuperioris propoſiti rationes exemplis Iudæorum declaraſſemus,

rectè poſt hæc hoc Enthymema ad noſtram quæſtionem accommodaremus. Si Iudæi, quibus diuina omnia de vita futura adumbrata tantum erant, tam grauibus caſibus iactabantur, quid nobis fiet, quibus omnia detecta, & communia ante oculos per Chriſtum ſunt poſita? D. Intelligo qualis ſit ratio Enthymematum. Aliquidne præterea ad expolienda argumenta requiri putas? M. Vnum adhuc genus reſtat, quod etiam Enthymemata ipſa dilatentur. Id autem Rhetores Græci ἐπενθύμημα vocarunt. Eſt .n. epenthymema cum aliud enthymema ad ergaſias illuſtrãdas adfertur. Eaq; ſumuntur ex locis circumſtantiarum, ſi oratio ſit hypothetica. Si vero generalis, ex locis dialecticorum ſunt efferenda. Hoc modo epenthymema adferre licet, ſi exemplis declarauerimus ante, Chriſtianis eſſe ſanctius, & religioſius quam alijs gentibus viuendũ. Illas .n. nulla certa ſpe neq; præmio ad virtutes cõmoueri. Nos vero etiam ſpiritu ſancto ipſo ad omnia pietatis officia concitari. Epenthymema à conditione. Illi .n. in tenebris verſantur, nos .a. in clariſſima cœleſtiq; luce conſtituti ſumus. D. Quid ſi exemplo aliquo vſum eorũ, quæ tradidiſti, ante oſtenderes, quam ad περιβολῆς præcepta accedas. M. Id ſi ita videtur, faciam. Ponatur igitur, exempli gratia, Chriſtianis ſobriè continenterq; viuendum eſſe. Id duobus potiſſimum argumentis confirmetur. Tum vt Dominum noſtrum diuinitus aduenientem paratiores accipiamus: tum, vt theſaurum cœleſtium rerum nobis concreditum diligentius conſeruemus. Hæc quaſi capita totius orationis, ſingula ſunt ſeparatim tractanda. Primum itaq; primo repetendum, & omnibus partibus, quibus oratio dilatatur, illuſtratur, explicandum eſt, idq; hoc modo. Quod temperantia & continentia nos aptiores reddit ad res diuinas conſiderandas & exercendas. Cum nemini dubium ſit, cum Chriſtus in ſuum aduentum nos inſtructos & exercitatos eſſe iuſſerit. Eius .n. vel nutus ſolus omni rationi potior nobis eſſe debet. Quanquã æquitatem ipſam, & ſalutis noſtræ conditionẽ id per ſe poſtulare videmus Ergaſiæ. Quis enim Dominus & Princeps eſt, qui non maxime ſe à ſuis peregre veniens, obſeruari & omnib. humanitatis officijs accipi cupit? Quid paterfamilias faceret is, qui ſeruos quibus domum cõmiſerat, ebrios & diſſolutos, rediens domi diſſipantes bona eis concredita offenderet? Nonne vinculis, verberibus & tormentis dignis afficeret? Nonne vt ineptos ad adminiſtrandum domũ reijceret? Eos vero in horum locum adhiberet, qui non ſolũ fide ſed obſeruantia & cultu etiam, Domino in omnibus ſatisfacerent? An alia de cauſa prior ille

mundus,

mundus, temporib. Noah. aqua vndiq; eſt demerſus? Cur Sodoma & Gomorra igni cœleſti eſt exſtincta? Cur Balthaſar Babylonia Rex ab hoſtibus ſubito eſt oppreſſus, regnum vero ad Cyrum traductum, niſi quod domini iudicio contempto, in omni luxuria & libidine, omniq; voluptate immerſi viuebat? Idem enim num Iudaicam gentem omnino & funditus euertit, quæ flagitijs & ſcelerib. dedita, cœleſtium terreſtriumq; rerum cupiditate obcæcata, ſeruatorem & dominum promiſſum, non modo non recepit, ſed etiã crudeliſſime ipſum in crucem ſuſtulit, & interfecit? Quod ſi hæc gens punita acerrime eſt, quod Prophetarum oracula negligentius audiuerit, aut malitioſius cõtemſerit: Si itaq; Deus acerrime ſæuijt in iudicij verbiq; ſui negligentiã, ijs temporib. cũ adumbrarentur potius cœleſtia, quam repræſentarentur, quid nobis futurum putamus, ſi in hac luce diuinarum rerum, in hac cœleſti gloria expreſſa, vitiorum & ſcelerum tenebras conſectemur? oblatam ſalutem turpiter aſpernemur? Illi enim vmbras futurarum rerum cõtemnebant, nos filium Dei ipſum reijcimus: ſanguinem, pro noſtris ſcelerib. effuſum, tanquam victimam vnicam pro peccatis oblatam, vt funeſtam conculcamus. Itaq; illi gladio, bellis, & excidijs multabantur: Nos vero perpetuo ignis incendio trademur, ſi non attentiori ſtudio, maioriq; ſolicitudine Dominũ noſtrum quam illi expectemus. Qui enim corporis curis dediti, aut mentis voluptate oppreſſi ſunt, ne terreſtres quidem res ſuſtinere poſſunt: quomodo hi apti eſſent ad diuinas res animo cõtemplandas, eaſq; actionibus omnib. cum alijs communicandas? Id enim in vinolentis & ebrijs videmus, qui, vt dormientes, ſæpe à furibus expoliantur, aut à latronibus facile occiduntur: Sic & hi, quorum mens terreſtrib. curis eſt obruta, in medio vitæ curſu (vt quotidie videmus) reprimũtur & franguntur. Iam, ſi velimus, & aliam quæſtionem ad orationẽ dilatandam addere licet. Quantum enim ſcelus ſit Chriſtum iam aduentantem non omni ſtudio expectare? Sed hæc quæ attulimus, quemadmodum in ſimilibus nos oporteat exercere, ſatis ſuperq; oſtendere poterunt. D. Ad alterius partis tractationem igitur accedamus. M. Theſaurum vero ingentem eum, quem nobis Deus tanquam certum ſalutis noſtræ pignus, commiſit, nullo ſtudio ſatis tueri poſſumus. Quæ enim cura, quæ ſolicitudo par eſſe poterit dignitati earum rerũ, quibus Deus ſe ſuaq; omnia in nos largiſſime effudit, quibus omnia cœleſtia dona & bona deuinxit, in quib. ſolum noſtram ſalutem, æternamq; gloriã repoſuit. In rebus humanis videmus quanto ſtudio homines opes ſuas, pecuniam, honores

 & glo-

Digitized by Google

& gloriam defendant? quanto magis decet, hæc bona immortalia, has cœleſtes diuitias, quæ cum nullis ſunt comparanda, maioribus curis, vigilijs, cuſtodijs, conſeruare? Hinc itaq; Dauid merito omnẽ curam & ſtudium tribuendũ, noctes dieſq; in huius conſideratione conſumendos cenſet. Neq; profecto vllius rei ſtudium vnquam diuinis curis ij omnes prætulerunt, quorum memoria in ſacris literis eſt præclara, & perpetua: ſed vitam etiã, fortunaſq; omnes in diſcrimen, ſtudio conſeruandi huius theſauri & tuendi, ſæpe obtulerunt. Longum eſſet ſingulorum curas, & vigilias commemorare, ſed quos labores, quantaq; ſtudia Deus poſtulet, cum ſæpe verbo, tum exemplo, in populo Iudaico ſatis declarauit, quem acerbiſſime ſæpe puniuit ob negligentiam ſui cultus. Quid enim acerbius accidere potuiſſet, quam quod omnes ij, qui ex Ægypto exiuerant, exceptis duobus, in via perierunt, nulla alia de cauſa, niſi quod minoris, quam debuiſſent, ſacroſancta ſua oracula facerent? Cur enim tam multi ſæpe ab hoſtibus cæſi, in ſeruitutem redacti, omnes miſere euerſi, & in vniuerſum tandẽ orbem, ſine vlla ſpe recuperandæ patriæ ſunt diſſipati? niſi quod ingratioribus animis, quam debuerint, cœleſtia bona acceperint? Sed hæc nos merito nõ parum commouere, & excitare ab hoc profundiſſimo ſomno, à maxima, in qua verſamur, ignauia deberent: quæ iam tanta eſt, vt tempora ea tam adeſſe videantur, de quibus Chriſtus dicit: Edent, bibent, &c. contemnentes interea inſtans Dei iudiciũ, quemadmodum temporibus Loth fiebat. Quod ſi omnium mortalium vitam circumſpicias, nihil minoris fieri, quam ſalutis ſtudia, nihil pluris, quam huius vitæ inuenies. Omnino vero nihil de impendenti iam iudicio cogitari, qui tametſi dies, vtut differãtur, tandem tamen ſuo tempore venient: & vt tum aqua incautos, & ignaros, & ridentes omnes Noah, oppreſſit, ſic & nos, cum minime cogitabimus, ardor flammaq; iræ diuinæ, cum cœlum & terra exardeſcet, ſubito oſcitantes comprehendet. Quamobrem Pauli exhortatio Rom. II. plurimum valere debet. Si enim inquit, Deus ſuo populo, & naturali arbori nõ pepercit, quid nobis fiet, ſi de ſtudio remittamus, qui aſcititij ſumus? Si enim eos pœna affecit, quã omnes quoties cogitamus, horremus, quid nobis futurum ſperamus qui magis certe, quam illi, clariorem lucem, præſtantiora bona contemnimus, & ꝓ nihilo habemus? D. Quoniam poſtrema ſchola, quam habuiſti, oſtendiſti non ſolum exemplum illuſtre in paradoxis eorum, quæ à Græcis vocantur, τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχει τέλυς, ſed etiam affirmaſti, non minus concionatori horum cognitionem eſſe neceſſariam,

Digitized by Google

quam ἐργαστικῶν, de quibus dixi, vellem hoc loco, nobis eorum inuentionem, artem & vſum explicares. M. Recte me mones. Nam omnia diuina oracula aptiſſima ſunt, vt hoc modo dilatentur & explicentur. Nihil enim in his tam minutum eſt, quod non vel omnibus verbis pro dignitate exprimi & explicari poſſit: ſed vt ea quæ anteceſſerunt, popularia magis, quam docta ſunt, illuſtrantq; potius rem, quam firmiorem faciunt, ſic hæc ſua vi & natura animos auditorum concitant, & quaſi impellunt ad ea, quæ audiunt, complectenda. Cum itaq; concitatus populus, magis quam doctus, ad pietatis ſtudia, & Chriſtiani hominis officia ducatur, tam hæc ſunt neceſſaria, quibus rē propoſitam, quaſi vi inculcemus, quam illa, quæ tametſi rem dilatent & amplificent, tamen ad docendum magis, quam ad commouendum ſunt comparata. Itaq; ἐργάσεις, ἀπεχρήματα. & rationes rei propoſitæ ſunt illuſtrandæ, & confirmandæ. His vero, quæ propoſita ſunt, eo explicanda & agitanda, vt viuis ſenſibus, quæ dicũtur, infigant. Quæ itaq; vocãtur à Græcis τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους à Latinis amplificationes, communi nomine magis, quam proprio appellantur, à Græcis vero ſic dicta, quod ſingula prope verba, quæ propoſita ſunt, dilatentur & amplificentur. Eſt itaq; hæc amplificatio, ſingulorum in plurima verba diductio, & explicatio. Idq; fit partitione ſingulorum, quam Græci ὑποδιαίρεσιν vocant, quæ nihil aliud eſt, niſi totius aut vniuerſi in partes omnes diſtributio. Hæc itaq; eſt faciēda, vt quodque verbũ propoſitionis diuidas, & deinde in eas partes omnes ſeces, quæ rei attribui recte poſſunt. Sic Cicero in Roſciana amplificat ſingula verba huius propoſitionis. Incredibile eſt patrem à filio occiſum. Eodem modo & in ſacris oraculis populo proponendis dilatare licet. Vt hac in ſententia Deus filium ſuũ morti pro nobis dedit, ſingula vocabula ſic amplificabimus. Primum, Dei, hoc modo. Quod ſi homo aliquis, etiam mediocris fortunæ, id beneficium præſtitiſſet, grati certe eſſemus: ſed cum is ſuum amorem ingentem erga nos, rariſſimo pignore, imo ſeipſum nobis totum deferendo teſtari & confirmare voluerit: quid non faciendum? quibus officijs demerendum putemus? Deinde, Filij, hoc modo. Quod ſi angelũ, aut ex cœleſti numero aliquem, mactandum, & pro noſtris ſceleribus offerendum dediſſet, paruamne vnquam gratiam referre liceret? Nunc autem eum quo nihil ſibi charius, nihil naturæ noſtræ coniunctius, nihil in hoc vniuerſo mundo præſtantius, hoſtiam immolandam nobis præbuit, &c. Mortis vocabulum dilatabimus hoc

Digitized by Google

modo: Quod ſi ſolum miſiſſet, vt nobis reconciliatum animum annunciaſſet, & præſtitiſſet, nonne maximum beneficium nobis dediſſe videretur? Cum vero in conuicia, tormenta, in cruciatus acerbiſſimos, in mortem deniq; crudeliſſimã, vt nos ex his eriperet, amore æſtuans, coniecerit, quid non de tali Deo ſperare, quid non gratificari tã beneuolo patri debemus? Pro nobis amplificabimus hoc modo: Si.n. pro amicis, pro ſui amantibus, pro exquirentib. vitam æternam, maximo nos beneficio in perpetuũ deuinxiſſet, cum noſtra natura nihil ſit prauius, nihil cæcius, nihil à diuinis omnib. alienius, Deoq; magis ipſi aduerſariũ, qui poteſt amor comparari cum hoc, quo ſuos hoſtes, ſuos inimicos, nomini ſuo infenſos perpetuo hoc beneficio deuinxit? D. Vnde ſumi putas materiam aptam his amplificationibus? M. Ex duobus locis plerunq; Oratores eã accipiunt. Aut ex loco comparationũ, aut partitionum, ſiue enumerationũ. Comparationes tribus modis adhibentur: aut maiora cum minoribus, aut minora cum maioribus, aut æqualia cũ æqualibus confers. Comparatio autem hic alia eſt, quam in Ergaſiis. Nã tota ficta eſt, quam Græci πλάσιν idcirco vocant. Nam rem accipis, quæ non eſt, ea conditione ac ſi eſſet: vt ſi compares maiora cũ minoribus, hoc modo ὑποδιαίρεσιν facias: vt ſi diſſuadere velis, non eſſe fraudem committendam, ob exiguum lucrum, hoc modo ὑποδιαίρεσιν inſtituas. Etiam vrbes vniuerſæ, regna, totus hic mundus, totus hic orbis terrarum, ſummaq; felicitas iniqua cõditione offerretur, facinus tamen committere nullum debes, nedum cum exiguũ lucrum tibi ſit in hoc quæſtu propoſitum. Minora cum maioribus, hoc modo: vt ſi propoſitũ ſit, Deum idolatriam punire. Si enim leuiſſimam voluptatem, quam populus eius commiſit, ſi ſcortationem, ſi ſabbati profanationem grauiſſime Deus vindicarit, qui nominis ſui contemtum atq; impietatem, quæ in venerandum hoc numen committitur, laturum putas? Similia hoc modo inter ſe conferuntur. Si enim nullum furtũ: ſed ſcortationem commiſiſſes, ſeq; cum meretrice commiſcuiſſes, Deum non puniturum arbitreris? D. Quomodo amplificationes ex partitionib. oriuntur? M. Duobus modis inueniuntur, aut, vt res tota propoſita in omnes ſuas partes diſtribuatur, aut vt rei propoſitæ omnia & ſingula enumerentur. Primum enim hoc modo fit vt, ſi ciuitatem in omnes partes diſtribuas, in Senatum, in Populum, in Equites, Nobiles, Plebem, &c. Item & tempora in annos, menſes, ſeptimanas, dies, horas. Et ſi ſingula exumeres, perſequi debes omnia, quæ facta ſunt, aut geſta ab aliquo. Vt, ſi ſingula beneficia Chriſti complectaris.

ctaris. Diſc. Video his, quæ dixiſti, admodum orationem augeri & dilatari. M. Ita eſt: Sed ne eodem modo hæc dicerentur, quoniam à Rhetoribus ſæpe ſunt vſurpanda, varias etiam formas excogitarunt, quæ omnes aut in collatione periodorum, aut in variis efferendi modis ſunt poſita. Primum enim aut periodis comprehenduntur, aut membratim ſpiritibus dicuntur. Periodis vero elegantiſſime iis, quas Græci vocāt χιασμὸς, eo, quod quatuor membris conſtent, quæ verti & mutari poſſunt in omnes modos. Nam ex redditione poteſt fieri propoſitio, & contra propoſitio prioris, poteſt eſſe redditio, item & poſterioris. Sed ſemper membra longiora facienda ſunt, atq; incidenda, vt grauior ſit oratio. Vt Chriſtiano non licere eſſe fœneratorem, ſic his periodis efferre poteris. Si enim ethnicus eſſes, ſi nihil audiuiſſes de iis, quæ quotidie inculcantur, donaq; cœleſtia tibi, vt cæteris hominibus non contigiſſent: modo tamen deberes eos, cum quibus commune iure viuis, fortunis ſpoliare, domum, liberos, & quæ Deus conceſſit bona, deuorare. Nunc vero cum Deus tecum omnia ſua bona, omnes opes cœleſtes communicauerit, ab omni metu etiam omnis calamitatis & iniuriæ vindicarit, omnibus donis expleuerit, hanc vitam, & futuram poſſidendam tradiderit, an tanta cupiditate commoueri debes, vt ſpe incerti lucri & quæſtus maximas diuitias atque certiſſimas, perpetuamq; gloriam abÿceres? D. Quomodo membratim eadem oratio poteſt efferri? M. Hoc modo, ſi fœneratorem partiaris & ſic dicas. Quid enim turpius eſſe poteſt, quam ea, quæ multo ſudore parta ſunt, malis artibus occupare? domos vel optimorum hominum compilare? Reſp. fraudibus exhaurire: optimos quoſque ciues & potentes euertere, ad mendicitatem & inopiam ſummam redigere? quos etiam (ſi quid humanitatis haberent) omnibus facultatibus ipſi tueri debebant? Commutatur in periodum quadrimembrem idem hoc modo. Etiamſi hoſtis eſſes vix hoſtem teſſis captum, aut ex inſidiis, aut ex virtute, ſpoliatum, atq; nudatum omnibus fortunis ex vrbe dimittere: Nunc vere cū ciuem, qui tecum legibus, cum fratrem, qui vno capite Chriſto tecū eſt coniunctus, omnib. facultatibus exutum, egentem, & vagum, ex ciuitate eÿcias: nonne meritos iniquus & ſceleratus ab omnibus exiſtimeris? Hæc viciſſim & membratim quoq; dici poſſunt: quid indignius, q̃ ciuem, quam Chriſtianum, q̃ optimum virum ſpoliari miſere, à ciue, à ſocio, à fratre, fortunis omnibus, vxore, liberis, patria, parentibus, turpiſſimo fœdiſſimoq; lucro ereptis? D. Aliane ratio cōmutandæ orationis & quaſi confirmandæ, quæ faſtidiū auditorum

rum

rum videtur? M. Eſt nimirum, cum id quod ſimpliciter diximus in interrogationes, aut ſubiectiones cōmutamus, vt per hāc rationem dicendi: Si Turcam aut Iudæum, nudum & eſurientem videres, grauiſſime peccares, ſi ei in ſua inopia non ſubuenires. Nūc vero, cum Chriſtianos deſeras, & fame perire ſinas, nunquid omni ſupplicio te dignum exiſtimes? Formam enim dicēdi ſic mutamus. Nonne ſic Turcā aut Iudæū (qui homines ſunt) nudum & egentem deſeruiſſes, communia humanitatis iura violaſſe videreris? Nunc vero cum Chriſtianum, conciuem, inedia perire permiſeris, quibus ſupplicijs te dignum putas? aut hoc modo: Tune Turcam, imo beſtiam aliquam, fame perire ſineres? Nedum Chriſtianum, qui & religione, & communi iure tecum eſt coniunctus, inopia & penuria interire patereris? Sunt enim varij modi. Nam omnes formæ Rhetorum, quibus orationem mutant, huc transferri poſſunt, præſertim hæ, quæ grauiorem orationem faciunt. Commutantur tamen recte & hoc modo, ſi totam orationē inuertas, & ex ἀποδόσεως facias Protaſin, vt ſi ſic dicas: Nonne commouereris, ſi nudum & egentem Turcam & Iudæum videres? Quanto magis affici debuiſſes, cum fratrem, cum membrum Chriſti abiectum, omniq; ope deſtitutum videres? Sed ſatis de his. D. Quomodo autem quæ in omnes partes dilatantur, & explicantur, recte efferuntur? M. Aut per membra, aut per inciſa recte efferuntur. Vt ſi membra Chriſti hoc modo dilatares: Qui noſtra cauſa cœleſtē immortalemq; gloriam dimiſit, ſeq; omnibus calamitatibus huius vitæ, omnibusq; cruciatibus ſubiecit, qui mortem crudeliſſimam, quam nos commeriti eramus, pro nobis ſubijt, qui ſanguine ſuo omnia ſcelera expiauit, & duriſſima hac via patri nos reconciliauit, omnibusq; bonis cœleſtibus abūde cumulauit, omnib. donis exornauit & auxit, ſpiritu ſuo animos noſtros ita confirmauit, vt ne cum vita ipſa hæc gloria nobis eripi poſſit. Inciſim ita dicitur: Qui de cœlo, ex vita æterna ad nos in has miſerias, in calamitates omnes, in mortem deniq; ipſam ſeſe coniecit, vt noſtra ſcelera, noſtram culpam ſanguine ſuo expiaret, vt bona cœleſtia, vt gloriam Dei, vt vitam amiſſam recuperaret. Hæc quoque conueniunt omnibus dicendi formis, vt recte dicas, aut per interrogationes, aut per ſubiectiones, aut per exclamationes. D. Hæc iam ſatis intelligo. Velim itaque ad reliquas partes orationis accedas, easq; mihi ordine explices, & primum.

DE

DE EXORDIO.

M. Si igitur de Exordio tradere velimus, primum neceſſe eſt omnis exordij finem nobis proponamus. Is autem vniuerſus ad auditorē inſtitui debet, vt eius animū & ſenſus ad audiendū præparet. Sed tria potiſſimum ab auditoribus (vt Cicero inquit) requirimus, vt amice, vt intelligenter, vt attente, audiamur. Hæc vero vt conſequamur, materia & res ſumēda erit omnis, aut à perſonis, aut à rebus. Sed hic initio hoc tibi ſignificandum videtur, in omni propoſito, non æque ab vtriſq; rem peti. Si enim quem defendas aut accuſes, id eſt, ſi de perſona potius quam de re aliqua agas, à perſonis rectius, quā à rebus, quæ dicenda ſunt, ſumes: ſin vero rem explicare, & commendare auditoribus conſtitueris, ab ipſa etiam re omnem proœmij materiam accipiendam cogites. D. Quorſum hoc præcipis? M. Quia mihi propoſitum eſt, magis ſpectare conſuetudinem noſtram, quam veterem. Qui enim iam in cœtu apud populum dicunt, non de perſonis, ſed de rebus plerunq; verba faciunt. Vtriuſq; tamen hoc loco declarabimus rationem. Perſonarum, vt intelligas. Rerum vero, vt ad tuas orationes transferas, vel etiam ſi neceſſitas aliqua poſtulet (quod aliquando fit) ex vtriſque locis quæ videantur vſurpes. D. Vtriq; ne hi loci ſine diſcrimine, æque valent ad tres illos fines, quos poſuiſti, conſequēdos? M. Non. Nam quæ à perſonis ſumuntur, beneuolentiæ conſiliandæ cauſa, Quæ à rebus, attentionis & intelligentiæ magis gratia adhibentur. Iam in noſtris concionibus hoc magis ſpectatur: vt attente & intelligibiliter audiamur. Perſonæ à quibus captatur beneuolentia, ſunt aut Iudices, aut Accuſatores, Defenſores, aut Rei, aut etiam Auditores. Vt vero ex his omnib. inſtituatur vtiliter exordium imprimis conſiderandum eſt, quænam in animis ſint opiniones, quæ initio orationis ſunt, aut mitigādæ, aut tollendæ, ne dicenti obſint. His omnibus circumſpectis, videndum eſt, quidnam in perſonis ſit, quod nobis materiam præbeat, ad id quod tibi propoſitum eſt, efficiendum. Vt, ſi indignari putes iudicem, ea ſunt exquirenda omnia à perſonis, præſertim Rei, quæ eum placent, & ad miſericordiam commoueant. Vt, ſi initio deplores, ea mala omnia, quæ in reo ſunt. Quemadmodum Cicero in I. orat. pro Quintio incommoda omnia commemorat, quibus Quintius erat affectus. Contra commemorat commoda, quibus aduerſarij ſuberabant. Hic vnus locus proprius eſt ad cōmouendam miſericordiam. Ab accuſatoris perſona, ſi eius potentiam, aut inſolentiam crimineris, quemadmodum

Digitized by Google

modum in oratione ſit. A Rei perſona, ſi eius virtutes, aut præclara facta oſtendas, quemadmodũ facit Cic. pro Mil. Idem enim de omnibus eſt ſentiendum. Nam qui beneuolentiam ſua natura conciliant, illa ex communib. moribus hominum, aut ex locis ſunt accipienda, quos qui notos habet, facile intelliget, quemadmodum animi ſunt oratione adigendi. Sed vt omnia quæcunq; aut Rei, aut accuſatoris ſunt, capitibus certis comprehendamus, ex tribus locis vniuerſa petẽda eſſe putamus. Nam aut commendamus, aut criminamur, aut crimina refellimus. Commẽdationis ratio vniuerſa dirigi debet, vt nimirum probi, honeſtiq; eſſe videamur, aut nos, aut ij, quorum cauſam ſuſcepimus, ſignificatione meritorum noſtrorũ, aut dignitatis, aut alicuius virtutis. Criminatio vero contraria eſt commendationi. Ea enim tota ſumitur ex ijs locis, quæ inuidiam & odiũ conciliant. Prolepſis vero, id eſt, occupatio, in eo eſt occupata, vt initio ea omnia, quæ ab aduerſario in nos ſunt concitata, argumentis mitigentur, aut tollantur. Ea autem fit tribus modis. Vt aut extenuemus, quæ nimium ſunt exaggerata: aut cõpenſemus melioribus & firmioribus: & aut deprecemur, cum nihil habeamus quo confugiamus. D. Intelligo ſatis, quomodo beneuolentiã conciliemus, ſed vt attente & intelligenter audiamur, quomodo efficiendum putas? M. Intelligentiam iuuat omnis diuiſio & diſtinctio. Itaq; ex his locis, quæ hoc faciunt, ſunt ſumenda. Attentum vero auditorem facit, ſi rem de qua es dicturus, multum initio commendes, idq; eo nomine, quod aut præſtans per ſe ſit, aut ad eos, qui audiunt, pertineat. Hic enim locus pene ſemper eſt neceſſarius in tractandis theſibus. Si quidem illa tantum tractanda proponamus, & exerceamus, quæ per ſe ſunt præclara, omnibus vero vtilia, hoc pacto: Dicturi de pœnitẽtia, oſtendemus, & vniuerſam religionem noſtram in hoc capite verti, & ſalutis ſpem ea concludi. Cæterum proœminm quatuor præcipuis partibus conſtat Propoſitione, Cõfirmatione, Redditione ſiue Depradicatione, & Tranſitione. D. Quoniam de Principio audiuimus, velim ita mihi exponas Narrationis inuentionem, & virtutes.

DE NARRATIONE.

M. Inuentio tota ex locis circumſtantiarum pendet: quoniam hinc quaſi fundamentũ cauſæ petitur. Narratione quaſi aditum ad ipſam cauſam, complectendo ea omnia, quæ circumſtant, facimus. Virtutes vero narrationis ſunt triplices: Aut cum ſimpliciter rem narramus, quemadmodũ geſta eſt: Aut vbi plura adducuntur

Digitized by Google

tur ad rem illuſtrandam, & explicandam: Aut vbi cauſæ & rationes interponuntur. Primi generis virtus in ſimplicitate & rectitudine eſt poſita. Tales paucas apud Ciceronem narrationes habemus. Alterius in eo, vt addamus, quæ orationem illuſtrent, & ſplendidiorem reddant. Vt in Quintiana. Quintij facultates ruſtica deſcribuntur, Næuij contra ſtudium. Quæ poſtremi generis ſunt, ſumuntur ex locis circumſtantiarum, nempe his: Aut ex rerum attributis, aut perſonis, rebus, cauſis, temporibus, facultatib. Sic cauſæ redduntur in Miloniana: Cur Milo profectus ſit ipſo tempore Lanuuium, cum flaminem prodere debeat. D. Reſtat poſtrema pars orationis, quoniam de confirmatione & confutatione initio, quantum ſatis eſt, dixiſti.

DE PERORATIONE.

M. Ea habet, quemadmodum cæteræ partes, & rem ſuam propria, & verba conuenientia. Commune vero vtriq; eſt, vt omnia, quæ amplificant & augent, huc transferantur. In re autem duplex hæc ratio retinenda eſt, vt & enumeremus, & amplificemus. Enumeratio conſtat Comprehenſione præcipuorum argumentorum & capitum, quæ in oratione fuerunt. In quibus hoc eſt obſeruandum, ne ſingula, ſed præcipua tantũ, generatim perſequamur. Id enim maxime ad docendum eſt accommodatum. Sic Cic. vbique in Philippicis facit. Nam in orationibus, quibus defendit, non item conuenit enumeratio, quod argumẽta reorum plerumq; ſunt infirmiora. Noſtris vero quæſtionibus popularibus nihil eſt aptius. Non enim concionatoribus propoſitum eſt tã commouere, quam docere. Vtrunq; tamen in fine eſt adhibendum. Sed primum Enumeratio, deinde Amplificatio. Vt ſi dixerimus de cognitione hominis, repetamus capita nobis propoſita. Primum vt finem ſuum homo intelligat: deinde quam ſit diſſimilis, idq; omnes animi ſenſus, actiones, vires teſtentur, quæ quidẽ ſcriptura vbiq; inculcat. Quæcunq; hinc argumẽta ducũtur, ea breuiter in fine commemorẽtur. Eodem modo 3. capita de vtilitate: Quod homo diſcat, hac via ſolum, ſibi nihil, omnia Deo tribuere: quod recte Satanæ regnum, & ſua facta intelligere, quod vim peccati recte æſtimare & ponderare ſciat. Quid enim poteſt argumenta inuenire, & de eorum pondere recte iudicare, is etiam facile enumerare ea, quæ præcipua ſunt, hoc loco poterit. Amplificatio vero omnis non cuiuſuis rei eſſe debet, ſed earum rerum tantum, quarum puncta in confirmatione attigimus. Sed vim ad hanc partem reſeruabimus, quam hic

omnibus partibus explicare & dilatare debemus, vt tantum illa, quæ vehementia ſunt, per ſe exagitemus. Si enim leuia, aut arida amplificare velimus verbis, non tam commouere, quam reipſa alienare auditores videbimur: Loci amplificationum ſunt ij omnes, qui faciunt Periſtolen, & circumductam habent orationem. Eadem enim eſt ratio amplificandi, quæ fuit eorum, quæ ſunt τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Sed in ſacris, quia maximã vim & pondus habent, maxime etiã valent in fine iſtiuſmodi amplificationes, vt ſi exaggeremus ea, quæ beneficiorũ Dei ſunt, amorem, curam, ſolicitudinem erga nos: aut hominis impietatem & contemptum in rebus diuinis. Ea enim ſemper reijcienda ſunt in eam partem, quæ vehementer affectus commouent. Iſtiuſmodi enim natura ſunt, quæ magna beneficia, res amplas, aut cõtra magnum contemptum, aut negligentiam oſtendant. Si enim quis in rebus intelligit, quid ſit præclarum & magnum, is facile intelliget, quæ huc ſunt referenda. Diſ. Quale genus dicendi poſtrema parte orationis maxime requiritur? M. Omnium grauiſſimum: Sunt enim hic faces adhibendæ, & aculei relinquendi in animis. Itaq; in collatione ſpiritus maxime hic locum habent. Etiam membratim & inciſim dicendum eſt. Sed hæc aut interrogationibus, aut exclamationibus, quæ figurarum genera ſunt grauiſſima, exornentur. Horum exempla vbiq; apud Ciceronem in perorationibus videre licet, item verba ampla, grandia, tranſlata. Hæc ſunt, quæ de rerum inuentione, ad orationem maxime vſitatam neceſſaria, dicere habuimus.

FINIS.

Impreſſum Darmbſtadii, per Balthaſarem Villicum, ſumptibus D. Zachariæ Palthenii, Bibliop. Francof. ANNO

MDCVIII.

MANUELE ... BIBLIOTECA ... ROMA
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google